

929

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

284

ΣΧΟΛΙΑΣΘΕΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΕΚΔΟΘΕΙΣ

ΥΠΟ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΡΕΙΣ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ. Ἄρθ. 215.

1845.

ΣΗΛΑΦΟΤΡΙΧΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΕΔΑΓΟΓΙΚΟ

ΤΟΜΟΣ

ΤΟΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΕΔΑΓΟΓΙΚΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΕΔΑΓΟΓΙΚΗΣ

1896

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.

ΔΥΟ πρεσβύται Ἀθηναίων Πεισθέταιρος καὶ Εὐελπίδης, τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησι, μετανίστασθαι δοκιμάζουσι, καὶ κολοῖον καὶ κορώνην πριάμενοι, παραγίνονται πρὸς ὄρνιθας, τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς· οἱ δὲ ὄρνιθες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαι φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων, πολεμίων ὄντων, οἰκήσουσι· μαθόντες δὲ ὕστερον, ἃ ὠφελήθησονται, συγχωροῦσι μένειν αὐτούς· οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἀέρι, Νεφελοκοκκυγίαν ὠνόμασαν· ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόχλητον ἔωσιν οἱ Ἀθηναῖοι· μάντις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι, λαβεῖν τι βουλόμενοι, ἐν οἷς καὶ Μέτων· οὗτοι δὲ πάντες ἀποπέμπονται ἄπρακτοι· τελευταῖον δὲ καὶ θεοὶ διὰ τὸ μὴ ἔασθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερῶν ἀνιέναι, λιμῶ φθειρόμενοι, πρεσβεύονται πρὸς τοὺς ὄρνιθας· ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος διασύρει πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους· ἡ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὄρνέοις· ἐγράφη δὲ μετὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμίνιας νεῶς μεταπεμφθῆναι διὰ τὴν περικοπὴν τῶν Ἑρμῶν καὶ φυγὴν εἰς Λακεδαιμόνα.

ΑΛΛΩΣ.

ΔΥΟ εἰσὶν ἐκκεχωρηκότες πρεσβύται διὰ τὰς δίκας· πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πεισόμενοι παρ' αὐτοῦ, ποία πόλις ἐστὶν εἰς κατοικισμὸν βελτίστη, χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὄρνέοις, ὁ μὲν κορώνη, ὁ δὲ κολοῖφ· ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν, Πεισθέταιρος· ὁ δὲ Εὐελπίδης· ὅς καὶ πρότερος ἄρχεται. Ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις· τὸ δράμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων· ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαθρίου ἄρχοντος εἰς ἄστου διὰ Καλλιστράτου· ὅς ἦν δεύτερος τοῖς ὄρνεσι· πρῶτος Ἀνειψίας κωμασταῖς· τρίτος Φρύνιχος μονοτοτρόφῃ. Φοβερὰ δὲ τότε ἦν τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα· τότε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν. Λάμαχος οὐκέτ' ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει· Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι· Ἄγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν· Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει· καὶ ἐκκλησιάζων, συνεβουλεύσατο τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίους· διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί, καὶ ὅμως οὐκ ἀπέσχεοντο τοῦ κακοπραγμανεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

Α Λ Λ Ω Σ.

ΤΗΣ τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος, αὐτόχθοσι γενέσθαι φιλοτιμία πρώτη, τὸ, μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανεύσης, αὐτὴν πρῶτον ἀναθλαστῆσαι. Ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωροῦτο πάλιν. Ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισηφάλης γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. Καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς· οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἦν λεληθότως δὲ, ὅσον ἀνήκεν ἀπὸ κωμωδίας προσκρούειν· ἐν δὲ τοῖς ΟΡΝΙΣΙ καὶ μέγα τι διανενόηται. Ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσοῦσης, καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται, ὡσανεὶ συγκεχυμένων τῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἡρεμαίως βιοῦν. Καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη, τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως ψκονόμηται· καινῶν γὰρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηναίων τῶν ὄντων, καὶ παντελῶς ἠλλοτριωχότων ἑαυτοὺς τῆς χώρας. Ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στίχος τοιοῦτος. ἕκαστος δὲ τῶν κατὰ μέρος, οὐκ εἰκῆ, ἀλλ' ἀντικρυς Ἀθηναίων, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινά, ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν, ἀπαλλαγῆναι τῆς πονηρᾶς ἐνεστώσης πολιτείας. Ὑποτίθεται γὰρ ὑπὲρ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπάσης ἀπαλλάσσω, ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὄρνιθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων· ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς ἀπάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδεῖας ἐνεκεν χρηματίζοντας. Εἴθ' ὕστερον καὶ τοὺς θεοὺς εἰς ἀπονοησίαν κωμωδεῖ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποιήται, ὡς εἰ πεποιθοῖη ἕτερος τῷ ἑτέρῳ, καὶ ἐλπίζει εἶσεσθαι ἐν βελτίοσι. Τινὲς δὲ φασὶ τῶν ποιητῶν τὰς ἐν ταῖς τραγωδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν· ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἕωλον ἀποφαίνων, ὄρνισιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δράμα καθήκεν εἰς ἄστου διὰ Καλλιφράτου· εἰς δὲ Ἀθή-
 ναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. Λάβοι δ' ἂν τις τοὺς χρόνους ἐκ
 τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριστομνήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ
 πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς
 τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. Ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἴπετο τοῖς μεθήκουσι·
 ἐκείθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος, εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. Τῆς δὲ με-
 τακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ
 πρᾶγμα δηλῶν, ἐν οἷς γε φησί. (ἴδ. 145.)

- » Μηθαμῶς
 » Ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
 » Κλητῆρ' ἄγους' ἔωθεν ἢ Σαλαμινία.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές·
 Οἱ πρὸς τὸν Ἐποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
 Ἐλθόντες ἠρώτων ἀπράγμονα πόλιν.
 Εἷς δ' ὄρνις Ἐποπι συμπαρῶν μετὰ πλειόνων,
 Πτηνῶν διδάσκει τί δύνατ' ὄρνιθων γένος,
 Καὶ πῶς, ἐάν περ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
 Πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
 Αὐτοὶ παραλήψοντ'· ἐκ δὲ του γε φαρμάκου
 Πτέρυγας ἐποίησαν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοί,
 Ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὄρωντες γενομένην.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΤΡΟΧΙΔΟΣ *θεράπων Ἐποπος.*

ΕΠΟΥ.

ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.

ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΧΡΗΣΜΟΔΟΓΟΣ.

ΜΕΤΩΝ *γεωμέτρης.*

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΙΡΙΣ.

ΠΑΤΡΑΛΟΪΑΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ *διθυραμβοποιός.*

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ *Πεισθεταίρου.*

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΤΡΟΧΙΔΟΣ, ΕΠΟΥ,
ΧΟΡΟΣ, ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ, ΚΗΡΥΞ.

ΕΥ. Ὅρθην κελεύεις, ἥ τὸ δένδρον φαίνεται;

ΠΕΙΣ. Διαρράγεις ἤθε δ' αὖ κρώζει πάλιν.

ΕΥ. Τί, ὦ πόνηρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν;
Ἀπολούμεθ', ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένα.

ΠΕΙΣ. Τὸ δ' ἐμέ, κορώνη πειθόμενον τὸν ἄθλιον, 5
Ὅδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.

ΕΥ. Τὸ δ' ἐμέ, κολοῖω πειθόμενον τὸν δύσμορον,
Ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.

ΠΕΙΣ. Ἄλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμέν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.

ΕΥ. Ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που. 10

ΠΕΙΣ. Οὐδ' ἂν, μὰ Δία γ', ἐντευθεν Ἐξηκεστίδης.

1. Ὅρθην κελεύεις] δύο γέροντες ὀνοματοπεποιημένοι ὁ μὲν, παρὰ τὸ πειθεσθαι τοῖς ἑτέροις· ὁ δὲ, παρὰ τὸ εὐἰελπίδος ἔχειν· ἔχοντες δὲ ὁ μὲν κορώνην, ὁ δὲ κολοῖον, βαδίζουσιν, ὅπου οἱ ὄρνις οὗτοι δεικνύουσιν αὐτοῖς τὴν ὁδόν· διὸ λέγει ὁ τὸν κολοῖον πρὸς αὐτὸν τοῦτον, κατ' εὐθείαν, ὡς πρὸς τὸ δένδρον ἐκεῖνο, κελεύεις βαδίζειν; τοῦτο δ' ἀκούσας ὁ τὴν κορώνην, καταρᾶται αὐτῷ· καὶ γὰρ ἡ κορώνη ἐσήμεναι ἐπανελθεῖν αὐτοὺς ὀπίσω. 4. Προφορουμένα] περιερχόμενοι, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ ἐπανερχόμενοι, ὡς περ αἱ γυναῖκες αἱ τὸν στήμονα διαζόμεναι. 5. Τὸ δὲ ἐμέ περιελθεῖν] τοῦτο τε καὶ τὸ ἐπόμενον ὁμοίως θαυμαστικῶς πως ἀναγνωστέον ὡς ἀνανταπόδοτον συμπληρῶτο δ' ἂν οὕτω· Τὸ δὲ ἐμέ τοσαῦτα παθεῖν . . . ἀνασχετὸν ἂν εἶη; 8. Ἀποσποδῆσαι] διαφθεῖραι. 10. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδα (τὰς Ἀθήνας) ἐξεύροις ἂν] ἄστροις ἀναμετρούμενος, ὡς ὁ Οἰδίπους ποτὲ, ἐπανιὼν ἐκ Δελφῶν· λέγεται δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν πάντων ἀφροσύνητων· διὸ ἐπιφέρει Ἐξηκεστίδην· ὃς ξένος ὢν καὶ πλανήτης, πολλῶν ἀνδρῶν οἶδον ἄστεα, καὶ πολ-

ΕΥ. Οἴμοι.

ΠΕΙΣ. Σὺ μὲν, ὦ τὰν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἔθι.

ΕΥ. Ἡ δεινὰ νῶ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,

Ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν.

Ὅς τῶδ' ἔφασκε νῶν φράσειν τὸν Τηρέα,

15

Τὸν ἔποψ', ὅς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων·

Κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρρβελείδου τουτονί

Κολοιὸν ὀβολοῦ· τὴν δὲ δὴ, τριωθόλου.

Τῶ δ' οὐκ ἄρ' ἐστὸν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν δάκνειν.

Καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν

20

Ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γὰρ ἔστ' ἐνταῦθά τις

Ὀδός.

ΠΕΙΣ. Οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.

ΕΥ. Οὐδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;

ΠΕΙΣ. Οὐ. ταῦτά κρώζει, μὰ Δία, νῦν τε καὶ τότε.

ΕΥ. Τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ;

25

ΠΕΙΣ. Τί δ' ἄλλο γ', ἦ

Βρύκουσ' ἀπέδεσθαι φησί μου τοὺς δακτύλους;

ΕΥ. Οὐ δεῖνόν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους

Ἐς κόρακας ἐλθεῖν, καὶ παρεσκευασμένους,

λῶν τόπων ὁδοὺς καὶ τρίβους. 13. Ὁ ἐκ τῶν ὀρνέων] ὀρμώμενος, ὁ διὰ τῶν ὀρνέων ἡμᾶς καθοδηγήσας Φιλοκράτης, ἢ ἀπλῶς ὁ ὀρνεοπώλης· ἐπὶ γὰρ πινακῶν, φασὶν, ἐπώλουσαν Ἀθήνησι τὰ παχέα ταῦτα ὀρνίθια. 15. Τῶδε] ἢ συνθήκη, ὅς ἔφασκεν ἡμῖν, ὅτι τῶδε (οἱ δύο ὄρνις) φράσειν (δειξέειν) ἡμῖν τὸν Τηρέα, ὅς ἐστὶ νῦν ὁ Ἐποψ', ἐξ ἀνθρώπου εἰς πτηνὸν μεταβαλὼν· τὸ δὲ περὶ τὸν Τηρέα καὶ Φιλομίλαν καὶ Πρόκνην, καὶ Ἴτυν πάθος μεταβαλόντας εἰς ἔποπα, ἀγθῶνα καὶ χελιδῶνα, ἀποθανόντος τοῦ Ἴτους, ὡς γνωπτῶν ὄν, παραλείπομεν εἰς πλάτος διεξιέναι. Τὸ δὲ ἐκ τῶν ὀρνέων παρὰ προσδοκίαν κωμικώτερον ἐπεσφενδόνησεν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ἐξ ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θαρρβελείδης, ὡς σμικρῶσιμος, φασὶν, κωμωθεῖται. 19. Τῶ δ' ἄρ' (οἱ δύο ὄρνις) οὐκ ἐστὸν] ἐν ἄλλοις κεῖται οὐκ ἴστην, ὅ ἐστιν, οὐκ ἴσασιν. 20. Τί κέχηνας;] πρὸς τὸν κολοιὸν φησὶ τοῦτο, ὅς τῷ τοῦ ράμφους χάσματι δείκνυσαι δῆθεν αὐτῷ χωρεῖν κατὰ τῶν κρημνῶν. 22. Βρύκουσα] ἰσχυρῶς δάκνουσα, ἐπακκεῖ μοι κατατρώξειν τοὺς δακτύλους, 28. Εἰς κόρακας ἐλθεῖν] ἀντὶ τοῦ

Ἐπειτα μὴ ἕρευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
 Ἡμεῖς γὰρ, ὧ ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, **30**
 Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκκᾳ.
 Ὁ μὲν γὰρ ὦν οὐκ ἄστος, εἰσβιάζεται·
 Ἡμεῖς δὲ, φυλῆ καὶ γένει τιμώμενοι
 Ἄστοι μετ' ἄστων, οὐ σοβοῦντος οὐδενός,
 Ἄνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν, **35**
 Αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν,
 Τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει, κευδαίμονα,
 Καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτίσαι χρήματα.
 Οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἓνα μῆν' ἢ δύο
 Ἐπὶ τῶν κραδῶν ἄδουσιν· Ἀθηναῖοι δ' αἰεὶ **40**
 Ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν βίον.
 Διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βᾶδον βαδίζομεν·
 Κανοῦν δ' ἔχοντε, καὶ χύτραν, καὶ μυρρίνας,
 Πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
 Ὅπου καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν. **45**
 Ὁ δὲ στόλος νῶν ἐστὶ παρὰ τὸν Τηρέα,
 Τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθίσθαι δεαμένων,

εἰπεῖν εἰς τὰς ὄρνιθας, χαριέντως ἐκ κόρακας ἔτρεψε κατὰ τὴν παροιμίαν, ἴν' ἄμφω καὶ τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ἐκ τούτου ταλαιπωρίαν ὑποδηλώσῃ. 31. Σάκκᾳ] Ἀκέστῳ τις τραγωδοῦ ἐν Ἀθήναις κωμωδεῖται ἐνταῦθα τῷ ὀνόματι Σάκκας, ξένος ὢν ὃς ἐπειράτο παντὶ τρόπῳ γενέσθαι πολίτης Ἀθηναῖος. 35. Ἄνεπτόμεσθα... τοῖν ποδοῖν] τὸ μὲν ἀνίπτασθαι ὡς μέλλοντας καὶ αὐτοὺς εἰς τὴν τῶν πτηνῶν φύσιν μεταβαλεῖσθαι, τὸ δὲ τοῖν ποδοῖν, ὡς μὴ κεκτημένους ἔτι πτέρυγας. 36. Αὐτὴν [μὲν] οὐ μισοῦντες] τοῦ Μὲν παρέλκοντος, ὁ νοῦς εἶη ἄν οὗτος· ἡμεῖς ἀναχωροῦμεν τῆς πόλεως, καὶ τοι ἴσμεν αὐτὴν πλουσιόδωρον οὔσαν· ἴσμεν γὰρ ὅτι οὖν αὐτὴν τὴν πόλιν δοῦναι χρήματα πᾶσιν, ἢ πᾶσι τοῖς συκοφαντούμενοις αἰτίαν γινομένην ἀποτίσαι τοῖς συκοφάνταις; τὸ δεύτερον ἔοικε. 37. Τὸ μὴ οὐ] διὰ τὸ μὴ· σύνθετος δὲ τὸ σχῆμα ποιηταῖς καὶ μάλιστα Σοφοκλεῖ. 40. Κραδῶν] κράδη καὶ κράδος ὁ κλάδος. 43. Κανοῦν καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας] δηλὸν ὅτι πρὸς θυσίαν εἶχον ταῦτα μετὰ τὴν ἑαυτῶν πη καθίδρυσιν. 45. Καθιδρυθέντε] τὸ ἐπόμενον ἀντὶ τοῦ ἡγουμένου· ἔδει γὰρ ὀρθότερον εἰπεῖν, ὅπου διαγενοίμενοι, καθιδρυοίμεθ' ἄν. Δεῖ δ' οὖν εἰδέναι, ὅτι ταῦτα διηγηματικῶς λέγει πρὸς

Εἶ που τοιαύτην εἶδε πόλιν, ἣ 'πέπτετο.

ΠΕΙΣ. Οὗτος.

ΕΥ. Τί ἐστίν;

ΠΕΙΣ. Ἡ κορώνη μοι πάλαι
Ἄνω τι φράζει.

ΕΥ. Χῶ κολοῖος οὔτοσι

50

Ἄνω κέχηνεν, ὡσπερὲ δεικνύς τί μοι
Κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταυθ' ὄρνεα,
Εἰσόμμεθα δ' αὐτίκ', ἂν ποιήσωμεν ψόφον.

ΠΕΙΣ. Ἄλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.

ΕΥ. Σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἔν' ἣ διπλάσιος ὁ ψόφος.

55

ΠΕΙΣ. Σὺ δ' οὖν λίθον κόψον λαβών.

ΕΥ. Πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.

Παῖ, παῖ.

ΠΕΙΣ. Τί λέγεις, οὔτος; τὸν Ἐποπα παῖ καλεῖς;

Οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός γ' ἐχρῆν Ἐποποῖ καλεῖν;

ΕΥ. Ἐποποῖ. ποιήσεις ἔτι με κόπτειν αὔθις αὔ;

Ἐποποῖ.

ΤΡΟΧ. Τίνες οὔτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην;

60

ΕΥ. Ἄπολλον Ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.

ΤΡΟΧ. Οἴμοι τάλας, ὀρنيθοθήρα τουτωῖ.

ΕΥ. Οὔτος τί δεινόν; οὐδὲ κάλλιον λέγεις;

τοὺς ἐν τῷ λόγῳ παρόντας ἀνωτέρω (στίχ. 30). 54. Ἄλλ' οἶσθα, ὃ δρᾶσον;] σύνηθες δὲ τοῦτο πολλαχῇ καὶ παρὰ τῷ Εὐρυπίδῃ (ἴδε Ἐκάβ. στίχ. . . .) Τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν· πάταξον τὴν πέτραν τοῖς ποσίν· ὃ δὲ κωμικῶς, πάταξον αὐτὸς τῇ σαυτοῦ κεφαλῇ, ἵνα δις τοσοῦτος γένηται ψόφος. 57. Παῖ, παῖ] ὅταν μέλλῃ τις εἰσελθεῖν εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν, κόψας τὴν θύραν, ἐκάλει τὸν θυρωρὸν, παῖ, παῖ· δουλικὸν τοῦτο ὄνομα· ἀλλ' ἐνταυθα εἶδει εἰπεῖν οὐ παῖ, ἀλλ' ἐποποῖ, ὡς πρὸς τὸν Ἐποπα· τοῦτον γὰρ ζητοῦσι πρὸς ὀδηγίαν· οὐ ὁ δούλος Τροχίλος ἐξέρχεται, καὶ ἰδὼν ἀνθρώπους, δεινοπαθεῖ. 61. Τοῦ χασμήματος] ὁ Τροχίλος φανεῖς ὄρνεοπρόσωπος, τὸ ῥάμφος χανδόνεχων, ἔκπληξιν ἐνεποίησε. 62. Ὀρنيθοθήρα τουτωῖ] ὄρω, ἢ ἄλλο τι προσθετέον, οἷον ἐπί· εἶπτε δὲ τοῦτ' ἀναπόδοτον δι' ἔκπληξιν· ὃ δὲ τί δεινόν, φησίν, ἰδὼν ἐν ἡμῖν, οὕτω πεφύθηται; μῶν οὐκ εἶχες εἰπεῖν ἕτερον τι ῥῆμα κάλλιον

ΤΡΟΧ. Ἀπολειῖσθον.

ΕΥ. Ἄλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω.

ΤΡΟΧ. Τί δαί;

ΕΥ. Ὑποδεδιώς ἔγωγε, Λιθυκὸν ὄρνεον.

65

ΤΡΟΧ. Οὐδὲν λέγεις.

ΕΥ. Καὶ μὴν ἔρου τὰ πρὸς ποδῶν.

ΤΡΟΧ. Ὅδι δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἔρεις;

ΠΕΙΣ. Ἐπικεχοδῶς ἔγωγε Φασσιανικός·

ΕΥ. Ἀλλὰ σὺ, τί θηρίον ποτ' εἶ, πρὸς τῶν θεῶν;

ΤΡΟΧ. Ὅρνις ἔγωγε δοῦλος.

ΕΥ. Ἡττήθης τινός

70

Ἄλεκτρυόνος;

ΤΡΟΧ. Οὐκ ἄλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης

Ἐποψὴ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' εὐξάτο

Ὅρνιν, ἐν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχοι.

ΕΥ. Δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;

ΤΡΟΧ. Οὗτός γ', ἄτ', οἶμαι, πρότερον ἀνθρώπος ποτ' ὦν, 75

Τοτὲ μὲν ἔρᾳ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικᾶς,

Τρέχω 'π' ἀφύας ἐγώ, λαβὼν τὸ τρυβλίον.

Ἐτνοὺς δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τε τορύνης καὶ χύτρας;

Τρέχω 'πὶ τορύνην.

ΕΥ. Τροχίλος ὄρνις οὗτοςί.

Οἶσθ' οὖν, ὃ ὄρασον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην 80

περὶ ἡμῶν; 64. Ἀπολειῖσθον] ἔρρετε, ἐκφθείρεσθε. 65. Ὑποδεδιώς] ἔπλασεν ὄρνεον οὕτως ὀνομαζόμενον, Λιθυκόν· ἐκ Λιθύης δὲ, ὡς δειλόν. 66. Καὶ μὴν ἔρου τὰ πρὸς ποδῶν] ἢ ὅτι ἐκ τοῦ δέους ἀδιανόητα φθέγγεται, ἢ ἐννοεῖ τὸν κολοῖδον καὶ τὴν κορώνην. 68. Ἐπικεχοδῶς] καὶ τοῦθ' ὁμοίως πλαστὸν οὐ μόνον ὁμοιοσύλλαβον καὶ ὁμόχρονον, ἀλλὰ καὶ ὁμοιοκατάληκτον τῷ προηγουμένῳ. Παρακείμενος δὲ ἐστὶ τοῦ Χέζειν, κέχοδα· τὸ δὲ Φασσιανικός ἀπὸ τοῦ φασσιανός· ἀλληγορεῖ δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ Φαίνω τὸν συκοφάντην 75. Οὗτός γε] οὗτος τοῦλάχιστον, εἰ μὴ ἕτερος. 76. Ἀφύας] μαρίδας, εἶδος ἰχθύων μικρῶν· τὸ δὲ Τοτὲ ἀντὶ τοῦ ὅτε μὲν ἔρᾳ, ὅτε δὲ ἐπιθυμεῖ. 79. Τροχίλος ὄρνις] ἀληθῶς τροχίλος εἶ, οὕτω τρέχων πανταχοῦ. 80. Οἶ-

Ἡμῖν κάλεσον.

ΤΡΟΧ. Ἄλλ' ἀρτίως, νῆ τὸν Δία,
 Εὐδαί καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.

ΕΥ. Ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν.

ΤΡΟΧ. Οἶδα μὲν σαφῶς,
 Ὅτι ἀχθέσεται· σφῶν δ' αὐτὸν οὐνεκ' ἐπεγερωῶ.

ΠΕΙΣ. Κακῶς σὺ γ' ἀπόλοιο· ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει. 85

ΕΥ. Οἴμοι κακοδαίμων, χῶ κολοῖός μ' οἴχεται
 Ὑπὸ τοῦ δέους.

ΠΕΙΣ. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
 Δείσας, ἀφῆκας τὸν κολοῖόν;

ΕΥ. Εἶπ' ἐμοί,
 Σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας κατατεσσών;

ΠΕΙΣ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. 90

ΕΥ. Ποῦ γάρ ἐστιν;

ΠΕΙΣ. Ἀπέπτετο.

ΕΥ. Οὐκ ἄρ' ἀφῆκας, ὦ γάθ'; ὡς ἀνδρεῖος εἶ.

ΕΠ. Ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.

ΕΥ. ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
 Τίς ἢ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;

ΕΠ. Τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες;

ΕΥ. Οἱ δώδεκα θεοί. . . 95

σθ' ὁ δράσον] τὸ αὐτὸ ἀνωτέρω (στίχ. 54). 82. Μύρτα καὶ σέρφους] καρπὸν μυρσίνης, καὶ ζωῦδι' ἄλλα, ἃ σκνίπας, ἢ ἐμπίδας καλοῦμεν. 85. Κακῶς ἀπόλοιο] πρὸς τὸν Τροχίλον τοῦτο ἀναχωρήσαντα ἤδη, ὡς καταπλήξαντα αὐτόν τῇ χάσμῃ τοῦ ῥάμφους. 88. Δείσας] δειλὸν καλεῖ ἐκεῖνον, ὃς αὐτὸς ἑαυτοῦ τοῦτο κατέγνω· διὰ τοῦτο ἀκούει, ὡς ἀνδρεῖος εἶ, εἰρωνικῶς. 92. Ἄνοιγε τὴν ὕλην] ἐν γὰρ τῷ θάσει οἰκία οὐκ ἐστὶ, ἵνα εἶη θύρα. 94. Τίς ἢ πτέρωσις] ὁ γὰρ Ἐποψ τοιοῦτος, πυκνόπτερος καὶ τρεῖς ἔχων λόφους. 95. Οἱ δώδεκα θεοί] εὐφῆμως τοῦτο, ἀλλ' αἴφνης καὶ παρὰ προσδοκίαν ἐπιφέρει τὸ, Εἶξασιν (ὅ ἐστιν εὐόκασιν) ἐπιτρίψαι σε· ὃ εἰ ἐκλάβοιμεν ἀντὶ τοῦ διαφθεῖραι, οὐκ ἔοικεν ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων· μῶν οὖν τὸ ἐπιτρίβειν ἐνταῦθα λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ διὰ τῆς τρίψεως καὶ ῥοῆς τῶν πτερῶν διακοσμηῖσαι; πολλὰ γὰρ ἐπιτριβόμενα τῇ ἀφῆ, στιλπνότερα γίνονται· καὶ

Εἴξασιν ἐπιτρίψαι σε.

ΕΠ. Μῶν με σκώπτετον,
 Ὀρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γὰρ, ὦ ξένοι,
 Ἄνθρωπος.

ΕΥ. Οὐ σοῦ καταγελῶμεν.

ΕΠ. Ἄλλὰ τοῦ;

ΠΕΙΣ. Τὸ ράμφοσ ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.

ΕΠ. Τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλῆσ λυμάνεται 100
 Ἐν ταῖσ τραγωδαῖσιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.

ΕΥ. Τηρεὺσ γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνισ, ἢ ταῶσ;

ΕΠ. Ὅρνισ ἐγωγε.

ΕΥ. Κᾶτά σοι ποῦ τὰ πτερά;

ΕΠ. Ἐξερρόηκε.

ΕΥ. Πότερον ὑπὸ νόσου τινός;

ΕΠ. Οὐκ ἄλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τῶρνεα 105
 Πτερορρόυει τε, κᾶθισ ἕτερα φύομεν.
 Ἄλλ' εἵπατόν μοι, σφῶ τίν' ἐστόν;

ΕΥ. Νῶ; βροτώ.

ΕΠ. Ποδαπῶ τὸ γένος;

ΕΥ. Ὅθεν αἱ τριήρεισ αἱ καλάι.

ΕΠ. Μῶν Ἠλιαστά;

ΕΥ. Μὰ Δία, θατέρου τρόπου,
 Ἀηλιαστά.

φρμι κἀπάφρμι κούκ ἔχω τί λέγω· ἦν δὲ καὶ τὸ Ἐπιτρίψαι ἄμεινον γράφειν Ἐπιτρέφειν εἰς Μέλλοντα. 100. Ὁ Σοφοκλῆσ] ἐν Τηρεῖ, μὴ σωζομένη τραγωδίᾳ· ἐνθα αὐτόν τε Τηρέα καὶ Πρώκην ἀποπτερώσασ, ἔσχωψε πολυλά. 102. Ὅρνισ, ἢ ταῶσ] ἀντι τοῦ εἰπεῖν ἄνθρωπος ἢ ὄρνισ, ἔπαιξεν οὕτω. 104. Ἐξερρόηκε] ἀνωτέρω μικρὸν (στίχ. 94) θαυμάζει τὴν πτέρωσιν τοῦ Ἐποποσ· ἐνταῦθα δὲ φρσι ποῦ σοι τὰ πτερά· τί οὖν δεῖ εἰπεῖν; ἢ ὅτι πτερά ἐννοεῖ τὰ μεγάλα, τὰ δὲ πτίλα ἦσαν αὐτῶ· ἢ ὅτι ἐκ μέρους μὲν ἦν ὄρνισ, ἐκ μέρους δὲ ἄνθρωπος. 106. Αἱ τριήρεισ αἱ καλάι] ἐξ Ἀθηνῶν ταύτασ δὲ καὶ Θουκυδίδησ εἰσ κάλλοσ ἐπὶ μέγα ἦρην. 109. Μῶν Ἠλιαστά;] Ἠλιασταί, δικασταί, ἀπὸ τῆσ Ἠλιαίασ;—Οὐκ, ἀλλ' Ἀηλιασταί μάλιστα, μισοῦντεσ τὰσ δίκασ.—

- ΕΠ. Σπειρέται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ 110
 Τὸ σπέρμ';
- ΕΥ. Ὀλίγων ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
- ΕΠ. Πράγους δὲ τοῦ δὴ δεομένω, δεῦρ' ἤλθετον;
- ΕΥ. Σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω.
- ΕΠ. Τίνος πέρι;
- ΕΥ. Ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νῶ, ποτέ,
 Κἀργύριον ὠφείλησας, ὥσπερ νῶ, ποτέ, 115
 Κοῦκ ἀποδιδούς ἔχαιρες, ὥσπερ νῶ, ποτέ
 Εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
 Καὶ γῆν ἐπέτου καὶ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ,
 Καὶ πάνθ', ὅσα περ ἄνθρωπος, ὅσα τ' ὄρνις, φρονεῖς
 Ταῦτ' οὖν ἰκέται νῶ πρὸς σέ δεῦρ' ἀφίγμεθα, 120
 Εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὐερον,
 Ὅσπερ σισύραν ἐγκατακλιθῆναι μαλθακῆν.
- ΕΠ. Ἐπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
- ΕΥ. Μείζω μὲν οὐδὲν, προσφορωτέραν δὲ νῶν.
- ΕΠ. Ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἰ ζητῶν.
- ΕΥ. Ἐγώ; 125
- Ἐκιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
- ΕΠ. Ποίαν τιν' οὖν ἤδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;
- ΕΥ. Ὅπου τὰ μέγιστα πράγματα· εἴη τοιαδί·
 Ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῶ τις ἐλθὼν τῶν φίλων,
 Λέγοι ταδί· Πρὸς τοῦ Διὸς τοῦλυμπίου, 130
 Ὅπως παρέσῃ μοι καὶ σὺ, καὶ τὰ παιδιά

Σπειρέται τοῦτ' ἐκεῖ τὸ σπέρμα; ὅ ἐστι σώζονται αὐτόθι μισόδικοι;— Ὀλίγους ζητῶν εὐρήσεις. 121. Εὐερον] ἀναπαυτικὴν, μαλακῆν παρὰ τὸ Εὐ καὶ ἔριον. 123. Τῶν Κραναῶν] τῶν καταγομένων ἀπὸ τοῦ Κραναοῦ βασιλέως τῶν Ἀθηναίων. 126. Τὸν Σκελλίου] Ἀριστοκράτης οὗτος στρατηγὸς ἦν τῶν Ἀθηναίων· ὃν καὶ Δημοσθένης ἐγράψατο· ἐνδεχόμενον δ' ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐνταῦθα κακῶς ἀκούειν. 129. Πρῶ] ἐκ συναϊρέσεως τοῦ Πρωί. 131. Ὅπως παρέσῃ] φρόντισον, ὄρα, μέμνησο, ὅπως κτλ. ἐννοεῖσθω δὲ τὸ Ὅπως ἀπὸ κοινοῦ καὶ εἰς τὸ, Ποιήσεις· εἰ δὲ μὴ γραπτέον εἰς Ἰποτακτικὴν Ποιήσεις

Λουσάμενα πρό· μέλλω γὰρ ἐστιᾶν γάμους·
Καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσεις. εἰ δὲ μὴ,
Μή μοι τότ' ἔλθης, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.

ΕΠ. Νῆ Δία, ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾶς. 135
Τί δαί σύ;

ΠΕΙΣ. Τοιούτων ἐρῶ κἀγώ.

ΕΠ. Τίνων;

ΠΕΙΣ. Ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται,
Ὡσπερ ἀδικηθεῖς, παιδὸς ὠραίου πατῆρ'
Καλῶς γ' ἐμοὶ τὸν υἱὸν, ὦ Στιλβωνίδη,
Εὐρῶν ἀπίοντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον, 140
Οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
Οὐκ ὠρχιπέδησας, ὧν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.

ΕΠ. Ὡ δειλακρίων σύ, τῶν κακῶν οἶων ἐρᾶς.
Ἄτὰρ ἔστι γ', ὁποῖαν λέγετον, εὐδαίμων πόλις
Παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν. 145

ΕΥ. Οἶμοι, μηδαμῶς
Ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἔν' ἀνακύψεται
Κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἡ Σαλαμινία.

Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;

ΕΠ. Τί οὐ τὸν Ἥλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον
Ἐλθόνθ';

ΕΥ. Ὅτι ἡ, νῆ τοὺς θεοὺς, ὅς οὐκ ἰδῶν 150

κατὰ τὸ ἐπόμενον Ἐλθης. 134. Μή μοι τότ' ἔλθης, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς] τοῦναντίον, οὐ εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι λέγειν, λέγει· πρὸς γὰρ τοὺς μὴ ἐρχομένους πρὸς δυστυχοῦντας λέγουσιν ἐκεῖνοι· ἐλθὲ, παραμυθοῦ με δυστυχοῦντα· εἰ δὲ μὴ, μή μοι ἔλθης, ὅταν εὐ πράσσω· ὁ δὲ νοὺς δηλὸς ἐκ τῶν ἐπομένων· αἰσχροῦν γὰρ ἐρᾶ. 139. Στιλβωνίδης] υἱὸς τοῦ Στίλβωνος, ἐπίπλαστον ἀπὸ τοῦ σίλβειν.—Ἐκυσας] οὐ προσεῖπας, οὐδὲ ἠσπᾶσω, οὐ προσῆγες πρὸς σεαυτὸν εἰς συνουσίαν, οὐδ' ἠψω τῶν ὄρχεων αὐτοῦ. 142. Ὡ δειλακρίων σύ, οἶων κακῶν ἐρᾶς] ὦ δειλὲ καὶ καχόδαιμον, τίποτε τοιούτων ἐρᾶς καὶ αὐτὸς κακῶν; ὁ μὲν γὰρ Εὐελπίδης γαστριμαργίας δοκεῖ ἠτᾶσθαι, καὶ γάμων ἐρισίαις ἐπιθυμεῖ· ὁ δὲ Πεισθέτιρος, αἰσχροῦς ἐπιθυμίας. 147. Σαλαμινία] ἡ ναῦς ἡ ἄγουσα τοὺς ἐγκαλουμένους εἰς δίκην. 150. Ὅς οὐκ ἰδῶν] τὸ Ὅς παρέλ-

Βδελύττομαι τὸν Δέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.

ΕΠ. ἼΑλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Δοκρίδος Ὀπούντιοι,
Ἴνα χρῆ κατοικεῖν.

ΕΥ. ἼΑλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος

Οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσοῦ.

Οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος;

155

Σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς.

ΕΠ. Οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβὴν·

Οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.

ΕΥ. Πολλὴν γ' ἀφείλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

ΕΠ. Νερόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα,

Καὶ μύρτα, καὶ μήκιωνα, καὶ σισύμβρια.

160

ΕΥ. Ἰμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.

ΠΕΙΣ. Φεῦ, φεῦ·

Ἢ μέγ' ἐσορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,

Καὶ δύναμιν, ἣ γένοιτ' ἂν, εἰ πίθοισθ' ἐμοί.

ΕΠ. Τί σοι πιθώμεσθ' ;

ΠΕΙΣ. Ὅ,τι πίθησθε; πρῶτα μὲν

Μὴ περιπέτεσθε πανταχοῖ κεχηγνότες·

165

Ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοῦργον ἐστίν. αὐτίκα

Ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἦν ἔρη,

Τίς οὗτος ὄρνις; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·

κει, εἰ μὴ ἀναγνωστέον οὕτω· πῶς ἂν ἔγωγε, ὅς οὐκ ἰδὼν βδελύττομαι ; Μελάνθιος δὲ διαβάλλεται ὡς λεπρός ἦν δὲ καὶ ποιητῆς τραγικός. 152. Ὀπούντιος] μονόφθαλμόν φασὶ γενέσθαι τὸν Ὀπούντιον καὶ δκνηρὸν τινα. 156. Οὐκ ἄχαρις εἰς τὴν τριβὴν] εἰς διατριβὴν τοῦ βίου. 160. Σισύμβρια] ἡδύσσημον, ἣ τοιαυτὰ τινα, οἷς ἐστεφανοῦντο οἱ νυμφῖοι. 165. Πανταχοῖ] οὕτω διὰ τοῦ Οἰ ὡς ἀναφερρόμενον εἰς τὸ Περιπέτεσθε τὸ κίνησιν δηλοῦν. —Κεχηγνότες] ὡς ἀνόητοι. 167. Τοὺς πετομένους] ἦν τις ἔρηται περὶ τῶν πετομένων τίς ἐστίν οὗτος ὁ ὄρνις, ἀκούσει παρὰ τοῦ Τελέου ταῦτα· ἦν δ' ὁ Τελέας πέρπερος τις καὶ ἀκατάστατος, καὶ ἀδδηφάγος. Ἄλλως· Ἦν ἐρωτήσης τινα παρ' ἡμῖν περὶ τῶν πετομένων, τίς ἐστίν οὗτος ὁ ὄρνις ; ἀποκριθήσεται σοι, ὅτι ὁ Τελέας ἐστίν, ἄνθρωπος καὶ τὰ λοιπά· κωμῶδεῖ γὰρ οὕτω τὸν Τελέαν ὡς ἄστατον. Ἀτέκμαρτος δὲ ἐστίν, οὗ ἔχνος ἐν τῇ πτήσει οὐ μέ-

- Ἄνθρωπος ἀστάθμητος, ὄρνις πετόμενος,
 Ἄτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτε ἐν ταύτῳ μένων. 170
- ΕΠ. Νῆ τὸν Διόνυσον, εὖ γε μωμᾶ ταυταγί.
 Τί ἂν οὖν ποιοῖμεν;
- ΠΕΙΣ. Οἰκίσατε μίαν πόλιν.
- ΕΠ. Ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;
- ΠΕΙΣ. Ἄληθες, ὧ σκαιότατον εἰρηκῶς ἔπος;
 Βλέψον κάτω.
- ΕΠ. Καὶ δὴ βλέπω.
- ΠΕΙΣ. Βλέπε νῦν ἄνω. 175
- ΕΠ. Βλέπω.
- ΠΕΙΣ. Περίαγε τὸν τράχηλον.
- ΕΠ. Νῆ Δία,
 Ἄπολαύσομαι τι γ', εἰ διαστραφήσομαι.
- ΠΕΙΣ. εἰδὲς τι;
- ΕΠ. Τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
- ΠΕΙΣ. Οὐχ οὗτος οὖν δήπου ἔστιν ὄρνιθων πόλος;
- ΕΠ. Πόλος; τίνα τρόπον;
- ΠΕΙΣ. Ὡς τις εἰ λέγοι, τόπος. 180
- Ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο, καὶ διέρχεται
 Ἄπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος·
 Ἦν δ' οἰκίσητε τοῦτο, καὶ φράξηθ' ἅπαξ,
 Ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.
 Ὅστ' ἄρξεται ἀνθρώπων μὲν, ὥσπερ παρνόπων, 185
 Τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῶ Μηλίφ.
- ΕΠ. Πῶς;
- ΠΕΙΣ. Ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
 Εἴθ', ὥσπερ ἡμεῖς, ἦν ἰέναι βουλώμεθα

vet. 181. Καὶ διέρχεται ἅπαντα] πάντα τὰ πτηνὰ δι' αὐτοῦ τοῦ αἰθέρος περιπολεῖ. 185. Παρνόπων] ἀκρίδων, καὶ κωνώπων, 186. Λιμῶ Μηλίφ] ὃν ὑπέστησαν οἱ Μῆλιοι ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, πολιορκηθέντες

Πυθῶδε, Βοιωτοῦς δίοδον αἰτούμεθα,
 Οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς, 190
 Ἦν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
 Διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ Χάους
 Τῶν μηρίων τὴν κνίσσαν οὐ διαφρήσετε.

ΕΠ. Ἰού, Ἰού.

Μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
 Μὴ ἔγω νόημα κομφότερον ἤκουσά πω· 195
 Ὡστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
 Εἰ ξυνδοκoίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.

ΠΕΙΣ. Τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγῆσαιτο;

ΕΠ. Σύ.

Ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς, βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ,
 Ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνῶν πολὺν χρόνον· 200

ΠΕΙΣ. Πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας;

ΕΠ. Ῥαδίως.

Δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόγχμην,
 Ἐπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
 Καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῶν τοῦ φθέγματος
 Ἐάν περ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ. 205

ΠΕΙΣ. Ὡ φίλτατ' ὀρνίθων σύ, μὴ νῦν ἔσταθι·

Ἄλλ', ἀντιβολῶ σ', ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόγχμην
 Ἐσθαινε, κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ΕΠ. Ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου·

καὶ ἐκπολιορκηθέντες ὑπὸ Νικίου τοῦ Ἀθηναίου. 189. Δίοδον αἰτούμεθα] πολέμου ὄντος τοῦθ' οὕτω γίνεται, οὐ μὴν καὶ εἰρήνης. 193. Διαφρήσετε] διαφορήσετε, δίοδον τῇ κνίσσῃ δώσετε. 194. Μὰ γῆν] ἢ τοῖς πετηνοῖς ἐστὶν ἐχθρὰ ἐπὶ γῆς καὶ φοβερὰ, ταῦτ' ὁμνυσι· διὸ καὶ τὸ Νεφέλην ἐνταῦθα εἶδος τί ἐστὶ λεπτοτάτου δικτύου, ὃ τῇ λεπτότητι καὶ πυκνώσει ὡς νέφος τι ἀμυδρὸν τῇ ὄψει παρίσταται. 200. Ἐγὼ ἐξεδίδαξα φωνήν] τὴν γλῶσσαν ἀφώνους πρότερον ὄντας, ὥστε πρὸς ἐπαίοντα πάντ' ἐρεῖς, ἃ ἂν εἴπῃς αὐτοῖς. 213. Τὴν ἐμὴν ἀηδόνα] τὴν Πρόκνην τὴν ποτὲ γενομένην αὐτῷ γαμετήν. Συγκαλεῖ οὖν ἡ Πρόκνη τὰ γένη πάντα διὰ τῆς ἐκείνων φωνῆς, κἀν-

Χῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων 210

Οὗς διὰ θείου στόματος θρηνηῖς,
Τὸν ἑμὸν καὶ σὸν πολύδακριν Ἴτυν

Ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν
Γένυος ξουθῆς· καθαρὰ χῶρει
Διὰ φυλλοκόμου σμίλακος ἤχῳ 215

Πρὸς Διὸς ἔδρας, ἔν' ὁ χρυσοκόμας
Φοῖβος ἀκούων, τοῖς σοῖς ἐλέγοις

Ἐντιφάλλων ἐλεφαντόδετον
Φόρμιγγα, θεῶν ἴστησι χορούς.
Διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ 220

Ἐύμφωνος ὁμοῦ

Θεῖα μακάρων ὀλογυγῆ,

(*Αὐλεῖ τις*)

ΠΕΙΣ. Ὡ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τούρνιθίου·

Οἶον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὄλην.

ΕΥ. Οὗτος.

ΠΕΙΣ. Τί ἐστίν;

ΕΥ. Οὐ σιωπήσῃ;

ΠΕΙΣ. Τί δαί; 225

ΕΥ. Οὐποψ μελωδεῖν αὖ παρασκευάζεται.

ΕΠ. Ἐποποί, ποποπό, ποποί, ποποί.

Ἰώ. ἰώ ἴτω, ἴτω, ἴτω, ἴτω.

Ἰτω τις ὧδε τῶν ἑμῶν ὁμοπτέρων·

Ὅσα τ' εὐσπόρους ἀγρῶν γύας 230

Νέμεσθε, φύλα μυρία κριθοτράγων,

σεῦθεν ξυνίσταται ὁ Χορός. 210. Νόμους] ἤχους, ἀρμονίαν. 213. Ἐλελιζομένη] ἐλεινωῶς θρηνοῦσα ἴτυ, ἴτυ. 214. Γένυος ξουθῆς] τοῦ ξανθοῦ βράμφους. — Σμίλαξ δὲ εἶδος βοτάνης, ἢ δένδρου· καὶ ὁ ἔλεγος, θρηῆνος. 131. Αὐλεῖ τις] τοῦτο οὐ συνέχεται· ἐλλ' ἔξωθεν πληροφορεῖ ἡμᾶς, ὅτι φωνὴ αὐλοῦ ἀκούεται ἐν τῇ λόχμῃ· διὸ καὶ ὁ Πεισθέταιρος ἐξίσταται πρὸς τὸ μέλος, ὅτι κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὄλην, ὅ ἐστι, πᾶσαν πάσης ἐπλήρωσεν ἡδύτητος. 227. Ἐποποί] συγκαλεῖ οἰκεία φωνῆ πάντα τὰ εἶδη εἰς

- Σπερμολόγων τε γένη ταχὺ πετόμενα,
 Μαλθακὴν ἰέντα γῆρυν·
 Ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ βῶλον
 Ἄμφιτιτυβίζεθ' ὧδε 235
 Λεπτὸν, ἠδόμενα φωνᾶ·
 Τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ·
 Ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισ-
 σοῦ κλάδεσι νομὸν ἔχει· τά τε κατ' ὄρεα,
 Τά τε κοπινοτράγα, τά τε κομαροφάγα· 240
 Ἄνυσάτε πετόμενα πρὸς ἑμᾶν αὐδάν·
 Τριοτὸ, τριοτὸ, τριοτὸ, τοβρίξ.
 Ὅσα θ' ἐλείας παρ' αὐλῶνας
 Τὰς ὄξυστόμους ἐμπίδας
 Κάπτεθ'· ὅσα τ' εὐδρόσους τε 245
 Γῆς τόπους ἔχετε, καὶ λειμῶ-
 να τὸν ἐρέοντα Μαραθῶνος·
 Ὅρνις τε πτεροποίκιλος
 Ἄτταγᾶς, ἄτταγᾶς.
 Ὡν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης 250
 Φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται·
 Δεῦρ' ἴτε, πειυσόμενοι τὰ νεώτερα.
 Πάντα γὰρ ἐνθάδε φύλ' ἀθροίζομεν
 Οἰωνῶν τῶν ταναοδείρων.
 Ἦκει γὰρ τις ὄριμὸς πρέσβυς 255
 Καινὸς γνώμην,
 Καινὸν τ' ἔργων ἐγχειρητής.

σύστασιν τοῦ χοροῦ. 234. Ἄλοκι] ἐν τῇ αὐλακί τῆς ἀρούρης. 235. Ἄμφιτιτυβίζεσθε] ποιόν τι μέλος ἠδὲ ἀποτελεῖτε. 239. Νομὸν ἔχει] νέμεται, διατρίβει· τὸ δὲ κλάδεσιν ἐν οὐδετέρῳ γένει, τὸ κλάδος. 243. Ἐλείας αὐλῶνας] τὰ ἔλλα καὶ τοὺς καθύγρους τόπους, ὅπου γεννῶνται αἱ ὄξυστομοὶ ἐμπίδες καὶ κώνωπες, οὓς ἐπιπτάμενα ἐσθίετε. 247. Ἐρέοντα] ἐράσμιον, ἐπιθυμητόν. 249. Ἄτταγᾶς] πτηνὸν ποικίλον, ὁ λειμονοπέρδιξ· ταῦτα δὲ καὶ οἰκιακᾶ γίνονται· περὶ δὲ τῆς Ἀλκυῶνος εἴρηται ὁ μῦθος. 254. Ταναο-

Ἄλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα.

Δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο.

ΧΟΡ. Τοροτοροτοροτοροτοροτοτίγξ. 260

Κικκαθαῦ, κικκαθαῦ.

Τοροτοροτοροτολιλιλίγξ.

ΠΕΙΣ. Ὅρᾳς τιν' ὄρνιν;

ΕΥ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὔ.

Καί τοι κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

ΠΕΙΣ. Ἄλλως ἄρ' οὔποψ, ὡς ἔοικ', εἰς τὴν λόχμην 265

Ἐμβάς, ἐπῶξε, χαραδριὸν μιμούμενος.

ΦΟΙΝ. Τοροτίγξ, τοροτίγξ.

ΠΕΙΣ. ὦ γάθ', ἀλλὰ γ' οὔτοσί καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται.

ΕΥ. Νῆ Δί', ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου ταῶς;

ΠΕΙΣ. Οὔτος αὐτὸς νῶν φράσει. τίς ἐστίν ὄρνις οὔτοσί; 278

ΕΠ. Οὔτος οὐ τῶν ἡθάδων τῶνδ', ὧν ὄρᾳθ' ὑμεῖς ἀεὶ

Ἄλλὰ λιμναῖος.

ΠΕΙΣ. Βαβαί, καλὸς γε καὶ φοινικιοῦς.

ΕΠ. Εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ Φοινικόπτερος.

ΕΥ. Οὔτος, ὦ σέ τοι.

ΠΕΙΣ. Τί βωστρεῖς;

ΕΥ. Ἄτερος ὄρνις οὔτοσί.

ΠΕΙΣ. Νῆ Δί', ἄτερος δῆτα, χ' οὔτος ἔξεδρον χῶραν ἔχων. 275

Τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμεντις ἄτοπος ὄρνις ἐριβάτης;

δείρων] τῶν τὴν δειρὴν ὑψοῦ τεινόντων. 260. Ἐντεῦθεν ἄρχεται ὁ Χορὸς ὁ ἐκ πάντων τῶν πτηνῶν ἡθροισμένων. 261. Κικκαθαῦ] τῆς γλαυκὸς τοῦτο εἶναι φασὶν ἀπομίμημα· λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Χαλκίς παρ' Ὁμήρῳ καὶ Κίμωνιδι. 266. Ἐπῶξε] ἐπῶζειν μὲν ἄδειν τί ἐστὶ κεκρυμμένον πη, ἐπῶζειν δὲ δι' ὑπογεγραμμένης ἴσον τῷ ἐπῶζειν, ἢ ἐπῶάζειν· ὅθεν ἐνταῦθα τὸ μεταβληθῆναι κρυβέντα, καθάπερ ὁ Χαριθριός· ὃς ἐν ταῖς χαράδραις πη κρυπτόμενος, μεταβάλλεται, φασί, πρὸς τὰ ὑποπεφυκότα. 270. Οὔτος... φράσει] τίς; ὁ Ἐποψ. 274. Οὔτος, ὦ σέ τοι] Εὐέλπις, ἰδὼν ἄτερον, ὡς περ ἐκπεπληγμένος ἀπὸ τοῦ εἶδους, καλεῖ τὸν Πεισθέταιρον, Οὔτος, ὦ σέ καλῶ· ἐκεῖνος δ' ἅπαντᾶ, τί βωστρεῖς, τί βοῶς; 276. Μουσόμεντις] φαντασιώδης;

ΕΠ. Ὅνομα τούτῳ Μῆδος ἔστι.

ΠΕΙΣ. Μῆδος; ὦ ἄναξ Ἡράκλειε.

Εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου, Μῆδος ὦν, ἐπέπτετο;

ΕΥ. Ἐτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὔτοσί.

ΠΕΙΣ. Τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἔστιν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ;

280

Ἄλλὰ χ' οὔτος ἕτερος;

ΕΠ. Ἄλλ' ἔστιν μὲν οὔτος Φιλοκλέους,

Ἐξ Ἐποπος· ἐγὼ δὲ τούτου πάππος· ὥσπερ εἰ λέγοις,

Ἴππόνικος Καλλίου, καὶ Ἴππογίκου Καλλίας.

ΠΕΙΣ. Καλλίας ἄρ' οὔτος οὔρνις ἔστιν· ὡς πτερορῥυεῖ.

ΕΥ. Ἄτε γὰρ ὦν γενναῖος, ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται, 285

Ἄτ' τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.

ΠΕΙΣ. ὦ Πόσειδον, ὡς ἕτερος αὖ βαπτὸς ὄρνις οὔτοσί.

Τίς ὀνομάζεται ποθ' οὔτος;

ΕΠ. Οὔτοσί κατωφαγᾶς.

ΠΕΙΣ. Ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος, ἢ Κλεώνυμος;

Πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὦν, οὐκ ἀπέβαλε τὸν

λόφον;

290

Ἄλλὰ μὲν τίς ἢ λόφωσις ἔστιν ἢ τῶν ὀρνέων;

Ἢ πὶ τὸν δίαυλον ἤλθον;

ἀβρὸς, σεμνὸς καθάπερ οἱ μάντιες· διὸ καὶ Μῆδον αὐτὸν καλεῖ, καίτοι μὴ ἐπιθάντα καμήλου, ὡς εἰώθασιν οἱ Μῆδοι. 279. Κατειληφώς] ὡς ἐπὶ πολέμων παίζει· δηλοῖ δὲ ὅτι ἔχει καὶ οὔτος λόφον, ὥσπερ ὁ Ἐποψ. 281. Φιλοκλέους] υἱὸς ἔστιν ὁ ὄρνις οὔτος· φασὶ δὲ Σοφοκλέα ποιῆσαι δρᾶμα εἰς Τηρέα, ποιῆται δὲ καὶ Φιλοκλέα, πρῶτον μὲν τὸν Φιλοκλέα, δευτέρον δὲ τὸν Σοφοκλέα· ἔστι μὲν οὔτος υἱὸς Φιλοκλέους· Φιλοκλῆς δὲ ἐμοῦ τοῦ Ἐποπος· ἐγὼ δ' ἄρα πάππος ἐκείνου. Ἐκεῖνο δὲ σαφές, ὅτι κωμῳδεῖ Καλλίαν μὲν, ὡς καταρρέψαντα πᾶσαν τὴν πατρίαν οὐσίαν εἰς ἀσωτείας· Φιλοκλέα δὲ ὡς δυσειδῆ, καὶ ἀφυῆ συντάξας ποιήματα· ἦν δ' ἀδελφιδοῦς τοῦ Δίσχυλου. 288. Κλεώνυμος] ὁ πολύσαρκος καὶ ἀδδηφάγος· (ἴδε Νεφ. 353) ἔνθα καὶ ὡς ρίψασπις κωμῳδεῖται. 292. Ἢ ἐπὶ τὸν δίαυλον ἤλθον; οἱ γὰρ δίαυλον διατρέχοντες μεθ' ὀπλων, ὡς ἔοικε, ἔτρεχον, λόφον ἔχοντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· καὶ δρόμος ὀπλίτης ἐλέγετο τούτο· οἱ δὲ Κάρεις, θαλαττοκρατῆταντές ποτε, ὡς φασὶ, κατεῖχον

- ΕΠ. Οὔτοσί πάλαι πάρεμι, κοῦκ ἀποστατῶ φίλων.
 ΧΟΡ. Τιτιτιτιτιμπρού·
 Τίνα λόγον ἄρα ποτὲ 315
 Πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων;
- ΕΠ. Κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἠδὺν, ὠφελήσιμον.
 "Ἄνδρε γὰρ λεπτῶ λογιστὰ δεῦρ' ἀφίχθον ὡς ἐμέ.
 ΧΟΡ. Ποῦ; πᾶ; πῶς φῆς;
 ΕΠ. Φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο 320
 "Ἦκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.
 ΧΟΡ. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτῶν, ἐξότου τράφην ἐγώ,
 Πῶς λέγεις;
- ΕΠ. Μήπω φοβηθῆς τὸν λόγον.
 ΧΟΡ. Τί μ' εἰργάσω;
 ΕΠ. "Ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστά τῆσδε τῆς ξυνουσίας.
 ΧΟΡ. Καὶ δέδρακας τοῦτο τοῦργον;
 ΕΠ. Καὶ δεδρακῶς γ' ἤδομαι. 325
 ΧΟΡ. Κἄστὸν ἤδη ποῦ;
 ΕΠ. Παρ' ὑμῖν, εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ.
 ΧΟΡ. "Ἐα, ἔα.
 Προδεδόμεθ', ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν.
 "Ὅς γὰρ φίλος ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν
 Ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,
 Παρέβη μὲν θεσμούς ἀρχαίους, 330
 Παρέβη δ' ὄρκους ὀρνίθων.
 Ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, παρέβαλέν τ' ἐμὲ παρὰ
 Γένος ἀνόσιον, ὕπερ, ἐξότ' ἐγένετό γ', ἐπ' ἐμοί
 Πολέμιόν γ' ἐτράφη.

καὶ καταλήγοντα εἰς τὸν Δρύοπα. 321. Πρέμνον] βᾶσιν, ρίζαν στερεάν.
 322. ὦ μέγιστα ἐξαμαρτῶν] οὐκ οἶδ' ἕτερον ἐξαμαρτόντα, οἶον σέ, ἐξ οὗ γε-
 γένημαι· τί μ' ἔδρασας; 326. Κἄστὸν ἤδη ποῦ;] καὶ ποῦ εἰσιν ἤδη οὔτοι;
 εἰ ἐγὼ παρ' ὑμῖν, καὶ οὔτοι, μετ' ἐμοῦ ὄντες, παρ' ὑμῖν εἰσι. 332. Παρέ-
 βαλέ τ' ἐμέ] ἐνέβαλέ με γένει ἀνοσίῳ καὶ ἐρνηθολέτρῳ τῷ τῶν ἀνθρώπων.

Ἔστι πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν ὕστερος λόγος· 335
 Τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τῷδε δοῦναι τὴν δίκην,
 Διαφορηθῆναι θ' ὑφ' ἡμῶν.

ΠΕΙΣ. Ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.

ΕΥ. Αἴτιος μέντοι σὺ νῶν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
 Ἐπὶ τί γὰρ μ' ἐκείθεν ἤγες;

ΚΕΙΣ. Ἴν' ἀκολουθοίης ἐμοί.

ΕΥ. Ἴνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλη. 340

ΠΕΙΣ. Τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
 Κάρτα.

ΕΥ Πῶς;

ΠΕΙΣ. Κλαυσῆ γὰρ, ἣν ἄπαξ γε τῷ φθλμῷ ἔκκοπῆς.

ΧΟΡ. Ἰὼ, ἰὼ.

Ἐπαγ', ἐπιθ', ἐπίφερε πολέμιον

Ὅρμᾶν φονίαν, πτέρυγά τε πάντα

Ἐπίβαλε, περὶ τε κύκλωσαι· 345

Ὡς δεῖ τῷδ' οἰμώζειν ἄμφω

Καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.

Οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὔτε νέφος αἰθέριον,

Οὔτε πολὺν πέλαγός ἐστιν, ὅ,τι δέξεται.

Τῷδ' ἀποφυγόντε με.

350

Ἄλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τῷδε τίλλειν καὶ δάκνειν.

Ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.

ΕΥ. Τοῦτ' ἐκείνο· ποῖ φύγω δύστηνος;

ΠΕΙΣ. Οὔτος, οὐ μενεῖς;

ΕΥ. Ἴν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ;

335. Πρὸς μὲν τὸν ὄρνιν] τὸν Ἐποπα, ὃς ταῦτα δέδρακε. 339. Ἐπὶ τί μ' ἤγαγες] ὑπὸ τῆς ἀπορίας ἐγκαλοῦσιν ἀλλήλοις οἱ πρεσβύται· σύνηθες τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις, ὅταν πάσχωσιν, ἐπ' ἄλλους ἀνάγειν τὰς αἰτίας. 341. Τῷ ὀφθαλμῷ ἔκκοπῆς] νῦν μὲν οὐκέτι κλάεις, φησί, ἀλλὰ τότε τοῦτο ταῖς ἀληθείαις πείσῃ, ὅπότεν ἐξορυχθῆς τῷ ὀφθαλμῷ ὑπὸ τούτων. 343. Ἰὼ, ἰὼ] προπαρασκευαστικά ταῦτα εἰς μάχην, ἣν μαχίσονται οἱ ὄρνιθες πρὸς τοὺς δύο πρεσβύτας· ἀλλ' ὁ Ἐποψ μέσος γινόμενος, διαλάττει. 347. Ῥύγχει

- ΠΕΙΣ. Πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς
Ἐκφυγεῖν;
- ΕΥ. Οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν.
- ΠΕΙΣ. Ἄλλ' ἐγώ τοι σοὶ λέγω, 355
Ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι, λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.
- ΕΥ. Τί δὲ χύτρα νῶ γ' ὠφελήσει;
- ΠΕΙΣ. Γλαυξὲ μὲν οὐ πρόσεισι νῶν.
- ΕΥ. Τοῖς δὲ γαμφώνυξι τοῖσδε;
- ΠΕΙΣ. Τὸν ὀβελίσκον ἀρπάσας,
Εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτόν.
- ΕΥ. Τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;
- ΠΕΙΣ. Ὁξύθαφον ἐντευθενὶ πρύσθου λαθὼν, ἢ τρυβλίον. 360
- ΕΥ. Ὡ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτό, καὶ στρατηγικῶς
Ἵπερακοντίζεις σὺ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
- ΧΟΡ. Ἐλελελεῦ· χῶρε, κάθες τὸ ρύγχος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν
Ἐλκε, τίλλε, παῖε, δαῖρε, κόπτε πρῶτην τὴν χύτραν.
- ΕΠ. Εἰπέ μοι, τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων, 365
Ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄνδρε, καὶ διασπάσαι,
Τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενέε καὶ φυλέτα;
- ΧΟΡ. Φεισόμεσθα γὰρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων;
Ἡ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;
- ΕΠ. Εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσὶν φίλοι, 370
Καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἤκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον.
- ΧΟΡ. Πῶς δ' ἂν οἱ γ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε,
Ἡ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;

φορβάν] τροφήν τῆ ῥάμφει· ρύγχος γὰρ μᾶλλον τὸ τῶν χαιρῶν. 357. Λαμβάνοντες] χύτρας τινὰς, ὧν τὸν κρότον οὐκ ἀνέχονται αἱ γλαυκὲς μάλιστα· τοῖς δὲ λοιποῖς ὀνυχηροῖς ὀβελίσκον, εἴ τ' οὖν δόρυ ὡς σημαίαν πήξαντες πρὸ ἡμῶν, ἀμυνόμεθα, ὀξύθαφον (ἀγκυῖον τοῦτο μικρὸν) ἢ τριβλίον προτιθέμετες τῶν ὀφθαλμῶν. 363. Ἐλελελεῦ· τοῦτο ἤδη παρακλειυστικὸν εἰς τὴν μάχην. — Κάθες τὸ ρύγχος, πάταξον τῆ ῥάμφει. 367. Τῆς ἐμῆς γυναικὸς] ὡς θυγατρὸς οὗτης τοῦ Πανδίωνος τῆς Πράκνης. 370. Εἰ δέ τι· ἡ ἀπόδοσις ἐνδιάθετος, τί ποιήσετε; 373. Τοῖσι πάπποις] ἄνωθεν, ἀρχαίό-

ΕΠ. Ἄλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
 Ἡ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου 375
 Οὐ μάθοις ἂν τοῦθ'· ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.
 Αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν ἔμαθον ἐχθρῶν, κουφίλων,
 Ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη, ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.
 Τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.

ΧΟΡ. Ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ, 380
 Χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἂν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

ΠΕΙΣ. Οἶδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἷξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.

ΕΠ. Καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ, κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.

ΧΟΡ. Ἄλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἦναντιώμεθα.

ΠΕΙΣ. Μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡμῖν. ὥστε τὴν χύτραν 385
 Τῷ τε τρυβλίῳ καθίει·

Καὶ τὸ δόρυ χρῆ, τὸν ὄβελίσκον,

Περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς

Τῶν ὄπλων ἐντός, παρ' αὐτήν

Τὴν χύτραν, ἄκραν ὀρῶντας

390

Ἐγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νῶν.

ΕΥ. Ἐτεόν· ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνομεν,

Κατορυγησόμεσθα ποῦ γῆς;

ΠΕΙΣ. Ὁ Κεραμεικὸς δεξεται νῶ.

Δημόσια γὰρ ἵνα ταφῶμεν,

395

Φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγούς,

Μαχομένῳ τοῖς πολεμίοισιν,

Ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.

θεν. 378. Ναῦς μακράς] καὶ γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῶν Περσικῶν παθῶν δι-
 δαχθέντες, τὰς διακοσίας ναῦς ἐναυπηγήσαντο. 382. Εἷξασιν] ἐοίκασιν. —
 Ἄναγε ἐπὶ σκέλος· ἀπὸ τῶν τακτικῶν ἐν πολέμῳ· ὡς εἰ ἔλεγε, σῆμανον τὸ
 ἀνακλητικόν· ὅπερ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν, πρύμναν ἀνακρούου, λέγεται. 389. Τῶν
 ὄπλων ἐντός] ἐν τῷ στρατοπέδῳ, παρ' ἡμῖν αὐτοῖς· παραινέει δὲ μὴ παράπαν
 ἀφεθῆναι, μὴδ' ἄνευ κηρυκίου, ἀλλὰ παρὰ τὴν χύτραν ἔχοντας τὸν νοῦν.
 383. Ποῦ γῆς;] ἐπειδὴ ἐμνήσθη χυτρῶν· αἱ δὲ ἐν Κεραμεικῇ κεραμεύονται,
 οὕτω παίξει ταῦτα· ἐκεῖ δὲ ἔθαπτον τοὺς ἐν πολέμῳ ἀποθνήσκοντας.
 398. Ἐν Ὀρνεαῖς] ἐστὶ μὲν καὶ πόλις πρὸ Ὀρνεαί, ἧς καὶ Ὀμηρος περὶ τῆς

- ΧΟΡ. Ἄπαγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτόν,
Καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας 400
Παρά τὴν ὀργήν, ὡσπερ ὀπλίτης.
Κάναπυθώμεθα τούσδε, τίνες ποτὲ
Καὶ πόθεν ἔμολον,
Καὶ τίν' ἔχοντες γ' ἐπίνοϊαν.
Ἰὼ Ἐποψ, σέ τοι καλῶ. 405
- ΕΠ. Καλεῖς δὲ, τοῦ κλύειν θέλων;
ΧΟΡ. Τίνες ποθ' οἶδε, καὶ πόθεν;
ΕΠ. Ξεῖνω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
ΧΟΡ. Τύχη δὲ ποῖα κομίζει
Ποτ' αὐτῷ πρὸς ὄρνις ἐλθεῖν; 410
ΕΠ. Ἐρως βίου, διαίτης τε
Καὶ σοῦ, ξυνοικεῖν τέ σοι,
Καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.
- ΧΟΡ. Τί φῆς;
Λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους;
ΕΠ. Ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν. 415
ΧΟΡ. Ὅρᾳ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
Ὅτω πέποιθέ μοι ξυνὸν
Κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν, ἢ
Φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;
ΕΠ. Λέγει μέγαν τιν' ὄλβον, οὔ- 420
τε λεκτόν, οὔτε πιστόν· ὧς
Σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα, καὶ

Ἄργος μέμνηται· ἀλλ' ἐνταῦθα πέπλασται ἀπὸ τῶν ὀρνέων. 399. Ἄπαγε τὴν τάξιν] πρὸς τὸν ταξίαρχον ταῦτα, ἵνα καταθεῖς τὰ ὄπλα, ἡσυχίαν ἄγῃ. Ἐν ἄλλοις δὲ Ἄναγε κεῖται ἀντὶ τοῦ Ἄπαγε· καὶ ἄμεινον ἴσως. 400. Θυμὸν κατάθου] κατάθου τὸν θυμὸν παρὰ τὴν ὀργήν. ἐκ μιμητικῆς τῶν στρατιωτικῶν κατάθου τὸ δόρυ παρὰ τὴν ἀσπίδα· ὄπλα γὰρ τοῖς ὄρνεσι θυμὸς καὶ ἐργή. 405. Ἰὼ Ἐποψ] ἴσον τῷ, ὡς Ἐποψ. 415. Καὶ πέρα κλύειν] καὶ κρείττω ἀκοῆς. 416. Ὅρᾳ τι κέρδος;] ὡς εἰ ἔλεγε, τί ποτ' ἐλπίζων ἐκ τῆς παρ' ἡμῖν διαγωγῆς, βούλεται ἡμῖν συνεῖναι, ἢ ἐχθροὺς τοὺς ἑαυτοῦ νικᾶν,

- Τὸ τῆδε, καὶ τὸ κεῖσε, καὶ
 Τὸ δεῦρο προσβιβᾶ λέγων.
- ΧΟΡ. Πότερα μαινόμενος; 425
- ΕΠ. Ἄφατον, ὡς φρόνιμος.
- ΧΟΡ. Ἐνὶ σοφὸν τι φρενί;
- ΕΠ. Πυκνότατον κίναδος,
 Σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὄλον.
- ΧΟΡ. Λέγειν κέλευέ μοι, λέγειν. 430
 Κλύων γάρ, ὦν σύ μοι λέγεις
 Λόγων, ἀνεπτέρωμαι.
- ΕΠ. Ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν αὖ πάλιν
 Ταύτην λαθόντε, κρεμάσατον τύχη ἄγαθῇ
 Εἰς τὸν ἵπνον εἴσω, πλησίον τοῦ ἴπιστάτου. 435
 Σὺ δὲ τούσδ', ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις ξυνέλεξ' ἐγώ,
 Φράσον, διδάξον.
- ΠΕΙΣ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω ἄγω μὲν οὐκ,
 Ἦν μὴ διάθωνται γ' οἶδε διαθήκην ἐμοί,
 Ἦν περ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,

ἢ φίλοις ἐπαρκεῖν, ἢ ὀφειδῆποτε; 424. Προσβιβᾶ] συναρμόζει πάντα ὑπὸ τὴν δύναμιν καὶ προστασίαν. 426. Πότερον ὡς μαινόμενος] ταῦτα λέγει, ἢ πῶς;— Οὐ μὲν οὖν, ἀλλ' ὡς φρόνιμος μεῖζον, ἢ λέγειν ὅ ἐστι τὸ φρόνιμον αὐτῷ ἐστὶ κρεῖττον λόγου. 428. Κίναδος] σοφὸν ὡς ἡ ἀλώπηξ. Σόφισμα, ἀγγίνους, ἐφευρέτης.— Κύρμα, ἔρματον, τυχηρὸν ἀγαθόν.— Τρίμμα, ἐπιτήδειος, πολλῶν πεῖραν ἔχων.— Παιπάλημα, λεπτολόγος, ὑψηλόνοος. Τούτοις παίζων ἐχρήσατο, ὡς σημαίνουσι μάλιστα καὶ τὰ ἐναντία. 430. Λέγειν κέλευέ μοι] κέλευε αὐτὸν λέγειν μοι. 433. Ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ] πότεροί εἰσιν οὗτοι οἱ περὶ τὸν Πεισθέταιρον, ἢ οἱ θεράποντες Ξανθίας καὶ Μανόδαρος, ὡς ἐκ τῶν ἐξῆς, (στίχ. 635) τοῦτ' ἔοικε μᾶλλον ἐκ τῶν ἐπομένων πανοπλίαν δὲ τίνα λέγει, ἢ τὴν χύτραν, τὸ δεῦραφον καὶ τὸ τρυβλίον; διὸ κέλευε ὡς μαγειρικά κρεμάσας ταῦτα εἰς τὸν ἵπνον (κάμινον) ἀπὸ τοῦ ἐπιστάτου· ζύλον δὲ τοῦτ' ἐπίμηκός ἐστι κόρακας ἔχον, ἀφ' οὗ ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικά ἐργαλεῖα. 436. Σὺ δὲ φράσον] σὺ δὲ λέγε τοὺς λόγους τῶν ὑπεσχημένων, ἐφ' οἷς περ συνέλεξα τούτους ἐγώ. 439. Πίθηκος] Παναίτιόν τινα, ὡς ἔοικε, διαβαλεῖν ἐνταῦθα θέλων, ταῦτα πλαστουργεῖ· οὗτος γάρ, μικρόσωμος ὢν (διὸ καὶ πίθηκος) διωχλεῖτο ὑπὸ τῆς γυναικὸς, μεγάλης οὐσίας,

Ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἐμέ, 440
 Μήτ' ὀρχίπεδ' ἔλκειν, μήτ' ὀρύττειν—

ΧΟΡ. Οὐ τι που

Τὸν ... οὐδαμῶς.

ΠΕΙΣ. Οὐκ ἀλλὰ τὼ φθαλμῷ λέγω.

ΧΟΡ. Διατίθεται γῶγε.

ΠΕΙΣ. Κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.

ΧΟΡ. Ὅμνυμι ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς,
 Καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. 445

ΠΕΙΣ. Ἔσται ταυταγί.

ΧΟΡ. Εἰ δὲ παραβαλὴν, ἐνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.

ΚΗΡ. Ἀκούετε λεῖψ' τοὺς ὀπλίτας νυνμενί
 Ἄνελομένους θῶπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
 Σκοπεῖν δ' ὅτι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.

ΧΟΡ. Δολερὸν μὲν αἶετ' ἀπὸ πάντων δὴ τρόπον 450
 Πέφυκεν ἄνθρωπος. σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.

Τάχα γὰρ τύχοις ἂν

Χρηστὸν ἐξεῖπών, ὅ τι μοι παρορᾶς, ἢ

Δύναμιν τινα μεῖζω

Παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρονός 455

ἐν ταῖς συνουσιαῖς· ὅθεν συνέθετο πρὸς αὐτὴν μήτε δάκνειν μήτε δάκνεσθαι ὑπ' ἀλλήλων φιλοῦντες, μήτε τῶν τριχῶν, μήτε τῶν ὀρχιπέδων ἔλκειν, μήτε τὸν πρωκτὸν ὀρύττειν· πρὸς ταῦτα δὲ κωμωδῶν, αἰτεῖ καὶ τὴν συνθήκην γενέσθαι ταύτην. 441. Οὐ τι που τὸν, οὐδαμῶς] ἤμελλεν ὁ Πεισθέταιρος, εἰπὼν ὀρύττειν, προσθήσειν καὶ τὸ, τὸν πρωκτὸν· ἀλλ' ὁ Χορὸς ὑπολαβῶν, διέκοψεν, οὐδαμῶς τοῦτον. Καὶ οὐ τοῦτον, ἀλλ' ἐγὼ ἤμελλον εἰρεῖν οὐ πρωκτὸν, ἀλλὰ τοὺς ὀφθαλμούς. 444. Ὅμνυμι] ἐκληφθῆτω τοῦτο ἀντὶ τοῦ εὐχομαι· ἐπειδὴ γὰρ κριταὶ ἦσαν τῶν κωμωδῶν ποιητῶν, ὁμνυσιν ὁ Χορὸς, ὅ ἐστιν εὐχεται τῷ ποιητῇ νικᾶν κατὰ πάντας καὶ κριτάς καὶ θεατάς· πρὸς δ' ἀποκρίνεται, ἔσται ταῦτα· ὁ δὲ αὐτὸς, εἰ παραβαλὴν, ἢν μὴ ἐπιτύχω ἐκ τῆς εὐχῆς πάντων τῶν κριτῶν, εὐχομαι ἐνὶ γε κριτῇ (καθ' ἓνα κριτῆν) νικᾶν· ἔστι δὲ καὶ ἀνθ' ἑαυτοῦ ληφθῆναι τὸ Ὅμνυμι· συμφύρει δὲ ταῦτα παίζων. 447. Νυνμενί] κατὰ προσχηματισμὸν νῦν μὲν, νῦν γάρ· νυνμενί, νυνγαρί. 449. Προγράφωμεν] οἱ γὰρ ἐν ἀξιώμασι, προγράφοντες τὰς διαταγὰς ἐν πινακίοις, οὕτω διεδίδουσαν ταύτας τοῖς στρατιώταις. 452. Παρορᾶς] ἐκ τοῦ

Ἄξυνέτου· σὺ δὲ τοῦθ' ὄρα· λέγ' εἰς κοινόν.

Ὅ γάρ ἂν σὺ τύχης μοι

Ἄγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.

Ἄλλ' ἔφ' ὅτῳ περ πράγματι τὴν σὴν ἤκεις γνώμην
ἀναπείσας,

Λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον
παραβῶμεν. 460

ΠΕΙΣ. Καὶ μὴν ὀργῶ, νῆ τὸν Δία, καὶ προπεφύραται λόγος
εἷς μοι,

Ὅν διαμάπτειν οὐ κωλύει. φέρε, παῖ, στέφανον κατα-
χειῖσθαι

Κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις.

ΕΥ. Δειπνήσειν μέλλομεν, ἦ τί;

ΠΕΙΣ. Μὰ Δί'. ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα, καὶ λαρι-
νὸν ἔπος τι,

Ὅ, τι τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν. οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ, 465
Οἷ τινες ὄντες πρότερον βασιλῆς—

ΧΟΡ. Ἡμεῖς βασιλῆς; τίνας;

ΠΕΙΣ. Ὑμεῖς,

Πάντων, ὅπόσ' ἐστίν, ἐμοῦ πρῶτον, τοῦδ', καὶ τοῦ
Διὸς αὐτοῦ.

Ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου, καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε,
Καὶ γῆς.

ΧΟΡ. Καὶ γῆς;

ΠΕΙΣ. Νῆ τὸν Ἀπόλλω.

ΧΟΡ. Τουτί, μὰ Δί', οὐκ ἐπεπύσμην.

πλησίον βλέπεις ἐν ἐμοί. 461. Καὶ μὴν ὀργῶ] ὀρμῶ πρὸς τὸν λόγον, καὶ πεφύρακα (ὡς τὰ ἄλφιστα), καὶ νῦν διαπλάττειν τοῦτον (ὡς τὸ φύραμα εἰς ἄρτους) οὐδὲν κωλύει. 462. φέρε στέφανον] ἐπειδὴ τὸ φύρειν καὶ διαμάπτειν ἐπὶ ἄρτων λαμβάνεται, στέφανον αἰτεῖ καὶ χέρμηθα ὡς ἐπὶ τὴν τράπεζαν παίξων δὲ ταῦτα λέγει. 464. Λαρινὸν] παρὰ τὸ Λαρός, εὐάρεστον, ἡδὺ, ἢ παχὺ, λιπαρόν· διασώζει γὰρ ἔτι ἄνωθεν τὴν μεταφορὰν· τὸ δὲ θραύσει

- ΠΕΙΣ. Ἄμαθής γὰρ ἔφυς, κοῦ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον
 πεπάτηκας, 470
 Ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα
 γενέσθαι,
 Προτέραν τῆς γῆς· κᾶπειτα νόσφ' τὸν πατέρ' αὐτῆς
 ἀποθνήσκειν·
 Γῆν δ' οὐκ εἶναι· τὸν δὲ προκειῖσθαι πεμπταῖον·
 τὴν δ' ἀποροῦσαν
 Ἵπ' ἀμηχανίας, τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ
 κατορύξαι.
- ΕΥ. Ὁ πατήρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεώς 475
 Κεφαλῆσιν.
- ΕΠ. Οὐκοῦν δῆτ', εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν
 ἐγένοντο,
 Ὡς πρεσβυτάτων ὄντων, αὐτῶν ὀρθῶς ἔσθ' ἡ βασιλεία.
- ΕΥ. Νῆ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ φύγῃς βόσκειν σε
 τὸ λοιπόν.
 Ὡς οὐ ταχέως ἀποδώσει Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυ-
 κολάπτῃ.
- ΠΕΙΣ. Ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων τοίνυν ἤρχον τὸ πα-
 λαιόν, 480
 Ἄλλ' ὄρνιθες, κᾶθασίλευον, πόλλ' ἔστί τεκμήρια τούτων.
 Αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτροῦν', ὡς ἐτυράννει,
 Ἦρχέ τε Περσῶν, πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβύζου·

ἀντὶ τοῦ ἰλαρύνει, πρᾶννει. 470. Πεπάτηκας] ἐμελέτησας, ἀνέγνως, Κορυ-
 δὸν δὲ τὸν κορυθαλόν φησιν ἐν θηλυκῷ γένει. 475. Κεφαλῆσιν] ἐν Κεφα-
 λαῖς, καθάπερ ἀνωτέρω (398) Ὀρνεαῖς· προσπαίξει δὲ καὶ τοὺς Κεφαλαῖς· ὅς
 ἔστι δῆμος τῆς Ἀττικῆς. 478. Πάνυ τοίνυν χρὴ σε βόσκειν φύγῃς] ὡς εἰ
 ἔλεγεν ἐκ τοῦ εὐθέως, οὐκέτι σε χρὴ τρέφειν, αὔξειν, ἔχειν ῥάμφος, δι' οὗ
 βλάπτεις τὴν δρῦν ἱερὰν οὔσαν Διός. Τὸ δὲ δρυσοκολάπτῃ παρὰ τὸ κολάπτειν
 κοιλαίνειν τὴν δρῦν· τοῦτο γὰρ ποιεῖ ὁ Ἐποψ· λέγεται δὲ ἀπαθῶς δρυσοκολά-
 πτης καὶ δρυηκολάπτῃς. Μεγαβύζον δὲ τὸν Ζωπύρου φησίν, ὃς ξηράνας τὴν
 ἐν Αἰγύπτῳ διώρυγα, καὶ τοὺς Ἀθηναίους διασθεῖρας, εἶλε τὴν Μέμφιν.

Ὡστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.

ΕΓ. Διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν, ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας,
διαβάσκει 485

Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν, τῶν ὀρνίθων μόνος
ὀρθήν.

ΠΕΙΣ. Οὕτω δ' ἴσχυσέ τε, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς,
ὥστ' ἔτι καὶ νῦν,

Ἵπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότε ἐκείνης, ὁπότεν μόνον ὀρ-
θριον ἄση,

Ἄναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς,
σκυλοδέψαι,

Σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοί, τورνευτασπιδολυρο-
πηγοί, 490

Οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ.

ΕΓ. Ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα.

Χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μόχθηρος Φρυγίων ἐρίων διὰ
τοῦτον.

Ἐς δεκάτην γὰρ ποτε παιδαρίου κληθεῖς, υπέπινον ἐν ἄρει,
Κᾶρτι ἄθευδον· καὶ πρὶν δὲ πιεῖν τοὺς ἄλλους.

οὗτος ἄρ' ἦσε·

Κᾶγὼ νομίσας ὄρθρον, ἐχώρουν Ἄλιμουντάδε, κᾶρτι
προκύπτω 495

Ἐξω τείλους, καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλω με τὸ νῶτον·

Κᾶγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν ὁ δ' ἀπέβλισε θοιμά-
τιόν μου.

485. Διαβάσκει] διαβαδίζει, περισσεῖ, σαλακωνίζει, ἔχων, ὥσπερ οἱ βασιλεῖς τῶν Περσῶν, τὴν τιάραν ὀρθήν. 488. Ὀρθριον ἄση] ἄδει μὲν, ὄρθρον γενομένου· μετὰ δὲ τὴν νίκην, ἣν ἀνποιήσῃται, κοκκῶειν λέγεται. 490. Τορνευτασπιδολυροπηγοί] οἱ τورνεύοντες καὶ πηγύντες ἀσπίδας καὶ λύραν. 493. Ἐς δεκάτην παιδαρίου] τὰ ὀνομαστήρια παιδίου τινὸς ἐστίνωντος, ἐκλήθη καὶ οὗτος· καὶ πρὶν οὐ πᾶν πολὺ, ἐκάθευδε, τῶν ἄλλων ἔτι πινόντων· τούτου δ' ἄσαντος τὸ περίορθρον, ὡς μὴ ὤφειλε, ἐγερθεὶς ἀπῆει εἰς Ἄλιμουῖντα (δῆμος οὗτος)· καὶ μόλις ἐξεληθὼν, λωποδυτεῖται τὸ ἱμάτιον.

ΠΕΙΣ. Ἰκτινος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἤρχεν τότε, κῆρασίλευε·

ΕΠ. Τῶν Ἑλλήνων;

ΠΕΙΣ. Καὶ κατέδειξεν πρῶτός γ' οὗτος βασιλεύων
Προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτινοῖς.

ΕΥ. Νῆ τὸν Διόνυσον, ἔγωγ' οὖν 500
Ἐκυλινδοῦμην ἰκτινονιδῶν κῆρ' ὑπτιος ὦν ἀναχάσκων,
Ἵβολὸν κατεβρόχθισα· κῆρα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ'
ἀφείλκων,

ΠΕΙΣ. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
Χῆρόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοινίκες ἅπαντες
Τοὺς πυροὺς ἄν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέ-
ριζον. 505

ΕΥ. Τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοῦπος ἀληθῶς κόκκυ, ψωλοὶ πεδίοι δε.

ΠΕΙΣ. Ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἴ τις καὶ
βασιλεύοι

Ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων, ἡ Με-
νέλαος,

Ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅτι δω-
ροδοκοίη.

ΕΥ. Τοῦτ' οἶνον οὐκ ἤδη ἔγω· καὶ δῆτα μ' ἐλάμβανε
θαῦμα, 510

497. Ἀπέβλισεν] ἀφείλετο. 500. Προκυλινδεῖσθαι] τὴν ἡδυπάθειαν μέμ-
φεται· πάντα δὲ σχεδὸν τὰ πτηνὰ κυλινδοῦνται, ἵνα διαφθέρωσι τοὺς φθει-
ρας· τοῦτο γὰρ οὐ μόνον αἱ φίλαι μου ἀλεκτορίδες διὰ παντὸς πράττουσι τοῦ
θέρου, ἀλλὰ καὶ ὁ φίλτατός μου πέρδιξ πεντάκις τῆς ἡμέρας κυλινδεῖται.
502. Κατεβρόχθισα] κατέπιον τὸν ἴβολον, ὃν ἔφερον ἐν τῷ στόματι πρία-
σθαι ἄλφιστα. 506. Κόκκυ ψωλοῖ] τοῦ κόκκυγος (κόκκου) κοκκίζοντος, ἤρ-
χοντο τῷ θερτισμοῦ· κῆρα καὶ ἤρχοντο πολλοὶ γυμνοὶ, μετέβαλε τοῦτο εἰς
τὸ ψωλοὶ γέλωτος χάριν· ἐντεῦθεν δὲ ἐξενίκησεν εἰς παροιμίαν. 509. Ἐκά-
θητο ὄρνις] ἀετός· τοῦτο καὶ Ναπολέων εἰσήγαγεν εἰς τὰς στρατιωτικὰς ση-
μαίας. Μετέχων τῆς αὐτῆς δωροδοκίας, ὅ ἐστιν ἵνα παντὸς, ὅτι ὡς δῶρον
δέχεται ὁ βασιλεὺς, συμμετέχη καὶ ὁ ὄρνις. 510. Οὐκ ἤδη ἔγω] ἐν ἄλλοις
δὲ κεῖται ἡδὲν ἔγω· ἀλλὰ παρ' Ὁμήρῳ καὶ τοῖς Ἀττικοῖς γράφεται κατὰ
τὴν ἀρχαίαν διάλεκτον ἡδὲν· τοῦτ' οὖν ἐνταῦθα, ἐκθλιθέντος τοῦ N, ἔμει-

Ὅπότ' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν ταῖσι τραγωδοῖς·
Ὁ δ' ἄρ' ἐστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν, ὃ τι δωροδοκοίη.

ΠΕΙΣ. Ὁ δὲ δεινότατόν ἐστιν ἀπάντων· ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν
βασιλεύων

Αἰετὸν ὄρνιν ἐστήκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὢν.
Ἦ δ' αὖ θυγάτηρ, γλαῦχ'· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ
θεράπων, ἰέρακα. 515

ΕΥ. Νῆ τὴν Δήμητρ', εὐ ταῦτα λέγεις. τίνας οὖνεκα ταῦτ'
ἄρ' ἔχουσιν;

ΠΕΙΣ. Ἴν', ὅταν θύων τις, ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος
ἐστί,

Τὰ σπλάγχνα διδῶ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγ-
χνα λάβωσιν.

ᾠμνυέ τ' οὐδεὶς ἀνθρώπων τότε θεόν· ἀλλ' ὄρνιθας
ἅπαντες.

Λάμπων δ' ἔτι καὶ νῦν ὀμνυσιν τὸν χῆν', ὅταν 520
ἐξαπατᾷ τι.

Οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους, ἀγίλους τ' ἐνόμιζον·
Νῦν δ' ἀνδράποδ', ἡλιθίους, Μανᾶς.
Ὡσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους,

γεν ἠδῆ. 512. Τὸν Λυσικράτη τηρῶν] μὴ τι δωροδοκοίη· ἐπὶ κακοῦ μὲν
τοῦτό γε· δωροδόκον γὰρ φησι γενέσθαι τὸν Λυσικράτην. 514. Ἐπὶ κε-
φαλῆς] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου· οὕτω γὰρ Πίνδαρος (Πύθ. Α', 10)

» Εὐδαί δ' ἀνὰ σκάπτω Διὸς αἰετὸς, ὦ-

» κεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρω-

» θεν χαλάξαις,

» ἀρχὸς οἰωνῶν

513. Ὡσπερ θεράπων, ἰέρακα] ὁ μὲν Ζεὺς, ὡς δεσπότης, ἔσχε τὸν αἰετὸν·
Ἀπόλλων δὲ, θεράπων ἐκείνου, ἔσχε τὸν ἰέρακα, ἦττω δηλονότι τοῦ αἰετοῦ.

520. Λάμπων] θύτης οὖν καὶ χρησμολόγος οὗτος καὶ μάντις, δεῦν ὀμνευε κα-
τὰ χηνὸς, ὡς μαντικοῦ ὄρνέου· Ῥαδάμανθυν δὲ φασὶ πρῶτον, διαδεξάμενον
τὴν βασιλείαν, δικαιοτάτον πάντων γεγενῆσθαι ἀνθρώπων· καὶ αὐτὸν πρῶτον
οὐδένα ἔῃν ὄρκους ποιῆσθαι κατὰ τῶν θεῶν, κελεῖσθαι δὲ ὀμνεύειν χῆνα καὶ
κύνα καὶ κριὸν καὶ τὰ ὅμοια. 522. Μανᾶς] ἀπὸ τοῦ Μάνης, ὃς ἦν δούλας,

Βάλλουσ' ὑμᾶς, κἄν τοῖς ἱεροῖς.
 Πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτῆς
 Ἰστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
 Ἐρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·
 Εἶτα λαβόντες, πωλοῦσ' ἀθρόους.
 Οἱ δ' ὠνοῦνται, βλιμάζοντες·

525

Κοῦδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ ὄρᾶν,
 Ὅπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
 Ἄλλ' ἐπικνωσιν τυρόν, ἔλαιον,
 Σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες
 Κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν,
 Κάπειτα κατεσκεδάσαν θερμόν

530

535

Τοῦτο καθ' ὑμῶν

Αὐτῶν, ὡσπερ κενεβρίων.

ΧΟΡ.

Πολὺ δὴ, πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους
 Ἦνεγκας, ἄνθρωφ'· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
 Πατέρων κάκην, σί,

540

Τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
 Ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.

Οὐ δ' ἐμοὶ κατὰ δαίμονα, καὶ κατὰ
 Συντυχίαν ἀγαθὴν ἤκεις ἐμοὶ σωτήρ.

Ἄναθεις γὰρ ἐγὼ σοι

545

Τὰ νεόττια, κάμαυτον, οἰκήσω δὴ.

Ἄλλὰ τί χρὴ ὄρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν οὐκ
 ἄξιον ἡμῖν,

Εἰ μὴ κοιμούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασι-
 λείαν.

526. ῥάβδους] ἰξῶ κολλητικῆ κεχρισμένης· καὶ τὰ λοιπὰ πάντα εἶδη δικτύων. 529. Βλιμάζοντες] δοκιμάζοντες διὰ τῆς ἀφῆς, εἰ εἰσὶ λιπαρά. 532. Ἐπικνωσιν] τρίβουσι τυρόν διὰ τοῦ κνηστήρος· Σίλφιον δὲ εὐσθδές τι λάχανον. 537. Κενεβρίων] θνησιμαίων καὶ ὀζόντων κρεάτων, ἃ ἐπιρραίνουσιν ἐπιθάμμασι τισι στυπτικαῖς, ἵνα ἀφανίσωσι τὴν βαρεῖαν αὐτῶν ὀσμὴν. 540. Τὴν κάκην] κακίαν αὐτῶν ὡς ἀπολεσάντων τὰς προνομείας. 542. Ἐπ'

ΠΕΙΣ. Καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὄρνιθων πόλιν εἶναι·
 Κᾶπειτα τὸν ἄερα πάντα κύκλῳ, καὶ πᾶν τοῦτ' τὸ
 μεταξὺ, 550

Περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς, ὡσπερ Βα-
 βυλῶνα.

ΕΠ. Ὡ Κεβριόνη, καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.

ΠΕΙΣ. Κᾶπειδ' ἀν τοῦτ' ἐπανεστήκει, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί'
 ἀπαιτεῖν.

Κᾶν μὲν μὴ φῆ, μηδ' ἐθελήσῃ, μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
 Ἰερὸν πόλεμον πρῶδ' ἀν αὐτῶ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν 555
 ἀπειπεῖν

Διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν,
 Ὡσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον,
 Καὶ τὰς Ἀλόπας, καὶ τὰς Σεμέλας· ἦν περ δ' ἐπίωσ',
 ἐπιβάλλειν

Σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ' ἐκείνας.
 Τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα 560
 κελεύω,

Ὡς ὄρνιθων βασιλευόντων, θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν·
 Κᾶπειτα θεοῖς ὕστερον αὐθις προσνειμασθαι δὲ πρεπόντως
 Τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὄρνιθων, ὅς ἂν ἀρμόζῃ καθ' ἕκαστον.
 Ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυροῦς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν·
 Ἦν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήπτη πυροῦς καθα-
 γίζειν· 565

ἐμοῦ κατέλυσαν] ὁπότε ἐγὼ εἶδον τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, αὐτοὶ ἦσαν καταλελυ-
 κότες τὰς τιμὰς, ἅς αὐτοῖς παραδεδόκεσαν οἱ πρόγονοι. 551. Βαβυλῶνα]
 ἦν ὠκοδομήσατο Σεμίραμις πλίνθοις ὀπταῖς, ἀσφάλτῳ ἀντὶ γύψου συνθεθεί-
 σαις. 552. Κεβριόνη] βασιλεὺς ἀρχαῖος, φασί, τῆς Ἀττικῆς· ἐστὶ δὲ καὶ ὄρ-
 νιθος εἶδος· ὁ δὲ Πορφυρίων ἦν τῶν γιγάντων καὶ θεομάχων. 553. Πρῶδ' ἀν]
 προαυδᾶν, προκηρῦττειν. 556. Ἐστυκόσι] λίαν κακέμφατον τοῦτο, Στύκω.
 558. Ἀλόπας] Κερκύνος θυγάτηρ ἦν, ἧ συνῆν καὶ Ἱπποθῶν ὁ τοῦ Ποσει-
 δῶνος. 562. Προσνειμασθαι δὲ πρεπόντως] προσδιορίσαι τὰς θυσίας ἐκάστῳ
 θεῷ τῶν ὄρνιθων· οἶον, ἦν θύῃ τις τῇ Ἀφροδίτῃ, τότε θύειν πυροῦς (τοῦτο γὰρ

"Ἦν δ' Ἑρακλέει τις βοῦν, λάρῃ ναστοῦς θύειν μελι-
τούττας·

Κἄν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεὺς ἔστ' ὄρχιλος ὄρνις,
ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφρον ἐνόρχην σφαγιάζειν.

ΕΥ. Ἡσθην σέρφρον σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζᾶν.

ΕΠ. Καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι, κούχι
κολοιοὺς, 570

Ὅτ πετόμεσθα, πτέρυγας τ' ἔχομεν;

ΠΕΙΣ. Ληρεῖς. καί, νῆ Δί', δ γ' Ἑρμῆς

Πέτεται, θεὸς ὦν, πτέρυγας τε φορεῖ, κάλλοι γε
θεοὶ πάνυ πολλοί.

Αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν· καί, νῆ Δί',
Ἑρως γε.

Ἴριν δ' ἔθ' Ὀμηρος ἔφασκ' ἐκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.

ΕΠ. Ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμψει πτερόεντα
κεραυόν; 575

ΠΕΙΣ. Ἦν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν,
Τούτους δὲ θεοὺς, τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρῆ στρουθῶν
νέφος ἀρθέν,

Καὶ σπερμολόγων, ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν
ἀνακάψαι·

Κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινώσι μετρείτω.

ΕΥ. Οὐκ ἐθελήσει, μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν
παρέχουσαν. 580

ἔσθλει ἐκεῖνη) τῇ φαλακρίθι· ὁμοίως δὲ καὶ νήστη, ἢ νήστη. 566. Ναστοῦς] πλακοῦντας μέλιτι δεδευμένους. 567. Ὀρχιλος] κατ' ἄρσιν τοῦ κατάρχοντος T, οἷον τρόχιλος, μικρὸν πτηνὸν καταδύον ἐς τὰς τρώγλας καὶ φράκτας· ἐσχημάτισε δὲ οὕτω διὰ τὸ τὸν Δία ἄστωτον εἶναι ὡς ἀπὸ τοῦ ὄρχις ὄρχιλος. — Οὕτω δὲ καὶ σέρφρον (μυιάριον) ἐνόρχην (ἐν ἄλλοις κεῖται ἔνορχιν) καθ' ὁμοιότητα παίζων λέγει. 569. Ὁ μέγας Ζᾶν] Δωρικῶς τοῦτο πλακειάσδων, μεγαλύνει τὸν Δία· ἢ μᾶλλον εἰρωνεύων, πλαταγεῖ αὐτὸν ὡς πρὸς τῆν σέρφρον. 578. Ἀνακάψαι] συλλέγοντα καταπίνειν· σπερμολόγα γάρ

ΠΕΙΣ. Οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τῆν γῆν κα-
ταροῦσι,

Καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ
πεῖρα·

Εἶθ' ὁ γ' Ἀπόλλων, ἰατρός γ' ὢν, ἰάσθω, μισθοφορεῖ δέ.

ΕΥ. Μῆ, πρὶν γ' ἂν ἐγὼ τῷ βοῖδαρίῳ τῷ μὲν πρώτιστ'
ἀποδῶμαι.

ΠΕΙΣ. Ἐν δ' ἡγῶνται σέ θεόν, σέ βίον, σέ δὲ Γῆν, σέ 585
Κρόνον, σέ Ποσειδῶ,

Ἄγαθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται.

ΕΠ. Λέγε δὴ μοι τῶν ἀγαθῶν ἓν.

ΠΕΙΣ. Πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέ-
δονται,

Ἄλλὰ γλαυκῶν λόχος εἰς αὐτοὺς καὶ κερχνηδῶν ἐπιτρέψει.

Εἶθ' οἱ κνῆπες καὶ ψῆνες αἰεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,

Ἄλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία
κιχλῶν. 590

ΕΠ. Πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου
σφόδρ' ἐρῶσι.

ΠΕΙΣ. Τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὔτοι δώσουσι τὰ
χρηστά,

Τὰς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κα-
τεροῦσιν,

Ὅστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδεὶς.

ΕΠ. Πῶς οὐκ ἀπολεῖται;

ΠΕΙΣ. Προερεῖ τις αἰεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ
πλοῦ· 595

τὰ ἀπὸ τῆς ἀρούρης τὰ σπέρματα ἀνορύττοντα. 582. Ἐπὶ πεῖρα] ἐπὶ βλάβῃ ἴσως, ἢ ἐπὶ δοκιμῇ τῶν θεῶν. Τὸ δὲ μισθοφορεῖν τῷ Λαομέδοντι τειχίζοντι τὴν Πέργαμον πολὺς καὶ παρ' Ὀμήρῳ λόγος· καὶ παρ' Εὐριπίδῃ παρ' Ἀδράστῳ· ἴδε Ἀλκίστει ἐν προοιμίῳις. 587. Οἱ πάρνοπες] εἶδος σμικρᾶς ἀκρίδος, ἣτις λυμαίνεται ἐν τῷ ἄνθει ἔτι τοὺς βότρυας· τοιαῦτα δὲ πτηνάρια εἶσι καὶ αἱ κίχλαι. 592. Οὔτοι δώσουσι·] τίνες; ἢ οἱ μάν-

Νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμῶν ἔσται, Νυνὶ πλεῖ, κέρδος
ἐπέσται.—

ΕΥ. Γαῦλον κτῶμαι, καὶ ναυκληρῶ, κοῦκ ἂν μείναιμι παρ'
ὑμῖν.

ΠΕΙΣ. Τοὺς θησαυροὺς τ' αὐτοῖς δείξουσ', οἷς οἱ πρότεροι
κατέθεντο,

Τῶν ἀργυρίων, οὔτοι γὰρ ἴσασι. λέγουσι δέ τοι τάδε
πάντες·

Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν, πλὴν εἴ τις
ἄρ' ὄρνις.—

600

ΕΥ. Πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνωρύττω.

ΕΠ. Πῶς δ' ὑγίειαν δώσους' αὐτοῖς, οὔσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;

ΠΕΙΣ. Ἦν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ'
ἴσθι,

Ὡς ἀνθρωπός γε, κακῶς πράττων, ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.

ΕΠ. Πῶς δ' εἰς γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ' 605
ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ

Ἦ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ;

ΠΕΙΣ. Μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς

Ἦτι προσθήσους' ὄρνιθες ἔτη.

ΕΠ. Παρὰ τοῦ;

ΠΕΙΣ. Παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν.

Οὐκ οἶσθ', ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λακέρυζα
κορώνη;

ΕΥ. Βαβαί! ὡς πολλῶ κρείττους οὔτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν
βασιλεύειν.

ταις αὐτοῖς μαντευομένοις. 596. Μὴ πλεῖ] μὴ πλέε. 597. Γαῦλον] εἶδος λέμβου, πλοίαριον· ὡς ἐπ' εὐτυχίας ὁ Εὐελπίδης, ἀποστατεῖν ἐθέλει, καὶ μένειν ἐπὶ γῆς, ἵνα πλούσιος γένηται· οὕτω δ' ἔγραψα ἐξ ἄλλων ἀντὶ τοῦ Γαυλός, ὅπερ ἐστὶ σκευός τι ποιμενικόν, φ' ἀμέλγουσι τὸ γάλα. 601. Σμινύην] δίκελλαν, ἵνα ἀνορήξῃ τοὺς θησαυροὺς· τὸ δὲ πλὴν τις ὄρνις παροιμία ἐστίν, ὡς Οὐδεὶς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ παριστάμενος ὄρνις. 609. Πέντε γενεὰς] Ἡσίοδος οὕτω

» Ἐννέα γὰρ ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη.

- ΠΕΙΣ. Οὐ γὰρ πολλῶν· καὶ πρῶτα μὲν οὐ- 610
 χί νεὸς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ
 Λιθίνους αὐτοῖς, οὐδὲ θυρῶσαι
 Χρυσᾶσι θύραις· ἀλλ' ὑπὸ θάμνοισι
 Καὶ πρινιδίοις οἰκήσουσιν.
 Τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὀρνίθων 615
 Δένδρον ἐλάας ὁ νεὸς ἔσται·
 Κοῦδ' εἰς Δελφοὺς, οὐδ' εἰς Ἄμμων'
 Ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν· ἀλλ' ἐν
 Ταῖσιν κομάρσι καὶ τοῖς κοτίνοις
 Στάντες, ἔχοντες κριθᾶς, πυροῦς, 620
 Εὐξόμεθ' αὐτοῖς ἀνατείνοντες
 Τῷ χεῖρ', ἀγαθῶν διδόναι τι μέρος.
 Καὶ ταῦθ' ἡμῖν παραχρῆμ' ἔσται,
 Πυροῦς ὀλίγους προβαλοῦσιν.
- ΧΟΡ. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺν πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μετα-
 πίπτων, 625
 Οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἐκὼν τῆς σῆς γνώμης
 ἔτ' ἀφείμην.
 Ἐπαυχῆσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις,
 Ἐπηπέλησα, καὶ κατώμοσα,
 Ἦν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
 Ὅμόφρονας λόγους δικαίους, 630
 Ἀδόλους, ὀσίους,
 Ἐπὶ θεοὺς ἴοις ἐμοὶ
 Φρονῶν ξυμφῶδᾶ, μὴ πολὺν χρόνον
 Θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τὰμὰ τρίψειν.

616. Δένδρον ἐλάας] τιμιώτερον γὰρ τοῦτο τῷ τὴν ἐλαίαν εἶναι τῆς Ἀθη-
 νᾶς. 625. Ἐξ ἐχθίστου] λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὰ πεπραγμένα ἀνωτέρω, ἔν-
 θα μικροῦ δεῖν ἦλθον εἰς χεῖρας. 628. Ἐπαπέλησα καὶ κατώμοσα] μετ'
 ἀπειλῆς ὄρκον ποιοῦμαι, ὅτι εἰ σὺ μεθ' ἡμῶν ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἴοις, οὐκέτ' ἐ-

Ἄλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξό-
μεθ' ἡμεῖς· 635

Ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλευεῖν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ'
ἀνάκειται·

ΕΠ. Καὶ μὴν, μὰ τὸν Δί', οὐχὶ νυστάζειν ἔτι
ὦρα ἔστιν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν.
Ἄλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν. πρῶτον δέ τε
Εἰσελθετ' εἰς νεοττίαν γε τὴν ἐμὴν, 640
Καὶ τὰμὰ κάρφη, καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
Καὶ τοῦνομ' ἡμῖν φράσατον.

ΠΕΙΣ. Ἄλλὰ ῥάδιον.

Ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος.

ΕΠ. Τῷ δὲ, τί;

ΠΕΙΣ. Εὐελπίδης Θριῆθεν.

ΕΠ. Ἄλλὰ χαίρετον

Ἄμφω.

ΠΕΙΣ. Δεχόμεθα.

ΕΠ. Δεῦρο τοίνυν εἴσιτον. 645

ΠΕΙΣ. Ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς.

ΕΠ. ἴθι.

ΠΕΙΣ. Ἄτάρ, τὸ δεῖνα, δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
Φέρ' ἴδω, φράσον νῶν· πῶς ἔγωγε χ' οὔτοσσι
Ευεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω;

ΕΠ. Καλῶς·

ΠΕΙΣ. Ὅρα νυν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις 650

Ἔστιν λεγόμενον δὴ τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
Φλαύρωσ ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ.

κεῖνοι ἐπιτρέψουσι τὴν ἐμὴν βασιλείαν. 638. Μελλονικιᾶν] ἀναβάλλειν τὴν νίκην, ὡσπερ ὁ Νικίας ἐν Σικελίᾳ· οἱ γὰρ καιροὶ οὐ μενετοί. 644. Θριῆθεν] δῆμος οὗτος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς. 647. Ἐπανακροῦσαι πάλιν] ἐνθυμηθεὶς τι δέον, κελεύει αὐτὸν ἐπανελθεῖν εἰς τὸν λόγον, ἐφ' ᾧ βουλευσασθαι περὶ τούτου· ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. 652. Φλαύρωσ] κακῶς·

- ΕΠ. Μηδὲν φοβηθῆς. ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
 "Ο διατραγόντ' ἔσεσθον ἔπτερωμένω.
- ΠΕΙΣ. Οὕτω μὲν εἰσὶωμεν. ἄγε δὴ, Ξανθία, 655
 Καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.
- ΧΟΡ. Οὗτος, σὲ καλῶ, σὲ καλῶ.
- ΕΠ. Τί καλεῖς;
- ΧΟΡ. Τούτους μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ,
 Ἄριστισον εὖ· τὴν δ' ἠδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσης
 Κατάλειψ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκθιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ'
ἐκείνης.
- ΠΕΙΣ. Ὡ τοῦτο μέντοι, νῆ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ· 660
 Ἐκθίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τούρνιθιον·
 Ἐκθίβασον αὐτοῦ, πρὸς θεῶν, αὐτὴν, ἵνα
 Καὶ νῶ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
- ΕΠ. Ἄλλ' εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἢ Πρόκνη,
 Ἐκβαίνε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις. 665
- ΠΕΙΣ. Ὡ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τούρνιθιον·
 Ὡς δ' ἀπαλὸν, ὡς δὲ λευκόν.
- ΕΥ. Ἄρά γ' οἴσθ', ὅτι
 Ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἠδέως;
- ΠΕΙΣ. Ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένος.
- ΕΥ. Ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλησαίμοι δοκῶ. 670
- ΠΕΙΣ. Ἄλλ', ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκων ἔχει.
- ΕΥ. Ἄλλ', ὥσπερ ὦδόν, νῆ Δί', ἀπολέψαντα χρὴ
 Ἄπο τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα, κᾶθ' οὕτω φιλεῖν.
- ΕΠ. Ἰωμεν.
- ΠΕΙΣ. Ἐγὼ δὴ σὺ νῶν ἀγαθῆ τύχη.
- ΧΟΡ. Ὡ φίλη, ὦ ξουθῆ, ὦ 675

κατέφαγε γὰρ αὐτῆς ἀναρπάσας τὰ τέκνα. 661. Βουτόμου] φυτόν τι τὸ βούτομον παρὰ τὸ ὑπὸ τῶν βοῶν τέμνεσθαι. 668. Διαμηρίζοιμ' ἂν ἠδέως] ἐπιθυμῶ συνευρεθῆναι. 671. Ῥύγχος ὀβελίσκων] ῥάμφος δξύ ἐξ ὀβελίσκων ἔχει. — Δεῖ οὖν ἀφελεῖν πρῶτον τὸ προσθετὸν κάλυμμα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς,

Φιλτάτη ὀρνέων
 Πάντων ξύννομε, τῶν ἐμῶν
 Ἕμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ
 Ἕλθες, ἤλθες, ὤφθης,
 Ἕδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ' ;
 Ἄλλ', ὦ καλλιθόαν κρέκουσ'
 Αὐλὸν φθέγμασιν ἡρινοῖς,
 Ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.

680

Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾶ προ-
 σόμοιοι,

Ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φύλ' ἀμενηνὰ,
 685

Ἄπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκελόνηροι,
 Προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰένεοῦσι,
 Τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρως, τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν,
 Ἕν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν
 μετεώρων,

Φύσιν οἰωνῶν, γενεσὶν τε θεῶν, ποταμῶν τ', Ἕρέ-
 βους τε, Χάους τε, 690

Εἰδότες ὀρθῶς, Προδίκῃ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἵπητε τὸ λοιπόν.

ὡσπερ ὠοῦ τὸ λέπος, εἶθ' οὕτω προσιόντα φιλεῖν. 681. Κρέκουσα] αὐλοῦσα, ἡχοῦσα, ἐμφυσῶσα τῷ καλλιθόᾳ αὐλῷ. 684. Φύλλων γενεᾶ προσόμοιοι] ἐκ τῶν Ὀμηρικῶν ἢ παραβολῆ.

» Οἷη περ φύλλων γενεῆ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

685. Ἄμενηνὰ] ἄνευ μένους δυνάμεως· Ταλαοὶ, τάλανες, ἄθλιοι, ὅμοιοι ὄνειροι· οὕτω γὰρ καὶ Σοφοκλῆς Ἕλέκτρῃ·

» Ὀρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν

» Εἶδωλ', ὅσοι περ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν.

Ἕμοίως δὲ καὶ παρὰ Πινδάρῳ Πύθ. Η'. στίχ. 135.

» Ἕπάμεροι, τί δέ τις, τί δ' οὐ τις;

» Σχιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι.

688. Τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισι] τοῖς αἰεὶ φρονοῦσι καὶ βασιλεύουσιν·

Χάος ἦν, καὶ Νύξ, Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ
 Τάρταρος εὐρύς·

Γῆ δ', οὐδ' ἀήρ, οὐδ' οὐρανός ἦν. Ἐρέβους δ' ἐν ἀ-
 πείροσι κόλποις

Τίττει πρῶτιστον ὑπηνέμιον Νύξ ἢ μελανόπτερος ὦν,
 Ἐξ οὐ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλασταν Ἐρώς ὁ πο-
 θεινός, 695

Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι
 δίναις.

Οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγείς νυχίῳ, κατὰ Τάρτα-
 ρον εὐρύν,

Ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν
 ἐς φῶς.

Πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἐρώς ξυ-
 νέμιξεν ἅπαντα·

Συμμιγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις, γένετ' οὐρανός,
 ὠκεανός τε, 700

Καὶ γῆ, πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον.
 ὦδε μὲν ἐσμὲν

Πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν
 Ἐρωτος,

Πολλοῖς δῆλον πετόμεθά τε γάρ, καὶ τοῖσιν ἐρῶσι
 σύνεσμεν·

Πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρ-
 μασιν ὥρας,

Διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν, διεμήρισαν ἄνδρες 705
 ἐρασταί,

694. Ἐπηνέμιον] τοιοῦτον δ' ἂν εἴη τὸ ἄνευ συνουσίας γιγνόμενον· λέγε-
 ται δὲ ταῦτα καὶ ἀνεμίδια. 695. Περιτελλομέναις ὥραις] χρόνῳ πολλῷ ὑ-
 στερον. 696. Εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις] εἰσικὼς δίναις ὠκυτάταις ἀνέμων.
 702. Ἐσμὲν Ἐρωτος] ὅτι πτερωτὸς ἐκ τοῦ Ἐρωτος τοῦ στίλβοντος νῶτον
 πτερύγοιν χρυσαῖν. 703. Καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν] ἐκ τῶν ἐπομένων τοῦ-
 το δῆλον. 704. Πρὸς τέρμασιν ὥρας] περὶ τὴν τελείαν ἡλικίαν πολλοὺς

Ὁ μὲν ὄρτυγα δοῦς, ὁ δὲ πορφυρίων, ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ
Περσικὸν ὄρνιν.

Πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
Πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἤρος, χειμῶνος, ὀπώρας
Σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ', ἐς τὴν Λιβύην
μεταχωρῆ,

Καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρω φράζει κρεμάσαντι 710
καθεύδειν,

Εἶτα δ' Ὀρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν
ἀποδύη.

Ἰκτινος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανείς, ἐτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
'Ηνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν· εἶτα χελιδῶν,
"Οτε χρῆ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη, καὶ ληθάριόν τι πρίασθαι.
'Εσμέν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος 715
Ἀπόλλων.

'Ελθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις, οὕτω πρὸς ἅπαντα
τρέπεσθε,

Πρὸς τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βιότου κτήσιν, καὶ πρὸς
γάμον ἀνδρός.

"Ορνιν τε νομίζετε πάνθ', ὅσα περ περὶ μαντείας διακρίνει·
Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί· παρμὸν τ' ὄρνιθα καλεῖτε.
Ἐμβόλον, ὄρνιν· φωνήν, ὄρνιν· θεράποντ', ὄρνιν· ὄνον,
ὄρνιν. 720

παῖδας μὴ συνεύοντας ἐλθεῖν εἰς συνουσίαν ἔπεισαν αὐτοὺς τελευταῖον οἱ ἐ-
ρασταί, ὁ μὲν ὄρτυγα δοῦς, ὁ δὲ κτλ. 708. Ὀπώρας] φθινοπώρου, ὅποτε με-
ταχωρῶσιν εἰς τὴν Λιβύην οἱ γέρανοί. 710. Τὸ πηδάλιον] χειμῶνος γὰρ ὁ
θαλάσσιος ἄρας τὸ πηδάλιον, ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι· καὶ τοῦθ' ἔχεν εἰς πα-
ρομιάν. 713. Πεκτεῖν] κείρειν τὰ πρόβατα.— Ληθάριον] ὑποκοριστικὸν τοῦ
Λῆδος, θερινὸν λεπτὸν ἱμάτιον. 718. "Ορνιν τε νομίζετε πάντα] οἰωνόν·
ἐξῆς γὰρ τις τῆς οἰκίης ἐπὶ τι ἔργον, οἰωνίζεται ἀπὸ τῶν ἀπαντῶντων οὗτου
δήποτε, πῶς αὐτῷ ἔξει, ἐφ' ὃ ἔκει· καὶ ὅπως πάντα συμβολικὰ γίνονται
αὐτῷ πρὸς τὴν τῶν πράξεων ἔκβασιν· ὥστε καὶ τὸν παρμὸν αὐτὸν οἰωνὸν
οἴεσθαι εἶναι· καὶ ἐν γένει ἦν ἡ θεράποντα ἴδη πρῶτον, ἢ φωνήν τινα ἀκού-
σῃ, ἢ φήμην, ἢ ὄνφ ἀπαντήσῃ, πάντα εἰς οἰωνοὺς ἀναφέρεται· ἐσμέν ἀφ' ἡ-

Ἄρ' οὐ φανερώς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμέν μαντεῖος Ἀπόλλων;

Ἦν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεοὺς,

Ἐξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,

Αὔραις, ὤραις, χειμῶνι, θέρει,

Μετρίῳ πνίγει· κοῦκ ἀποδράντες,

725

Καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυόμενοι

Παρὰ ταῖς νεφέλαις, ὥσπερ χά' Ζεὺς·

Ἄλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν

Αὐτοῖς, παισὶν, παίδων παισίν,

Πλουθυγίαιαν, εὐδαιμονίαν,

730

Βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλω-

τα, χοροὺς, θαλίαις, γάλα τ' ὀρνίθων.

Ὡστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν

Ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν·

Οὕτω πλουτήσετε πάντες.

735

HMIX.

Μούσα λοχμαία,

Τιό, τιό, τιό, τιό, τισιγῆ,

Ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγώ

Νάπεσί τε, κορυφαῖσιν τ' ἐν ὄρειαις

Τιό, τιό, τιό, τιό, τισιγῆ,

740

Ἰζόμενος μελίαις ἐπὶ φυλλοκόμου,

Τιό, τιό, τιό, τιό, τισιγῆ,

Δι' ἐμῆς γένυος ξουθηῆς μελέων

Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω,

μεῖς ὑμῖν οὐκ ἄλλο, ἢ μαντεῖον Ἀπόλλωνος. 723. Μούσαις] διὰ τὸ πολλὰ τῶν ὀρνέων καὶ μουσικὴν κεκτηθῆσαι ἐμπειρίαν. 725. Μετρίῳ πνίγει·] μετρίῳ καὶ συγκεκραμένῳ καύματι, ἑαρινῷ. 727. Ὡσπερ ὁ Ζεὺς] ὁ ἐκ τῶν νεφελῶν Νεφεληγερέτης κληθείς. 732. Γάλα τε ὀρνίθων] τὸ σπανιώτατον, ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν, ἧ τοιοῦτον, ἐλθεῖν. 733. Ὡστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν] ὥστ' ἐν πλησμονῇ τῶν ἀγαθῶν γενόμενοι, ἔρεῖτε ἀπειρηκένα· τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Θεμιστοκλέους, Τί κοπιᾶτε, ὦ Ἀθηναῖοι, πολλάκις ὑπ' ἐμοῦ εὐεργετούμενοι; πλησμονῇ γάρ που καὶ τῶν καλῶν· διὸ καὶ Φίλιππος ἐν εὐτυχίᾳ πολλῇ ποτε, ὦ Ζεῦ, ἔφη, μίξον τί τοῖς ἀγαθοῖς καὶ δυστύχημα.

Σεμνά τε Μητρί χορεύματ' ὄρεϊα·

745

Τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτοσίγξ.

Ἐνθεν, ὡσπερ ἡ μέλιττα,

Φρύνιχος ἀμβροσίων

Μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν, ἀεὶ

Φέρων γλυκεῖαν ὠδήν.

750

Τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τισίγξ.

ΧΟΡ. Εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὧ θεαταί, βούλεται
Διαπλέκειν ζῶν ἠδέως τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.

Ἄττα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ, τῷ νόμῳ κρατούμενα,
Ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὀρνίσι καλὰ. 755

Εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,

Τοῦτ' ἐκεῖνο καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν, ἣν τις τῷ πατρὶ

Προσδραμῶν εἶπη πατάξας· Δίρε πληκτρον, εἰ μάχη. —

Εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,

Ἄττα γὰρ οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται. 760

Εἰ δὲ τυγχάνει τις ὧν Φρύξ μὴδὲν ἤττον Σπινθάρου,

Φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.

Εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κάρ, ὡσπερ Ἐξηκεστίδης,

Φυσάτω πάππους παρ' ὑμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες·

745. Τῇ μητρὶ τῶν θεῶν Ῥέα, ὡς Ἐρηνῆ καὶ αὐτῇ, ὡς καὶ τῷ Πανί.
747. Ὅθεν] ἐξ ὧν μελῶν ἠρύετο Φρύνιχος· μελοποιὸς δ' ἦν αὐτός ἡδύς.
753. Διαπλέκειν] διάγειν μεθ' ἡμῶν καὶ διαβιοῦν ποικίλως. 754. Τῷ νό-
μῳ κρατούμενα] ἃ τὸ ἔθος ἐκύρωσε· παρ' ὑμῖν μὲν γὰρ νόμος ἐστὶν αἰσχρὸν
εἶναι τύπτειν τὸν πατέρα, παρ' ἡμῖν δὲ καλὸν καὶ γενναῖον, ὅποτε τίς εἴ-
ποι τῷ πατρὶ, αἶρε πληκτρον, εἰ μάχη, ὃ ἐστὶν εἰ βούλει μάχεσθαι μοι,
ἄρον τὸ κέντρον, καὶ μάχου· εἰ δέ τις ὑμῶν, ἐστιγμένος ὧν, ἔλθοι ὡς ἡ-
μᾶς, τοῦτον δεχόμενοι, Ἄττα γὰρ αὐτὸν ὀνομάζομεν· ἄττα γὰρ ἐστὶν ὄρνειον
ποικιλόμορφον. 761. Φρύξ] ἐκ τούτου προσήρμοσε τῷ φρυγίλῳ τὸ ὄνομα, εἶδος
καὶ οὗτος τῶν πτηνῶν· κωμωδεῖται δὲ ὁ Σπινθάρος καὶ Φιλήμων, ὡς Φρύγες
καὶ βάρβαροι, καθάπερ καὶ ὁ Ἐξηκεστίδης ξένος ἀπὸ τῆς Καρίας. 764. Φρά-
τορες] φανήσεται, ὅποιας ἐστὶ γενεᾶς· ἦσαν γὰρ Ἀθήνησι καταγεγραμμέ-
νοι κατὰ φρατρίας καὶ συγγενείας· ὅθεν καὶ Ὅμηρος, ἵνα
» Φρήτρη φρήτρηφιν τ' ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοις·

Εἰ δ' ὁ Πισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας 765
 Βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεόττιον·
 Ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρὸν ἔστιν ἐκπερικίσαι.

HMIX.

Τοιάνδε κύκνοι,
 Τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ,
 Συμμιγῆ βοῆν ὁμοῦ 770
 Πτεροῖς κρέκοντες ἱακχον Ἀπόλλω,
 Τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ,
 Ὅχθω ἐφεζόμενοι παρ' Ἐβρον ποταμόν.
 Τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ,
 Διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἤλθε βοά· 775
 Πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν,
 Κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη,
 Τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ·
 Πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὀλυμπος·
 Εἶλε δὲ θάμβος ἄνα- 780
 κτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες,
 Μοῦσαι τ' ἐπωλόλυξαν.
 Τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιὸ, τιοτίγξ.

XOP. Οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον, ἢ φῦσαι πτερά.
 Αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος, 785

765. Πισίου] τίς ἔσθ' οὗτος, καὶ ὅπως τὰς πύλας προὔδωκεν, οὐ φησιν· ἔοικε δὲ πανοῦργος εἶναι· πέρδιξ γὰρ ὁ θῆλυς, ἐξαγαγὼν τοὺς νεοττοὺς εἰς νομὴν, εἴ τις τύχοι παριῶν, ὁ μὲν προμάχεται, ἄνω καὶ κάτω σπώμενος πρὸ αὐτοῦ· οἱ δὲ νεοττοί, φρύγαν' ἄττα ἀναλαμβάνοντες, ὑπτιάζουσι, καὶ ἐξομοιούμενοι τῇ ὑποκειμένῃ γῆ, διαδιδράσκουσι τὴν ὄρασιν τοῦ θηρευτοῦ. 766. Νεόττιον·] τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον, ὡς ἡ παροιμία, καὶ κακοῦ κόρακος κακῶν ὤων. 767. Ἐκπερ δικίσαι] τὴν τῶν περδίκων μιμήσασθαι πανουργίαν, ἢ ἀποφυγεῖν ὁ,τιοῦν. 771. Κρέκοντες] ὑμνοῦντες τῇ τῶν πτερυγῶν συγκρούσει. Ἐβρον δὲ Θράκης ποταμὸς ὁ ἀπὸ τῆς Ῥοδόπης ἀρχόμενος, καὶ κατὰ τὴν Αἴνον ἐκδιδοὺς εἰς τὴν θάλασσαν. 775. Δι' αἰθέριον] ἀντι δι' αἰθερίου νέφους· ἢ δὲ βοή τίς; ἢ ἡ τοῦ μέλους· ἥτις ἐνεποίησε πᾶσι τοσαύτην ἐκπλήξιν.

Εἶτα πεινῶν, τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθητο,
 Ἐκπετόμενος ἂν οὗτος, ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε·
 Κἄτ' ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ' ἡμᾶς αὔθις αὖ κατέπτετο.
 Εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
 Οὐκ ἂν ἐξιδίσειν ἐς θοιμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτετο, 790
 Κἀποπαρδῶν, κἀναπνεύσας, αὔθις αὖ κατέπτετο.
 Εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστίν, ὅς τις τυγχάνει,
 Κἄθ' ὄρα τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν Βουλευτικῷ,
 Οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν περυγίσας ἀνέπτετο,
 Εἶτα βινήσας, ἐκεῖθεν αὔθις αὖ καθέζετο. 795
 Ἄρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
 Ὡς Δίιτρεφῆς γε, πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερά,
 Ἡρέθη Φύλαρχος, εἶθ' Ἴππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
 Μεγάλα πράττει· κἄστι νυνὶ ξουθὸς Ἴππαλεκτρυῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, ΕΠΟΥ, ΧΟΡΟΣ,
 ΙΕΡΕΥΣ, ΠΟΙΗΤΗΣ, ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ, ΜΕΤΩΝ,
 ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

ΠΕΙΣ. Τουτί τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πρᾶγμα πω 800
 Γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.
 ΕΥ. Ἐπί τῷ γελαῶς;

Ἄνακτας δέ φησι τοὺς θεοὺς ἐν Ὀλύμπῳ. 786. [ἤχθητο] ὡς χρονίως
 καὶ μακροῖς οὖσι τοῖς τῶν τραγῳδῶν χοροῖς. 788. Ἐφ' ἡμᾶς] εἰς τὸ θέα-
 τρον· ὁ δὲ Πατροκλείδης, ῥύπαρός τις ἔοικεν εἶναι, πλοῦσιος, ἐξιδίων, ἐκ-
 κενῶν τὰ ἐνοχλοῦντα ἐν τῷ ἱματίῳ. 797. Διοτρεφῆς] πυτινοπλόκος λέγεται
 οὗτος εἶναι, ἐξ οὗ καὶ δύναμιν εὐρατο πολιτικῆν· ἐστὶ δὲ πυτίνη οἰνοδόχον
 ἀγγεῖον ὑέλινον, περιπεπλεγμένον ἀσφαλείας χάριν ἐξωθεν λύγοις· εἶεν ἂν
 οὖν τὰ πυτιναῖα πτερά τὰ ἐκ λύγων· ὅ ἐστιν ἐκ τῆς τέχνης τοῦ πλέκειν
 ἐγένετο τὸ καὶ τό· καὶ τελευταῖον νῦν Ἴππαλεκτρυῶν· ὅ ἐστι ζῶον μυθώδες.

800. Τουτί τοιαυτί!] οἱ δύο πρέσβεις, ἐπανελθόντες ἀπὸ τῆς νεοπτίας τοῦ

- ΠΕΙΣ. Ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
 Οἶσθ', ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
 Εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.
- ΕΥ. Σὺ δὲ κοφίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ. 805
- ΠΕΙΣ. Ταυτὶ μὲν ἠκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
 Τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.
- ΕΠ. Ἄγε δὴ τί χρῆ ὄραν;
- ΠΕΙΣ. Πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
 Θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν· εἶτα τοῖς θεοῖς
 Θῦσαι μετὰ τοῦτο. 810
- ΕΥ. Ταῦτα κἄμοι ξυνοδοκεῖ.
- ΕΠ. Φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοῦνομ' ἔσται τῇ πόλει;
- ΠΕΙΣ. Βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο, τοῦκ Λακεδαίμονος,
 Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν;
- ΕΥ. Ἡράκλεις.
 Σπάρτην γὰρ ἂν θεῖμην ἐγὼ τῇ 'μῆ πόλει;
 Οὐδ' ἂν χαμεύνη πάνυ γε χειρίαν ἔχων. 815

Ἐποπος μετὰ πτερῶν, χλευάζονται ὑπ' ἀλλήλων. 804. Εἰς εὐτέλειαν] ὁμοιος ὢν φαίνη χηνὶ εὐτελεῶς ἐξωγραφημένῳ. 805. Σκάφιον] ὡσπερ κόσσυφος ἐν χρῆ ἀποκεκαρμένος· σκάφιον γὰρ καὶ κῆπος τὸ μὲν ἐπὶ κουρᾶς ἀτάκτου· τὸ δὲ, τακτικῆς ἐπὶ τοῦ προσώπου πρὸς κόσμον. 806. Ταυτὶ μὲν ἠκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον] διεσκέμμεθα ποιεῖν, καθά φησιν Αἰσχύλος· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς, ὡς ὁ αἰετός, τοῖς ἑαυτῶν πτεροῖς πάσχομεν· ὅ ἐστι ταῖς ἑαυτῶν διανοαῖς· Αἰσχύλος γὰρ που, ὡς ἀπ' ἄλλου μύθου τοῦνδόςμιμον λαβὼν, ἐποίησε ταῦτα περὶ τοῦ αἰετοῦ·

- » Ὡς δ' ἐστὶ μύθων καὶ λιβυστικῶν λόγος,
- » Πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετόν,
- » Εἰπεῖν, ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·
- » Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς ἑαυτῶν πτεροῖς
- » Ἀλισκόμεθα.

Ὡσπερ οὖν ὁ αἰετός τρωθεῖς, καὶ ἰδὼν τὸ βέλος πτερωτὸν αὐτῷ ἐμπαγόν, εἶπεν, ὑπὸ τοῦ οἰκείου πτεροῦ ἀπόλλυμαι· οὕτω καὶ ἡμεῖς, φησὶν ὁ πρέσβυς, ὑπὸ τῆς ἑαυτῶν γνώμης πάσχομεν ταῦτα. 815. οὐδ' ἂν χαμεύνη] οὐ ποιήσω φησὶ τοῦτο, μήδ' ἂν τύχω ἔχων ἐν τῇ κλίνῃ τὰς χεῖρας νεκρικαῖς χει-

ΠΕΙΣ. Τί δὴτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ' ;

ΕΥ. Ἐντευθενί
Ἐκ τῶν νεφελῶν, καὶ τῶν μετεώρων χωρίων,
Χαῦνόν τι πάνυ.

ΠΕΙΣ. Βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;

ΕΠ. Ἰού, ἰού.

Καλὸν σύ γ' ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὔρες τοῦνομα. 820

ΕΥ. Ἄρ' ἐστὶν αὕτη γ' ἡ Νεφελοκοκκυγία,
Ἴνα καὶ τὰ Θεαγένους τὰ πολλὰ χρήματα,
Τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα;

ΠΕΙΣ. Καὶ λῆστον μὲν, ἧ
Τὸ Φλέγρας πεδίον, ἴν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς
Ἄλαζονευόμενοι καθυπερῆκόντισαν. 825

ΕΥ. Διπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δὲ θεός,
Πολιούχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

ΠΕΙΣ. Τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῷμεν Πολιάδα;

ΕΥ. Καίῃπως ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις,
Ὅπου θεός, γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν 830
Ἔστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;

ΠΕΙΣ. Τίς δ' αὖ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;

ρῖαις δεδεμέναις· ἐν ἄλλοις δὲ κεῖται Χαμεύνην εἰς αἰτιατικὴν. 818. Χαῦ-
νον] εὐρύ, ἐπίμηκες· Νεφελοκοκκυγίαν, δῆλον ὅτι παρὰ τῇ νεφέλῃ καὶ
κόκκυξ. 822. Θεαγένης] ἀπλοῦς τὰ ἤθη· πένης μὲν τῷ πράγματι, πλουτῶν
δὲ τῇ φαντασίᾳ, χηναλώπηξ κωμωδούμενος· Αἰσχίνης δὲ ὁ Σέλλου ἐπικα-
λούμενος καπνός, τοιοῦτος ἦν καὶ αὐτός, ὡς πολλὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τούτου
ἀλλαγῆτε καὶ Σφηξί (472) χλευαζόμενος. 824. Φλέγρας πεδίον] ἐν Θρά-
κη, ἔνθα γέγονεν ἡ Γίγαντομαχία· ἐμνήσθη δὲ τούτου, ὡς μύθου ὄντος καὶ
αὐτοῦ. 827. Τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον ;] ἀπὸ τῆς Ἀθηναίας, ἧ ἐξῴφαινον
πέπλον κατ' ἔτος, καὶ ποικίλλουσαι πῆναις πολλαχῶς αἱ παρθένοι, προσέ-
φερον αὐτῇ ἐν τοῖς Παναθηναίοις· τὸν δὲ Κλεισθένην κωμωδεῖ, ὡς καταφα-
γόντα τὸν πατρῶον κληρὸν, καὶ ἠναγκασμένον ὑπὸ πενίας ἰστούργειν (ἴδε
Βατρ. 48).— 832. Πελαργικόν] τὸ πρὸς βόρρᾶν τετραμμένον τεῖχος τῆς
Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων ἐκαλεῖτο Πελαργικόν, ὡς ὑπὸ τῶν Πελαργῶν ὑ-
κοδομηθέν· καθ' ὁμοιότητα τοίνυν τούτου, πλάττει τεῖχος καὶ ἐν τῇ Νεφε-

ΕΠ. Ὅρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
Ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
Ἄρεος νεοττός.

ΕΥ. Ὡ νεοττὲ δέσποτα. 835

Ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πέτρων.

ΠΕΙΣ. Ἄγε νυν, σὺ μὲν βιάδιζε πρὸς τὸν ἄερα,
καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
Χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον, 840
Λεκάνην ἀνένευκε, κατὰπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,

Φύλακας κατὰστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' αἰεῖ,
Κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθειδ' ἐκεῖ·
Κήρυκε δὲ πέμψον, τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
Ἔτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
Κάκειῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. 845

ΕΥ. Σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων,
Οἴμωζε παρ' ἐμ'.

ΠΕΙΣ. Ἰθ', ὦ γὰθ', αἶ πέμπω σ' ἐγώ.

Οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ', ἃ λέγω, πεπράξεται.

Ἐγὼ δ', ἵνα θύσω τοῖσι καινοῦτιν θεοῖς,

Τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.

Παῖ, παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα. 850

λοκοκκυγία, παρονομάζων αὐτὸ Πελαργικόν. 835. Ὡ νεοττὲ δέσποτα] παίζει, ἐννοῶν ἕως τὸν Ἀλεκτριόνα, ὡς ὁπαδὸν τῷ Ἄρει· εἰ μὴ αὐτὸν τὸν ὀμώωνυμον λέγει Πελαργόν. 839. Ὅργασον] πλάσον· τὸ δὲ Λεκάνην τί βούλεται; ἢ τὸν πηλὸν δι' αὐτῆς ἀναπέμπειν τοῖς κτίζουσιν· τὸ δὲ Κατὰπεσον, ἀντὶ τοῦ Κατὰβηθι ἀπὸ τῆς κλίνης· ἢ καὶ αὐτὴν τὴν ὑποτιθεμένην πρὸς τὸ τεῖχος κλίμακα ἐννοεῖ· παίζει δὲ πῶς καὶ τοῦτο. — Τὸ πῦρ ἔγκρυπτε, ἵνα μὴ ἀποσβυσθῇ· ἐνδεχόμενον γὰρ χρεῖαν αὐτοῦ γενέσθαι ἐν νυκτὶ τοῖς στρατιώταις. — Κωδωνοφορῶν περίτρεχε· κατὰ διαστήματα ἐφύλασσον οἱ στρατιῶται ἐπὶ τῶν τειχῶν· ἕτερος δὲ κώδωνα φέρων ἄλλος ἄλλη, καὶ περιτρέχων, ἐφόφον τούτῳ, πείραν λαμβάνοντες τῶν φυλάκων, πότερον ἀγρυπνοῦσιν ἢ καθεύδουσιν; 846. Παρ' ἐμέ] πότερον ἄνευ ἐμοῦ γενόμενος, ἢ παίζων πρὸς τὸ ἀνωτέρω Παρ' ἐμέ; τὸ δεύτερον ἔοικε, ὡς εἶναι τὸ Παρ' ἐμέ, ὀρίκον, οἶον, σὺ ὁ παρ' ἐμέ, οἴμωζε αὐτοῦ μένων. 850. Χέρνιβα] τὸ

- ΧΟΡ. Ὅμορροθῶ, συνθέλω,
 Συμπαραινέσας ἔχω,
 Προσόδια μεγάλα
 Σεμνά προσιέναι θεοῖσιν.
 Ἄμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα 855
 Πρόβατόν τι θύειν.
 ἴτω, ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιάς βοά τῷ θεῷ.
 Συναδέτω δὲ Χαῖρις.
- ΠΕΙΣ. Παῦσαι σὺ φυσῶν. Ἡράκλεις, τουτί, τί ἦν
 Τουτί; μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδῶν, 860
 Οὐπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.
- ΕΠ. Ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θύε τοῖς καινοῖς θεοῖς.
- ΙΕΡ. Δράσω τάδ', ἀλλὰ ποῦ'στίν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
 Εὐχεσθε τῇ Ἑστία τῇ ὀρνιθείῳ,
 Καὶ τῷ ἰκτινῷ τῷ ἐστιούχῳ, 865
 Καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπήσι
 Πᾶσι καὶ πάσησιν.
- ΧΟΡ. ὦ Σουιέρακε, χαῖρ' ἄναξ Πελαργικέ.
- ΙΕΡ. Καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ,
 Καὶ Λητοῖ Ὀρτυγομήτρῳ, 870

κατὰ τῶν χειρῶν ἐν τῷ νίπτεσθαι χεόμενον ὕδωρ. 851. Ὅμορροθῶ] παρὰ τὸ ὁμοῦ ἐρέσειν, συμφωνῶ τοῖς εἰρημένοις, καὶ συμπαραινῶ, ὥστε προσόδους καὶ θυσίας τοῖς θεοῖς ἀφθότους εἶναι. 857. Πυθιάς βοά] ἢ μετὰ αὐλοῦ μελωδία· δι' αὐλοῦ γὰρ τὸ πύθιον ἦδον, ὃ δὲ Χαῖρις κιθαριφῶδες ἦν, ἐπὶ ἐπαίνῳ μνημονεύμενος. 861. Ἐμπεφορβιωμένον] ἐνταῦθα ἐξῆλθεν ὁ πρέσβυς ἐπαγόμενος ἱερέα καὶ αὐλητὴν· ἰδῶν δὲ τὸν αὐλητὴν μέλανα κόρακα καὶ ἀσχημόνως φυσῶντα, παύει αὐτόν· γίγνεται δὲ παρὰ τὴν φορβειάν, ὅ ἐστι δέρμα τι περιστόμιον, ᾧ ἐχρῶντο οἱ αὐληταὶ πρὸς τὸ μέλος, ἢ ὀπωσοῦν. 864. Τῇ Ἑστία τῇ ὀρνιθείῳ] ἔμιξε τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα τοῖς τῶν ὀρνίθων ἐπιθέτοις, Ἑστίαν ὀρνιθείαν εἰπὼν καὶ ἰκτινον ἐστιούχον, ἀπὸ τῆς Ἑστίας ἀρξάμενος, τὰ τῶν ἀνθρώπων μιμησάμενος ἦθη. 868. Σουιέρακε] ἐλέγετο ὁ Ποσειδῶν Σουιέρακος παρὰ τὸ ἐν Σουνίῳ δέχεσθαι τὰς ἀράς εἴ τ' οὖν εὐχὰς τῶν ἀνθρώπων· κατὰ μίμησιν δὲ τούτου λέγει νῦν τὸν ἱεράκα Σουιέρακον Πελαργικόν, ὅ ἐστι Πελαργικόν· ἢ ὅτι τοῦ πελάγου ἦν ὁ Ποσειδῶν.

Καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι.

ΠΙΕΙΣ. Οὐκέτι Κολαινίς, ἀλλ' Ἀκαλανθίς Ἀρτεμις.

ΙΕΡ.

Καὶ φρυγίῳ Σαθαζίῳ,

Καὶ στρουθῷ, Μεγάλῃ

Μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων.

875

ΧΟΡ. Δέσποινα Κυβέλη, στρουθὲ, μήτηρ Κλεοκρίτου,

Διδόναι Νεφελοκοκκυγεῦσιν

Ἑγείαν καὶ σωτηρίαν,

Αὐτοῖσι καὶ Χίοισι.

ΠΙΕΙΣ. Χίοισιν ἤσθην πανταχοῦ προσκειμένοις.

880

ΙΕΡ.

Καὶ ἥρῳσι, καὶ ὄρνισι, καὶ ἡρώων παισὶ,

Καὶ πορφυρίωνι, καὶ πελεκᾶντι,

Καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλεξίδι,

Καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι,

Καὶ ἐλεᾶ, καὶ βάσκα,

885

Καὶ ἐλεσᾶ, καὶ ἐρωδιῷ,

Καὶ καταράκτη, καὶ μελαγκορύφῳ

Καὶ αἰγιθάλλῳ—

ΠΙΕΙΣ. Παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν, ἰοῦ, ἰοῦ.

872. Κολαινίς] ἀπὸ τινος Κολαίνου βασιλέως Ἀττικῆς, κτίσαντος αὐτῇ ἱερόν. Ἀκαλανθίς δὲ μία τῶν ἐννέα θυγατέρων τοῦ Πιέρου βασιλέως τῆς Ἡμαθίας, μεταμορφωθεῖσαν εἰς ὄρνιν ὑπὸ τῶν Μουσῶν. 873. Φρυγίῳ Σαθαζίῳ] Σαθάζιος παρὰ Φρυζίν ἐστίν ὁ Βάχχος· παρὰ τὸ εὐάζειν γὰρ εἶπον Σαθάζειν, κἀντεῦθεν Σαθάζιος· ἐστὶ δὲ παρὰ ταῦτα καὶ ὄρνις τις Φρυγίλος ὀνομαζόμενος· οὕτως οὖν παίξας τοῖς ὀνόμασι, μετεποίησε τὸν Φρυγιον εἰς Φρυγίλον· οὕτω δὲ προσήρμοσε καὶ τὴν μεγάλην στρουθὸν (στρουθοκάμηλον) τῇ μεγάλῃ Μητρὶ Ῥέα καὶ Κυβέλῃ. 876. Μήτηρ Κλεοκρίτου] παρὰ προσδοκίαν τοῦτο· ἴσως δὲ διὰ τὸ πολύταρκον εἶναι (ἴδ. Βατρ. 1437) ἦν καὶ μακρόπους, ἢ στρουθοπρόσωπος· ἢ ὡς μαλακὸς καὶ γυναικῶδης. 879. Αὐτοῖσι καὶ Χίοισι] ἀρχῆθ' ἐφασιν εὐχεσθαι Ἀθηναίους τοῖς θεοῖς διδόναι τάγαθὰ αὐτοῖς τε καὶ Χίοις· ἐξῆς δ' εὐχεται ἐκάστῳ τῶν ὀρνίθων· ὧν τὰ ὀνόματα ἤδη ἀγνοεῖται τὰ πολλὰ. 889. Παῦ' ἐς κόρακας] ὁ μὲν ἱερεὺς καλεῖ πάντας ἐπὶ τὴν θυσίαν· ὁ δὲ πρέσβυς μεμφόμενός πως τὸν Χορὸν, ὅτι ἐν ἱερεῖον προήνεγκεν εἰς θυσίαν, παύει αὐτὸν καὶ ἀποπέμπεται σὺν ὀργῇ, ὡς

- Ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαμον, ἱερεῖον καλεῖς 890
 Ἄλλαιέτους, καὶ γῦπας; οὐχ ὄρᾱς, ἔτι
 Ἰκτινος εἰς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἀρπάσας;
 Ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ, καὶ τὰ στέμματα
 Ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος
- ΙΕΡ. Εἴτ' αὔθις αὐτ' ἄρα σοι 895
 Δεῖ με δεύτερον μέλος
 Χέρνιθι θεοσεβῆς
 Ὅσιον ἐπιθοᾶν, καλεῖν δὲ
 Μάκαρας, ἕνα τινα μόνον, εἶπερ
 Ἰκανὸν ἔξετ' ὄψον. 900
- Τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
 Γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.
- ΠΕΙΣ. Θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.
- ΠΟΙ. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα 905
 Κληῖσον, ὦ Μοῦσα,
 Τεαῖς ἐν ὕμνων ῥοδαῖς.
- ΠΕΙΣ. Τουτί τί τὸ πρᾶγμα; ποδαπόν'; εἶπ' ἐμοί, τίς εἶ;
 ΠΟΙ. Ἐγὼ μελιγλώσσω ἐπέων ἰεῖς ἀοιδᾶν,
 Μουσάων θεράπων
 Ὅτρηρός, κατὰ τὸν Ὅμηρον. 910
- ΠΕΙΣ. Ἐπειτα δῆτα δούλος ὢν, κόμην ἔχεις;
 ΠΟΙ. Οὐκ' ἀλλὰ πάντες ἐσμέν οἱ διδάσκαλοι
 Μουσάων θεράπωντες
 Ὅτρηροί, κατὰ τὸν Ὅμηρον.
- ΠΕΙΣ. Οὐκ ἐτὸς ὄτρηρόν καὶ τὸ ληθάριον ἔχεις. 915

μη ἐπαρκέσοντος τοῦ θύματος ἐκείνοις τοσοῦτοις οὔσιν. 902. Γένειον καὶ κέρατα] μηδὲν, ἢ τρίχες καὶ κέρατα, ἰσχνά, λεπτά, ἄσαρκα. 905. Κληῖσον] κλείζω, κλείζω καὶ κληῖζω. Ἐνταῦθα δὲ ἐλθὼν ποιητῆς τις, βούλεται εἰπεῖν ὕμνους τῇ νεοκτίστῳ πόλει. 910. Ὅτρηρός] δραστήριος. 915. Ληθάριον] θερινὸν ἱμάτιον, ὃ ἦν αὐτῷ τετραημέρον· παίζει γοῦν παρὰ τὴν λέ-

- Ἄτάρ, ὦ ποιητὰ, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφάρης;
 ΠΟΙ. Μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
 Τὰς ὑμετέρας, κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ,
 Καὶ παρθενεῖα, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.
- ΠΕΙΣ. Ταυτί σὺ πότε' ἐποίησας; ἀπὸ ποίου χρόνου; 920
- ΠΟΙ. Πάλαι, πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.
- ΠΕΙΣ. Οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ;
 Καὶ τοῦνομ., ὥσπερ παιδίω, νῦν δὴ ἴεμην.
- ΠΟΙ. Ἄλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις,
 Οἷά περ ἵππων ἀμαρυγὰ. 925
 Σὺ δ', ὦ πάτερ κτίστορ Αἴτνας,
 Ζαθίων ἱερῶν ὁμώνυμε,
 Δὸς ἐμίν, ὅ τι περ
 Τεῶν κεφαλᾷ θέλεις
 Πρόφρων δόμεν ἐμίν, τεῖν. 930
- ΠΕΙΣ. Τουτί παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
 Εἰ μὴ τι τούτῳ δόντες ἀποφευζοῦμεθα.
 Οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν ἔχεις,
 Ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.

ξιν. 916. Ἄνεφάρης; ἢ ἀντί τοῦ Ἄνεφάνης κατ' ἐναλλαγὴν στοιχείων κωμικῶς ἢ ἀντί τοῦ Ἀνήλθες δεῦρο εἰς ἀπώλειαν, ἐπὶ κακῷ ἰδίῳ. 918. Κύκλια] ἐλέγοντο τὰ ἔπη τὰ λυρικά, καὶ διθυραμβικά, καὶ αὐληταὶ κύκλιοι οἱ ἐν τοῖς κυκλίοις χοροῖς αὐλοῦντες. Παρθενεῖα δὲ τὰ ὑπὸ παρθένων ἢ εἰς παρθένους ἀδόμενα ἄσματα ὑπ' αὐτῶν παρθενικόν. 920. Πότε' ἐποίησας;] ἀπορεῖ ἐπὶ τῷ τάχει, τῆς πόλεως μήπω φανείσης· διὸ πάλαι ποτὲ πεποιηκέναι ταῦτα λέγει· ὁ δ' αὖ, καὶ μὴν ἐγὼ μόλις σήμερον τιθεὶς τῇ πόλει τοῦνομα, θύω ἤδη τὰ ὀνομαστήρια· τοῦτο γὰρ ἐποιοῦν οἱ Ἀθηναῖοι τῇ δεκάτῃ ἀπὸ τῆς γεννήσεως, προσκεκλημένων τῶν συγγενῶν καὶ φίλων. 924. Φάτις] ἀπολογεῖται πρὸς τὸν ἔλεγχον ἀνωτέρω, λέγων ὅτι ἡ φάτις τῶν Μουσῶν ταχεῖά ἐστιν, ὡς τῶν ἵππων, ὡς μαρμαρυγὴ καὶ ἀστραπὴ πανταχοῦ διατρέχουσα. Καλεῖ δ' αὐτὸν κτίστορα τῆς Αἴτνης ἀπὸ τῶν Πινδάρου, δὲ ὁμωνύμησεν Ἱέρωνα κτίσαντα πόλιν Αἴτνην, ἀπὸ τοῦ ὄρου λαβοῦσαν τοῦνομα τοῦτο. Χρηταὶ δὲ καὶ ταῖς αὐταῖς λέξεσιν ἐκείνου, κωμῶδων τὸ Ἐμίν καὶ Τεῖν, ὡς πολλαχῇ εὐρισκόμενον παρ' ἐκείνου. 933. Σὺ σπολάδα ἔχεις] πρὸς τὸν

"Ἐχε τὴν σπολάδα· πάντως δ' ἐμοὶ ῥιγῶν δοκεῖς. 935

ΠΟΙ. Τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα δῶρον δέξεται·
Τὺ δὲ τεῶ φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος·—

ΠΕΙΣ. "Ἀνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται. 940

ΠΟΙ. Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
Ἄλαται Στράτων,
"Ὅς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται.
Ἄκλειῆς δ' ἔβα σπολάς ἄνευ χιτῶνος.
Σύνες, ὅ τοι λέγω; 945

ΠΕΙΣ. Ξυνίημ', ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
Ἄπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
Ἄπελθε τουτονὶ λαβῶν.

ΠΟΙ. Ἄπερχομαι,
Κἄς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω δὴ ταδί.
Κλῆσον, ὦ χρυσόθρονε, τὰν 950

ἱερέα ταῦτα· ἔστι δὲ σπολάς ταῦτόν τῆ στολῆ· ἀλλ' ὅτι διφθέρινόν τι ἱμάτιον ἦν. 942. Στράτων·] ἐξ ἀποσπάσματος τῶν τοῦ Πινδάρου ταῦτα· ἔχει δ' οὕτως·

- » Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
- » Ἄλαται Στράτων·
- » "Ὅς ἀμαξηφόρητον οἶκον οὐ πέπαται·
- » Ἄκλειῆς ἔβα τῶνδε, λαβῶν ἡμιόνους
- » Παρ' Ἰέρωνος, ἦτει αὐτὸν καὶ ἀρμάδιον·

ἄτιμον γὰρ παρὰ Σκύθαις μὴ ἔχειν ἄμαξαν, τῶν ἄλλων ἐχόντων καὶ μετὰ τούτων μεταρμειβομένων τόπους ἐκ τόπων. Ὁ δὲ νοῦς ὡσπερ οὖν ὁ Στράτων ἀλάται ἐν Σκύθαις, ἡμιόνους μὲν ἔχων παρὰ τοῦ Ἰέρωνος, ἄρμα δὲ μὴ ἔχων· οὕτω, κἄμοι, φησὶν, ἄτιμος ἢ σπολάς ἀποβαίνει ἄνευ καὶ τοῦ χιτῶνος. 947. Ἄπόδυθι·] πρὸς τὸν ἱερέα, ἢ πρὸς ἕτερον τὸν ἔχοντα τὸν χιτωνίσκον. 950. Χρυσόθρονε·] Μοῦσα· τρομερὰν λέγει τὴν πόλιν καὶ κρουρὰν ὡς ἀστήρικτον ἐν τῷ ἀέρι, καὶ ὑπὸ τῶν ἀνέμων ψυχομένην· διηλθον δὲ ἐς δεῦρο πεδία ἐν ἀέρι νιφοβλητὰ τε, καὶ εὐρέα εἰς ὑποδοχὴν πολλοῦ σπόρου. Ἄλλαδὲν, φωνὴ αὕτη ἐν μάχαις συνήθης, ἣ χρῆται καὶ οὗτος ὡς θριαμβεῶν διὰ τοῦ αἰθέρος· καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ ποιητὴς, ᾗχετο ἐπὶ τὴν Νεφελοκοκκυγίαν.

Τρομεράν, κρυεράν.

Νιφόβολα πεδία, πολύσπορά τ'

Ἕλυθον ἀλαλάν.

ΠΕΙΣ. Νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ γὰρ πέφευγας ταυταγί
 Τὰ κρυερά, τονδί τὸν χιτωνίσκον λαβών. 955
 Τουτί μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐ ποτ' ἤλπισ' ἄν,
 Οὔτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
 Αὔθις σὺ περιχώρει λαβών τὴν χέρνιβα.

ΙΕΡ. Εὐφημί' ἔστω.

ΧΡ. Μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.

ΠΕΙΣ. Σὺ δ' εἵτις;

ΧΡ. Ὅστις; χρησμολόγος.

ΠΕΙΣ. Οἴμωζέ νυν. 960

ΧΡ. Ὡ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
 Ὡς ἐστὶ Βάκιδος χρησμὸς ἀντικρυς λέγων
 Εἰς τὰς Νεφελοκοκκυγίας.

ΠΕΙΣ. Κᾶπεικα πῶς
 Τοῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
 Τήνδ' οἰκίσαι; 965

ΧΡ. Τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.

ΠΕΙΣ. Ἄλλ' οὐδὲν οἷον ἔστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.

ΧΡ. Ἄλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
 Ἐν ταυτῶ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος—

ΠΕΙΣ. Τί οὖν προσήκει δῆπ' ἐμοὶ Κορινθίων;

ΧΡ. Ἐνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα. 970

958. Περιχώρει] περίλθε· πρὸς τὸν ἱερέα ταῦτα κατὰ συνέχειαν τῶν (895) ἀνωτέρω· ἀλλ' ἐν ᾧ ὁ ἱερεὺς ἐτοιμάζεται κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου, χρησμολόγος τις ἐλθὼν κωλύει. 961. Μὴ φαύλως τὰ θεῖα φέρε] μὴ ἀγανάκτει πρὸς τοὺς χρησμούς· Βάκις δὲ χρησμολόγος πολλοῦ λόγου ἄξιος ἦν ἐκ Βοιωτίας. 966. Ἄλλ' οὐδὲν οἷον ἐστὶ] οὐδὲν τοσοῦτον καλὸν καὶ ράδιόν ἐστιν, ὅσον τὸ ἀκοῦσαι· τινὲς δὲ διερμηνεύουσι τὴν φράσιν ταύτην, οὐδὲν οἷον, οὐδὲν κωλύειν· οὐ με πείθουσι· τὸ δὲ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος τὸ μετα-

Πρῶτον Πανδώρα θῦσαι λευκότριχα κριόν·
 Ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθη πρώτιστα προφήτης,
 Τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν, καὶ καινὰ πέδιλα—

ΠΕΙΣ. Ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα;

ΧΡ. Λαβὲ τὸ βιβλίον.

Καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχχνων χεῖρ' ἐπιπλήσαι. 975

ΠΕΙΣ. Καὶ σπλάγχχνα διδόναι ἔνεστι;

ΧΡ. Λαβὲ τὸ βιβλίον.

Κἄν μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῆς ταῦθ', ὡς ἐπιτέλλω.
 Αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεται· αἱ δέ κε μὴ ὄψῃ,
 Οὐκ ἔσῃ οὐ τρυγῶν, οὐδ' αἰετὸς, οὐδ' δρυκολάπτης.

ΠΕΙΣ. Καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; 980

ΧΡ. Λαβὲ τὸ βιβλίον.

ΠΕΙΣ. Οὐδὲν ἄρ' ὅμοιος ἔσθ' ὁ χρησμὸς τουτοῦ.

Ὅν ἐγὼ παρὰ τὰ πόλλωνος ἐξεγραψάμην.

Αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζῶν

Λυπῆ θύοντας, καὶ σπλαγχχνεύειν ἐπιθυμῆ,

Δὴ τότε χρῆ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ. 985

ΧΡ. Οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε.

ΠΕΙΣ. Λαβὲ τὸ βιβλίον.

Καὶ φείδου μηδὲν, μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,

Μήτ' ἦν Δάμπων ἦ, μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπεΐθης.

ΧΡ. Καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα;

ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἔνθα ἔσται ἡ νέα πόλις αἰνίττεται. Πανδώραν δ' αὐτὴν λέγει τὴν γῆν. 972. Προφήτης] κήρυξ τοῦ ἔμοῦ χρησμοῦ· ὁ Βάκις τοῦτό φησι. 974. Λαβὲ τὸ βιβλίον] ἐν ᾧ χρησμὸς, ἵνα μάθῃς τὰ ληθῆς. 978. Αἰετὸς ἐν νεφέλαις γενήσεται] χρησμὸς ἦν Ἀθηναίους τοσοῦτον αὐτοῖς τὴν πόλιν μείζω τῶν ἄλλων γενήσεται, ὅσον ὁ αἰετὸς ἐν νεφέλαις ὑπερέχει τῶν ὀρνέων ἀπάντων· ἐντεῦθεν ἄρα θεραπεύει τὸν πρέσβυν, ἵνα καὶ αὐτὸς λάθῃ τί. 982. Οὐδὲν ὅμοιος ὁ χρησμὸς] ἕτερον χρησμὸν ἀντεισάγει ὁ πρέσβυς ἐναντίον ἐκείνου τοῦ Βάκιδος. 985. Πλευρῶν τὸ μεταξύ] παίξει πρὸς τὸ εἰρημένον, μεταξύ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. 987. Καὶ φείδου μηδὲν] συνέχεται τοῦ χρησμοῦ, μήτε ἦν λέγει, ὅτι αἰετὸς ἔσῃ. Δάμπων δὲ ἱερεὺς καὶ

Ὁ κύκλος γένηται σοι τετράγωνος· κἄν μέσφ 1005

Ἄγορά· φέρουσαι δ' ὥσιν εἰς αὐτὴν ὁδοί.

Ὅρθαι πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ τᾶστέρος,
 Αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαί πανταχῆ

Ἀκτῖνες ἀπολάμπουσιν.

ΠΕΙΣ. Ἄνθρωπος Θαλῆς·

Μέτων.

ΜΕΤ. Τί ἐστίν;

ΠΕΙΣ. Οἶσθ' ὅτι ἡ φιλῶ σ' ἐγώ; 1010

Κἄμοι πιθόμενος, ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.

ΜΕΤ. Τί δ' ἐστὶ δεινόν;

ΠΕΙΣ. Ὡσπερ ἐν Λακεδαιμόνι,

Ξενηλατοῦνται, καὶ κεκίνηται τινες

Πληγαί συχναί κατ' ἄστν.

ΜΕΤ. Μῶν στασιάζετε;

ΠΕΙΣ. Μὰ Δί' οὐ δῆτ'.

ΜΕΤ. Ἀλλὰ πῶς;

ΠΕΙΣ. Ὅμοθυμαδὸν 1015

Σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.

ΜΕΤ. Ὑπάγοιμι γὰρ ἂν γε, νῆ Δί'.

ΠΕΙΣ. Ὡς οὔτ' οἶδ' ἄρ' εἰ

Φθαίης ἂν ἐπέκεινται γὰρ ἐγγύς αὐταί.

ΜΕΤ. Οἶμοι κακοδαίμων.

ΠΕΙΣ. Οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;

Οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιῶν ἀλλαχῆ; 1020

ΕΠ. Ποῦ Πρόξενοι;

κύκλου. 1009. Θαλῆς] εἰρωνικῶς τοῦτο λέγει, ἄλλος Θαλῆς. 1001. Ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ] ἡρέμα πως καὶ καλῶς ἀποχώρει ἐνευθεν, ἵνα μὴ τί σοι γένηται κακόν. 1016. Σποδεῖν] σαροῦν, ἀποσσεῖν. 1018. Αὐταί] αἱ πληγαί· ἤρξατο γὰρ παθεῖν ὁ πρέσβυς τὸν γεωμέτρην. 1020. Ἀναμετρήσεις] ἐπαναλήψῃ σεαυτὸν πάλιν ἐπ' ἄλλον σκοπόν. Πρόξενοι δὲ ἦσαν οἱ διοριζόμενοι ὑποδέχασθαι τοὺς ξένους· τούτους οὖν ζητῶν, ἅπει· διαδέχεται δ' αὐτὸν ἕτερός τις Ἐπίσκοπος· ὅ ἐστι παρατηρητῆς τῶν ἐν τῇ Νεφελοκοκ-

- ΠΕΙΣ. Τίς ὁ Σαρδανάπαλος οὔτοςί;
- ΕΠ. Ἐπίσκοπος ἦκω δεῦρο, τῷ κυάμφ λαχῶν,
Ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας.
- ΠΕΙΣ. Ἐπίσκοπος;
- Ἐπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο;
- ΕΠ. Φαῦλον βιβλίον
Τελέου.
- ΠΕΙΣ. Τί; βούλει δῆτα, τὸν μισθὸν λαβῶν, 1023
Μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι;
- ΕΠ. Νῆ τοὺς θεοὺς·
Ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην, οἴκοι μένων.
Ἔστιν γὰρ ἅ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκη.
- ΠΕΙΣ. Ἀπιθι λαβῶν ἔστι δ' ὁ μισθὸς οὔτοςί.
- ΕΠ. Τουτὶ τί ἦν;
- ΠΕΙΣ. Ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου. 1030
- ΕΠ. Μαρτύρομαι τυπτόμενος, ὦν Ἐπίσκοπος.
- ΠΕΙΣ. Οὐκ ἀποσοθήσεις; οὐκ ἀποίσεις τῷ κάδῳ;
Οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη ἰπισκόπους
Ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθῆσθαι τοῖς θεοῖς.
- ΨΗΦ. Ἐὰν ὁ Νεφελοκοκκυγεὺς τὸν Ἀ-
θηναῖον ἀδικῆ— 1035
- ΠΕΙΣ. Τουτὶ τί ἐστὶν αὖ κακὸν τὸ βιβλίον;
- ΨΗΦ. Ψηφισματοπώλης εἰμί, καὶ νόμους νέους
Ἦκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσω.
- ΠΕΙΣ. Τὸ τί;

κυγία πραγμάτων, ὅσον ἀρμοστής τις. 1024. Φαῦλον βιβλίον Τελέου] μικρὸν γραμμάτιον τοῦ Τελέου· ἦν δ' οὗτος περιβόητος Ἀθήνησιν ἀδδηφάγος· Φαρνάκης δὲ στρατηγὸς ἦν Περσῶν. 1030. Τί τοῦτο ἦν;] πατάξας αὐτὸν ὁ πρέσβυς, τοῦτο ἐστὶ φησὶν, ἡ τοῦ Φαρνάκου ἐκκλησία. 1032. Οὐκ ἀποσοθήσεις;] σεαυτὸν ἐντεῦθεν; οὐκ ἄπει εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀποίσιον ἐκαὶ καὶ τοὺς τῶν ψήφων καθίσκους; οὐ δεινὰ ταῦθ', ἂ ποιεῖς; 1036. Κακὸν τὸ βιβλίον] νομοθέτης τις ἔλλθων, ἀναγινώσκει νόμους, τί δεῖ παθεῖν, εἴτις τῶν Νεφελοκοκκυγέων ἀδικήσῃ τινὰ τῶν Ἀθηναίων· καὶ τίσι τῶν μέτρων χρῆ-

- ΨΗΦ. Χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγίας καὶ τοῖσδε τοῖς
Μέτροισι, καὶ σταθμοῖσι, καὶ ψηφίσμασι, 1040
Καθάπερ Ὀλοφύξιοι.
- ΠΕΙΣ. Σὺ δέ γ', οἷσί περ Ὀτοτύξιοι, χρῆσθι τάχα.
- ΨΗΦ. Οὗτος; τί πάσχεις;
- ΠΕΙΣ. Οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;
Πικροὺς ἐγὼ σοι τήμερον δείξω νόμους.
- ΕΠ. Καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως 1045
Ἐς τὸν Μουνοχιῶνα μῆνα.
- ΠΕΙΣ. Ἄλθης, οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;
- ΨΗΦ. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς Ἄρχοντας,
Καὶ μὴ δέχῃται κατὰ τὴν στήλην—
- ΠΕΙΣ. Οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι; 1050
- ΕΠ. Ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.
- ΠΕΙΣ. Ἐγὼ δέ σου γε τῷ κάδῳ διασκεδῶ.
- ΕΠ. Μέμνησ', ὅτε τῆς στήλης κατέτιλας ἐσπέρας;
- ΠΕΙΣ. Αἰθεοῖ! λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μενεΐς;
- ΙΕΡ. Ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενί,
Θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον. 1055

σθαι. 1041. Ὀλοφύξιοι] ἔστι μὲν πόλις ἐν Θράκῃ Ὀλόφυξος· ἀλλ' ἐνταῦθα παρὰ τὸ Ὀλοφύξειν πέπλασται κωμικώτερον, ἵν' ἐπενέγκῃ τὸ Ὀτοτύξιος, παρωδήσας· ταῦτα δ' εἰπὼν ὁ πρέσβυς, ἔπαισε καὶ αὐτὸν ἐν μέρει. 1043. Οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;] ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ μικρὸν, Οὐκ ἀποίσεις τῷ κάδῳ; σημαίνει δὲ, λαβόντα τι, μακρὰν τοῦτο τιθέναι. 1045. Καλοῦμαι] εἰσάγω εἰς δίκην. 1049. Κατὰ τὴν στήλην] κατὰ τὴν δημοσίαν ἀναγραφὴν· ἐπέγραφον γὰρ τοὺς νόμους δημοσίᾳ ἐπὶ στήλης· τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐξαρτώμενον ἀπὸ τοῦ βιβλίου, ἄρχοντα δὲ ἑαυτὸν ἐννοεῖ. 1050. Καὶ σὺ ἐνταῦθα] ἀποσοθήσας ὁ πρέσβυς τὸν ψηφισματογράφον, ὁρᾷ αἴφνης τὸν Ἐπίσκοπον ἐπανελθόντα, καὶ βαρέως φέρει. 1051. Μυρίας δραχμάς] τὸ ὅλον, τιμῶμαι σε μυρίων δραχμῶν, εἰ καθέλω ἐν δίκῃ. — Κἀγὼ σου, φησί, διαφθερῶ σου τοὺς καθίσκους (ἔοικε δὲ ἐνταῦθα ὀρμηθῆναι ἐπ' αὐτόν)· ὁ δὲ εἰπὼν, μέμνησ', ὅτε κατέτιλας τῆς στήλης τὸ ἐσπέρας, φεύγει· εἴη δ' ἂν τὸ κατατίλειν ἀποπατεῖν ἐπὶ τῆς στήλης, ἐν ἧ οἱ νόμοι ἐξέτιθεντο· συκοφαντία δὲ τοῦτο παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου. 1055. Ἀπίωμεν] φυγόντων τῶν συκοφαντῶν, ὁ ἱερεὺς, ἵνα μὴ φα-

- ΗΜΙΧ. Ἦδη μοι τῷ παντόπτα
 Καὶ παντάρχα θνητοὶ πάντες
 Θύσους' εὐχταίαις εὐχαῖς.
 Πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω, **1060**
 Σώζω δ' εὐθαλέας καρπούς,
 Κτείνων παμφύλων γένναν
 Θηρῶν, ἃ πάντ' ἐν γαίᾳ
 Ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γένουσιν πολυφάγοις,
 Δένδρεσὶ τ' ἐφεζόμενα, καρπὸν ἀποδόσκειται· **1065**
 Κτείνω δ', οἳ κήπους εὐώδεις
 Φθειρουσιν λύμαις ἐχθίσταις·
 Ἐρπετά τε καὶ δάκεθ', ὅποσα περ ἄν
 Ἔστιν, ὑπ' ἐμαῖς πτέρυγος
 Ἐν φοναῖς ὄλλυται. **1070**
- ΧΟΡ. Τῆδε μέντοι θῆμέρα μάλιστ' ἐπαναγορεύεται·
 Ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μῆλιον,
 Λαμβάνειν τάλαντον· ἦν τε τῶν τυράννων τις τινὰ
 Τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
 Βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χ' ἡμεῖς ἐνθάδε. **1075**
 Ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
 Λήψεται τάλαντον· ἦν δὲ ζῶντα ἀγάγη, τέτταρα·

νερῶς ἀναγκασθῶσι σφαγιάζειν, ὃ ἐν τοῖς τῶν Ἑλλήνων θεάτροις ἀπηγόρευτο, συμβουλεύει εἰσιόντας τοῦτο ποιεῖν. **1057.** Ἦδη μοι] ἐνταῦθα ὁ Χορὸς πολλὰς θυσίας παρὰ τῶν ἀνθρώπων προσδοκῶν, ὡς σωτὴρ τῶν τῆς γῆς καρπῶν, ἐπαγγέλλεται· ἀναφέρεται δὲ ταῦτ' ἀνωτέρω στίχ. 585 καὶ ἐξῆς. **1065.** Γένουσι πολυφάγοις] στόμασι· γένος γὰρ τὸ κάτωθεν τῶν σιαγῶνων· Δάκετα δὲ, ἰσθόλα θηρία, καὶ ὅποια δῆποτε ἔρπετά. **1070.** Φοναῖς] ἐν σφαγῇ καὶ πλήξει τῶν ἐμῶν πτερυγῶν. **1072.** Διαγόραν] οὗτος γὰρ ἐλθὼν Ἀθήναζε, ἐξευτέλιξε τὰ μυστήρια· διὸ οἱ Ἀθηναῖοι ψήφισμα ἐποιήσαντο, Ἐάν μὲν τις ἀποκτείνῃ Διαγόραν τὸν Μῆλιον, τάλαντον λαμβάνειν· ἐάν δέ τις ἀγάγη ζῶντα, δύο. **1074.** Τῶν τεθνηκότων] ἢ παίζει, ἢ τεθνηκότας λέγει τοὺς θανατωθέντας, ὃ ἐστὶ τοὺς ἐπὶ θανάτῳ φεύγοντας. **1075.** Βουλόμεθα οὖν] ὡς εἰ ἔλεγε τὰ μὲν εἰρημένα, ὡς προκεκηρυγμένα ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐπαναγορεύονται μόνον· ταῦτα δ', ἃ ἐρῶ, νέα ψηφισόμεθα, καὶ εἰς τὸν ὑμέτερον

"Οτι συνείρων τοὺς σπίνους, πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ βολοῦ.
 Εἶτα φουσῶν τὰς κίχλας, δείκνυσιν καὶ λυμάνεται,
 Τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥίνας ἔγχεῖ τὰ πτερά. 1080
 Τὰς περιστερὰς θ' ὁμοίως ξυλλαθῶν, εἶρδας ἔχει,
 Κἀπαναγκάζει παλεύειν, δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
 Ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεί τις ὄρνιθας τρέφει
 Εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι·
 "Ἦν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὄρνέων, 1085
 Αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

HMIX.

Εὐδαιμον φύλον πτηνῶν
 Οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν
 Χλαίνας οὐκ ἀμπισχοῦνται·
 Οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς 1090
 Ἄκτις τηλαυγῆς θάλλπει·
 Ἄλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων
 Φύλλων ἐν κόλποις ναίω,
 "Ἦνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξύ μέλος ἀχέτας,
 Θάλλπεσι μεσημερινοῖς ὑφ' ἡλίου μανείς, βοᾷ. 1095
 Χειμάζω δ' ἐν κόλλοις ἄντροις.
 Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων·

ρον νόμον ἀνάγεται· τίνα δὲ ταῦτα; 1078. Συνείρων τοὺς σπίνους] διείρων, συνδέων εἰς ὄρμαθούς· σπίνος δὲ στρουθίον μικρὸν, ἀλλ' ὡς ἐν ταῖς ὄρνεσι ταττομένου φροντίζει αὐτοῦ ὁ Χορὸς, ὅς ἐστιν ἡ Βουλὴ. 1079. Εἶτα φουσῶν τὰς κίχλας] πῶς τοῦτο; διὰ τοῦ στόματος ἴσως ἐμφουσῶν, πληροῦ φύσης, ἵνα μεζζους ἑαυτῶν δόξωσιν εἶναι. 1080. Ἐγχεῖ τὰ πτερά] καὶ τοῦτο ἄπορον, εἰ μὴ τις εἴποι, ὅτι διὰ τῶν ῥινῶν διείρει πτερά· ἀλλὰ καὶ τοῦτο πρὸς τί; 1082. Παλεύω] τοῦτό ἐστι τὸ δι' ἀπάτης ἐκκαλουμένους τινὰς τῶν ὄρνιθων ἐπὶ τὰ ὅμοια, συλλαμβάνειν· σὺνηβες δὲ τοῦτο καὶ παρ' ἡμῖν διὰ τῶν περδίκων ἐν κλωβοῖς. 1085. "Ἦν μὴ πείθησθε] ὑμεῖς εἰ ἄνθρωποι· ὡς γὰρ πρὸς παρόντα ἀναγορεύει ταῦτα. 1094. Ὀξύς ἡχέτης] τὸν τέττιγα λέγει· οὗτος γὰρ ἀναιμον ζῶων ὢν κατ' Ἀριστοτέλην, ψυχρὸς ἐστὶ καὶ ἄφωνος ἐν φύχει· τοῦ δ' ἡλίου ἐν μεσουρανήματι γενομένου, ὑποθερμαινόμενος, καὶ οἷον μαινόμενος ὑπὸ τῆς ἀλέας, οὐ παύεται τερετίζων μελεῖ

Ἡρινά τε βοσκόμεθα παρθένια

Λευκότροφα μύρτα, Χαρί-

των τε κηπεύματα.

1100

XOP. Τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
 "Ὅσ' ἀγάθ', ἦν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
 "Ὡστε κρείττω δῶρα πολλῶ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.

Πρῶτα μὲν γάρ, οὐ μάλιστα πᾶς κριτῆς ἐφίεται,
 Γλαυκῆς ὑμᾶς οὐποτ' ἐπιλείψουσι Λαυριωτικά. 1105

Ἄλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἐν τε τοῖς βαλαντίοις
 Ἐννεοττεύσουσι, κᾶκλέψουσι μικρὰ κέρματα.

Εἶτα πρὸς τούτοισιν, ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.

Τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν.

δικῶς. 1098. Παρθένια] ἅπερ αἱ παρθένοι δρεπόμεναι, ἐσθίουσι λευκὰ καὶ
 τρυφερά. 1101. Τοῖς κριταῖς] νομοθετεῖται ἐνταῦθα τοῖς μέλλουσιν ἔσε-
 σθαι κριταῖς περὶ τῆς τοῦ Ἀριστοφάνους νίκης (ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ
 ταῦτα παίζεται περὶ ἑαυτοῦ), ὅτι κρίνουσιν ἔσονται αὐτοῖς πλείω δῶρα, ἢ
 ὅσα ἔλαβεν ὁ Πάρις παρὰ τῆς Ἀφροδίτης. 1105. Γλαυκῆς Λαυριωτικά] ἐκ
 τοῦ Λαυρίου ὄρους, ἐνθα ἦσαν τὰ μεταλλεῖα τῶν Ἀθηναίων· ἦν δὲ καὶ νό-
 μισμα τετράδραχμον Γλαυκῆ· καὶ περὶ τοῦτο ἐνταῦθα τὸ αἰνίγμα· κωμῶδει
 γὰρ τοὺς δικαστὰς ὡς πλουσίους ὄντας ἐκ ταιούτων γλαυκῶν. 1109. Πρὸς
 ἀετόν] κατὰστασιν τοῦ ἀετοῦ· ὁ γὰρ ἀετὸς ἐν τῷ τοῦ Διὸς καθεζόμενος σκή-
 πτῳ, ἔχει τὰς πτέρυγας χαλαρὰς ἐκατέρωθεν· ὅθεν Πίνδαρος (Ἰδε Πυθ. Δ', 10).

» Εὐ-

» δει δ' ἀνά σκάπτῳ Διὸς αἰετὸς, ὦ-

» κεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρω-

» θεν χαλάξαις·

καὶ πάλιν Ὀλυμ. 1Γ'. 30.

» Τίς γὰρ ἰππεῖ-

» οἰς ἐν ἔτεσσιν μέτρα,

» ἢ θεῶν ναοῖσιν οἶω-

» νῶν βασιλῆα διδυ-

» μον ἔθηκε.

βασιλέα διδυμον· τὸν τῶν οἰωνῶν βασιλέα ἐνταῦθα λέγει τὸν ἀετόν· ὅθεν καὶ
 ἡ κορυφή τῆς οἰκίας Ἀέτωμα ἤκουσε, καὶ μάλιστα τῶν ναῶν, ὅτι ἀετὸν ἔ-
 στασαν ἐπὶ τῆς κορυφῆς, ἐνθα οἱ ἀμείβοντες διήρηνται, παρ' ἑκάτερα διαβε-
 βηκότες τοῖς σκέλεσιν, ἐξ οὗ εἴρηται καὶ τὸ διδυμον τῷ ἀετῷ, ὅ ἐστι τῷ ἀε-

Κἄν λαχόντες ἀρχίδιον, εἴθ' ἀρπάσαι βούλησθέ τι, 1110
 Ὅξυν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.

Ἦν δέ που δειπνήτε, πρηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν.

Ἦν δέ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν,

Ὡσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὅς ἂν μὴ μήνην ἔχη,

Ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκήν, τότε μάλισθ' οὕτω

δίκην

1115

Δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνεσι κατατιλόμενοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΙ, ΧΟΡΟΣ, ΙΡΙΣ, ΚΗΡΥΞ,
 ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ, ΚΙΝΗΣΙΑΣ, ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΠΕΙΣ. Τὰ μὲν ἰέρ' ἡμῖν ἐστίν, ὧ ὄρνιθες, καλὰ·

Ἄλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος;

Οὐδεῖς, ὅτου πεισόμεθα τάκεῖ πράγματα.

Ἄλλ' οὕτωςί τρέχει τις, Ἀλφειὸν πνέων.

1120

ΑΓ. Α. Ποῦ, ποῦ'στι, ποῦ, ποῦ, ποῦ'στι; ποῦ, ποῦ, ποῦ'στι; ποῦ,

τώματι· ἢ καὶ ἀετὸς οὕτω πως ἔχει σχήματος, ὡκεῖαν πτέρυγα ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις. 1110. Ἀρχίδιον] ἀρχὴν τινα· καθάπτεται δὲ τῶν ἀρπάγων ἐνταῦθα· διὸ τὸν ἱέρακα δίδωσι τούτοις ὄρνεον ἀρπακτικόν. — Πρηγορεῶν δὲ ἐστὶν ὁ πρῶτος στόμαχος τῶν ὄρνιθων παρὰ τὸ προαγεῖρεσθαι τὴν τροφήν ἐνταῦθα· ὡς γὰρ ἐκ τῶν ὄρνιθων τὰ δῶρα ταῦτα· ἃ γὰρ ἔχουσι, ταῦτα καὶ ὑπισχνοῦνται. 1113. Μηνίσκους] ἐπὶ τῶν ἀνδριάντων, ἵνα μὴ τὰ πτηνὰ ἐπι-καθήμενα, ἀποπατῶσι κατὰ κεφαλῆς αὐτῶν, ἐτίθεισαν μηνίσκους χαλκοῦς, ὅ ἐστι σκεπάσματα εἰς σχῆμα τόξου· συμβουλεύει τοίνυν αὐτοῖς οὕτω προφυλάξασθαι, μηνίσκον ἕκαστον φέρειν· εἰ δὲ μὴ, πάντα τὰ ὄρνεα κατατιλήσουσιν αὐτῶν, καὶ ταῦθ' ὀπότεροι τύχωσιν ἔχοντες λευκήν ἐσθῆτα.

1117. Ἐνταῦθα ἐξεληθὼν ὁ Πεισθέταιρος, ἀναγγέλλει τῷ Χορῷ τὰ ἱερά ὡς καλὰ γεγενημένα καὶ αἴσια· ἔρχεται δὲ καὶ ἄγγελος ἐκ τῆς νεοκτίστου πόλεως, καὶ διηγεῖται καὶ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς, ὅπως ἔχει τὰ ἐκεῖσε. 1120. Ἀλφειὸν πνέων] οὕτω τρέχει, ὥστε πνεῖ τὸν Ἀλφειὸν, τοῦτο δ' ἂν εἴη, τρέχει ἴσῳ τάχει τῷ Ἀλφειῷ ποταμῷ· ἢ τρέχει παρὰ τὸν Ἀλφειὸν, πνευ-

Ποῦ Πεισθέταιρος ἔστιν Ἄρχων;

ΠΕΙΣ. Οὔτοσί.

ΑΓ. Α. Ἐξφοδοῦμηται σοι τὸ τεῖχος.

ΠΕΙΣ. Εὖ λέγεις.

ΑΓ. Α. Κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον
 Ὡστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς, 1125
 Καὶ Θεαγένης ἐναντίω δὴ ἄρματε,
 Ἴππων ὑπόντων μέγεθος, ὅσον ὁ Δούριος,
 Ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην.

ΠΕΙΣ. Ἡράκλεις!

ΑΓ. Α. Τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὐτ' ἐγὼ,
 Ἐκατοντόργιον. 1130

ΠΕΙΣ. Ὡ Πόσειδον τοῦ μάκρους.

Τίνες ἐφοδοῦμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;

ΑΓ. Α. Ὅρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
 Πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρῆν
 Ἄλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
 Ἐκ μὲν γε Διδύης ἤχον ὡς τρισμύριαι 1135

Γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους.

Τούτους δ' ἐτύχιζον αἱ κρέκες τοῖς ρύγχεσιν.

Ἐτεροὶ δ' ἐπλινθοφόρου πελαργοὶ μυριοί·

Ἐδῶρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα

Οἱ χαραδριοί, καὶ τᾶλλα ποτάμι' ὄρνεα. 1140

στιῶν· ὅθεν ὡς πῶρρωθεν ἔτι κράζων ποῦ. ποῦ. 1125. Προξενίδης Κομπασεὺς] πεποιτημῆνον παρὰ τὸ Κόμπος, ὅτι τὸ τεῖχος, οὐδὲν ἔστιν, ἢ καπνὸς καὶ τύφος κενός· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Θεαγένης ἐνδεῆς ὢν, ἐκαυχᾶτο πλοῦσιος εἶναι· ἐννοεῖται δὲ τὸ, Ἐχοντες, ἵν' ἀποδιδῶτο τὸ Δύο ἄρματε· Δούριον, ἢ τὸν Τρωϊκὸν φησιν, ἢ τὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει ὄντα χαλκοῦν. 1130. Τοῦ μάκρους] σημειωτέον τοῦθ' ὃ καὶ παρ' ἡμῖν νῦν λέγεται. 1132. Αἰγύπτιος] ὡς ἀχθηφόρων τούτων μέμνηται ὧδε. 1136. Καταπεπωκυῖαι] λέγονται γὰρ ὅτι μέλλουσαι αἱ ὄρνιθες αὐταὶ διαπεραιοῦσθαι, καταπίνειν λίθους. 1137. Ἐτύχιζον] περιέεζον διὰ τοῦ τύχους, ὅ ἐστιν ἐργαλεῖον τεκτονικὸν λιθοφάγον, ἢ σφύρα. Κρέξ δ' ἔστι ὄρνεον μακρόπουν, καὶ ὀξύστομον. 1140. Οἱ χαρα-

ΠΕΙΣ. Ἐπηλοφόρου δ' αὐτοῖσι τίνες;

ΑΓ. Α. Ἐρωδιοὶ

Λεκάναισι.

ΠΕΙΣ. Τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;

ΑΓ. Α. Τοῦτ', ὦ γὰθ', ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα

Οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες, ὥσπερ ταῖς ἄμαις,
Ἔς τὰς λεκάνας ἐνέβαλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν. 1145

ΠΕΙΣ. Τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἀνέργασαίητο;

ΑΓ. Α. Καὶ νῆ λί' αἰ νῆτται γε περιεζωσμέναι,

Ἐπλινοφόρου· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα

Ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία,

Τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἰ χελιδόνες. 1150

ΠΕΙΣ. Τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;

Φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες

Ἀπειργάσαντ' ;

ΑΓ. Α. Ὅρνιθες ἦσαν τέκτονες

Σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν

Ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος 1155

Αὐτῶν πελεκώντων, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ

Καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,

διοί] εἶδος ὄρνέου ἐν ταῖς χαράδραις σωζομένου. 1144. Ταῖς ἄμαις] τῆ ἰσμύνη. 1146. Τί δῆτα πόδες] ἐκ τῆς συνθεῖας, τί οὐκ ἂν ποιήσαιεν αἱ χεῖρες. 1147. Περιεζωσμέναι] τοῦτο φυσικὸν ὄν ἐν ἐνταῖς τῶν νησσῶν, περιαιρειτὸν αὐτὸ ἐποίησε. 1150. Αἰ χελιδόνες] ὅτι ἐπὶ τοῦ στόματος αὐταὶ φέρουσαι τὸν πηλόν, νεοττιοποιοῦσι, δῆλον· ὑπαγωγέας δ' ἂν εἴη τὸ σανίδιον κοινῶς πηλοφόριον, ἐφ' οὗ τιθέντες τὸν πηλόν, προσάγουσι τῷ τείχει· ἡ δὲ συνθήκη ὡδί, αἱ δὲ χελιδόνες ἐπέτοντο, ἔχουσαι τὸν ὑπαγωγέα ἄνω (ποῦ; ἐπὶ τῶν ὤμων ἴσως), ὥσπερ παιδία, τὸν πηλόν ἐν τοῖς στόμασιν· τοῦτο δ' εἰ οὕτως ἔχοι, ἐὰν τὸν πηλόν ἀναπόδοτον. ἔπειτα πῶς ἂν ἔχοιεν τὸν ὑπαγωγέα ἄνω; ἄμεινον οὖν ἀναπληρῶσαι ταῦθ' ὡδί· αἱ δὲ χελιδόνες ἐπέτοντο ἄνω, ἔχουσαι τὸν πηλόν ἐν τοῖς στόμασιν, ὥσπερ τὰ παιδία (τὰ πηλοφόρα) φέρουσαι τὸν ὑπαγωγέα· τὸ δὲ κατόπιν τὸ μετὰ τὰς νῆττας ἂν εἴη δηλοῦν. 1155. Πελεκᾶντες καὶ πελεκάνες καὶ πελεκᾶνοι] αἱ δρυοκολάπται.

- Καὶ βεβαλάνωται, καὶ φυλάττεται κύκλω·
 Ἐφοδεύεται, κώδωνοφορεῖται, πανταχῇ
 Φυλακαὶ καθεστήκασι, καὶ φρυκτωρίασι 1160
 Ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων,
 Ἀπονίψομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τάλλα δρᾶ.
- ΧΟΡ. Οὗτος, τί ποιεῖς; ἄρα θαυμάζεις, ὅτι
 Οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετελείχισται ταχύ;
- ΠΕΙΣ. Νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον· 1165
 Ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδεσιν.
 Ἄλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος
 Ἔσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρῶιχην βλέπων.
- ΑΓ. Β. Ἰού, ἰού, ἰού, ἰού, ἰού, ἰού.
- ΠΕΙΣ. Τί τὸ πρᾶγμα τουτί; 1170
- ΑΓ. Β. Δεινότερα πεπόνθαμεν.
 Τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
 Διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπττατ' εἰς τὸν ἀέρα,
 Λαθῶν κολιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.
- ΠΕΙΣ. Ὡ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
 Τίς τῶν θεῶν; 1175
- ΑΓ. Β. Οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερὰ,
 Τοῦτ' ἴσμεν.
- ΠΕΙΣ. Οὐκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῶν

1158. Καὶ βεβαλάνωται] ἐκ τοῦ βάλανος· σίδηρον δὲ τοῦτ' ἐντιθέμενον, κλεισθισῶν τῶν πυλῶν, ὅπισθεν πρὸς ἀσφάλειαν.—Ἐφοδεύεται, περιοδεύεται ὑπὸ τῶν φυλάκων, καὶ ὁ στρατιωτικὸς κώδων περικωδωνεῖται. 1160. Φρυκτωρίασι] λαμπάδες τινὲς ἐξ ὕλης εὐψαύστου ἦσαν, δι' ὧν ἐσήμανον τοῖς πλησίον συμμάχοις ἢ ἔφοδον πολεμίων, ἢ βοήθειαν φίλων, διαφόρῳ δὲ τρόπῳ ἐκάτερα, ὅτε μὲν κινουῦντες, ὅτε δὲ ὡς ἐπὶ φίλων ἡρέμα βαστάζοντες δρθίους τοὺς φρυκτοὺς. 1162. Ἀπονίψομαι] τὸν ἰδρωτᾶ, ὡς πόρρωθεν ἐλθῶν. Τοῦτου δ' οὖν τοῦ ἀγγέλου ἀπελθόντος, ἐν τῷ θαυμάζειν τὸν Πεισθέταιρον τὴν τῶν ἔργων ταχύτητα, ἕτερος ἄγγελος ἔκει πυρρῶιχην βλέπων, πολεμικόν τι δεικνύων, ὅσον ἐκ τοῦ βλέμματός ἐνεκα· ἔνοπλος ὄρχησις ἢ πυρρῶιχη. 1172. Ἐς τὸν ἀέρα] ὡς εἰ ἔλεγε, ὅπου πόλις οὐκ ἔστι. 1179. Ἦγ-

Πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς;

ΑΓ. Β.

Ἄλλ' ἐπέμψαμεν

Τρισμυρούς ἱέρακας ἵπποτοξότας·

Χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένους.

Κερχινῆς, τριόρχης, γύψ, κύμινδις, ἀετός·

1180

Ῥύμη τε καὶ πτεροῖσι καὶ ροιζήμασιν

Λιθὴρ δονεῖται, τοῦ θεοῦ ζητουμένου.

Κᾶσ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που

Ἦδη ἴστί.

ΠΕΙΣ.

Οὐκ οὐκ σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν

Καὶ τόξα; χῶρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·

1185

Τόξευε πᾶς τις σφενδόνην τίς μοι δότω.

ΧΟΡ.

Πόλεμος αἴρεται,

Πόλεμος οὐ φατός,

Πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς.

Ἄλλὰ φύλαττε πᾶς

1190

Ἀέρα περινέφελον,

Ὅν γ' Ἐρεβος ἐτέκετο,

Μή σε λάθῃ θεῶν

Τίς, ταύτη περῶν.

Ἄθρει δὲ πᾶς, κύκλω σκοπῶν,

1195

Ὡς ἐγγὺς ἦδη δαίμονος πεδαρσίου

Δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

ΠΕΙΣ. Αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτῃ; μὲν ἤσυχος,

Ἐχ' ἀτρέμας, αὐτοῦ στῆθ', ἐπίσχιες τοῦ δρόμου.

Τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν, ὅπθθεν ποτ' εἶ.

1200

ΙΡ. Παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.

κυλωμένους] ὠπλισμένους ἀγκύλη, ὅ ἐστιν εἶδος ἀκοντίου· τὰ δ' ἐξῆς ὄρνεα
 θῆλον ὅτι ἀγκυλωτοὺς εἶχον ὄνυχας. 2196. Πεδαρσίου] μετεώρου· ἡ δὲ συν-
 θήκη οὕτω· ὡς ἐγγὺς (ἡμῶν) φθόγγος πτερωτὸς (ἐκ πτερῶν) δαίμονος τινος
 πεδαρσίου δίνης (ἐν δίνῃ μετεώρῳ) ἐξακούεται. 1200. Ποδαπή] ὁ Πεισθέ-
 ταιρος συλλαβῶν τῆν Ἴριν διῶουσαν διὰ τῆς πόλεως, καὶ ἐξετάσας αὐτήν,

- ΠΕΙΣ. Ὅνομα δέ σοι τί ἐστί, πλοῖον, ἢ κυνῆ;
- ΙΡ. Ἴρις ταχεῖα.
- ΠΕΙΣ. Πάραλος, ἢ Σαλαμινία;
- ΙΡ. Τί δέ τοῦτο;
- ΠΕΙΣ. Ταυτηνί τις οὐ ξυλλήφεται,
Ἄναπτάμενος τρίορχος; **1205**
- ΙΡ. Ἐμέ ξυλλήφεται;
Τί ποτ' ἐστὶ τοῦτι τὸ κακόν;
- ΠΕΙΣ. Οἰμῶξ η μακρά.
- ΙΡ. Ἄτοπόν γε τοῦτο τὸ πρᾶγμα.
- ΠΕΙΣ. Κατὰ ποίας πύλας
Εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὦ μιαρωτάτη;
- ΙΡ. Οὐκ οἶδα, μὰ Δί', ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.
- ΠΕΙΣ. Ἦκουσας αὐτῆς, οἷον εἰρωνεύεται;
Πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθες; οὐ λέγεις;
Σφραγιῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν;
- ΙΡ. Τί τὸ κακόν;
- ΠΕΙΣ. Οὐκ ἔλαβες;
- ΙΡ. Ὑγιαίνεις μὲν;
- ΠΕΙΣ. Οὐδὲ σύμβολον
Ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδεῖς σοι παρών;
- ΙΡ. Μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεῖς, ὦ μέλε. **1215**
- ΠΕΙΣ. Κᾶπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῆ διαπέτη
Διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;

ἐφ' ᾧ ἦκει, ἀπειλεῖ αὐτῇ ἀπελθεῖν τὴν ταχίστην. 1202. Πλοῖον, ἢ κυνῆ] πλοῖον διὰ τὸν πλατὺν πέπλον, κυνῆν δέ φησι τὴν περικεφαλαίαν ἐν εἰδει οὖσαν πετάσου· ἐστὶ δὲ πέτασον (παρὰ τὸ πετανύειν) εἶδος σκιαδίου, πανίον λεπτόν, ὃ περιχέουσι τὰ γύναια τῷ προσώπῳ, ὡς κωλυτικὸν τῶν ἀκτινῶν καὶ τῆς κόνης. 1205. Τρίορχος] ἢ ὡς τριήραρχος πέπαικται τοῦτο, ὡς περὶ ναυτικοῦ ὄντος τοῦ λόγου, ἢ ὡς τρεῖς ὄρχεις ἔχων πρὸς ἐταίραν οὖσαν ἐκείνην. — Σφραγιδα λέγει τὸ σύμβολον, ἢ τὸ νῦν παρ' ἡμῖν διαβατήριον· εἰ μὴ τι ἄλλο πονηρὸν ἐννοεῖ, ἐφ' ᾧ ἐκείνη οὕτω διερεθίσθη εἰπεῖν αὐτὸν

- IP. Ποία γὰρ ἄλλη χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεοὺς;
 ΠΕΙΣ. Οὐκ οἶδα, μὰ Δί', ἔγωγε· τῆδε μὲν γὰρ οὐκ. 1220
 Ἄδικεῖς δὲ καὶ νῦν. Ἄρά γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι
 Δικαιοτάτ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων
 Ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
- IP. Ἄλλ' ἀθάνατός εἰμ'.
 ΠΕΙΣ. Ἄλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
 Δεινότατα γὰρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ,
 Εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν· ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ 1225
 Ἀκολαστανεῖτε, κούδέπω γνῶσεσθ', ὅτι
 Ἀκρατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κραιπτόνων.
 Φράσον δὲ τοί μοι, τῷ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
- IP. Ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς,
 Φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς, 1230
 Μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις,
 Κνισσᾶν τ' ἀγυιάς.
- ΠΕΙΣ. Τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;
 IP. Ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
 ΠΕΙΣ. Θεοὶ γὰρ ὑμεῖς;
 IP. Τίς γὰρ ἔστ' ἄλλος θεός;
 ΠΕΙΣ. Ὅρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσὶν θεοί, 1235
 Οἷς θυτέον. αὐτοῖς, ἀλλὰ, μὰ Δί', οὐ τῷ Διί.
- IP. ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
 Δεινάς, ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον
 Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη·
 Λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχᾶς 1240

μαίνεσθαι. 1121. Πασῶν Ἰρίδων] ὡς εἰ ἔλεγε, πασῶν τῶν θεῶν· ἔχει δὲ χάριν κωμικὴν. 1225. Ἀκολαστανεῖτε] ἀκόλαστοι καὶ ἀκράτητοι μενεῖτε, ἀπειθοῦντες ἡμῖν. 1227. Ἐν μέρει τῶν κραιπτόνων] μετὰ τὸ κράτος τῶν θεῶν. 1228. Τῷ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;] ποῖ διευθύνεις τὰς σεαυτοῦ πτέρυγας, ὡς περ ἰστία; ἢ μεταφορὰ ἀνωθεν. 1240. Λιγνὺς] ἔστι δὲ τοῦτο καπνὸς ἔμπυρος, μὴπω ἐξαφθεῖς εἰς φλόγα· περιπτυχᾶς δὲ τὰ διάφορα δωμάτια τοῦ οἴκου· περὶ δὲ τοῦ Λιγνύμου οὐδὲν ἔχομεν· ἔοικε δὲ ἢ αὐτός ποῦ

Καταιθαλώση σου Λικυμνίαις βολαῖς.

ΠΕΙΣ. Ἄκουσον ἤδη· παῦε τῶν παφλασμάτων
Ἐχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα,
Ταυτὶ λέγουσα, μορμολύττεσθαι δοκεῖς;
Ἄρ' οἶσθ', ὅτι, Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ, καὶ δόμους Ἀμφίονος
Καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς·

1245

Πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
Ὅρνις ἐπ' αὐτὸν, παρδαλᾶς ἐνημμένους;
Πλεῖν ἐξακοσίους τὸν ἀριθμόν. καὶ δὴ ποτε
Εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.

1250

Σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
Πρώτης ἀνατείνας τὰ σκέλη, διαμηριῶ
Τὴν Ἴριν αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν, ὅπως,
Οὕτω γέρων ὦν, στύομαι τριέμβολον.

1255

ΙΡ. Διαρῥαγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασιν.

ΠΕΙΣ. Οὐκ ἀποσοθήσεις; οὐ ταχέως εὐράξ, πατάξ;

ΙΡ. Ἦν μὴ σε παύση τῆς ὕβρεως οὐμός πατήρ—

ΠΕΙΣ. Οἴμοι τάλας· οὐκουν ἐτέρωσι πετομένη,
Καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;

1260

ΧΟΡ. Ἀποκεκλήκαμεν
Διογενεῖς θεοῦς
Μηκέτι γε τὴν ἐμὴν
Διαπερᾶν πόλιν·
Μηδὲ τιν' ἱερόθυ-

1265

ἐκεραυνώθη κακῶς, ἢ ἄλλους κατέκαυσε. 1246. Δόμους Ἀμφίονος] Ἀμφίον Θηβαῖος, ἀνὴρ τῆς Νιόβης, ἄριστος μουσικός, ὅς τῃ μελωδίᾳ μόνῃ κινῶν τοὺς λίθους, ἔκτισε τὴν τῶν Θηβαίων πόλιν· ἐντεῦθεν ὁ ποιητὴς μετήνεγκε τὸν μῦθον εἰς τὰ δώματα τοῦ Διός· Παρδαλᾶς δὲ παρδαλῶν δοράς. 1251. Πορφυρίων] ὁ ἰσχυρότερος τῶν Γιγάντων· ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς τὸν Δία μάχῃ ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους. 1255. Στύομαι] τείνω, τεταμένον ἔχω τὸ τριέμβολον, ὃ ἐστὶ τὸ αἰδοῖον, ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς τῶν ναυτικῶν ἐμβόλων. 1257. Εὐράξ, πατάξ] σημαῖνοι ἂν ταῦτα τὸ μακροῖς βήμασι καὶ κρότη ἀναχωρεῖν. 1260. Καταιθαλώσεις] κατακαύσεις τινὰ νεώτερον ἐμοῦ τῷ σῶ ἔρωτι. 1261. Ἀποκεκλήκαμεν] ἀπηγορεύσαμεν. 1265. Ἱερόθυτον] ἢ

τον ἀνά δάπεδον ἔτι

Τῆδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν ἂν καπνόν.

ΠΕΙΣ. Δεινόν γε τὸν κήρυκα, τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
Οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.

ΚΗΡ. Ὡ Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε, 1270
Ὡ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
Ὡ τρισμακάρι', ὦ κατακέλευσον.

ΠΕΙΣ. Τί σὺ λέγεις ;

ΚΗΡ. Στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὖνεκα
Στεφانوῦσιν καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῶ.

ΠΕΙΣ. Δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῶ τιμῶσί με ; 1275

ΚΗΡ. Ὡ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
Οὐκ οἶσθ', ὅσῃν τιμῇν παρ' ἀνθρώποις φέρῃ,
Ὅσους τ' ἐραστάς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.

Πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι τε τήνδε τὴν πόλιν,
Ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἀνθρώποι τότε, 1280

Ἐκόμων, ἐπεινῶν, ἐρρύπων, ἐσωκράτου,
Σκυτάλι' ἐφόρουν· νυνὶ δ', ὑποστρέψαντες αὖ,

Ὅρνιθομανοῦσι· πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
Ποιῶσιν, ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμιμούμενοι.

Πρῶτον μὲν εὐθύς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα 1285

Ἐπέτονθ' ἔωθεν, ὥσπερ ἡμεῖς, ἐπὶ νομόν·
Κᾶπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βιβλία·

συνθήκη ὧδε· μηδὲ βροτὸν τινα ἀναπέμπειν θεοῖς καπνόν ἱεροθύτον ἀνά δάπεδον τῆδε, ὅ ἐστι διὰ τοῦ αἰθέρος. 1268. Δεινὸν τὸν κήρυκα] σύνθητες καὶ παρὰ τοῖς περὶ τοῦ σχῆμα τοῦτο· ἀναλυθέντος γὰρ τοῦ ἐπομένου λόγου, ἔμεινε τὸ προηγούμενον ἀναπόδοτον· τὸ δὲ ὀρθόν· Δεινόν, εἰ ὁ κήρυξ μὴ νοστήσει πάλιν· ἔρχεται δὲ ὁ κήρυξ, ὡς κατορθώσας δέξασθαι τοὺς ἀνθρώπους τὴν τῶν ὀρνίθων ἀποθέωσιν, οὐκ ἔχει δὲ ὅπως χρήσεται τῇ χαρᾷ· καὶ τέλος ζητεῖ, κατακελεύσει αὐτὸν σιωπᾶν, ἵνα αὐτὸν σεφανώσῃ. 1280. Ἐλακωνομάνουν] ἐνθουσιαστικῶς εἶχον πρὸς τὰ τῶν λακῶνων ἦθη· ἐσωκράτου, ὡς ὁ Σωκράτης ἐκόμουν, ἐπεινῶν, ἐρρύπων· καὶ ἐσκυταλοφόρουν, ῥόπαλον ἔφερον. 1287. Εἰς τὰ βιβλία] ἔστρεψεν εἰς τὰ τῶν ἀνθρώπων· βι-

- Εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
 Ὀρνιθομάχου δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
 Πολλοῖσιν ὀρνίθων ὄνοματ' ἦν κείμενα. 1290
 Πέρδιξ μὲν εἰς κάπηλος ὠνομάζετο
 χωλός· Μενίππῳ δ' ἦν Χελιδῶν τοῦνομα·
 Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων Κόραξ·
 Κορυδὸς Φιλοκλέει· Χηναλώπηξ Θεαγένει·
 Ἴδις Λυκούργῳ· Χαιρεφῶντι Νυκτερί· 1295
 Συρακουσίῳ δὲ Κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
 Ὀρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ εἶκεν ὄρτυγι
 Ὑπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένην.
 Ἦδον δ' ὑπὸ φιλορνηθίας πάντες μέλη,
 Ὀπου χελιδῶν ἦν τις ἐμπεποιημένη, 1300
 Ἥ πηνέλοψ, ἢ χήν τις, ἢ περιστερὰ,
 Ἥ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
 Τοιαῦτα μὲν τάκειθεν. ἐν δὲ σοι λέγω·
 Ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
 Πτερῶν δεόμενοι, καὶ τρόπιων γαμψωνύχων. 1305
 Ὡστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθεν.
ΠΕΙΣ. Οὐκ ἄρα, μὰ Δί', ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι.
 Ἄλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους,
 Καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν.
 Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά· 1310
 Ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.
ΧΟΡ. Ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα τάνδε πόλιν
 Καλοῖ τις ἀνθρώπων ἄν.
ΠΕΙΣ. Τύχη μόνον προσεῖη.

θλία δὲ λέγει τὰ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ψηφίσματα καὶ νόμους. 1291. Πέρ-
 διξ χωλός] ἦν δ', ὡς εἶοικε, κάπηλός τις χωλός ὀνομαζόμενος Πέρδιξ· ἀφ' οὗ
 καὶ παροιμία, Πέρδικος σκέλος· καὶ ὅπως ἀποδίδωσιν ἐκάστῳ ἐξῆς ἐν τι τῶν
 ὀρνέων τῶν ἐκείνων ἐλαττώματι ὅμοιον. 1300. Χελιδῶν ἐμπεποιημένη] τὰ
 μέλη ταῦτα περιεῖχον ἢ χελιδόνων, ἢ κτλ. 1308. Ἀρρίχους] εἶδος καὶ

- XOP. Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως. 1315
- ΠΕΙΣ. Θᾶπτον φέρειν κελεύω.
- XOP. Τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσια Χάριτες,
Τό, τε τῆς ἀγανόφρονος Ἑσυχίας 1320
Εὐάμερον πρόσωπον.
- ΠΕΙΣ. Ὡς βλακικῶς διακονεῖς.
Οὐ θᾶπτον ἐγκονήσεις;
- XOP. Φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν
Σὺ δ' αὔθις αὐτ' ἐξόρμα, 1325
Τύπτων γε τοῦτον ᾧδι.
Πάνυ γὰρ βραδύς τις ἐστίν, ὥσπερ ὄνος.
- ΠΕΙΣ. Μανῆς γὰρ ἐστι δειλός.
- XOP. Σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
Διάθες τὰδε κόσμῳ 1330
Τὰ τε μουσίχ' ὁμοῦ, τὰ τε μαντικά, καὶ
Τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
Πρὸς ἀνδρ' ὄρων πτερῶσεις.
- ΠΕΙΣ. Οὐ τοι, μὰ τὰς κερχνηῆδας, ἔτι σοῦ σχήσομαι,
Οὕτως ὄρων σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν. 1335
- ΠΑΤ. Γενοίμαν αἰετός ὑψιπέτας,

τοῦτο κοφίνου, χειροκάλαθον. Πολυάνορα πολυάνδρον. 1315. Κατέχουσιν οἱ ἔρωτες] τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε φιλεῖν τὴν ἐμὴν πόλιν. 1316. Θᾶπτον φέρειν κελεύω] πρὸς τὸν Μανῆν ταῦτα δειλὸν ὄντα. 1322. Ὡς βλακικῶς] ἀμελῶς, πρὸς τὸν Μανῆν αὔθις. 1325. Σὺ δ' αὔθις ἐξόρμα] κίνει τὸν Μανῆν, τύπτων αὐτὸν ᾧδι· ἐν δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ τύπτει· διὸ καὶ ὁ Πεισθέταιρος λέγει ἐκεῖνον δειλὸν καὶ βλακώδη. 1330. Διάθες κόσμῳ] ἵνα ἡ ἂ μὲν τῶν κύκνων καὶ ἀηδόνων· ἂ δὲ τῶν αἰετῶν καὶ κοράκων· ἂ δὲ τῶν γλάρων καὶ αἰθουῶν· ἵνα ἕκαστος σχῆ τὸ προσανῆκον. 1334. Οὐ τοι που σχήσομαι] οὐκέτ' ἀνασχοίμην σου βραδύνοντος οὕτω· τύπτειν γὰρ ὄρμα τὸν Μανῆν. 1336. Γενοίμην αἰετός] πατραλοίας τις ἐλθὼν, ἐπαινεῖ πάντα τὰ ἐν τῇ Νεφελοκοκκυγίᾳ· ἐξῶθεν δὲ προσίων ἄδει τὸ, Γενοίμην αἰετός· τὸ δὲ

Ὡς ἂν ποταθεῖην ἀτρυγέτου

Γλαυκᾶς ὑπὲρ οἶδμα λίμνας.

ΠΕΙΣ. Ἐοικεν οὐ ψευδαγγέλης εἶν' ἄγγελος.

Ἄδων γὰρ ὅδε τις ἀετοὺς προσέρχεται.

1340

ΠΑΤ.

Δίβοϊ·

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·

Ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.

Ὀρνιθομανῶ γὰρ, καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι

Οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.

ΠΕΙΣ. Ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.

1345

ΠΑΤ. Πάντων· μάλιστα γ' ὅτι καλὸν νομίζεται

Τὸν πατέρα τοῖς ὀρνισιν ἄγγχειν καὶ δάκνειν.

ΠΕΙΣ. Καὶ νῆ Δί', ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομιζομεν,

Ὅς ἂν πεπλήγη τὸν πατέρα, νεοττὸς ὢν.

ΠΑΤ. Διὰ ταῦτα μὲν τοι δεῦρ' ἀνοικισθεῖς ἐγὼ

1350

Ἄγγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα, καὶ πάντ' ἔχειν.

ΠΕΙΣ. Ἄλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὀρνισιν νόμος

Παλαιός, ἐν τοῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·

Ἐπὴν ὁ πατήρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους

Πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,

1355

Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

ΠΑΤ. Ἀπελαυσάμην γὰρ, νῆ Δί', ἐλθὼν ἐνθαδὶ,

Εἶπερ γ' ἐμοὶ καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

ΠΕΙΣ. Οὐδὲν γ'. ἐπειδὴπερ γὰρ ἦλθες, ὦ μέλε,

Εὐνοὺς, πτερῶσω σ', ὥσπερ ὄρνιν ὄρφανόν.

1360

Σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,

Ἄλλ' οἶά περ αὐτὸς ἔμαθον, ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ

Εὐοῖ, χαρᾶς ἐνταῦθα σημείον. 1351. Καὶ πάντα ἔχειν] τὰ πατῆρα, τὴν περιουσίαν. 1353. Κύρβεσιν] ἄξοσι, νομοκώδιξιν· ἀντιτρέφεσθαι δὲ τοὺς πελαργούς, ὥσπερ καὶ τοὺς ἀερόπας (μέροπας, μελισσοφάγους) καὶ Ἀριστοτέλης φησὶ. 1357. Ἀπελαυσάμην] ἐν ἤθει καὶ εἰρωνεῖα τοῦτο λεχτέον. 1362. Ὅτε παῖς ἦ] ἀντὶ τοῦ, ὅτε παῖς ἦν· βούλεται δὲ τούτοις ἀλεκτριόντα

Τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτει ταύτην δὲ γε λαβῶν
 Τὴν πτέρυγα, καὶ τοῦτ' ἐπὶ πλῆκτρον θητέρα,
 Νομίστας ἀλεκτρούνος ἔχειν γε τὸν λόφον,
 Φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφει·
 Τὸν πατέρ' ἕα ζῆν. ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
 Εἰς τὰπὶ Θράκης ἀποπέτου, κἀκεῖ μάχου.

1365

ΠΑΤ. Νῆ τὸν Διόνυσσον, εὖ γ' ἐμοὶ δοκεῖς λέγειν,
 Καὶ πείσομαί σοι.

1370

ΠΕΙΣ. Νοῦν ἄρ' ἔξεις, νῆ Δία.

ΚΙΝ. Ἄναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον

Πτερύγεσσιν κούραις· πέτομαι δ' ὄδον
 Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων—

ΠΕΙΣ. Τοῦτ' ἐπὶ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερῶν.

ΚΙΝ. Ἄφρόβω φρενὶ

Σώματί τε νέαν ἐφέπων.

1375

ΠΕΙΣ. Ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.

Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνά κύκλον κυκλεῖς;

ΚΙΝ. Ὅρνις γενέσθαι βούλομαι

Λιγύμβος ἀηδῶν.

1380

ΠΕΙΣ. Παῦσαι μελωδῶν· ἀλλ' ὅτι λέγεις, εἶπ' ἐμοί.

ΚΙΝ. Ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος

Ἄναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν

αὐτὸν ποιεῖν, διδοὺς αὐτῷ τῇ ἀριστερᾷ πτέρυγα ἀντὶ ἀσπίδος, τῇ δὲ ἐτέρᾳ, πλῆκτρον ἀντὶ δόρυ, ὑποθετικῶς δὲ καὶ λόφον ἀντὶ περικεφαλαίας ἐπὶ κεφαλῆς φέρειν· καὶ πέμπει αὐτὸν ἐπὶ Θράκην, ἔνθα οἱ Ἀθηναῖοι, μὴ βουλόμενοι αὐτοὶ στρατεῦσθαι, ἔπεμπον μισθοφόρους· ὅθεν τῷ τρόπῳ τούτῳ αὐτοὺς κωμωθεῖ. 1374. Ἄναπέτομαι] ἐνταῦθα ἔρχεται Κινησίας, περὶ οὗ εἴρηται ἡμῖν καὶ Βατραχίος (153) ὡς ἀνδρὸς μεγαλοσώμου καὶ πολυσάρκου· εἰσεῖσι δὲ ἄδων μέλη οὐ ταῦτ' ὑπ' ἡδονῆς· κωμωθεῖ δ' αὐτὸν καὶ ὡς διθυραμβικὸν ἀφυῆ· σὺναψον δὲ τὰ ἐπόμενα πρὸς τὰ ἡγούμενα ὡδὶ· πέτομαι ἀφρόβω φρενὶ καὶ σώματι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλην νέαν ὄδον τῶν μελῶν ἐφέπων. 1374. Φορτίου δεῖται πτερῶν] διὰ τὸ πολυσάρκον. 1377. Φιλύρινον] κωμωθεῖ αὐτὸν ὡς κοῦφον ἐν οἷς ποιεῖ· φιλύρα γὰρ κοῦφον φυτὸν ἐστὶ· καὶ ὡς κυλλὸν, λοβόπου. 1380. Λιγύμβος ἀηδῶν.] μουσικὸς γὰρ ὢν αἰδοῦς, τοῦ τῆς ἀηδόνος

Ἄεροδονήτους καὶ νεφοβόλους ἀναβολάς.

ΠΕΙΣ. Ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄντις ἀναβολάς λάβοι; 1385

ΚΙΝ. Κρέματα μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἢ τέχνη.
Τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται,
Ἄερια, καὶ σκότια γε, καὶ κυαναυγέα,
Καὶ πτεροδόνητα. σὺ δὲ κλύων εἴση τάχα.

ΠΕΙΣ. Οὐ δῆτ' ἔγωγε.

ΚΙΝ. Νῆ τὸν Ἡρακλέα σύ γε. 1390

Ἄπαντα γὰρ δίδειμί σοι τὸν ἀέρα
Εἶδωλα πετεινῶν αἰθεροδρόμων,
Οἰωνῶν ταναοδείρων.

ΠΕΙΣ. Ὡόπ.

ΚΙΝ. Τὸν ἀλάδρομον ἀλάμενος

Ἄμ' ἀνέμων πνοιαῖσι βαίην— 1395

ΠΕΙΣ. Νῆ τὸν Δί' ἔγωγέ σου καταπαύσω τὰς πνοάς,

ΚΙΝ. Τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδόν,

Τοτὲ δ' αὖ Βορέα σῶμα πελάζων,

Ἄλίμενον αἰθέρος αὐλακα τέμνων.

Χαρίεντά γ', ὧ πρεσβῦτ', ἔσοφίσω καὶ σοφά. 1400

ΠΕΙΣ. Οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;

ΚΙΝ. Ταυτί πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,

Ὅς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητος εἴμ' αἰεῖ;

ΠΕΙΣ. Βούλει διδάσκειν, καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων,

Λεωτροφίδη χορὸν πετομένων ὀρνέων 1405

μέλους ἐφίεται. 1384. Ἄναβολάς] προσίμια εἰς τοὺς διθυράμβους ὕψος ἔχοντα. 1394. Ὡόπ] παρακληυστικὸν τοῦ καταπαύσθαι λέγοντα· ἀπὸ τῆς τῶν ναυτῶν ἐργασίας.— Ἀλάδρομον] τὴν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς εἰς τὴν ὑπὲρ τὴν θάλασσαν πτῆσιν καυχᾶται. 1402. Ταυτί πεποίηκας] ταῦτα με ποιεῖς διθυραμβικὸν με διδάσκαλον ὄντα; ἔοικε γὰρ ὁ πρέσβυς τύψαι, ἢ ὄσαι αὐτὸν ὡς ἀθυρόστομον· κυκλικοὶ δ' ἦσαν οἱ χοροὶ τῶν διθυράμβων. 1405. Λεωτροφίδη] Ἰσχνὸς ἦν καὶ οὗτος καὶ κοῦφος ἐκ φυλῆς Κεχροπίας· ἐννοεῖ δὲ ἐκ τούτου καὶ τὰ διδάγματα αὐτοῦ κοῦφα καὶ ἀνόητα εἶναι· τὸ δὲ Λεωτροφίδη εἰς

Κεχροπίδα φυλήν;

ΚΙΝ. Καταγελαῖ μου, δῆλος εἶ.

Ἄλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,

Πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.

ΣΥΚ. Ὅρνιθες τίνες οἶδε,

Οὐδὲν ἔχοντες, πτεροποίκιλοι,

1410

Τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ;

ΠΕΙΣ. Τοῦτ' ἐπὶ τὸ κακὸν οὐ φαύλως ἐξεγρήγορεν.

Ὅδ' αὖ μινυρίζων δευρὸ τις προσέρχεται.

ΣΥΚ. Τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὔθις.

ΠΕΙΣ. Ἐς θοιμάτιον τὸ σκολιὸν ἄδειν μοι δοκεῖ.

1415

Δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.

ΣΥΚ. Τίς ὁ πτερῶν δευρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;

ΠΕΙΣ. Ὅδὶ πάρεστιν ἄλλ' ὅτου χρῆ, δεῖ λέγειν.

ΣΥΚ. Πτερῶν, πτερῶν δεῖ. μὴ πύθη τὸ δεύτερον.

ΠΕΙΣ. Μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοῆ;

1420

ΣΥΚ. Μὰ Δί', ἀλλὰ κλητῆρ εἶμι νησιωτικὸς,

Καὶ συκοφάντης—

ΠΕΙΣ. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.

δοτικὴν ἴσως ἄμεινον. 1409. Ὅρνιθες τίνες οἶδε ;] Συκοφάντης πένης, πόρρωθεν ἦκων ἔτι, μέλος τι ἀδιανόητον ὑπάδων πρὸς ἑαυτὸν, πρὸς τὸ ἑαυτοῦ ἱμάτιον, ὡς ἔοικεν, ἀφορῶν καὶ φησιν ὡ χελιδῶν τανυσίπτερε ποικίλη, τίνες οἱ ὄρνιθες οἶδε οἱ πτεροποίκιλοι οἱ μηδὲν ἔχοντες ; τοῦτο δὲ ἔοικε λέγειν περὶ τῶν περιβαλλομένων ἤδη πτερά ἀνθρώπων, ὅτι ὄρνιθες γιγνώμενοι, μηδὲν τῆς τῶν ὄρνιθων εἰσὶ μετέχοντες φύσεως· ὡς γὰρ συκοφάντης ταῦτα παραλαλεῖ. Τὸ δὲ Χελιδοῖ, κλητικὴ ἐστὶ πτώσις, ὡς ἀπὸ τοῦ Χελιδῶ. 1420. Πελλήνης] πόλις ἡ Πελλήνη ἐν Πελοποννήσῳ, ἧς αἱ χλαῖναι διέφερρον, καὶ ἐν ἧ χλαῖναι ἐδίδοτο ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἄθλα· (Ἴδε ἃ ὑπεσημειώσαμεθα ἐν Πινδάρῳ Ο· Ζ', 15· καὶ Θ'. 146· καὶ Ν· Ι', 82.) ἐκεῖ τοῖνον πέμπει αὐτὸν περιβαλέσθαι χλαῖναν κατὰ Πίνδαρον·

» Ψυχρὰν ὀπότ' εὐδία-

» τὸν φάρμακον αὐρᾶν.

1421. Κλητῆρ] ὁ καλῶν εἰς δικαστήριον τοὺς κατὰ τὰς νήσους οἰκοῦντας, καὶ πραγματοδότης, ἐργολάβος, πραγμάτων συκοφαντικῶν ζητῶν αἰτίας.

- ΣΥΚ. Καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δέομαι, πτερὰ λαθῶν,
Κύκλω περισσοεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.
- ΠΕΙΣ. Ὑπὸ πτερύγων τί προσκαλῆ σοφώτερον; 1425
- ΣΥΚ. Μὰ Δί', ἀλλ', ἔν' οἱ λησταί γε μὴ λυπῶσί με,
Μετὰ τῶν γεράνων ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
'Ανθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὸς δίκας.
- ΠΕΙΣ. Τοῦτί γάρ ἐργάζῃ σὺ τοῦργον, εἶπ' ἐμοί;
Νεανίας ὦν συχοφαντεῖς τοὺς ξένους. 1430
- ΣΥΚ. Τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
- ΠΕΙΣ. Ἄλλ' ἔστιν ἕτερα, νῆ Δί' ἔργα σῶφρονα,
'Αφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσοῦτονί,
'Εκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικοῦράφειν.
- ΣΥΚ. ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου. 1435
- ΠΕΙΣ. Νῦν ταῦτα λέγων, πτερῶ σε.
- ΣΥΚ. Καὶ πῶς ἂν λόγοις
'Ανδρα πτερώσειας σὺ;
- ΠΕΙΣ. Πάντες τοῖς λόγοις
'Αναπτεροῦνται.
- ΣΥΚ. Πάντες;
- ΠΕΙΣ. Οὐκ ἀκίχκας,
'Όταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἐκάστοτε
Τοῖς μεираκίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί. 1440
Δεινῶς γ' ἐμοῦ τὸ μεираκίον ὁ Διίτρεφης
Λέγων ἀνεπτέρωκεν, ὥσθ' ἵππηλατεῖν.
'Ό δέ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ

1425. Τί προσκαλῆ] τί σοι κέρδος ἔσται ἐκ τῶν πτερῶν, ἐξόν σοι καὶ πλέον-
τι τοῦτο ποιεῖν; 1426. Μὰ Δία] διερμηνευτέον τοῦτο ὡδί· οὐδὲν ἄλλο, ἢ
ὅτι ἀναχωρήσω ἐκεῖθεν (ἐκ τῶν νήσων) μετὰ τῶν γερανῶν, ἵνα μὴ λυπῶσί με
οἱ πειραταὶ ἐν τῇ πλῆ, ἀφ' οὗ καταπίω πολλὰς δίκας, ἀντὶ τοῦ ἔχειν ἐν τῇ
στόματι ἔρμα· ὅ ἐστι λιθάριον· οἱ γὰρ γερανοὶ, φασι, ἵνα μὴ παραφέρωνται
τοῖς ἀνέμοις, ἐλάμβανον ἐν τῇ στόματι λιθάριόν τι, ἵνα ἢ αὐτοῖς, καθάπερ τὸ
ἔρμα τοῖς πλοίοις. 1441. Διίτρεφης] εἴρηται περὶ τούτου ἀνωτ. σίχ. 797.

Ἄνεπτερωσθαι, καὶ πεποιῆσθαι τὰς φρένας.

ΣΥΚ. Λόγοισιν ἄρα καὶ πτεροῦνται;

1445

ΠΕΙΣ.

Φῆμ' ἐγώ.

Ἵπὸ γὰρ λόγων ὁ γοῦς τε μετεωρίζεται,

Ἐπαίρεται τ' ἄνθρωπος. οὕτω καὶ σ' ἐγώ

Ἄναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις,

Τρέφαι πρὸς ἔργον νόμιμον.

ΣΥΚ.

Ἄλλ' οὐ βούλομαι.

ΠΕΙΣ. Τί δαί ποιήσεις;

ΣΥΚ.

Τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.

1450

Παπτῆρος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστὶ μοι.

Ἄλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούροις πτεροῖς

Ἰέρακος, ἢ κερχνηῆδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους

Καλεσάμενος, κᾶτ' ἐγκεκληκῶς ἐνθάδι,

Κᾶτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε.

ΠΕΙΣ

Μανθάνω.

1455

Ὡδὶ λέγεις ὅπως ἂν ὠφλήκη δίκην

Ἐνθάδε πρὶν ἤκειν ὁ ξένος.

ΣΥΚ.

Πάνυ μανθάνεις.

ΠΕΙΣ. Κᾶπειθ' ὁ μὲν πλῆ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτη

Ἄρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ.

ΣΥΚ.

Πάντ' ἔχεις.

παίζει δὲ ἐνταῦθα τῇ μεταφορᾷ τοῦ Ἄναπτεροῦν. 1449. Τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ] ὅμοιον, οἷς πεποιήκε Σοφοκλῆς εἰπεῖν τὴν Ἠλέκτραν πρὸς τὴν ἑαυτῆς μητέρα Ἰδ' Ἠλ. στίχ. 604.

» Εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,

» Σχεδὸν τι τὴν σὴν οὐ καταισχυνῶ φύσιν.

1454. Ἐγκεκληκῶς ἐνθάδε.] οἶδα, φησὶν, ὃ βούλει· ἐθέλεις γὰρ πτεροῦσθαι, ἵν' εὐμαρῶς περιπέτη τὰς νήσους, καὶ καλεσάμενός τις τῶν ξένων, ἀπάγῃς αὐτοὺς ἐνταῦθα (εἰς Ἀθήνας) εἶτα σὺ χρώμενος πτήσει, ἤκῃς ταχέως, καὶ δικάζῃς αὐτοὺς ἐρήμην, ὡς ὑστερούντων αὐτῶν ἐν τῷ πλεῖν· κἀντεῦθεν αὐτῶν πλεόντων ἐπὶ τάδε, ἀφιπτάμενος αὐτὸς ἐπὶ τὰ ἐκείνων κτήματα, ἀναρπά-

Βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ.

ΠΕΙΣ. Μανθάνω 1460

Βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι, νῆ τὸν Δία,
Κάλλιστα Κερκυραῖα τοιαυτὴ πτερὰ.

ΣΥΚ. Οἴμοι τάλας. μᾶστιγ' ἔχεις.

ΠΕΙΣ. Πτερῶ μὲν οὖν,

Οἴσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.

ΣΥΚ. Οἴμοι τάλας. 1465

ΠΕΙΣ. Οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
Οὐκ ἀπολιθάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
Πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
'Απώμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερὰ.

ΧΟΡ. Πολλὰ δὴ καὶ καινὰ, καὶ θαυ-
μάστ' ἐπεπτόμεσθα, 1470

Καὶ δεινὰ πράγματ' εἶδομεν.

"Ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς

"Ἐκτοπὸν τι, καρδίας

'Απωτέρω, Κλεώνυμος,

Χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄλ-

λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα. 1475

Τοῦτο μὲν γε ἦρος αἰεὶ

Βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ.

ζης, ὡς ἐξ ἐρήμης αὐτῶν ἐαλωκότων. 1459. Βέμβικος] εὐστροφον δὲ εἶναι φησὶ δεῖν, κατὰ βέμβικα· ἔστι δὲ τοῦτο παίγιον παισὶ, τροχίσκος τυπτόμενος ῥάβδῳ, περιστρέφεται. 1462. Κερκυραῖα πτερὰ] ἀντὶ Κερκυραῖα μᾶστιγῆς κατὰ τὴν παροιμίαν· οἱ γὰρ Κερκυραῖοι στασιώδεις ὄντες, ἐτύπτοντο μᾶστιγι, κἀντεῦθεν ἡ παροιμία. Ταῦτα δ' οὖν εἰπὼν ὁ πρέσβυς, ἔδειξε τὴν μᾶστιγα. 1466. 'Απολιθάξεις] ἀπολιθάξειν καὶ ἀπολιταργίξειν τὸ ταχέως ἀναχωρεῖν. 1474] Κλεώνυμος] εἴρηται ἡμῖν περὶ τοῦτου καὶ ἐν ταῖς Νεφέλαις (στίχ. 353) τοῦτον δὴ αὖθις ἐνταῦθα διακωμῶδει, εἰκάζων αὐτὸν δένδρῳ ἀχρήστῳ, ἀνανδρῶν δὲ καὶ δειλῶν, τὸ μὲν ἔαρ βλαστάνοντα συκοφαντίας, τὸν δὲ χειμῶνα φυλλοῤῥοοῦντα τὴν ἀσπίδα. Τὸ δὲ καρδίας ἀπωτέρω ἔστι μὲν καὶ πόλις Καρδία ἐν Ἑλλησπόντῳ, ἀλλ' αἰνίττεται, τὸ ἄκαρδον καὶ δειλὸν

- Τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν
 Τὰς ἀσπίδας φυλλοβόροι· 1480
 Ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
 Τῷ σκότῳ πόρρω τις
 Ἐν τῇ λύχνων ἐρημία·
 Ἐνθα τοῖς ἤρωσιν ἄνθρω-
 ποι ξυναριστῶσι, καὶ 1485
 Εὐνέεισι, πλὴν τῆς ἐσπέρας.
 Τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
 Ἄσφαλές ξυντυγχάνειν.
 Εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἤρω
 Τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστη, 1490
 Γυμνὸς ἦν πληγείς ὑπ' αὐ-
 τοῦ πάντα τὰπιδέξια.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΠΡ. Οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ἔπως μὴ μ' ὄψεται.

Ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν;

ΠΕΙΣ.

Ἔα· τουτί τί ἦν;

Τίς ὁ συγκαλυμμός;

αὐτοῦ. 1483. Ἐν τῇ λύχνων ἐρημία] ἐν τῷ σκότει· κωμῶδει δ' ἐνταῦθα Ὀρέστην τὸν Τιμοκράτους, λωποδύτην ἐν νυκτί, ἤρωα καλῶν αὐτόν, ὡς ὁμῶνυμον τοῦ Ὀρέστου τοῦ Ἀγαμέμνονος· ᾧ ἡμέρας μὲν ὁμιλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι, νύκτωρ δὲ εἰ συναντῶεν αὐτῷ, ἀφαιροῦνται τὰ ἱμάτια, πληγαῖς ξανέντες· τὸ δὲ λύχνων ἐρημία πέπαικται ἐκ τῆς παροιμίας, Σκυθῶν ἐρημία. 1493. Οἴμοι τάλας] ἐλθὼν ὁ Προμηθεὺς λάθρα Διὸς, λέγει τῷ Πεισθεταίρῳ, ὅτι ὁ Ζεὺς μαθὼν τὰ περὶ τῆς Νεφελοκοκκυγίας, καὶ δεδιώς περὶ τῆς δυναστείας, ἀναγκασθήσεται πέμψαι πρέσβεις περὶ διαλλαγῶν· καὶ συμβουλεύει αὐτῷ ὅπως δεῖ διαλλαγῆναι πρὸς τ' ἐκεῖνον καὶ πάντας τοὺς θεοὺς. 1495. Τίς ὁ συγκαλυμμένος] παρίσταται γὰρ ὁ Προμηθεὺς τὸ σύνολον συγκαλυμμένος ἵνα

- ΠΡ. Τῶν θεῶν ὄρα^ς τινα 1495
Ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα;
- ΠΕΙΣ. Μὰ τὸν Δί ἐγὼ μὲν οὔ.
Τίς δ' εἶ σύ;
- ΠΡ. Πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
- ΠΕΙΣ. Ὀπηνίκα; σμικρὸν τι μετὰ μεσημβρίαν.
Ἄλλὰ σὺ τίς εἶ;
- ΠΡ. Βουλυτός, ἢ περαιτέρω;
- ΠΕΙΣ. Οἴμ', ὡς βδελύττομαί σε.
- ΠΡ. Τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ; 1500
Ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;
- ΠΕΙΣ. Οἴμωζε μεγάλ'.
- ΠΡ. Οὔτω μὲν ἐκκαλύψομαι.
- ΠΕΙΣ. ὦ φίλε Προμηθεῦ.
- ΠΡ. Παῦε, παῦε, μὴ βόα.
- ΠΕΙΣ. Τί γὰρ ἐστι;
- ΠΡ. Σίγα, μὴ κάλει μου τοῦνομα.
Ἄπο γὰρ ὀλέσεις, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται. 1505
Ἄλλ', ἵνα φράσω σοι πάντα τ' ἄνω πράγματα,
Τουτί λαβῶν μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
Ἄνωθεν, ὡς ἂν μὴ μ' ὄρωσιν οἱ θεοί.
- ΠΕΙΣ. Ἰού, ἰού.
Εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
Ἐπόδουθι ταχὺ δὴ, κᾶτα θαρρόησας λέγε. 1510
- ΠΡ. Ἄκουε δὴ νῦν.
- ΠΕΙΣ. Ὡς ἀκούοντος λέγε.

μὴ ἴδη ποθὲν αὐτὸν ὁ Ζεὺς. 1499. Βουλυτός, ἢ περαιτέρω;] βουλυτός, δή-
λη ὄψια, παρὰ τὸ τοὺς γεωργοὺς τοὺς βόας λύειν τῆς ἀρούρης. 1501. Ἐ-
παιθριάζει] διασκεδάζει τὰς νεφέλας· εἰ γὰρ συννεφεῖ, οὐχ ὄρα αὐτὸν κάτω
ὄντα, τῶν νεφῶν ἐπιπροσθούτων· ἔθεν ἐκκαλυψάμενος, δείκνυσιν ἑαυτὸν, τίς
ἐστι. 1507. Σκιάδειον] τοῦτο ἐρήσεται νῦν ἐν μὲν ὑετῷ, ἀλεξιέροχον· ἐν
δὲ τῷ καύσῳ, ἀλεξιθερμον. 1510. Ἐπόδουθι] εἴσαιθι ὑπὸ τοῦτο. 1518. Θυη-

- ΠΡ. Ἀπόλλωλεν ὁ Ζεὺς.
- ΠΕΙΣ. Πηνίξ ἄρ' ἀπόλετο;
- ΠΡ. Ἐξ οὗ περ ὑμεῖς ἠκίσσατε τὸν ἀέρα.
Θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
Θεοῖσιν· οὐδὲ κνίσσα μηρίων ἄπο 1515
Ἀνήλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου·
Ἄλλ' ὡσπερὶ Θεσμοφορίους νηστεύομεν
Ἄνευ θυγλῶν. οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
Πεινῶντες, ὡσπερ Ἰλλυριοὶ, κεκριγότες
Ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διὶ, 1820
Εἰ μὴ παρέξει τᾶμπόρι' ἀνεωγμένα,
Ἴν' εἰσάγοιντο σπλάγχχνα κατατετμημένα.
- ΠΕΙΣ. Εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοὶ τινες
Ἄνωθεν ὑμῶν;
- ΠΡ. Οὐ γὰρ εἰσι βάρβαροι,
Ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκестίδης; 1525
- ΠΕΙΣ. Ὅνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
Τί ἐστιν;
- ΠΡ. Ὅτι ἐστίν; Τριβαλλοί.
- ΠΕΙΣ. Μανθάνω.
Ἐντεῦθεν ἄρα τὸ ἐπιτριβείης ἐγένετο,
- ΠΡ. Μάλιστα πάντων· ἐν δέ σοι λέγω σαφές.
Ἦξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν 1530

λῶν] ὀλοκαυτωμάτων· ἐν γὰρ τοῖς θεσμοφορίοις αἱ γυναῖκες ἐτέλουν τὴν ἑορτὴν τῇ Δήμητρι ἐν πέντε ἡμέραις, λαμπάδα προσφέρουσαι τῇ θεῷ. 1519. Κεκριγότες] ἀλαλάζοντες ἐν φωνᾷ ἀσήμοις· ἐπλάσε θεοὺς βαρβάρων, ὡσπερ ἐπ' ἀνθρώπων διελῶν· ἄνωθεν εἰπὼν ὡς ἀπὸ τῆς Θράκης, ἢ ἐκ τῶν Περσῶν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Εἰ μὴ παρέξει τὰ ἐμπόρια, ὅ ἐστι τοὺς λιμένας ἐλευθέρους· ἐννοεῖ δὲ τὴν νεόκτιστον πόλιν. 1525. Πατρῷος Ἐξηκестίδης] ξένος γὰρ Κάρ ἦν οὗτος· ἴδε ἀνωτέρω σείχ. 763. Ἄντι δὲ τοῦ εἰπεῖν πατρῷος Ἀπόλλων, ἢ ἕτερός τις τῶν θεῶν, ἐξολισθείσης τῆς γλώσσης, παρεισήγαγε τὸν Ἐξηκестίδην· ἐπαῖξε δὲ ταῦτα. 1528. Τὸ ἐπιτριβείης] ἢ λέξις δηλ. ἐντεῦθεν παράγεται· ἐπιβάλλει δὲ τοῦτο πονήρως τῷ Προμηθεῖ.

Παρά τοῦ Διὸς, καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω
 Ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδησθ', ἐὰν μὴ παραδιδῶ
 Τὸ σκήπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
 Καὶ τὴν Βασιλείαν σοὶ γυναῖκ' ἔχειν διδῶ.

ΠΕΙΣ. Τίς ἐστὶν ἡ Βασιλεία;

ΠΡ. Καλλίστη κόρη, 1535

Ἦπερ κεραμεύει τὸν κεραυτὸν τοῦ Διὸς,
 Καὶ τᾶλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
 Τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια,
 Τὴν λοιδορίαν, τὸν Κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.

ΠΕΙΣ. Ἀπαντά γ' ἄρ' αὐτῷ ταμιεύει;

ΠΡ. Φήμ' ἐγώ. 1540

Ἦν γ' ἦν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβης, πάντ' ἔχεις·
 Τούτων ἔνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
 Ἀεὶ ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὐνοὺς εἴμ' ἐγώ.

ΠΕΙΣ. Μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.

ΠΡ. Μισῶ δ' ἀπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἶσθα σύ. 1545

ΠΕΙΣ. Νῆ τὸν Δί' αἰεὶ δῆτα θεομισῆς ἔφυς.

ΠΡ. Τίμων καθαρὸς. ἀλλ', ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν
 Φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με, καὶ ὁ Ζεὺς ἴδῃ
 Ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.

ΠΕΙΣ. Καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονοὶ λαβῶν. 1550

1534. Βασιλείαν] θεοποιεῖ τοῦτο, ὡς εἰ ἦν θυγάτηρ Διός. 1539. Τὸν Κωλακρέτην] ἀξίωμα ἦν Ἀθήνησι τοῦτο τοῦ τὰς δικαστικὰς προσόδους συνάγοντος, καὶ τοὺς μισθοὺς ἀποδιδόντος, καὶ εἰς ἱερεῖα ἀναλίσκοντος. ὦν τὴν κωλὴν λαμβάνων, ὠνομάσθη οὕτω. Τριώβολον δὲ ὁ δικαστικὸς μισθὸς Ἀθήνησι, καίπερ διώβολον ἦν ποτε. 1544. Ἀπανθρακίζομεν] ἀπὸ τῆς ἀνθρακίης ὅπτιόν τι ἐσθλομέν, ὡς τοῦ Προμηθέους τοῖς ἀνθρώποις τὸ πῦρ παρασχόντος. Ἐν ἄλλοις δ' οὖν γράφεται Ἐπανθρακίζομεν. 1546. Θεομισῆς] παίζει, ἐπὶ ἀθείας τὴν λέξιν λαμβάνων. Τίμων δὲ Ἀθηναῖος ἦν μισάνθρωπος κληθεὶς, ὡς ἀποστρεφόμενος τὸ ἐκδεδιηγημένον τῶν ἑαυτοῦ πολιτῶν· διὸ καὶ κατῴκει ἐν ἐρημίαις. 1549. Κανηφόρῳ] κανηφόροι παρθένοι αἱ φέρουσαι ἐπὶ κεφαλῆς τὰ ἱερά κανᾶ εἰς τὰς ἐορτάς· αἷς εἶποντο ἐκάστη καὶ σκιαδη-

ΧΟΡ.

Πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσι
 Λίμνη τις ἔστ' ἄλουτος, οὐ
 Ψυχαγωγεῖ Σωκράτης·
 * Ἐνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
 Δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἥ
 Ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπε·
 Σφάγι' ἔχων κάμηλον,
 Ἄμνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμῶν,
 Ὡς Ὀδυσσεὺς, πάλιν ἔβη·
 Κᾶτ' ἀνήλθ' αὐτῷ κάτωθεν
 1555
 Πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου,
 Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.
 1560

φόρος τις καὶ διαφοφόρος. Αἰτεῖ τοίνυν τὸ σκιάδειον, ἵνα, εἰ ἴδοι αὐτὸν πόθεν
 ὁ Ζεὺς, ὑπολάβῃ αὐτὸν ἀκόλουθον κανηφόρου τινὸς εἶναι. 1551. Σκιάπο-
 σι] λαοὶ οὗτοι ἐν μύθοις ὑπὸ τὴν διακεκαυμένην ζώνην ἐν τῇ λιθῷ· ὧν αἱ
 πτέρναι πλατεῖαι οὔσαι, ἐπεσκίαζον αὐτοῖς πρὸς τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου·
 ἐνδέχεται τὸν μῦθον σχεῖν ἀρχὴν, ὅτι ὁ ἥλιος κατὰ κορυφὴν γενό-
 μενος, ἀφήσιν αὐτοῖς σκιάν κυκλωτερῇ περὶ τοὺς πόδας, ὡς εἰ ἔχει τις
 σκιάδιον ἄνωθεν. Ἄλουτους δὲ τούτους λέγει, τοὺς περὶ Σωκράτην φιλοσό-
 φους χλευάζων. Τὸν δὲ Πείσανδρον ὡς δωροδόκον περιγράφουσι· ἐνταῦθα
 προσομοιοῖ αὐτὸν τῷ Ὀδυσσεῖ, ὃς κατελθὼν εἰς τὸν ἄδην καὶ θύσας, ἀνή-
 γαγε Τειρεσίαν ἐν τῷ ὄρυγματι· ᾧ χρησάμενος καὶ ἀκούσας, ἐπανῆλθεν· εἶ-
 κε δὲ καὶ σφόδρα δειλὸς εἶναι· διὸ καὶ ἄψυχον αὐτὸν παρίστησιν. 1561. Πρὸς
 τὸ λαῖμα] παρὰ τὸ λαιμὸς καὶ αἷμα· ἢ ἡ, πρὸς τὸ ἐκ τῆς καμήλου λαι-
 μοῦ αἷμα· ὃ ἰδὼν ὁ Χαιρεφῶν ἀνήλθε πτόμενος· καθάπερ αἱ ψυχαὶ πρὸς
 τὴν Ὀδύσειον θυσίαν· περὶ δὲ τοῦ Χαιρεφῶντος ἴδε Νεφ. στίχ. 104.—

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ,
ΟΙΚΕΤΗΣ ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΥ, ΧΟΡΟΣ.

- ΠΟΣ. Τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκχυγίας,
 Ὅρᾳς, τοδὶ πάρεστιν, ἧ̄ πρεσβεύομεν.
 Οὗτος, τί δρᾳς; ἐπ' ἀριστερ' οὕτως ἀμπέχη; 1565
 Οὐ μεταβαλεῖς θοιμάτιον ὡς ἐπὶ δεξιά;
 Τί, ὦ καχόδαιμον, Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν;
 Ὡ δημοκρατία, ποῖ προβιθᾳς ἡμᾶς ποτε,
 Εἰ τουτονὶ γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;
- ΤΡ. Ἐξεῖς ἀτρέμας;
- ΠΟΣ. Οἴμωξε· πολὺ γὰρ δὴ σ' ἐγῶ 1570
 Ὡρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
 Ἄγε δὴ, τί δρῶμεν, Ἡράκλεις;
- ΗΡ. Ἀκήκοας
 Ἐμοῦ γ', ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
 Ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.
- ΠΟΣ. Ἄλλ', ὦ γάθ', ἡρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν 1575
 Πρέσβεις.
- ΗΡ. Διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
- ΠΕΙΣ. Τὴν τυρόκνηστιν τις δότω· φέρε σίλφιον·

1564. Ἡ πρεσβεύομεν] πρὸς ἣν ἐπέμφθημεν πρέσβεις· Ποσειδῶν γὰρ, καὶ Τριβαλλός, καὶ Ἡρακλῆς, σταλέντες πρέσβεις περὶ διαλλαγῆς, διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους. 1565. Ἐπ' ἀριστερὰ ἀμπέχη] πρὸς τὸν Τριβαλλὸν φησὶν ὁ Ποσειδῶν, ὡς μὴ ἐπιτηδείως περιβαλλόμενον θρακικῶς ἐπὶ τὴν ἀριστεράν. 1567. Λαισποδίας] στρατηγὸς ἦν οὗτος Ἀθηναίων· ἐπειδὴ δὲ εἶχεν ἕλκος ἐν τῇ κνήμῃ, ἐκάλυπτε τὸ σκέλος μέχρι κάτω. 1568. Ὡ δημοκρατία·] κατὰ μίμησιν τῶν δημοκρατουμένων σχετιάζει πρὸς τὰ δυσχερῆ· τί γάρ, φησὶ, τοιοῦτον βάρβαρον ἡμῖν συναπέστειλεν, ὃς οὐδὲ τὸ ἱμάτιον οἶδε περιστέλλαι; 1570. Οἴμωξε] ἐκφθεύρου. 1577. Τὴν τυρόκνηστιν τις δότω· οἱ μὲν πρέσβεις διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν πρακτέων· Πει-

Τυρόν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.

ΗΡ. Τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν,
Τρεῖς ὄντες ἡμεῖς.

1580

ΠΕΙΣ. Ἄλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον,

ΗΡ. Τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν;

ΠΕΙΣ. Ὅρνιθές τινες

Ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὄρνέσις,

Ἔδοξαν ἀδικεῖν.

ΗΡ. Εἶτα δῆτα σίλφιον

Ἐπικνᾶς πρότερον αὐταῖσιν;

ΠΕΙΣ. ὦ χαῖρ' Ἡράκλεις,

Τί ἐστι;

1585

ΗΡ. Πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἤκομεν

Παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς—

ΟΙΚ. Ἐλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.

ΠΕΙΣ. Καὶ μὴν τά γ' ὄρνιθια λιπαρά γ' εἶναι πρέπει.

ΗΡ. Ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες, οὐ κερδαίνομεν·

Ἵμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,

1590

Ὅμβριον ὕδωρ ἂν εἴχεται ἐν τοῖς τέλμασιν,

Ἄλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας αἰεὶ.

Τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἤκομεν.

ΠΕΙΣ. Ἄλλ' οὔτε πρότερον πάποθ' ὕμεις ἤρξαμεν

Πολέμου πρὸς ὑμᾶς· νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,

1595

Ἐάν τι δίκαιον ἄλλο νῦν ἐθέλητε δοῦν,

Σπονδὰς ποιῆσθαι· τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί.

Τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν

σθέταιρος δὲ ἐνασχολεῖται κατάχυσμά τι ποιεῖν μαγειρικὸν ἐκ τυροῦ καὶ σιλφίου, ὅπως περιφράνη τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐδωδῶμων. Ταῦτα δὲ εὐτρεπίσας, δίδωσι τῷ οἰκέτῃ ἐπικνᾶν καὶ ἐπιτρέθειν τὸ σίλφιον ἐπὶ τοῦ κρέατος. Ἐνταῦθα δὲ μεμέρισται ὁ Πεισθέταιρος τὰ μὲν πρὸς τὸν Ἡρακλέα, τὰ δὲ πρὸς τὸν οἰκέτην. 1591. Ἐν τοῖς τέλμασι] ἐν ταῖς ἀπεξηραμέναις λίμναις· ἀλκυονίδας δὲ ἡμέρας λέγει τὰς εἰρηνικάς· ὅτι τῶν ἀλκυόνων τικτουσῶν, ἐν τρε-

- Τὸν Δι' ἀποδοῦναι· καὶ διαλλαττώμεθα.
 Ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ. 1600
- ΗΡ. Ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα καὶ ψηφίζομαι.
- ΠΟΣ. Τί, ὦ καχόδαιμον; ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ;
 Ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
- ΠΕΙΣ. Ἄληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
 Ἰσχύσετ', ἣν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
 Νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλεσιν ἐγκεκρυμμένοι,
 Κύψαντες, ἐπιποροῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί.
 Ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους,
 Ὅταν ὀμνύη τις τὸν κόρακα, καὶ τὸν Δία,
 Ὁ κόραξ παρελθὼν, τοῦ ἐπιποροῦντος, λάθρα 1610
 Προσπτάμενος, ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θένων.
- ΠΟΣ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά γε σὺ καλῶς λέγεις.
- ΗΡ. Κᾶμοι δοκεῖ.
- ΠΕΙΣ. Τί δαί σὺ φῆς;
- ΤΡΙΒ. Ναβαισατρεῦ.
- ΠΕΙΣ. Ὅρας; ἐπαινεῖ χ' οὗτος ἕτερον νῦν ἔτι.
 Ἀκούσασθ', ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν. 1615
 Ἐὰν τις ἀνθρώπων, ἱερεῖόν τῳ θεῶν
 Εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων,
 Μενετοὶ θεοί, καὶ μὴ ἴποδιδῶ, μισητίαν
 Ἄναπράξομεν καὶ ταῦτα.
- ΠΟΣ. Φέρ' ἴδω, τῷ τρόπῳ;

σαρασκαίδεκα ἡμέρας ἢ θάλασσα γαλιηῆ. 1600. Ἐπὶ τούτοις] ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις. 1602. Γάστρις εἶ] γαστρίμαργος· ὁ γὰρ Ἡρακλῆς οὐκ εἶχε κρατεῖν γαστρός κρατούσης πάντων. 1604. Ἄληθες; πῶς; οὕτως ἔχει ταῦτα; 1606. Ταῖς νεφέλεσιν ὑποκεκρυμμένοι] μεταξύ γὰρ οὐρανοῦ καὶ γῆς οὕσαι αἱ νεφέλαι, καὶ ἐπιπροσθῆσαι ταῖς πρὸς τῶν ἀνθρώπων ἐπιποροίαις, κωλύουσι τοὺς θεοὺς μανθάνειν ὅ,τι γίγνεται κάτω ἐπὶ γῆς. 1609. Τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία] ἐπὶ καταφρονήσει τοῦ Διὸς παραβάλλει πρὸς αὐτὸν τὸν κόρακα. 1613. Ναβαισατρεῦ] βάρβαρος λέξις, ὡς καὶ κατωτέρω τὸ Σαυνάκα, συγκατανευτικά ἀμφοτέρω. 1618. Μενετοί] ὑπομενετοί, οὐκ ὀργίζονται ἐν

- ΠΕΙΣ. Ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχη 1620
 Ἄνθρωπος οὗτος, ἢ κάθηται λούμενος,
 Καταπτόμενος ἴκτινος, ἀρπάσας λάθρα,
 Προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
- ΗΡ. Τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
 Τούτοις ἐγώ.
- ΠΟΣ. Καὶ τὸν Τριβαλλὸν νῦν ἔρου. 1625
- ΗΡ. Ὁ Τριβαλλὸς, οἰμῶζειν δοκεῖ σοι;
- ΤΡΙΒ. Σαυνάκα
 Βακταρικροῦσα.
- ΗΡ. Φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.
- ΠΟΣ. Εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, κάμοι ξυνδοκεῖ.
- ΗΡ. Οὗτος, δοκεῖ ὄρᾶν ταῦτα τοῦ σκῆπτρου πέρι.
- ΠΕΙΣ. Καί, νῆ Δι', ἕτερόν γ' ἐστίν, οὗ μνήσθη ἐγώ. 1630
 Τὴν μὲν γὰρ Ἦραν παραδίδωμι τῷ Διί·
 Τὴν δὲ Βασιλείαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοί
 Ἐκδοτέον ἐστίν.
- ΠΟΣ. Οὐ διαλλαγῶν ἐρᾶς.
 Ἄπίωμεν οἴκαδ' αἰθίς.
- ΠΕΙΣ. Ὀλίγον μοι μέλει·
 Μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χροὴ ποιεῖν γλυκύ. 1635
- ΗΡ. Ὁ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρῃ;

ταῦτοις. Τὸ δὲ Μισσητῶν τὴν ἀσωτείαν δηλοῖ· οὕτω γὰρ καὶ ἐν τῷ Πλούτῳ (στίχ. 989) ἐποίησε τὸ γράδιον λέγουσαν,

» Καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἔνεκεν μισσητείας

» Δίτεϊν μ' ἔφασαν, ἀλλὰ φιλίας οὐνεκα.

Ἐνταῦθα δ' οὖν ἀντὶ πλεονεξίας δοκεῖ εἰληφθαι, ἢ φιλαργυρίας· ἵνα ἦ, κατὰ φιλαργυρίαν· ἢ οὕτως ὡς ἀσωτείαν λογισάμενοι, ἀπαιτήσομεν καὶ ταῦτα. 1623. Τιμὴν δυοῖν προβάτοι] τὸ τμήμα τοῦ ὑπεσχημένου ἱερείου διπλοῦν. 1626. Ὁ Τριβαλλὸς] ἀντὶ κλητικῆς τοῦτ' ἂν εἴη μᾶλλον, οἶον, ὃ Τριβαλλέ, δοκεῖ σοι οἰμῶζειν; τοῦτο δ' ἔπαιξεν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, δοκεῖ σοι συνθέσθαι; 1635. Μάγειρε] στρέψας πρὸς τὸν μάγειρον, καταφρονεῖ τῶν πρέσβων. 1636. Ἀνθρώπων] ὡς γὰρ θεός, οὕτω ἐγνωσται ὁ Ποσειδῶν· διὸ καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ὤμοσεν ἀνωτέρω ἢ, ὃ καὶ μᾶλλον, κομφιδεῖ τοῦνομα, ὡς τῆς γλώσσης ὀλισθησάσης, (1612)· ἢ ἄλλως ἀπὸ τῆς συνηθείας παι-

Ἡμεῖς περί γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;

ΠΟΣ. Τί δαί ποιῶμεν;

ΗΡ. Ὅ,τι; διαλλαττώμεθα.

ΠΟΣ. Τί, φ' ἑξέρ'; οὐκ οἶσθ' ἑξαπατῶμενος πάλαι;
 Βλάβπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν· ἦν γὰρ ἀποθάνη 1640
 Ὁ Ζεὺς, παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
 Πένης ἔσθ' οὐ σοῦ γὰρ ἄπαντα γίγνεται
 Τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπη.

ΠΕΙΣ. Οἴμοι τάλας· οἶόν σε περισσοφίζεται.
 Δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τι σοὶ φράσω. 1645
 Διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος, ὧ πόνηρε σὺ.

Τῶν γὰρ πατρώων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
 Κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ, κοῦ γνήσιος.

ΗΡ. Ἐγὼ νόθος; τί λέγεις;

ΠΕΙΣ. Σὺ μέντοι, νῆ Δία,
 Ὡν γε ξένης γυναικός· ἦ πῶς ἂν ποτε 1650
 Ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
 Οὔσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;

ΗΡ. Τί δ', ἦν ὁ πατήρ ἐμοὶ διδῶ τὰ χρήματα
 Τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων;

ΠΕΙΣ. Ὁ νόμος αὐτόν οὐκ ἔᾶ.
 Οὔτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὅς ἐπαίρει σε νῦν, 1655
 Ἀνθέξεται σου τῶν πατρώων χρημάτων,
 Φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.

ζει. 1637. Περὶ μιᾶς γυναικός] ὡς ὁ ἀνόητος Μενέλαος ὑπὲρ τῆς Ἑλένης.
 1646. Διαβάλλεται σε ὁ θεῖος] Ποσειδῶν γὰρ θεῖος ἦν Ἡρακλεῖ πατρώθεν·
 τὸ δὲ διαβάλλεται ἑξαπατᾶν ἐνταῦθά ἐστι. 1650. Ξένης γυναικός] τῆς
 Ἀλκμήνης· ἐπίκληρος δὲ ἐστὶν ἡ Ἀθηναῖα, ὡς μηδεὶς ἀδελφοῦ ὄντος αὐτῇ
 γνησίου· καίτοι Ἡφαίστος καὶ Ἄρης γνήσιοι ἦσαν ἐκ πατρὸς, ἀλλὰ παίζει.
 1654. Νοθεῖα] κατὰ τὸ Πρῆσβεῖα· ὁ δὲ νοῦς εἶ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν ὀνομά-
 σασ τὰ ὄθνεῖα, καταλίπη ταῦτα μὲν ἐμοὶ τῷ νόθῳ, τὴν δὲ ἀρχὴν τοῖς ἄλ-
 λοις· ἦν γὰρ νόμος Ἀθήνησι μέχρι πέντε μνῶν καταλείπειν τοῖς νόθοις, ὃ

Ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον.

Νόθος δὲ μὴ εἶναι ἀγγι-
Στείαν, παίδων ὄντων γνη-

1660

Σίων· ἐὰν δὲ παῖδες
Μὴ ὄσι γνήσιοι, τοῖς
Ἐγγυτάτω τοῦ γένους
Μετεῖναι τῶν χρημάτων.

ΗΡ. Ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῶων χρημάτων
Μέτεστιν.

1665

ΠΕΙΣ. Οὐ μέντοι, μὰ Δία. λέξον δ' ἔμοι,
Ἦδη σ' ὁ πατὴρ ἐσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;

ΗΡ. Οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δητὰ γ' ἐθαύμαζον πάλαι.

ΠΕΙΣ. Τί δῆτ' ἄνω κέχρηνας, αἰκίαν βλέπων;
Ἄλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἦς, καταστήσω σ' ἐγὼ
Τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.

1670

ΗΡ. Δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
Περὶ τῆς κόρης, κήρωγε παραδίδωμί σοι.

ΠΕΙΣ. Τί δαί σὺ φῆς;

ΠΟΣ. Τάναντία ψηρίζομαι.

ΠΕΙΣ. Ἐν τῷ Τριβαλλῶ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις; 1675

ΤΡΙΒ. Καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλισσαναῦ
Ἵρνιθι παραδίδωμι.

ΗΡ. Παραδοῦναι λέγεις;

ΠΟΣ. Μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,

ἐλέγετο ὀνομα. 1667. Φράτορας] ἔμειξεν αὐτῆς τὰ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρωπίνοις νόμοις, ὡς ἐν κωμῳδίᾳ· οἱ γὰρ ἐγραφόμενοι εἰς τοὺς φράτορας ἦσαν γνήσιοι. 1669. Τί ἄνω κέχρηνας, αἰκίαν βλέπων] σκοτεινὸν τοῦτο· ἢ γὰρ ὡς τυπτήσων τινα ἐξηγγιώθη· τὸ γὰρ αἰκίαν βλέπων, ὅμοιον τῷ ὄργην βλέπειν, καὶ πῦρ βλέπειν, καὶ ἄγριον βλέπειν, δηλοῖ, ὅτι αὐτὸς ἀγριωθείς βούλεται ποιεῖν τι τῶν συνήθων· ἢ ἀπλῶς φησὶ τί κέχρηνας πρὸς τὰ ἐν οὐρανῷ, ὥστε καὶ αἰκισθῆναι, εἴ τι θεοί, ἔν' ἀτιμος ἦς· οὕτω γὰρ ἂν ληφθεῖη ὀρθῶς τὸ Αἰκία ἀντὶ τοῦ ἀηδία, ἀτιμία, δεῦρο ἐνταῦθα ὅπως σὲ ποιήσω τύραννον. 1676. Καλάνι] εἴη ἂν παρεξηγήσασθαι ταῦθ' ὡδέ πως· Καλὴν κόρην καὶ

Εἰ μὴ τιτυβίζοι γ', ὥσπερ οἱ χελιδόνες.

ΠΕΙΣ. Οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει. 1680

ΠΟΣ. Σφῶ νῦν διαλλάττεσθε, καὶ ξυμβαίνετε·

Ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῶν δοκεῖ, σιγήσομαι.

ΗΡ. Ἐμῖν, ἃ λέγεις σὺ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.

Ἄλλ' ἔθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,

Ἵνα τὴν Βασιλείαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς. 1685

ΠΕΙΣ. Ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὗτοι·

Ἐς τοὺς γάμους.

ΗΡ. Βούλεσθε δὴτ' ἐγὼ τέως

Ἵπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἔτε.

ΠΕΙΣ. Ἵπτῶς τὰ κρέα; πολλὴν γε τενθείαν λέγεις.

Οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν;

1690

ΗΡ. Εὖ γε μέντ' ἂν διετέθην.

ΠΟΣ. Ἄλλὰ γαμικὴν χλανίδα διδότω τις δευρῶ μοι.

ΧΟΡ. Ἔστι δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ

Κλεψύδρα πανοῦργον ἐγ-

γλωττογαστῶρων γένος,

Οἷ θερίζουσίν τε καὶ σπεί-

1695

ρουσι, καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-

ταισι, συκάζουσί τε·

μεγάλην τῷ βασιλεύοντι ὄρνιθι παραδίδωμι. 1679. Τιτυβίζει] ἄσημα λαλεῖ κατὰ τὰς χελιδόνας· οὐκοῦν, ἐπειδὴ χελιδόνων μιμεῖται φωνήν, ταῖς χελιδόσιν ἔοικε παραδοῦναι κελεύει· ὅ ἐστιν αὐθις, ταῖς ὄρνισιν. 1686. Εἰς καιρὸν. . . οὗτοι·] οἱ ὄρνιθες, Ἵνα τοὺς γάμους συνεστιασθῶμεν. 1689. Τενθείαν] λαιμαργίαν, γαστριμαργίαν. 1701. Φαναῖς] ἀκρωτήριο ἐν Χίῳ· Κλεψύδρα, κρήνη ἐν Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν· ἐκ δὲ τούτων ἀλληγορεῖ κωμῶδων τοὺς δικαστὰς, ὅτι φαίνουσι συκοφαντοῦντες τοὺς πολίτας, καὶ κλέπτοντες, θερίζουσι διὰ τῶν γλώσσῶν, ὅθεν ἐγγλωττογαστῶρες, καὶ οὐχὶ ἐγχειρογαστῶρες, συκάζουσί τε συκοφαντοῦντες. Τὸ δὲ ἡ Γλώσσα χωρὶς τέμνεται, ἀπὸ τῶν Ἰσραελίων μὲν καὶ τοῦτο, ὅθεν χωρὶς τὰς γλώσσας τέμνοντες ἡσθιον, ἐννοεῖ δ' ἐνταῦθα τὰς τῶν ῥητόρων γλώσσας, δι' ὧν κακοῦσι τοὺς ἄλλους, ὡς εἰ ἔλεγε, τῶν ῥητόρων ἡ γλώσσα τεμνέσθω τοῦ σώματος· λίαν ἐστὶ σκοτεινὸν τὸ χωρίον τοῦτο.

Βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργῆαι τε καὶ Φίλιπποι.
Κἀπὸ τῶν ἐγγλωτογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
Πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἢ
γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

1700

 ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΑΓ. Ὡ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,

Ὡ τρισμακάριον πτηνῶν ὀρνίθων γένος,

1705

Δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίαις δόμοις.

Προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαῆς

Ἄστῆρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ·

Οὐδ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας

Τοιοῦτον ἐξέλαμψεν. οἷον δ' ἔρχεται

1710

Ἐχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,

Πάλλων κεραυνὸν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·

Ὅσμη δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου

Χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'

Λῦραι διαψάφρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

1715

Ὅδι δὲ καυτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς

Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον στόμα.

ΗΜ. Ἄναγε, δῖεχε, πάραγε, πάρεχε,

Περιπέτεσθε τὸν μάκαρ'

1704. Ὡ πάντα τ' ἀγαθὰ πράττοντες] ὦ εὐδαιμονέστατοι ὀρνίθες· ὁ οἰκέτης τοῦ Πεισθεταίρου ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ γάμου, ὑμνεῖ τοῦτόν τε καὶ πᾶν τὸ γένος τῶν ὀρνίθων. 1711. Κάλλος γυναικὸς] οἶαν καλὴν γυναῖκα, τὴν Βασιλείαν, δι' ἣν ἔλαβε καὶ τὸν κεραυνὸν. 1713. Εἰς βάθος κύκλου] τοῦ παντὸς οὐρανοῦ. 1715. Διαψάφρουσιν] κινουῦσιν, ὑποκυματίζουσι τὸ τοῦ καπνοῦ ὕψος. 1718. Ἄναγε, δῖεχε, πάραγε, πάρεχε] ταῦτα ἐμφαντικὰ ἄν

- "Ανδρα μάκαρι σὺν τύχᾳ. 1720
 Φεῦ, φεῦ τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους.
 ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον γήμας
 Τῆδε τῇ πόλει.
 Μεγάλαι, μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
 Γένος ὀρνίθων διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. 1725
 Ἄλλ' ὕμεναίοις καὶ νυμφιδίοις
 Δέξασθ' ὦδαϊς
 Αὐτὸν καὶ τὴν Βασιλείαν.
 ΗΜΙΧ. Ἦρα ποτ' Ὀλυμπία
 Τῶν ἡλιβάτων θρόνων 1730
 Ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
 Μοῖραι ξυνεκόμισαν
 Ἐν τοιῷδ' ὕμεναίῳ.
 Ὑμῆν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.
 Ὅ δ' ἀμφιθαλῆς Ἔρωσ 1735
 Χρυσόπτερος ἠγίας
 Εὐθυνη παλιντόνουσ,
 Ζηνὸς πάροχος γάμων,
 Τῆς τ' εὐδαίμονος Ἦρας.
 Ὑμῆν ὦ, Ὑμέναι' ὦ. 1740
- ΠΕΙΣ. Ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ὦδαϊς.
 Ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νῦν αὐτοῦ
 Καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντὰς,
 Τὰς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς,

εἶη μάλιστα χαρᾶς. 1721. Φεῦ, φεῦ τῆς ὥρας] θαυμαστικὸν ὡς πρὸς τὸ κάλλος τῆς νόμφης. 1734. Ὑμῆν ὦ, ὕμεναί' ὦ] ὕμῆν μὲν τὸ παρθετικὸν τοῦ θήλεος γένους σύμβολον· ἐξ οὗ ὕμεναίος ὁ γάμος, καὶ ἡ γαμήλιος ὥδή. 1735. Ἄμφιθαλῆς] ὁ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν τεκόντων θάλλων· ἡ ὁ πανταχόθεν καλὸς καὶ ὠραῖος. 1737. Παλιντόνουσ] τὰς πρὸς τὸ ὀπισθεν τεινομένας πρὸς κατὰσχεσιν τῶν ἵππων· δῆλον δὲ, ὅτι ἐφ' ἄρματος ἤγαγον τὴν νόμφην. Τὸ δὲ Πάροχος παρὰ τὸ παροχεῖσθαι μᾶλλον. 1742. Ἄγαμαι λόγων] εὐφραίνομαι ἕνεκα τῶν ἐπαίνων· τὸ δὲ Αὐτοῦ ἐπιρρήματικῶς, ἐν τοῖς αὐτοῖς ὕμνοις· ἢ αὐτοῦ που ὡς ἐν τόπῳ τινί· τὸ δὲ Κλήσατε ἀντὶ τοῦ κλίσσατε, κατὰθεσθε, κατὰ μεταπλασμὸν τοῦ εἰ εἰς ἡ ἀττικῶς· οὕτω δὲ καὶ Θουκυδί-

- Δεινὸν τ' ἀργῆτα κεραυνόν. 1745
- ΧΟΡ. ὦ μέγα χρύσειον ἀστεροπῆς φάος,
 ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον,
 ὦ χθόνια βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα
 Βρονταί, αἷς ὄδε νῦν χθόνα σείει,
 Διὰ σέ τὰ πάντα κρατήσας, καί 1750
 Πάρεδρον Βασιλείαν ἔχει Διός.
 Ὑμῆν ὦ, Ὑμέναι', ὦ.
- ΠΕΙΣ. Ἔπεσθε νῦν γάμοισιν, ὦ
 Φῦλα πάντα συνόμων
 Πτεροφόρ', ἐπὶ πέδον Διός 1755
 Καὶ λέχος γαμήλιον.
 Ὅρεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν
 Χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν
 Λαβοῦσα συγχόρευσον
 Αἴρων δέ κουριῶ σ' ἐγώ. 1760
- ΧΟΡ. Ἄλαλαί, ἰή Παιῶν,
 Τήνελλα καλλίνικος, ὦ
 Δαιμόνων ὑπέρτατε.

δης πανταχοῦ. 1745. Ἀργῆτα] τὸν λαμπρόν, ἢ ταχύ. 1749. Ὅδε] ὁ Πεισθέταιρος, ὃς λαβὼν τὴν τοῦ Διὸς θυγατέρα καὶ τὸν κεραυνὸν ἐστὶ παντοδύναμος. 1757. Ὅρεξον, ὦ μάκαιρα] πρὸς τὴν νόμφην φησὶ ταῦτα καλῶν πρὸς τὸ συγχορευῆσθαι· κἀπειδὴ τὰ ὄρνεα χεῖρας οὐκ ἔχουσιν, ὑπανοίγνυσιν αὐτῇ χαλάτας τὴν πτέρυγα. 1761. Ἄλαλαί] καὶ ἀλαλά· παρακελευστικά πρὸς χαράν· ὁμοίως καὶ τὸ, ἰή παιῶν καὶ παιᾶν· λαμβάνεται δὲ τοῦτο μᾶλλον ἐν τοῖς ἱεροῖς. Τὸ δὲ Τήνελλα μίμησις φωνῆς ἐστὶν αὐλοῦ, οἷον ἐφύμνιον πολλάκις ἐπαναλαμβανόμενον· οὕτως Ἀρχίλοχος ἐποίησεν ὕμνον εἰς Ἡρακλέα·

- α Τήνελλα καλλίνικε χαῖρε ἄναξ Ἡρακλῆς,
- β Αὐτός τε καὶ Ἰόλαος αἰχμητὰ δύο.

Ἐντεῦθεν δὲ ἐξηγήσθω ἄμεινον καὶ τὸ τοῦ Πινδάρου. Ὅλ. θ', 1· Ἴδε ἐμῆ ἐκδόσει.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ι Π Π Η Σ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Το δράμα τῶν Ἰππέων ποιεῖται εἰς Κλέωνα, τὸν τῶν Ἀθηναίων δημογῶγον. Ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγῶν νεώνητος, δουλεύων τῷ δήμῳ, καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν δημοδούλοιν, καὶ κατὰ τινα λόγια πονηρῆς διάσχημον ἀλλαντοπώλην Ἀγοράκριτον ἐπαγόντοιν, ὡς ἐπιτροπεύσῃ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι Ἰππεῖς συλλαβόντες, ἐν χοροῦ σχήματι παραφαίνονται· ὅν ὢν προπηλακίζομενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἰκανῶς περὶ τοῦ ἀνώτερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφᾶς ὡς συνομομοκότας κατὰ τῆς πόλεως πρὸς τὴν Βουλὴν ἔεται· διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας, οἱ Ἰππεῖς περὶ τε τοῦ ποιητοῦ τινὰ καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευόντων σφίσι ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἀδρότερος διαλέγονται. Ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν Βουλῇ μάλα γελοῖως τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος, αὐθις αὐτῷ προσέρχεται· ἐκκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν δῆμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων ἀχροᾶται. Λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις, καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις, ὁ δῆμος συνεφέλκεται. Δείσαντος δὲ τοῦ Κλέωνος, κἀπὶ τὸ ψωμίζειν τὸν δῆμον ὀρμήσαντος, ἀντιψωμίζειν ἄτερος ἐγχειρεῖ. Καὶ τέλος, τοῦ δήμου τὴν ἑκατέρου σίτησιν συνέντος, εἶτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστῆς εὐρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς, ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ δήμου κλέπτων, εἶκει θατέρω τῆς ἐπιτροπείας. Μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν δῆμον ἀφεψήσαντος, εἶτα νεώτερον ἐξ αὐτῆς ἐς τοῦμφανές γεγονότα προσάγοντος, Κλέων περικείμενος τὴν Ἀγορακρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνά μέρος, καὶ τῇ τέχνῃ χρησάμενος, πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντοπώλῃ παραδίδοται. τὸ δὲ δράμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ὁ σκοπὸς αὐτῷ τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οἷτος γὰρ βυρσοπώλης ὢν, ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιόρκουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὧν στρατηγῶν χρονισάντων, ἐδυτχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν, καὶ ἀδημονούντων, Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστάς, ὑπέσχετο δεσμούς φέρειν τοὺς ἐναντίους εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἰρεθείη. ὕπερ καὶ γέγονε· κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει, κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκῶν Ἀριστοφάνης, καθίησι τὸ τῶν Ἰππέων δράμα δι' αὐτοῦ· ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον· καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει, φοβούμενος· εἶτα προφανείς, αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ δράμα. ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης. δεῖ ἐκεκμήκει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν· ἀφηρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσασθαι τὴν Πύλον εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατώρθωσε, διὰ τὸ πλεῖστα τῆς ἀλώσεως προπεπονῆσθαι Δημοσθένης. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον. εἶη δ' ἂν δεσπότης ὁ δῆμος· οἰκία δὲ ἡ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τοῦ δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ Χορὸς ἐκ τῶν Ἰππέων ἐστίν, οἱ καὶ ἐζημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις, ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἀλόντα· λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ, Νικίαν· ἵνα ᾧσι δημηγόροι οἱ δύο.

Ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ Στρατοκλέους Ἀρχόντος δημοσίᾳ εἰς Ἀθήναια, δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους· πρῶτος ἐνίκα· δεύτερος, Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος, Ἀριστομένης Ὀλοφυρμοῖς. Ἰστέον, ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς Πεντακοσιομεδίμους, εἰς Ἰππέας, εἰς Ζευγίτας, καὶ εἰς Θῆτας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
 Παμφλαγὸνα, καὶ βυρσοπώλην, πικρότατα
 Κατεσθλιοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα·
 Κὰν παραλογισμοῖς διαφέρουτ' ἑρῶμένως
 Ἄλλαντοπώλην, εὐθέως τε σκατοφάγον,
 Πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἰππεῦσίν τισι,
 Τοῖς ἐν χορῶ παροῦσι, τῇ τῶν πραγμάτων
 Ἄρχῃ. Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
 Ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως.
 Ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.
ΝΙΚΙΑΣ.
ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, οὗ ὄνομα ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.
ΚΛΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΠΗΠΕΩΝ.
ΔΗΜΟΣ.

Ι Π Π Η Σ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΝΙΚΙΑΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΔΗΣ,
ΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΔΗΜ. Ἰατταταιᾶξ τῶν κακῶν, ἰατταταί.

Κακῶς Παφλαγόνα, τὸν νεώνητον κακὸν

Αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

Ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,

Πληγὰς αἰεὶ προστρίβεται τοὺς οἰκέτας.

5

ΝΙΚ. Κάκιστα δὴθ' οὗτός γε πρῶτος Παμφλαγόνων,

Αὐταῖς διαβολαῖς.

ΔΗΜ. ὦ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις;

ΝΙΚ. Κακῶς, καθάπερ σύ.

ΔΗΜ. Δεῦρό νυν πρόσελθ', ἵνα

Ξυγαυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.

1. Ἰατταταιᾶξ] σχετλιαστικὰ τὰ ἐπιρρήματα ταῦτα· Δημοσθένης γὰρ καὶ Νικίας οἱ ποτὲ περίφημοι στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ ἀμφοτέροι ἀπολεσθέντες ἐν Σικελίᾳ, οἰκετῶν ἐνταῦθα σχῆμα λαβόντες δεινοπαθοῦσιν, ἐφ' οἷς πάσχουσι, καὶ βουλευόνται, ὅπως τῶν παρόντων ἀπαλλαγείεν δεινῶν. 2. Παφλαγόνα νεώνητον] οὗτός ἐστιν ὁ διαβόητος ἐπὶ κακίᾳ Κλέων, ὃν Θουκυδίδης ὡς κουφολόγον εἰς τὴν ἱστορίαν εἰσάγει· ἐπειδὴ πολλῇ χρώμενος δολιότητι, εἰσήχθη νεωστὶ εἰς τὰ πράγματα, νεώνητον ὀνομάζει· Παφλογόνα δ' αὖ διὰ τὸ πολλὰ παφλάζειν ἐν ταῖς βουλαῖς. 4. Εἰσήρρησεν] ἐπὶ φθορᾷ εἰσήλθεν ἐκ τοῦ Ἐρρέειν, εἰ μὴ διέφθαρται ἐκ τοῦ εἰσέρρησεν.— Εἰς τὴν οἰκίαν, ταύτην δὴ τὴν δημοκρατίαν ἔννοεῖ, ὡς περ αὐ δεσπότην τὸν Δῆμον καὶ τοὺς πολίτας οἰκέτας. 6. Κάκιστα . . . αὐταῖς διαβολαῖς] ἀπολεσθεῖη. 9. Ξυγαυλίαν] σύμφωνον μέλος, ὡς ταῦτὰ θρηνοῦντες ἀμφοτέροι· κατὰ τὸν νόμον τοῦ Ὀλύμπου νόμος ὁ παρ' ἡμῖν ἦχος λεγόμενος, τρόπος φῶδης. Ὀλύμπιος δὲ μαθητὴς Μαρ-

ΝΙΚ. Μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ. 10

ΔΗΜ. Τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἔχρην ζητεῖν τινὰ
Σωτηρίαν νῶν, ἀλλὰ μὴ κλέειν ἔτι;

ΝΙΚ. Τί οὖν γένοιτ' ἄν; λέγε σύ.

ΔΗΜ. Σὺ μὲν οὖν μοι λέγε,
ἵνα μὴ μάχωμαι.

ΝΙΚ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐκ.

Ἄλλ' εἰπέ θάρρῶν, εἶτα καὶ γὰρ σοι φράσω. 15

ΔΗΜ. Πῶς ἂν σύ μοι λέξεις, ἃ ἔμε χρὴ λέγειν;

ΝΙΚ. Ἄλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. πῶς ἂν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπικῶς;

ΔΗΜ. Μὴ μοι γε, μὴ μοι, μὴ διασκανδικίσης·

Ἄλλ' εὗρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότη. 20

ΝΙΚ. Λέγε δὴ μὴ μὴ ξυνεχῆς ὡδὶ ξυλλαβῶν.

σού ἐν μουσικῇ περίφημος καὶ αὐτός. 10. Μὺ μῦ] τοῦτο ἐστὶν ἄρα τὸ τῆς
ξυναυλίας τὸ ταυτοχρόνως ἀμφοτέρους τὸ θρηνητικὸν τοῦτο μῦξιν. 11. Κι-
νυρόμεθα] παραπονοῦμεθα, κλαυθυρίζομεν παρὰ τὴν κινύραν, ἧ χρωῶνται
οἱ λυρικοὶ ἐν τῇ τῶν τεθνεώτων ταφῇ. 14. "ἵνα μὴ μάχωμαι] ἐκάτερος
παρὰ θατέρου τὴν πρώτην ἐκκαλεῖται γνώμην, μηδετέρου ἀποτολμῶντος ἀ-
ποφῆνασθαι περὶ τῆς τοῦ Κλέωνος ἐπιβουλῆς· λέγε σύ τοίνυν πρῶτος, ἵνα
μηκέτι σοι μάχωμαι περὶ τούτου. 16. Πῶς ἂν σύ μοι λέξεις, ἃ ἔμε χρὴ
λέγειν;] φοβούμενος εἰπεῖν τὸ βουλούμενον, ἐπιθυμεῖ ἄλλον πρῶτον ταῦτά
εἰπεῖν. ἃ φρονεῖ· τοῦτο δὲ εἴληφε κομψῶς ἀπὸ τῶν τοῦ Εὐριπίδου ἐν Ἰπ-
πολύτῳ στίχ. 345·

» Πῶς ἂν σύ μοι λέξεις ἃ ἔμε χρὴ λέγειν·

πρὸς ὃ ἢ τροφὸς ἐπιφέρει,

» Οὐ μάντις εἰμὶ τάφανῃ γνῶναι σαφῶς.

17. Τὸ θρέττε] θάρρος, τόλμη· δῆλον δ' ὅτι κομικῶς βαρβάρῳ ἐχρήσατο ῥή-
ματι· τὸ δὲ Κομψευριπικῶς, κομψῶς κατ' Εὐριπίδην, ὡς τὸ κατωτέρω. 19. Δια-
σκανδικίσης] μὴ μὲ Εὐριπίδισης· σκάνδιξ γὰρ εἶδος λαχάνου (τὰ μυρώνια) ἃ
ἡ μήτηρ τοῦ Εὐριπίδου ἐπώλει. — Ἀπόκινος δὲ, φυγὴ, ἀναχώρησις ἀπὸ τοῦ
δήμου· οὗτος γὰρ ἐστὶν δεσπότης. 20- Μὴ μὴ] βούλεται δὲ εἰπεῖν, φύ-
γωμεν ἐντεῦθεν, καὶ αὐτομολήσωμεν πρὸς Λακεδαιμονίους· ἀλλ' ἐπειδὴ ἔτι
φοβεῖται, διασπᾶ οὕτω τὸν λόγον, λέγε, φησί, μὴ μὴ· εἶτα πρόταξον τὸ
αὐτὸ· εἶτα λέγε συνεχῶς πολλάκις τὰ αὐτά, ὅθεν ἐγένετο, μὴ μὴ αὐτὸ

ΔΗΜ. Εὖ προσβιάζεις μ'.

ΝΙΚ. Ἄλλ' ἑτέρα ποι σκεπτέον. 35

ΔΗΜ. Βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;

ΝΙΚ. Οὐ χειρόν· ἔνδ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
Ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
Ἦν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.

ΔΗΜ. Λέγοιμ' ἂν ἤδη· νῶν γάρ ἐστι δεσπότης 40

Ἄγροικος ὀργῆν, κυαμοτρῶξ, ἀκράχολος,
Δῆμος Πνυκίτης, δύσκολον γέροντιον,
Ἐπόκωφον· οὗτος τῇ προτέρα νομηγία
Ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα,
Πανουργότατον, καὶ διαβολώτατόν τινα· 45
Οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
Ὁ βυρσοπαφλαγῶν, ὑποπεσῶν τὸν δεσπότην,
Ἦκαλλ', ἐλώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα
Κοσκυλματίους ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων·

ἦσαν θεοί, οὐκ ἂν εἰκότως ἦν ἐχθρὸς αὐτοῖς.— Εὖ προσβιάζεις] εὖ συμβιάζεις, πείθεις με.— Ἄλλ' ἑτέρα] ὀδῶ, ἑτέρῳ τρόπῳ. 39. Ἦ τοῖς ἔπεσι χαίρουσι καὶ τοῖς πράγμασι] αἰτησώμεθα αὐτοὺς δεῖξαι ἡμῖν τῇ τῶν ἑαυτῶν προσώπων διαθέσει, εἰ ἤθουντο τῷ τε μέτρῳ τῶν ἐπῶν καὶ τοῖς παρ' ἡμῶν λεγομένοις. 40. Λέγοιμ' ἂν ἤδη] τρέπεται Δημοσθένης πρὸς τοὺς θεατάς, καὶ μέμφεται μὲν τὸν δῆμον ὡς δύσκολον καὶ ὑποκωφον γέροντιον, καὶ ἀκούοντα ὅτι ποτε βούλεται αὐτῷ εἰπεῖν ὁ Κλέων· κατηγορεῖ δὲ αὐτοῦ, ὅτι διαβάλλει τοὺς πολίτας.— Δεσπότης δὲ ἐστὶν ὁ δῆμος, οἰκία δὲ ἡ πόλις· οἰκέται δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασι. 41. Ἄκράχολος] ὁ εἰς ἄκρον ὀργίλος· καὶ ὡς φησι Θεόκριτος Εἰδ. Α'. στίχ. 18·

» Καὶ οἱ φεῖ δριμεῖα χολὰ ποτὶ φίλι κάθηται.

τὸ δὲ κυαμοτρῶξ ὁ τοὺς κυάμους, ὅ ἐστι τὰς ψήφους ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐσθίων· Πνυκίτης δέ, ὅτι ἐν τῇ Πνυκί ἐκκλησίαζον Ἀθηναῖοι. Δύσκολον δέ, δυστράπελον, ἰσχυρογνώμον, ὑπόκωφον αὐ, ὅτι προσεποιεῖτο μὴ ἀκούειν τὰ ληθῆ. 43. Τῇ προτέρα νομηγία] ὅ ἐστι νεωστὶ εἰσῆλθον εἰς τὰ πράγματα. 47. Ἐποπεσῶν] ὑποτρέχων τὸν δῆμον. Ἦκαλλεν, ἔσαιεν, ὡς ὀκίων τοὺς οἰκέτους· Κοσκυλματίους, λεπτολογίαις περιτταῖς καὶ πράγμασι εὐτελεσί· κοσκυλματία γὰρ (ἀπὸ τοῦ σκόλλειν) τὰ ἄκρα τῶν δερμάτων τὰ ἀπορριπτό-

Ὡ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν, 50
 Ἐνθου, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον.
 Βούλει παραθῶ σοι ὄρπον;—εἴτ' ἀναρπάσας
 Ὅ,τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότη
 Παφλαγῶν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρῶν γ' ἐμοῦ
 Μάζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικῆν, 55
 Πανουργότατά πως περιδραμῶν ὑφαρπάσας,
 Αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην
 Ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοῦκ ἔᾶ τὸν δεσπότην
 Ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίην ἔχων,
 Δειπνοῦντος, ἐστῶς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας. 60
 Ἄδει δὲ χρησμούς. ὁ δὲ γέρων σιβυλλιά.

μενα παρὰ τοῦ Βερσοδέφου· κωμῶδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τῆς τέχνης. 50. Ἐκδικάσας μίαν] ἀποσχόμενος μίαν ἡμέραν τοῦ δικάζειν, ἐνθου ψωμούς εἰς τὴν κοιλίαν· ῥόφει οἶνον, ἔντραγε, ἀκρατίζου ἔχε τὸν δικαστικὸν μισθόν, ὅς ἐστί τὸ τριώβολον. 55. Καὶ πρῶν ἐμοῦ μάζαν] τοῦτο δὲ βούλεται εἰπεῖν, ὅτι ἦν ἄλλοι μάττουσι μάζαν, ταύτην λαθῶν ὁ Κλέων παρατίθησι τῷ δήμῳ ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Θουκυδίδου. Δημοσθένης γὰρ περιπλέων τὴν Πελοπόννησον ὡς ἐπὶ τὴν Ἀκαρνανίαν, κατῆρε τῇ Πύλῳ, καὶ ὄρων δεξιὸν τὸ χωρίον πρὸς τειχισμὸν, ἐτείχισε τοῦτο· ἐπιόντες δὲ οἱ Πελοποννήτιοι σὺν ἔργῃ, ἐπολιορκῶν ἀπὸ τε γῆς καὶ θαλάσσης, διαβιάσαντες καὶ τριακσίους τῶν Σπαρτιατῶν εἰς τὴν Σφακτηρίαν τὴν τὸν λιμένα ὑποτείνουσαν νῆτον οἴτινες, ἐπικρατησάντων ἔπειτα τῶν Ἀθηναίων τῷ ναυτικῷ, ἐπολιορκήθησαν· ἐν τούτῳ δὲ Δημοσθένης γράψας, κελεύει πέμψαι δύναμιν ἐτέραν ἐκπολιορκεῖν τὸ χωρίον. οὐ γὰρ ἦσαν αὐτῷ στρατιῶται πλεῖν, ἢ τριακσίοι. Ἐκκλησιασάντων τοίνυν τῶν Ἀθηναίων, καὶ πολλῶν γενομένων λόγων, ὑφίσταται Κλέων, ἀναδεξάμενος τὴν στρατηγίαν, καὶ ἐπιπλεύσας, ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν εἰπὼν ἀπάξειν τοὺς Λακεδαιμονίους ἀίχμαλώτους Ἀθήναζε· ὃ καὶ ἐγένετο. Ἐκ δὲ τούτου οἰκειοποιησάμενος τὸ πᾶν, οὐκέτι ἐκρατεῖτο, μέχρις ἐκστρατεύσας καὶ εἰς Ἀμφίπολιν, ἔπεσεν ἐν τῇ μάχῃ. καὶ ἐντεῦθεν ἀπηλλάγησαν οἱ Ἀθηναῖοι τῆς αὐτοῦ κουρολογίας. Τοῦτ' οὖν βούλεται λέγειν ἐναυθῆα μάζαν, τὴν ὑπὸ Δημοσθένους προετοιμασθεῖσαν παράδοξον ἐκείνην νίκην. 60. Δειπνοῦντος] ἐπειδὴν ἐσθίωσιν οἱ δεσπῶται, οἰκέτης τις, παριστάμενος, καὶ κλάδων μυρσίην ἔχων, ἀποσοβεῖ τὰς μυίας· ὁ δὲ τροπῆ τοῦ κατάρχοντος Μ, εἰς τὸ Β ἐποίησε Βυρσίην, αἰνιττόμενος τὴν βύρσαν, ἐν ἣ ὁ Κλέων εἰργάζετο· ὡς περ αὐτὸ ἀντὶ τῶν μυιῶν ἔθηκε τοὺς ῥήτορας. 61. Σιβυλλιά· γέρων γὰρ ὑπόκωφος, χρησμούς

Ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὄρᾳ μεμακκοακότα,
 Τέχνην πεποιήται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
 Ψευδῆ διαβάλλει· κᾶτα μαστιγούμεθα
 Ἥμεῖς· Παφλαγῶν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας
 Αἰτεῖ, ταραττει, δωροδοκεῖ, λέγων ταδί.

65

Ὅρᾳτε τὸν Ὑλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
 Εἰ μὴ μ' ἀναπέισετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.—

Ἥμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
 Ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσιον χέζομεν.
 Νῦν οὖν ἀνύσαντες φροντίσωμεν, ὦ γαθέ,
 Ποίαν ὁδὸν νῶν τρεπτέον, καὶ πρὸς τίνα.

70

ΝΙΚ. Κράτιστ' ἐκείνην, τὴν μὴλωμεν, ὦ γαθέ.

ΔΗΜ. Ἄλλ' οὐχ οἶόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·

Ἐφορᾶ γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
 Τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ κκλησίᾳ.

75

Τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος,

Ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσι·

Τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς· ὁ δὲ νοῦς ἐν Κλωπιδῶν.

ΝΙΚ. Κράτιστον οὖν νῶν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει,

80

Ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικώτατα.

ΔΗΜ. Πῶς δῆτα; πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα;

ΝΙΚ. Βέλτιστον ἡμῖν αἶμα ταύρειον πιεῖν.

Ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος.

ἤθετα ἀκούειν. Σίβυλλαι δέ, προφητικαὶ γυναῖκες ἦσαν πολλαί, ἐν αἷς ἡ
 Ἐρυθραία καλουμένη καὶ ἀρχαιότερα, φασί, καὶ ἐνδοξότερα. 62. Μεμακ-
 κοακότα] τὰ τῆς Μακκοῦς φρονουῦντα, ἀνοηταίνοντα. Μεμακκῶ γὰρ καὶ Λα-
 μῶ γεγονάσιν ἐνεαί, ὡς βαρέως καὶ μόλις ἀκούουσαι· ὅθεν καὶ ὁ δῆμος ὑπό-
 κωρον γερόντιον ἤκουσε. 67 Τὸν Ὑλαν] δοῦλος οὗτός τις ὁ τυχών.— Εἰ μὴ
 με ἀναπέισετε] χρήμασι. 70. Πατούμενοι] δυναστευόμενοι ὑπὸ τοῦ δήμου,
 ἀποτίομεν ὀκταπλάσια. 78. Χάοσι] Χάονες, ἔθνος τι τῆς Ἠπείρου· αἰνίττει-
 ται ἐνταῦθα τὸ χαλνεῖν· οὕτω δὲ καὶ τὸ Αἰτωλοῖς τὸ αἰτεῖν, καὶ τὸ Κλωπιδῶν
 τὸ τῶν Κροπιδῶν, ὅς ἐστι δῆμος τῆς Λεοντίδος· οὕτω τῇ τῶν στοιχείων ἐναλ-
 λαγῇ παίζει. 83. Αἶμα ταύρου ποιεῖν] ὡς περ ὁ Θεμιστοκλῆς· μέμφεται δὲ

- ΔΗΜ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἄκρατον οἶνον Ἀγαθοῦ Δαίμονος. 85
 Ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.
- ΝΙΚ. Ἴδου γ' ἄκρατον. περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστὶ σοί;
 Πῶς δ' ἂν μεθύνω χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνὴρ;
- ΔΗΜ. Ἀληθές, οὔτος, κρουνοχυτρολήραιον εἶ.
 Οἶνον σὺ ταλμᾶς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν. 90
 Οἶνου γὰρ εὖροις ἂν τι πρακτικώτερον;
 Ὅρᾶς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
 Πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
 Εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελουσί τοὺς φίλους.
 Ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνου χοᾶ, 95
 Τὸν νοῦν ἐν ἄρδῳ, καὶ λέγω τι δεξιόν.
- ΝΙΚ. Οἴμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσῃ τῷ σῷ ποτῷ;
- ΔΗΜ. Ἀγάθ'· ἀλλ' ἔνεγκ' ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
 Ἦν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω
 Βουλευματίων, καὶ γνωριδίων, καὶ νοιδίων. 100
- ΝΙΚ. Ὡς εὐτυχῶς, ὅτι οὐκ ἐλήφθην, ἐνδοθεν
 Κλέπτων τὸν οἶνον.
- ΔΗΜ. Εἶπ' ἐμοί, Παφλαγῶν τί ὄρᾳ;

τούτοις τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι οὕτω βιάζονται τοὺς ἀγαθοὺς ἀποθνήσκειν.
 85. Ἀγαθοῦ δαίμονος] ἢ τὸ πρῶτον ποτήριον, ἢ τὸ ἔσχατον, αἰρομένης τῆς
 τραπέζης ἐννοεῖ· ἀγαθὸν δαίμονα τὸν Διόνυσον. 89. Κρουνοχυτρολήραιον]
 κρουνόληρος, φλύαρος, ἀνόητος, παρὰ τὸ κρουνο-χυτρα-λήρος· ἐκ δὲ τοῦ
 Ὀμηρικοῦ,

» Ἄνδρι δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει.

95. Οἶνου χοᾶ] μέτρον τοῦτο ὀκτῶ κοτυλῶν· κλίνεται δὲ ὁ χοῦς τοῦ χοῦς
 τῷ χοί τὸν γοῦν καὶ γοᾶ καὶ χοᾶ ἐκ τοῦ χοεὺς χοεᾶ χοᾶ. 99. Καταπά-
 σω] πληρώσω, καλύψω, ἐπιπάσω πάντα ταῦτα τὰ σκέμματα ἐκ βουλευμά-
 των· ἐχρήσατο δὲ τοῖς ὑποχωριστικοῖς γελοίως. 101 Ὡς εὐτυχῶς οὐκ ἐλή-
 φθην ἐνδοθεν] Νικίας εἰσελθὼν, καὶ λαθῶν οἶνον, δίδωσι τῷ Δημοσθένει· ὁ
 δὲ μαθὼν Κλέωνα ῥέγκοντα ἐκ μέθης, κελεύει τὸν Νικίαν εἰσελθόντα εἰς τὸν
 δεσπότην κλέψαι τὰ βιβλία, ἐν οἷς ἦσαν τὰ ἀπόρρητα αὐτοῦ γεγραμμένα.
 τοῦτο δὲ ποιήσας Νικίας δεξιῶς, κομίζει αὐτὰ εἰς Δημοσθένην· ἐν οἷς εὖρε
 χρήσιμον, ὅτι ἀλλαντοπώλης διαφθείρας Κλέωνα, αὐτὸς ἐπιστατήσει τῆς πό-

- ΝΙΚ. Ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος,
Ῥέγχει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὑπτιος.
- ΔΗΜ. Ἴθι νυν, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν. 105
- ΝΙΚ. Σπονδὴν λαβὴ δὴ, καὶ σπείσον, Ἀγαθοῦ Δαίμονος·
Ἐλχ', ἔλκε τὴν τοῦ Δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
- ΔΗΜ. Ὡ Δαῖμον Ἀγαθὲ. σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.
- ΝΙΚ. Εἶπ', ἀντιβόλω, τί ἐστι;
- ΔΗΜ. Τοὺς χρησμοὺς ταχῶ
Κλέφας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν, 110
Ἐως καθεύδει.
- ΝΙΚ. Ταῦτ' ἀτὰρ τοῦ δαίμονος·
Δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
- ΔΗΜ. Φέρε νυν ἐγὼ·μαυτῶ προσαγάγω τὸν χοῶ,
Τὸν νοῦν ἴν' ἄρδω, καὶ λέγω, τι δεξιόν.
- ΝΙΚ. Ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν ῥέγκεται καὶ πέρδεται, 115
Ὡστ' ἔλαθον αὐτόν, τὸν ἱερόν χρησμὸν λαβὼν,
Ὅγπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν.
- ΔΗΜ. Ὡ σοφώτατε,
Φέρ' αὐτόν, ἴν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν

λεως. 103. Ἐπίπαστα λείξας δημιόπρατα] ἐπίπαστον λέγεται τὸ ἔθνος, ἐφ' οὗ καταχύσματ' ἄττα ἐπέπασον, ἃ ἠδέως ἂν τις ἔλειξεν, ὅς ἂν ἦδηται οἶνον πίνειν· ἐνταῦθα δὲ ἐξ ὁμοιότητος ποιεῖ τὸν Κλέωνα λείξαι πολλὰ τὰ ἐκ δημοπρασίας κοινὰ ὄντα, καὶ μεθύσας ῥέγχει. 105. Ἐγκάναξον] ἐγκανάσω ἐγγέω οἶνον τῶ ποτηρίῳ σὺν κρότῳ.—Ἐλκε, σπῶ τοῦ οἴνου, μὴ φείδου τοῦ Πραμνίου· Πράμνιος δὲ, ἢ Πράμνιος οἶνος ὁ ἐκ Πράμνης, ὄρους, φασί, τούτου ἐν τῇ νήσῳ Ἰκαρία· ἦν δὲ στυφὸς καὶ ἰσχυρὸς, ὧ τοὺς Ἀθηναίους μὴ ἦδεσθαι φησὶν ὁ ποιητής.

- » Τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὔτε ποιηταῖς
- » ἠδεσθαι σκληροῖς καὶ ἀστεμφέσιν, οὔτε
- » Πραμνίοις σκληροῖσιν οἴνοις συναγοῦσι
- » Τὰς ὄφρυς τε καὶ τὴν κοιλίαν, ἀλλ'
- » Ἀνοσμίῃ, καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ.

113. Φέρε νῦν ἐγὼ] εἰσιόντος θατέρου ἐπὶ τὸν χρησμὸν, αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἀκωλύτως πίνει· ἵνα δὲξῆναι τὸν νοῦν πρὸς κατάληψιν τοῦ χρησμοῦ· ὅπερ ὁ

Ἄνυσας τι. φέρ' ἴδω, τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.

ᾠ λόγια. δὸς σύ μοι τὸ ποτήριον ταχύ.

120

ΝΙΚ. Ἰδού· τί φησιν ὁ χρησμός;

ΔΗΜ. Ἐτέραν ἔγχεον.

ΝΙΚ. Ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ἑτέραν ἔγχεον;

ΔΗΜ. ᾠ Βάκι.

ΝΙΚ. Τί ἐστι;

ΔΗΜ. Δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.

ΝΙΚ. Πολλῶ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τῷ ποτηρίῳ.

ΔΗΜ. ᾠ μιὰρὲ Παφλαγῶν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι, 125

Τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρώδων;

ΝΙΚ. Τί;

ΔΗΜ. Ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.

ΝΙΚ. Καὶ πῶς;

ΔΗΜ. Ὅπως; ὁ χρησμός ἀντικρυς λέγει,

Ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,

Ὅς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

130

ΝΙΚ. Εἰς οὗτοςί πώλης. τί τὸν τεύθεν; λέγε.

ΔΗΜ. Μετὰ τοῦτον αὐθις προβατοπώλης δευτερος.

ΝΙΚ. Δύο τῶδε πῶλα. καὶ τί τοῦτον γρη παθεῖν;

ΔΗΜ. Κρατεῖν, ἕως ἂν ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος

αὐτοῦ γένηται· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.

135

Ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγῶν,

Ἄρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

κλέων πλέον ἢ τοὺς ἄλλους ἐφυλάττεν ἀνέκπυστον μένειν. 120. ᾠ λόγια] ἀναγνοὺς γὰρ, θαυμάζει τὰ μαντεῖα. 124. Βάκις.] ἦσαν καὶ ἄλλα ἐν τῇ Ἑλλάδι μαντεῖα τοῦ Βάκιδος· τὰ δ' ἐπιστημότερα ἦν ἐν Βοιωτίᾳ, ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ. 129. Στυππειοπώλης] ὁ πωλῶν στυππεῖα. καθάπτεται δὲ ἴσως καὶ τοῦ Εὐκράτους τοῦ δημαγωγοῦ, ὃς Στύππαξ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ εἶναι Στυππειοπώλης. 131. Πώλης] παίζει τῷ ἀχροτελευτήτῳ τοῦ ὀνόματος. Προβατοπώλης] ἄλλου τινὸς καθικνεῖται, τοῦ Καλλίου φασίν, ἢ τοῦ Λυσικλέους, ὃς ἐλέγετο τοῦτο. 137. Κεκράκτης] κρατικτός. ἐστὶ ῥῆμα κράζω, κέκραγα· ἐκ δὲ τούτου γίνεται κεκράγω, κεκράξω, κεκέγραγα, κεκέκραγαί,

- ΝΙΚ. Τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεῶν
Ἵπὸ βυρσοπώλου;
- ΔΗΜ. Νῆ Δί'.
- ΝΙΚ. Οἴμοι δειλῆαιος.
Πόθεν εὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἰς μόνος; 140
- ΔΗΜ. Ἔτ' ἐστὶν εἰς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
- ΝΙΚ. Εἴπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστίν;
- ΔΗΜ. Εἴπω;
- ΝΙΕ. Νῆ Δία.
- ΔΗΜ. Ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν.
- ΝΙΚ. Ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον, τῆς τέχνης.
Φέρε, ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν; 145
- ΔΗΜ. Ζητῶμεν αὐτόν.
- ΝΙΚ. Ἄλλ' ὀδὶ προσέρχεται,
Ὡσπερ κατὰ θεῖον, εἰς ἀγοράν.
- ΔΗΜ. Ὡ μακάριε
Ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο, δεῦρ' ὦ φίλτατε,
Ἀνάβαινε σωτὴρ τῆ πόλει καὶ νῶν φανείς.
- ΑΑ. Τί ἐστι; τί με καλεῖτε; 150
- ΔΗΜ. Δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ,
Ὡς εὐτυχῆς εἶ, καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.
- ΝΙΚ. Ἴθι δῆ, κάθελ' αὐτοῦ τούλεδν, καὶ τοῦ θεοῦ
Τὸν χρησμὸν αὐτὸν ἀναδίδαξον ὡς ἔχει·
Ἐγὼ δ' ἰὼν προσκίβομαι τὸν Παφλαγόνα.
- ΔΗΜ. Ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί. 155

κεκράκτης. Κυκλοθόρος δ' ἐστὶ ποταμὸς τις ἐν εἴδει καταρράκτου τραχέος. ἕτεροι δὲ λέγουσι Κύκλος τις ἦν, ἔνθα τὰ ἐδώδιμα ἐπωλοῦντο, ὅπου ὁ Κλέων λαμβάνων δῶρα, συνεχῶρει τοῖς πιπράσκουσι ποιεῖν ὅ,τι βούλοιντο. 143. Ἐξολῶν] ὅς μέλλει ἐξολέσειν τὸν Κλέωνα· ἐστὶ δὲ ὁ Ἀγοράκριτος. 147. Κατὰ θεῖον] κατὰ θεῖαν πρόνοιαν· τὰ γὰρ αἴφνης ἐπιφαινόμενα οὕτως ἔλεγον, κατὰ θεῖον ὄφθαι· εἰσάγεται δ' οὖν Ἀγοράκριτος εἰς τὸ θέατρον, ἔντερα φέρων καὶ κοιλίας καὶ τράπεζαν μαγειρικῆν. 152. Τούλεδν] ἄφελε αὐτοῦ

"Επειτα τὴν γῆν πρόσκυσον, καὶ τοὺς θεούς.

ΑΛ. Ἴδού· τί ἐστίν;

ΔΗΜ. Ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε!

Ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας·

Ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.

ΑΛ. Τί μ', ὦ γάθ', οὐ πλύνειν ἕως τὰς κοιλίας, 160

Πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελαῖς;

ΔΗΜ. Ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.

Τὰς στίχας ὄρᾳς γε τῶνδε τῶν λαῶν.

ΑΛ. Ὅρῳ.

ΔΗΜ. Τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔση,

Καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς Πνυκός. 165

Βουλὴν πατήσεις, καὶ στρατηγούς κλαστάσεις,

Δήσεις, φυλάξεις, ἐν Πρυτανείῳ λαικάσεις.

ΑΛ. Ἐγώ;

ΔΗΜ. Σὺ μέντοι· κούδέπω γε πάνθ' ὄρᾳς.

Ἄλλ' ἐπανάβηθι κατὰ τοῦλεόν τοῦτι,

Καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κύκλῳ. 170

ΑΛ. Καθερῶ.

ΔΗΜ. Τί δαί; τὰμπόρια, καὶ τὰς ὀλκάδας;

ΑΛ. Ἐγωγε.

ΔΗΜ. Πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;

"Ετι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' εἰς Καρίαν

Τὸν δεξιόν, τὸν δ' ἕτερον εἰς Χαλκηδόνα.

ΑΛ. Εὐδαιμονήσω γ', εἰ διαστραφήσομαι; 175

τὴν τράπεζαν καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς· πρὸς τὸν Δημοσθένην ταῦτά φησι. 163. Τὰς στίχας] τὰς τάξεις τοῦ πλήθους· δείκνυσιν ἐνταῦθα τοὺς θεατάς. 164. Ἀρχέλας] ταγός, ἄρχων λαοῦ· ἐμπαίξει δὲ καὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων ὡς ὑπὸ τοιοῦτων. ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ Κλέωνος, ὀδηγούμενον. 166. Πατήσεις] κατακρατήσεις· Κλαστάσεις, συντρίψεις, ταπεινώσεις· Δήσεις, δεσμεύσεις· Φυλάξεις, καθείρξεις, εἰς εἰρηνὴν ἐμβαλεῖς· Λαικάσεις, πορνεύσεις, κωμικώτερον δὲ τοῦτο· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, ἀριστήσεις, λαικάσεις εἶπεν. 175. Εἰ διαστραφήσομαι] εἰ γὰρ τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ Καρίαν, τὸν δὲ ἕτερον ἐπὶ Χαλκηδόνα (Καρχηδόνα ἐν ἄλλοις) κινήσω, διάστροφος ἔσομαι τοὺς δ-

- ΔΗΜ. Οὐκ· ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται.
 Γίγνη γὰρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὕτωςί λέγει,
 Ἄνῆρ μέγιστος.
- ΑΔ. Εἶπ' ἐμοί, καὶ πῶς ἐγὼ
 Ἄλλαντοπώλης ὦν, ἀνὴρ γενήσομαι;
- ΔΗΜ. Δι' αὐτὸ γάρτοι τοῦτο καὶ γίγνη μέγας, 180
 Ὅτι ἡ πόνηρος, κἄξ ἀγορᾶς εἶ, καὶ θρασύς.
- ΑΔ. Οὐκ ἄξιῶ γῶμαυτὸν ἰσχύειν μέγα.
- ΔΗΜ. Οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ', ὅτι σαυτὸν οὐ φῆς ἄξιον;
 Ξυνειδέναί τί μοι δοκεῖς σαυτῶ καλόν.
 Μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν; 185
- ΑΔ. Μὰ τοὺς θεοὺς,
 Εἴμ' ἐκ πονηρῶν γ'.
- ΔΗΜ Ὡ μακάριε τῆς τύχης,
 Οἷον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.
- ΑΔ. Ἄλλ' ὦ γάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
 Πλήν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
- ΔΗΜ. Τουτί σε μόνον ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς. 190
 Ἢ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
 Ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς, οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
 Ἄλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς,
 Ἄ σοι διδάσ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.
- ΑΔ. Πῶς δῆτά φησιν ὁ χρησμὸς;
- ΔΗΜ. Εἶ, νῆ τοὺς θεοὺς, 195

φθαλμοῦς, ἄρα τοῦτο σὺ εὐδαιμονίαν καλεῖς; 176. Πέρναται] πιπράσκειται. ἀπὸ τῆς τέχνης αὐτοῦ ἢ μεταφορᾷ, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, διοικεῖται. 181. Κἄξ ἀγορᾶς, θρασύς] ὑποδηλοῖ δὲ ταῦτα, ὅτι τὰ τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τοιοῦτων διοικεῖται. 184. Ξυνειδέναί τί μοι δοκεῖς σεαυτῶ καλόν] καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀξιοῖς εἰς τὰ πράγματα, ἃ συνήθως ὑπὸ πονηρῶν διοικοῦνται. 187. Οἷον πλεονέκτημα τοῦτο τὸ ἐκ πονηρῶν (ἢ ἐκ πονήρων) γενέσθαι χρήσιμον εἰς τὸ ἀρχειν. 188. Οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι] ὡς ἐλευθέριον οὔσαν τέχνην, καὶ συνήθη μάλιστα τοῖς εὐγενέσι· ἀλλ' ἐννοεῖ ἐν ταύτῃ ἴσως πᾶσαν τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν. 190. Τοῦτο βλάπτει σε μόνον, ἢ ἰδέα τοῦ Κακῶς, μὴ

Καὶ ποικίλως πως, καὶ σοφῶς ἠνιγμένος.

Ἄλλ' ὅπταν μάρψῃ βурсαίετος ἀγκυλοχείλης
Γαμφηλῆσι δράκοντα κοάλεμον, αἱματοπώτην,
Δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη·
Κοιλιοπώλησιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει, 200
Αἴκεν μὴ πωλεῖν ἀλλάντας μᾶλλον ἔλονται.

ΑΔ. Πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν; ἀναδίδασκέ με.

ΔΗΜ. Βурсαίετος μὲν, ὁ Παφλαγῶν ἔσθ' οὕτοσί.

ΑΔ. Τί δ' ἀγκυλοχείλης ἐστίν;

ΔΗΜ. Αὐτό που λέγει,

Ἵτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει. 205

ΑΔ. Ὁ δράκων δὲ πρὸς τί;

ΔΗΜ. Τοῦτο περιφανέστατον.

Ἵτι δράκων γάρ ἐστι μακρόν, ὅτ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν·

Εἴθ' αἱματοπώτης ἐστίν ὅτ' ἀλλᾶς, χεῖρ δὲ δράκων.

Τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βурсαίετον

Ἵδη κρατήσειν, αἴκε μὴ θαλφθῆ λόγοις. 210

ΑΔ. Τὰ μὲν λόγια καλεῖ με. θαυμάζω δ', ὅπως

Τὸν δῆμον οἷός τ' εἴμ' ἐπιτροπεύειν ἐγώ.

ΔΗΜ. Φαυλότατον ἔργον· ταῦθ', ἅπερ ποιεῖς, ποίει·

Τάραττε, καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα

Ἵπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰεὶ προσποιῶ, 215

Ἵπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.

εἰδῶς, ὅτι τοῦτο μᾶλλον ἀνάγει σε εἰς τὰ πράγματα. 196. Ἵνιγμένος] δι' αἰνίγματος ἐξηγηθεῖς· οἶον, μάρψῃ, βλάβῃ, φάγῃ· Βурсαίετος, Βύρσα καὶ αἰετός, ὁ Βурсοδέψης Κλέων· Ἵγκυλοχείλης ὁ αἰετός, ἀγκυλοχείρης δὲ ὁ Κλέων εἰς τὸ κλέπειν καὶ ἀρπάζειν τὰ κοινά. Γαμφηλῆσι σιαγῶσιν· Δράκοντα κοάλεμον, τὸν ἀλλάντα ὡς ὀφιοειδῆ καὶ ὁμοιον τῷ δράκοντι· ἡ αὐτὸν τὸν Ἵγοράκριτον τὸν ἐν τῷ νοεῖν ἀλώμενον, μωρόν. Αἱματοπώτην, τὸν ἀλλάντα ὡς πεπληρωμένον ἐξ αἱμάτων. Σκοροδάλμη, τὴν πικρίαν αἰνίττεται τοῦ Κλέωνος. 210. Εἰ καὶ μὴ θαλφθῆ λόγοις] εἰ μὴ πεισθεῖη λόγοις, μὴδ' ἐνδοίῃ ταῖς λοιδορίαις. 214. Φαυλότατον ἔργον] ἀπλοῦν, μικρόν, εὐχερές· Χόρδευε· καθάπερ τὰς χορδὰς ποιεῖς, οὕτω καὶ τὰ πράγματα.

Τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσσεστι δημαγωγικὰ,
 Φωνὴ μιὰρὰ, γέγονας κακὸς, ἀγοραῖος εἶ.
 Ἐχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν, ἃ δεῖ.
 Χρησιμοὶ τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ Πυθικόν.
 Ἄλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ.
 Χῶπως ἀμυνῆ τὸν ἄνδρα.

220

ΑΔ. Καὶ τίς ξύμμαχος

Γενήσεταιί μοι; καὶ γὰρ οἷ τε πλούσιοι
 Δεδίασιν αὐτόν, ὅ,τε πένης βδύλλει λεῶς.

ΔΗΜ. Ἄλλ' εἰσὶν Ἴππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιαι,

225

Μισοῦντές αὐτόν, οἷ βοηθήσουσί σοι,

Καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοὶ τε κἀγαθοὶ,

Καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιὸς,

Κἀγὼ μετ' αὐτῶν, χῶ θεὸς ξυλλήψεται.

Καὶ μὴ δέδιθ'· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξηκασμένος.

230

Ἵπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτόν οὐδεὶς ἤθελε

Τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι, πάντως γε μὴν

Γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

ΝΙΚ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγῶν ἐξέρχεται.

ΚΛ. Οὐ τοι, μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς, χαιρήσετον.

235

Ἵτιν' ἐπὶ τῷ δήμῳ ξυνώμνυτον πάλαι.

Τουτί τί δρᾶ τὸ Χαλκιδικόν ποτήριον;

218. Γέγονας κακὸς, ἀγοραῖος εἶ] ταῦτα γὰρ ἀνωτέρω (187) πλεονεκτήματα εἰς τὸ ἄρχειν εἰρηνται εἶναι. 221. Κοαλέμῳ] ἀνοήτῳ δαίμονι· καὶ ὄρα, ὅπως ἀμυνῆ τὸν Κλέωνα. 225. Βδύλλει] ὀβριθεῖ, φοβεῖται ἄγαν. 230. Ἐξηκασμένος] οὐκ ἔχει προσωπεῖον· οὐ γὰρ ἠθέλησαν οἱ σκευοποιοὶ ποιῆσαι τοιοῦτό τι ὑπὸ τοῦ φόβου· λέγουσι γὰρ, ὅτι μεγάρις ὑπέστη ὑποκρίνασθαι αὐτόν, εἰμὴ αὐτὸς Ἀριστοφάνης, μιλιώσας ἑαυτόν, ἢ τῆ τραγίᾳ χρίσας. 234. Οἴμοι κακοδαίμων] Νικίας πρὸ πολλοῦ παρατηρῶν τὸν Κλέωνα κοιμώμενον, καὶ ἰδὼν αὐτόν ἐξερχόμενον, λέγει τοῦτο καὶ τοῖς ἄλλοις. 237. Χαλκιδικόν ποτήριον] ἔφερε τοῦτο ἐν χειρὶν ὡς ἔοικεν ὁ Δημοσθένης ἢ ὅστισποῦν· τούτου δὲ προφάσεως ὁ συκοφάντης λαβόμενος, λέγει δῶρον δέξασθαι αὐτοὺς παρὰ τῶν Χαλκιδικῶν.

Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.

Ἀπολειῖσθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μιαιρωτάτω.

ΔΗΜ. Οὗτος, τί φεύγεις; οὐ μενεῖς, ὦ γεννάδα 240

Ἄλλαντοπῶλα; μὴ προδοῖς τὰ πράγματα.

Ἄνδρες Ἰππῆς, παραγένεσθε νῦν ὁ καιρὸς, ὦ Σίμων,

ὦ Παναίτι, οὐκ ἐλάτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;

Ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνου, κἀπαναστρέφου πάλιν.

Ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν, ὡς ὁμοῦ προσκειμένων. 245

Ἄλλ' ἀμύνου, καὶ δίωκε, καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟΡ. Παῖε, παῖε τὸν πανοῦργον, καὶ παραξιππόστρατον.

Καὶ τελώνην, καὶ φάραγμα, καὶ Χάριθδιν ἀρπαγῆς,

Καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον. πολλάκις γὰρ αὐτ' ἐρῶ.

Καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας. 250

Ἄλλὰ παῖε καὶ δίωκε, καὶ τάραττε, καὶ κύκα,

Καὶ βδελύττου· καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βδοᾶ

Εὐλαβοῦ δὲ, μὴ κφύγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,

Ἄς περ Εὐκράτης ἔφυγεν εὐθὺ τῶν κυρηθίων.

ΚΛ. ὦ γέροντες Ἥλιασταί, φράτορες τριωθόλου, 255

Οὓς ἐγὼ βόσκω, κεκραγῶς καὶ δίκαια κᾶδικα,

Παραβολεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.

εἶτε τῶν ἐν Θράκῃ, εἴτε τῶν ἐν Εὐβοίᾳ, ἐφ' ἧ συνομόσαντες, συναποστή-
 σονται. 242. Ἄνδρες Ἰππῆς] ὡς ἐγγύς ὄντας ἐπικαλεῖται, τοὺς πρώτους
 ὀνομάζων. 244. Ἄνδρες ἐγγύς] πρὸς τὸν Ἄλλαντοπῶλην τοῦτο. 245. Ὡς
 ὁμοῦ] ὡς ὁμοῦ ἡμῖν ὄντων σχεδόν, ὅσον ἐκ τοῦ κονιορτοῦ εἰκάσαι. 247. Παῖε,
 παῖε] ὁ Χορὸς, ὅς ἐστιν οἱ Ἰππεῖς, φησὶ ταῦτα πρὸς τὸν ἐπαναστραφέντα
 Ἄλλαντοπῶλην, διώκοντα ἤδη καὶ τύπτοντα. Παραξιππόστρατον, ἐντεῦθεν
 δῆλον, ὅτι καὶ τοὺς Ἰππέας πολλὰ κακὰ ἐτύγχανεν ὁ Κλέων πεποιτηκῶς.
 Τελώνην δὲ ὡς κλέπτοντα (ἦν γὰρ τοῦτο). Φάραγμα, σχίσμα γῆς καταπίνον
 τὰ ὕδατα, καὶ ὅλως ὀμηρικὴν Χάριθδιν. 252. Καὶ γὰρ ἡμεῖς] καὶ ἡμεῖς
 ἐντεῦθεν τοῦτο ποιούμεν. 254. Εὐκράτης] πολιτικὸς πρὸ τοῦ Κλέωνος
 ἀπὸ κυρηθιοπῶλου· ἐστὶ δὲ κυρηθία τὰ κελέφη τῶν ὀσπρίων, ὅ ἐστιν αὐτὰ
 τὰ πίτυρα καὶ ἄχυρα. 255. Φράτορες] οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς πατρίας, συγγενεῖς·
 πόθεν δὲ τοῦτο; ἐκ τριωθόλου· αὐτὸς γὰρ ὡς δημαγωγὸς ἔβασκεν αὐτοὺς (ὡς
 κτήνη) τῷ τριωθόλῳ, ὅς ἦν μισθὸς τοῖς δικάζουσιν ἐν τῇ Ἥλιαξ τῷ μεγί-

- ΧΟΡ. Ἐν δίκῃ γ' ἐπεὶ τὰ κοινὰ, πρὶν λαχεῖν, κατεσθῆεις,
 Κἀποσυκάξεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους, σκοπῶν,
 Ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων, 260
 Κῆν τιν' αὐτῶν γνῶς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
 Καταγαγὼν ἐκ Χερρόνησου, διαλαβὼν ἠγκύρισας,
 Εἶτ', ἀποστρέψας τὸν ὄμον, αὐτὸν ἐνεκολήθασας·
 Καὶ σκοπεῖς γε, τῶν πολιτῶν, ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
 Πλούσιος, καὶ μὴ πόνηρος, καὶ τρέμων τὰ πράγματα. 265
- ΚΑ. Ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς· ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες, δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
 Ὅτι λέγειν γνῶμην ἔμελλον, ὡς δίκαιον ἐν πόλει.
 Ἔσταναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρίας χάριν.
- ΧΟΡ. Ὡς δ' ἀλαζῶν, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες, οἳ ὑπέρχεται
 Ὅσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς, κ' ἐκκοβαλικεύεται. 270
 Ἄλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτῆ' πεπλήξεται·

στη τῶν δικαστηρίων. 258. Πρὶν λαχεῖν] πρὶν χειροτονηθῆναι, κληρωθῆ-
 ναι· πρὶν γενέσθαι τὴν διανομὴν καθάπερ οἱ ἐν τραπέζῃ προαρπάζοντές τι
 τῶν παρατεθειμένων πρὶν λαχεῖν, τίς τι ἄρη. 259. Κἀποσυκάξεις] τρυγᾶς,
 ὡς τὰ σῦκα, τοὺς μήπω δόντας εὐθύνας τῶν ἑαυτῶν ἐπαγγελμάτων, συκο-
 φαντῶν καὶ καταπιέζων, καὶ ἀνακρίνων, τίς αὐτῶν ἐστὶν ὠμός, δυσκαταμά-
 χητος, καὶ τίς πέπων, καὶ μὴ πέπων. ὅ ἐστι, τίς ὄριμος καὶ τίς ἄωρος· τίς
 πλούσιος, ἢ πένης· ἀκολουθεῖ δὲ τῇ μεταφορᾷ ἀπὸ τοῦ συκάξειν. 262. Κα-
 ταγαγὼν ἐκ Χερρόνησου] Χερρόνησος ἢ ἐν Ἑλλησπόντῃ Ἀθηναίων ἦν, καὶ
 ὡς σιτοφόρον ἔσχον αὐτὴν διὰ σπουδῆς· ὁ δὲ Κλέων, ὄρων ἐκείνους ἀπράγ-
 μονας ὄντας ὡς χωρικοὺς, κατάγων εἰς τὴν πόλιν, καὶ διαλαβὼν, καὶ ἀγ-
 κυρίσας, ὅ ἐστιν ὑποσκελίσας, ὡς ἐπὶ παλαιστρας, κατέβαλλεν αὐτοὺς, καὶ
 ἐνεκολήθασεν, ὅ ἐστι κατέπιεν ὡς κόλλαβον. 264. Ἀμνοκῶν] νοῦν ἀμνοῦ
 ἔχων, ἀθῶος, ἀπλοῦς, ἐπιεικῆς, προβατώδης. 265. Τρέμων τὰ πράγματα]
 δειλὸς εἰς δίκας ἐλθεῖν· τοιοῦτους οὖν ἐπισκοπῶν, ἐπιφοβίζει αὐτοὺς εἰς
 δίκας ἀγαγεῖν, ἵν' ἐλθόντες ἀργύριον αὐτῷ δῶσιν. 266. Ξυνεπίκεισθε ὑμεῖς]
 συμμαχεῖτε καὶ ὑμεῖς ἐκείνοις ἐπ' ἐμὲ ὡς ὄρω· καίτοι ἐγὼ ἔμελλον κτλ.
 πάντα πανουργα καὶ ἐκ κολακείας· τὸ γὰρ Μάσθλης τοῦτ' ἀν' δηλοίη.
 270. Ἐκκοβαλικεύεται] ὑποτρέχων, ἐξαπατᾷ, παρὰ τὸ κόβαλος. 271. Ἄλλ'
 ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτῆ' πεπλήξεται] ἦν διὰ πανουργίας νικήσῃ, διὰ τῆς
 αὐτῆς καταδρασθήσεται· ὡς γὰρ ἐπὶ παλαιστρας ταῦτα λέγεται· οἶον οἷα
 τέχνη χρῆται πρὸς τὸ πλῆττειν, τῇ αὐτῇ δέξεται· τὴν ἀμοιβαίαν πληγὴν,
 ἐὰν δὲ ἐκκλίη παρὰ θάτερα, λακτισθήσεται διὰ τοῦ σκέλους, ὅ ἐστι λάξ

Ἦν δ' ἐκκλίνῃ γε δευρί, πρὸς σέλος κυρθῆσαι.

ΚΛ. Ὡ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' οἴων θηρίων γαστρίζομαι.

ΧΟΡ. Καὶ κέκραγας, ὅσπερ αἰεὶ τὴν πόλιν καταστρέφεις ;

ΑΛ. Ἄλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τρέφομαι. 275

ΧΟΡ. Ἄλλ' ἐὰν μὲν τοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ·

Ἦν δ' ἀναιδεία παρέλθης, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

ΚΛ. Τουτοῖν τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι, καὶ φῆμ' ἐξάγειν
Ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

ΑΛ. Ναὶ μὰ Δία, κᾶγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ 280

Ἐσδραμῶν ἐς τὸ Πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα.

ΔΗΜ. Νῆ Δί', ἐξαγαγὼν γε τ' ἀπόρρηθ', ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας,
Καὶ τέμαχος, οὗ Περικλέης οὐκ ἤξιώθη πώποτε.

ΚΛ. Ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.

ΑΛ. Τριπλάσιον κεκράξομαί σου. 285

ΚΛ. Καταβοήσομαι βοῶν σε.

ΑΛ. Κατακεκράξομαί σε κράζων.

ΚΛ. Διαβαλῶ σ', ἐὰν στρατηγῆς.

ΑΛ. Κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.

ΚΛ. Περιελῶ σ' ἀλαζονείας. 290

καταβληθήσεται· τοῦτο γὰρ δηλοῖ ἂν τὸ Γαστρίζομαι τὸ κατὰ τῆς γαστρὸς τύπτεσθαι τῷ ποδί· τὸ δὲ Κυρθῆσαι τὴν τῶν κερασοφόρων μάχην διὰ τῶν κεράτων δηλοῖ. 276. Τήνελλος εἶ· ἐπινίκια ἄξεις· ἀπὸ τῶν ἀνακρουόμενων τὴν λύραν ἢ μεταφορὰ (ἴδε Ὀριθ. στίχ. 1761). 277. Ἠμέτερος ὁ πυραμοῦς] πλακοῦς ἐκ μέλιτος βραβεῖον διδόμενος τοῖς ἐν τοῖς συμποσίοις διαγρυπνοῦσι· μέχρι τῆς ἐπιούσης ἡμέρας. 278. Δείκνυμι] ἐνδείκνυμι καὶ φαίνω ἐπὶ τῶν καταγγελλόντων τοὺς κακούργους· ὡς πρὸ ἡμῖν νῦν τὸ καταμηνύειν. Ζωμεύματα δὲ φησι τὰ εἰς διαζεύγματα ταῖς τριήρεσι ξύλα· ἅπερ ἀπείρητο Ἀθήνηθεν ἐξάγειν· ἀπὸ τῶν ζωμευμάτων καὶ καταχυσμάτων τῶν μαγείρων τῇ παρονομασίᾳ χρῆσάμενος. 281. Πλέα] πλήρει τῇ γαστρὶ· ἐννοεῖ δὲ τοῦτοις, ὅτι εἰσπηδήσας βίβη εἰς τὴν πολιτείαν ἐνδεής, ἐξῆλθε πλοῦσιος. 282. Τὰ ἀπόρρητα] τὰ ζωμεύματα ἴσως ἐννοεῖ, ἃ ὡς ἀπόρρητα κατηγορήτην αὐτοῦ ὁ Κλέων· τίνα δ' ἔστι ταῦτα ; Δημοσθένης ἐξηγεῖται, ἄρτος, κρέας, καὶ τέμαχος ἰχθύος μεγάλου· τῆς αὐτῆς σιτήσεως Περικλῆς οὐκ ἤξιώται. 189. Κυνοκοπήσω] κατακόψω σου τὸ νῶτον ταῖς πληγαῖς, ὡς περ

- ΑΔ. Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου.
 ΚΛ. Βλέψον εἰς μ' ἄσκαρδάμυκτος.
 ΑΔ. Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
 ΚΛ. Διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξεις.
 ΑΔ. Κοπροφορήσω σ', εἴ λαλήσεις. 295
 ΚΛ. Ὅμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.
 ΑΔ. Νῆ τὸν Ἑρμῆν τὸν Ἀγοραῖον,
 Κἀπιορκῶ γε βλεπόντων.
 ΚΛ. Ἄλλότρια τοίνυν σοφίζη,
 Καί σε φαίνω τοῖς Πρυτάνεσιν, 300
 Ἄδεκατεύτους τῶν θεῶν ἰε-
 ρὰς ἔχοντα κοιλίας.
 ΧΟΡ. ὦ μιαρὲ, καί βδελυρὲ,
 Καὶ κεκράκτα, τοῦ σου θράσους
 Πᾶσα μὲν γῆ πλέα, 305
 Πᾶσα δ' ἐκκλησία,
 Καὶ τέλη, καὶ γραφαί,
 Καὶ δικαστήρι', ὧ
 Βορβοροτάραξι, καὶ
 Τὴν πόλιν ἅπασαν ἡ- 310
 μῶν ἀνατετυρβακῶς,
 Ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,

κυνός. 291. Ὑποτεμοῦμαι] προλαβὼν, διακόψω τοὺς σοὺς σκοπούς. τὸ δὲ ἀκόλουθον Ἄσκαρδάμυκτος φριθητικὸν τι καὶ καταπληκτικὸν δηλοῖ· ὡς εἰ ἔλεγεν, οὗτος, βλέψ' ὧδε.— Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι. καὶ διὰ τοῦτο, οὐδὲν σε φοβοῦμαι. 294. Διαφορήσω] διασχίσω σε καὶ ἀφανιῶ. 298. Κἀπιορκῶ γε βλεπόντων] ὡς εἰ ἔλεγε καίτοι βλέπουσί με οἱ ἄνθρωποι κλέπτοντα, ἐγὼ ἀρνῆσομαι τοῦτο ὄρκω· ἐμπαίξει δὲ τοῦτοις τοὺς ἀναισχύοντως ἐπιορκοῦντας. 199. Ἄλλότρια τοίνυν σοφίζη] τεχνάζη σὺ, ἃ ἐμὰ ἐστὶ λέγειν· νῦν δ' ἀποφανῶ σε, ὅτι ἄς πωλεῖ κοιλίας, τούτων τὴν δεκάτην, ὡς περιουσίας οὗτης σοὶ ταύτης, οὐκ ἀπέδωκας τοῖς θεοῖς· ἀπεδιδόντο γὰρ παρὰ τῶν μαγείρων τοῖς Πρυτάνεσιν αἱ δεκάται. 307. Καὶ τέλη] τὰ τελώνια· Γραφαὶ δ' αὐ εἶεν αἱ εἰσαγγελίαι, ἐνθα γίνονται αἱ κατηγορίαι. 311. Ἀνατετυρβακῶς] ὁ ταραττων τοὺς βορβόρους, καὶ πληρώσας τὴν πόλιν τούτων,

Κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς πόρους θυννοσκοπῶν.

ΚΛ. Οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ', ὅθεν πάλαι καττύεται·

ΑΔ. Εἰ δὲ μὴ σὺ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα, 315

“Ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοῦς

Τοῖς ἀγροίκουσιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχύ,

Καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἦν δυοῖν δογμαῖν.

ΔΗΜ. Κἀμὲ, νῆ Δία, τοῦτ' ἑώρασε ταῦτόν, ὥστε κατάγελων

Πάμπολυν τοῖς δημόταις καὶ τοῖς φίλοις παρασχέθειν. 320

Πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

ΧΟΡ. Ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρ-

χῆς ἐδήλου, ἀναί-

δειαν, ἥπερ μόνη

Προστατεῖ τῶν ῥητόρων,

325

Ἥ σὺ πιστεύων, ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,

Πρῶτος ὢν; ὁ δ' Ἴπποδάμου λείβεται θεώμενος.

Ἄλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ

καὶ ταῖς βοαῖς ἐκκωφήσας τὰς Ἀθήνας. 313. Θυννοσκοπῶν] καθάπερ οἱ θυννοσκοποὶ, ἄνωθεν ἀπὸ τῆς πέτρας τοὺς θύνους κατασκοποῦτιν εἰσιόντας εἰς τὰ δίκτυα, οὕτω καὶ αὐτὸς πόρρωθεν ἐπισκοπεῖ τοὺς πόρους, ὅθεν ἀγρεύσει τι.— Καττύεται] ὡσπερ τὸ τυρεῦειν, καὶ τολυπεῦειν, καὶ βυσσοδομεῦειν, ἀπὸ τῶν τεχνῶν λαμβανόμενα, σκευωρίαν τινὰ ἠθικῶς παραδηλοῦσιν· οὕτω καὶ τοῦ καττύματος ἐλήφθη τὸ καττύεται ἀντὶ τοῦ σκευωρεῖται· ἅμα δὲ καθάπτεται αὐτοῦ καὶ ὡς βυσσοδέψου, ὡς αὐτοῦ τοῦθ' ἑαυτῷ ὁμολογοῦντος· ἐξῆς δὲ διαλοιδιροῦνται ἀλλήλοις ἀπὸ τῶν οἰκείων τεχνουργημάτων καὶ ἐλαττωμάτων. 318. Μεῖζον ἦν δυοῖν δογμῶν] δογμὴ μὲν ἡ παλαιστὴ, τὸ πλάτος τῶν τεσσάρων δακτύλων τῆς χειρὸς κεκλεισμένης· ὁ δὲ νοῦς ἄνωθεν· σὺ ἐξαπατᾷς τοὺς ἀγροίκους, πωλῶν αὐτοῖς κατύματα (εἰς καρβάνια) ἐκ δέρματος βοῦς ἰσχυροῦ καὶ ἀσθενοῦς, πυκνῶν αὐτά, ὥστε φαίνεσθαι μὲν παχέα, καὶ στυβαρά, πρὶν δὲ φορῆσαι αὐτὰ δι' ὅλης ἡμέρας, τὸ στενὸν ἐκεῖνο καὶ παχὺ κάττυμα, χαλαρωθὲν εἰς τὸ φύσει, γίνεται πλατὺ πλέον δυοῖν δογμῶν, ὥστε νέειν καὶ διανήγεσθαι τὸν πόδα ἐν ταῖς ἐμβάσεσιν, ὅ ἐστιν ὑποδόμασιν· ὅπερ πέπονθεν ἐξῆς καὶ Δημοσθένης πρὶν γενέσθαι ἐν Περγασαῖς· ὅς ἐστι δῆμος τῆς Ἀττικῆς. 326. Τοὺς καρπίμους] τοὺς ἐδωδίμους, πλουσίους. 327. Ἴπποδάμου] περίφημος οὗτος Ἀρχιτέκτων καὶ φιλόσοφος ἦν. ὁ τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς καὶ τὴν ἀγορὰν οἰκοδομήσας, ἥτις καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη Ἴπποδάμιος· οὐδ' ὁ υἱὸς νῦν ἡμελημένος, καταλείβεται δάκρυσι θεώμενος ἐν τῷ θεά-

Σοῦ μιαιώτερος, ὥστ' ἐμὲ χαίρειν,

Ὅς σε παύσει, καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν, 330

Πανουργία τε, καὶ θράσει,

Καὶ κοβαλικεύμασιν.

Ἄλλ', ὧ τραφεῖς, ὅθεν πάρεισιν ἄνδρες, οἵπερ εἰσί,

Νῦν δεῖξον, ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.

ΑΛ. Καὶ μὴν ἀκούσθαι, οἷός ἐστιν οὗτοςί πολίτης. 335

ΚΛ. Οὐκ αὖ μ' ἑάσεις;

ΑΛ. Μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι.

Ἄλλ' αὐτὸ, περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν, πρῶτα διαμαχοῦμαι.

ΧΟΡ. Ἐὰν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑπέικη, λέγ', ὅτι κἀκ πονηρῶν.

ΚΛ. Οὐκ αὖ μ' ἑάσεις;

ΑΛ. Οὐ μὰ Δία.

ΚΛ. Ναὶ μὰ Δία.

ΑΛ. Μὰ τὸν Ἡοσιεῖδῶ.

ΚΛ. Οἴμοι διαρῥαγήσομαι.

ΑΛ. Καὶ μὴν σ' ἐγὼ οὐ παρήσω. 340

ΧΟΡ. Πάρες, πάρες, πρὸς τῶν θεῶν, αὐτῷ διαρῥαγήναι.

ΚΛ. Τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς λέγειν ἐναντίον ἐμοῦ;

ΑΛ. Ὅτι μὴ λέγειν οἷός τε κἀγὼ, καὶ καρυκοποιεῖν.

ΚΛ. Ἴδου λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα πρόσπεσόν σοι.

Ἔμμοσπάρακτον παραλαθὼν, μεταχειρίσαιο χρηστῶς. 345

τρω, & Κλέων ποιεῖ. 329. Μιαιώτερος] πρὸς ἔπαινον ταῦτα τὰ κακὰ λέγεται, ὡς ἀρεταὶ οὔσαι ἐν τῷ παρόντι καιρῷ· ἀναφέρεται γὰρ πάντ' ἀνωτέρω στίχ. 185 καὶ ἐξῆς. 333. Ὅθεν πάρεισιν ἄνδρες, οἵπερ εἰσί] νῦν ἐν τοῖς πράγμασιν ἄξιοι. 336. Οὐκ αὖ μ' ἑάσεις;] ἤρξατο ἐθέλειν ἀπαλλαγῆναι τῶν παρόντων, μελαμπύγου τυχόν. 338. Εἰ δὲ μὴ ταύτη μὴ ὑπέικη] εἰ μὴ ἐνδοίη τούτῳ μόνῳ τῷ πλεονεκτήματι, ὅτι πονηρός εἶ, πρόσθεσ πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ, ὅτι καὶ ἐκ πονηρῶν γονέων. 343. Καρυκοποιεῖν] κατασκευάζειν τὴν καρύκην, ὡς καὶ σὺ τὸ βυρσοδεψεῖν· ἐστὶ δὲ καρύκη συσκευασία ζωμοῦ ἐξ αἵματος καὶ ἐτέρων ἠδυσμάτων· βούλεται δ' εἰπεῖν, ὅτι δύναται κἄντις διαποικίλαι ῥητορικῶς τὸν λόγον. 344. Ἴδου λέγειν] ἐν διασυρμῷ τοῦτο, καὶ εἰρωνεία· ὡς εἰ ἔλεγεν ἀνυποκρίτως· σὺ λαθὼν ποτε δυσχερές τι,

Ἄλλ' οἷσθ', ὃ μοι πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλήθος.

Εἶ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,

Τὴν νύκτα θρυλλῶν, καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,

Ἵδωρ τε πίνων, κάπιδεικνύς, τοὺς φίλους τ' ἀνίων,

Ἵρου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας. 350

ΑΛ. Τί δαί σὺ πίνων, τὴν πόλιν πεποιήκας, ὥστε νυνὶ

Ἵπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;

ΚΔ. Ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τιν'; ὅστις εὐθύς

Θυννεῖα θερμὰ καταφαγῶν, κᾶτ' ἐπιπιῶν ἄκρατον

Οἴνου χοῶ, κασαλθάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς. 355

ΑΔ. Ἐγὼ δέ γ' ἦνυστρον βοῶς καὶ κοιλίαν ὑεῖαν

Καταβροχθίσας, κᾶτ' ἐπιπιῶν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος,

Λαρυγγῖῳ τοὺς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταραξῶ.

ΧΟΡ. Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρσας λέγων· ἐν δ' οὐ προσίεται με

Τῶν πραγμάτων, ὅτι μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις. 360

ΚΔ. Ἄλ' οὐ, λάβρακας καταφαγῶν, Μιλησίους κλονήσεις.

εὐχερῶς γε κατορθώσεις τοῦτο; τὸ δὲ Ἵμοσπράκτων εἴρηται διὰ τὸ μάγειρα ἐκεῖνον εἶναι. 346. Ὅπερ τὸ πλήθος.] ὅπερ πάσχουσιν οἱ πολλοὶ οἱ μὴ ἐκ τοῦ βήματος· ἐνδέχεται γὰρ καὶ σὲ εἰπεῖν τινα δίκην, μελετῶντα ἀεὶ διὰ τὴν νυκτῶν καὶ ἐν ὁδοῖς, ὅ,τι ποτ' ἔρεῖς, Ἵδωρ πίνοντα, ὅ ἐστι διὰ ταλαιπωρίας, τοὺς τ' ἐχθροὺς ἐπιδεικνύοντα, καὶ τοῖς φίλοις ἐνοχλοῦντα· ἐντεῦθεν ἄρα θαρρήσας, ψήθης μέγας γενέσθαι ῥήτωρ· ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας, ὅς ἀπὸ δίκης μικρᾶς πρὸς ξένον, βούλει ἐλθεῖν ἐς μείζους πρὸς πολίτας. 352. Κατεγλωττισμένην] κατηδολεσχημένην, τοῖς σοῖς κατακεκλυσμένην λόγοις. 353. Ἄν τέθηκας] σὺ εὐρήσεις ἀνθρωπὸν ἀντιστῆναι τῇ ἐμῇ δυνάμει; 355. Κασαλθάσω] καταλοιδορήσω· ἐστὶ δὲ κασαλθάς ἢ πάρνη, κᾶντεῦθεν κασαλθάσω, χλευάσω. 356. Ἵνυστρον] τῶν τριῶν στομάχων τῶν ἀναμηρυκευομένων ζώων ὁ εἷς ἦνυστρον ὀνομάζεται. 357. Ἄναπόνιπτος] ἀνίπτοις χερσίν· ἵνα γὰρ δεῖξῃ τὸ ῥυπαρὸν καὶ κακὸν αὐτῶν ὁ ποιητὴς, ἐποίησεν ἐκάτερον λέγοντα τὰς ἑαυτοῦ βδελυρίας καὶ κακοηθείας ὡς ἀρετάς, δηλῶν, ὅφ' οἷων δημαγωγοῦνται οἱ Ἀθηναῖοι· τὸ δὲ Λαρυγγῖῳ, καταπονέσω καὶ καταδολεσχῆσω τῇ βοῇ τοὺς ῥήτορας, ὥστε ταραξῆαι καὶ αὐτὸν τὸν ἀνίκητον Νικίαν. 361. Λάβρακες] λάβραξ ἰχθύς παρὰ τὸ λάβρωσ ἀρπάζειν τὸν δόλον· πῶς οὖν σὺ, φησί, μὴ φαγῶν λάβρακας, μὴ μαθῶν ἐξαπατᾶν, καταταράξεις τοὺς Μιλησίους; τούτους γὰρ ὁ Κλέων κατατάραττε μάλιστα· εἶσθε δὲ ἀνακυκῶ-

- ΑΔ. Ἄλλὰ σχελίδας ἐδηδοκῶς, ὠνήσομαι μέταλλα.
 ΚΛ. Ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν Βουλὴν βία κυκήσω.
 ΑΔ. Ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σοι τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.
 ΚΛ. Ἐγὼ δέ γ' ἐξελῶ σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα. 365
 ΧΟΡ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ, κάμὲ γ' ἄρ', ἦν περ γε τοῦτον ἔλκῃς.
 ΚΛ. Οἶόν σε δήσω τῷ ξύλῳ.
 ΑΔ. Διώξομαί σε δειλίας.
 ΚΛ. Ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.
 ΑΔ. Δερῶ σε θύλακον κλοπιῆς. 370
 ΚΛ. Διαπατταλευθήσῃ χαμαί.
 ΑΔ. Περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω.
 ΚΛ. Τὰς βλεφαρίδας σου περιτιλῶ.
 ΑΔ. Τὸν προηγορεῶνά σου ἔκτεμῶ.
 ΔΗΜ. Καὶ νῆ Δι' ἐμβαλόντες αὐ- 375
 τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
 εἰς τὸ στόμ', εἶτα γ' ἐνδοθεν
 τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐ-
 τοῦ, σκεψόμεσθ', εὖ κἀνδρικῶς

σαι ταῦτα κωμικῶς καὶ ἐκ παραβολῆς· λαύρακα πρὸς τὸν θύννον, ζωμὸν πρὸς τὸν ἄκρατον· Ἰστίον δὲ ὅτι ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐκδόσει ὁ 361 οὗτος στίχος ἀποδίδεται τῷ Χορῷ κατὰ συνέχειαν, καὶ οὐ φαύλως γε οἶμαι. 362. Σχελίδας] καὶ σκελίδας πρὸς τὸ σκέλος, τὰ τοῦ σκέλους παχεῖα κρέατα· εἶτα ἐκ τούτων κερδήσω ἀργύριον· ἐννοεῖ δ' ἴσως, ὅτι κλέψει τὰ τῶν Ἀθηναίων μέταλλα. 364. Φύσκης] ἔστι φύσκη τὸ παχὺ ἔντερον, ἐξ οὗ ποιοῦσι τοὺς ἀλλάντας· ἀντὶ τούτου οὖν, φησί, κινήσω (παραγεμίσω) σοι τὸν πρωκτὸν. 365. Τῆς πυγῆς] ἐν ἄλλοις, τῇ πυγῇ· τὸν δὲ Κύβδα κεκυφῶτα, τὴν κεφαλὴν κάτω ἔχοντα βούλεται λέγειν. 367. Οἶόν σε] τοῦτο δασυνόμενον μὲν, θαυμαστικῶς, ὡς πῶς δῆσω σε· φιλούμενον δὲ, ὃ μᾶλλον, μόνον σε τῶν συνωμοτῶν δῆσω σε ἐν τῇ ποδοκάκῃ, ἢ ποδοστράβῃ. 369. Ἡ βύρσα σου θρανεύσεται] ἐκθειράς σε ποιήσω ἀπὸ τοῦ δέρματός σου θρανεῖα· ἢ ἐκτεμῶ σου τὸ δέριμα· ἢ που γ' ἔτι μέμνηται τῆς ἑαυτοῦ τέχνης ὁ Κλέων. 370. Δερῶ σε] ἐκθειράς σε, ποιήσω ἐκ τῆς δορᾶς θύλακον πρὸς κλοπὴν. 371. Διαπατταλευθήσῃ] ἐκταθήσῃ διὰ τῶν ἤλων, ὡς τὰ δέρματα. — Περικόμματα] διατεμῶν σου τὸ σῶμα εἰς λεπτά, συσκευάσω ἐντεῦθεν ἀλλάντας. 374. Τὸν προηγορεῶνα] τὸν γαργαρεῶνα φέρυγγα· ἐκάτερος γὰρ ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ τέχνης

κεχηνότες,

380

Τὸν πρωκτὸν, εἰ χαλαζᾶ.

ΧΟΡ. Ἦν ἄρα πυρὸς γ' ἕτερα θερμότερα:

Καὶ λόγων ἐν πόλει

Τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι

Καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἄρ' ἦν φαῦλον ὧδ'.

385

'Αλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει,

Μηδὲν ὀλίγον ποίει.

Νῦν γὰρ ἔχεται μέσος:

'Ως ἐὰν νυλὶ μαλάξης αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ:

Δειλὸν εὐρήσεις: ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.

390

ΑΔ. 'Αλλ' ὅμως οὗτος, τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,

Κᾶτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τᾶλλόττριον ἀμῶν θέρος.

Νῦν δὲ τοὺς στάχους ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,

'Εν ξύλῳ δήσας ἀφάει, κάποδόσθαι βούλεται.

ΚΑ. Οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῆ τὸ βουλευτήριον,

395

Καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾶ καθήμενον.

ΧΟΡ. Ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται,

Κοῦ μεθίστησι τοῦ χρώματος

Τοῦ παρεστηκότος.

ΚΑ. Εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον,

400

ἐπιχειρεῖ ἀπειλεῖν. 381. Χαλαζᾶ] πάθος τι ἐν τῶ τῶν χοίρων κρεατί ἐστὶ καλούμενον χάλαζα· ἐν τούτῳ οὖν παίζει κωμικῶς. 382. Ἦν ἄρα πυρὸς ἕτερα θερμότερα] ἐξ ὑπερβολῆς ἢ ὁμοιότης· πάτταλος γὰρ ἐνταῦθα ἰσχυρὸς παττάλω ἐκκρούεται ἰσχυροτέρῳ. 386. Στρόφει] στρέβλου, μὴ ἀνῆς μηδὲν· μέχρις ἂν μαλάξης καὶ χανούσσης αὐτὸν ἐν μάχαις. 392. Τᾶλλόττριον ἀμῶν θέρος] ἐννοεῖ δὲ τοὺς ἀγῶνας ἐν Πύλῳ τοῦ Δημοσθένους· στάχους δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους αἰχμαλώτους, οὓς δήσας ἐν τῷ ξύλῳ, ξηραίνει, καὶ θέλει πωλεῖν αὐτοὺς λαβῶν δῶρα. 396. Μακκοᾶ] ἀνοηταίνει ἄπρακτον. 397. Ἀναιδεύεται] ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιμένει ἀναιδεῖα, καὶ τὸν τρόπον οὐκ ἀλλάττει. 400 Κρατίνου κώδιον] Κρατίνος, εὐδοκίμησας ἐν κωμῳδίᾳ τῇ ἀρχαίᾳ, σύγχρονος ἦν τοῦ Ἀριστοφάνους, ἢ μικρὸν πρὸ αὐτοῦ· καθάπτεται δὲ οὗτος αὐτοῦ ὡς μεθύοντος καὶ οὐροῦντος καὶ ἐν Βατρ. (στῖχ. 357) Ταυροφάγον αὐτὸν καλεῖ· κώδιον δὲ δέρμα ἔμμαλλον ὑποπόδιον· ὁ δὲ νοῦς, γενοίμην κώδιον Κρατίνου, ὥστ' οὐρεῖσθαι

- Καὶ διδάσκει μὴν προσάδειν Μόρσιμου τραγωδίαν.
- ΧΟΡ. Ὡ περὶ πάντ', ἐπὶ πᾶσι τε πράγμασι,
 Δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἴζων,
 Εἶθε φαύλως, ὥσπερ εὔρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
 Ἄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον. 405
- Πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς. —
- Τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἶομαι, γέροντα πυρρόπιπτην,
 Ἐσθέντ' ἰηπαιωνίσαι, καὶ Βακχέβακχον ἄσαι.
- ΚΛ. Οὔτοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδεῖη, μὰ τὸν Ποσειδῶ,
 Ἥ μή ποτ' Ἄγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγε-
 νοίμην. 410
- ΑΔ. Ἐγωγε, νῆ τοὺς κονδύλους, οὓς πολλὰ δὴ ἔπι πολλοῖς
 Ἦνεσχόμεν ἐκ παιδίων, μαχαιριδίων τε πληγᾶς.
 Ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἶομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν
 Ἀπομαγδαλίας σιτούμενος, τοσοῦτος ἐκτραφεῖην.
- ΚΛ. Ἀπομαγδαλίας, ὥσπερ κύων, ὃ παμπόνηρε; πῶς οὖν 415
 Κυνὸς βορὰν σιτούμενος μάχῃ σὺ κυνοκεφάλῳ;
- ΑΔ. Καί, νῆ δι', ἄλλα γ' ἔστι μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
 Ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγεῖρους, ἐπιλέγων τοιαυτί.

ὕπ' ἐκείνου, εἰ μὴ σε μισῶ. Μόρσιμος δὲ τραγωδὸς ψυχρὸς· ὥστε κατάραν ἐ-
 τίθοντο τὰ ἐκείνου ἄδειν ποιήματα. 403. Ἐπ' ἄνθεσιν ἴζων] ὃ ὁ καθημένοσ ἐ-
 πι πᾶσι πράγμασιν, ὥσπερ αἱ μέλισσαι ἐν πᾶσιν ἄνθεσι. 404. Ἐνθεσις] τοῦ-
 το ἔστιν, ὃ ἡ συνήθεια βαρβάρως βοῦκαν καλεῖ. Αὕτη δὲ ἔστιν ἡ ἐν Πύλῳ
 νίκη τοῦ Δημοσθένους, ἣν ὁ Κλέων εὕρημα ποιησάμενος, καταπέπωκεν· ὁ δὲ
 νοῦς, εἶθε ἐξεμέσειας κακῶς, ἦν κατέπιες νίκην· τότε δὴ κἀγώ, φησὶν, ἄσαι-
 μ' ἂν τὸ τοῦ Σιμωνίδου (ἐκείνου γάρ φησὶν εἶναι τοῦτο) πῖνε, πῖνε ἐπὶ συμ-
 φοραῖς. 407. Πυρρόπιπτην] τὸν ἐπιτηροῦντα τοὺς ἐν Πρυτανείῳ πυρρῶς, ὃ
 ἔστι τὴν αἴτησιν· ἔστι δὲ καὶ τοῦθ', ὡς ἔοικεν, ἐξ ἄλλων ἀπόσπασμα· διαβάλ-
 λεται δὲ ὁ Ἰούλιος οὗτος ὡς παιδεραστῆς καὶ ἐν γήρᾳ. Τοῦτο δ' οὖν τὸ χω-
 ρίον ἐν τῇ ἀρχαίᾳ γράφεται ὡδὲ ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ. » Ἐσθέντα, καὶ Παιῶ-
 να δὴ καὶ Βακχέβακχον ἄσαι ». τὸ δὲ ἰηπαιωνίσαι ἀναλυθεῖη ἂν εἰς τὸ, ἰῆ
 τὸν Παίωνα, ὃ ἔστι τὸν Ἀπόλλωνα ἄσαι. 414. Ἀπομαγδαλίας] ἔστι δὲ τοῦτο
 ψωμῶ τῷ ἀπομάξαι τὰ τρυβλία, καὶ διδόναι τοῦτο τῷ παρόντι κυνί· δηλοῦ
 δ' ἐνταῦθα τροφήν εὐτελεῖ. 416. Κυνοκεφάλῳ] ἑαυτὸν λέγει ὁ Κλέων, ὡς

- Σκέψασθε, παῖδες· οὐχ' ὄραθ' ; ὦρα νέα, χελιδόν.
 Οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ ἴν τοσοῦτω τῶν κρεῶν ἔκλεπτον. 420
- ΧΟΡ. Ὡ δεξιώτατον κρέας, ὡς σοφῶς γε προῦνοήσω·
 Ὡσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων, πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.
- ΑΔ. Καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'· εἰδ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
 Ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰς κοχῶνας, τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν.
 Ὡστ' εἶπ' ἄνῆρ τῶν ῥητόρων ἰδὼν με τοῦτο δρῶντα· 425
 Οὐκ ἔσθ' ἔπις ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.
- ΧΟΡ. Εὖ γε ξυνέβαλεν αὐτ'· ἀτὰρ δῆλόν γ', ἀφ' οὗ ξυνέγνω.
 Ὅτι ἡ πῖώρκεις θ' ἠρπακῶς, καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.
- ΚΑ. Ἐγὼ σε παύσω τοῦ θράσους· οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω·
 Ἐξεῖμι γάρ σοι λαμπρὸς ἦδη, καὶ μέγας καθιεῖς, 430
 Ὅμοῦ ταραττων τήν τε γῆν, καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ.
- ΑΔ. Ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας, εἴτ' ἀφήσω
 Κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὖριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύσας.
- ΔΗΜ. Κἀγὼ γ', ἐάν τι παραχαλᾶ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.
- ΚΑ. Οὐ τοι, μὰ τὴν Δήμητρα, καταπροΐξῃ, τάλαντα
 πολλὰ 435
- Κλέψας Ἀθηναίων.

σκληρὸν καὶ ἀναιδῆ· ἔπαιξε δὲ καὶ ἄλλως τὴν λέξιν πρὸς τὸ ἀνωτέρω ὡσπερ
 κύων· ἴν' ἤ, ὅπερ ἐκατ' ἐκάκιζε, τοῦτο ἐνταῦθα εἰς καύχημα αἶρει. 419. ὦρα
 νέα] ἔαρ νέον, ὅποτε αἱ χελιδόνες ἔρχονται, ἄς τῶν παιδῶν, τίς τίνα τοὺς
 ἄλλους φθᾶς, αὐτὸς ἕκαστος πρῶτος σπεύδει ὑψόμενος. 421. Ὡ δεξιώτατον
 κρέας] ἐπειδὴ περὶ κρέατος ἦν ὁ λόγος, ὀνομάζει αὐτὸν κρέας καὶ κατωτέρω.
 437. Ἀκαλήφῃ δὲ ἡ κνίδη, βοτάνη κναίουσα μάλιστα, ἡ κοχχυλιδίον τι, φα-
 σιν, ἄλεπον· τὸ δὲ πρὸ τῶν χελιδόνων τὸ πρὸ καιροῦ βούλεται δηλοῦν.
 424. Κοχῶνας] τὸ μεταξὺ τῶν σκελῶν ὑπὸ τοῖς ὄρχεϊς. 428. Ὅτι ἡ πῖώρ-
 κεις] εἰ γὰρ ὁ ῥήτωρ ταῦτά σοι ἐπήνεσε, δῆλον ὅτι ἀληθῶς ἐπιώρκεις· κἀ-
 κεῖνοι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. — Καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχε· παρὰ τούτῳ γὰρ καλυ-
 πτόμενος ἦσθε. 430 Καὶ μέγας καθιεῖς] καὶ ὡς σφοδρὸς ἄνεμος ἐμπίπτων
 τοῖς ἰστίοις· τὸ δὲ εἰκῆ τὸ ὡς ἐπὶ τούτῳ μάλιστα δηλοῦ· οὐδὲν γὰρ αὐτῷ πράγ-
 μα κοινόν, ὥσθ' οὕτω σπουδάσαι περὶ ἐκεῖνο. 433. Κατὰ κῦμα] φυλάτ-
 τει τὴν μεταφορὰν. 434. Παραχαλᾶ] χαννοῦται· ὡς ἀδύνατα λέγοντες δη-
 λον, ὅτι ἀδιανόγητα παίζουσι καὶ οἱ τρεῖς οὗτοί γε. 435. Καταπροΐξῃ μου]

- ΧΟΡ. Ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρίει·
 Ὡς οὗτος ἤδη Καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.
 ΚΛ. Σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.
 ΔΔ. Τί δῆτα; βούλει τῶν τάλαντων ἐν λαβῶν σιωπᾶν;
 ΧΟΡ. Ὠνήρ ἂν ἠδέως λάθοι. τοὺς δὲ θρίους παρίει. 440
 ΔΔ. Τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.
 ΚΛ. Φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας.
 ΔΔ. Σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσιν,
 Κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
 ΚΛ. Ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη- 445
 μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.
 ΔΔ. Τὸν πάππον εἶναι φημί σου
 Τῶν δορυφόρων—
 ΚΛ. Ποίων; φράσον.
 ΔΔ. Τῶν Βυρσίνης, τῆς Ἰππίας.
 ΚΛ. Κόβαλος εἶ. 450
 ΔΔ. Πανούργος εἶ.
 ΧΟΡ. Παῖ' ἀνδρικῶς.
 ΚΛ. Ἰοῦ, Ἰοῦ.

οὐ νικήσεις, οὐκ ἀπαλλάξεις καλῶς. 436. καὶ τοῦ ποδὸς παρίει] ὄρα καὶ
 χάλα μικρὸν τὸν πόδα τοῦ πλοίου· ὅς ἐστι τὸ σχοινίον, δι' οὗ δένουσι τὸ ἴσιον.
 Τὸ δὲ Καικίας (ἐν τῇ ἀρχαίᾳ δὲ κακίας κεῖται, καίῳως ἄμεινον διὰ τὸν ἐ-
 πιφερόμενον Καί, ἵνα ἢ συνδέων τὰ ὅμοια) ἀνέμου ὄνομα· ἐννοεῖ ἴσως τὰς
 ἀπειλάς. 438. Ἐκ τῆς Ποτιδαίας] ὅτε ἐξεπολιορκήθη ὑπ' Ἀθηναίων.
 440. Τοὺς δὲ θρίους παρίει] οἱ ἔσχατοι τῶν ἰστίων κάλοι, οὓς ὁ Κλέων ἔνεκα
 τοῦ λήμματος ὑπεχάλασεν εὐθύς· ὅθεν ἐπιφέρει ὁ ἀντίπαλος· δικαίως, τὸ
 γὰρ πνεῦμα ἔλαττον γέγονε. 445. Τῶν ἀλιτηρίων] τῶν ἐνεχομένων τῷ
 ἄγει τοῦ Κύλωνος. ἴδε Θουκ. Βιβλ. Β'. . . Τὸ δὲ Βυρσύνη ἀπὸ τοῦ
 βυρσοδέψου πέπαικται καὶ αὐτό. Ἰππίας δ' ἦν ὁ τοῦ Πεισιστράτου
 ὃς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Μυρσίνην (ἣν ἐνταῦθα παρωνόμασε Βυρσίνην) κα-
 τήγαγεν ὡς τὴν Ἀθηναίαν, καὶ τούτου κατώρθωσεν ἑαυτῷ τὴν τυραννίαν,
 λαβὼν παρὰ τοῦ δήμου τριακοσίους ῥοπαλοφόρους· Ἐπὶ ταῦτα τοίνυν ἀ-
 ναφέρεται ἐνταῦθα ἢ τοῦ Κλέωνος συκοφαντία. 450. Κόλαβος] ἀπα-
 γαιῶν, συκοφάντης. 451. Ἰοῦ Ἰοῦ] ἔπαισεν αὐτὸν ὁ ἀλλαντοπώλης, κελεύ-

- Τύππουσί μ' οἱ ξυνωμόται.
 ΧΟΡ. Παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατα, καὶ
 Γάστριζε τοῖσιν ἐντέροις
 Καὶ τοῖς κόλοις· 455
 Χῆπως κολᾶ τὸν ἄνδρα.
 Ὡ γεννικώτατον κρέας, ψυχὴν τ' ἄριστε πάντων,
 Καὶ τῆ πόλει σωτὴρ φανείς, ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
 Ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισι.
 Πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως, ὥσπερ ἠδόμεσθα; 460
 ΚΑ. Ταυτί, μὰ τὴν Δήμητρα, μ' οὐκ ἐλάνθανε
 Τεκταινόμενα τὰ πράγματ'· ἀλλ' ἠπιστάμην
 Γομφούμενά γε τὰ πάντα καὶ κολῶμενα.
 ΧΟΡ. Οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἄμαξουργοῦ λέγεις;
 ΑΔ. Οὐκουν μ', ἐν Ἄργει οἶα πράττει, λαμβάνει. 465
 Πρόφασιν μὲν Ἄργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ
 Ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.
 Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα,
 Ἐγῶδ' ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
 ΧΟΡ. Εὖγ', εὖγε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων 470
 ΑΔ. Καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκεῖθεν αὔ.
 Καὶ ταῦτά μ' οὐτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον

σάντος τοῦ Χοροῦ. 455. Γάστριζε τοῖς κόλοις] ψώμιζε αὐτὸν τοῖς ἐντέροις καὶ ἐδέσμασιν· ὃ ἐστὶν ἄλλως παῖσον αὐτὸν κατὰ τῆς γαστρὸς· τὸ δὲ Κολᾶ (κολάσεις) ἀπὸ τοῦ κόλου πεποιήται· τὸ δὲ Γεννικώτατον κρέας ὡς ἀνωτέρω (421) εἰ μὴ τι ἐνταῦθα ἐν ἐπαίῳ ἐλήφθη, ὡς ἰσχυρὸν ἐπὶ σώματος. 463. Γομφούμενα] διὰ σφινῶν καὶ ἤλων συνηρησμένα· χωρεῖ δ' αὖθις ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ξυλουργῶν· διὸ ὁ Χορὸς ἐπιτιμᾶν προσποιεῖται τῷ Ἄλλαντοπόλει, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς ἀπαντᾷ ἀπὸ τῶν ἀμαξοπηγῶν. 468. Συμφυσώμενα] ἐστάλη εἰς Ἄργος πρόφασιν μὲν ποιούμενος ἐπὶ συμμαχίᾳ, τὸ δ' ἀληθές, συγγίγνεται Λακεδαιμονίοις, προδιδοὺς τὰ τῶν Ἀθηναίων· οἷδα γῶ, φησι, τὰ συμφυσώμενα, τὰ συμφωνούμενα· ὁ μὲν γὰρ Κλέων πυργοῦται τῷ λόγῳ ἀπὸ τῆς ξυλουργικῆς· οὗτος δὲ ἀπὸ τῆς χαλκευτικῆς. 469. Τοῖς δεδεμένοις] τεχνάζεται, ὅπως παραδώσει τοὺς ἐκ τῆς Σφακτηρίας αἰχμαλώτους. 470. Ἀντὶ τῶν κολλωμένων] ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἐσφίνου καὶ ἐκόλλα· οὗτος

Διδούς, ἀναπίσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
 Ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.

ΚΛ. Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' εἰς Βουλὴν ἴων, 475

Ἵμων ἀπάντων τὰς ξυνομοσίας ἐρῶ,
 Καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐπὶ τῇ πόλει,
 Καὶ πάνθ', ἃ Μήδοις καὶ Βασιλεῖ ξυνώμνυτε,
 Καὶ τὰκ Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.

ΑΛ. Πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὄνιος; 480

ΚΛ. Ἐγὼ σε, νῆ τὸν Ἡρακλέα, παραστορῶ.

ΧΟΡ. Ἄγε δῆ, σὺ τίνα νοθν, ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
 Νυνὶ δὲ δαίξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε
 Ἐς τὰς κοχῶνας τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.

Θεύση γὰρ ἄξιας εἰς τὸ βουλευτήριον, 485

Ὡς οὔτος ἐμπροσθὼν ἐκεῖσε διαβαλεῖ
 Ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ κραγὸν κεκράξεται.

ΑΛ. Ἄλλ' εἴμι· πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας
 Καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.

ΧΟΡ. Ἐχε νυν, ἀλειψον τὸν τράχηλον τουτωῖ, 490
 Ἴν' ἐξολισθαίνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.

ΑΛ. Ἄλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.

ΧΟΡ. Ἐχε νυν, ἐπέγκαψον λαβῶν ταδί.

ΑΛ. Τί δαί;

δὲ χαλκεῶν δῆλον, ὅτι στερεώτερα πράττει. 473. Ἀναπίσεις] ὅ ἐστιν, πῶς με πείσεις μὴ πιστεύειν ταῦτα. 479. Συντυρούμενα, συμπηγνόμενα· ἀπὸ τῆς τυροκομίας· διὸ καὶ ἐρωτᾷ ὁ ἀντίπαλος πόσου ὄνιος ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτίᾳ. 481. Παραστορῶ] καταστρώσω, ἐκτενῶ ὡσπερ δέρμα· εἰπὼν δὲ ταῦτα, ἀναχωρεῖ. 484. Εἰς τοὺς κοχῶνας] ἴδε ἀνωτέρω στίχ. 424. ὡς δ' ἀνδραγάθημα τοῦτο περιποιεῖ αὐτῷ ὁ Χορὸς. 487. Κραγὸν] κρακτικόν. 488. Τὰς κοιλίας] ἴδε ἀνωτέρω 155 καὶ ἐξῆς. 490. Ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτωῖ] διδάσκειν αὐτῷ λῆπος ἀλείφασθαι, ὡς ἐν παλαιστρᾷ, ἵνα ἐξολισθαίνῃ ἐν ταῖς λαβαῖς. 492. Παιδοτριβικῶς] ὡς ἐπιτήδειος παιδοτρίβης, ἀλείπτῃς. 493. Ἐπέγκαψον] κάψον, χανθὸν φάγε τοῦτο τὸ σκόροδον· τοῦτο γὰρ αὐτὸ προσφέρει, ἵνα τῇ δριμύτητι αὐτοῦ ἰσχυρότερος γένηται· ἢ ἐχρῶντο πρὸς τοὺς ἀ-

ΧΟΡ. "Ἴν' ἄμεινον, ὦ τάν, ἐσκοροδισμένος μάχη.
Καὶ σπεῦδε παχέως.

ΑΛ. Ταῦτα δρῶ.

ΧΟΡ. Μέμνησό νυν 495

Δάκνειν, καταβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθλαιν,
Χῶπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγών, ἤξεις πάλιν.

'Ἄλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξεις

Κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, καί σε φυλάττοι

Ζεὺς Ἀγοραῖος· καὶ νικήσας 500

Αὔθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς

"Ἐλθοῖς στεφάνοις κατάπαστος.

'Υμεῖς δ' ἡμῶν προσέχετε τὸν νοῦν

Τοῖς ἀναπαίστοις, ὦ παντοίας

"Ἦδη Μούσης 505

Πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.

Εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμφοιδάσκαλος ἡμᾶς
'Ἠνάγκαζεν ἔπη λέξοντάς γ' ἐς τὸ θέατρον παραβῆναι,
Οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου. νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ

ποιητῆς,

'Ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ

δίκαια, 510

Καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ, καὶ τὴν Ἐριώλην.

λεκτρούνας ἐν τῇ συμπλοκῇ· ὅθεν καὶ λόφων καὶ καλλῶν ἐμνήσθη κωμικῶς· κάλλαια δὲ λέγει τοὺς πύγωνας τῶν ἀλεκτρούνων. 503. Ἐμείς δέ·] οἱ μὲν δύο ἀντίπαλοι ἀνεχώρησαν πρὸς τὴν βουλήν· ὁ δὲ Χορὸς, ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ ποιητοῦ συγκαλεῖ τοὺς θεατὰς προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς ἐξῆς Ἀναπαίστοις. 508. Παραβῆναι] εἰσελθεῖν εἰς τὸ θέατρον ἐν λόγῳ Χοροῦ, ἐροῦντας πρὸς ὑμᾶς· ἔστι δὲ παράβασις Χοροῦ, ὅποτε ἀποστραφεῖς καὶ μεταβαλὼν τὸ τῆς στάσεως σχῆμα, τρέπεται πρὸς τοὺς θεατὰς εἰπεῖν τι. 509. Οὐκ ἂν φαύλως] εἰ μὲν ἄλλος τις φησὶ, τῶν κωμφοιδοδοσκάλων ἐκέλευεν ἡμᾶς, ἐλθόντας ἐνταῦθα εἰπεῖν, οὐκ ἂν ραδίως (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ φαύλως) ἔτυχε τούτου. 511. Πρὸς τὸν Τυφῶ] ἔστι μὲν ὁ Τυφὼν καὶ υἱὸς τῆς γῆς, καὶ ἀντίπαλος τῶν θεῶν· ἔστι δὲ καὶ ἄνεμος σφοδρὸς, ὡσπερ καὶ ἡ Ἐριώλη· καὶ τοῦτο

Ἄ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησὶν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας,
καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτὸν,
Ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι ἰπερὶ τούτου. φησὶ γὰρ ὦνῆρ,
οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθῶς διατρίβειν, ἀλλὰ

νομίζων

515

Κωμωδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἀπάντων.
Πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτήν, ὀλίγοις χαρίσασθαι·
Ἡμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείλους τὴν φύσιν

ὄντας,

καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήραφ προ-
διδόντας·

Τοῦτο μὲν εἰδὼς ἄπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς 520
κατιούσαις,

Ὅς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρό-
παια·

Πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς εἶς, καὶ ψάλλων, καὶ πτερυγίζων,

μᾶλλον ἐννοητέον ἐναυθα· ἐννοεῖ Τυφῶνα τὸν Κλέωνα. 512. Ἄ δὲ ὑμῶν.] ὅ δὲ τινες ὑμῶν, προσιόντες αὐτῷ, θαυμάζουσι, καὶ βασανίζουσι, ἐξετάζοντες, τί ποτ' αὐτὸς οὐκ ἠξίωσε χορὸν καθ' ἑαυτὸν συστήσαι, περὶ τούτου ἐκέλευσεν ἡμᾶς ὑμῖν εἰπεῖν. 515. Διατρίβειν] Μέλλειν, ἀναβάλλεσθαι. 517. Πειρασάντων] ὡς ἐπὶ τῶν ἐρώντων· πολλοὶ μὲν ἐπειράσαν τῆς τέχνης αὐτῆς, ὀλίγοις δὲ ἐκέλευε ἐχαρίσατο, παρέδωκεν ἑαυτήν. 518. Ἐπετείλους] εὐμεταβλήτους, οὐκ ἐπιμένοντας διὰ παντός τοῖς αὐτοῖς μέμφεται πῶς τοὺς Ἀθηναίους τούτοις, ὅτι νέους τοὺς ποιητὰς καὶ ἐν ἀκμῇ ὄντας ἐπαινοῦσιν· γηρασκόντων δὲ καταφρονοῦσιν, οἷα ἐποίησαν καὶ τὸν Μάγνην ἀρχαῖον ὄντα κωμωδοδιδασκαλον, ἐννέα κωμωδίας συγγράψαντα, καὶ νικήσαντα δις. 521. Πλεῖστα χορῶν] ἡ συνθήκη κατὰ φύσιν ὡδὶ, ὅς ἔστησε πλεῖστα τρόπαια χορῶν (ἐν χοροῖς) τῆς νίκης (κατὰ) τῶν ἀντιπάλων· ὡθ' οὕτως εἶναι τὸ μὲν χορῶν κτητικὴ τοῦ νίκην· τὸ δὲ νίκην καὶ ἀντιπάλων ἄμφω κτητικαὶ τοῦ τρόπαια, τὸ μὲν ἐνεργητικῶς, τὸ δὲ παθητικῶς. 522. Πολλὰς φωνὰς ἀφιεῖς] Πολλὰς κωμωδίας ποιήσας· ψάλλων, διὰ τῆς λύρας μελωδῶν· ἐννοεῖ δὲ κωμωδίαν διὰ τῆς βαρβίτου, ὅ ἐστιν ὄργανον μουσικόν, διδασκομένην, ὡς φασί. Πτερυγίζων, δρᾶμα ἐς ὄρνιθας ποιήσας, καὶ ἑτέραν αὐθὶς περὶ ψηνῶν· ὅ ἐστιν ἔγραψε δρᾶματα Ὅρνιθας, Λυδοῦς, Ψήνας, Βατράχους· ὅ καὶ προσπαίζει πρὸς τὸ βατράχιον, ὅ ἐστι εἶδος χρώματος· ὃ ἔχριον ἑαυτοῦς πρὶν εὑρεθῆναι φασὶ τὰς προ-

Καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων, καὶ βαπτόμενος βατραχείοις,
 Οὐκ ἐξήρκεσεν ἄλλα τελευτῶν, ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ
 ἐφ' ἤβης,

Ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὦν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελεί-
 φθη. 525

Εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῶν ρέυσας ποτ' ἐπαίνῳ
 Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρα-
 σύρων

Ἐφόρει τὰς δρυῖς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τοὺς ἐχθροὺς,
 προθελύμνους·

Ἄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ, πλὴν Δωροῖ συκοπέδιλε,
 Καὶ τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων οὕτως ἤνθησεν 530
 ἐκεῖνος.

Νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὀρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε,
 Ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκέτ'
 ἐνότος,

Τῶν θ' ἀρμονιῶν διαχασκουσῶν ἄλλα γέρων ὦν περιέρρει,
 Ὡσπερ Κονῶς, στέφανον μὲν ἔχων αὔον, δίψει δ'
 Ἀπολωλῶς,

Ὅν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ Πρυ-
 τανείῳ, 535

Καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.
 Οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὕμνων ἠνέσχετο καὶ στυφε-
 λισμούς·

Ὅς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,

σωπίδας. 526. Κρατίνου μεμνημένος] ἡ εὐθεῖα ἀναφέρεται εἰς τὸν ποιητὴν ἀνω-
 κέρω. Κρατίνος δὲ ἐστὶν ἀρχαῖος καὶ αὐτὸς κωμῳδός· ὃν ἐν ἄλλοις ἴδ. Νεφ. 10.
 καὶ Ἰππ. 393. Βατρ. 35) φαίνεται παρασύρων· ἐνταῦθα ἐγκατατάττει τοῖς
 ἐλεουμένοις ὡς περιφρονηθέντα καὶ αὐτὸν ἐν γήρῃ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Κονῶς
 γεγήρακεν ἐν πενίᾳ, στέφανον μὲν αὔον ἔχων, δίψει δὲ ἀπολωλῶς, ὥστε ἐξε-
 γίχθησεν λέγεσθαι, ὡς παροιμία. Ὅμοιος δὲ τούτοις ἦν καὶ Κράτης ποιητῆς

Ἄπο κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας
ἐπινοίας·

Χ' οὗτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων,

Τοτὲ δ' οὐχί.

540

Ταῦτ' ὀφρώδων διέτριβεν αἰεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν
ἔφασκεν,

Ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπι-
χειρεῖν,

Κᾶτ' ἐντεῦθεν προρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,

Κᾶτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων γοῦν οὔνεκα πάντων,

Ὅτι σωφρονικῶς, κοῦκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας, ἐφλυάρει, 545

Αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἔνδεκα
κώπαις

Θόρυβον χρηστὸν ληναίτην,

Ἴν' ὁ ποιητῆς ἀπίη χαίρων,

Κατὰ νοῦν πράξας,

Φαιδῶρος λάμποντι προσώπῳ.

550

Ἴππι' ἄναξ, Πόσειδον, φῖ

Χαλκοκρότων ἵππων κτύπος

Καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει,

HMIX.

ἀσματίων, ἐξ ὧν ἤριστευε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας. 539. Κραμβοτάτου] καπυροῦ, ξηροῦ. παρὰ τὸ κράμβη. 540. Καὶ οὗτος μέντοι μόνος] τίς οὗτος; Ἀριστοφάνης· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ χοροῦ ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ λόγος· διὸ λέγει, ποτὲ ἦττων ποτὲ κρείττων τῶν ἀντιζήλων γενόμενος, ἀντήρκει, ἐπέμεινε τοῖς ποιήμασι. 544. Τούτων γοῦν ἔνεκα] ὅτι οὐχ ὡς ἕτερός τις ἐφλυάρει, εἰσπηδήσας ἀνοήτως εἰς τὰ δράματα, ἀλλὰ πολλὰ σωφρονῶς, πάντα προμαθὼν τὰ ἡγούμενα, ὡς ὁ κυβερνήτης. 546. Αἴρεσθε] τιμήσατε αὐτὸν σὺν πολλῷ τῷ ῥόθιῳ. φυλάττει γὰρ ἄνωθεν τὴν ἀπὸ τῶν ναυτικῶν μεταφορὰν· ῥόθιον δὲ τὸ ἐκ τῶν κωπῶν, πολλῶν οὐσῶν, ἀνιστάμενον κύμα· τὸ δὲ θόρυβον χρηστὸν ἀντὶ τοῦ ἔπαινον ἡδονικόν· ληναίτης δὲ ὅτι τῶν Ἀθηναίων ἀγομένων (ἐορτὴ δ' ἦν αὕτη Ἀθήνησι Διονύσιῳ) πάντα ἐν ἡδονῇ ἦν· Ἐκ τούτων οὖν πάντων συνάγεται, ὅτι ὁ ἡμέτερος ποιητῆς ἀπαιτεῖ ἔπαινον, ἐφ' οἷς δραματοῦργεῖ, καὶ νεώτερος καὶ πρεσβύτερος. 551. [Ἴππιε] καὶ ἄλλως ἔσχε τὸ ἐπώνυμον τοῦτο Ἀπόλλων, ὡς καὶ τὸν χαλιῶν ἐφευρῶν, ὡς Σοφοκλῆς (ἐν Κολ.) ἀλλὰ καὶ διὰ

Καὶ κυανέμβολοι θαοί
 Μισθοφόροι τριήρεις, 555
 Μειρακίων θ' ἄμιλλα λαμ-
 πρνομένων ἐν ἄρμασι,
 Καὶ βαρυδαιμονούντων·
 Δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορόν, ὦ χρυσοτρίαιν', ὦ
 Δελφίνων μεδέων, Σουνιάρατε, 560
 ὦ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,
 Φορμίωνί τε φίλτατ', ἐκ
 Τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
 ναίοις πρὸς τὸ παρεστώς.

ΧΟΡ. Εὐλόγησαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι 565
 Ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι, καὶ τοῦ πέπλου,
 Οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν, ἐν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
 Πανταχοῦ νικῶντες αἰεὶ, τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν·
 Κούδεις οὐδεπώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδῶν,
 Ἠρίθμησεν ἄλλ' ὁ θυμὸς εὐθύς ἦν ἀμυνίας· 570
 Εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὄμιον ἐν μάχῃ τινί,
 Ταῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἤρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι,

τὸ τὸν χορὸν συνίστασθαι ἐκ τῶν ἱππέων. 554. Κυανέμβολοι τριήρεις] κυανᾶς ἔχουσαι τὰς ἐμβόλους, ἧ ἐβάπτοντο χρώματι τοιοῦτφ. 556. Λαμπρνομένων] λαμπρομένων μὲν ἐπὶ ἵπποτροφίαις, βαρυδαιμονούντων δ' ἄλλως, εἴτ' οὖν χαλεπῶς φερόντων τὰς διαπάνας, καὶ δυστυχοῦντων. 560. Σουνιάρις] πρὸς ὃν ἐν τῷ Σουνίῳ εὐχονται οἱ ἐκπλέοντες. Γεραίστος δὲ Εὐβοίας ἀκροτήριον, ἀφ' οὗ Ἀπόλλων Γεραίστιος· φίλος δὲ Φορμίωνος, ὅτι Φορμίων ναυμαχῆσας πρὸς Πελοποννησίους ἐν Ῥίῳ κατὰ τὸν κόλπον τῶν Κορινθίων, ἐνίκησε λαμπρῶς, πρὸς διπλασίαν καὶ πλέον τι δύναμιν τῶν ἐναντίων, ἀγωνισάμενος κατὰ τὸν Θουκυδίδην. 563. Ἀθηναίοις] οἷον δεῦρο ἐλθεῖ βοηθὸς σὺ μόνος τῶν ἄλλων θεῶν Ἀθηναίοις πρὸς τὰ ἐνεστώτα πράγματα· δῆλον ὅτι τὰ Πελοποννησιακὰ αἰνίττεται, ὁπότε ὁ Φορμίων ἐνίκη. 566. Καὶ τοῦ πέπλου] ἦν μὲν πέπλος τῆς Ἀθηναῖς προσφερόμενος αὐτῇ ἐν Παναθηναίοις· ἐλέγετο δὲ τὸ ἴστίον τῆς Παναθηναϊκῆς νεώς. 570. Ἠρίθμησεν] οἱ ἠρώτων, οὐ πόσοι εἰσὶν οἱ πολέμιοι, ἀλλὰ ποῦ εἰσὶ, τὸν θυμὸν καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἔχοντες ἀμυνόμεν. Εἰ δέ που. 571. πέσοιεν ἐς τὸν ὄμιον] ἐκ τῶν πα-

Ἄλλὰ διεπάλαιον αὔθις· καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἶς
 Τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἦτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
 Νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία, 575
 Οὐ μαχεῖσθαι φασιν· ἡμεῖς δ' ἀξιούμεν τῇ πόλει.
 Προῖκα γενναίως ἀμύνειν, καὶ θεοῖς ἐγγχωρίοις.
 Καὶ πρὸς, οὐκ αἰτοῦμεν οὐδέν, πλὴν τοσοῦτονί μόνον·
 Ἦν ποτ' εἰρήνη γένηται, καὶ πόνων παυσώμεθα,
 Μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι, μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις. 580

ΗΜΙΧ.

ὦ πολιοῦχε Παλλὰς, ὦ
 Τῆς ἱερωτάτης ἀπα-
 σῶν πολέμφ τε, καὶ ποιη-
 ταῖς, δυνάμει θ' ὑπερφερού-
 σης μεδέουσα χώρας, 585
 Δεῦρ' ἀφίκου, λαβοῦσα τὴν
 Ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
 Ἡμετέραν ξυνεργὸν
 Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστὶν ἐταίρα,
 Τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει. 590

λαιόντων καὶ πιπτόντων ὑπτίων καὶ κατὰ νῶτον ἢ ὁμοιότης, ἐξ οὗ οἱ ἠτ-
 τηθέντες, ἀνιστάμενοι, καὶ ἀποψήφραντες τὸν κοινορτόν, ἐπαποδύονται αὔθις
 τὸν ἀγῶνα. 574. Ἐρόμενος] συμβουλευόμενος, ἐρωτῶν τὸν Κλεαίνετον,
 στρατηγὸν ὄντα, καὶ τοῖς στρατηγοῖς τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν περιορίσαν-
 τα. 576. Ἡμεῖς] οἱ ἱππεῖς· τούτων γὰρ ὁ λόγος πρὸς τὸ πλῆθος τῶν θεα-
 τῶν, ὡς ἐκνενευρισμένων αὐτῶν τε καὶ τῶν στρατηγῶν, ὡς ζητούντων προε-
 δρίας καὶ ἐστράσεις πρυτανικὰς, καθαπτόμενος. 580. Μὴ φθονεῖτε] ἡμῖν,
 εἰ κομῶμεν καὶ ἀποστλεγγιζόμεθα· κομῶ μὲν, φέρω κόμην, ἀλλὰ καὶ
 κομπάζω, σοβῶ· ἀποστλεγγίζομαι δὲ, ἀφαιρῶ τὸν ρύπον τοῦ σώματος διὰ
 τῆς στλεγγίδος, ἀλλὰ καὶ στεφανοῦμαι στλεγγίδι· ὅς ἦν κόσμος κεφαλῆς τοῖς
 νικῶσιν ἐν ἀγῶσιν· ἔστι δὲ στλεγγίς ἐν μὲν λουτροῖς τριπτήριόν τι ἐκ τρα-
 χέος ὑφάσματος· ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ, ἔλασμα τι κόσμον φέρον· σὺ δ' ἑλοῦ ὁ
 ἂν βούλη· ἄμεινον δὲ ἐπὶ καθαρότητος τοῦ σώματος ταῦτ' ἐκλαβεῖν. 583. Πο-
 λέμφ τε καὶ ποιηταῖς] μέγα βούλεται δεῖξαι καὶ τὴν ἐκ τῶν ποιητῶν ὑ-
 περοχὴν τῇ πόλει. 589. Νίκην] ἔστι καὶ Νίκη Ἀθηναῖα, ἣ οἱ χοροῦς ἱστάν-
 τες ἐν θεάτροις νικῶσι μάλιστα, καὶ συμμαχοῦσιν ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

Nῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
 Γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
 ση τέχνῃ πορίσαι· σε νί-
 κην, εἴπερ ποτὲ, καὶ γῦν.

ΧΟΡ. Ὁ ἄξιονισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι. 595
 Ἄξιοι δ' εἶσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
 Εὐνοδίηνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολὰς τε καὶ μάχας.
 Ἄλλὰ τὰν τῇ γῆ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
 Ὡς ὄτ' εἰς τὰς ἵππαγωγούς· εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
 Πριάμενοι κώθωνας, οἳ δὲ καὶ σκόροδα, καὶ κρόμμουα· 600
 Εἶτα τὰς κώπας λαθόντες, ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί,
 Ἐμβαλόντες ἀνεβρύαξαν· Ἴππαπαί, τίς ἐμβαλεῖ;
 Ληπτέον μᾶλλον. Τί δρῶμεν; Οὐκ ἐλάς, ὦ Σαμφόρα;—
 Ἐξεπήδων τ' εἰς Κόρινθον· εἰτά γ' οἱ νεώτεροι.
 Ταῖς ὀπλαῖς ὄρυττον εὐνάς, καὶ μετήσαν στρώματα· 605
 Ἦσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
 Εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, καὶ βυθοῦ θηρώμενοι·
 Ὡστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον·

598. Τοῖσιν ἵπποις] παρόντων τῶν ἵππέων, οὐκ ἔδοξεν αὐτῷ περὶ αὐτῶν ποιῆσαι λόγον, ἵνα μὴ δόξη κόλαξ εἶναι. 599. Εἰς τὰς ἵππαγωγούς] τριήρεις ἦσαν αὐτοῖς ἵππαγωγοί, ὅποτε ἐπαιουῦντο διὰ θαλάσσης. 600. Κώθωνας] εἶδος ποτηρίου τοῦτο, ᾧ καὶ μέτρον εἶχον ἐν ταῖς ναυσὶ πρὸς τὸ ὕδωρ λαμβάνειν, τὰ δὲ σκόροδα καὶ κρόμμουα διὰ τὸ σῶφρον καὶ εὐτελέες· ὁ γὰρ λόγος ἐνταῦθα μετῆι ἐς τοὺς ἵππέας· καίτοι προσωποεῖ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἵππους. 602. Ἀνεβρύαξαν] ἀνεκραύγασαν, ἠλάλαξαν, λέγοντες, ἵππαπαί, τίς ἐμβαλεῖ ἀπ' ἐναντίας; ἔστι δὲ τὸ Ἴππαπαί παρεσηματισμένον κατὰ τὸ ναυτικὸν ῥυππαπαί. 603. Οὐκ ἐλάς; οὐκ ἐλάσεις, ἐρέσεις, ὦ Σαμφόρα; ὄνομα δὲ τοῦτο ἀποδιδόμενον τοῖς σεσημειωμένοις τῶν ἵππων τῷ στοιχείῳ Σῖγμα· παρὰ τὸ σάμ καὶ φέρειν σαμφόρας· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι· σάμ τὸ σῖγμα προὔφερον. 606. Παγούρους] τὰ καὶ νῦν παγούρια λεγόμενα, κάβουροι μεγάλοι· Μηδικὴ δὲ πόσις, φησὶν, ἣ τρίφυλλός ἐστι διὰ τὴν πολλὴν γίνεσθαι παρὰ Μήδοις· καθύγρου αὐτοῦ οὐσῆς τῆς χώρας. 607. εἴ τις πάγουρος ἐξέρπει τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ τοὺς ἐν τῷ βυθῷ ἔτι ἀνηροῦντο τὸ ἐν τοῖς ναυτικοῖς ἐκ τούτων δεξιῶν τῶν Ἀθηναίων δείκνυσιν. 608. Θέωρος] ποιητῆς ἔφη, ὅτι καρκίνος τις Κορίνθιος εἶπε πρὸς Ποσειδῶνα ταῦτα

Δεινά γ', ὧ Πόσειδον, εἰ μὴδ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι,
Μήτε γῆ, μήτ' ἐν θαλάττῃ, διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας. 610

ΧΟΡΟΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΚΛΕΩΝ, ΔΗΜΟΣ.

- ΧΟΡ. Ὡ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ νεανικώτατε,
Ὅσην ἀπῶν παρέσχεσ ἡμῖν φροντίδα·
Καὶ νῦν, ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
Ἄγγειλον ἡμῖν, πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.
- ΑΛ. Τί δ' ἄλλο γ', εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην; 615
- ΧΟΡ. Νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξαι,
Ὡ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἄμεινον ἔτι τῶν λόγων
Εἰργασμέν', εἴθ' ἐπέλ-
θοις ἅπαντά μοι σαφῶς·
Ὡς ἐγὼ μοι δοκῶ 620
Κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν, ὡστ' ἀκοῦσαι.
Πρὸς τὰδ', ὧ βέλτιστε, θαρρῆσας λέγ', ὡς ἅ-
παντες ἠδόμεσθά σοι.
- ΑΛ. Καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
Εὐθύς γὰρ αὐτιῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἰέμην· 625
Ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρῶρηγνύς ἔπη,
Τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,

ἐπαινεῖ δὲ τούτοις τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι καὶ ἐν γῆ καὶ ἐν θαλάσῃ νικῶσι.

611. Ὡ φίλτατ' ἀνδρῶν] ἰδὼν ὁ Χορὸς τὸν Ἀλλαντοπόωλην ἐπαινῶντα ἀπὸ τῆς Βουλῆς, ἀνερωτᾷ αὐτόν, ὅπως ἔσχεν αὐτῷ τὰ πράγματα ἐκεῖθεν· ὁ δὲ, εὐφρασι· νικῆβουλος γὰρ γεγένηται· ὅ ἐστι νικητῆς ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ Κλέωνος. 616. Ἐπολολύξαι] ἀλαλάξαι. 618. Εἰργασμένα] ἡ τῶν ὀνομάτων συνθήκη ἔχει ὧδε· ὧ καλὰ λέγων (χαίροις μοι) εἴθε δὲ ἐπέλθοις μοι (εἴποις) σαφῶς ἅπαντα τὰ εἰργασμένα πολὺ ἄμεινον τῶν λόγων. 626. Ἐλασίβροντα] κεραυνόκροτα. 627. Ἠρειδε] διεφιλονίκηει, ἀντέτεινε, ἔλεγε· ὅθεν χρημνοὺς ἐρείδων, ὡς ἀπὸ τόπων χρημνωδῶν βίπτων τὰ βέλη· ἡ δὲ

Κρήμινους ἐρείδων, καὶ ξυνωμότας λέγων.
 Πιθανώταθ' ἢ Βουλὴ δ' ἅπασ' ἀκρωμένῃ,
 Ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα,
 Κᾶθλεψε νάπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασε.
 Κᾶγωγ', ὅτε δὴ γνων ἐνδεχομένην τοὺς λόγους,
 Καὶ τοῖσι φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,
 Ἄγε δὴ, Σκίταλοι, καὶ Φένακες, ἦν δ' ἐγὼ,
 Βερέσχεθαι τε, καὶ Κόβαλοι, καὶ Μόθων,
 Ἄγορά τ', ἐν ἣ παῖς ὦν ἐπαιδεύθην ἐγὼ,
 Νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὐπορον δότε,
 Φωνὴν τ' ἀναιδῆ. ταῦτα φροντίζοντί μοι
 Ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνὴρ.
 Κᾶγὼ προσέκυσα· κᾶτα τῷ πρωκτῷ θένων,
 Τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα, κᾶναχανῶν μέγα
 Ἀνέκραγον· ὦ Βουλὴ, λόγους ἀγαθοὺς φέρων,
 Εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι·
 Ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
 Οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.

630

635

640

645

μεταφορὰ ἀπὸ κεραυνοκρότων λόγων. 629. Πιθανώτατα] μεθ' ἡδονῆς, ὡς ἐγγὺς πίστεως ὄντα, ἤκουε πάντα. 630. Ψευδατραφάξυος] ψεῦδος ἀτράφαξυος· τὸ μὲν ψεῦδος ἐστὶ τοῦ εἰπόντος Κλέωνος· ἡ δὲ ἀτράφαξυος ἐστὶν ἡ τὸ ψεῦδος δεχομένη Βουλὴ· ἐστὶ δὲ τῶν λαχανευομένων, ἡ ἐν τῇ συνηθείᾳ λοβουδιᾷ, ἡ λοβοδά. 631. Κᾶθλεψε νάπυ] ὅ ἐστι πάνυ δριμύ· νάπυ γὰρ τὸ σίνιπι. 634. Σκίταλοι καὶ Φένακες καὶ Βερέσχεθαι] ὀνόματα ταῦτα δαιμονίων πονηρῶν καὶ ἀναιδῶν πεπλασμένα· ἃ ἐπικαλεῖται πρὸς ἀναίδειαν· μέμνηται δὲ καὶ τῆς ἀγορᾶς, ἐν ἣ ἐτράφη, πάντα δηλονότι τὰ ἀτοπήματα, ἃ νεώτερος ἔτι ὦν, ἔπραξε. 638. Ταῦτα φροντίζοντι] εὐχομένῃ, ἡ διανοουμένῃ ἄρξασθαι λόγου, ἀπέπαρδε τις καταπύγων εὐρύπρωκτος ἐκ δεξιῶν· ἐγὼ δ' ἀκούσας τοῦτο, προσεκύνησα, δεξιόμενος σύμβολον ἀγαθόν· ἡ δὲ ἐμοίει τις ἀπὸ τῶν πταιρόντων ἐπ' ἀγαθῷ. 640. Ἐξήραξα] ἠνέφραξα τὴν κιγκλίδα (τὴν θύραν) θένων (πατάξας αὐτήν) τῷ πρωκτῷ· ἐστὶ δὲ κιγκλὶς θύρα κωλύουσα μὲν τὴν εἴσοδον, οὐ μὴν δὲ καὶ τὴν ὄρασιν, ἐκ βάθρων διεχουσῶν μὲν ἀλλήλων, παραλλήλων δὲ γομφουμένων. 644. Ὁ πόλεμος] ὁ Πελοποννησιακός· Ἀφύας δὲ λέγει τὰ λεπτὰ ἰχθυῖδια· ἐμπαίζει τούτοις τοὺς Ἀθηναίους, ὡς ὑπὸ μικρῶν λημμάτων δελεαζομένους· τὸ δὲ ἀξιοτέρας εὐωνότερας βού-

Ἐὼν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισεν·
 Εἴτ' ἔστεφάνουν μ' εὐαγγέλια κἀγὼ φρασα.
 Αὐτοῖς ἀπόρρητον, ποιησάμενος ταχῦ,
 Ἴνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοῦ ἴβολου,
 Τῶν δημιουργῶν ξυλλαθεῖν τὰ τρυβλία. 650
 Οἱ δ' ἀνεκρότησαν, καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
 Ὁ δ' ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγῶν, εἰδὼς ἄρα
 Οἷς ἦδεθ' ἡ Βουλὴ μάλιστα ῥήμασι,
 Γνώμην ἔλεξεν· Ἄνδρες, ἦδη μοι δοκεῖ,
 Ἐπί συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελημέναις, 655
 Εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῶ.
 Ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ Βουλὴ πάλιν.
 Κἀγὼ γ', ὅτε δὴ γνων τοῖς βολίτοις ἠπτημένος,
 Διηκοσίησι βοῦσιν ὑπερηκόντησα·
 Τῇ δ' Ἄγροτέρα κατὰ χιλίων παρήνεσα 660
 Εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων, ἑσαύριον
 Αἰ τριχίδες εἰ γενοῖαθ' ἑκατὸν τοῦ ἴβολου.
 Ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ Βουλὴ πάλιν.
 Ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας, ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
 Κᾶθ' εἶλκον αὐτὸν οἱ Πρυτάνεις, χ' οἱ τοξόται. 665
 Οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἐστηκότες·
 Ὁ δ' ἠντηθόλει γ' αὐτοὺς, ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
 Ἴν', ἄθ' ὁ κήρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγει,
 Πύθησθ'· ἀφίεται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων.
 Οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον· 670
 Νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδὴ γ', ὦ μέλε,
 Ἦσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας;
 Οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
 Ἐκεκράγεσάν τε τοὺς Πρυτάνεις ἀφιέναι.

λεται λέγειν. 658. Βολίτοις] ἐν ταῖς βοταῖς κόπροις, σπελέθοις ἀντὶ τοῦ
 ἐν ταῖς τῶν βοῶν ἐπαγγελίαις· ἐκ τῆς ὄνθου τὸ τὴν ὄνθον ποιοῦν. Ἄγρο-
 τέραν δὲ φησὶ τὴν Ἄρτεμιν. 661. Χιμάρων] τράγων· τριχίδας δὲ καλεῖ

Εἶθ' ὑπερεπὴδων τοὺς δρυφάκτους πανταχοῦ. 675
 Ἐγὼ δὲ τὰ κοριάνν' ἐπριάμην ὑποδραμῶν
 Ἄπαντα, τὰ τε γήτει', ὅσ' ἦν ἐν τῇ γορᾷ.
 Ἐπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουσι ἡδύσματα
 Ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα, κάχαριζόμεν.
 Οἱ δ' ὑπερεπήνουν, ὑπερεπύππαζόν τ' ἐμὲ 680
 Ἄπαντες οὕτως, ὥστε τὴν Βουλὴν ὅλην
 Ὅβολοῦ κοριάννοις ἀναλαθὼν ἐλήλυθα.

XOP. Πάντα δὴ πέπραγας, ὅσα χρὴ τὸν εὐτυχεῦντα·

Εὔρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον, πολὺ πανουργίας
 Μείζουσι κεκασμένον, 685
 Καὶ δόλοισι ποικίλοις,
 Ῥήμασιν θ' αἰμύλοις.

Ἄλλ' ὅπως ἀγωνιῇ φρόντιζε τάπι-
 λοιπ' ἄριστα· ξυμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὖ-
 νους ἐπίστασαι πάλοι. 690

ΑΔ. Καὶ μὴν ὁ Παφλαγῶν οὕτωσ' προσέρχεται,
 Ὠθῶν κολόκυμα, καὶ ταραττων, καὶ κυκῶν,
 Ὡς δὴ καταπιόμενός με μορμῶ τοῦ θράσου.

ΚΛ. Εἰ μὴ σ' ἀπολέσαιμι, εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
 Ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ. 695

ΑΔ. Ἦσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,

τὰς ἐν τῇ συνηθείᾳ κίχλας, πτηνὸν μικρὸν. 676. Κοριάννα καὶ γήτεια] εἶ-
 δος βοτάνης ἡδέιας· ἃ ἐπετίθουσι τοῖς ἰχθύσιν ὡς ἡδύσμα. 680. Ἐπερε-
 πύππαζον] φωνὴ αὕτη τὸ πύππαξ εὐνοϊκὴ καὶ θαυμαστικὴ, Παπαί. Τέως
 δ' οὖν ἅπας ὁ λόγος κατηνάλωται εἰς χλεύην τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐγχεχη-
 νότων σμικροῖς. 685. Κεκασμένον] πεπυκνωμένον, μεμεστωμένον· ὁ γὰρ
 πονηρὸς μελαμπύγου τετύχηκεν. 692. Κολόκυμα] κῆμα θαλάσσης ἡρέμα
 κινούμενον, καὶ μήπω διαρράγέν. 693. Μορμῶ τοῦ θράσου] φεῦ τῆς τόλ-
 μης· ἔστι δὲ μορμῶ ἢ εἰς φόβητρον μυθολογουμένη Λαμία. 694. Εἴ τι τῶν
 αὐτῶν ἐμοὶ ψευδῶν ἐνείη] εἰ σώζεται μοι ἔτι ψεῦδός τι τῶν αὐτῶν, ὧν εἴ-
 χον ἐμαυτῷ ἠθροισμένων, μηκέτι ζῆφην, εἰ μὴ σε ἀπολέσω. 696. Ψολο-
 κομπίαις, ταῖς αἰθαλοκομπίαις· μεγαληγορίαις κατηνῶ τετυφωμέναις· τοιαῦ-

Ἄπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκυσα.

- ΚΛ. Οὐ τοι, μὰ τὴν Δήμητρ', ἐὰν μὴ σ' ἐκφάγω
Ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.
- ΑΔ. Ἦν μὴ κφάγῃς; ἐγὼ δὲ, σ' ἦν μὴ γ' ἐκπίω, **700**
Κἀπεκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαρράγῳ·
- ΚΛ. Ἄπολῶ σε, νῆ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.
- ΑΔ. Ἴδοῦ προεδρίαν· οἶον ὄφομαί σ' ἐγὼ
Ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.
- ΚΛ. Ἐν τῷ ξύλῳ δῆσω σε, νῆ τὸν οὐρανόν. **705**
- ΑΔ. Ὡς ὀξύθυμος. φέρε, τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
Ἐπὶ τῷ φάγαις ἤδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλαντίῳ;
- ΚΛ. Ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τάντερα.
- ΑΔ. Ἄπονυχιῶ σου τὰν Πρυτανείῳ σιτία.
- ΚΛ. Ἐλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην. **710**
- ΑΔ. Κἀγὼ δὲ σ' ἔλξω, καὶ διαθαλῶ πλείονα.
- ΚΛ. Ἄλλ', ὦ πονηρὲ, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται.
Ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ', ὅσον θέλω.
- ΑΔ. Ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ γενόμικας.
- ΚΛ. Ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν, οἷς ψωμίζεται. **715**
- ΑΔ. Κᾶθ', ὥσπερ αἱ τίτθαι γε, σιτίζεις κακῶς.
Μασώμενος γὰρ, τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθεῖς·
Αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας·
- ΚΛ. Καί, νῆ Δί', ὑπὸ γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς,

τα γὰρ ἦσαν αὐτῷ τὰ εἰρημένα κυκᾶν καὶ ταράττειν γῆν καὶ θάλασσαν· & ἔργα Διὸς καὶ τοῦ φοβόεντος αὐτοῦ κεραυνοῦ. 697. Ἄπεπυδάρισα] ἡ παρὰ τὸ ποῦς ἢ παρὰ τὸ πυγῆ· ὅ ἐστιν ἐξαλλόμενον κροτεῖν τοὺς πόδας παρὰ τὴν πυγὴν· ὡς ὁ αὐτὸς ποιητῆς, Λυσ. στίχ. 82.

» Γυμνάδομαι γὰ καὶ ποτὶ πυγάν ἄλλομαι.

τὸ δὲ Μόθωνα, ἀσελγές τι σκίρτημα δηλοῖ· Περιεκόκκυσα, ὡς ἀλεκτρυὸν περιεφρόνησα. 702. Τὴν προεδρίαν] ἦν ἔσχον, ἐξ ὧν ἠνδραγάθησα ἐν Σφακτηρίᾳ, ἐν θεάτροις. 707. Ἐπὶ τῷ] ἐφ' ᾧ. 709. Ἄπονυχιῶ] ἐκ τῶν αὐτῶν ὄνυχων ἡ ἀστυότης. 715. Οἷς ψωμίζεται] οἷς δολώμασι χαίρει. 717. Σι-

- Δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρύν καὶ στενόν. 720
- ΑΔ. Χῶ πρωκτὸς οὐμὸς τουτοῖ σοφίζεται.
- ΚΔ. Οὐκ, ὦ γάθ', ἐν Βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον.
- ΑΔ. οὐδὲν κωλύει.
- Ἴδου, βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
- ΚΔ. ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἐξελθε, νῆ Δί', ὦ πάτερ. 725
- ΑΔ. Ἐξελθε δῆτα, Δημίδιον ὦ φίλτατον.
- ΔΗ. Τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
Τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
- ΚΔ. Ἐξελθ', ἴν' εἰδῆς οἷά περ γ' ὑβρίζομαι.
- ΔΗ. Τίς, ὦ Παφλαγῶν, ἀδικεῖ σε; 730
- ΚΔ. Διὰ σὲ τύπτομαι
Ἵπὸ τουτουῖ, καὶ τῶν νεανίσκων.
- ΔΗ. Τίη;
- ΚΔ. Ὅτι ἡ φιλῶ σ', ὦ Δῆμ', ἐραστῆς τ' εἰμι σός.
- ΔΗ. Σὺ δ' εἶ τίς ἕτερόν;
- ΑΔ. Ἄντεραστῆς τουτουῖ,
Ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
Ἄλλοι τε πολλοί, καὶ καλοὶ τε κἀγαθοί. 735
Ἄλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γάρ
Ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις.
Τοὺς μὲν καλοὺς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχη·
Σαυτὸν δὲ λυχνοπώλησι, καὶ νευρορράφοις,
Καὶ σκυτοτόμοις, καὶ βυρσοπώλησιν δίδως. 740

τίξεις κακῶς] ὅτι πλείω, ὣν ἐκεῖνο δίδως, καταπίνεις αὐτός. 722. Οὐκ ἐν τῇ βουλῇ] ἐν ἣ ἔδοξάς με νικῆσαι· ἐνταῦθα γὰρ ἐστὶν οὐ Βουλῆ, ἀλλὰ Δῆμος, ἐν ᾧ ἐγὼ ἰσχύω. 725. ὦ πάτερ] τιμᾶ αὐτὸν τῇ πατρικῇ σεμνότητι· ἀντιτιμᾶ δὲ καὶ ὁ ἕτερος ὑποκοριζόμενος. 728. Τὴν Εἰρεσιώνην] κλάδος ἐλαίας ἐρίους περιπεπλεγμένη καὶ ἄλλοις ἀκροθρίοις ἦν ἡ εἰρεσιώνη πρὸ τῶν θυρῶν ἀπρωρημένη, ὡς φασι, ἐκ χρησμοῦ Ἀπόλλωνος πρὸς φυγὴν λιμοῦ, ἢ λοιμοῦ. 739. Λυχνοπώλησι] Τοῦτο μὲν εἰς Ἵπέρβολον τὸν πονηρὸν αἰνιττεται, λύχνους πωλοῦντα· τὸ δὲ Νευρορράφοις, εἰς τὸν προβατοπώλην Λυ-

- ΚΑ. Εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον.
 ΑΔ. Εἰπέ νυν, τί δρῶν ;
 ΚΑ. Ὅτι τοὺς στρατηγούς ὑποδραμῶν τοὺς ἐν Πύλῳ
 Πλεύσας ἐκέῖσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.
 ΑΔ. Ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου,
 Ἐφοντος ἐτέρου, τὴν χύτραν ὑφειλόμην. 745
 ΚΑ. Καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
 Ὡ Δῆμ', ἐν εἰδῆς, ὁπότερος νῶν ἐστὶ σοι.
 Εὐνούστερος, διάκρινον, ἐν' ἐκεῖνον φιλήεις.
 ΑΔ. Ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴν τῇ Πνυκί.
 ΔΗ. Οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ. 750
 Ἄλλ', ὡς τὸ πρόσθε, χρὴ παρεῖναι ἔς τὴν Πνύκα.
 ΑΔ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
 Οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστὶ δεξιώτατος.
 Ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησί κάθηται τῆς πέτρας,
 Κέχηεν, ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας. 755
 ΧΟΡ. Νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ,
 Καὶ λῆμα θούριον φορεῖν, καὶ λόγους ἀφύκτους,
 Ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλῆ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ,
 Κῆκ τῶν ἀμηγάνων πόρους εὐμηγάνους πορίζων

σικλέα· τὸ δὲ Σκυτοτόμοις καὶ Βερσοπώλῃσιν εἰς τὸν Κλέωνα. 742. Ἐπο-
 δραμῶν] ὑποτεμῶν, προδραμῶν, διακόψας μεταξύ. 745. Τὴν χύτραν ὑφει-
 λόμην] οὐδενὶ ἄλλοιῳ τρόπῳ, ἢ καθάπερ καὶ σὺ τὴν ἐκ τῆς Σφακτηρίας
 νίκη. 749. Μὴ ἐν τῇ Πνυκί] ὡς ἐν τῷ πλήθει μηδὲν ὑγιές ἐστι λέγειν.
 751. Ὡς τὸ πρόσθεν] ὡς καὶ πρότερον ἐκεῖ ἐδικάζομεν. 752. Ὁ γέρων] ἢ
 ὅτι ἀρχαιότατος ἦν ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων, ἢ ὡς δύσκολος καὶ ὑπόκωφος,
 ὡς εἶρκεν αὐτὸν ἀνωτέρω· ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον. 754. Ἐπὶ τῆς πέτρας·]
 πετρώδης δ' ἔοικεν ἡ Πνύξ. 755. Ὡσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας] ὁ μὲν νοῦς,
 ὥσπερ εἰ εἴσθιεν ἰσχάδας· ἢ δὲ λέξις οὐδενὶ τρόπῳ ἀκολουθεῖ· λεγέτω τοί-
 νον ἕκαστος ὅ,τι οἶεται. 756. Πάντα κάλων] παροιμιῶδες, ὡς τὸ Πάντα
 λίθον κινεῖν· ὅ ἐστι τὸν δυνατὸν ποιεῖν τρόπον, φρόνημα ὀρητικὸν λαβόν-
 τα καὶ λόγους ἀφύκτους, ὅ ἐστιν ἀγκύλους, οὓς μὴ ἐνεῖναι ἀποφυγεῖν, συνεί-
 ροννα καὶ θαλαττοκοποῦντα· ὅτῃσι, δι' ὧν τοῦτον ὑπερβαλῆ.

Πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἔς τὸν
ἄνδρα.

760

Ἄλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκείνον προσκεῖσθαι σοι,
πρότερος σὺ

Τοὺς δελφίνας μετewρίζου, καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.

ΚΑ. Τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίῃ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,
Εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγέννημαι
Βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα, καὶ Κύνναν, καὶ 765
Σαλαβάχχαν,

Ὡσπερ νυνὶ, μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ Πρυτανείῳ.

Εἰ δέ σε μισῶ, καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος
ἀντιβεβληκῶς,

Ἀπολοίμην, καὶ διαπρισθείην, διατμηθείην τε λέπαθνα.

ΑΔ. Κᾶγωγ', ὦ Δῆμ', εἰ μὴ σε φιλῶ, καὶ μὴ στέργω,
κατατμηθείς

Ἐφοίμην ἐν περικομματίοις· κεί μὴ τούτοισι 770
πέποιθας,

Ἐπὶ ταυτησί κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ,

760. Ὅπως] ὅρα ὅπως ἔξει, ὅ ἐστιν, ἐξελεύσῃ. 762. Δελφίνας] μηχανὴ μολυβδῆ, ἢ σιδηρᾶ ἐν σχήματι κώδωνος, ὑψουμένη ἐν τῇ τρίτρει, καὶ ἀφιεμένη ἐπὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν, ἐπειδὴν ἔλθωσιν εἰς παραλληλίαν· ἴδε τὴν εἰκόνα· Θουκ. Τόμ. Θ'. κατὰ τὸ τέλος ἐμῆ ἐκδόσει. — Τὴν ἄκατον παραβάλλου, πρόσαγε παράλληλον τῇ τοῦ πολεμίου. 764. Εὐχομαι] ἐντεῦθεν ἄρα καὶ Δημοσθένει ἐπιτετηθεῦσθαι δοκεῖ τὸ ἐπὶ τοῦ περὶ στεφάνου προοίμιον· Εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, κτλ. 765. Μετὰ Λυσικλέα] ὄν ὡς προβατοκάπηλον πολλάκις ἐνέπαιξεν· ἢ δὲ Κύννα καὶ Σαλαβάχχα ἐταῖραι ἦσαν. 766. Μηδὲν δράσας] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, πολλὰ δράσαι ἀγαθὰ τὸν δῆμον, εἶπε τούναντιον, ὡς δῆθεν τοὺς τοιοῦτους μὲν τιμῶντος τοῦ δήμου, τοὺς δὲ καλῶς δρῶντας οὐδαμῶς. 768. Λέπαθνα εἰς] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν εἰς λεπτότατα, εἰς λέπαθνα, καθαπτόμενος ὡς βυρσοδέψου· ἔστι δὲ λέπαθνα οἱ περὶ τὸ στήθος τῶν ἴππων λῶροι, δι' ὧν ἔλκουσι τὰς ἀμάξας· ὅθεν καὶ ὁ ἀντίπαλος ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ τέχνης καὶ αὐτὸς ποιεῖται τοὺς ὄρκους, ἐψηθῆναι ἐν λεπτοῖς κατατμηθέντα περικομματίοις· καὶ εἰ μὴ, φησί, πέποιθας, ὅ ἐστιν ἤρκεσθης, παραδίδομι ἑμαυτὸν κατατριβῆναι διὰ τοῦ κνηστῆρος ἐν μυττωτῷ (κατασκευάσμα τοῦτο ἐκ σκορόδων καὶ κρομμύων καὶ τυροῦ καὶ ἄλλων δριμύων) καὶ

Καὶ τῇ κρεάγρα τῶν ὀρχιπέδων ἐλκοίμην ἐς κεραμεικόν.

ΚΑ. Καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν, ὦ Δῆμε, γένοιτο
πολίτης;

Ὅς πρῶτα μὲν, ἦνίκ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα πλεῖστα
ἀπέδειξα

Ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων, τοὺς
δὲ μεταιτῶν, 775

Οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἴ σοι χαρισοίμην.

ΑΔ. Τοῦτο μὲν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν. κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε
δράσω.

Ἀρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοιτοὺς ἀλλοτρίους, παραθήσω.

Ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ', οὐδ' ἔστ' εὔνου, τοῦτ' αὐτό σε
πρῶτα διδάξω,

Ἄλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὐθ', ὅτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπο-
λαύει. 780

Σὲ γὰρ, ὅς Μῆδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μα-
ραθῶνι,

Καὶ νικήσας, ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας,

Ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθή-
μενον οὕτως·

Οὐχ ὡσπερ ἐγὼ βράψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ' ἐπα-
ναίρου,

Κᾶτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σα-
λαμῖνι. 785

διὰ τῆς κρεάγρας (ἐργαλεῖον τοῦτ' ἀγκυλωτὸν μαγειρικόν) ἐλκυσθῆναι εἰς τὸν Κεραμεικὸν ἐν τῷ ταφείῳ. 776. Εἴ σοι χαρισοίμην] εἰ μόνον ἐφών, ὅτι σοι χαριζόμενος, τοῦτο πράττω. 780. Ἄλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὐθ'] διὰ τοῦτο αὐτὸ, ὅτι τῆς ἀνθρακιᾶς σου ἀπολαύει· ὅτι θερμαίνεται παρὰ τῇ σὶ ἐστία καθήμενος. 781. διεξιφίσω] ὅτι ἐπολέμησας ἐν Μαραθῶνι ὑπὲρ πατρίδος πρὸς τοὺς Μήδους στρατηγούμενους ὑπὸ Δάτιδος καὶ Ἀρταβάζου. 782. Ἐγγλωττοτυπεῖν] διὰ γλώττης αἰετοειδῆ τὰ τότε ἀνδραγαθήματα. 183. Σκληρῶς σε καθήμενον] ἐπὶ τῶν λιθίνων βάθρων ὀρῶν τὸν δῆμον καθήμενον, λαθῶν προσκεφάλαιον μαλακόν, καὶ προσφέρων αὐτὸ, ἀξιοῖ ἀνισάμενον λαθεῖν τοῦτο, καὶ ὑποτιθέναί, ἵνα μὴ φύλλως καθέξηται, ἵνα μὴ τρίβῃ, φησί, τὴν

- ΔΗ. Ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἀρμοδίου τι
ἐκείνων;
- Τοῦτό γε τοῦργον ἀληθῶς ἐστίν γενναῖον καὶ φιλόδημον.
- ΚΛ. Ὡς ἀπὸ μικρῶν εὖνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.
- ΑΛ. Καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεά-
σμασιν εἶλες.
- ΚΛ. Καὶ μὴν εἴ που τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον
ἀμύνων, 790
- Ἦ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς
περιδῶσθαι.
- ΑΛ. Καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὅς τοῦτον ὄρων οἰκοῦντ' ἐν ταῖς
πιθάκναισι,
Καὶ γυπαρίοις, καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον, οὐκ ἐλεαίρεις;
Ἄλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις Ἀρχεπτολέμου δὲ
φέροντος
Τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπε-
λαύνεις 795
- Ἐκ τῆς πόλεως, βραθαπυγίζων, αἶ τὰς σπονδὰς προ-
καλοῦνται.
- ΚΛ. Ἴνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λο-
γίοισιν,

ἐν Σαλαμῖνι ποτέραν; τὴν ναυμαχίαν, ἢ τὴν κατατριβεῖσαν πυγὴν κωμικώτερον; τοῦτ' ἔοικε. 786. Ἄνθρωπε, τίς εἶ;] θαυμάζει ὁ Δῆμος τὸν Ἀλλαντοπάλην, ὡς δημοκρατικώτατον. 791. Περιδῶσθαι] περιδίδομαι, συντίθημι, συβήκην δι' ὑποθήκης ποιῶ, ὃ ἢ νῦν συνήθεια στοιχηματίζειν καλεῖται καὶ Ὀμηρῶς

» λεῦρο γὰρ νῦν τρίποδος περιδῶμεθα.

792. Ἐν ταῖς πιθάκναις] ἐνθ' ἀνορύττοντες τὸν πηλόν, πλάττουσι τοὺς πίθους· ἢ μίλλον αὐτὰς τὰς καλύβας αὐτῶν ἐξομοιοῦ πρὸς τοὺς πίθους διὰ σμικρότητα καὶ εὐτέλειαν· τοιοῦτον δὲ καὶ ἡ γύπη, σπήλαιον, ἐνθα σκηνοῦσιν οἱ γύπες. 794. Βλίττεις] πιέξεις, ἐκχυζῶς, ἀμέλγεις, θλίβεις· τὸ δὲ ὄγδοον ἔτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ ἦν πολέμου· ὁπότε τῶν Πελοποννησίων ἐπιχειρουμένων περὶ εἰρήνης ἐν Ἀθήναις Ἀρχιπτόλεμος ἱστόρηται, 796. Βραθαπυγίζων] τύπτων ἐκείνους εἰς τὴν πυγὴν, ἐκπέμπων, καὶ πλατεῖα τῆ χειρὶ παίων. 797. Ἴνα ἄρξῃ] ὁ Δῆμος, ἣν ἀναμείνη ἐν τῷ πολέμῳ, πάντων

Ὄρε τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντώβολον ἠλιάσασθαι,
 Ἦν ἀναμείνη· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω ἄγω καὶ θε-
 ραπεύσω,

Ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς, ὅπόθεν τὸ τριώβολον
 ἔξει. 800

ΑΛ. Οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ, μὰ Δί', Ἀρκαδίας προνοούμενος,
 ἀλλ' ἵνα μᾶλλον

Σὺ μὲν ἀρπάξης καὶ δωροδοκῆς παρὰ τῶν πόλεων.
 ὁ δὲ δῆμος

Ἵπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὀμίχλης, ἃ πανουργεῖς, μὴ
 καθορᾶ σου,

Ἄλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας, καὶ μισθοῦ πρὸς σε
 κεχῆνη.

Εἰ δὲ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος δια-
 τρίψει, 805

Καὶ χίδρα φαγῶν ἀναθαρβήσει, καὶ στεμφύλῃ εἰς λό-
 γον ἔλθοι,

Γνώσεται, οἶων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου·

Εἴθ' ἤξει σοι δριμύς ἄγροικος, κατὰ σου τὴν ψῆφον
 ἰχνεύων.

Ἄ σὺ γιγνώσκων τόνδ' ἔξαπατᾶς, καὶ ὄνειροπολεῖς
 περὶ σαυτοῦ.

ΚΛ. Οὐκ οὐκ δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ, καὶ δια-
 βάλλειν 810

Ἑλλήνων· καὶ γὰρ καὶ ὁ χρησμός φησι δικάσειν ἐν Ἀρκαδίᾳ, πέντε ὀβο-
 λους λαμβάνοντα σύνταξιν. 800. Εὖ καὶ μιαρῶς] εὐχερῶς μὲν, ἀλλ' οὐκ
 ἐκ τῶν δικαίων· ἀρετὴν γὰρ ἐνταῦθα ὑπέθεντο τὴν πανουργίαν καὶ μιαρίαν·
 ὅθεν κακὰ τοιοῦτων ἔργων ἐπαινοῦσι μᾶλλον ἑαυτοῦς. 806. Καὶ χίδρα] τὰ
 ἐκ τῶν στάχεων ἐκτετριμμένα σπέρματα, ἃ ἐψόμενα, ἥδιστον χυλὸν ποιού-
 σι· στέμφυλα δὲ τὰ ἐκ τῶν σταφυλῶν καὶ ἐλαιῶν ἐκπεπιεσμένα· ὁ δὲ νοῦς,
 ὅποτε γεύσαιο τὰ ἀπὸ τῆς γεωργίας ἡδέα, τότε ἐννοήσει, οἶων ἀγαθῶν ἀ-
 πεστέρεϊς αὐτὸν τῇ διὰ τὸν πόλεμον μισθοφορᾷ. 808. Ἄγροικος] ἐν θυμῷ
 καὶ ὀργῇ. 809. Ὀνειροπολεῖς] ὄνειράτα κέρδους βλέπεις περὶ σεαυτοῦ.

Πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποικηκότα πλείονα
χρηστά,

Νῆ τὴν Δήμητρα, Θεμιστοκλέους πολλῶ περι τὴν πό-
λιν ἤδη.

ΑΔ. Ὡ πόλις Ἄργους, κλύεθ', οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ
ἀντιφερίζεις.

Ὅς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστήν, εὐρῶν ἐπιχειλῆ.
Καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν, 815
Ἄφελῶν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων, ἰχθύς καινοὺς παρέθηκε.
Σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι,
Διατειχίζων, καὶ χρησμοφῶν, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
Κάκεινος μὲν φεύγει τὴν γῆν· σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπο-
μάττει.

ΚΛ. Οὐκουν ταυτί δεινὸν ἀκούειν, ὦ Δήμ', ἐστίν μ' ἀπὸ
τούτου, 820

Ὅτιή σε φιλῶ;

ΔΗ. Παῦσαι γ' οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
Πολλοῦ δὲ πολὺν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυ-
φιάζων.

ΑΔ. Μιαρῶτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα
δεδρακώς,
Ὅπόταν χασμᾶ, καὶ τοὺς καλοὺς

813. Ὡ πόλις Ἄργους] τοῦτο μὲν ἀπὸ τοῦ Τυλέφου φασὶν εἰληφθαι τοῦ
Εὐριπίδου· τὸ δὲ, κλύεθ', οἷα λέγει, ἀπὸ τῆς Μηδείας. 814. Εὐρῶν ἐπιχει-
λῆ] ὁ νοῦς, εὐρε μὲν αὐτὴν πλήρη πάντων ἀγαθῶν, προσεπιδιὰφιλεύσατο
δὲ καὶ αὐτὸς ταῖς τούτων προσθήκαις, καὶ τελευτῶν προσέμιξεν αὐτῇ ἀρίστως
ἐχούσῃ τὸν Πειραιᾶ· τὸ δὲ Ἐπιχειλῆ, μήτι θεῖ γράφειν Ἐπιδεῆ; ἢ ἐννοεῖν
γε οὕτως, ἵνα ἦ, δεομένην χειλέων, οἷον τειχῶν· εἰ δὲ μὴ, ἐννοητέον τὸ Ἐ-
πιχειλῆ, ὡς μέτρον ἀφικνούμενον ἐπὶ τὰ χεῖλη. 819. Ἀχιλλείων] κρι-
θῶν· οὕτω γὰρ ἐκαλοῦντο αἱ προθυμότεραι. 821. Σκέρβολλε] κακολόγει,
λοιδορεῖ. 822. Ἐγκρυφιάζων] ἀποκρύπτων· ἀπὸ ἐγκρυφίου ἄρτου ἢ μετα-
φορά. 824. Χασμᾶ] ἀνοίγνυσι τὸ στόμα, καὶ ἀνασπῶν αὐτοὺς τῶν εὐθύνων,
καταπίνει· ἔδει γὰρ οἱ ἐν τοῖς πράγμασι εὐθύνας, ὧν ἂν πράττωσι, διδόν-
ται· ὁ δὲ λαμβάνων δῶρα διεκώλυε τοῦτο, καὶ κατεβρόχιζε τὰ κοινὰ ἀμ-

Τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων, 825

Καταβροχθίζει, κἄμφοιν χειροῖν
Μυστιλλᾶται τῶν δημοσίων.

ΚΑ. Οὐ χαιρήσεις, ἀλλὰ σε κλέπτονθ'
Δίρήσω γὼ τρεῖς μυριάδας.

ΑΔ. Τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις, 830

Μιαιρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον
Τὸν Ἀθηναίων ; καὶ σ' ἐπιδειξω,
Νῆ τὴν Δήμητρ', ἢ μὴ ζῴην,
Δωροδοκήσαντ' ἐκ Μιτυλήνης

Πλεῖν ἢ μῶς τετταράκοντα. 835

ΧΟΡ. Ὡ πᾶσιν ἀνθρώποισι φανείς μέγιστον ὠφέλημα,
Ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας· εἰ γὰρ ᾧδ' ἐποίησας,
Μέγιστος Ἑλλήνων ἔσῃ, καὶ μόνος καθέξεις
Τὰν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις, ἔχων τρίαينαν,
Ἥ πολλὰ χρήματ' ἐργάση, σείων τε καὶ ταραττων. 840

Καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδὴ σοι λαβὴν δέδωκε·
Κατεργάση γὰρ βραδίως, πλευράς ἔχων τοιαύτας.

ΚΑ. Οὐκ, ᾧ γαθοί, ταῦτ' ἐστὶ πω ταύτη, μὰ τὸν Ποσειδῶ.

Ἐμοὶ γὰρ ἔστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον, ὥστε
Ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν, 845

Ἔως ἂν ἦ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τί λοιπόν.

ΑΔ. Ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας·

Οὐ γὰρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας

φοτέραις ταῖς γνώθεις. 830. Πλατυγίζεις] ὅμοιον τῷ θαλαττοκοπεῖς· δη-
λοῖ δὲ, παίεις τὴν θάλασσαν τῷ τῆς κόπης πλατεῖ· εἰ μὴ τι γραπτέον Πλα-
ταγίζεις, ὅ ἐστι πλατεῖ στόματι ῥέεις. 834. Ἐκ Μιτυλήνης] ὁπότε ἀπο-
στάντων Μιτυληναίων, κρατήσαντες αὐτῶν Ἀθηναῖοι, ἔγνωσαν Κλέωνος
γράψαντος, ἐξανδραποδίσασθαι πᾶσαν τὴν πόλιν. 837. Εἰ γὰρ ᾧδ' ἐποίησας]
εἰ γὰρ οὕτως ἐς τέλος αὐτῷ πολεμήσεις. 839. Τῶν συμμάχων τε ἄρξεις]
τῶν νησιωτῶν, ὡς θαλαττοκρατούντων τῶν Ἀθηναίων. 843. Πλευράς] ἦτορ
σῶμα ἰσχυρὸν, ἢ φίλους. 846. Τῶν ἀσπίδων τί λοιπόν] ἕως οὐ διαμένου-
σιν αἱ ἀσπίδες, ἄς ἐγὼ ἀνέθηκα ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀπὸ τῶν ἐκ Πύλου.

Ταύτας ἔᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.

Ἄλλ' ἔστι τοῦτ', ὦ Δῆμε, μηχάνημ', ἴν', ἦν σὺ
βούλῃ

850

Τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ κγένηται.

Ὅρᾶς γὰρ αὐτῷ στίφος οἶόν ἐστι βυρσοπωλῶν

Νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι

Καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστι συγκεχυρός.

Ὡστ', εἰ σὺ βριμήσαιο, καὶ βλέψειας ὄστρακίνδα, 855

Νύκτωρ καθαρπάσαντες ἄν τὰς ἀσπίδας, θέοντες

Τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἄν καταλάβοιεν ἡμῶν.

ΔΗ. Οἴμοι τάλας. ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πονηρὲ,

Ὅσον με παρεκόπτου χρόνον, τοιαῦτα κρουσιδημῶν.

ΚΛ. Ὡ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰήθῃς 860

Ἐμοῦ ποθ' εὐρήσειν φίλον βελτίον· ὅστις εἰς ὦν,

Ἐπαυσα τοὺς ξυνωμότας· καὶ μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν

Ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον· ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.

ΔΛ. Ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι, πέπονθας.

Ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῆ, λαμβάνουσιν οὐδὲν, 865

Ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,

Αἰροῦσι. καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τὴν πόλιν ταράττης.

Ἐν δ' εἶπέ μοι τοσούτονί· σκύτῃ τοσαῦτα πωλῶν,

Ἐδωκας ἤδη τουτωῖ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ

Ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φιλεῖν; 870

ΔΗ. Οὐ δῆτα, μὰ τὸν Ἀπόλλω.

849. Πόρπαξι] πόρπαξ ἢ τῆς ἀσπίδος ἔνδοθεν λαβή· λέγεται δὲ καὶ ὄχανον· ὃ ἀφῆρουν ἀπὸ τῶν ἀνατεθειμένων, ἵνα μὴ ὦσι χρήσιμα, οἷς μὴ βούλοιντο, ἕς ἀποστασίαν. 854. Συγκεχυρός] συνεστηκός. συστραφέν πρὸς ἐπανάστασιν. 855. Ὀστρακίνδα] πρὸς ἐξοστρακισμόν αὐτοῦ. 857. Τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων] ἢ τὰς ἀποθήκας, ἐν αἷς ἐμβάλλουσι τάλφιτα, ἢ τὰς ὁδοὺς, ὅθεν ἐκεῖνα ἔρχονται. 859. Παρεκόπτου] φλυαρῶν ἐξηπάτας, καὶ τὸν Δῆμον παρακρούμενος. 860. Μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι] ἀλλὰ σεαυτοῦ καὶ τῆς ἀληθείας γενοῦ. 867. Αἰροῦσι] οἱ ἐγγέλεις τῷ βορβόρῳ χαίρουσιν, τοῦ-

- ΑΔ. Ἐγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἶός ἐστιν. ἀλλ' ἐγὼ σοι
 Ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδων τουτί, φορεῖν δίδωμι.
- ΔΗ. Κρίνω σ', ὅσον γ' ἐγῶδα, περὶ τὸν δῆμον ὄντ' ἄριστον,
 Εὐνούστατόν τε τῇ πόλει, καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
- ΚΛ. Οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι, 875
 Ἐμοῦ δὲ μὴ μνεῖαν ἔχειν, ὅσων πέπονθας; ὅς τις
 Ἐπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἐξαλείψας.
- ΑΔ. Οὐκ οὖν σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ἐστι πρῶκτοτηρεῖν,
 Παῦσαι τε τοὺς βινουμένους· κοῦκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
 Οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται. 880
 Τονδὶ δ' ὄρων ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικούτον,
 Οὐπόποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἠξίωσας,
 Χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγὼ σοι τουτονὶ δίδωμι.
- ΔΗ. Τοιουτονὶ Θεμιστοκλέης οὐπόποτ' ἐπανόγησε·
 Καίτοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι 885
 Οὐ μεῖζον εἶναι φαίνεται' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
- ΚΛ. Οἷμοι τάλας, οἷοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.
- ΑΔ. Οὐκ ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσεῖη,
 Τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν, ὥσπερ βλαυτίοισι, χρῶμαι.
- ΚΛ. Ἄλλ' οὐχ' ὑπερβαλῆ με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτόν 890
 Προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' αἰμῶς, ὦ πόνηρε.
- ΔΗ. Αἰβοῦ.

του δὲ τῇ τῶν κυμάτων βλα ἀναστρεφομένου, ἐμφαινόμενοι ἀγρεύονται· ἢ
 μάλλον εἰπεῖν οἱ ἀλιεῖς, κυκῶντες τὸν πηλόν, σαγηνεύουσιν. 874. Ἐγνω-
 κας αὐτόν] πρὸς τὸν δῆμον ταῦτα φησι· καὶ ἐν τούτῳ δίδωσιν αὐτῷ ἐμβά-
 δας. 874. Καὶ τοῖς δακτύλοις] τῶν ποδῶν πρὸς τὸ μὴ προσκόπτειν διὰ
 τὰς ἐμβάδας. 877. Γρύττον] Ἀθηναῖος ἦν οὗτος περιβόητος ἐν ἀσελγείᾳ·
 κατηγορηθεὶς δὲ ὑπὸ Κλέωνος, ἀτιμος γέγονεν. Τὸ δὲ βινουμένους κινου-
 μένους κεῖται ἐν ἄλλοις. 879. Κοῦκ ἔσθ' ὅπως] καίπερ καὶ τοῦτο οὐ διὰ
 τοῦτο ἐποίησας, ἀλλ' ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται· οὐ γὰρ ἐξῆν τοῖς βινουμέ-
 νοις τοῦτ' εἶναι. 882. Ἀμφιμασχάλου] χιτῶνος, ὅστις ἔχει ἐκατέρωθεν
 χειρίδας· οἷον δίδωσι νῦν αὐτός· ἐφ' ᾧ καὶ ἐπαινεῖ αὐτὸν ὁ Δῆμος, καὶ πρὸς
 Θεμιστοκλέα παραβάλλει. 887. Πιθηκισμοῖς] κολακεύμασιν, ἀπάταις.
 888. Ὅταν χεσεῖη] οἱ ἐκ τῶν συμποσίων ἀνιπτάμενοι, ἐφ' ᾧ ἀποπατοῖεν,

Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερῆ, βύρσης κάκιστον ὄζων;

ΑΔ. Καί τοῦτ' ἐπίτηδες σε περιήμπισχέν γ', ἵνα σ' ἀποπνίξη.
Καί πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκοῖνον,
Τὸν σιλφίου, τὸν ἄξιον γενόμενον; 895

ΔΗ. Οἶδα μέντοι.

ΑΔ. Ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
Ἴν' ἐσθίωιτ' ὠνούμενοι, κᾶπειτ', ἐν Ἠλιαία.
Βδέοντες, ἀλλήλους ἀποκτείναιαν οἱ δικασταί.

ΔΗ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κόπρειος.

ΑΔ. Οὐ γὰρ τὸθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δῆπου' γένεσθε πυρρῶι; 900

ΔΗ. Καὶ νῆ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρρᾶνδρου τὸ μηχανήμα.

ΚΛ. Οἴοισί μ', ὦ πονηρὲ, βωμολοχεύμασιν ταραττεῖς;

ΑΔ. Ἦ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικήσαι σ' ἀλαζονεῖα.

ΚΛ. Ἄλλ' οὐ με νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρέξειν,
ἽΩ Δῆμε, μηδὲν δρῶντι, μισθοῦ τρυβλίον ῥοφήσαι. 905

ΑΔ. Ἐγὼ δὲ κυλίχνιον τέ σοι, καὶ φάρμακον δίδωμι,
Τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἐλκῦδρια περιαιεῖφειν.

ΚΛ. Ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σου κλέγων, νέον σε ποιήσω.

ΑΔ. Ἰδοῦ δέχου κέρκον λαγῶ, τῶ φθαλμιδίῳ περιψῆν.

ΚΛ. Ἀπομυξάμενος, ὦ Δῆμ', ἐμοῦ πρὸς τὴν κεφαλὴν
ἀποψῶ. 910

χρῶνται τοῖς τυχοῦσιν ὑποδήμασιν ἑτέρου τινὸς ὑπὸ τῆς βίας· βλαύτη γὰρ ὑπόδημά τι. 891] Προσαμφιῶ] πρὸς τῷ σῶ ἀμφιμασχάλῳ ἐνδύσω τοῦτον καὶ ἕτερον τοῦτον χιτῶνα. 892. Ἀποφθερῆ] ἐκφθεῖρου ἐς κόρακας. 895. Τὸν σιλφίου] λάχανον ἐς ἕδυσμα τοῦτο ἄριστον· ὃν ὁ Κλέων ἔπραξεν εὐώνητον γενέσθαι, ἵνα πολλοὶ ἐξ αὐτοῦ ὠνούμενοι, ἐσθίωσιν· εἴθ' οὕτω πέρδοντες ἐν τῇ Ἠλιαίᾳ, διαμαχόμενοι οἱ δικασταί, ἀποκτείναιεν ἀλλήλους· κωμικὰ δὲ ταῦτα πρὸς χλευσὴν τοῦ ἀνοήτου Δήμου, τοῦ καὶ παρὰ κοπρολόγων πειθομένου. 901. Πυρρᾶνδρου] ἐκ τοῦ Πυρρῶς παρωνύμασε τὸν Πύρρηνδρον, συκοφάντην Ἀθηνησιν ὄντα. 903. Ἦ γὰρ θεός] ἡ Ἀθηνᾶ. 905. Μισθοῦ] μισθοῦ εἶπεν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἄλλου τινὸς ἐδωδίου, τὸν δικαστικὸν εἰρωνεύων μισθόν. 906. Κυλίχνιον] κισιώτιόν τι σμικρὸν, ἐν ᾧ οἱ ἱατροὶ ἐντιθέασιν τὰ φάρμακα· ὃ δίδωσιν αὐτοῖς ἀλείφειν τὰ περὶ τὴν κνήμην ἐλκη. 909. Κέρκον λαγῶ] ὃ ἐστὶ μαλακὸν πρὸς τὸ περιψᾶν τὰς τῶν ὀφθαλμῶν λήμας. 910. Ἀπομυξάμενος] ἐκφυσῶν τὴν μύξαν, ἀποκάθαρον τὴν χεῖρα

- ΔΔ. Ἐμοῦ μὲν οὖν, ἐμοῦ μὲν οὖν.
 ΚΑ. Ἐγὼ σε ποιήσω τριη-
 ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν
 Σαυτοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',
 Εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ- 915
 ξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος·
 Διαμηχανήσομαι θ', ὅπως
 Ἄν ἰστίον σαπρὸν λάβῃς.
 ΧΟΡ. Ἄνῃρ παφλάζει· παῦε, παῦ
 Ὑπερζέονθ' ὑφελκτέον 920
 Τι τῶν ξύλων ἀπαρυστέον
 Τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.
 ΚΑ. Δώσεις ἐμοί καλὴν δίκην,
 Ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.
 Ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους 925
 Σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῆς.
 ΔΔ. Ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
 δέν. εὐχομαι δέ σοι ταδί.
 Τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
 Ἐφρεστάναι σίζον· σέ δέ 930
 Γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ

ἀπὸ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς ἔσχατον τοῦτ' ἀναισχυντίας καὶ ἀηδίας ἔργον.
 915. Οὐκ ἐφέξεις] οὐκ ἀνθέξεις, ἀναλίσκων ἐν ναυπηγίᾳ. 918. Σαπρὸν] ἵνα
 τούτου αὐθις διαρραγέντος ὡς σαθροῦ ὑπὸ τῶν ἀνέμων, ἕτερον ὠνήσῃ.
 919. Παφλάζει] ζεῖ θυμῷ· τὸ δὲ Παῦε πρὸς τὸν Ἀλλαντοπόλῃν, παῦε τὸν
 λέβητα ὑπερζέοντα· ὕφελε μέρος τι τῶν ὑποκαιομένων ξύλων· ὑφαιρετέον
 δὲ καὶ τῶν ἀπειλῶν τι ταυτηί τῇ κρεάτῃ· τὸ δὲ ἀπαρυστέον (ἀρδευτέον)
 ἀπὸ τῶν ἔνδον τοῦ λέβητος ἐννοεῖ· ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν κρεάτων, ἵν' ὁ
 λέβης κενώτερος γινόμενος, μὴ ὑπερχειλίξῃ, ἀπειλῶν εἶπεν ἀπὸ μαγειρι-
 κῆς μεταφορᾶς ταῦτα. 924. Ἰπούμενος] θλιβόμενος ἐν ταῖς εἰσφοραῖς.
 930. Ἐφρεστάναι] τὸ ὄλον οὕτω· τὸ μὲν τάγηνον ἐστάναι ἐπὶ τοῦ πυρὸς σί-
 ζον (ἤχόν τινα ποιδν ἀποτελοῦν) τευθίδων μιστόν· σέ δὲ μέλλοντα ἤδη
 βοηθήσειν Μιλησίοις, ἵνα τάλαντον σῆς κέρδος, ἣν κατορθώσῃς, σπεύδειν
 ἐμπλησθῆναι τῶν τευθίδων, καὶ οὕτως ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, μεταξύ δὲ

- Μιλησίων, καὶ κερδανεῖν
 Τάλαντον, ἣν κατεργάσῃ,
 Σπεύδειν, ὅπως τῶν τευθίδων
 Ἐμπλήμενος, φθαίγῃς ἔτ' εἰς
 Ἐκκλησίαν ἔλθεῖν· ἔπει-
 τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθή-
 κοι, καὶ σὺ, τὸ τάλαντον λαβεῖν
 Βουλόμενος, ἐ-
 σθίων ἀποπνιγείης. 935
- ΧΟΡ. Εὖ γε, νῆ τὸν Δία, καὶ τὸν Ἀπόλλω,
 Καὶ τὴν Δήμητρα.
- ΔΗ. Κάμοι δοκεῖ καὶ τᾶλλα γ' εἶναι καταφανῶς
 Ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδεὶς πω χρόνου
 Ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦ ὄβολου. 945
 Σὺ δ', ὦ Παφλαγῶν, φάσκων φιλεῖν μ', ἐσχορδίσσας.
 Καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκέτι
 Ἔμοι ταμιεύσεις.
- ΚΑ. Ἐχεῖ τοσοῦτον δ' ἴσθ', ὅτι,
 Εἰ μὴ μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
 Ἔμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται. 950
- ΔΗ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιος ἔσθ' οὕτοσι
 Ὀυμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
 Ἄλλ' ἢ οὐ καθορῶ.
- ΑΔ. Φέρ' ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν;
- ΔΗ. Δημοῦ βοεῖου θρίον ἐξωπτημένον.

ἐν τῷ ἐσθίειν, ἰδόντα τὸν τὸ τάλαντον ὑπεσχημένον, καὶ λιχνευόμενον πε-
 ρὶ τοῦτο, ἀποπνιγῆναι ἐσθίοντα. 945. Τοῖς πολλοῖς τοῦ ὄβολου] τοῖς ἐνός
 ὄβολου ἂν πωλουμένοις ὁμοίον τῷ, πολλοῖς καὶ τοῦ πάτου, τοῖς χυδαίοις.
 946. Ἐσχορδίσσας] χολὴν ἐπότισάς με, παρῶξυνας· καὶ δεῦρο δός μοι τὴν
 σφραγίδα· οὐκέτι γὰρ ἔσθι ταμίας παρ' ἐμοί. 953. Ἄλλ' ἢ οὐ καθορῶ] οὐ
 γὰρ ὀρῶ τοιοῦτον. 954. Δημοῦ βοεῖου θρίον ἐξωπτημένον] ἀπὸ τῆς μαγει-
 ρικῆς αὐθις· ἐμπαίζει δὲ καὶ τὸν Δῆμον, δημόν αὐτὸν ποιήσας· ἔστι δὲ δη-
 μός, τὸ περιτόνιον, ὁ ἐπίπλους, τὸ τὴν κάτω κοιλίαν περιέχων λίπος.

- ΑΔ. Οὐ τοῦτό γ' ἔστιν.
- ΔΗ. Οὐ τὸ θρίον; ἀλλὰ τί; 955
- ΑΔ. Λάρος κεχηνῶς, ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.
- ΔΗ. Αἰβοῖ τάλας.
- ΑΔ. Τί ἔστιν;
- ΔΗ. Ἐπόφερ' ἐκποδῶν.
Οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
Παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν, ταμῖεῦ μοι.
- ΚΛ. Μὴ δῆτά πω γ', ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγώ, 960
Πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσης τῶν ἐμῶν.
- ΑΔ. Καὶ τῶν ἐμῶν νυν.
- ΚΛ. Ἄλλ', ἐὰν τοῦτω πιθῆ,
Μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε.
- ΑΔ. Κἄν γε τουτωῖ,
Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.
- ΚΛ. Ἄλλ' οἳ γ' ἐμοὶ λέγουσιν, ὡς ἄρξαι σε δεῖ 965
Χώρας ἀπάσης. ἐστεφανωμένον ῥόδοις.
- ΑΔ. Οἳ μοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν, ὡς ἀλουργίδα
Ἔχων κατάπαστον, καὶ στεφάνην, ἐφ' ἄρματος
Χρυσῶ διώξεις Σμικύθην καὶ κύριον.
- ΚΛ. Καὶ μὴν ἔνεγχε' αὐτοὺς ἰὼν, ἵν' οὔτοσι 970
Αὐτῶν ἀκούση.

θρίον δὲ, φύλλον συκῆς, ἀφ' οὗ ἐποίουν ἐδέσματα· ἐγκέφαλον γὰρ ἐντιθέντες καὶ γάρον καὶ τυρὸν, καὶ εἰλίσσοντες φύλλοις συκῆς, ὥπτων· καὶ ἄλλοτ' ἄλλως τοῦτο συσκευαζόμενοι, ἤσθιον. 956. Λάρος] δηλὸν ὅτι τὸν Κλέωνα χλευάζει· ὁ γὰρ λάρος ἀδδηφάγον ἐστίν, ὃ καὶ τῷ Κλεωνύμῳ ἀπέδωκε πολλάκις· πέτραν δὲ καὶ ἄλλοτε τὴν Πινόκα εἶρηκεν. 963. Μολγὸν] σάκκον ἐκ βοείων δερμάτων· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως τοῦτο δεῖ ἐκλαβεῖν, πότερον ἐπ' εὐτυχίας τῷ Δήμῳ, ἢ τούναντίον; τὸ δὲ Τοῦτω αὔθις, ποτέρῳ τῷ Κλέωνι, ἢ τῷ χρησμῷ; λεγέτω καὶ ἄλλος· Μύρρινον δὲ ὁ ἐκ μυρρίνης στεφανος, ὃν ἐφόρουσιν συνήθως οἱ τῶν Ἀθηναίων ἄρχοντες· εἰ δέ τι κἄνταῦθα ἰσχυρότερον τι νοεῖ, αὐτὸς ἴστω. 969. Σμικύθην] δυνάστην τινὰ τοῦτον ὄντα τῆς Θράκης· τὸ δὲ Κύριον ἠκολούθησεν, ὡς εἶοικε, κατ' ἔθος τῶν Θρα-

ΑΔ. Πάνυ γε.
ΔΗ. Καὶ σὺ δὴ φέρε.

ΚΛ. Ἰδοῦ.

ΑΔ. Ἰδοῦ, νῆ τὸν Δί· οὐδὲν κωλύει.

ΧΟΡ. "Ἠδιστον φάος ἡμέρας
"Ἔσται τοῖσι παροῦσι, καὶ
Τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν,

975

"Ἦν Κλέων ἀπόληται.

Καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν,
Οἷων ἀργαλεωτάτων,

'Ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν

"Ἦκουσ' ἀντιλεγόντων,

980

'Ὡς, εἰ μὴ γένοιθ' οὗτος ἐν
Τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἤ-
στην σκευὴ δύο χρησίμων,

Δοῖδουξ, οὐδὲ τορύννη.

'Ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ-
μάζω τῆς ὁμοουσίας

985

Αὐτοῦ. φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ

Παῖδες, οἱ ξυνεφοίτων,

Τὴν Δωριστὶ μόνην ἀρ-
μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,

990

κῶν, ὡς πρὸς τοὺς δυνατοὺς. 974. "Ἠδιστον φάος ἡμέρας] ἐντεῦθεν ὁ Χορὸς λέγει, μέχρις οὗ ἐκεῖνοι ἐξενέγκωσιν ἔγδοθεν τοὺς ἑαυτῶν χρησμούς. 979. 'Ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν] Δείγμα ἦν τόπος ἀγοραῖος ἐν Πειραιεῖ, ἔνθα οἱ ἔμποροι ἔφερον δείγματα, ὧν ἕκαστος ἐμπορικῶν πραγμάτων εἶχεν ὅπη καὶ δίκαι τῶν τοιούτων ἐγίνοντο. 984. Δοῖδουξ καὶ τορύννη] τὸ μὲν μικρὸν, ὃ κοχλιάριον λέγομεν· τὸ δὲ μεῖζον, ᾧ χρώμεθα πρὸς τὴν μάζαν, καὶ ἀθάραν· λέγει δὲ ταῦτα περὶ τοῦ Κλέωνος, ὡς ἀξίου κυκᾶν τὰ τῆς πόλεως. 986. 'Ὁμοουσίαν] τὴν τοῦ χοίρου μουσικὴν· δηλοῖ δὲ τὴν ἀπαιδευσίαν αὐτοῦ περὶ τὴν μουσικὴν, ὡς περὶ τὴν δωρικὴν τραχεῖαν οὖσαν ἀσχολούμενον· ἔπαιξε δὲ τὴν λέξιν ἀπὸ τοῦ δωροδόκον εἶναι· ὅθεν τὸ Δωροδοκιστί.

"Αλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν.

Κᾶτα τὸν κιθαριστὴν

'Οργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-

ειν, ὡς ἀρμονίαν ὁ παῖς

Οὔτος οὐ δύναται μαθεῖν,

995

"Ἦν μὴ Δωροδοκιστί.

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΔΗΣ, ΔΗΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΚΛ. Ἴδου, θεάσαι, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.

ΑΔ. Οἴμ', ὡς χεσεῖω, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.

ΔΗ. Ταυτί τί ἐστι;

ΚΛ. Λόγια.

ΔΗ. Πάντ' ;

ΚΛ. Ἐθαύμασας ;

Καὶ νῆ Δί', ἔτι γ' ἐμοί 'στι κιθώτος πλέα. 1000

ΑΔ. Ἐμοὶ δ' ὑπερῶον, καὶ ξυνοικίαι δύο.

ΔΗ. Φέρ' ἴδω, τίνας γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε ;

ΚΛ. Οἱ 'μοὶ μὲν εἰσι Βάκιδος.

ΔΗ. Οἱ δὲ σοί, τίνας ;

ΑΔ. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.

ΔΗ. Εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ ;

ΚΛ. Περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου, 1005

Περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων.

ΔΗ. Οἱ σοὶ δὲ, περὶ τοῦ ;

ΑΔ. Περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,

997. Ἴδου] ἐξέρχονται ἐνταῦθα ἀμφότεροι, κιθώτια φέροντες ἐπ' ὤμων.
 998. Οἴμοι, ὡς χεσεῖω] ἐπέρχεται μοι χεῖσαι ἐπὶ τῷ βάρει. 1001. Καὶ
 ξυνοικίαι δύο] μεγάλαι οἰκίαι, ἐν αἷς πολλοὶ πολλαχόθεν συνοικοῦσιν.
 1004. Γλάνιδος] ὁμοιοκαταλήκτως τῷ προηγουμένῳ πέπλασται. 1007. Πε-

Περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
 Περὶ τῶν μετρούντων τάλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
 Περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ. τὸ πέος οὕτωσι δάκοι. 1010

ΔΗ. Ἄγε νυν, ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
 Καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κείνον, ὅπερ ἤδομαι,
 Ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς γενήσομαι.

ΚΛ. Ἄκουε δὴ νῦν, καὶ πρόσσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
 Φράζεο, Ἐρεχθεΐδη, λογίων ὁδόν, ἣν σοι Ἀπόλλων 1015

Ἰαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
 Σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
 Ὃς πρόσθεν λάσκων, καὶ ὑπὲρ σέο δεινὰ κεκραγῶς.

Σοὶ μισθὸν ποριεῖ· κἄν μὴ ὄρᾳ ταῦτ', ἀπολειῖται.
 Πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρώζουσι κολοιοί. 1020

ΔΗ. Ταυτί, μὰ τὴν Δήμητρ', ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ,τι λέγει.
 Τί γὰρ ἔστ' Ἐρεχθεῖ, καὶ κολοιοῖς, καὶ κυνί;

ΚΛ. Ἐγὼ μὲν εἶμ' ὁ κύων πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·
 Σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαί μ' ὁ Φαῖθος τὸν κύνα.

ΑΔ. Οὐ τοῦτο φῆσ' ὁ χρησμός· ἀλλ' ὁ κύων ὁδὸν, 1025
 Ὡσπερ θύρας σου, τῶν λογίων παρεσθίει.

ρι φακῆς] σπουδαῖα καὶ μαγειρικά κυκᾶ ἀναμιξὲς πρὸς τὸ γελοῖον· σκόμβροι δὲ νεωστὶ τεταρχευμένον εἶδος ἐστὶν ἰχθύος· πέος δ' αὐτὸ συνήθως τὸ ἀνδρεῖον ἐννοεῖ αἰδοῖον· ὡς εἰ ἔλεγε χυδαίχως, Οὗτος δὲ φαγέτω τὸ πέος. 1013. Ὡς ἐν νεφέλαις αἰετὸς γενήσομαι] ἦν γὰρ Ἀθηναίους χρησμός ὁδὸν·

» Εὐδαιμον προλιέθρον Ἀθηναίης ἀγελεῖης,

» Πολλὰ ἰδὸν, καὶ πολλὰ παθὸν, καὶ πολλὰ μογήσαν,

» Αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεται ἤματα πάντα.

1015. Φράζεο, Ἐρεχθεΐδη] ἐντεῦθεν ἀναγινώσκονται οἱ χρησμοί. 1016. Ἰαχεν] ἀνείλεν ἐκ τῶν ἀδύτων. 1017. Καρχαρόδοντα] ταιαῦτα δὲ λέγονται,

ὅσα τῶν θηρίων ἔχουσι τοὺς ἐμπροσθίους τῶν ὀδόντων διαβόητικους

1018. Λάσκων] ῥηγνύων τὴν ὠμὴν φωνήν. 1020. Κολοιοί] πολλοὶ κολοιοί

(ῥήτορες) μίσει σφε (μισοῦντες αὐτὸν) κραυγάζουσι. 1022. Τί γὰρ ἔστι] τί κοινὸν τούτοις;

1023. Πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω] ὑπὲρ σοῦ γὰρ λαλῶ, ὑλακτῶ.

1026. Ὡσπερ θύρας] καθάπερ οἱ ἀποκλειόμενοι ἔξω κύνες, βουλόμενοι εἰσελθεῖν, περιτρώγουσι τὰς θύρας· οὕτω καὶ οὗτος παρατρώγει καὶ διαφθεί-

Ἔμοι γὰρ ἔστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.

ΔΗ. Λέγε δῆτ'· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,

Ἴνα μὴ μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνός δάκῃ.

ΑΔ. Φράζου, Ἐρεχθίδῃ, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν, 1030

Ὅς κέρκιω σαίνων σ', ὀπόταν δειπνῆς, ἐπιτηρῶν,

Ἐξέδεται σου τοῦψον, ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκης·

Ἐσφοιτῶν τ' ἐς τοῦπτάνιον λήσει σε κυνηδῶν.

Νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων·

ΔΗ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ, πολὺ γ' ἄμεινον, ὦ Γλάνι. 1035

ΚΛ. Ὡ τὰν, ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τότε.

Ἔστι γυνή, τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,

Ὅς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται,

Ὡστε περὶ σκύμνοισι βεβηκῶς. ὃν σὺ φύλασσε,

Τεῖχος ποιήσας ξύλινον, πύργους τε σιδηροῦς. 1040

ΔΗ. Ταῦτ' οἶσθ' ὅτι λέγει;

ΑΔ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὐ.

ΚΛ. Ἐφραζεν ὁ θεός σοι σαφῶς σῶζειν ἐμέ.

Ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντος εἰμί σοι.

ρει τινὰ τῶν λογίων, ὃ ἔστι παρεξηγεῖται. 1029. Ὁ χρησμὸς τοῦ κυνός] ἐναλλαγή τὸ σχῆμα, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὃ ἐν τῇ χρησμῶ τούτῳ κύων. 1030. Ἀνδραποδιστήν] σωματέμπορον· ἐς τοῦπτάνιον δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ Πρυτανεῖον· τούτῳ γὰρ ἐξομοιοῖ τὸ μαγειρεῖον· καθάπερ καὶ τὰς χύτρας ταῖς συμμαχίαι νήσοις· ὅθεν ἐχρηματίζετο ἀπὸ τῶν φόρων. 1035. Ὡ Γλάνι] πρὸς τὸν Ἀλλαντοπώλην τοῦτο ἀπὸ τοῦ χρησμολόγου. 1038. Κώνωψι] τοῖς ῥήτορσι μαχεῖται, ἀμφὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἐστῆκῶς σκύμνους, ὃ ἔστι τὸν Δῆμον. 1040. Τεῖχος ποιήσας ξύλινον] ἀφ' ἐτέρου χρησμοῦ εἴληπται τοῦτο· ὃν Θεμιστοκλῆς ἐξηγήσατο περὶ τῶν νεῶν εἶναι· ἦν δ' ὁ χρησμὸς ὁδὶ·

- » Τεῖχος τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ Εὐρώπα Ζεὺς,
- » Μοῦνον ἀπόρρητον τελεθεῖν διὰ Παλλάδα κούρην·
- » Μηδὲ σύ γ' ἵπποσύνειν μενέειν καὶ πεζὸν ἰόντα,
- » Νῶτον ἐπιστρέψαις· ἔτι γὰρ τοι κἀντίος ἔσται.
- » Ὡ θεῖη Σαλαμίς, ἀπολεῖς δέ συ τέκνα γυναικῶν·
- » Ἢ που σκεδναμένης Δήμητρος, ἧ συνούσης.

- ΔΗ. Καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγενημένος;
- ΑΛ. Ἐν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἐκῶν, 1045
 Ὁ μόνον σιδηροῦν τεῖχος ἐστί καὶ ξύλον,
 Ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
- ΔΗ. Πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός;
- ΑΛ. Τουτονὶ
 Δῆσαι σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
- ΔΗ. Ταυτὶ τελείσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ. 1050
- ΚΑ. Μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.
 Ἄλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσίν, ὅς σοι
 Ἦγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.
- ΑΛ. Τοῦτο γέ τοι Παφλαγῶν παρεκινδύνευσε μεθυσθεῖς.
 Κεκροπίδῃ κακόβουλε, τί τοῦθ' ἤγῃ μέγα τούργον; 1055
 Καὶ κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείη.
 Ἄλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γὰρ, εἰ μαχέσαιτο.
- ΚΑ. Ἄλλὰ τὸδε φράζευ, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι ἔφραζεν.
 Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο—
- ΔΗ. Τί τοῦτο λέγει πρὸ Πύλοιο;
- ΑΛ. Τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ. 1060

Σιδηροῦς δὲ πύργους τὰ ὄπλα φησί. 1044. Ἀντιλέων] συνῆψεν ἄμφω εἰς ὄνομα κώριον. 1045. Ἐν οὐκ ἀναδιδάσκει σε] ἐν ἐκείνῳ δοκεῖς μοι ἀγνοεῖν] τὸ σιδηροῦν καὶ ξύλινον τεῖχος· ἢ ἐν ἐκείνῳ οὐ δύναται πληροφορησαί σε· τὸ δὲ Ἐκῶν τί βούλεται; μὴ τι γραπτέον Ἐκῶν, ἢ Ἐκόνθ' διὰ τὸ ἐπόμενον δαυρὶ εἰς αἰτιατικὴν; 1049. Πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ] σανίς τις ἐστὶ πέντε ὁπᾶς διπαλαισταίους ἔχουσα ἐξῆς, ἐν αἷς ἐτίθουν ἀνὰ μίαν ἐκάστην τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν τῶν κακούργων πρὸς τιμωρίαν. 1053. Κορακίνους] ἐστὶ δὲ καὶ ἰχθύς τις μελανόχρους· ἀλλ' ἐνταῦθα ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ αἰετοῦ εἶπε καὶ τὸ θῆρμα κορακίνους τοὺς αἰχμαλώτους. 1054. Παρεκινδύνευσε μεθυσθεῖς] ἀπονοεῖα χρησάμενος, ὡς ὁ Θουκυδίδης, ἔφερον ἐς τέλος τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' οὐ θαυμαστόν ἐστι τοῦτο· καὶ γὰρ καὶ γυνὴ κτλ. βούλεται δὲ λέγειν, εἰ μὴ Δημοσθένης ἦν, οὐκ ἂν ἡ γυνὴ ὁ Κλέων ἔφερε τὸ ἄχθος. 1058. Πρὸ Πύλου Πύλον] οὐδὲν ἂν δηλοῖται ταῦτα, ἢ τὴν φληναφίαν τοῦ πολλάκις τὴν Πύλον ἐπαναλαμβάνοντος· τὸ δὲ Ἐφραζεν ἔχει εὐθεῖαν τὸν χρησμόν. 1060. Τὰς πυέλους] τὰς ἐν τῷ βαλανείῳ δεξαμε-

- ΔΗ. Ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι.
- ΑΔ. Αὐτὸς γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφῆρπασεν.
Ἄλλ' οὐτοσί γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
Ὁ χρησμὸς, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
- ΔΗ. Προσέχω· σὺ δ' ἀναγίνωσκε, τοῖς ναύταισί μου **1065**
Ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.
- ΑΔ. Αἰγείδη, φράσαι κυναλώπεκα, μὴ σε δολώση,
Λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδῶ, πολυῖδριν.
Οἶσθ' ὅτι γ' ἔστιν τοῦτο;
- ΔΗ. Φιλόστρατος, ἡ κυναλώπηξ.
- ΑΔ. Οὐ τοῦτό φησιν· ἀλλὰ ναῦς ἐκάστοτε **1070**
Αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὐτοσί.
Ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.
- ΔΗ. Πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ;
- ΑΔ. Ὅπως;
- Ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ, γὰρ κύων, ταχύ.
- ΔΗ. Πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί; **1075**
- ΑΔ. Ἄλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἤκασεν,
Ὅτι ἡ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
- ΔΗ. Εἶεν.
Τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ;
- ΑΔ. Ἐγὼ ποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.
Ἄλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἶπέ σοι, ἐξαλέασθαι, **1080**

νάς. 1067. Φράσαι] σκέψαι, φύλαξαι τὴν πολυῖδριν καὶ δολίαν κερδῶ, τὴν λάθρα δίκνουσαν κυναλώπεκα. Τοῦτο δὲ ἐκ τῶν χρησμῶν τοῦ Γλάνιδος. 1069. Φιλόστρατος] ἀναιδής τις Ἀθηναῖος κυναλώπηξ λεγόμενος. 1071. Ἀργυρολόγους] ἃς ἐπέστελλον οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὰς νήσους τοὺς φόρους εἰσπραξομένους· οἱ δὲ ἐκπλέοντες πολλὰ κέρδη ἐποιοῦντο. 1076. Ἄλωπεκίοισι] ἐξομοιοῖ τοὺς στρατιώτας ταῖς βοτρυφάγοις ἀλώπεξιν, ὅτι καὶ αὐτοὶ παριόντες τὰς ἀμπέλους, εἴ που τύχοι, εἰσπηθῶσιν ἐπὶ τοὺς βότρυς· εἶεν. Ἀλλὰ πῶθεν ὁ μισθὸς τοῖς ναύταις τούτοις; τούτου γὰρ ἔμελε τῷ Δῆμῳ. ἐνοεῖ δ' ἴσως τὰ θεωρικὰ, ὅπως ἔσονται αὐτῆς στρατιωτικὰ, εἰ ἦσαν τῆνικαῦτα τοιαῦτα· ἀλλ' οὐκ ἦσαν πο. Τριῶν δ' ἡμερῶν μισθὸν ὑπισχνεῖται,

Χρησμόν Λητοίδης, Κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.

ΔΗ. Παίαν Κυλλήνην;

ΑΔ. Τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησε
Κυλλήνην ὀρθῶς, ὅτι φήσ', Ἐμβαλε κυλλῆ.

ΚΛ. Οὐκ ὀρθῶς φράζεις. Τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
Εἰς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἠνίξατο τὴν Διοπίθους. 1085
Ἄλλὰ γὰρ ἐστὶν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτός.
Αἰετός ὡς γίγνη καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.

ΑΔ. Καὶ γὰρ ἐμοί, καὶ γῆς, καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
Χῶτι γ' ἐν Ἐκβακτάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.

ΚΛ. Ἄλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μοι ὄσκει ἡ θεὸς αὐτῇ 1090
Τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγείαν.

ΑΔ. Νῆ Δία· καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ μοι ὄσκει ἡ θεὸς αὐτῇ
Ἐκ πόλεως ἐλθεῖν, καὶ γλαυξ αὐτῇ πικαθῆσθαι·
Εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῃ
Ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ. κατὰ τούτου δὲ σκοροδάμην. 1095

ΔΗ. Ἰού, ἰού.
Οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.

Καὶ μὴν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
Γερонтаγωγεῖν, κἀναπαιδεύειν πάλιν.

ΚΛ. Μήπω γ', ἴκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ

ὅτι τοσοῦτον ἔχοντες, ἐξήεσαν οἱ στρατιῶται. 1083. Ἐμβαλε κυλλῆ] τοῦτο ὡς ἐκ παροιμίας, ἀπὸ τῶν ἐχόντων ἴσως τὴν χεῖρα κυλλῆν, ὅ ἐστι χωλὴν, καὶ προσαιτούντων λαβεῖν τι παρὰ τῶν παρόντων, συνήθως δὲ λεγόντων τὸ Ἐμβαλε κυλλῆ χειρὶ· περὶ δὲ τῆς ὁμοδοξίας τοῦ Κλέωνος ταῦτα λέγει. 1085. Διοπίθους] λέγουσιν, ὅτι καὶ κυλλὸς ἦν Διοπίθης, καὶ κλέπτης· ἴδε καὶ Ὅρν. στίχ. 988 καὶ ἀλλαγῆ. 1086. Πτερυγωτός.] ἰδὲ ἀνωτέρω στίχ. 1013 καὶ Ὅρν. 987 καὶ ἀλλαγῆ. 1089. Ἐπίπαστα] περὶ ὧν εἴρηται ἐν τοῖς φθάσαιν, ὅτι πλακούντι' ἄττα ἦσαν, ἀλμυροῖς τισι καταχύσμασιν ἐπιπεπασμένα, ἃ ἔλειχεν ἠδέως. 1091. Ἀρυταίνῃ] ἀγγεῖον τοῦτο ἀντλητικόν· ἢ χαλκοῦν ἐλαιοδοχεῖον· τὸ δὲ, Ἐκ πόλεως, τὸ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἄνωθεν βούλεται λέγειν. 1094. Ἀρυβάλλῃ] παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν ἐν αὐτῷ· καλᾶθιόν τι, ὃ φέρουσι τὰ γόναια πολλάκις ἐν χερσίν, ἐπειδὴν ἐξίωσιν εἰς περίπατον. 1098. Γερонтаγωγεῖν] τὸν γέροντα ἐξ ὑπαρ-

- Κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν. 1100
- ΔΗ. Οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις
Ἐξηπατήθην ὑπὸ τε σοῦ καὶ Θουφάνους.
- ΚΛ. Ἄλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι ποριῶ σκευασμένα.
- ΔΔ. Ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας,
Καὶ τοῦψον ὀπτὸν μηδὲν ἄλλ', εἰ μὴ σθιε. 1105
- ΔΗ. Ἄνύσατε νῦν, ὅ τι περ ποιήσεθ'· ὡς ἐγώ,
Ὅπότερος ἂν σφῶν εὔ με μᾶλλον ἂν ποιῆ,
Τούτῳ παραδώσω τῆς Πνυκὸς τὰς ἡνίας.
- ΚΛ. Τρέχοιμ' ἂν ἤδη πρότερος.
- ΔΔ. Οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ.
- ΧΟΡ. ὦ Δῆμε, καλήν γ' ἔχεις 1110
Ἄρχην, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασί σ', ὅσ-
περ ἄνδρα τύραννον.
Ἄλλ' οσεῦπαράγωγ εἶ,
Θωπευόμενός τε χαί- 1115
ρεις, κᾶξαπατώμενος,
Πρὸς τὸν τε λέγοντ' αἰεὶ
Κέχρηνας· ὁ νοῦς δέ σου
Παρῶν ἀποδημεῖ.
- ΔΗ. Νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις 1120
Ἵμῶν, ὅτι μ' οὐ φρονεῖν
Νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἐκῶν
Ταῦτ' ἠλιθιάζω.
Αὐτός τε γὰρ ἦδομαι

γῆς παιδαγωγεῖν· γέρων γὰρ δις ἐστὶ παῖς. 1102. Θεοφάνους] φίλος ἦν, φασίν, οὗτος Κλέωνος ἐκ κολακείας. 1107. Ὅπότερος ἡμῶν εὔ με μᾶλλον ἂν ποιῆ] ἐμπαίζει τὸν Δῆμον, ὡς σμικρολόγον καὶ φιλοκερδῆ. 1110. ὦ Δῆμε] τῶν δύο μαχομένων ἀπελθόντων, ὁ Χορὸς δικαίαν μέμψιν μέμφεται τὸν δῆμον· ὅτι ἰσχυρὸς ὢν, ὑπόκωφον καὶ δύσκολον, καὶ ἄλλως χαμερπὲς καὶ εὐαπάτητον γερόντιόν ἐστι. 1120. Νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις] ἀπάντη-

- Βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν· 1125
 Κλέπτοντά τε βούλομαι
 Τρέφειν ἕνα προστάτην·
 Τοῦτον δ', ὅταν ἦ πλέως,
 Ἄρας ἐπάταξα.
- ΧΟΡ. Οὕτω μὲν ἂν εὖ ποιεῖς, 1130
 Εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'
 Ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
 Τούτῳ πάνυ πολλή.
 Εἰ τοῦσδ' ἐπίτηδες, ὡς-
 περ δημοσίους, τρέφεις 1135
 Ἐν τῇ Πυκίᾳ καθ', ὅταν
 Μή σοι τύχη ὄφον ὄν,
 Τούτων ὅς ἂν ἦ παχὺς,
 Θύσας ἐπιδειπνεῖς.
- ΔΗ. Σκέψασθε δ' ἔμ', εἰ σοφῶς 1140
 Αὐτοὺς περιέρχομαι,
 Τοὺς οἰομένους φρονεῖν,
 Καί μ' ἑξαπατούλλειν.
 Τηρῶ γὰρ ἐκάστοτ' αὐ-
 τοὺς, οὐδὲ δοκῶν ὄρα·ν, 1145
 Κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ-
 κάζω πάλιν ἐξεμεῖν,
 Ἄττ' ἂν κεκλόφωσί μου,
 Κημόν καταμηλῶν.

σις τοῦ Δήμου πρὸς τὴν μέμψιν τοῦ Χοροῦ· ταῖς κόμαις δὲ ἔφη ἀντὶ τοῦ ἐγ-
 κεφάλου· ἐκόμουν γὰρ οἱ ἱππεῖς. 1125. Βρύλλων] πίνων, τρυφῶν. 1132. Πυ-
 κνότης] σύνεσις, φρόνησις· εἰ σφόδρα εἶ πεπνυμένος· δημοσίους δὲ τοὺς κοι-
 νοὺς δούλους ἴσως λέγει· οἱ δουλεύοντες τῷ κοινῷ, ἐτρέφοντο παρ' αὐτοῦ·
 εἰ μή τι ἐννοεῖ ἱερεῖά τινα, ἃ ἔτρεφον πρὸς θυσίαν. 1141. Περιέρχομαι]
 ὑπέρχομαι, χρῶμαι. 1149. Κημόν καταμηλῶν] κημὸς ὁ δικαστικὸς κά-
 δος, ἢ τὸ κάλυμμα αὐτοῦ, δι' οὗ ἐνέθεντο τὰς ψήφους· καταμηλεῖν δὲ ἐστὶ
 τὸ τὴν μήλην ἐν τῇ πληγῇ καθιέναι· ὁ δὲ νοῦς ἐκ μεταφορᾶς, καθίημι τὴν
 μήλην τὴν δικαστικὴν εἰς τὸν λάρυγκα αὐτῶν, ὡστ' ἐξεμεῖν, ἃ κατέφαγον.

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΔΗΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

- ΚΛ. Ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδῶν.
 ΑΛ. Σὺ γ', ὦ φθόρε. 1150
 ΚΛ. ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
 Τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
 ΑΛ. Ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε, καὶ δωδεκάπαλαι,
 Καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.
 ΔΗ. Ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι 1155
 Βδελύττομαι σφω, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.
 ΑΛ. Οἴσθ' οὖν ὃ δρᾶσον;
 ΔΗ. Εἷ γε μὴ φράσεις γε σύ.
 ΑΛ. Ἄρες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
 Ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξίσου.
 ΔΗ. Δρᾶν ταῦτα χρή. 1160
 Ἄπιτον.
 ΑΛ. Ἰδοῦ.
 ΔΗ. Θεοίτ' ἄν.
 ΚΛ. Ὑποθεῖν οὐκ ἐῷ.
 ΔΗ. Ἄλλ' ἢ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
 Ὑπὸ τῶν ἐραστῶν, νῆ Δί', ἢ γὰρ θρύψομαι.

1150. Ἐς μακαρίαν] ἐπανεληθόντες αὖθις οἱ ἀντίπαλοι, φιλοτιμοῦνται, πότερος τὸν ἕτερον παρευδοκιμήσῃ ταῖς πρὸς τὸν Δῆμον εὐποιΐαις. Ἐς μακαρίαν] ἐς κόρακας κατ' εὐφημισμὸν. 1152. Τρίπαλαι] τρις πάλαι· κωμικὰ ταῦτα. 1157. Οἴσθ' ὃ δρᾶσον] οὕτω καὶ Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος καὶ τῆς ἐννοίας τῇ συντάξει ἐχρήσατο ταύτη.— Εἷ γε μὴ] εἷ γε μὴ οἶδα, ἐρεῖς αὐτός. 1158. Ἀπὸ βαλβίδων] βαλβίς τὸ πρῶτον σημεῖον, ἢ καὶ ἀφετηρία, ἀφ' ἧς ὁμοῦ ἀφίενται οἱ σταδίουόντες· οὕτω καὶ οὗτοι βούλονται ὡς ἀπὸ βαλβίδος διαδραμεῖν τῶν ἑαυτῶν εὐεργεσιῶν τὸ στάδιον. 1160. Ὑποθεῖν οὐκ ἐῷ] οὐ συγχωρῶ ὑποδραμεῖν καὶ ὑποσκελίζειν ἐν τῇ δρόμῳ. 1163. Ἐγὼ θρύψομαι] τρυφήσω, ἀκκέσομαι.

- ΚΛ. Ὅρᾳς; ἐγὼ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.
 ΔΔ. Ἄλλ' οὐ τράπεζαν· ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.
 ΚΛ. Ἴδου φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ, 1165
 Ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
 ΑΔ. Ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
 Ὑπὸ τῆς θεοῦ τῆ χειρὶ τῆ ἑλεφαντίνῃ.
 ΑΗ. Ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον.
 ΚΛ. Ἐγὼ δ' ἔτνος γε πείσινον, εὐχρων καὶ καλόν· 1170
 Ἐτόρυνε δ' αὖθ' ἡ Παλλάς, ἡ Πυλαιμάχος.
 ΑΔ. ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεὸς σ' ἐπισκοπεῖ,
 Καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
 ΔΗ. Οἶε γὰρ οἰκείσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
 Εἰ μὴ φανερώς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν; 1175
 ΚΛ. Τοῦτ' ἐμάχος σοι ὄδωκεν ἡ Φοβεσιστράτη.
 ΑΔ. Ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ', ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας,
 Καὶ χόλικος, ἡνύστρου τε, καὶ γαστροῦ τόμον.
 ΔΗ. Καλῶς γ' ἐποίησε, τοῦ πέπλου μεμνημένη.
 ΚΛ. Ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτοῦ φαγεῖν 1180
 Ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
 ΑΔ. Λαβὲ καὶ ταδί νῦν.
 ΔΗ. Καὶ τί τούτοις χρήσομαι

1166. Ἐκ τῶν ὀλῶν] ὀλαι ἢ οὐλαι αἱ κριθαὶ αἱ εἰς θυσίαν προσφερόμεναι· ὁ δὲ οὐκ ἀπέχεται τοῦ τῆς Πύλου μνημονεύειν. 1167. Μυστίλας] καὶ μιστούλας· εἶδος ἐδέσματος συνεσκευασμένου. 1168. Ἐλεφαντίνῃ] τοῦτο μὲν σημαίνει τὴν λευκότητα τῆς χειρός· ὁ δὲ δάκτυλος τὸ μέγεθος τοῦ ἀγάλματος. 1173. Ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν] ὡς μάγειρος ἑτεροτεύτατο τοῦτο· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν συμμαχεῖ, εἶπεν ὑπερέχει, καὶ ἀντὶ περικεφαλαίας χύτρα στεφανεῖ αὐτόν. 1176. Τέμαχος] ἰχθύος ἡ ὄστου δῆ· ἢ τὸν στρατὸν τῶν πολεμίων ἐκφοβοῦσα θεά· καὶ Ὀβριμοπάτηρ ἡ ἰσχυροῦ πατρὸς κόρη. — Χόλικος δὲ καὶ ἡνύστρου τὰ αὐτὰ, τὸ παχὺ ἔντερον. 1180. Γοργολόφα] ἡ τῆς Γοργοῦς ἔχουσα τὸν λόφον· Ἐλατῆρα δὲ πέρματος εἶδος εἶναι φασί· ἀπὸ ἐλατῆριου τῆς Γοργονείου περικεφαλαίας εἰς τὸν ἐλατῆρα τῶν περμάτων, κἀντεῦθεν εἰς τὴν τῶν νεῶν ἔλασιν· οὕτω περισπέρχεται τὸ τῆς κωμφοδίας εἶδος.

Τοῖς ἐντέροις ;

ΑΔ. Ἐπίτηδες αὐτ' ἔπριμψέ σοι
Εἰς τὰς τριήρεις ἐντεροναίαν ἢ θεός.

Ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν. 1185

Ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.

ΔΗ. Ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.

ΑΔ. Ἡ Τριτογενῆς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισε.

ΚΛ. Λαβὲ νῦν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον.

ΑΔ. Παρ' ἐμοῦ δ' ὄλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί. 1190

ΚΛ. Ἄλλ' οὐ λαγῶ, ἔξεις ὀπόθεν δῶς· ἀλλ' ἐγώ.

ΑΔ. Οἴμοι, πόθεν λαγῶά μοι γενήσεται;

Ἦ θυμὲ, νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.

ΚΛ. Ὅρᾳς τάδ', ὦ κακόδαιμον;

ΑΔ. Ὀλίγον μοι μέλει.

Ἄλλὰ γὰρ ἐκεῖνοί γ' ὡς ἐμ' ἔρχονται. 1195

ΚΛ. Τίνες;

ΑΔ. Πρέσβεις, ἔχοντες ἀργυρίου βαλάντια.

ΚΛ. Ποῦ, ποῦ;

ΑΔ. Τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἔασεις τοὺς ξένους;

Ἦ Δημίδιον, ὄρᾳς τὰ λαγῶ; ἅ σοι φέρω;

ΚΛ. Οἴμοι τάλας, ἀδίκως γε τᾶμ' ὑφῆρπασας.

ΑΔ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου. 1200

ΔΗ. Εἴπ', ἀντιβόλῳ, πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;

1184. Ἐντεροναίαν] παρὰ τὸ ἔντερα καὶ ναῦς· τὰ ἔγκοιλα, τὰ ἀπὸ τῆς τρό-
πης ἀναβαίνοντα σχολιὰ ξύλα. 1186. Τρία καὶ δύο] κράμα οἴνου τρία ὕ-
δατος καὶ δύο αὐτοῦ τοῦ οἴνου.— Ὡς ἐστὶ ἡδύς αὗτος καὶ καλῶς συγχε-
κράμενος. 1188. Ἡ τριτογενῆς ἐνετριτώνισε] συνεκράσατο· παίζει γὰρ
πρὸς τὰ τρία· ἐστὶ δὲ καὶ ἀπὸ Τρίτωνος ποταμοῦ. 1192. Λαγῶα] κρέατα
ἐκ λαγοῦ. 1193. Βωμολόχον] πανοῦργον, κλεπτικόν, καθ' ὅσον αἱ περὶ
τοὺς βωμοὺς λοχοῦντες, κἀντεῦθεν βωμολόχοι κληθέντες, ὑφῆρουν ἐκεῖθέν τι.
1195. Ἄλλ' ἐκεῖνοί γε ὡς ἐμ' ἔρχονται] ἀπασχολεῖ αὐτὸν ἀπὸ τῶν πα-
ρόντων, ἵνα τραπέντος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θεάν τῶν ἐρχομένων, κλέψῃ αὐτοὺς
τὰ κρεάδια· ὃ καὶ γέγονε. 1200. Τοὺς ἐκ Πύλου] αἰχμαλώτους τοῦ Δη-

- ΔΛ. Τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ· τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.
 ΚΛ. Ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'.
- ΔΛ. Ἐγὼ δ' ὤπησά γε.
 ΔΗ. Ἄπιθ'· οὐ γὰρ, ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἢ χάρις.
 ΚΛ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδεσθήσομαι. 1205
 ΔΛ. Τὶ οὐ διακρίνεις, Δῆμ', ὀπότερός ἐστι νῶν
 Ἄνῆρ ἀμείνων περὶ σέ καὶ τὴν γαστέρα;
 ΔΗ. Τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ
 Δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς;
 ΔΛ. Ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν 1210
 Ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασάνισον ἅπτ' ἐνι,
 Καὶ τὴν Παφλαγόνος· κάμει, κρίνεῖς καλῶς.
 ΔΗ. Φέρ' ἴδω, τί οὖν ἐνεστιν;
 ΔΛ. Ἄλλ' ὄρᾳς κενὴν,
 Ὡ παππίδιον. ἅπαντα γὰρ σοι παρεφόρουν.
 ΔΗ. Αὕτη μὲν ἢ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ. 1215
 ΔΛ. Βάδιζε γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
 Ὅρᾳς νυν;
 ΔΗ. Οἴμοι τῶν ἀγαθῶν ὅσον πλέα.
 Ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
 Ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμῶν τυννουτονί.
 ΔΛ. Τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον εἰργάζετο. 1220
 Σοὶ μὲν προσεδίδου σμικρὸν, ὧν ἐλάμβανεν,
 Αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρτίθει τὰ μείζονα.
 ΔΗ. Ὡ μιαρὲ, κλέπτων δὴ με ταῦτ' ἐξηπάτας;
 Ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιξα, κἀδωρησάμαν.
 ΚΛ. Ἐγὼ δ' ἐκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει. 1225

μοσθένους. 1202. Τὸ νόημα τῆς θεοῦ] ἐκεῖνη ἐνέθηκέ με τὴν βουλὴν ταύτην·
 σύνθηες γὰρ τοὺς πράξαντάς τι θαυμαστόν εἰς τὸν θεὸν τὴν ἑαυτῶν ἀποδίδο-
 ναι ἐπίνοιαν. 1205. Ἐπεραναιδεσθήσομαι] ὑπερβαλοῦμαι ὑπὸ τούτου ἀναι-
 δεῖα. 1210. Κίστην] κάλαθος, ᾧ ἐντιθέασι τὰ ἐδέσματα. 1219. Τυν-
 νουτονί] ὡς ἐλάχιστον· δεικνύει γὰρ τῷ δακτύλῳ. 1224. Ἐγὼ δέ τυ] τὸ

- ΔΗ. Κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἔν' ἐγὼ τουτωῶ
 Αὐτὸν περιθῶ.
- ΑΔ. Κατάθου ταχέως, μαστιγία.
- ΚΛ. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς
 Φράζων, ὑφ' οὗ με δεῖ ποθ' ἠττᾶσθαι μόνου.
- ΑΔ. Τοῦμόν γε φράζων ὄνομα, καὶ λίαν σαφῶς. 1230
- ΚΛ. Καὶ μὴν σ' ἐλέγξει βούλομαι τεκμηρίῳ,
 Εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
 Καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι.
 Παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου;
- ΑΔ. Ἐν ταῖσιν εὐστραις κονδύλοις ἤρμοττόμην. 1235
- ΚΛ. Πῶς εἶπας; ὡς μου χρησμός ἄπτεται φρενῶν.
 Εἶεν.
 Ἐν παιδοτρύθου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;
- ΑΔ. Κλέπτων ἐπιορκεῖν, καὶ βλέπειν ἐναντίον.
- ΚΛ. Ὡ Φοῖβ' Ἀπολλὸν Λύκιε, τί ποτ' ἔμ' ἐργάσῃ;
 Τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος; 1240
- ΑΔ. Ἕλλαντοπώλουν.
- ΚΛ. Καὶ τί;
- ΑΔ. Κᾶβινεσκόφην.
- ΚΛ. Οἴμοι κακοδαίμων. οὐκέτ' οὐδὲν εἰμ' ἐγώ.
 Λεπτὴ τις ἐλπὶς ἐστ', ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.
 Καί μοι τοσοῦτον εἶπέ. πρότερον ἐν ἀγορᾷ
 Ἕλλαντοπώλεις ἐτεὸν, ἢ ἐπὶ ταῖς πύλαις; 1245
- ΑΔ. Ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὄνιον.
- ΚΛ. Οἴμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.

Τυ θωρικῶς ἀντὶ τοῦ σὺ καὶ σέ. 1230. Τοῦμόν φράζων ὄνομα] ἐμὲ ἔφη ἐκεῖνον εἶναι. 1235. Ἐν ταῖς εὐστραις] εὐστραι τόπος ἐστίν, ἐνθα ἀποτίλλουσι οἱ μάγειροι τοὺς χοίρους· ἀστειὸν δὲ καὶ τὸ ἤρμοττόμην ὡς ἐπὶ μουσικῆς. 1236. Χρησμός] ἐνταῦθα ὑπόπτεισε τί περὶ ἑαυτοῦ οὐ καλὸν ἐκ χρησμοῦ· ἀλλ' αἴφνης παρεσιώπησε, δακῶν τὸ χεῖλος. 1239. Τί ποτέ με ἐργάσῃ] ἠΰξησεν αὐθις ἐκ τούτων τὸ ὑποκτον, καὶ ἐξῆς ἔτι μᾶλλον.

Κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.

Ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι· καὶ σ' ἄκων ἐγὼ
 Λεῖπω. σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται,
 Κλέπτῃς μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχῆς δ' ἴσως.

1250

ΑΔ. Ἐλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.

ΧΟΡ. Ὦ χαῖρε, καλλίνικε, καὶ μέμνησ', ὅτι
 Ἄνῆρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καὶ σ' αἰτῶ βραχὺ,
 Ὅπως γένωμαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.

1255

ΔΗ. Ἐμοὶ δέ γ', ὅ τι σοι τούνομ' εἶπ',

ΑΔ. Ἄγοράκριτος.

Ἐν τῇ ᾠδῇ γὰρ κρινόμενος ἐβασκόμην.

ΔΗ. Ἄγορακρίτῳ τοίνυν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
 Καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.

ΑΓ. Καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δῆμε, θεραπεύσω καλῶς,
 Ὅσθ' ὁμολογεῖν σε, μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
 Ἴδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.

1260

ΗΜΙΧ. Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν,
 ἢ καταπαυομένοισιν,

1250. Σὲ δ' ἄλλος λαβὼν, κεκτήσεται· ἐκ τῆς τοῦ Εὐριπίδου Ἀλκίτιδος
 στίχ. 181· ἔχει δ' οὕτως

» . . . Σὲ δὲ ἄλλη τις γυνή κεκτήσεται,

» Σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχῆς δ' ἴσως.

Ἐνταῦθα δὲ ἐκπίπτει μὲν ὁ Κλέων· ὁ δ' Ἄγοράκριτος διαχειρίζεται ἐνθό-
 ξως πάντα τὰ τῆς πόλεως πράγματα. 1255. Φανὸς] μυστικός οὗτος ἦν
 γραφεὺς τοῦ Κλέωνος, φαίνων καὶ συκοφαντῶν ἄλλους. 1262. Ἐν τῇ Κε-
 χηναίων] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ἀθηναίων παρὰ τὸ χαίρειν μικροῖς δώροις, ἢ πα-
 ρὰ τὸ φρονεῖν μετέωρα. 1263. Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν] καὶ τοῦτο παρῶ-
 δηται ἐκ τῶν τοῦ Πινδάρου (Ἀποσπᾶς.) ἔχει δὲ οὕτω·

» Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν,

» ἢ καταπαυομένοισιν,

» ἢ βαθύζωνόν τε Λατῶ,

» Καὶ θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν ἀεῖσαι.

Λυσίστρατος δὲ καὶ Θούμαντις, πένητες ἦσαν ἀμφότεροι, ὁ μὲν κόλαξ, ὁ
 δὲ καὶ μάντις· τούτους δὲ ὡς ἐλευθίους ὁ Χορὸς οὐ βούλεται λυπεῖν.

Ἡ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας αἰεῖδεν, 1265

Μηδὲν ἐς Λυσίστρατον,

Μηδὲ Θούμαντιν ἀνέστιον αὖ

Λυπεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ;

Καὶ γὰρ οὐτοσί, φίλ' Ἀπολλων,

Πεινῆ, θαλεροῖσι δακρύοισιν 1270

Σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας

Πυθῶνι ἐν, διὰ τὸ κακῶς πένεσθαι.

XOP. Λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς, οὐδὲν ἐστ' ἐπίφθονον,

Ἄλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.

Εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκούσαι καὶ

κακὰ,

1275

Οὗτος ἦν ἐνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.

Νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,

Ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.

Ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ, τοὺς τρόπους οὐ ξυγγενῆς,

Ἀριφράδης πονηρὸς· ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται· 1280

Ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρὸς· οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἤσθόμην.

Οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξευρήχέ τι.

Τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχροῖς ἠδοναῖς λυμαίνεται,

Ἐν κασαυροῖσι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,

1271. Ἀπτόμενος τῆς σῆς φαρέτρας] ἐν Δελφοῖς βοήθειάν τινα καὶ ἐπάρκειαν αἰτῶν· τοὺς γὰρ πονηροὺς λοιδορητέον· τοὺς δὲ χρηστοὺς μάλιστα ἐπαινετέον. 1277. Νῦν δ' Ἀρίγνωτον] τοῦτο δ' οὕτως ἂν ἔχοι· Ἀρίγνωτος καὶ Ἀριφράδης ἀδελφοὶ μὲν ἦσαν, παῖδες Ἀριφράδου κιθαρωδοῦ· ἀνόμοιοι δὲ τοῖς τρόποις, ὁ μὲν χρηστὸς ὢν, ὁ δὲ Ἀριφράδης φαυλόβιος· καὶ ὁ μὲν ὁμωνύμως ἀρίγνωτος πᾶσιν, ὁ δὲ φαυλόβιος, οὐ πάνυ γε ἔν' οὖν δῆλον τοῦτον, φησί, ποιήσω, [ἀναγκάζομαι μεμνηθῆαι τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀριγνώτου, ἔν' ἐκ τούτου μάθητε τὸν ἀναίσχυντον αὐτοῦ ἀδελφὸν Ἀριφράδην. 1278. Τὸ λευκὸν] παροιμιῶδες δοκεῖ τοῦτο, παρωδηθὲν ἀπὸ τοῦ, Ὅστις εἶδε διακρίνειν λευκὸν καὶ μέλαν. Τὸ δὲ, ὄρθριον νόμον ἐνήλλακται ἴσως, ὅτι κιθαρωδὸς ἦν Ἀριφράδης. 1283. Τὴν γλῶτταν λυμαίνεται] αἰσχρολογεῖ. 1284. Ἐν Κασαυροῖσι] ἢ καὶ ἐν Καλσαυροῖσι, ἐν τοῖς πορνεῖσι· δρόσον δὲ λέγει τὸ βδελυρὸν σπέρμα· Ὑπήνην δὲ τὴν περὶ τὸ στόμα τρίχωσιν· Ἐσχά-

Καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας, 1285
 Καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξυνὼν Οἰωνίχῳ.
 Ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
 Οὐ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

HMIX.

ἼΗ πολλάκις ἐννουχίαισι

Φροντίσι συγγεγένημαι,

1290

Καὶ διεζήτηχ', ὅπόθεν ποτὲ φαύλως

Ἔσθιει Κλεώνυμος.

Φασὶ γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον

Τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων,

Οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ σιπύης·

1295

Τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἔαν ὁμοίως·

Ἴθ', ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων,

Ἐξελθε, καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.

XOP.

Φασὶν ἀλλήλαις ξυελθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγον,

Καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἣ τις ἦν γεραιτέρα· 1300

Οὐδὲ πυθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ πόλει;

Φασὶν αἰτεῖσθαι τιν' ἡμῶν ἑκατὸν εἰς Χαλκηδόνα

Ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑπερβόλον.

Ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο, κοῦκ ἀνασχετὸν,

Καὶ τιν' εἶπεῖν, ἣ τις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ ἐληλύθει· 1305

'Αποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ' ἀλλ'

ἐάν με χρῆ,

ρας δὲ τὰ περὶ τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικὸς ἐξέχοντα. 1286. Πολυμνήστεια] ἄσματα· Πολύμνηστος δὲ καὶ Οἰωνίχος ἦσαν ἀρρηστοποιοί, ὃ ἐστὶν ἀσμάτων αἰσχυρῶν, & αἰσχυρὸν ἐστὶ λέγειν. 1294. Κλεώνυμος] τοῦτον ὡς ἀδοηφάγον καὶ δειλὸν καὶ ἐν ἄλλοις ἐποίησε· διὸ καὶ ἐρέπτεσθαι αὐτὸν φησιν, ὡς κατὰ τὰ ποσάγα τῶν ζώων διὰ παντὸς νεμόμενον. 1295. Ἐπὶ σιπύης] ἀπὸ τῆς ἀρτοθήκης. 1296. Τοὺς δὲ] ἐκεῖνοι δὲ ἔχοντες τὴν σιπύην δέονται αὐτοῦ, πρὸς τῶν γονάτων ἐξελθεῖν, ὡς φοβούμενοι ἐξωθῆσαι αὐτὸν ἐκεῖθεν. 1300. Ἡτις γεραιτέρα] προσωποιεῖ τὰς τριήρεις ἐνταῦθα, διελὼν ὡς γεραιτέρας καὶ νέας παρθένοισι, βουλόμενος καθικέσθαι τοῦ Ὑπερβόλου, ἐπεὶ Κλέωνος ἀπηλλάγη. 1305. Ἄνδρῶν ἄσσον] πλησίον ἀνδρῶν, παρθένοισι οὐ-

Ἵπὸ τερηδόνων σαπιῖσ' ἐνταῦθα καταγῆράσομαι.
 Οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ' ὦ θεοί,
 Εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
 Ἦν δ' ἀρέσκη ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαί μοι δοκεῖ 1310
 Εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσας, ἢ πὶ τῶν Σεμνῶν Θεῶν.
 Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν, ἐγχανεῖται τῇ πόλει.
 Ἄλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
 Τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπῶλει τοὺς λύχνους, καθελκύσας.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΔΗΜΟΣ.

- ΑΓ. Εὐφημεῖν χρῆ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυριῶν ἀ-
 πέχεσθαι, 1315
 Καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἤδε γέγηθεν.
 Ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζεῖν τὸ θέατρον.
- ΧΟΡ. Ὡ ταῖς Ἰσραῖς ἐπίκουρε φανεῖς νήσοις, καὶ φέγγος
 Ἀθήναις,
 Τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἤχεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν
 ἀγυιάς;
- ΑΓ. Τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν, καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πε-
 ποίηκα. 1320

σα ὅλως καὶ αὐτῇ τῇ ἀφῆ. 1308. Ναυφάντης] πέπλασται δὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα ἀπὸ τῆς νεώς. 1309. Εἴ περ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ] σύνθηες δὲ καυχᾶσθαι πάντας ἀπὸ τῆς γενεᾶς αὐτῶν ἕκαστον. 1310. Ἦν δ' ἀρέσκη ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις] ὥστε μὴ ὑπὸ τὸν Ἵπέρβολον γενέσθαι, καθεδοῦμαι ἰκέτις τῷ Θησεῖφ, ἢ ταῖς σεμναῖς τῶν θεῶν, ὅ ἐστι ταῖς Ἐρινύσι. 1312. Ἐγχανεῖται] ἐντροφήσει, ἐξυβρίσει τῇ πόλει. 1314. Τὰς σκάφας] ἀντὶ νεῶν καθελκύσας ἦν γὰρ λυχνοποιός. 1316. Τὰ δικαστήρια συγκλείειν] οὐδεὶς γὰρ ἐξῆς ἔσται ὁ συκοφαντήσων, Ἀγορακρίτου ἄρχοντος. 1317. Παιωνίζεῖν] τὸν παιᾶνα ἄδειν. 1319. Ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς] ἐμπλήσωμεν κνίσσης, διὰ θυσῶν τὰς ὁδοὺς θυμιῶντες. 1320. Ἀφεψήσας] ὥσπερ αἱ Πι-

- XOP. Καὶ ποῦ 'στιν νῦν, ὦ θαυμαστάς ἐξευρίσκων ἐπινοίας;
- ΑΓ. Ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ, ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις.
- XOP. Πῶς ἂν ἴδοιμεν; τίς ἔχει σκευήν; καὶ ποῖός τις γέ-
γένηται;
- ΑΓ. Οἷός περ Ἀριστείδη πρότερον, καὶ Μιλτιάδη ξυνεσίτει.
Ὅφεςθε δέ. καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων φόρος ἤδη 1325
τῶν προφυλαίων.
- Ἄλλ' ὀλολύξατε φαινομένησιν ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις,
Καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος
ἐνοικεῖ.
- XOP. ὦ ταί λιπαραί, καὶ ἰοστέφανοι, καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθηναί,
Δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε
μόναρχον
- ΑΓ. Ὅδ' ἐκεῖνος ὄρᾶν τεττιγοφόρος, τῷ ῥχαίῳ σχήματι 1330
λαμπρός,
Οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνη κατάλειπτος.
- XOP. Χαῖρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων, καὶ σοὶ συγγαίρο-
μεν ἡμεῖς.
Τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις, καὶ τοῦ ἵν' Μαραθῶνι
τροπαίου.
- ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθέ δεῦρ', Ἀγοράκριτε.
Ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. 1335
- ΑΓ. Ἐγώ;
- Ἄλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ', οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
Οὐδ' οἷον ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.
- ΔΗ. Τί δ' ἔδρων, κάτειπέ μοι, πρὸ τοῦ; ποῖός τις ἦ;

λιάδες τὴν ἑαυτῶν μητέρα Μηδείας συμβουλή. 1322. Ἰοστεφάνοις ταῖς ἀρχαίαις Ἀθήναις τῷ ἴψ' ἰοστεφανωμέναις. 1328. ὦ ταί λιπαραί] ἀπὸ τῶν Πινδαρικῶν τοῦτ' εἰσὶ λαβεῖν· ἐκεῖνος γὰρ χρῆται τῷ Ταί ἀντὶ τοῦ Δί. 1330. Ὅρᾶν] κατὰ τὸ εἶδος ἀρχαῖος ὄλω; ἔφερον γὰρ τέττιγας οἱ ἀρχαῖοι τῶν εὐδαιμόνων κατὰ Θουκυδίδην. 1331. Οὐ χοιρινῶν ὄζων] ἐστὶ δὲ χοιρινὴ κογχυλίον τι, αἷς ἐχρῶντο πρότερον ἀντὶ τῶν ψήφων. 1338. Ποῖός τις

- ΑΓ. Πρῶτον μὲν, ὁπότ' εἴποι τις ἐν τῇ ἁκκλησίᾳ,
 Ὡ Δῆμ', ἐραστής εἰμι σὸς, φιλῶ τε σε, 1340
 Καὶ κήδομαί σου, καὶ προβουλεύω μόνος.
 Τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προσιμίαις,
 Ἄνωρτάλιζες, κἀκερουτίας.
- ΔΗ. Ἐγώ;
- ΑΓ. Εἴτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων, ὦχετο.
- ΔΗ. Τί φῆς; τοιαῦτά μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ἠσθόμην; 1345
- ΑΓ. Τὰ δ' ὧτα γάρ σου, νῆ Δί', ἐξεπετάννυτο,
 Ὡσπερ σκιάδειον, καὶ πάλιν ξυνήγετο.
- ΔΗ. Οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμεν καὶ γέρων;
- ΑΓ. Καί, νῆ Δία γ', εἰ δύο σοι λεγοίτην ῥήτορες,
 Ὁ μὲν, ποιεῖσθαι ναῦς μακράς· ὁ δ' ἕτερος αὖ 1350
 Καταμισθοφορῆσαι· τούτον ὁ τὸν μισθὸν λέγων,
 Τὸν τὰς τριήρεις παραδραμῶν ἂν ὦχετο.
 Οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μινεῖς;
- ΔΗ. Αἰσχύνομαί τοι, ταῖς πρότερον ἀμαρτίαις.
- ΑΓ. Ἄλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσης; 1355
 Ἄλλ' οἷ σὲ ταῦτ' ἐξηπάτων. νῦν δὴ φράσον.
 Ἐάν τις εἴπη βωμολόχος ξυνήγορος,
 Οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,
 Εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην,
 Τούτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον; 1360
- ΔΗ. Ἄρας μετέωρον, ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
 Ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ἵπέρβολον.

ἦ·] ἀντὶ τοῦ ἦν· καὶ ἄλλοτε οὕτως ἐχρήσατο. 1343. Ἄνωρτάλιζες κἀκερουτίας] ἀνεπετροῦ, οὐκ εἶχες ὅπως χρῆσθαι σαυτῷ· καὶ ἐκερουτίας, ὅ ἐστιν ἀνέτεινας τὴν κεφαλὴν, ὡσπερ ταῦρος προτείνων τὰ κέρατα. 1351. Καταμισθοφορῆσαι] ἀναλωῖσαι εἰς μισθοὺς τὰ χρήματα, εἰς δικαστικά καὶ ἐκκλησιαστικά, & χρόνῳ ὕστερον ἐποίησαν θεωρικά. 1352. Παραδραμῶν] νικήσας καὶ καταφρονήσας. 1353. Οὗτος τί κύπτεις] ἀκούσας ταῦτα ὁ Δῆμος ἔκυψε κάτω βλέπων ὑπὸ τῆς αἰσχύνης. 1362. Ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας

- ΑΓ. Τουτί μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
Τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσῃ, φράσον.
- ΔΗ. Πρῶτον μὲν, ὅποσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς, 1365
Καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ἄντελῃ.
- ΑΓ. Πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.
- ΔΗ. Ἐπειθ' ὁ πολίτης, ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ,
Οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μεταγγραφήσεται.
Ἄλλ', ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον, ἐγγεγράφεται. 1370
- ΑΓ. Τοῦτ' ἔδρακε τὸν πόρπακα τοῦ Κλεωνόμου.
- ΔΗ. Οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
- ΑΓ. Ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
- ΔΗ. Τὰ μεϊράκια ταυτὶ λέγω, τὰν τῷ μύρῳ,
Ἄστωμυλεῖται τοισδὶ καθήμενα· 1375
Δεξιὸς ὁ Φαίαξ, καὶ σοφῶς ἐμάνθανε.
Ξυνερχτικὸς γάρ ἐστι, καὶ περαντικὸς,
Καὶ γνωμοτυπικὸς, καὶ σαφής, καὶ κρουστικὸς,
Καταληπτικὸς τ' ἄριστα τοῦ θορυθητικοῦ.
- ΑΓ. Οὐκὸν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ; 1380

Ἐπέρβολον] ἔταν καταποντίσῃσι τινα, ἵνα μὴ ἀναδύη, κρεμῶσι τοῦ τραχήλου λίθον· ὁ δὲ ἀντὶ λίθου τὸν Ἐπέρβολον μᾶλλον εἴλετο κρεμάσαι.

1367. Πολλοῖς ὑπολίσποις πυγιδίοισιν] πυγὴ ὑπόλισπος, ἰσχνή, λιπόσαρκος· ἢ διὰ τὴν κακοπάθειαν λέγει τοὺς Ἀθηναίους οὕτως ἰσχνούς, ἢ διὰ πενίαν· πρὸς δὲ τούτοις μέμνηται ἴσως καὶ ὁ Ἀλλαντοπώλης τῆς ἑαυτοῦ μαγειρικῆς, ἐν ἧ τὸ παχὺ τοῦ ἰσχνοῦ διακρίνεται.

1368. Ἐν καταλόγῳ] τῷ στρατιωτικῷ· τὸ δὲ Κατὰ σπουδὴν, κατ' ἐπιμέλειαν καὶ προθυμίαν ἄλλου.

1371. Τὸν πόρπακα] τὸν κρίκον τῆς ἀσπίδος· ἦν γὰρ ὁ Κλεωνόμος ὡς εἴρημεν πολλάκις, βίψασπις.

1373. Κλεισθένης καὶ Στράτων] γυναικώδεις οὗτοι ὄντες, ἐπιττοῦντο τὸ γένειον, ἵνα λείποι ὦσι.

1374. Τὰν τῷ μύρῳ] τὰ καθήμενα καὶ στωμυλούμενα ἐν τοῖς μυροπωλείοις.

1375. Φαίαξ] ῥήτορα τοῦτον θεινόν φασὶ γενέσθαι· παιδεραστὴν δὲ πιθανὸν ἐξαπατᾶν τὰ μεϊράκια· ἦν γὰρ Ξυνερχτικὸς, συνείργων καὶ συγκλείων τοὺς ἀκροατὰς τοῖς ἐπιχειρήμασι· περαντικὸς, κατορθωτικὸς· Κρουστικὸς, σφοδρὸς ταῖς τῶν ἄλλων ἀκοαῖς. Καταληπτικὸς τοῦ θερύθου, προκαταλαμβάνων τὸν λαόν, ἵνα μὴ αἴφνης ἀκούσας τι, θορυβήσῃ.

1380. Καταδακτυλικὸς] καταδακτυλιζέειν καὶ σκιμαλίζεειν κωμικὰ ἄμφω, τὸ τῷ δακτύλῳ ποιεῖν τι ἀίσχρον δηλοῦ πρὸς καταφρόνησιν τε καὶ

- ΔΗ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
 Τούτους ἅπαντας, παυσαμένους ψηφισμάτων.
- ΑΓ. Ἐχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
 Καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι.
 Κἄν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει. 1385
- ΔΗ. Μακάριος ἐς τάρχαϊα δὴ καθίσταμαι.
- ΑΓ. Φήσεις δ', ἐπειδὴν τὰς τριακοντούτιδας
 Σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἰ Σπονδαὶ ταχύ.
- ΔΗ. Ὡ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλάι' πρὸς τῶν θεῶν,
 Ἐξεστὶν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι; 1390
 Πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν;
- ΑΓ. Οὐ γὰρ ὁ Παφλαγῶν
 Ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα μὴ σὺ λάβοις;
 Νῦν οὖν ἐγὼ σοι παραδίδωμ' εἰς τοὺς ἀγροὺς
 Αὐτὰς ἰέναι λαβόντα.
- ΔΗ. Τὸν δὲ Παφλαγόνα,
 Ὅς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν. 1395
- ΑΓ. Οὐδὲν μέγ', ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔξει τέχνην.
 Ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
 Τὰ κύνεια μιγνύς τοῖς ὄνειοις πράγμασι,
 Μεθῶν τε ταῖς πόρνοισι λαιδορήσεται,
 Κἄκ τῶν βαλανείων αὖ τὸ λουτρον πίεται. 1400
- ΔΗ. Εὖ γ' ἐπενόησας, οὐπὲρ ἐστὶν ἄξιος,
 Πόρνοισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέ ναι.

Ἔβριν· τὸ δὲ Ααλητικῶ, τὰς φλυαρίας ἴσως τῶν λαλούντων τοιαῦτα· οἶα
 Κλεισθένης καὶ Στράτων. 1383. Ὀκλαδίαν] θρόνος οὗτος ἀνοιγνύμενος καὶ
 συστελλόμενος κατὰ χρεῖαν· ὃν παῖς ἐπόμενος ἔφερε τῷ δεσπότη ἐν πε-
 ριπάτοις. 1385. Τοῦτον Ὀκλαδίαν ποίει] χρῶ αὐτῷ τῷ παιδί ἀντὶ ἐκεί-
 νου. 1388. Τριακοντούτις σπονδὰς] ἄς ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς Λακε-
 δαιμονίους μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς Εὐβοίας ἐπάνοδον, στρατηγούτος Περικλέους·
 ἐνταῦθα ἐννοεῖ πόρνας· διδ καὶ καλεῖ αὐτὰς εἰσελθεῖν· Δεῦρο ἴτε αἰ Σπονδαὶ
 ταχύ· ἄς ἰδὼν ὁ δῆμος, ἐπήνεσεν, ἐπιφέρων καὶ τὸ κακέμφατον κατατριακον-
 τουτίσαι. 1398. Τοῖς ὄνειοις πράγμασι] τοῖς τοῦ ὄνου κρέασιν· αὐτὸς ἐαυτὸν

Καί σ' ἀντί τούτων ἐς τὸ Πρυτανεῖον καλῶ,
 Ἐς τὴν ἐδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ᾗν ὁ φαρμακός.

Ἔπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα.

1405

Κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,

Ἴν' ἴδωσιν αὐτὸν, οὓς ἐλωθᾶθ', οἱ ξένοι.

ΧΟΡ.

(λείπει κομμάτιον τοῦ Χοροῦ.)

ἐξαγγέλλει, οἷους ἐποίει τοὺς ἀλλάντας. 1405. Βατραχίδα] ἐσθλις ἦν αὕτη τὸ τοῦ βατράχου ἔχουσα χρῶμα πρασοειδές. 1406. Ἐκφερέτω] βίχ ὡθείτω, ἵνα ἴδωσι ταῦτα οἱ ξένοι, οὓς διετέλει πρότερον ἀδικῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΙΡΗΝΗ.

ΣΥΟΛΑΦΟΤΖΙΤΑ

ΛΙΝΥΕ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΗΔΗ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκημηῶτας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἕλληνας, Ἀριστοφάνης ἰδὼν (ἰκανὸς γὰρ διίππεύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος) τὸ δράμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχθρας ἐλέσθαι. Παρεισάγει τοίνυν γεωργὸν Τρυγαῖον τοῦνομα μάλιστα τῆς εἰρήνης αὐτὸν ποιούμενον· ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ, εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πεισόμενος παρ' αὐτοῦ, δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρέχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς· ὃν δὴ διαποροῦντα, τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρεισάγει τρέφοντα κύνθαρον ὡς ἀναπησόμενος εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ Βελλεροφόντου δίκην. Προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κύνθαρον, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. Ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ· ὁ δὲ Χορὸς συνέστηκεν ἔκ τινων ἀνδρῶν Ἀττικῶν γεωργῶν.

Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις δεδιδαχῶς εἰρήνην ὁμοίως ὁ Ἀριστοφάνης· ἄδηλον οὖν φησιν Ἐρατοσθένους, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἐτέραν καθῆκεν, ἥτις οὐ σώζεται. Κράτης μέντοι δύο οἷδεν δράματα γράφων οὕτως· ἀλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνέυσιν, ἢ Βαβυλωνίοις, ἢ ἐν τῇ ἐτέρᾳ Εἰρήνῃ· καὶ σποράδην δὲ τίνα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένη οὐκ ἔστιν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ Τρυγαίου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ,

ΚΟΡΑΙ, θυγατέρες Τρυγαίου.

ΕΡΜΗΣ.

ΠΟΔΕΜΟΣ.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ Γεωργῶν Ἀθμονέων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ, μάντις.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ΣΑΔΠΙΓΚΤΗΣ.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

ΔΟΥΞΕΟΣ.

ΠΑΙΣ ΔΑΜΑΧΟΥ.

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.

E I P H N H.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΚΟΡΑΙ, ΕΡΜΗΣ,
ΠΟΔΕΜΟΣ, ΚΥΔΟΙΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΟΙ. Α. Αἶρε', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρω.

ΟΙ. Β. Ἰδοῦ.

ΟΙ. Α. Δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ·

ΟΙ. Β. Καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἠδίῳ φάγοις.

ΟΙ. Α. Δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.

ΟΙ. Β. Ἰδοῦ μάλ' αὐτίς.

ΟΙ. Α. Ποῦ γὰρ, ἦν νῦν γ' ἤφερρες;

5

Οὐ κατέφαγεν;

ΟΙ. Β. Μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαρπάσας

Ὀλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.

ΟΙ. Α. Ἄλλ' ὡς τάχιστα τρίθε πολλὰς καὶ πυκνάς.

ΟΙ. Β. Ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε, πρὸς θεῶν,

Εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιιδεῖν.

10

1. Αἶρε] Οικέται παρίστανται δύο· ὧν ὁ μὲν τρέφει κἀνθαρὸν· ὁ δ' ἕτερος μάττει· λέγει τοίνυν ὁ τρέφων τῷ μάττοντι, αἶρε μᾶζαν· μᾶζαν μὲν οὖν λέγομεν τὴν ἐκ γάλακτος, ἢ μέλιτος, ἢ ἐλαίου καὶ ἀλφίτων ἐσκευασμένην· ἐνταῦθα δὲ ἑτέραν κοπρώδη τινὰ ἐννοεῖ. 2. Δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστῳ] τῷ κανθάρω· ὀργίζονται ἄμφω ταῦτα, θεραπεύοντες ἐκεῖνον καὶ αὐταῖς χερσὶν κόπρον φέροντες. 4. Ἐξ ὀνίδων] ὀνίδες ἢ τοῦ ὄνου ἐστὶ κόπρος. 5. Ἦν νῦν ἤφερρες] ἀντὶ ἔφερρες κατὰ τὸ μέλλω ἔμελλον καὶ ἤμελλον, οὕτω καὶ φέρω ἔφερον καὶ ἤφερον. 7. Ὀλην ἐνέκαψεν] ἐγκάπτω, καταπίνω· ἔθος τοῖς κανθάροις εἰς σφαιρίδια εἰλήσσειν τὴν ὄνθον, καὶ κατακυλίοντας εἰς τοὺς ἑαυτῶν φωλεοὺς, κατατίθεσθαι εἰς ἐφόδιον. 8. Τρίθε] μάττε, πλάττε. 9. Ἄνδρες κοπρολόγοι] τίνας τοῦτους λέγει; οἱ μὲν τοὺς ῥήτορας, φασί, ὡς αἰσχρὰ λεγόντων ἀλλήλους· οἱ δὲ τοὺς ὁμοδόλους. 10. Ἀποπνιγέντα]

ΟΙ. Α. Ἐτέραν, ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος.
Τετριμμένης γὰρ φησιν ἐπιθυμεῖν.

ΟΙ. Β. Ἴδού.
Ἐνὸς μὲν, ὧ ἄνδρες, ἀπολελυσθαί μοι δοκῶ.
Οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.

ΟΙ. Α. Αἰδοῦ· φέρ' ἄλλην, χ' ἄτεράν μοι, χ' ἄτεράν, 15
Καὶ τρίθ' ἑτέρας γε.

ΟΙ. Β. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γῶ μὲν οὐκ.
Οὐ γὰρ ἔθ' οἶός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
Αὐτὴν γ' ἄρ' οἶσω προσλαβὼν τὴν ἀντλίαν.

ΟΙ. Α. Νῆ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτὸν γε πρὸς.

ΟΙ. Β. Ὑμῶν δέ γ', εἴ τις οἶδ' ἐμοὶ κατειπάτω, 20
Πόθεν ἂν πριαίμην ῥίνα μὴ τετριμμένην.
Οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον,
Ἦ κανθάρω μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.

Ἦς μὲν γὰρ, ὥσπερ ἂν χέση τις, ἧ κύων,
Φαύλως ἐρείδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος 25

τῷ πόνῳ ἴσως καὶ τῇ βία· οἱ δὲ φασιν, ὅτι ἐν τῷ μάττειν τῇ μὲν ταῖν χειροῖν ἔματτε, τῇ δ' ἑτέρα ἔδωκε τὴν ῥίνα· ὅθεν μέλλων ἂν ἀποπνιγῆναι, αἰτεῖ τοὺς διαδεχομένους. 11. Ἡταιρηκότος] ἑτέραν παιδὸς παραδεδοκός τὸ ἑαυτοῦ σῶμα πάσχειν ἐπ' ἀργυρίῳ· χλευάζει δὲ τοὺς παιδεραστάς· ἢ τοὺς τὸ σῶμα αὐτῶν ἐπὶ συνουσίᾳ πεπρακότας· τὸ δὲ τετριμμένης καὶ τοῦτο ὄζει μάλιστα αἰσχρολογίας, εἴ γ' ἐννοεῖ ἴγδην καὶ ἰγδοκόπανον, δι' ὧν τρίβουσι ὀτιοῦν τῶν στερεῶν ἀρωμάτων. 13. Ἐνὸς μὲν ἀπολελυσθαί μοι δοκῶ] ἀπηλλάγην γὰρ τῆς κατηγορίας, ὅτι μάττων ἐσθίω· τίς γὰρ ἂν νῦν κατερεῖ μου τοῦτο, τοιαύτην μάζαν (κόπρον παιδὸς ἡταιρηκότος) μάττοντά με ἐσθίειν; 15. Αἰδοῦ] σχετιάζει πρὸς τὴν δυσφιδίαν. 17. Ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας] ἀντλίαν ἔοικε λέγειν τὴν μάκτραν, ὅ ἐστι τὴν σκάφην, ἐν ἧ ἔματτε τὴν κόπρον· διὸ ἰστάμενος ὑπὲρ αὐτῆς, οὐκέτ' ἀνέχεται τῆς ἀναφερομένης δυσφιδίας· ὅθεν φέρει αὐτῷ αὐτὴν τὴν σκάφην· πρὸς τὴν ἀποθδελυζάμενος ὁ ἕτερος, ἐπιτιμᾷ αὐτῷ ἐμβαλεῖν ἑαυτὸν ἐς κόρακας σὺν τῇ ἀντλίᾳ. 21. ῥίνα μὴ τετριμμένην] μυκτῆρας μὴ ἔχουσαν, δι' ὧν εἰσέρχεται ἡ δυσφιδία. 25. Φαύλως ἐρείδει] ἀδιαφόρως, ἀπλῶς, ἄνευ πραγμάτων ἐσθίει· τὸ γὰρ ἐρείδειν ἐσπευσμένως τι ποιεῖν δηλοῖ, κἀνταῦθα τοῦτο τὸ ἐσθίειν ὑπαιτίτταται· τὸ δὲ τοῦτο τὸν κἀνθαρὸν ἐννοεῖ· μὴ τι γραπτέον δὲ, Οὔτος ὑπό;

Βρενθύεται τε, καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
 Ἦν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης,
 Ὡσπερ γυναικί, γογγύλην μεμαγμένην.
 Ἄλλ', εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς, σκέφομαι,
 Τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ. 30
 Ἐρείδε, μὴ παύσαιο μήποτ' ἐσθίων,
 Ἐως σεαυτὸν ἂν λάθης διαρῥαγείς.
 Οἶον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
 Ὡσπερ παλαιστής, παραβαλὼν τοὺς γομφίους.
 Καὶ ταῦτα τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὸ χεῖρέ πως 35
 Ὅδὲ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
 Τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὀλκιάδας.
 Μιαρὸν τὸ χρῆμα, καὶ κάκοσμον, καὶ βορόν.
 Χῶτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἢ προσβολή,
 Οὐκ οἶδ'. Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὐ μοι φαίνεται, 40
 Οὐ μὴν Χαρίτων γε.

ΟΙ. Α. Τοῦ γ' ἄρ' ἐστ';
 ΟΙ. Β. Οὐκ ἐστ' ὅπως

Τοῦτ' ἐστὶ τὸ τέρας οὐ Διὸς καταϊβάτου.

ΟΙ. Α. Οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
 Νεανίας δοκησίσοφος· Τόδε πρᾶγμα τί;
 Ὁ κύνθαρος δὲ πρὸς τί;—κατ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ 45
 Ἴωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος·

28. Γογγύλην] εἶδος λαχάνου τοῦτο· ὅπως δὲ αἱ γυναῖκες ἔματτον, ἢ ἤσθιον αὐτήν, αὐτὸς ἂν εἰδείη. 30. Παροίξας τῆς θύρας] μέρος τῆς θύρας ὑπανοίξας· ἀνοίξας δὲ, καὶ ὄρων ἐκεῖνον σπουδάζοντα· ἐν τῷ ἐσθίειν, εὐχεται αὐτῷ ἐσθίειν μέχρις ἂν διαρῥαγῇ τῷ κόρφ. 34. Παραβαλὼν] ἐκ παραλλήλου ἐμπήξας τοὺς τραπεζίτας ὀδόντας, συγκινῶν ἐκατέρωθεν καὶ τὰς χεῖρας, καθάπερ οἱ ναῦται οἱ συναρμολόζοντες ὁμοῦ τοὺς κάλως ταῖς ὀλκίαις. 39. Χῶτου ποτ' ἐστὶν ἢ προσβολή] τίς ἄρα τῶν θεῶν τοσαύτην αὐτῷ προσέβαλε δυσωδίαν· οὐ γὰρ Ἀφροδίτη, οὐδὲ αἱ χάριτες· ἐξ ὧν ἡδιστόν τι ἐκπιεῖ. 42. Καταϊβάτου] τοῦ καταπέμποντος τὸν κεραυνὸν, κεραυνοβόλου. 44. Τόδε πρᾶγμα τί;] τῶν θεατῶν τις ἂν λέγοι ταῦτα, τί τοῦτο; τί ποτε βούλεται αὐτῷ

Δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
 Ὡς κείνος ἀναιδῶς τὴν σπατίλην ἐσθίει.
 Ἄλλ' εἰσιῶν τῷ καθάρῳ δώσω πιεῖν.

ΟΙ. Β. Ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις, 50

Καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι, καὶ τοῖς ἀνδράσι,
 Καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω,
 Καὶ τοῖς ὑπερηγορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα·
 Ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
 Οὐχ ὄνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πᾶνυ. 55

Δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων,
 Ὡδὶ κεχηγῶς λοιδορεῖται τῷ Δίῃ,
 Καὶ φησὶν Ὡ Ζεῦ, τί ποτε βουλευῆ ποιεῖν;
 Κατάθου τὸ κόρημα· μὴ κόρει τὴν Ἑλλάδα.

ΤΡ. Ἔα, ἔα. 60

ΟΙ. Β. Σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.

ΤΡ. Ὡ Ζεῦ, τί δρασεῖεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεῶν;
 Λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.

ΟΙ. Β. Τοῦτ' ἔστι δῆτα τὸ κακὸν αὐθ', οὐγὼ ἔλεγον.
 Τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε· 65

Ἄ δ' εἶπε πρῶτον, ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή,
 Πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί.

Πῶς ἂν ποτ' ἀφικαίμην ἂν εὐθύ τοῦ Διός;
 Ἐπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,

ὁ κίνθαρος; εἴθ' ἕτερος Ἴων ὢν τῇ φωνῇ, πρὸς Κλέωνα, φησὶν, ἀποτείνε-
 ται· κἀκεῖνος γὰρ (ὡς γε βυρσοδέψης) ἀναιδῶς ἐσθίει σπατίλην, εἴτε κόπρον
 ταύτην ἐθέλει λέγειν, εἴτε τὸ ἐκ τῆς τῶν βυρσῶν ἐργασίας ἀπόπλυμα.
 53. Ἐπερηγορέουσιν] τοῖς ἐπ' ἀνδρῖα μέγα φρονοῦσιν· ἐνδέχεται δὲ νοεῖν
 τοὺς ὑπεργεγηρακότες· ἡλικιῶδὸν γὰρ ἔοικεν ἀναθῆναι ἀπὸ τῶν παιδίων.
 55. Οὐχ ὄνπερ ὑμεῖς] ἐνέπλεξεν αὐτοὺς τῇ μανίᾳ τρέπω ἀστεῖφ. 59. Τὸ
 κόρημα] σάραθρον· ὑποτίθησι γὰρ τὸν Δία σαροῦντα τὴν Ἑλλάδα διὰ τὸν
 πόλεμον μακρὸν ἤδη γεγεννημένον. 63. Ἐκκοκκίσας] ὡς περ ἐξαίρομεν
 τοὺς τῶν βόδων κόκκους, οὕτω καὶ σὺ ἐκκοκκίζεις τὰς πόλεις, ὅ ἐστι φθείρεις
 τῷ πολέμῳ. 64. Τοῦτ' ἔστι τὸ κακὸν] ὁ ἔλεγον, ὅτι μαίνεται τρόπον και-

Πρὸς ταῦτ' ἀνερρίχᾱτ' ἂν ἐς τὸν οὐρανὸν, 70

Ἔως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς, καταβύσεις.

Ἐχθές δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρείς, οὐκ οἶδ' ὅποι,

Εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον·

Κᾶπειτα τοῦτον ἵπποκομῆν μ' ἠγάχασε.

Καυτὸς καταψῶν αὐτὸν, ὥσπερ πῶλιον, 75

Ἦ Πηγάσιόν μοι, φησί, γενναῖον πτερὸν,

Ὅπως πετήσῃ μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβῶν.

Ἄλλ' ὅ,τι ποιεῖ, τηδὶ διακύφας ὄψομαι.

Οἴμοι τάλας ἔτε δεῦρο. δεῦρ', ὦ γείτονες.

Ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται 80

Ἴππηδὸν εἰς τὸν ἀέρ', ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

TP. Ἦσυχος, ἦσυχος, ἠρέμα, κάνθων·

Μή μοι σοβαρῶς χῶρει λίαν,

Εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμη πίσυνος,

Πρὶν ἂν ἰδίης, καὶ διαλύσης 85

Ἄρθρων ἴνας πτερύγων ῥύμη.

Καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'.

Εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἴκου

Αὐτοῦ μείνον τοὺς ἡμετέρους.

ΟΙ. Β. Ἦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις. 90

TP. Σίγα, σίγα.

ΟΙ. Β. Ποῖ δὴτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;

TP. Ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,

νόν. 70. Ἀνερρίχᾱτ' ἂν] ὡς εἰ ἐδόνατο ἀναρρίχᾶσθαι, δίκην ἀράχνης ἀναθαίνειν· ἕως συντριβείσης τῆς κλίμακος, ἔπεσεν ἐπὶ κεφαλῇ. 73. Αἰτναῖον] ἀπὸ τῆς Αἴτνης τὸ μέγεθος. 74. Ἴπποκομῆν] ὡς ἵππον κέλητα θεραπεύειν· ὃν αὐτὸς περιψῶν καὶ πρᾶντων, ὥσπερ πῶλον, ἔλεγεν, ὦ Πηγάσιον πτερὸν γενναῖον, ὅρα ὅπως ἀνελέγκης ἔς τ' ἐπὶ τὸν Δί' αὐτόν· καθάπερ ὁ Πήγασος ἐκεῖνος Βελλεροφόντην. 78. Διακύφας ὄψομαι] προσποιεῖται, ὅτι βλέπει αὐτὸν αἰρόμενον ἄνω. 85. Πρὶν ἂν ἰδίης] πρὶν ἰδρώσης, καὶ ἀμβλύνης τὰς τῶν πτερύγων δυνάμεις· ἐκ δὲ τούτου δυσσομία μοι γένηται· ἐκ γὰρ κοπροράγου οὐ λιθανωτὸν ἐκπνεῖ· τὸ δὲ Πνεῖ εἰς προστα-

- ΟΙ. Β. Τόλμημα νέον παλαμησάμενος.
 Τί πέτη; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις; 95
 ΤΡ. Εὐφημεῖν χρῆ, καὶ μὴ φλαῦρον
 Μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν.
 Τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
 Τοὺς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
 Καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν, 100
 Καὶ τοὺς προκτοὺς ἐπικλείειν.
 ΟΙ. Β. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἦν μὴ μοι φράσης,
 Ὅποι πέτεσθαι διανοῆ.
 ΤΡ. Τί δ' ἄλλο γ', ἦ
 Ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν;
 ΟΙ. Β. Τίνα νοῦν ἔχων;
 ΤΡ. Ἐρησόμενος ἐκεῖνον, Ἑλλήνων πέρι 105
 Ἀπαξαπάντων ὅ,τι ποιεῖν βουλεύεται.
 ΟΙ. Β. Ἐάν δὲ μή σοι καταγορεύση;
 ΤΡ. Γράφομαι
 Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.
 ΟΙ. Β. Μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.
 ΤΡ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'. 110
 ΟΙ. Β. Ἰού, ἰού, ἰού.
 Ὡ παιδί', ὁ πατήρ ἀπολιπὼν, ἀπέρχεται
 Ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα.
 Ἄλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὧ κακοδαίμονα.
 ΚΟΡ. Ὡ πάτερ, ὧ πάτερ, ἄρ' ἔτυμός γε 115
 Δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἤκει,
 Ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων, προλιπὼν ἐμὲ

κτικόν, μὴ μοι πνέει. 94. Παλαμησάμενος] μηχανησάμενος. 97. Ὀλολύζειν] εὐχεσθαι θεοκλυτοῦντας. 99. Λαύρας] στενωποὺς ὄχκετους, καὶ ἀφειδρῶνας, καὶ πάντα τόπον ἀκαθαρσίας· διὰ τί δὲ ταῦτα; ἴδε παρακατιῶν στίχ. 151 καὶ ἐξῆς. 108. Μήδοισι] ὅτι προδίδωσι τὴν Ἑλλάδα τοῖς Πέρσαις· ἐβοήθει γὰρ τοῖς Πελοποννησίοις ὁ Κῦρος ἐπ' Ἀθηναίους, ἴν' αὐτῶν

- Ἐς κόρακας βαδιῆ μεταμώνιος;
- TR. Ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἶπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.
- KOP. Δοξάσαι ἐστὶ, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθομαι ὑμῖν,
- Ἦνίκα' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον, πάππαν με καλοῦσαι, 120
- Ἐνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακάς ἦν πάνυ πάππαν.
- Ἦν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὄρα
- Κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.
- KOP. Καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
- Ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν. 125
- TR. Πτηνὸς πορεύσει πῶλος. οὐ ναυσθλώσομαι.
- KOP. Τίς δ' ἢ ἡ πίνοια σου ἔστιν, ὥστε κάρθαρον
- Ζεῦξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεοὺς, ὦ παππία;
- TR. Ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξημυρέθη
- Μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος. 130
- KOP. Ἄπιστον εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ, πάτερ,
- Ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεοὺς.
- TR. Ἦλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτὲ,
- Ὡὰ ἔκυλίνδων, κἀντιτιμωρούμενος.
- KOP. Οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν,
- Ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος. 135
- TR. Ἄλλ', ὦ μέλε, ἂν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει.
- Νῦν δ', ἄττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
- Τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τούτον χορτάσω.
- KOP. Τί δ', ἦν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέση βάθος; 140

κρατηθέντων, ἐπιχειρήσῃ ποτὲ τοῖς Ἑλλησιν ὕστερον. 117. Ἐς κόρακας μεταμώνιος] εἰς τὰ ὄρνεα ἀνεμόληπτος· ἐπαίξε δὲ τὸ ἐς κόρακας χαριέντως, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν εἰς οὐρανὸν ἔνθα ἵπτανται τὰ πτηνά. 119. Δοξάσαι] ἔξεστί σοι εἰκάσαι τοῦτο, ὅτι ἐγὼ φιλῶ ὑμᾶς· ἀλλ' οὐκ ἂν ἠδέως εἶπομι καὶ τάληθές, ὅτι ἄχθομαι ὑμῖν, ἦνίκα κτλ. 121. Ψακάς] μήτε νιφάς, μηδέν· τὸ αὐτὸ δὲ τῷ Ψακάς ῥάνις ὕδατος. 123. Καὶ κόνδυλον] ἐξαπατεῖ αὐτὴν τῷ ὄψῳ τούτῳ ὑπολαμβάνουσαν εἶναι τι χρήσιμον εἰς βρόσιν. 129. Ἐν τοῖς Αἰσώπου λόγοις] γνωστὸς δ' ὁ μῦθος. Ὀνου γὰρ σφαιρίδιον εἰς τὸν τοῦ Διὸς ἀφελὲς κόλπον, ἐποίησεν αὐτὸν ἐκσείσασθαι τὰ τοῦ ἀετοῦ ὠά.

Πῶς ἐξολισθεῖν, πτηνός ὦν, δυνήσεται;

ΤΡ. Ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρῆσομαι.
Τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργῆς κάνθαρος.

ΚΟΡ. Λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;

ΤΡ. Ἐν Πειραιεῖ δήπου στί Κανθάρου λιμὴν. 145

ΚΟΡ. Ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεῖς, καταρρύουης
Ἐντεῦθεν εἶτα χωλὸς ὦν, Εὐριπίδῃ
Λόγον παράσχῃς, καὶ τραγωδία γένη.

ΤΡ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλὰ χαίρετε.
Ἵμεῖς δὲ γ', ὑπὲρ ὦν τοὺς πόνοὺς ἐγὼ πονῶ, 150

Μὴ βδεῖτε, μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν
Ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὦν, ὀσφρήσεται,
Κατωκάρᾳ ρίψας με, βουκολήσεται.

Ἄλλ' ἄγε, Πήγασε, χῶρει χαίρων,
Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων 155

Διακινήσας φαιδροῖς ὡσίν.

Τί ποιεῖς; τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις

Τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας;

Ἴει σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,

Κᾶτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων, 160

Ὅρθῶς χῶρει Διὸς εἰς αὐλάς,

Ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,

142. Πηδάλιον] οὐκ ἀπιθάνως δείκνυσι τὸ αἰδοῖον. 143. Ναξιουργῆς] ἦν πλοῖον λεγόμενον Κάνθαρος, ἐν Νάξῳ κατασκευαζόμενον. 145. Λιμὴν Κανθάρου.] ἦν ἐν Πειραιεῖ λιμὴν τις Κανθάρου ἀπὸ τινος ἔρωτος Κανθάρου καλουμένου. 147. Εὐριπίδῃ] οὗτος ἔγραψε τραγωδίαν, ἐν ἣ παρίστησι χωλὸν Βελλεροφόντην, ὡς πεσόντα ἀπὸ τοῦ Πηγάσου. 150. Ἵμεῖς δὲ] πρὸς τοὺς θεατὰς ταῦτα· ἵνα μὴ ὁ κάνθαρος, φησί, δυσσομίας πλησθεῖς, ρίψῃ με ἐπὶ κεφαλῆν. Ἐντεῦθεν ἄρα δῆλον, δι' ὅ,τι ἐκέλευεν ἀνωτέρω (στίχ. 100) ἀποφράττειν τὰς λαύρας καὶ τοὺς πρῶκτοὺς ἐπιπωματίζειν. Τὸ δὲ βουκολήσεται ἀντὶ βουκοληθήσεται, ἀποπλανηθήσεται εἰς νομάς καὶ δυσωδίας. 158. Παρακλίνεις] τρέπεις πρὸς τοὺς δυσώδεις τόπους· τὸ δὲ φαιδροῖς ὡσίν ἀντὶ τοῦ ἡμέροισ ἐῖληπται· οἱ γὰρ ἴπποι ἀγριαίνοντες, ὀρθοῦσι τὰ ὦτα. 162. Κάκ-

Ἄποθ' ἡμερινῶν σίτων πάντων.
 Ἄνθρωπε, τί δράς, οὗτος ὁ χέξων
 Ἐν Πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρναις; 165
 Ἄπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις,
 Κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν,
 Κἀπιφυτεύσεις ἔρπυλλον ἄνω,
 Καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὡς ἦν τι πεσῶν
 Ἐνθὲνδε πάθω, τοῦ μοῦ θανάτου 170
 Πέντε τάλανθ' ἢ πόλις ἢ Χίων
 Διὰ τὸν σὸν πρῶκτὸν ὀφλήσει.

Ὁ μ', ὡς δέδοικα, κούκέτι σκώπτων λέγω.
 Ὡ μηχανοποιεῖ, πρόσσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ.
 Ἦδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν, 175
 Κεῖ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κἀνθαρον.
 Ἄλλ' ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ
 Καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.

Τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;
 ΕΡ. Πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὧ'ναξ Ἡράκλεις, 180
 Τουτί τί ἐστὶ τὸ κακόν;

ΤΡ. Ἴπποκάνθαρος.

ΕΡ. Ὡ μισρὲ, καὶ τολμηρὲ, κἀναίσχυντε σὺ,
 Καὶ μισρὲ καὶ παμμίαιρε, καὶ μισρῶτατε

κης] δυσωδίας. 165. Πόρναις] ἐκεῖ γὰρ κατεφέροντο αὐταὶ διὰ τὴν ναυτι-
 κὴν ἀκολασίαν· ὁ δὲ λόγος πρὸς ἀποπατῶνά τινα· φοβούμενος γὰρ, μή-
 πως ὑσφρηγόμενος ὁ Κάνθαρος, δράμη πρὸς τὴν κόπρον, κελεύει αὐτὸν κατο-
 ρύξει αὐτήν, πολλὴν τῆς γῆς ἐπιφορήσεως, καὶ ἔρπυλλον (εὐωδὲς τι χόρτον)
 ἐπιφυτεύσαι. 171. Ἡ πόλις ἢ τῶν Χίων] εὐθύς οἱ συκοφάνται Χῖον εἶναι
 τὸν ἀποπατήσαντα ἐροῦσι. 174. Μηχανοποιεῖ] μηχανή τις ἐν τῷ θεάτρῳ
 Κράβη ἢ θεολογεῖον καλουμένη, δι' ἧς μετεώριζον εἰς πτήσιν τὰ εἰς τοῦτο
 διωρισμένα πρόσωπα· πρὸς τὸν στρέφοντα τὸίνυν ταύτην ὁ λόγος αὐτῷ ἐνταῦ-
 θα. 176. Χορτάσω τὸν κἀνθαρον.] τοῦτο τί βούλεται; ἢ ὅτι, εἰ μὴ με φυ-
 λάξεις, ἀπολυθήσεται μοι ἡ κοιλία κάτω, ὥστε ἔχειν τὸν κἀνθαρον χορτα-
 σθῆναι· ἰδέτω δ' ἕτερος ἄμεινον. 180. Βροτοῦ] φωνή, ἢ ὄσμη.

- Πῶς δεῦρ' ἀνήλθες, ὦ μιαρῶν μιαρῶτατε;
 Τί σοί ποτ' ἐστ' ὄνομ'; οὐκ ἐρεῖς;
- ΤΡ. Μιαρῶτατος. 185
- ΕΡ. Ποδαπὸς τὸ γένος εἶ; φράζε μοι.
- ΤΡ. Μιαρῶτατος.
- ΕΡ. Πατήρ δέ σοι τίς ἐστίν;
- ΤΡ. Ἐμοί; μιαρῶτατος.
- ΕΡ. Οὐ τοι, μὰ τὴν γῆν, ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανῆ,
 Εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦνομ' ὅτι ποτ' ἐστὶ σοι.
- ΤΡ. Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιός,
 Οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων. 190
- ΕΡ. Ἦκεις δὲ κατὰ τί;
- ΤΡ. Τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.
- ΕΡ. Ὡ δειλακρίων, πῶς ἤλθες;
- ΤΡ. Ὡ γλίσχρων, ὄρᾳς,
 Ὡς οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρῶτατος.
 Ἴθι νῦν, κάλεσον μοι τὸν Δί'.
- ΕΡ. Ἰή, ἰή, ἰή, 195
 Ὅτι οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν.
 Φρουδοὶ γάρ εἰσιν ἐχθρὸς ἐξφκισμένοι.
- ΤΡ. Ποῖ γῆς;
- ΕΡ. Ἰδοῦ γῆς.
- ΤΡ. Ἀλλὰ ποῖ;
- ΕΡ. Πόρρω πάνυ,
 Ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τούρανοῦ τὸν κύτταρον.

190. Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς] τὸ μὲν παρὰ τὴν τρύγα, γεωργικὸν ὄνομα· τὸ δὲ ἐκ δήμου τινὸς τῆς Ἀττικῆς. 193. Ὡ δειλοκρίων] ὑποκοριστικὸν ἀπὸ τοῦ δειλόκριτος· λίαν δειλός· κατὰ σχῆμα ὅμοιον καὶ τὸ Γλίσχρων, πτωχός, ἐπίπυτος· ἐπιτατικὰ δὲ ἄμφω. 195. Ἰή, ἰή, ἰή] ἐπιφώνημα ἐναντίον τῆ σκοπῆ. 198. Ἰδοῦ γῆς] παραδόξως προσέπεσε τοῖς ὡσεὶ τοῦ Ἑρμοῦ τὸ παρὰ τοῦ Τρυγαίου ἐρωτηθῆναι ποῖ γῆς· διὸ ἐπιφέρει σοβαρῶς, ἰδοῦ γῆς! πολλαχοῦ δὲ χρῆται τῆ σχήματι τούτῳ· ὡς εἰ ἔλεγε, τί γῆς αὐτὸς φῆς, τῶν θεῶν ἐν οὐρανῷ οἰκούντων; 199. Κύτταρον] τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ κοίλω-

- TP. Πῶς οὖν σὺ δὴτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος; 200
 EP. Τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
 Χυτρίδια, καὶ σανίδια, κάμφορείδια.
- TP. Ἐξώκισαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὐνεκα; 205
 EP. Ἐλλησιν ὀργισθέντες. εἶτ' ἐνταῦθα μὲν,
 Ἴν' ἦσαν αὐτοῖ, τὸν Πόλεμον κατῴκισαν,
 Ἵμας παραδόντες ὄραν ἀτεχνῶς ὅ,τι βούλεται.
 Αὐτοῖ δ' ἀνῴκισανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
 Ἴνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι,
 Μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοῖατο.
- TP. Τοῦ δ' οὐνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἶπ' ἐμοί. 210
 EP. Ὅτι πολεμεῖν ἤρεῖσθ', ἐκείνων πολλάκις
 Σπονδὰς ποιούντων· κεῖ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
 Ἵπερβάλλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδί.
 Ναὶ τῷ σιῶ, νῦν Ἀττικίων δῶσει δίκην.
 Εἰ δ' αὖ τι πράξαιεντ' ἀγαθὸν Ἀττικωνικοί, 215
 Κἄλλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
 Ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς· Ἐξαπατώμεθα,
 Νῆ τὴν Ἀθηνᾶν· νῆ Δί', οὐχὶ πειστέον·
 Ἡξουσι κᾶυθις, ἦν ἔχωμεν τὴν Πύλον.
- TP. Ὁ γοῦν χαρακτήρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων. 220
 EP. Ὦν οὐνεκ' οὐκ οἶδ', εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
 Τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'.
- TP. Ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
 EP. Ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
 TP. Ἐς ποῖον;
 EP. Ἐς τοῦτ' τὸ κάτω. κᾶπειθ' ὄρας,
 Ὅσοις ἄνωθεν ἐνεφόρησε τῶν λίθων, 225

μα. 206. Ὅ,τι βούλεται] τίς; ὁ πόλεμος, ἢ καὶ ἀπροσώπως, ὅ,τι ποτὲ
 τύχη. 207. Ὅπως] ὡς ἀνωτάτω. 214. Ἀττικίων] ἐξευτελιζῶν παίξει τοῖς
 ὀνόμασι. 219. Πύλον] ἠττηθέντες γὰρ ἐν Πύλῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἦλθον
 εἰς Ἀθήνας, αἰτούμενοι εἰρήνην, καὶ μόλις ἤξιώθησαν ταύτης. 220. Ἡμε-

- “Ἴνα μὴ λάβητε μηδέποτ’ αὐτήν ;
 TP. Εἶπ’ ἐμοί,
 Ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται ;
 EP. Οὐκ οἶδα, πλὴν ἓν, ὅτι θυσίαν ἐσπέρας
 Ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
 TP. Τί δῆτα ταύτη τῇ θυσίᾳ χρήσεται ; 230
 EP. Τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλευέται.
 Ἄλλ’ εἴμι. καὶ γὰρ ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν,
 Μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδον.
 TP. Οἴμοι δειλῆσιος·
 Φέρ’, αὐτὸν ἀποδρῶ. καὶ γὰρ ὡσπερ ἠσθόμην
 Κᾶντὸς θυσίας φθέγμα πολεμιστηρίας. 235
 ΠΟΛ. Ἴὼ βροτοί, βροτοί, βροτοί πολυτλήμονες·
 Ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνώθους ἀλγήσετε.
 TP. Ὦναξ Ἄπολλον, τῆς θυσίας τοῦ πλάτους.
 Ὅσον κακὸν δὴ τοῦ Πολέμου καὶ βλέμματος.
 Ἄρ’ οὗτος ἔστ’ ἐκεῖνος, δὴ καὶ φεύγομεν, 240
 Ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν ;
 ΠΟΛ. Ἴὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι, καὶ πεντάκις,
 Καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.
 TP. Τουτί μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμα πω.
 Τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ’ ἔστι τῆς Λακωνικῆς. 245
 ΠΟΛ. Ἴὼ Μέγαρα, Μέγαρ’, ὡς ἐπιτρέψουσ’ αὐτίκα,

δαπρός] οἰκεῖος ἑκατέροις. 232. Γνώμην ἐμὴν] κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην.
 235. Θυσίας φθέγμα] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σάλπιγγος πολεμικῆς. 237. Τὰς γνώ-
 θους ἀλγήσετε] τριδόμενοι ἐν τῇ θυσίᾳ· ἐξῆλθε γὰρ ὁ Πόλεμος φέρων θυσίαν
 πλατεῖαν, ἐν ἣ μέλλει τρίψαι μυτιωτόν· οὗ ἡ συσκευὴ ἐστὶν ἐκ τυροῦ καὶ
 σκορόδων καὶ μέλιτος καὶ πράσων· οὗ ἐμφαγόντες ἀλγήσουσι τὰς γνώ-
 θους. 241. Ταλαυρινός] καρτερικὸς, παχύδερμος. — Ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν
 εὐρύς, ὁ εὖ διαβεθηκώς. 142. Πρασιαί] τὰς πόλεις ὀνομάζει οὕτως, ὅτι
 λέγων ταῦτα, ἐντίθησι τῇ θυσίᾳ τὰ πράσα· ἢ ὅτι εἰσὶν ἐν τῇ Λακωνικῇ πρα-
 σιαί, ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων. 246. Ἰὼ Μέγαρα] ἔπαθον γὰρ πολλὰ ὑπὸ τῶν
 Ἀθηναίων ἐν τῷ πολέμῳ οἱ Μεγαρεῖς· ταῦτα δὲ λέγων ἐμβάλλει εἰς τὴν

Ἀπαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα.

ΤΡ. Βαβαί, βαβαιάξ· ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
Τοῖσι Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.

ΠΟΔ. Ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι. 250

Οἷα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.

Φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τάττικόν.

ΤΡ. Οὔτος, παραινῶ σοι μέλετι χρῆσθαι ἔτερψ.
Τετρώβολον τοῦτ' ἔστι φείδου τάττικου.

ΠΟΔ. Παῖ παῖ Κυδοιμέ.

ΚΥΔ. Τί με καλεῖς;

ΠΟΔ. Κλαύση μακρά. 255

Ἔστηκας ἀργός; οὔτοςί γάρ κόνδυλος

Ἵς δριμύς.

ΚΥΔ. Οἴμοι μοι τάλας· ὦ δέσποτα,
Μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλες εἰς τὸν κόνδυλον;

ΠΟΔ. Οἴσεις ἀλετρίθανον τρέχων;

ΚΥΔ. Ἄλλ', ὦ μέλε,

Οὐκ ἔστιν ἡμῖν. ἐχθὲς εἰσφκίσμεθα. 260

ΠΟΔ. Οὔκουν παρ' Ἀθηναίους σὺ μεταθρέξῃ ταχύ;

ΚΥΔ. Ἔγωγε νῆ Δι'· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.

ΤΡ. Ἄγε δὴ, τί δρῶμεν, ὦ πόνηρ' ἀνθρώπια;

Ὅρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας.

Εἴπερ γὰρ ἤξει γε τὸν ἀλετρίθανον φέρων, 265

Τούτῳ ταραξεί τας πόλεις καθήμενος.

Ἄλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο, καὶ μὴ ἴλθῃ φέρων.

θεσίαν τὰ σκορόδα· πολλὰ γὰρ ἐκεῖ· ὅθεν ἐπιφέρει καταμεμυττωτευμένα.
249. Τὰ κλαύματα] ἐκ γὰρ τῆς σκορόδων δριμύτητος δάκρυα λείβεται.
250. Ἵς Σικελία] ταῦτα λέγων, ἐντίθησι τῇ θεσίᾳ τὸν τυρὸν, διὸ ἐπιφέρει
τὸ διακναισθήτω· ἐκεῖ γὰρ πολὺς τυρὸς· νῦν δὲ βούλεται ἐπιχεῖν καὶ μέ-
λι Ἰμῆρτειον· ὁ δὲ Τρυγαῖος αἰτεῖται φειδῶ καὶ πρόνοιαν ποιῆσθαι
τῶν Ἀθηναίων χαριέντως. 255. Κυδοιμέ] τὸν τοῦ πολέμου θόρυβον προ-
σωποιεῖ. 256. Κόνδυλος] ἐπάταξεν αὐτὸν ὡς ἔοικε. 259. Ἄλετρίθανον]

- ΠΟΛ. Οὗτος.
- ΚΥΔ. Τί ἐστίν;
- ΠΟΛ. Οὐ φέρεις;
- ΚΥΔ. Τὸ δεῖνα γάρ,
 Ἄπόλωλ' Ἀθηναίους ἀλετρίβανος, ὄρας,
 Ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα. 270
- ΤΡ. Εἰ γ', ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία, ποιῶν
 Ἄπόλωλ' ἐκεῖνος, κὰν δέοντι τῇ πόλει,
 Ἦ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.
- ΠΟΛ. Οὐκ οὐν ἕτερόν δῆτ' ἐκ Λακεδαιμόνος μέτει,
 Ἄνύσας τι;
- ΚΥΔ. Ταῦτ', ὦ δέσποτ'.
- ΠΟΛ. Ἦκε νῦν ταχύ.
- ΤΡ. Ὠνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας.
 Ἄλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
 Μερμημένος, νῦν ἐστὶν εὐξασθαι καλόν,
 Ἀποστραφῆναι τοῦ μειτόντος τῷ πόδε.
- ΚΥΔ. Οἴμοι τάλας' οἴμοι γε, κἄτ' οἴμοι μάλα. 280
- ΠΟΛ. Τί ἐστὶ; μῶν οὐκ αὖ φέρεις;
- ΚΥΔ. Ἄπόλωλε γάρ
 Καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισι κακὸς ἀλετρίβανος.
- ΠΟΛ. Πῶς, ὦ πανοῦργ';
- ΚΥΔ. Ἐς τὰ πῖ Θράκης χωρία
 Χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν, εἴτ' ἀπώλεσαν.

ἰγδοκόπανον, δι' οὗ τρίβουσι τὸ ἄλας. 268. Τὸ δεῖνα γάρ] ἀντὶ τοῦτο γάρ· τρόπος οὗτος ἐκφράσεως, ἐν οἷς ἂν μὴ βουλώμεθα τοῦτο ποιεῖν. 270. Βυρσοπώλης] ὁ Κλέων, ἀποθανὼν ἐν μάχῃ πρὸ τῆς Ἀμφιπόλεως. 275. Ταῦτα, ὦ δέσποτα] ἐτοιμὸς εἶμι ταῦτα ποιῆσαι. 278. Μερμημένος] τὰ μυστήρια τοῦ Καθεῖρου, ἢ ὄτουοῦν· οὗτοι γὰρ ὡς δίκαιοι ὑπειλημμένοι, εἰσηκούοντο μάλιστα. 279. Τοῦ μειτόντος] τοῦ ἀπελθόντος, ἵνα κομίσῃ τὸ ἀλετρίβανον. 284. Χρήσαντες αὐτὸν] τὸν Βρασίδαν, φησὶν, ὃς ἐν τῇ αὐτῇ μάχῃ συναπέθανε τῷ Κλέωνι· ἀμφοτέροι δὲ ἐκώλυον γενέσθαι τὴν εἰρήνην· τὸ δὲ χρήσαντες δανείσαντες βούλεται λέγειν, ὅτι συμμαχήσων τοῖς ἐπὶ Θράκης

ΤΡ. Εὖ γ', εὖ γε ποιήσαντες, ὦ Διοσκόρω.

Ἴσως ἂν εὖ γένοιτο θαρρεῖτ', ὦ βροτοί.

ΠΟΛ. Ἀπόφερε τὰ σκεύη λαθῶν ταυτί πάλιν

Ἐγὼ δὲ δοῖδυκ' εἰσιῶν ποιήσομαι.

ΤΡ. Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν', ἔκει τὸ Δάτιδος μέλος,

Ὅ δεφόμενός ποτ' ἦδε τῆς μεσημβρίας

Ὡς ἤδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ χαίρομαι.

Νῦν ἐστὶν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, καλὸν

Ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,

Ἐξελεύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,

Πρὶν ἕτερον αὖ δοῖδυκα κωλύσαι τινά.

Ἄλλ', ὦ γεωργοί, κἄμποροι, καὶ τέκτονες,

Καὶ δημιουργοί, καὶ μέτοιχοι, καὶ ξένοι,

Καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴτ', ὦ πάντες λεῶ,

Ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες, καὶ μοχλοῦς, καὶ σχοινία.

Νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν Ἀγαθοῦ Δαίμονος. 300

ΧΟΡ. Δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.

Ὡ πανέλληνες, βοηθήσωμεν εἴπερ πώποτε,

Τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν.

Ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἦδε μισολάμαχος.

Πρὸς τὰδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε, κάρχιτε-

κτόνει.

305

Ὑπὸ κείνοις τῶν Ἀθηναίων ἀπέσταλτο. 288. Δοῖδυκα] ἰγδοκόπανον, ἢ τορύνην. 289. Δάτιδος μέλος] Δάτις ἦν ὁ ἐν Μαραθῶνι ἠττηθεὶς στρατηγὸς τῶν Περσῶν· θελήσας δὲ ποτε ἐπὶ τινος εὐτυχίας ἑλληνίσαι, ἤσε ταῦτα, Ὡς ἤδομαι καὶ τέρπομαι, καὶ χαίρομαι, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀρθῶς χαίρω, οὕτω βαρβαρίσας, ὁμοιοτέλευτον καὶ τοῦτο τοῖς προηγουμένοις ἐξήνεγκεν. 295. Ἐτερον δοῖδυκα] οἷος ἦν Κλέων καὶ Βρασίδας φιλοπόλεμοι ἄμφω, ὁ μὲν, ἵνα μὴ φαραθῆ, οἷος ἦν ὁ δὲ, ἵνα τιμᾶται. 295. Ἐξελεύσαι τὴν εἰρήνην] τοῦ δρύγματος· ὡς ἀνωτέρω στίχ. 220 καὶ ἐξῆς. 300. Νῦν ἀρπάσαι τὴν εἰρήνην] ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν σπεῖσαι ἢ πίνειν, ἀρπάσαι εἶπεν· ἔθος γὰρ ἦν, δειπνήσαντας μὲν ἐπιβροφῆν Ἀγαθοῦ δαίμονος· μέλλοντας δ' ἀπαλλάττεσθαι, Διὸς σωτήρος. 303. Τάξεως] πολεμικῆς καὶ κακῶν αἱματωδῶν. 304. Μισολάμαχος] λα-μάχη, λάμαχος, λίαν μάχιμος, ἐπιτατικοῦ ὄντος τοῦ Λσ.

- Οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον,
 Πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
 Τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
- TP. Οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
 Τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες; 310
- XOP. Ἄλλ' ἀκούσαντες τοιαύτου χαίρομεν κηρύγματος.
 Οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἤκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
- TP. Εὐλαβεῖσθε νῦν, ἐκεῖνον δεδιότες τὸν Κέρβερρον,
 Μὴ παφλάζων καὶ κεκραγῶς, ὥσπερ ἦνικ' ἐνθάδ' ἦν,
 Ἐμποδῶν ἡμῖν γένηται, τὴν θεὸν μὴ ἔελκύσαι. 315
- XOP. Οὐτι καὶ νῦν ἐστὶν αὐτήν, ὅστις ἐξαιρήσεται,
 Ἦν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθη τὰς ἐμάς.
- TP. Ἰοῦ, ἰοῦ
 Ἐξολεῖτέ μ', ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε.
 Ἐκδραμῶν γὰρ πάντα ταυτὶ ξυνταράξει τοῖν ποδοῖν.
- XOP. Ὡς κυκάτω, καὶ πατείτω πάντα, καὶ ταραττέτω. 320
 Οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἂν.
- TP. Τί τὸ κακόν; τί πάσχετε', ὦνδρες; μηδαμῶς, πρὸς τῶν
 θεῶν,
 Πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
- XOP. Ἄλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ'· ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς,
 Οὐκ ἐμοῦ κινουόντος, αὐτῷ τῷ σκέλη χρορεύετον. 325
- TP. Μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ'· ἀλλὰ παῦε, παῦ ὀρχαύμενος.
- XOP. Ἦν' ἰδοῦ, καὶ δὴ πέπαυμαι.
- TP. Φῆς γε, παῦη δ' αὐδέπω.
- XOP. Ἐν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἐλκύσαι, καὶ μηκέτι.

308. Φιλαμπελωτάτην] ἐν εἰρήνῃ γὰρ πίνουσιν ἄνθρωποι μάλιστα· τούτων
 δ' εἰρημένων, ἐκκραύγαζον· ὅθεν ὁ Τρυγαῖος πειράται κατασιγάσαι· συνίστατο
 δ' ὁ Χορὸς ἐκ γεωργῶν Ἀθμονέων. 312. Οὐ γὰρ ἦν] τὸ κήρυγμα ἐλθεῖν
 ἐνταῦθα ἔχοντας τριῶν ἡμερῶν σιτία· οὕτω γὰρ ἐφοδιασμένους παρεκελεύοντο
 ἐξίεναι εἰς πόλεμον. 313. Τὸν Κέρβερρον] τὸν Κλέωνα τὸν παφλάζοντα
 καὶ ταραττοντά ποτε τὴν πόλιν. 324. Σχηματίζειν] τὰ σκέλη· οὐκ ἐκ-
 κών, ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς βούλομαι κινεῖν τὰ σκέλη. 328. Ἐλκύσαι] σχηματί-

- ΤΡ. Τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθ' ἔτι.
- ΧΟΡ. Οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσαιμὲν τί σε. 330
- ΤΡ. Ἄλλ', ὀράτ', οὐπωπέπαυσθε.
- ΧΟΡ. Τουτογί, νῆ τὸν Δία,
Τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
- ΤΡ. Ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
- ΧΟΡ. Ἄλλὰ καὶ τᾶριστερόν τι μοί' στ' ἀναγκαιῶς ἔχον.
Ἦδομαι γὰρ καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα, καὶ γελῶ, 335
Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
- ΤΡ. Μηκέτ' οὖν νυνί γε χαίρετ'. οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς.
Ἄλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τηνικαῦτα χαίρετε,
Καὶ βοᾶτε, καὶ γελᾶτ'. ἤ-
δη γὰρ ἐξέσται τόθ' ὑμῖν 340
Πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,
Ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
Ἐστιᾶσθαι, κοτταβίζειν,
Συβαρίζειν,
Ἰοῦ, ἰοῦ κεκραγέναι. 345
- ΧΟΡ. Εἴθε μοι ταύτην ἰδεῖν γένοιτό ποτε τὴν ἡμέραν
Πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην
Πράγματά τε, καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων.
Κοῦκέτ' ἂν μ' εὖροις δικαστὴν δριμύν, οὐδὲ δύσκολον,
Οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρόν, ὥσπερ καὶ
πρὸ τοῦ, 350
Ἄλλ' ἀπαλὸν ἂν μ' ἴδοις
Καὶ πολὺ νεώτερον, ἄ-

σαι, κινῆσαι τὸ σκέλος. 338. Αὐτὴν] αὐτὴν τὴν εἰρήνην. 343. Κοτταβίζειν] ἀγγελίου χαλκοῦ ὑποπιθεμένου, ἐνέχεον τοῦ οἴνου ἀπὸ τοῦ ποτηρίου κατὰ σταγόνας, αἱ ὀνομάζοντο λάταγες παρὰ τὸ λακεῖν· καὶ εἰ μὲν ἐποίουν ἤχόν τινα ἰσχυρότερον, ἐλέγοντο οἱ ἐγγλέοντες ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἐραστῶν· εἰ δὲ μὴ, οὐ· Συβαρίζειν δὲ τὸ τοὺς συβαρίτας ἀνθρώπους λάγνους ὄντας καὶ ἡδονικούς ἐστι· μιμεῖσθαι. 348. Καὶ στιβάδας] χαμεινίας, κακοπαθείας στρατιωτικᾶς· ὧν ἐπειράθη καὶ ὁ Φορμίων ὁ ἐν τῇ Κορινθιακῇ κολᾶ

παλλαγέντα πραγμάτων.

Καὶ γὰρ ἰκανὸν χρόνον ἂ
πολλύμεθα, καὶ κατατετρίμμεθα, πλανώμενοι 355

Ἐς Λυκείον, κᾶκ Λυκείου,
Σὺν δορί, σὺν ἀσπίδι τε.

Ἄλλ' ὅ,τι μάλιστα χαριούμεθα ποιῶντες, ἄγε
Φράζει· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ'

Εἴλετ' ἀγαθὴ τις ἡμῖν τύχη.

360

ΤΡ. Φέρε δὴ κατῖδω, ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλωμεν.

ΕΡ. ὦ μιαρὲ, καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοῆ;

ΤΡ. Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν.

ΕΡ. Ἀπόλωλας, ὦ κακόδαιμον.

ΤΡ. Οὐκοῦν, ἦν λάχω.

Ἐρμῆς γὰρ ὦν, κλήρω ποιήσεις οἶδ' ὅ τι.

365

ΕΡ. Ἀπόλωλας, ἐξόλωλας.

ΤΡ. Ἐς τίν' ἡμέραν;

ΕΡ. Ἐς αὐτίκα μάλ'.

ΤΡ. Ἄλλ' οὐδὲν ἡμπόληκά πω,
Οὔτ' ἄλφιτ', οὔτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενος.

πρὸ καταναυμαγῆτας τοὺς Πελοποννησίους. 356. Εἰς Λύκειον] εἰσίκασι δὲ πρὶν τοῦ πολέμου, ἀθροίζομενοι εἰς τὸ Λύκειον, γυμνάζεσθαι, καὶ πάλιν ἐπα-
νέρχεσθαι εἰς τὴν πόλιν. 361. Ἀφέλωμεν] ἀνασυροῦμεν, ἀποσπάσομεν τοῦ
δρύγατος. 363. Ὅπερ καὶ Κιλλικῶν] οὗτος προῦδωκε Μίλητον Πηρηνεῦ-
σιν ἐρωτώμενος δὲ τί ποιεῖ, ἀπεκρίνατο πάντα ἀγαθὰ· εἶτα Θεαγένης Σύ-
ριος κρεατοπώλης, ἐλθόντος αὐτοῦ τοῦ Κιλλικῶντος ὠνήσασθαι, καὶ λαβο-
μένου τοῦ κρέατος, ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὴν χεῖρα, ὑπεικὼν, ταύτῃ τῇ χειρὶ
οὐκέτ' ἂν προδοίης πόλιν. 364. Ἦν λάχω] ὅτε κατεδίκαζόν τινας οἱ Ἀ-
θηναῖοι, οὐ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐφρόνευσαν, ἀλλὰ κλήρω ἄλλον μετ' ἄλλον τὴν
ἐπιούσαν αἰεὶ· διὸ παίζει ἐν τούτῳ, ὡς ἐνδεχόμενον παρατείνειν ἑαυτῷ τὸν
θάνατον τῷ κλήρω, κἀντεῦθεν τύχοι ἂν συγγνώμης. 367. Οὐδὲν ἡμπόληκα]
οὐδὲν ἐπώλησα· οἱ γὰρ στρατευόμενοι ὄνουντο ἑαυτοῖς τυρὸν καὶ ἄλφιτα τὰ
ἀναγκαῖα, οὐ μὴν δὲ καὶ πωλεῖν, ὥστ' αἰτίαν ἔχειν ἀπολεσθῆναι· παίζει δὲ
καὶ ταῦτα πρὸς τὸν Ἐρμῆν ὡς ἐμπολαῖον· τὸ δὲ, ὡς ἀπολούμενος καὶ

- EP. Καὶ μὴν ἐπιτέτριφαί γε.
- TP. Κατὰ τῷ τρόπῳ
 Οὐκ ἠσθόμεν ἄγαθόν τσσοουτοὶ λαβῶν; 370
- EP. Ἄρ' οἶσθα, θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς, ὃς ἂν
 Ταύτην ἀνορύττων εὐρεθῆ;
- TP. Νῦν ἄρ' ἐμέ
 Ἄπασ' ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν;
- EP. Εὖ ἴσθ' ὅτι.
- TP. Ἐς χοιρίδιόν μοι νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς.
 Δεῖ γὰρ μυηθῆναί με, πρὶν τεθνηκέναι. 375
- EP. ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα,
- TP. Μὴ, πρὸς τῶν θεῶν,
 Ἡμῶν κατείπησ, ἀντιβολῶ σε, δέσποτα.
- EP. Οὐκ ἂν σιωπήσαιμι.
- TP. Ναι, πρὸς τῶν κρεῶν,
 Ἄγῶ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμεν.
- EP. Ἄλλ', ὦ μέλε', ὑπὸ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι. 380
 Εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
- TP. Μὴ νῦν λακήσης, λίσσομαί σ', ὦ ῥμίδιον.
 Εἴπ' ἐμοί, τί πάσχετε', ὠνόρες; ἔστατ' ἐκπεπληγμένοι.
 ὦ πόνηροι, μὴ σιωπᾶτ', εἰ δὲ μὴ, λακήσεται.
- XOP. Μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς, 385
 Εἴ τι κεχαρισμένον

τοῦτο ἐμφαίνει τι χαρίεν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ὡς ὠφελησόμενος. 369. Καὶ μὴν ἐπιτέτριφαί γε] παρφηγημένῳ ἐχρήσατο ὡς βεβαίῳ ἀντὶ μέλλοντος· διὰ παίξει αὐθις ἀποκρινόμενος, πῶς οὖν οὐκ ἠσθόμεν τὸ ἀγαθὸν τοῦτο λαβῶν; πῶς ἐπιτριβόμενος αἴσθητιν οὐκ ἔσχον. 374. Χοιρίδιον] ἀνάγκη γὰρ ἦν ἐκ νόμου τῆς μουρμένοις χοιρίδιον θύειν. 378. Πρὸς τῶν κρεῶν] ἴδε ἀνωτέρω στίχ. 192 καὶ ἐξῆς. 380. Ἀμαλδυνθήσομαι] καταστραφήσομαι. — Τετορήσω] κατὰ διπλασιασμὸν ἀστεῖον· τὸ δὲ ῥῆμα τορῶ, περιέργως σαφηνίζω· ὁμοίως καὶ τὸ λακήσομαι, περιλαλήσω. 383. Εἴπ' ἐμοί] πρὸς τὸν λαὸν τοῦτο λέγεται. 384. Λακήσεται] παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ, κατὰ συνέχειαν ἄνωθεν. 385. Εἴ τι κεχαρισμένον] εἴ ποτέ τοι χαρίεν τ' ἐπὶ νηδὺν ἔρεψα

Χαιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδοκώς,
Τοῦτο μὴ φαῦλον νομίζων ἐν τῷδε τῷ πράγματι.

TP. Οὐκ ἀκούεις, οἶα θωπεύουσί σ', ὦναξ, δέσποτα;

XOP. Ἐμῖν ἀντιβολοῦσιν, ὦναξ, μὴ γένη παλίγκοτος, 390
ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν

Ἄλλὰ χάρισαι, φιλαν-
θρωπότατε, καὶ μεγαλο-

δωρότατε δαιμόνων,

Εἶτι Πεισάνδρου βδελύττη τοὺς λόφους καὶ τὰς
ὄφρῦς. 395

Καὶ σε θυσίαισιν ἱε-

ραῖσι, προσδόοις τε μεγά-
λαισι διαπαντός, ὦ

Δέσποτ', ἀγαλοῦμεν αἰεί.

TP. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τήν ὄπα, 400
Ἐπεὶ σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρό τοῦ.

EP. Κλέπται γὰρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον, ἢ πρό τοῦ.

TP. Καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
Ὅ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.

EP. Ἴθι δὴ, κάτειπ' ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ. 405

TP. Ἡ γὰρ Σελήνη, χῶ πανοῦργος Ἥλιος,

Ἐμῖν ἐπιβουλεύουσι πολὺν ἤδη χρόνον.

Τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.

EP. Ἴνα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον;

TP. Ὅτι, νῆ τὸν Δία,

Ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν· τούτοισι δὲ 410

Οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως

κατὰ τὸ Ὀμηρικόν. 395. Πεισάνδρου] δημαγωγὸς ἦν οὗτος βδελυκτὸς, ὑ-
πέροφρος καὶ ἀλαζών. 399. Ἀγαλοῦμεν] εὐφρανοῦμεν ταῖς θυσίαις.
402. Κλέπται γὰρ εἰσι] πλείω γὰρ κλέπτοντες, πλείω προσφέρουσιν· αὐ-
τόν τε γὰρ τοῦτον τὸν Ἑρμῆν, ὡς κλεπτίστατον καὶ κερδῶν διαβάλλει

Βούλουντ' ἄν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
 "Ἴνα τὰς τελετὰς λάθοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.

EP. Ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην,
 Καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἀρματωλίας. 415

TP. Ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, ξύλλαβε
 Ἑμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον.
 Καὶ σοὶ τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,
 Πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
 Μυστήρι' Ἑρμῆ, Διῖπόλει', Ἀδώνια. 420

"Ἄλλαι τέ σοι πόλεις, πεπαυμέναι κακῶν,
 Ἄλεξικάκῳ θύσουσιν Ἑρμῆ πανταχοῦ.

Χ' ἄτερ' ἔτι πόλλ' ἕξεις ἀγαθὰ. πρῶτον δέ σοι
 Δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.

EP. Οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων. 425
 Ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦνδρες· ἀλλὰ ταῖς ἄμαις
 Εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.

XOP. Ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,
 "Ἄττα χρὴ ποιεῖν, ἐφ' ἑστῶς φράζεε δημιουργικῶς·
 Τάλλα δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακοὺς. 430

TP. Ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὑπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
 Ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.

EP. Σπονδῆ, σπονδῆ·

καὶ αὐτοὺς μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους. 414. Παρεκλεπτέτην] ὁ μὲν ἥλιος παρακόπτων ἡμέρας ἀπὸ τῆς Σελήνης κατὰ μῆνα μίαν μάλιστα, ἐκπληροῦ πλήρη τὸν ἡλιακὸν ἑναυτὸν, ἡ δὲ Σελήνη αὐτῆς λειπομένη, παραβλάπτει τὸν κύκλον ἐκείνου ὑποτρέχουσα· δηλοῖ δὲ τὰς ἐκλείψεις· τὸ δὲ ὑφ' ἀρματωλίας τὸ ἐν ᾧ περιοδεύουσι βούλεται λέγειν· παίζει δ' ἐν τούτοις. 417. Τήνδε] τὴν εἰρήνην· δεικτικῶς δ' ὡς παροῦσαν. 418. Παναθήναια] ταῦτα μὲν ἤγετο τῇ Ἀθηνᾷ· τὰ δὲ Διῖπόλεια, Διῖ πολιεῖ· τὰ δὲ, Μυστήρια, τῇ Δήμητρει· τὰ δὲ Ἀδώνεια, Ἀδώνιδι καὶ Ἀφροδίτῃ· τὸ δὲ Ἄλεξι-κακὸν τῷ Ἡρακλεῖ οἰκειότερον ἀποδιδότω. 424. Τὴν δὲ] φιάλην χρυστὴν αὐτῷ προτείνει ὡς γ' ἐκ τῶν ἐπομένων. 429. Δημιουργικῶς] κελυῶν ἡμῖν τεκτονικῶς δράττεσθαι τῶν ἔργων. 432. Φιαλοῦμεν] πτόμεθα, ἀντὶ τοῦ

Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

- ΤΡ. Σπένδοντες εὐχόμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν 435
 "Ελλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν καγαθῶν
 Χῶστις προθύμως ξυλλάβῃ τῶν σχοινίων,
 Τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
- ΧΟΡ. Μὰ Δι' ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάγειν με τὸν βίον,
 "Εχονθ' ἑταῖραν, καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας. 440
- ΤΡ. "Οστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
 Μηδέποτε παύσασθ' αὐτόν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ,
 Ἐκ τῶν ὀλεκράντων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.
- ΧΟΡ. Κεῖ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν, σοὶ φθονεῖ 445
 Εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνια γ', ἐν ταῖς μάχαις
 Πάσχοι γε τιαυθ', οἷά περ Κλεώνυμος.
- ΤΡ. Κεῖ τις δορυξόος, ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
 "Ἴν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
 Δηφθεῖς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.
- ΧΟΡ. Κῆν τις, στρατηγεῖν βουλόμενος, μὴ ξυλλάβῃ, 450
 "Ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
 "Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μαστιγούμενος.

ἐργασόμεθα. 433. Τὴν νῦν ἡμέραν πολλῶν ἀγαθῶν ἄρξαι.] τούναντίον τοῦ-
 το, ὡς ἐν τελευτῇ τοῦ πολέμου, ἢ μᾶλλον ἐν ἀρχῇ εἰρήνης, ἐστὶ τοῦ ὑπὸ
 Μελισσίππου τοῦ πρέσβειος τῶν Λακεδαιμονίων εἰρημένου ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέ-
 μου, ὡς Αὕτη ἡ ἡμέρα πολλῶν κακῶν τοῖς "Ελλησιν ἄρξει. 440. Σκα-
 λεύοντα ἄνθρακας] ὡς γεωργὸς συνδαυλίξειν καὶ κυκᾶν αἰρεῖται, ἢ πολε-
 μεῖν, εἰ μὴ τι αἰσχροτέρου ἐννοεῖ, ἄνθρακας λέγων τὸ τῆς ἑταίρας αἰδοῖον
 παρὰ τὸ ἐκπεπορευθῆαι τὰς γυναῖκας κατὰ τὸν εἰπόντα. 443. Ἐκ τῶν ὀ-
 λεκράνων] γράφεται δὲ μᾶλλον καὶ "Ὀλέκρανον" ὃ ἐστὶ τὸ τῆς ὀλένης κρά-
 νος κατὰ τὴν καμπήν, ὅπερ ἄλλως ἀγκῶν λέγεται· εἰσάγει δὲ τὸ μέρος τοῦ-
 το ἴσως, ὡς ἀλγεινότερον τοῖς τραυματαῖς γιγνόμενον· ὃ δὲ νοῦς, μὴ παύ-
 σαιτο ἐξαιρούμενος τὰ βέλη ἐκ τῶν ἀγκῶνων. 445. "ὦ Πότνια] εἰρήνη· ὃ
 δὲ Κλεώνυμος, περὶ οὗ πολλάκις ἡμῖν εἴρηται, ρίψασπις ἦν καὶ κατασχυ-
 μένος. 448. Βέλτιον] ἵνα κερδάνῃ πλείω· ἐν γὰρ εἰρήνῃ ἀπρασία ἐστὶ τῶν
 ὄπλων. 450. Στρατηγεῖν βουλόμενος] εἰς Ἀλκιβιάδην αἰνίττεται ταῦτα·
 ἐκεῖνος γὰρ ἐπιθυμία στρατηγίας τὸν τε εἰς Σικελίαν ἐποίησε πόλεμον, καὶ

Ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἰὴ Παιῶν, ἰή.

TR. Ἐφ' ελε τὸ παῖειν, ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.

XOR. Ἰή, ἰὴ τοῖνον, ἰὴ μόνον λέγω. 455

TR. Ἐρμῆ, Χάρισιν, Ὠραῖσιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.

XOR. Ἄρεϊ δέ.

TR. Μῆ, μῆ.

XOR. Μηδ' Ἐνυαλίῳ γε;

TR. Μῆ.

XOR. Ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως.

EP. ὦ εἶα.

XOR. Εἶα μάλα. 460

EP. ὦ εἶα.

XOR. Εἶα ἔτι μάλα.

EP. ὦ εἶα, ὦ εἶα.

TR. Ἄλλ' οὐχ ἔλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.

Οὐ ξυλλήψεσθ' ; οἷ' ὀγκύλλεσθ' . 465

Οἰμῶξεσθ', ὦ Βοιωτοί.

EP. Εἶα νῦν.

TR. Εἶα ὦ.

XOR. Ἄγετον, ξυνέλκετον καὶ σφῶ.

TR. Οὐκουν ἔλκω, κᾶξαρτῶμαι, 470

Κᾶπεμπέπτω, καὶ σπουδάζω;

EP. Πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοῦργον ;

XOR. ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδῶν καθηήμενος.

Οὐδὲν δεόμεθ', ὦνθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.

EP. Οὐδ' οἶδε γ' εἶλκον οὐδὲν Ἀργεῖοι πάλαι, 475

ἠτομολόησεν εἰς Λακεδαιμονίους. 454. Ἐφ' ελε τὸ Παῖειν] ἀντὶ τοῦ τὸ Παιῶν· χαρίεσσα δὲ ἡ παρονομασία· Παιῶν μὲν γὰρ ὕμνος ἐν πολέμῳ, ἀλλά παῖει ὁ πόλεμος. 455. Πόθῳ] τῷ ἔρωτι. 460. Εἶα μάλα] ἐπιφώνημα παρακληστικόν· καὶ νῦν ἔτι οἱ ναῦται, εἶα μάλα, λέγουσι. 465. Ὀγκύλλεσθε] ὀγκοῦσθε, ἐμφυσεῖσθε, ἀλαζονεύεσθε· πρὸς τοὺς Βοιωτοὺς ταῦτα· καὶ γὰρ πάρεσιν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων, 469. Ξυνέλκετον καὶ σφῶ] ὑμεῖς ὁ Ἐρμῆς καὶ Τρυγαῖος. 473. ὦ Λάμαχε] εἷς αὐτοῦ τῶν ἐπὶ Σικελίαν

- Ἄλλ' ἢ κατεγέλων τῶν παλαιπωρουμένων,
 Καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιστα.
- TP. Ἄλλ' οἱ Λάκωνες, ὧ γὰθ', ἔλκουσ' ἀνδρικῶς.
- EP. Ἄρ' οἶσθ' ; ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
 Μόνοι προθυμοῦντ'· ἄλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἔα. 480
- XOP. Οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν· ἔλκουσιν δ' ὅμως
 Γλισχροτάτα, σαρκάζοντες, ὥσπερ κυνίδια.
 Ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ, νῆ Δί' ἐξολωλότες.
- TP. Οὐδέν ποιοῦμεν, ὧνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
 Ἄπασιν ἡμῖν αὔθις ἀντιληπτέον. 485
- EP. Ὡ εἶα.
- TP. Εἶα μάλα.
- EP. Ὡ εἶα.
- TP. Εἶα νῆ Δία.
- EP. Ὡ εἶα, ὧ εἶα, 490
- XOP. Μικρὸν κινουμέν γ'.
- TP. Οὐ δεινὸν
 Τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντιστᾶν ;
 Πληγὰς λήψεσθ', ὧ ῥγεῖοι.
- EP. Εἶα νῦν.
- TP. Εἶα ὦ. 495
- XOP. Ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.
- TP. Ὑμεῖς μὲν οὖν οἱ κίττωντες

στρατευσάντων· δς εἶχεν ἐν τῇ ἀσπίδι πρόσωπον Μορμούς. 477. Διχόθεν μισθοφοροῦντες] ὅτε μὲν Λακεδαιμονίοις, ὅτε δὲ Ἀθηναίοις συμμαχοῦντες, ὃ ἔστι συγκακοπαθοῦντες· ὁ δὲ ἀντι τούτου μισθοφοροῦντες ἔφη· συνήθως δὲ παραλλάττει τὰ τοιαῦτα. 478. Λάκωνες... ἀνδρικῶς] μετὰ γὰρ τὰ ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ γενόμενα ἐπεθύμησαν μάλιστα αὐτοὶ τῆς εἰρήνης, ἵνα σώσῃ τοὺς αἰχμαλώτους. — ἀλλ' οὐ πάντες φησὶν, ἀλλ' ὅσοι εἰσὶν Ἀθήνησιν ἐν πέδαις, καὶ τοῦτ' ἔστιν ὁ χαλκεὺς ὁ ταῦτα κατασκευάζων. 482. Γλισχροτάτα σαρκάζοντες] ἐλεεινῶς τοὺς ἰδόντας ὑπὸ ἀτονίας προφαίνοντες, χαλαρουμένων τῶν χειλέων· ὑπὸ δὲ λιμοῦ, φησὶν, ὅτι ἐξελαύνοντο τῶν λιμένων καὶ τῆς Ἀπικῆς· δ καὶ τοῦ πολέμου ἐγένετο αἴτιον. 497. Ὑμεῖς μὲν οἱ

Τῆς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρείως.

- XOP. Ἄλλ' εἴς', οἱ κωλύουσιν.
- TP. Ἄνδρες Μεγαρήϊς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε; 500
 Μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη.
 Πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε.
 Καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω,
 Ἐντεῦθεν ἐχομένοις, ὅθεν νῦν ἔλκετε.
 Οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε, πλὴν δικάζετε. 505
 Ἄλλ', εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
 Πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
- XOP. Ἄγ', ὦνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαθῶμεθ' οἱ γεωργοί.
- EP. Χωρεῖ γε δὴ τὸ πρᾶγμα πολλῶ μᾶλλον, ὦνδρες, ὑμῖν.
- XOP. Χωρεῖν τὸ πρᾶγμα φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ. 510
- TP. Οἱ τοι γεωργοὶ τοῦργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδεὶς.
- XOP. Ἄγε νῦν, ἄγε πᾶς.
 Καὶ μὴν ὁμοῦ'σιν ἤδη.
 Μὴ νῦν ἀνωμεν, ἀλλ' ἔπεν-
 τείνωμεν ἀνδρικώτερον. 515
 Ἦδῃ'στί τοῦτ' ἐκεῖνο.
 ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς.
 ὦ εἶα εἶ', ὦ εἶα εἶ',
 ὦ εἶα εἶ', ὦ εἶα πᾶς.
- TP. ὦ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος; 520

κίττωντες] οἱ ἐπιθυμοῦντες τῆς εἰρήνης· γίγνεται δὲ παρὰ τὸ κίσσα παμφά-
 γος οὔσα· λέγεται δὲ κἄπι]γυναικὸς ἐγγύου, ὁπότε ἐπιθυμεῖ τι φαγεῖν ὀρε-
 γομένη. 500. Ἐρρήσετε] ἐκφθερεῖσθε; Ἐρῶ, ἐρρήσω. 501. Ἡ θεὸς] ἡ
 εἰρήνη· πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε, ὅ ἐστι τῇ δριμύτητι τῶν
 σκορόδων· σκοροδοφάγους καὶ ἀνωτέρω ἐν τῇ κηκῶσει τοῦ μυττωτοῦ αὐτοῦς
 ἤνιξάτο εἶναι· εἶρηκε δὲ τοῦτο, ὡς αἰτίαν αὐτῶν γεγονότων τοῦ πολέμου.
 504. Ἐντεῦθεν] ἐκ τῶν δικαστηρίων· ἐν γὰρ τῷ πολέμῳ, ἀργούσης τῆς
 γεωργίας ἐκ τῶν δικαστηρίων ἐπορίζοντο τὸν βλον· ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐμ-
 ποδίζετε δικάζετε ἔφη. 507. Πρὸς τὴν θάλασσαν ὑποχωρήσατε· ἔοικε δὲ
 ἐννοεῖν τὴν τοῦ Θεμιστοκλέους γνώμην, ὅτι τοὺς Ἀθηναίους τῆς θαλάσσης
 ἔχασθαι δεῖ, καὶ ἐμπορείας ἐπιμελεῖσθαι. 520. ὦ Πότνια] ἀνήγαγον τὴν

Πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμορον,
 "Ὅτω προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.

Ἦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία.

Οἶον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία·

Οἶον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας,

525

Γλυκύτατον, ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.

Μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίουστρατιωτῆ·

ΧΟΡ. Ἀπέπτυσ' ἔχθρου φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.

Τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμυοξυρεγμίας·

Ταύτης δ', ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων,

530

Αὐλῶν, τραγηδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,

Ἐπυλλίων Εὐριπίδου.

ΤΡ. Κλαῦσ' ἄρα σὺ,

Ταύτης καταψευδόμενος. οὐ γὰρ ἤδεται

Αὕτη ποιητῆ ῥηματίων δικανικῶν.

ΚΟΡ. Κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,

535

Κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἵπνον,

Δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοῦς,

Εἰρήνην ἐκ τοῦ βόθρου ἐνταῦθα· τὸ δὲ Βοτρυόθωρε καὶ τᾶλλα ἐπίθετα ἐξῆς γεωργικά· τὸ δὲ Ὀπώρα καὶ Θεωρία, ὡσπερὶ συναναθάσας, εἰσάγει τῷ λόγῳ πρὸς ἡδονήν. 526. Ἀστρατείας] τῆς ἡτυχίας, εἰρήνης. Μῶν οὖν ὅμοιον ἐκπνεῖ καὶ ἀπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ γυλίου· ὅ ἐστι τῆς ὀφιοθήκης· ἦν δὲ ὁ γύλιος στενόπλεκτόν τι ἀγγεῖον στρατιωτικόν. 529. Κρομμυοξυρεγμίας] παρὰ τὸ κρόμμυον καὶ τὴν δριμύτητα αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐρωγῆς ἀηδίας, ναυτίας· παραβάλλει τὸν γύλιον πρὸς τὴν ὀπώραν καὶ θεωρίαν. 530. Ταύτης δὲ] τῆς Εἰρήνης ὄζει. 532. Ἐπυλλίων] ὑποκορίζει, παρὰ τὸ ἔπος ἐπύλλιον, ὡς καὶ παρὰ τὸ εἶδος εἰδύλλιον, τιμῶν μὲν Σοφοκλέα, ἀδικῶν δὲ τὴν μοῦσαν τοῦ Εὐριπίδου. 532. Κλαῦσ' ἄρα σὺ] οὕτως ἔγραψα ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀντὶ τοῦ Κλαῦσαι ἢ ἄρα σὺ ἢ, Κλαῦστον ἄρα σὺ, τέλειον· ὁ δὲ νοῦς οἰμῶξον, λέγων, ὅτι χαίρει αὕτη ἡ Εἰρήνη τοῖς τοῦ Εὐριπίδου· ὅστις παρεισάγει ἐν τοῖς ἔπεισι δικαστικὰς πλεκτάνας. 535. Κιττοῦ, τρυγοίπου] ὄζει ἄνωθεν κατ' ἀκολουθίαν. 531. Κόλπου γυναικῶν] εἰώθασι γὰρ αἱ γυναῖκες φέρειν τι τῶν εὐωδῶν ἀνθέων ἐν τοῖς κόλποις· τὸ δὲ ἵπνον, ὅ ἐστιν ἡ κάμινος, παρεισήχθη ἀστεῖως ἀντὶ τοῦ ἀγρόν. 537. Ἀνατετραμμένου χοῦς] ἀνατετραμμένης τῆς γῆς, ὅ ἐστι γεωργημένης, εἰ μὴ τι με λανθάνει· τὸ δὲ χοῦς, ὁ χοῦς

Ἄλλων τε πολλῶν καγαθῶν.

EP.

Ἰθι νῦν, ἄθρει,

Οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις

Διαλλαγεῖσαι, καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,

540

Καὶ ταῦται δαμονίως ὑπωπιασμέναι.

Ἀπαξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι.

TP.

Καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει

Τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῶς τὰς τέχνας.

EP.

Αἰβοῖ τάλας.

Ἐκεινονὶ γὰρ τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὄραξ

545

Τίλλωνθ' ἑαυτὸν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν

Πέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινοῦ.

TP.

Ὁ δὲ δρεπανουργὸς, οὐχ ὄραξ, ὡς ἤδεται,

Καὶ τὸν δορυξόον οἷον ἐσκιμάλισεν;

EP.

Ἰθι νῦν ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.

550

TP.

Ἀκούετε λεφ' τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι,

Τὰ γεωργικὰ σκεύη λαθόντας, εἰς ἀγρὸν

Ὡς τάχιστ', ἄνευ δορατίου, καὶ ξίφους, κακοντίου·

Ὡς ἅπαντ' ἤδη ἔστι μεστὰ τὰνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.

Ἀλλὰ πᾶς χῶρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσσας. 555

XOP.

Ἦ οὐ θοεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,

Ἄσμενός σ' ἰδὼν, προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους·

Τὰς τε σικᾶς, ἃς ἐγὼ ἐφύτευον, ὧν νεώτερος,

Ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστὶ πολλοστῶ χρόνῳ.

TP.

Νῦν μὲν οὖν, ὦνδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ

θεῷ,

560

τοῦ χόρος καὶ χοῶς. 541. Ἐπωπιασμέναι] ὑπόπια καὶ κακώσεις καὶ μώλωπας ἔχουσαι ἐκ τοῦ πολέμου ἐπὶ τοῦ προσώπου. 549. Ἐσκιμάλισε] σκιμαλίζειν ἐστὶ τὸ διὰ τοῦ μέσου δακτύλου δεικνύειν τινὰ ἐπὶ καταφρονήσεσι. 554. Σαπρᾶς] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν παλαιᾶς ἀρχαίας ἔπαιξε κωμικῶς· εἰ μὴ τις εἴποι οὕτως εἴρηκε διὰ τὸ σεσηπέναι αὐτὴν ἐν τῷ μακρῷ πολέμῳ. 558. Νεώτερος ὧν] νέος ὧν ἐφύτευσε, καὶ μέχρι τοῦδε γηράσας οὐκ ἤξιωται διὰ τὸν μακρὸν πόλεμον ἰδεῖν· ὅθεν νῦν ἐν πολλοστῶ χρόνῳ τῷ ὑπο-

Ἦπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεΐλε, καὶ τὰς Γοργόνας·
 Εἶθ' ὅπως λιταρχιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
 Ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

ΕΡ. Ὡ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στίφος αὐτῶν φαίνεται,
 Καὶ πυκνὸν, καὶ γοργόν, ὡσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία. 565

ΤΡ. Νῆ Δί· ἡ γὰρ σφύρα λαμπρὸν ἦν ἂν ἐξωπλισμένη,
 Δί τε θρίνακες διαστίλθουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
 Ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον,
 Ὡστ' ἔγωγ' ἤδη' πιθυμῶ κἀυτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν,
 Καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γῆδιον. 570

Ἄλλ' ἀναμνησθέντες, ὦνδρες,

Τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,

Ἦν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ὑμῖν,

Τῶν τε παλασίων ἐκείνων,

Τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων, 575

Τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,

Τῆς ἰωνιάς τε τῆς πρὸς

Τῷ φρέατι, τῶν τ' ἐλαῶν,

Ἵν ποθοῦμεν, ἀντὶ τούτων

Τήνδε νυνί

580

λοιπῶ μέχρις ἂν ζῆ ἐπιθυμῆ ταῦτ' ἰδεῖν. 562. Λιταρχιοῦμεν] χωρήσομεν ταχέως εἰς τοὺς οἴκους ἡμῶν ἐν ἀγροῖς· τὸ δὲ Ἐμπολήσαντες, γραπτέον ἴσως ἐμπολήσοντες. 564. Τὸ στίφος] τὸ σὺν σπουδῇ ἐξερχόμενον πλῆθος ἐπαινεῖ· Μᾶζα δὲ ὁ ἄρτος, πανδαισία δὲ ἔστω τὰ ὄψα· ὡς ὅποτε, ὡς ἐράνη πολλῶν τι συνεισενγκόντων, πυκνὰ ταῦτα φαίνεται. 566. Ἡ Σφύρα] ἦσαν γὰρ φέροντες σφύρας, πτύα, δίκρανα, τρίκρανα πρὸς ἐπισκευὴν καὶ ἐργασίαν τῆς γεωργίας· τὸ δὲ ἐξωπλισμένη, εἰ ἐχρῶντο αὐτῇ ὡς ὄπλῳ, ὡς ἔγωγ' οἶμαι· βούλεται λέγειν.— Θρίνακες δὲ, ὃ καὶ τρίνακες, τὰ δίκρανα καὶ τρίκρανα, καὶ νῦν ἔτι παρ' ἡμῖν τετράκρανα καὶ πεντάκρανα λεγόμενα ἐν τῇ ἄλλῃ χρήσιμα ἐργαλεῖα. 668. Μετόρχιον] τὸ μεταξὺ τοῦ ὄρχου ἢ ὄρχατου ὃ ἐστὶ τῶν στίγων τῆς ἀμπέλου, ἢ ἄλλων φυτῶν· ὃ δὲ νοῦς· καλῶς ἄρα ἕκαστος αὐτῶν παραλλάξειε τὸ μετόρχιον· σκοτεινὸν καὶ τὸν ἀτρεκῆ νοῦν ξυνεῖναι οὐκ ἔχω. 674. Παλασίων] παλάθη καὶ παλάθιον καὶ παλάσιον ὄρμαθος σύκων, ἢ ἰσχάς. 677. Ἰωνιάς] πρασιᾶς ἐχούσας ἄνη, παρὰ τὸ ἴα.

- Τὴν θεὸν προσείπατε.
 Χαῖρε, χαῖρ' ὦ φίλταθ', ὡς
 Ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες.
 Σῶ γὰρ ἐδάμημεν πόθῳ,
 Δαίμονα βουλόμενοι 585
 Εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.
 Ἦσθα γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῖν
 Κέρδος, ὃ ποθουμένη
 Πᾶσιν, ὅποσοι γεωργι-
 κὸν βίον ἐτρέβομεν. 590
 Μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.
 Πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν
 Πρὶν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα,
 Κἀδάπανα, καὶ φίλα.
 Τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦσθα 595
 Χίδρα, καὶ σωτηρία,
 Ὡστε σὲ τὰ τ' ἀμπέλια,
 Καὶ τὰ νέα συκιδῖα,
 Τάλλα θ' ὅσα γ' ἐστὶ φυτὰ,
 Προσγελάσσονταί σε λαβόντ' ἄσμενα. 600
 Ἄλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χρόνον
 Ἦδε; τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὃ θεῶν εὐνοῦστατε.
 ἘΡ. ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τὰμὰ δὴ ξυνίετε
 Ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκούσαι τήνδ', ὅπως ἀπώλετο.
 Πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἤρξε Φειδίας πράξας κακῶς. 605

585. Δαίμονα] εὐτυχίαν. 596. Χίδρα] χλωρᾶς κριθῆς ἐκπυρινισμὸς, καὶ ἀπολέπωσις, τοῦτο γίνεται χρήσιμον εἰς τροφήν, κριθόζωμον. 603. Ξυνίετε] ἀκούσατε. 605. Πρῶτος Φειδίας] ὁ περίφημος ἀγαματοποιὸς οὗτος· αὐτὸς πρῶτος, φησὶν, ἐκράτησε ταύτης (τῆς εἰρήνης) κακῶς ποιήσας· φασὶ γὰρ σφετερίσαι τι τοῦ χρυσοῦ, ἢ κατεσκεύασε τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἐν τῇ ἀκροπόλει· εἶθ' οὕτω φοβηθεὶς μὴ φραθῆ, ἔφυγεν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν, ὅπου ἐπλαστούργησεν ἕτερον τὸ τοῦ Διὸς πολλῶν θεοπρεπέστερον· τοῦτο δὲ φοβηθεὶς καὶ ὁ μέγας Περικλῆς, μὴ δῶ δίκην, ὡς ἐπιστάτης τοῦ ἔργου, ἦ-

Εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς, μὴ μετάσχη τῆς τύχης,
 Τὰς φύσεις ὑμῶν δεδαικώς, καὶ τὸν αὐτοδᾶε τρόπον,
 Πρὶν παθεῖν τι δεινόν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν
 Ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
 Ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε τῷ καπνῷ 610
 Πάντας Ἑλληνας δακρῦσαι, τοὺς τ' ἐκεῖ, τοὺς τ' ἐνθάδε.
 Ὡς δ' ἄπαξ τὸ πρῶτον ἤκουσ', ἐψόφησεν ἄμπελος,
 Καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθη.
 Οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἦδε δ' ἠφρανίζετο.

ΤΡ. Ταῦτα τοίνυν, μὰ τὸν Ἀπόλλω, γῶ' πεπύσμην οὐδε-
 νός. 615

Οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκει Φειδίας, ἠκηκείν.

ΧΟΡ. Οὐδ' ἔγωγε, πρὶν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
 Οὔσα συγγενῆς ἐκείνου. πολλὰ γ' ἡμᾶς λαμβάνει.

ΕΡ. Κᾶτ', ἐπειδὴ ἔγνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις, ὧν ἤρχεστε,
 Ἠγρωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας, 620

ψε τὸν πόλεμον διὰ τοῦ πρὸς τοὺς Μεγαρέας ψηφίσματος, καὶ κατέφλεξε
 αὐτὴν τὴν πόλιν. Ταῦτα μὲν αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν νῦν κατηγορεῖται· εἰ δ' ἔ-
 χονται ἀληθείας, λεγέτω ἄλλος· ἐγὼ δὲ λέγω, ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Περικλέους
 ἐπυρπόλησε τότε τὰς Ἀθήνας, καθάπερ καὶ ὁ θάνατος τοῦ νέου Περικλέους,
 τοῦ αἰοιδίμου Καποδιστρίου κατέφλεξε πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα· οὔτε γὰρ ἐκεῖ-
 νου περιόντος, ἴσχυον Ἀλκιβιάδαι καὶ Κλέωνες καὶ Ὑπέροβολοι· οὔτε τούτου
 διακιβερνώντος, ἀνεφαίνοντο Μαυροκορδάται, καὶ οἱ ἀμφὶ τοῦτον Τρικοῦπαι· οἷ
 τά τ' ἄλλα διέφθειρον πράγματα, καὶ τὴν θρησκείαν αὐτὴν εἶασαν παρασύ-
 ρεσθαι ὑπὸ τῶν ἀλλοτρίων χειμάρων, ὅπως ἐκεῖνοι βούλονται κακοβούλως.
 612. Ὡς δ' ἄπαξ ἡ ἄμπελος ἤκουσε τοῦτο, καὶ ἐψόφησεν, ἐταράχθη (περὶ
 τῶν γεωργῶν ἐννοεῖται ταῦτα)· καὶ πίθος πίθη ἀντελάκτισεν· ὅ ἐστιν ἐχθρὸς
 ἐχθρῷ ἀντεκρούσθη, τότε οὐκ ἦν ὁ παύσων τὸ κακόν, καὶ ἡ Εἰρήνη κατε-
 δύετο. 616. Οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκει Φειδίας, ἠκηκείν] τοῦτο εἰ μὴ τις
 λάθοι εἰρωνικῶς, οὐκ οἶδα ὅτι βούλεται λέγειν· τὸ γὰρ προσήκειν ἐπὶ συγ-
 γενείας λαμβάνεται, καὶ τοῦτο βεβαιοῦται ἐκ τῶν ἐπομένων· τίς οὖν ἡ συγ-
 γένεια Φειδίου πρὸς τὴν Εἰρήνην, ἧς αὐτὸν αἰτιᾶται πρῶτον διώκτην; πλὴν
 εἰ μὴ τις ἐθέλει βιάσασθαι ταῦτα ἀπὸ τῆς τέχνης αὐτοῦ, ἧς ἡ Εἰρήνη ἐστὶ
 μάλιστα ἐπιστατοῦσα. 620. Σεσηρότας] προφαίνοντας τοὺς ὀδόντας κατὰ
 τοὺς χύνας, ἐξηγρωμένους, ἀπηνεῖς εἰς τὴν τῶν φόρων εἰσπραξίν, καὶ τᾶλλα

Πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβούμεναι,
 Κἀνέπειθον τῶν Λακῶνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
 Οἱ δ', ἅτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι,
 Τήνδ' ἀπορρίψαντες αἰσχυρῶς, τὸν πόλεμον ἀνῆρπασαν.
 Κᾶτα τὰ κείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά· 625
 Αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι,
 Οὐδὲν αἰτίων περ ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.

XOP. Ἐν δίκη μὲν οὖν, ἐπεὶ τοι τὴν κορώνεων γ' ἔμο ὕ
 Ἐξέκοψαν, ἦν ἐγὼ φύτευσα κᾶξεθρεψάμην.

TP. Νῆ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως δῆτ', εἴ γε κᾶμου τὸν λίθον, 630
 Ἐμβαλόντες, ἐξμέδιμον κυψέλην ἀπώλεσαν.

EP. Κᾶτα δ', ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὐργάτης λειῶς,
 Τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν,
 Ἄλλ', ἅτ' ὦν ἄνευ γιγάρτων, καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας,
 Ἐβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὔ 635
 Τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας, κᾶποροῦντας ἀλφίτων,
 Τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι,
 Πολλάκις φανείσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθω·
 Τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,

πάντα ἀνευδότους ὄντας. 623. Δειρωνόξενοι] οἱ εἰρωνευόμενοι καὶ ἐξαπα-
 τῶντες τοὺς ξένους, ξηνηλατοῦντες. 627. Τὰς κράδας κατήσθιον] ἐκ τοῦ
 μέρους τὸ ὅλον· κράδη γὰρ κλάδος συκῆς· τὸ δὲ κατήσθιον ἀντὶ τοῦ κατέκο-
 πτον.— Ἄνδρῶν οὐδὲν αἰτίων ὄντων, τῶν ἄλλων Πελοποννησίων· εἰσβαλόν-
 των γὰρ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων εἰς τὴν Ἀττικὴν, Περικλῆς
 περιέπλευσεν ἑκατὸν ναυσὶ τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἐδίωξε τὴν παραλλαν
 πᾶσαν τῶν μὴ ὄντων αἰτίων τοῦ πολέμου. 628. Τὴν κορώνεων] συκῆν, μέ-
 λανα οὔκα ποιοῦσαν. 631. Ἐξμέδιμον κυψέλην.] σίμβλον μελισσῶν ἐξ
 μεδίμους χωροῦν. 632. Ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν] οἱ γὰρ γεωργοὶ σκευα-
 γωγησάμενοι πάντες, ἐκλείσθησαν εἰς τὰ τεῖχη, ἀφέντες τοὺς ἀγροὺς τῇ τῶν
 ἐχθρῶν βλάβῃ· συνελθόντες δὲ, καίτοι ἐγίνωσκον πωλούμενοι ὁμοίως ὑπὸ
 τῶν ἀρχόντων, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἔχειν γίγαρτα καὶ ἰσχάδας, ἀπέβλεπον εἰς
 τοὺς δημαγωγούς· Γίγαρτα δὲ λέγει τὰς σταφυλάς, κωμικῶς καὶ εὐτελεῖς τὸ
 περιττὸν μέρος ἀντὶ τοῦ χρησίμου λαβῶν· γίγαρτα γὰρ οἱ τῶν σταφυλῶν κόκκοι.
 637. Δικροῖς] δικροῖς δικροῖς, δικράνοις· ἐργαλεῖα ταῦτα, οἷς χρῶνται, ὠ-
 θούντες τὰ ἄχυρα ἐν τῇ ἄλλῃ οἱ γεωργοί· οὕτω δὲ ἐώθουν καὶ οὗτοι τὴν εἰ-

Αίτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου. 640
 Εἴτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον, ὡσπερ κυνίδι', ἐσπαράττερε.
 Ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα, κἄν φόβῳ καθημένῃ,
 Ἄττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἤδιστ' ἦσθιεν.
 Οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὀρώντες, ἄς ἔτυπτον, οἱ ξένοι
 Χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύουν τὸ στόμα, 645
 Ὡστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους· ἢ δ' Ἑλλάς ἂν
 Ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ ὄρω
 Βυρσοπόλης.

TP. Παῦε, παῦ, ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε·
 Ἄλλ' ἕα τὸν ἄνδρ' ἐκείνον, οὔπερ ἔστ', εἶναι κάτω.
 Οὐ γὰρ ἔστ' ἐκείνος ἀνὴρ ἡμέτερος ἔτ', ἀλλὰ σός. 650
 Ἄττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκείνον,
 Κεῖ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἔζη,
 Καὶ λάλος καὶ συκοφάντης,
 Καὶ κύκηθρον, καὶ τάρακτρον,
 Ταῦθ' Ἀπαξάπαντα γυνί 655
 Τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.
 Ἄλλ' ὅ,τι σιωπᾶς, ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.

EP. Ἄλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρὸς γε τοὺς θεωμένους.
 Ὅργην γὰρ αὐτοῖς, ὧν ἔπαθε, πολλὴν ἔχει.

TP. Ἡδ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον. 660

EP. Εἴφ', ὅτι νοεῖς αὐτοῖσι, πρὸς ἔμ', ὦ φιλότατη.
 Ἴθ', ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.
 Εἰέν γ', ἀκούω.—ταῦτ' ἐπικαλεῖς;—μανθάνω.

ρήνην τοῖς κεκράγμασι. 640. Ὡς φρονεῖ] μετῆλθεν εἰς τὸ ἐνικὸν ἐπὶ τῶν πα-
 χέων τινά. 642. Ὡχριῶσα] ἀσθενοῦσα· τὸ δὲ διαβάλοι ἀντὶ τοῦ πικραβά-
 λου· ἀπὸ γὰρ τῆς τροφῆς παρωνόμασε τὴν διαβολήν. 647. Ὁ βυρσοπόλης]
 Κλέων· ὃς ἐκώλυε τὴν εἰρήνην πρὸς ἴδιον ὄφελος. 649. Εἶναι κάτω] ἐν τῷ
 ἄδῃ· προστεθνήκει γάρ. 657. Ἄλλ' ὅ,τι σιωπᾶς] πρὸς τὴν εἰρήνην τοῦτό-
 φησι, κωφὸν αὐτὴν εἰσάγων πρόσωπον. 662. Μισοπορπακιστάτη] πόρπαξ
 ἢ ἐνδοθεν τῆς ἀσπίδος λαβή· μίσασπις, μισοπόλεμος. 663. Ταῦτ' ἐπικα-
 λεῖς;] ταῦτ' ἐγκαλεῖς τούτοις; ἐρωτήσας γὰρ αὐτὴν μυστικῶς, ὁ Ἑρμῆς,

Ἀκούσασθ' ὑμεῖς, ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει.

Ἐλθοῦσα, φησὶν, αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλφ 665

Σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν,

Ἀποχειροτονηθῆναι τρίς ἐν τῇ κκλησίᾳ.

TP. Ἠμάρτομεν ταῦτ'. ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε.

Ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότε ἐν τοῖς σκύτεσιν.

EP. Ἴθι νῦν ἄκουσον, οἷον ἄρτι μ' ἤρετο. 670

Ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,

Χῆς τις φίλος, κάσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.

TP. Εὐνούστατος μὲν ἦν μακροῦ Κλεώνυμος.

EP. Ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ

Ὁ Κλεώνυμος; 675

TP. Ψυχὴν ἄριστος, πλήν γ' ὅτι

Οὐκ ἦν ἄρ', ὡσπερ φησὶν εἶναι, τοῦ πατρός.

Εἰ γὰρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως

Ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.

EP. Ἐτι νῦν ἄκουσον, οἷον ἄρτι μ' ἤρετο.

Ὅς τις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ ἐν τῇ Πρυκί.

TP. Ὑπερβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον. 680

Αὕτη, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;

EP. Ἀποστρέφεται τὸν δῆμον, ἀχθεσθεῖς, ὅτι

Αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράβατο.

TP. Ἄλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ νῦν 685

Ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου, καὶ γυμνὸς ὢν,

Τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

EP. Πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει.

TP. Εὐβουλότεροι γενησόμεθα τρόπῳ τινί,

Ὅτι τυγχάνει λυχοποιὸς ὢν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν 690

λέγει τοῖς θεωμένοις τὴν ἀπόκρισιν. 669. Ἐν τοῖς σκύτεσι] οἷς ἐδημηγόρει ὁ σκυτεὺς καὶ βυρσοδέψης Κλέων. 676. Ψυχὴν ἄριστος] εἰ εἰρωνικῶς φησὶ τοῦτο, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦς ἦν δ' ὑποβολιμαῖος καὶ ῥίψασπις. 680. Τοῦ λίθου] εἴρηται ἡμῖν καὶ ἀλλαχῇ, ὅτι πέτρα τις ἦν ἐν τῇ Πρυκί. 682. Αὕτη

Ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα·
 Νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλευσομεν.

EP.

ὦ, ὦ.

Οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου.

TP.

Τὰ τί;

EP.

Πάμπολλα, καὶ τάρχαϊ' ἃ κατέλιπεν τότε.

695

Πρῶτον δ', ὅτι πράττει Σοφοκλέης, ἀνήρητο.

TP.

Εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θαυμαστόν.

EP.

Τὸ τί;

TP.

Ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.

EP.

Σιμωνίδης; πῶς;

TP.

ἽΟτι, γέρων ὦν καὶ σαπρὸς,
 Κέρδους ἕκατι κἄν ἐπὶ ριπὸς πλέοι.

700

EP.

Τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν;

TP.

Ἄπέθανεν,

ἽΟθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον.

EP.

Τί παθῶν;

TP.

ἽΟτι;

ἽΩρακιάσας. οὐ γὰρ ἐξηγέσχετο

ἽΟρῶν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.

Χ' ἄτερα πόσ' ἄττ' οἷε γεγενῆσθαι τῇ πόλει;

705

ἽΟστ' οὐδέποτε, ὦ δέσποιν', ἀφεξόμεσθά σου.

EP.

ἽΘι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν ἽΟπώραν λάμβανε

Γυναῖκα σαυτῷ τήνδε· κἄτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς

τί ποιεῖς;] ἀκούσασα περὶ τοῦ ἽΥπερβόλου ἀνεστράφη ἡ Εἰρήνη. 696. ἽΟτι πράττει Σοφοκλῆς] ἀφείς τὰ σπουδαῖα, ἐτράπη ἐπὶ τὰ γελοῖα· καὶ φησι Σοφοκλέα φιλάργυρον γενέσθαι κατὰ τὸν Σιμωνίδην· ὅτι μισθοῦ ἔγραφεν οὗτος τὰ μέλη· λέγεται δὲ προσίοντα τινὰ τῷ Σιμωνίδῃ αἰτήσασθαι χαρισάμενος μέλος τι ποιῆσαι· ὁ δὲ δείξας αὐτῷ κισθῶρια δύο τὸ μὲν τῶν χαρίτων, τὸ δὲ τῶν μισθῶν, ὄρας, ἔφη, ταυτί; ὅτε ἀνάγκη τοῦτο, εὕρισκω αὐτὸ κενόν· ὅτε δὲ ἐκεῖνο, πλήρες τὸ τῶν μισθῶν. ἽΟ δὲ Κρατῖνος κωμικὸς ἦν, καὶ ὡς φίλονον αὐτὸν εἰσάγει, ὡστ' ἰδὼν πίθον οἴνου κατεαγέντα, ὠρακίασεν, ἐλειποθύμησεν, ἡθύμησεν. 707. Τὴν ἽΟπώραν] Ἵδε ἀνωτέρω στίχ. 523.—

Ταύτη ξυνοικῶν, ἐκποιῶ σαυτῶ βότρυς.

ΤΡ. ὦ φιλάτῃ, δεῦρ' ἔλθε, καὶ δός μοι κύσαι. 710

Ἄρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τι σοὶ δοκῶ,
ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας;

ΕΡ. Οὐκ, εἴ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν.

Ἄλλ' ὧς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
Ἀπάγαγε τῇ Βουλῇ λαβῶν, ἥσπερ ποτ' ἦν. 715

ΤΡ. ὦ μακαρία Βουλῆ σὺ τῆς Θεωρίας,
Ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν
Ὅσας δὲ κατέδη χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα.
Ἄλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, χαῖρε πολλά.

ΕΡ. Καὶ σύ γε,
Ὦνθρωπε, χαίρων ἄπιθι, καὶ μέμνησό μου. 720

ΤΡ. ὦ κάνθαρ', οἴκαδ', οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.

ΕΡ. Οὐκ ἐνθάδ', ὦτάν, ἔστι.

ΤΡ. Ποῖ γὰρ οἴχεται;

ΕΡ. Ὑφ' ἄρματ' ἔλθων Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.

ΤΡ. Πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σιτία;

ΕΡ. Τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται. 725

ΤΡ. Πῶς δὴτ' ἐγὼ καταθήσομαι;

ΕΡ. Θάρρει, καλῶς.

Τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν.

Ἐκποιῶ βότρυς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν παιῖδας διὰ τὴν Ὀπώραν. 712. Τῆς Ὀπώρας κατελάσας] κατελαύνειν ἐστὶν τὸ εἰς τὰ κάτω ὠθεῖν, ἐπὶ συνουσίας· ὁ δὲ νοῦς, τί σοι δοκῶ ὦ Ἑρμῆ, ἐγὼ ὁ διὰ χρόνου μὴ γευσάμενος Ὀπώρας, ἄρα γε βλαβήσομαι, συγγενόμενος τῇ Ὀπώρα; ἔπαιξε δὲ, δύο ἐννοίας εἰς μίαν συμπιέσας δι' ὁμωνυμίαν. 713. Βληχωνεῖαν] βλήχων καὶ γλήχων βοτάνης εἶδος· τὸ οὖν ἐκ τούτου κατασκευάσμα τοῦ κυκεῶνος λέγεται βληχωνεῖα· τὴν μὲν Ὀπώραν γεωργῶ συνέξευξε, τὴν δὲ Θεωρίαν προσηκόντως τῇ Βουλῇ ἀπεδίδωσι. 717. Ὅσον ζωμὸν] ἀνάγκη γὰρ τῇ Βουλῇ θυσίας νῦν ποιεῖν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἕξῃς· Χόλικας δὲ λέγει τὰ παχέα ἔντερα τῶν βοῶν, ὡς μὴ ἱερούμενα ταῦτα μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν. 723. Ἀστραποφορεῖ] φέρει τὴν τοῦ κεραυνοῦ ἀστραπήν. Ἀμβροσίαν δὲ τὴν κόπρον ἐννοεῖ, ὡς θνητοῦ ὄντος τοῦ Γανυμήδους. 725. Πῶς καταθήσομαι] δηλοῦν, ὅτι ἄνω που ἔτι

- ΤΡ. Δεῦρ', ὦ κόραι,
 Ἐπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θάπτον, ὡς πολλοὶ πάνυ
 Ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένους' ἐστηκότες.
- ΧΟΡ. Ἄλλ' ἔθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη πα-
 ραδόντες 730
 Τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα
 Περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κα-
 κοποιεῖν.
 Ἄλλὰ φύλαττε σὺ ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὐτοῖσι
 θεαταῖς,
 Ἦν ἔχομεν ὁδόν, λόγον εἶπωμεν, χῶσα τε νοῦς αὐτὸς
 ἔχει γε.
 Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμωδο-
 ποιητῆς 735
 Αὐτὸν ἐπήνει, πρὸς τὸ θέατρον παραβάς ἐν τοῖς ἀνα-
 παίστοις.
 Εἰ δ' οὖν εἰκὸς τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος
 Κωμωδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται,
 Ἄξιός ἐστι φῆσ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
 Πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων
 κατέπαυσεν 740
 Ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας αἰεὶ, καὶ τοῖς φθειροσὶν πο-
 λεμοῦντας·

ἦν. 728. Ἐπεσθον] ἐμοὶ ὡς νενυμφευμένοι οὔσαι· πολλοὶ γὰρ ἴστανται ἀ-
 ναμένοντες ὑμᾶς, ὡς ἐταῖρας. 730. Τὰ σκεύη] τὰς ἄμας καὶ τὰ σχοινία.
 732. Κυπτάζουσι] λάθρα βλέπουσιν, ἢ κρύπτονται κεκυφότες. 735. Τοὺς
 ῥαβδούχους] ἦσαν δὲ τοιοῦτοι παρὰ τῇ θεμέλῃ, φροντίζοντες τῆς εὐταξίας·
 Παραβάς δὲ λέγεται, ὅτι ὁ Χορὸς στρεφόμενος πρὸς τοὺς θεατάς, λέγει τι ἐκ-
 τὸς τοῦ προκειμένου, ὃ καὶ παράβασις λέγεται· ὁ δὲ νοῦς, ἐχρῆν, εἴ τις κω-
 μωδός, στραφεὶς πρὸς τοὺς θεατάς ἐπαινέσειεν ἑαυτὸν, τοῦτον τύπτεσθαι ὑπὸ
 ῥαβδούχων· ἐὰν ὅμως συγχωρῆται, τοῦτο, χρῆ τιμῆσαι τὸν ἄριστον πάντων
 κωμωδοδιδάσκαλον· οὕτω φησὶν ὁ διδάσκαλος ἡμῶν Ἀριστοφάνης ἄξιός ἐ-
 ναι μεγάλης τυχεῖν εὐλογίας. 740. Τοὺς ἀντιπάλους] τοὺς ἑαυτοῦ ἀντι-

Τοὺς θ' Ἑρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶν-
τας ἐκείνους,

Τοὺς φεύγοντας, κᾶξαπκτῶντας, καὶ τυπτομένους ἐ-
πίτηδες,

Ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους κατέλυσεν,

Οὓς ἐξήγον κλάοντας αἰεὶ, καὶ τούτους οὖνεκα τουοῖ, 745

Ἴν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ, τὰς πληγὰς εἶτ' ἀ-
νέροιτο·

ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέριμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχίς
εἰσέβαλέν σοι

Εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ, κἀδενδροτόμησε τὰ
νῶτα;

Τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον, καὶ βωμολοχεύματ'
ἀγενῆ,

Ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν, κἀπύργωσ' οἶκο· 750
δομήσας

Ἐπεσιν μεγάλους, καὶ διανοίαις, καὶ σκώμμασιν οὐκ
ἀγοραίοις,

Οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν, οὐδὲ γυναῖκας·

Ἄλλ' Ἑρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων, τοῖσι μείστοις
ἐπιχειρεῖ,

Διαβάς βυρσῶν ὀσμάς δεινὰς, κἀπειλὰς βορβοροθύμους.

Καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχα-
ρόδοντι, 755

ζήλους, τοὺς βακενθῦτας τινὰς εἰσαγαγόντας, καὶ εὐτελεῖς. 742. Μάττον-
τας] αἰνίττεται, φασι, Εὐριπίδην ποιήσαντα Ἑρακλέα πεινῶντα, καὶ Διό-
νυσον δειλὸν, καὶ Δία μοιχὸν, καὶ δοῦλον κλαίοντα· ἕτεροι δὲ Κρατῖνον φα-
σιν ἐννοεῖν. 746. Ἴν' ὁ σύνδουλος] ὡς περὶ εὐτελεῶν ἀνθρωπαρίων μέμφε-
ται τοὺς ἀντιπάλους· ὡς ὁ μὲν ἐξέρχεται κλαίων τυφθεὶς, ὁ δὲ σκώπτων,
ἀνερωτᾷ, τί παθὼν κλαίει, καὶ τὰ τοιαῦτα. 747. Ἵστριχίς] μᾶστιξ ἐκ χοι-
ρίων δερμάτων· χρῆται δὲ τῇ μεταφορᾷ τοῦ Εἰσέβαλεν, ἐπὶ στρατιᾷς λεγο-
μένου. 753. Ἑρακλέους ὀργὴν ἔχων] ὡς ἄλλος Ἑρακλῆς, οὐκ ἀγενεῖς τι-
νας καὶ ἀνάνδρους, ἀλλὰ μεγάλους ἐκωμῳδῆσε, ὀσμάς βυρσῶν δεινὰς καὶ
βορβοροθύμους, ὄξυ καὶ δεινόν τι ἀποπνεούσας ὡς ἀπὸ τῶν βορβόρων διελ-
θῶν, τὰς τοῦ Κλέωνος λέγω. 755. Τῷ καρχαρόδοντι] τῷ ὡς τὰ σαρκοφά-

Οὐ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
Ἐκατὸν δὲ κύκλω κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐ-
λιγμῶντο

Περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον
τετοκυίας,

Φώκης δ' ὄσμῆν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν
δὲ καμύλου.

Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεις· ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν
πολεμίζων, 760

Ἄντειχον αἶε, καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὦν οὐνεκα νυνὶ
Ἄποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκός, καὶ μνήμονας
εἶναι.

Καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν, οὐχὶ παλαίστρας
περινοστῶν

Παῖδας ἐπέφρων ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθύς ἐ-
χώρουν,

Παῦρ' ἀνιάσας. πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρασχὼν τὰ
δέοντα. 765

Πρὸς ταῦτα χρεῶν εἶναι μετ' ἐμοῦ
Καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
Καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
Ἐυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.

γα τῶν θηρίων προφαίνοντι τοὺς ἰδόντας Κλέωνι. 756. Κύννης] ἴδε Ἴππ. στίχ. 765· εἶκοι δὲ διὰ τὸ ἀναίσχυντον ἐξομοιωσαὶ αὐτὸν τῇ Κύννῃ ἐταίρῳ οὔσῃ. 757. Ἐλιγμῶντο] ἐλείχοντο, παρακινουήντες ἐν τοῖς χεῖλεσι τὰς γλώσσας· Χαράδρας, χειμάρου ὄλεθρον ἐπιφέροντος· Φώκης δὲ ὄσμῆν, καθ' Ὀμηρον·

» Φωκέων ἀλιιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή.

759. Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους] καίτοι ἡ Λαμία μυθολογεῖται θήλειαν γενέσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄγριον καὶ δύτοσμον τοῦ Κλέωνος οὕτως ἔπαιξεν. 760. Κατέδεις] ἐνταῦθα ἀνέλαβε τὸ πρόσωπον ἀπὸ τοῦ Χοροῦ αὐτὸς Ἀριστοφάνης. 764. Παῖδας ἐπέφρων] Εὐπολιν φασὶν διαβάλλειν καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν, ὡς ἐραστάς ὄντας παίδων. 769. Ἐυσπουδάζειν] ψηφισασθαι μοι τὴν νίκην· πρὸς τοῦτο γὰρ αὐτῷ ὁ πᾶς λόγος ἄνωθεν· Φαλακροὺς δὲ εἰσάγει τοὺς γέρον-

Πᾶς γάρ τις ἔρει, νικῶντος ἐμοῦ, 770
 Κᾶπι τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις·
 Φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
 Τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ φαίρει
 Γενναϊοτάτου τῶν ποιητῶν,
 Ἄνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχαντος. 775

HMIX.

Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους
 Ἄπωσαμένη, μετ' ἐμοῦ
 Τοῦ φίλου χόρευσον,
 Κλείουσα θεῶν τε γάμους,
 Ἄνδρῶν τε δαΐτας, 780
 Καὶ θαλίας μακάρων.
 Σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
 Ἦν δέ σε Καρκίνος ἔλθῶν
 Ἀντιβολῇ μετὰ τῶν
 Παίδων χορεῦσαι, 785
 Μήτ' ὑπακούσης, μήτ' ἔλ-
 θης συνέριθος αὐτοῖς·
 Ἄλλὰ νόμιζε πάντας
 Ὀρτυγας οἰκογενεῖς,
 Γυλιαύχενας ὄρχηστὰς 790

τας, ὅτι καὶ αὐτὸς φαλακρὸς ἦν. 773. Καὶ μὴ ἀφαίρει] μὴ ἀποστέρει τὸν φα-
 λακρὸν τῶν Τρωγαλίων· λέγονται δὲ ταῦτα καὶ τραγήματα, καὶ τρωγάλια,
 καὶ ἐπιδορπίσματα, καὶ μεταδορπια, καὶ ἐπιφορήματα, καὶ ἐπιτραπεζώμα-
 τα, καὶ ἔπαικλα, ἢ ἐπέκλεια. 776. Μοῦσα] τὴν Καλλιόπην καλεῖ τὴν
 τῆς εἰρήνης μὲν φίλην, ἔχθρᾶν δὲ τοῦ πολέμου· Ἀριστοφάνης γὰρ νῦν μετ'
 αὐτῆς ἐπανάγαγεν ἤδη τὴν εἰρήνην. 784. Καρκίνος] ἢ Καρκίνος· ποιη-
 τῆς δὲ οὗτος, ᾧ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς Ξενοκλῆς, Ξενίτιμος, Ξέναρχος· ἤ-
 σαν δὲ τραγικοὶ χορευταὶ μικρόσωμοι, καὶ διὰ τοῦτο ἐκαλοῦντο ὄρτυγες.
 790. Γυλιαύχενας] κατὰ τὸν στρατιωτικὸν γύλιον, ὅς ἐστι σιτοθήκη στενὴ
 καὶ μακρὰ· ἔστι τοίνυν γυλιαύχην ὁ ἰσχνὸν καὶ μακρὸν τράχηλον ἔχων·
 Σφυράδων ἀποκνίσματα, σφυράς καὶ σφυράς καὶ σπύραθος ἢ κόπρος τῆς αἰ-
 γός· ταύτης τοῖς ἀποκνίσμασι, καὶ τρίμμασιν αὐτοῦς παραβάλλει· Μηχανοδί-
 φας, ὡς μηχανωμένους τὰς μηχανάς, δι' ὧν ἀνάγουσι καὶ κατέγουσι τοὺς

Ναννοφρευῆς, σφυράδων
 Ἐποκνίσματα,
 Μηχανοδίφας.
 Καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατήρ,
 Ὅ παρ' ἐλπίδας

795

Εἶχε τὸ δράμα, γαλῆν
 Τῆς ἐσπέρας ἀπάγξαι.

HMIX.

Τοιάδε γρὴ Χαρίτων
 Δαμώματα καλλιχόμων
 Τὸν σοφὸν ποιητὴν

800

Ἵμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ μὲν
 Φωνῇ χελιδῶν
 Ἐξομένη κελαδῆ,
 Χορὸν δὲ μὴ ἔχη Μόρσιμος,
 Μηδὲ Μελάνθιος· οὗ δὲ

805

Πικροτάτην ὅπα γη-
 ρύσαντος ἤκουσ',
 Ἦνίκα τῶν τραγωδῶν
 Τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
 φός τε καὶ αὐτός, ἄμφω
 Γοργόνες ὀψοφάγοι,
 Βατιδοσκόποι, ἄρπυιαι,

810

θεοὺς ἐν τοῖς θεάτροις. 796. Γαλῆν τῆς ἐσπέρας ἀπάγξαι] Καρκίνος ἐποίησε δράμα τοὺς Μῦσας· ἐνίκηθη παρ' ἐλπίδα· διὸ παίζων ἔφασκεν ἡ ἐμὴ γαλῆ ἀπῆγξε τὸ δράμα· τῆς γὰρ νυκτὸς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ γαλαῖ συλλαμβάνουσι τοὺς μῦς· ἡ δὲ συνθήκη ὡδέ· ὁ πατήρ ἔφασκεν, ὅτι ἡ γαλῆ ἐπιδραμοῦσα, ἀπῆγξε τὸ δράμα παρ' ἐλπίδα· ὃ εἶχε. 799. Δαμώματα] δημόσια ἀστεῖα ἄσματα. 804. Μόρσιμος] ἴδε Ἰππ. 401. Μελάνθιος. Ὅρν. 151. ἄμφω ἦσαν ἀδελφοὶ παῖδες Καρκίνου καὶ τραγωδοὶ οὐκ εὐδόκιμοι· διεβάλλονται πολλαχῆ παρὰ τοῦ Ἀριστοφάνους ὡς ἀδελφοὶ, ὀψοφάγοι, ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, παρατηροῦντες τὰς βατίδας· εἶδος ἰχθύος τοῦτο· Γρασοῦσαι, οἱ διώκοντες τὰς γραίας ἐρωτικῶς· Τραγομάσχαλοι, ὧν αἱ μασχάλαι ὄζουσι τράγου· Ἰχθυοῦμαι, οἱ τῶν ἰχθύων λυμεῶνες καὶ φθορεῖς.

Γρασοῦσαι, μισροί,
 Τραγομάσχαλοι,
 Ἰγθολῦμαι· 815
 Ὦν καταχρεμψαμένη
 Μέγα καὶ πλατὺ,
 Μοῦσα θεά, μετ' ἐμοῦ
 Ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΟΙΚΕΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

- ΤΡ. Ὦ χαλεπὸν ἦν ἐλθεῖν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν. 820
 Ἐγωγέ τοι πεπόννηκα κομιδῇ τῷ σκέλη.
 Μικροὶ δ' ὄρᾶν ἄνωθεν ἦστ' ἔμοιγέ τοι.
 Ἀπ' οὐρανοῦ φαίνεσθε κακοῖθεις πάνυ.
 Ἐντευθενὶ δὲ πολὺ τι κακοθηέστεροι.
- ΟΙΚ. Ὦ δέσποθ', ἤκεις;
 ΤΡ. Ὦς ἐγὼ ἔπιθόμην τινός· 825
 ΟΙΚ. Τί δ' ἔπαθες;
 ΤΡ. Ἦλθον τῷ σκέλει, μακρὰν οὐδὸν
 Διεληλυθώς.
 ΟΙΚ. Ἦθι γυν, κάτειπέ μοι.
 ΤΡ. Τό τί;
 ΟΙΚ. Ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
 Πλανώμενον, πλὴν σαυτόν;
 ΤΡ. Οὐκ, εἰ μὴ γε που
 Ψυχὰς δύο, ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων. 830

820. Χαλεπὸν] Τρυγαῖος, καταβάς ἄνωθεν ἀπ' οὐρανοῦ, διαλέγεται πρὸς τοὺς οἰκέτας περὶ τῆς πορείας αὐτοῦ, ὡς χαλεπὴ καὶ ἐπίπονος. 825. Ὦς ἐγὼ ἐπιθόμην τινός] σύναψον ἄνωτέρω, οἷς ἔφθη εἰπῶν περὶ τῆς τῶν οἰκετῶν κακοθηείας. 830. Διθυραμβοδιδασκάλων] διθύραμβός ἐστιν ὁ Διόνυ-

ΟΙΚ. Τί δ' ἔδρων;

ΤΡ. Ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
Τὰς ἐνδιαεριανερηνηχέτους τινάς.

ΟΙΚ. Οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' αὖ λέγουσι, κατὰ τὸν ἀέρα·
Ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;

ΤΡ. Μάλιστα.

ΟΙΚ. Καὶ τίς ἐστὶν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;

835

ΤΡ. Ἴων ὁ Χῖος, ὅππερ ἐποίησεν πάλαι
Ἐνθάδε τὸν Ἀοῖόν ποθ', ὥστε γ' εὐθέως
Ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.

ΟΙΚ. Τίνες γάρ εἰς' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
Οἱ κάμμενοι θέουσιν;

ΤΡ. Ἀπὸ δείπνου τινές

840

Τῶν πλουσίων οὔτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
Ἴπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἵπνοισι πῦρ.
Ἄλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὴ λαθὼν,
Καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ.

σοι, ὅτι διὰ τῶν δύο θυρῶν εἶδε τὸ φῶς τοῦ βίου, ἐκ κοιλίας μητρὸς, καὶ τοῦ μητροῦ τοῦ πατρὸς προελθὼν· ἐντεῦθεν δὲ καλοῦνται καὶ οἱ εἰς αὐτὸν ὕμνοι, ποιημάτων ἀφ' ὑψηλῶν ὀνομάτων ἐκ νεφελῶν τοῦ ἀέρος ἀρχόμενα καὶ εἰς αὐτὰ καταλήγοντα· διαβάλλει οὖν τοὺς τοιοῦτους ποιητάς, ὡς ἀναβολὰς, ὅ ἐστι προοίμια ἱπτάμενα, καὶ λέξεις προπαρασυνθέτους συλλέγοντας. 832. Ἐνδιαεριανερηνηχέτους] ἐν διὰ ἀήρ ἀνήρ νηχετός· τοὺς διὰ τοῦ ἀέρος νηγομένους ἐν τῷ αἰθέρι καὶ ζητοῦντας ἐκεῖθεν λέξεις· τὸ γὰρ ἀνήρ μεταξὺ ὡς περιττὸν μεταβλητέον ἴσως εἰς τὸ αἰθῆρ, ἢ ἢ, ἐνδιαεριαιθερινηχέτους. 836. Ἴων ὁ Χῖος] ἐπαινεῖται οὗτος ὡς γράφας πολλὰ τοιαῦτα ἄσματα καὶ καλά· ἔγραψε δὲ καὶ ᾠδὴν, φασίν, ἧς ἡ ἀρχή·

» Ἀοῖον ἀεροφοῖταν ἀστέρα μείνωμεν

» Δελίου λευκῆ πτέρυγι πρόδρομον·

διὸ καὶ ὁ ἡμέτερος ποιητὴς παίζων, Ἀοῖον ἀστέρα αὐτὸν καλεῖ. 840. Οἱ κάμμενοι] οἱ καλούμενοι ἄλλως διάττοντες· οἱ διαθέαντες σελαγίζουσιν· εἰσὶ δὲ οὔτοι τινες ἐκ τῶν πλουσίων ἀστέρων, οἱ βαδίζουσιν ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχοντες ἵπνοὺς, ὅ ἐστι λαμπιτήρας φανοὺς, ἐν οἷς φῶς. 843. Ταυτηνὴ] τὴν Ὀπώραν· δίδωσι γὰρ αὐτὴν τῷ οἰκέτῃ εἰσαγαγεῖν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ προ-

Στόρνυ τ' ἔμοι καὶ τῆδε κουρίδιον λέγος. 845
 Καὶ ταῦτα δράσας, ἦκε δεῦρ' αὖθις πάλιν·
 Ἐγὼ δ' ἀποδώσω τῆδε τῇ Βουλῇ τέως.

ΟΙΚ. Πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα;

ΤΡ. Πόθεν; ἐκ τῶν οὐρανῶν.

ΟΙΚ. Οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
 Εἰ πορνοβοσκοῦσ', ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί. 850

ΤΡ. Οὐκ· ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.

ΟΙΚ. Ἄγε νυν ἴωμεν, εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
 Ταύτη τι;

ΤΡ. Μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν,
 Οὔτ' ἄρτον, οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
 Παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω. 855

ΟΙΚ. Λείχειν, ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστέον.

ΧΟΡ. Εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσ-
 βύτης, ὅσα γ' ἔστ' ἰδεῖν,
 Τανῦν ὅδε πράττει.

ΤΡ. Τί δῆτ', ἐπειδὴν νυμφίον μ' ὁράτε λαμπρὸν ὄντα; 860

ΧΟΡ. Ζηλωτὸς ἔση, γέρον,
 Αὖθις νέος ὦν πάλιν,
 Μύρω κατάλειπτος.

παρασκευάσαι τὰ πρὸς τὸν γάμον. 845. Κουρίδιον λέγος] εὐνήν τῇ κόρη· ἦν Ὀμηρος κουριδίην ἄλοχον ὀνομάζει. 850. Εἰ πορνοβοσκοῦσι] δεικνύει τούτω, ὅτι πόρνοι ἦσαν ἐν οὐρανῷ ἢ Ὀπώρα καὶ Θεωρία· ἀλλ' ὁ νοῦς οὐ σαφής· τί γὰρ ἂν εἶη τὸ τριώβολον τοῦτο; ποῦ δ' ἂν ἀποδοῖμεν καὶ τὴν γενικὴν θεῶν; τί δὲ βούλεται καὶ τὸ κατ' ἄρσιν καὶ θέσιν ἐπόμενον Οὐκ ἀλλά; Ἄλλ' εἴπωμεν περὶ τούτου ἀποπεπλανημένον τι πάντως καὶ βεβιασμένον· οἶον, Οὐκέτ' ἂν δοίην τριώβουλον τοῖς θεοῖς, εἰ κἀκεῖνοι, ὥσπερ ἡμεῖς βόσκουσι πόρνας.— Οὐκ (οὐκέτ' ἂν ἀποδοίην) ἀλλὰ κἀκεῖ, ὅ ἐστι, κἀκεῖ γὰρ ἀπὸ τούτων τῶν πορνῶν, ὅ ἐστιν, ἀπὸ τῆς πορνοβοσκίας ζῶσί τινες· καὶ φημι, κἀπόφημι, κοῦκ ἔχω τι φῶ. 852. Ἄγε νυν] πρὸς τὴν νύμφην ταῦτα. 856. Σκευαστέον] πῶς ἂν εἶη σκευάζειν ἀμβροσίαν ἐπὶ γῆς; μῶν ἑτερόν τι κακίματον δηλοῖ τὸ λείχειν; ἐν ἄλλοις δ' οὖν τὸ κἀνθάδε καὶ

- TP. Οἶμαι· τί δὴθ' ὅταν ξυνὼν τῶν τιθηίων ἔχωμαι;
- XOP. Εὐδαιμονέστερος φανῆ τῶν Καρκίνου στροβίλων. 865
- TP. Οὐκουν δικαίως; ὅστις, εἰς ὄχημα κανθάρου βὰς,
Ἔσωσα τοὺς Ἑλληνας, ὥστ' ἐν τοῖς ἀγροῦσιν αὐτοὺς
Ἀπαντας ὄντας, ἀσφαλῶς κινεῖν τε καὶ καθεύδειν.
- OIK. Ἡ παῖς λέλουται, καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά·
Ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμοῦς ξυμπλάττεται, 870
Καὶ τᾶλλ' ἀπαξάπαντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ·
- TP. Ἴθι νῦν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
Ἀνύσαντε τῇ Βουλῇ.
- OIK. Τίς ἔσθ' αὕτη; τί φῆς;
- TP. Αὕτη Θεωρία ἔστιν, ἣν ἡμεῖς ποτε
Ἐπαίνομεν Βραυρωνάδ' ὑποπεπωκότες· 875
Σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μόλις.
- OIK. Ὡ δέσποτα,
Ὅσῃν ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα.
- TP. Εἶεν· τίς ἔσθ' ὑμῶν δίκαιος; Τίς ποτε,
Τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ Βουλῇ λαβῶν;
Οὗτος, τί περιγράφεις;
- OIK. Τὸ δεῖν' ἐς Ἴσθμια 880

κανᾶ κεῖται. 865. Στροβίλων] τῶν παίδων τοῦ Καρκίνου Μορσίμου καὶ Μελανθίου, περὶ ὧν εἴρηται ἀνωτέρω στίχ. 805· Στροβίλους δὲ διὰ τὸ στρέφουσαι ἐν χοροῖς τραγωδικοῖς· ἐξομοιοῖ δὲ αὐτοῖς τοῖς θαλάσσιαις στροβίλοις, οἳ εἰσι καρκίνοι κωνοειδεῖς, ἣ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες· ἐκ τε δὴ τοῦ Καρκίνου τοῦ πατρὸς, καὶ ἐκ τοῦ στρέφουσαι ἀποδιδῶσιν ἐκείνοις τοῦνομα τοῦτο γελοῖως, ἣ καὶ γυλαύχενας εἴρηκεν αὐτοὺς ἀνωτέρω. 868. Κινεῖν] ἀντὶ τοῦ βινεῖν· πολλαχῇ γὰρ οὕτως ἐξέλαβε τοῦτο. 871. Τοῦ πέους δὲ δεῖ·] κακέμφατον τοῦτο. 875. Βραυρωνά δε] τόπος τῆς Ἀττικῆς, ὅπου ἐν Διονυσίοις μεθύοντες, ἤρπαζον τὰς πόρναις. 877. Πρωκτοπεντετηρίδα] ὅτι κατὰ πενταετηρίδα τὰ Διονύσια ἤγοντο καὶ τοῦτο πέπαικται. 880. Τί περιγράφεις;] ἄτοπὸν τι ἐφαίνετο ὁ οἰκέτης περιγράφων· διὸ ἐρωτηθεὶς, τὸ δεῖνα εἶφη, ὅ ἐστι ρήματιον, ᾧ χρῆται ὁ ποιητής, ὅποτε ἐνδιατρίβειν τῇ λόγῳ βούλοιο, ὡς μὴ ἔχων δῆθεν ὅ,τι καὶ εἶπη· εἶθ' οὕτως ἀποτόμως ἀναισχυντίσας, προμηθεύομαι, φησί, σκηνὴν τῷ πέει πρὸς τὰ Ἰσθμια· πάντα κακέμ-

Σκηὴν ἑμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.

ΤΡ. Οὐπω λέγεθ' ὑμεῖς, τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σύ.
Καταθήσομαι γὰρ εἰς μέσους αὐτοὺς ἄγων.

ΟΙΚ. Ἐκείνοσὶ νεύει.

ΤΡ. Τίς;

ΟΙΚ. Ὅστις; Ἀριφράδης

Ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν.

ΤΡ. Ἄλλ', ὦ μέλε, 885

Τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν, ἐκλάφεται.

Ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.

Βουλῆ, Πρυτάνεις, ὄρατε τὴν Θεωρίαν.

Σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,

Ὅστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τῷ σκέλη 890

Ταύτης μετέωρα, καταγαγεῖν ἀνάβρυσιν.

Τουτί δ' ὄρατε τούπτάνιον ὑμῖν καλόν.

Διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ' ἐνταῦθα γὰρ

Πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ Βουλῇ ποτ' ἦν.

Ἐπειτ' ἀγωνά γ' εὐθύς ἐξέσται ποιεῖν 895

Ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ,

Ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραπόδηδὸν ἐστάναι,

Καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς

Παίειν, ὀρύττειν, πύξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει·

Τρίτη δὲ μετὰ ταῦθ' ἵπποδρομίαν ἄξετε, 900

Ἴνα δὴ κέλῃς κέλητα παρακελητιεῖ,

Ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα,

φατα τὰ ἐξῆς, οὐδ' ἄξια ἑρμηνείας. 889. Ὅσα ἀγαθὰ] ἀνασύρας τὸν χιτῶνα αὐτῆς, δείκνυσσι τὸ αἰδοῖον ἐκείνοισι. 891. Καταγεῖν ἀνάβρυσιν] θυσίαν ποιεῖν, ἢ οὐτιδήποτε· ἀνάβρυσιν δ' ἔλεγον τὴν τρίτην τῶν Ἀπατουρίων ἡμέραν. 893. Τούπτάνιον] τὸ τήγανον, τὸ αἰδοῖον αὐτῆς δείκνυσι μεμελανωμένον· λάπανα δὲ τὰ οὐροδοχεῖα ἢ μᾶλλον τὰς σκυραμίδας τῆς Βουλῆς. 895. ἐξέσται ἀγῶνα ποιεῖν] ἐντεῦθεν εἰκάζουσιν ἄν τις, ὅτι τὸ Καταγαγεῖν ἀνάβρυσιν ἑορτὴν τινα δηλοῦν· τὰ δ' ἐξῆς πάντα ἄσπευμα ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πεντάθλου. 901. Ἴνα δὴ] ὅπου δὴ.

- Φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται·
 Ἕτεροι δὲ κείσονται γ' ἀπεψωλημένοι
 Περὶ ταῖσι κάμπαις ἠνίοχοι πεπτωκότες. 903
 Ἄλλ', ὦ Πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν.
 Ἰδ', ὡς προθύμως ὁ Πρύτανις παρεδέξατο.
 Ἄλλ' οὐκ ἄν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει·
 Ἄλλ' εὖρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.
- XOP. Ἥ χρηστὸς ἀνὴρ πολί- 910
 της ἐστὶν ἅπασιν, ὅς-
 τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.
- TP. Ὅταν τρυγαῖτ', εἴσεσθε πολλῶ μᾶλλον οἶός εἰμι.
- XOP. Καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ.
 Σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν- 915
 θρώποις γεγένησαι.
- TP. Φήσεις γ', ἐπειδὴν ἐκπίης οἴνου νέου λεπαστήν;
- XOP. Καί, πλήν γε τῶν θεῶν, αἶέ σ' ἠγησόμεθα πρῶτον.
- TP. Πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος 920
 Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς ἐγὼ,
 Δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημότην ὄμιλον,
 Καὶ τὸν γεωργικὸν λεῶν, Ὑπέροβλόν τε παύσας.
- XOP. Ἄγε δὴ, τί νῶν ἐντευθενὶ ποιητέον;
- TP. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ ταύτην χύτρας ἰδρυτέον;

907. Ἰδε] ἐνταῦθα προσενεγκόντος τοῦ Τρυγαίου τὴν Θεωρίαν, ἐδέξατο αὐτὴν προθύμως ὁ Πρύτανις· ὅπερ οὐκ ἄν ἐποίει, φησὶν, εἰ μὴ κέρδος εἶχεν.— Ἐκεχειρία δὲ ἐστὶν ἀναβελή τινος ἔργου εἰς ἕτερον γρόνον. 912. Ὅταν τρυγαῖτε] τὴν Θεωρίαν ἀπολαμβάνητε. 917. Λεπαστήν] κύλικα· τὴν αἰσχρὰν ἐννοεῖ ἠδονήν. 923. Νῶν] ἡμῖν ἐν δούκῳ συνάπτουσι τὸν Χαρὸν καὶ τὸν Τρυγαῖον. 924. Χύτρας ἰδρυτέον] ὅποτε ἐβούλοντο ναοὺς ἢ ἀγάλματα ἰδρῦσθαι, ἐψοντές τι ἢ αἰθάραν, ἢ ἄλλο τι ἱερεῖον, οὕτως ἀπήρχοντο ἰδρῦσασθαι· τοῦτο δὲ δεδήλωκε καὶ τῷ Πλούτῳ στίχ. 1197·

» Τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
 » Ἰδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, φέρε.

- XOP. Χύτραισιν; ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμίδιον; 925
 TP. Τί δαί δοκεῖ; βούλεσθε Λαρινῶ βοί;
- XOP. Βοί; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.
 TP. Ἄλλ' οὐ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ;
 XOP. Μῆ, μῆ.
 TP. Τιή;
- XOP. Ἴνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑγνία.
 TP. Τί δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν;
 XOP. Ὅτ. 930
 TP. Ὅτ;
 XOP. Ναι μὰ Δί'.
 TP. Ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' Ἴωνικὸν
 Τὸ ῥῆμά γ'.
- XOP. Ἐπίτηδες, ἴν', ἐν τῇ ἔκκλησίᾳ
 Ὡς χρή πολεμεῖν λέγοι τις, οἱ καθήμενοι
 Ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἴωνικῶς ὅτι.
 TP. Εὖ τοι λέγεις.
 XOP. Καὶ τᾶλλα γ' ὧσιν ἦπιοι. 935
 Ὡστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους,
 Καὶ τοῖσι συμμάχοισι προότεροι πολὺ.
 TP. Ἴθι νῦν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαθῶν.

925. Μεμφόμενον] περί εὐτελεῆ καὶ γλίσχρα ἀφορῶντα τὸν Ἑρμῆν. 926. Λαρινῶ βοί] ἀπὸ Λαρινοῦ, φασί, βουκόλου τινός, ὃς δεξάμενος παρ' Ἡρακλέους τὰς τοῦ Γηρυόνου βοῦς, ἔθρεψε, καὶ παχείας ἐποίησε, κἀντεῦθεν ἔλαβε τὴν προσηγορίαν. 927. Βοηθεῖν] ἐπὶ μάχην θραμεῖν· παρὰ τὸ βοῦς βοηθεῖν· ἵνα μὴ τῇ βοῇ βιάζηται ἡμᾶς ἐπὶ μάχας. 929. Θεαγένης ὑγνία] μωρία, σκαϊότης, μιαιρία· οὗτος δὲ καὶ χηναλώπηξ ἤκουσε παρὰ τοῦ Ἀριστοφάνους, καὶ πένης ὢν, πλούσιος ἐφαντάζετο εἶναι (ἴδε Ὅρν. 1126). 930. Τῶν λοιπῶν] Ἰσραήλων. 931. Ἴωνικὸν] διαλύουσι γὰρ τοῦτο οἱ Ἴωνες τὰς οἷς λέγοντες· ὃ οἱ Ἀττικοὶ συνάπτουσιν εἰς ἓν, τὰς οἷς. 934. Ἴνα λέγωσιν Ἴωνικῶς ὅτι] σκεπτικτικὸν καὶ στενακτικὸν τοῦτ' ἐνταῦθα μόριον ποιεῖται· καὶ φησιν, ἄμεινον οὕτω, ἵνα οἱ καθήμενοι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, εἴ τις αὐτοῦ λέγοι ὡς χρή πολεμεῖν, ἐκεῖνοι ἐπιστήνωσι· πρὸς τὴν ἀκοὴν λέγοντες ὅτι, ὅτι· εἴποιε δ' οὖν τὰ τῆς φράσεως ἑλληνικῶς, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἔχειν τοῦ Εἰ. 935. Ἠπιοι] προ-

Ἐγὼ δὲ ποριῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.

ΧΟΡ. Ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλη γε, χ' ἢ Τύχη κατορθοῖ, 940

Χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ

Τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.

ΤΡ. Ὡς ταῦτα δηλά γ' ἔσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύραισι καὶ δῆ.

ΧΟΡ. Ἐπείγετε νῦν, ἐν ὄσῳ

Σοβαρὰ θεόθεν κατέχει πολέμου 945

Μετάτροπος αὔρα.

Νῦν γὰρ δαίμων φανερώς

Εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.

ΤΡ. Τό κανοῦν πάρεστιν, ὀλὰς ἔχον, καὶ στέμμα, καὶ

μάχαιραν,

Καὶ πῦρ γε τουτί, κούδεν ἴσχει, πλὴν τὸ πρόβατον,

ἡμᾶς.

950

ΧΟΡ. Οὐκοῦν ἀμιλλήσεσθον;

Ὡς, ἦν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ,

Πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλη-

τος, κᾶτα, τοῦτ' εὐ οἶδ' ὅτι,

Φυσῶντι καὶ πονουμένῳ

955

Προσδώσετε δήπου.

ΤΡ. Ἄγε δῆ, τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα,

Περίϊθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.

δατόφρονες, καὶ ὅλως ἀνοί. 943. Θύραισι] ἐν θύραις, ὅ ἐστι πλησίον, ἔτοιμος ἐν τῇ αὐλῇ. 945. Σοβαρὰ] ἡ σεβουμένη καὶ μετατροπομένη θεόθεν αὔρα τοῦ πολέμου· δηλοῖ δὲ τούτοις, ὅτι ἡ εἰρήνη ἦν ἔτι κλονομένη, ἢ τοῦ Πελοποννησιακοῦ, φημί, πολέμου, καὶ οὐπω βεβαιωμένη· νῦν γὰρ, φησὶν, ὁ δαίμων, μετακινῶν, φανερώς εἰς ἀγαθὰ ἡμᾶς μεταβιβάζει. 949. Ὀλὰς ἔχον] τὰς μὲν κριθὰς εἰς ὀλοκαύτωσιν· τὸ δὲ στέμμα τῇ καθιδρυομένῃ· τὴν μάχαιραν ἐς τὸ σφάγιον. 951. Οὐκοῦν ἀμιλλήσεσθον;] πῶς τοῦτο ἐν δούκῳ ἢ πρὸς τὸν Τρυγαῖον καὶ οἰκέτην· ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ κεῖται, Οὐκοῦν ἀμιλλήσεσθε· Χαῖρις δὲ αὐλητῆς ἦν τῶν περὶ τὸν βωμὸν ἀφυσῆς· περὶ οὗ ἴσως φέρεται κἀκεῖνο τὸ δίστιχον·

» Ἄνδρ' ἄνδρ' αὐλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἀνέφυσαν·

» Ἄλλ' ἅμα τῷ φυτῶν καὶ νόος ἐκπέταται.

- ΟΙΚ. Ἰδοῦ λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.
- ΤΡ. Φέρε δὴ, τὸ δαδίον τὸδ' ἐμβάψω λαθῶν. 960
Σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,
Καὐτός τε χερνίπτου, παραδοὺς ταύτην ἐμοί,
Καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥίπτε τῶν κριθῶν.
- ΟΙΚ. Ἰδοῦ.
- ΤΡ. Ἔδωκας ἤδη;
- ΟΙΚ. Νῆ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
Τούτων, ὅσοι περ εἰσὶ, τῶν θεωμένων 965
Οὐκ ἔστ.ν οὐδεῖς, ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.
- ΤΡ. Οὐχ αἱ γυναῖκες ἔλαβον;
- ΟΙΚ. Ἄλλ' ἐς ἐσπέραν
Δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες.
- ΤΡ. Ἄλλ' εὐχόμεθα.
Τίς τῆδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κάγαθοί.
- ΟΙΚ. Τοῖσι φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κάγαθοί. 970
- ΤΡ. Τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας;
- ΟΙΚ. Οὐ γὰρ, οἷ τινες,
Ἑμῶν καταχερόντων ὕδωρ τοσουτονί,
Ἐς τὰυτό τοῦθ' ἐστᾶσ' ἰόντες χωρίον;
- ΤΡ. Ἄλλ' ὡς τάχιστ' εὐχόμεθ', εὐχόμεσθα δὴ.
Ἦ σεμνοτάτη βασιλεία, θεᾶ 975
Πότνι' Εἰρήνη,
Δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
Δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.
- ΧΟΡ. Δέξαι δὴτ' ὦ πολυτιμήτη,
Νῆ Δία, καὶ μὴ ποίει γ'. ἅπερ αἱ 980
Μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες.
Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι.

960. Τὸ δαδίον] βάπτοντες τὸν δαυλὸν εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ καθαίροντες, οὕτως ἔρραινον τοὺς θεατάς. 966. Κριθὴν] ἐρέβινθον, ὡς ἀλλαχῆ· ἐννοεῖ δ' ἐν ἀμφῶν τὸ τοῦ ἀγροῦς αἰδοῖον. 982. Παρακλίνασαι] ὑπανοίγουσιν ὀλίγον τὴν

- Τῆς αὐλείας, παρακύπτουσιν·
 Κἄν τις προσέχη τὸν νοῦν αὐταῖς,
 Ἄναχωροῦσιν· 985
- Κἄτ', ἣν ἀπίη, παρακύπτουσιν.
 Τούτων σὺ ποίει μὴδὲν ἔθ' ἡμᾶς.
 ΤΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφανον ὄλην σαυτήν
 Γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
 Ἐμῖν, οἳ σου τρυχόμεθ' ἤδη 990
 Τρία καὶ δέκ' ἔτη.
 Δῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς,
 Ἴνα Δυσιμάχην σε καλῶμεν.
 Παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
 Τὰς περικόμεψους, αἷς στωμυλλόμεθ' 995
 Εἰς ἀλλήλους· μίξον δ' ἡμᾶς
 Τοὺς Ἑλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
 Φιλίας χυλῶ, καὶ ξυγγνώμῃ
 Τινὶ πραοτέρα κέρασον τὸν νοῦν.
 Καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν 1000
 Ἐμπλησθῆναι, μεγάλων σκορόδων,
 Σικύων πρῶων, μήλων, βραιῶν,
 Δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·
 Κἄκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
 Χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους· 1005

αὐλειον, ὃ ἐστὶ τὴν ἐξωτέραν κατὰ τὴν ὁδὸν θύραν, καὶ παρακύπτουσαι μικρὸν ἔξω, ἀναχωροῦσιν, ἵνα μὴ τις παρήκων θεάσθῃται αὐτάς. 988. Ἄποφηνον σεαυτήν] πρὸς τὴν Θεωρίαν ταῦτα συγκέχυται γὰρ αὕτη πως πρὸς τὴν Εἰρήνην· ἣτις ἔμεινεν ἐν οὐρανῷ. 991. Τρία καὶ δέκα ἔτη] μετὰ γὰρ τὸν θάνατον τοῦ Κλέωνος καὶ Βρασίδου ἐν Ἀμφιπόλει, ἐσπέισαντο Ἀθηναῖοι πρὸς Λακεδαιμονίους· καὶ τοῦτ' ἐννοεῖ δέκατον τρίτον ἔτος τοῦ πολέμου· ἀλλ' ἔπειτα ἐγένοντο τὰ Σικελικά. 992. Κορκορυγὰς] βοᾶς, φωνᾶς, ταραχὰς καὶ θορύβους. — Ἰπονοίας, τὰς περὶ τῶν σπονδῶν ὑποψίας· περὶ ὧν κομψῶς πρὸς ἀλλήλους διαλεγόμεθα. 998. Φιλίας χυλῶ] ροφήματι φιλίας, κοινωνίᾳ γεύσει φιλίας. 1002. Σικύων πρῶων] πρώτων σικύων

Καὶ Κωπαίδων ἐλθεῖν σπυρίδας,

Καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους

Ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι

Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις

Τένθαις πολλοῖς. κατὰ Μελάνθιον

1010

Ἦκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγοράν·

Τὰς δὲ πεπράσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν,

Εἶτα μονφθεῖν ἐκ Μηδείας.

Ὀλόμαν, ὀλόμαν, ἀποχειρωθεῖς

Τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας·

1015

Τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.

Ταῦτ', ὧ πολυτίμητ', εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.

ΟΙΚ. Λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἴθ' ὅπως μαγειρικῶς

Σφάξεις τὸν οἶν.

ΤΡ.

Ἄλλ' οὐ θέμις.

ΟΙΚ.

Τιῆ τί δή;

ΤΡ.

Οὐχ ἤδεταί δήπουθεν Εἰρήνην σφαγαῖς,

1020

Οὐδ αἵματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρων,

Θύσας, τὰ μηρὶ' ἐξελών, δεῦρ' ἔκφερε,

Χ' οὕτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται..

ΧΟΡ.

Σὲ δὴ θύραιοι χρὴ μένοντα νῦν

Σχίζας δευρὶ τιθέναί ταχέως

1025

δ ἡ συνθήθεια ἀγγούρια καὶ πεπόνια λέγει. 1006. Κωπαίδων] σπυρίδας μετ' ἐγγέλεων ἢ γὰρ Κωπαῖς λίμνη ἐν Βοιωτίᾳ πλουσία ἐγγέλιων. 1008. Τυρβάζεσθαι] θορυβεῖν διαμαχομένους Μορίχῳ καὶ Τελέᾳ καὶ Γλαυκέτῃ τοῖς περιβοήτοις ἀδδηφάγοις· καὶ ἄλλοις λίχνους καὶ δούλους τῆς γαστρός· οἷος καὶ ὁ Μελάνθιος περὶ οὗ πολλάκις ἡμῖν εἴρηται, οἷος ἦν. 1012. Ὀτοτύζειν] θρηγεῖν. 1013. Ἐκ Μηδείας] ἐν τῇ τοῦ Εὐριπίδου οὐχ εὐρίσκεται ταῦτα· ἔστιν ἄρα ἐξ ἑτέρας Μηδείας ποίημα, φασί, τοῦ Μελανθίου μὴ σωζόμενον. 1014. Ἀποχειρωθεῖς] ὡς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ χειρῶν ἀφαιρεθεῖς τὰς ἐκ τῆς Κωπαίδος ἐν ταῖς σπυρίσιν ἐγγέλους τὰς φυλαττομένας, ἢ ἐσκευασμένας ἐν τεύτλοις.—Τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν] ἐπιγελαῖν ἐπὶ τούτοις. 1020. Σφαγαῖς] τῷ πολέμῳ γὰρ οἰκεῖον, τὸ αἶμα ἢ τῇ εἰρήνῃ. 1023. Τῷ χορηγῷ] τῷ προσφέροντι, τῷ ἱερεῖ, ἡμῖν αὐτοῖς. 1025. Σχίζας] τὰ ἐς θυσίαν ξύλα·

Τά τε πρόσφορ' ἅπαντ' ἐπὶ τούτοις.

ΤΡ. Οὐκ οὐν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;

ΧΟΡ. Πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφευγ', ὅσα χρεὴ
Σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς, ὅπουσα
Χρεῶν ἐστὶ τὸν σοφῆ δόκιμον 1030
Φρενὶ, πορίμφ τε τόλμῃ;

ΤΡ. Ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη, τὸν Σιλβίδην πιέζει.
Καὶ τὴν τράπεζαν ὄσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

ΧΟΡ. Τίς οὐκ ἂν ἐπαινέσει-
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-
τις πόλλ' ἀνατλάς, ἔσω-
σε τὴν ἱερὰν πόλιν; 1035

Ἔστω οὐχί μὴ παύσῃ ποτ' ὦν
Ζηλωτὸς ἅπασιν.

ΟΙΚ. Ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τῷ μηρῷ λαβῶν· 1040
Ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχχ' εἶμι καὶ θυλήματα.

ΤΡ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἦκειν ἐχρῆν.

ΟΙΚ. Ἴδου πάρεμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;

ΤΡ. Ὅπτα καλῶς νῦν ταῦτα· καὶ γάρ οὕτως
Προσέρχεται δάφνη τις ἐστεφανωμένος. 1045
Τίς ἄρα ποτ' ἐστίν;

οὔτω δὲ καὶ Ὅμηρος, Καῖε δ' ὁ γέρον ἐπὶ σχίζῃ· τὸ δὲ Θύραισι ὡς ἀνω-
τέρω 943.— 1027. Μαντικῶς] οἱ γὰρ μάντιες τέχνη πως τῆ ἐαυτῶν ἐπι-
τίθουν τὰ ξύλα τῷ πυρὶ, ὅτε ἐκαλλιερῶντο. 1032. Τὸν Σιλβίδην] μάντις
οὗτος περίφημος, καὶ εἰς Σικελίαν ἀκολουθήσας Ἀθηναίοις· τὸ δὲ Πιέζει
λυπεῖ, ὡς μηδ' ἐκεῖνον εἰδέναι οὕτως ἐνάψαι αὐτήν· διὸ οὐδὲ παιδὸς δεῖται
ὁ Τρυγαῖος πρὸς ὕπηρεσιαν, ἵνα παρευδοκιμήσῃ τὸν Σιλβίδην τῆ φιλοτιμίᾳ
καὶ προθυμίᾳ. 1038. Ἔστω οὐχί μὴ παύσῃ] τὸ μὲν Ὄστε συμπερασμα-
τικόν· τὸ δὲ Μὴ παρέλκει, ἢ εἰς πλείω ἐπίτασιν· τὸ γὰρ οὐ μὴ γενήσεται
τοῦτο πλείω ἔμφασιν ἔχει τοῦ οὐ γενήσεται. 1040. Ταυτὶ δέδραται] ἀντὶ τοῦ
δέδραται κατ' ἐναλλαγὴν στοιχείου ἀπὸ τοῦ δαίρειν. Τίθεσο ταῦτα ἐπὶ τοῦ
πυρός· Θυλήματα δὲ τὰ ἐπὶ τῆς θυσίας ἐπιχεόμενα ἄλφιστα οἴνω τε καὶ ἐλαίῳ
ἐπιμεμιγμένα. 1042. Ἀλλ' ἦκειν ἐχρῆν] δεῖ σε παραγενέσθαι· ὅρῳ γάρ τινα
ἐρχόμενον ἐστεφανωμένον· Ἱεροκλῆς δὲ οὗτος· οἱ γὰρ ἱερεῖς καὶ μάντιες πα-

- ΟΙΚ. Ὡς ἀλαζῶν φαίνεται.
Μάντις τις ἔστιν.
- ΤΡ. Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλῆς.
- ΟΙΚ. Αὐτός γε ποῦ 'σθ' ὁ χρησμολόγος, οὐξ Ὀρεοῦ.
Τί ποτ' ἄρα λέξεις;
- ΤΡ. Δῆλος ἔσθ' οὗτός γ', ὅτι
'Εναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς. 1050
- ΟΙΚ. Οὐκ' ἀλλὰ κατὰ τὴν κνίσσαν εἰσελήλυθε.
- ΤΡ. Μῆ νῦν ὄρᾶν δοκῶμεν αὐτόν.
- ΟΙΚ. Εὖ λέγεις.
- ΙΕΡ. Τίς ἢ θυσία ποθ' αὐτῆ, καὶ τῶ θεῶν;
- ΤΡ. Ὅπτα σὺ σιγῆ, κᾶπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
- ΙΕΡ. Ὅτῳ δὲ θέετ', οὐ φράσεθ' ;
- ΤΡ. Ἡ κέρκος ποιεῖ 1055
Καλῶς.
- ΟΙΚ. Καλῶς δῆτ', ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.
- ΙΕΡ. Ἄγε νῦν ἀπάρχου, κᾶτα δὸς τὰπάργματα.
- ΤΡ. Ὅπτᾶν ἄμεινον πρῶτον.
- ΙΕΡ. Ἄλλὰ ταυταγί
Ἦδη 'στὶν ὀπτά.
- ΤΡ. Πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.
Κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε. 1060
- ΙΕΡ. Ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται.
- ΤΡ. Μεμνήμεθα.

ρίσταντο ταῖς θυσίαις ἐστεφανωμένοι. 1050. Κατὰ κνίσσαν.] εἰς τὴν θυσίαν, ὡς μεθεξόμενος ὡς μάντις, ἢ ὀσφρηνάμενος τῆς κνίσσης. 1054. Κᾶπαγε ἀπὸ τῆς ὀσφύος] ἄπαγε τὸν ὄβελόν, ἵνα μὴ παραβλάβῃς τὴν ὀσφύν, ἐν ἣ μαντευόμεθα. 1055. Ἡ κέρκος ποιεῖ καλῶς] καλὰ σημεῖα δείκνυσι. 1057. Ἄγε οὖν ἀπάρχου] δὸς τὰς ἀπαρχὰς τῶ θεῶ, καὶ ἐμοὶ τῶ μάντη τὰ νομιζόμενα. 1059. Πολλὰ πράττεις] πολλὰ πολυπραγμονεῖς, καίτοι ἀγνοοῦμενος ὑφ' ἡμῶν. 1061. Ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται] οὐ μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν ὡς μάντις ἐθέλει συμβουλευεῖν τι, ἵνα καὶ αὐτὸς μετὰσχῃ τῶν θυμάτων· ἀντίκειται δὲ τὸ τοῦ Ὀμήρου· Ἄλλ' ἄγε τέμνετε μὲν γλώττας· διὸ καὶ ἡ ἀπό-

ΙΕΡ. Ἄλλ' οἷσθ' ὃ δρᾶσον;

ΟΙ. Ἦν φράσης.

ΤΡΥ. Μὴ διαλέγου

Νῶν μηδέν. Εἰρήνη γὰρ ἱερά θύομεν.

ΙΕΡ. ὦ μέλει θνητοί, καὶ νήπιοι —

ΤΡΥ. Ἐς κεφαλὴν σοι.

ΙΕΡ. Οἷτινες, ἀφραδίησι θεῶν νόον οὐκ ἄτοντες, 1065

Συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις —

ΟΙ. Αἰβοῖ, βοῖ.

ΤΡΥ. Τί γελᾷς;

ΟΙ. Ἦσθην χαροποῖσι πιθήκοις.

ΙΕΡ. Καὶ κέφοι τρήρωνες ἄλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,

ὦν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες.

ΤΡΥ. Εἶθε σου εἶναι.

ὦφελεν ὦ ἰαζῶν, οὕτως ἰσχυρὸς ὁ πλεύμων. 1070

ΙΕΡ. Εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,

Μηδὲ Βάκισ θνητοῦς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτὸν —

ΤΡ. Ἐξώλης ἀπόλοι' εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.

ΙΕΡ. Οὐπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,

Ἄλλὰ τότε πρῶτον —

κρίσις, Μεμνήμεθα, ὃ ἐστὶν ἴσμεν ταῦτα. 1065. Ἐς κεφαλὴν σοι] τρεπέσθω τὸ Μέλει· δοκεῖ γὰρ κατὰρα εἶναι. 1066. Χαροποῖσι πιθήκοις] τὸ μὲν χαροπὸς τὸ βλοσυρὸν καὶ σκυθρωπὸν καὶ φρικῶδες δηλοῖ τῶν Λακεδαιμονίων· τὸ δὲ πιθήκοις ἐκὼν ἀντὶ τοῦ λέουσιν ἔνοστοι. 1068. Κέφοι] θαλάσσιον τοῦτο ὄφρυον εὐαπάτητον· κοῦφοι, εὐήθεις, δειλοὶ, ὡς πειθόμενοι ἄλωπεκιδεῦσιν, ὃ ἐστὶ τοῖς τῆς ἀλώπεκος σκύμοις· τοιοῦτους γὰρ δολίους ἐθέλει τοὺς Λακεδαιμονίους. 1070. Οὕτως ἰσχυρὸς] ὡσπερ τὰ σπλάγγνα ταῦτα· διὰ δὲ τοῦ Λ ὁ πλεύμων, κοινῶς δὲ πνεύμων. 1071. Νύμφαι] αἱ τῆς μαντείας ἔφοροι· εἰ μὴ αὐταὶ ἐξαπάτου Βάκιν (μάντις οὗτος, ὡς καὶ πρότερον δεδήλωται) ὃ δὲ αὐτὸς τὸς ἀνθρώπους, καὶ πάλιν αἱ Νύμφαι ἐκεῖνον. Ἐνταῦθα δὲ, ὡς ταῦτά παλλιλλογούντα καὶ στρέφοντα διακόπτει αὐτὸν ὁ Τρυγαῖος, εἰπὼν, ἀπόλοι· καὶ οὕτω μεμνήμεκον ὁ λόγος ἀναπόδοτος· τὸ δὲ Βακίζων, τὸ πολ- λάκις ἐπαναλαμβάνειν τὸν Βάκιν δηλοῖ. 1074. Εἰρήνης δεσμὰ ἀναλῦσαι] διαλῦσαι· ἔδει γὰρ κεῖσθαι ἔτ' αὐτὴν ἐν τῷ ὄργματι καθεργμένην.

- TR. Τοῖς ἀλσί γε παστέα ταυτί. 1075
- IEP. Οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσι
 Φυλόπιδος λήξαι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὕμεναιοι·
 Ἔως ἢ σφονδύλη φεύγουσα, πονηρότατον βδεῖ,
 Χ' ἢ κώδων ἀκαλανθίς ἐπειγομένη, τυφλὰ τίκτει,
 Τουτάκις οὐπω χρῆν τὴν εἰρήνην πέποιθῆσθαι. 1080
- TR. Ἄλλὰ τί χρῆν; ἡμᾶς οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας,
 Ἡ διακαυνιάσαι, πότεροι κλαυσούμεθα μείζω,
 Ἐξὸν σπεισαμένους κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;
- IEP. Οὐ ποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
- TR. Οὐ ποτε δειπνήσεις τοῦ λοιποῦ γ' ἐν Πρυτανείῳ, 1085
 Οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν·
- IEP. Οὐδέποτε ἂν θείης λείον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
- TR. Ἄρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσῃ;
- IEP. Ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
- TR. Ὅνπερ κάλλιστον δῆπου πέποιθκεν Ὅμηρος. 1090
 Ὡς οἱ μὲν. νέφος ἐχθρὸν ἀπώσάμενοι πολέμοιο,
 Εἰρήνην εἴλοντο, καὶ ἰδρύσανθ' ἱερείῳ.

1075. Τοῖς ἀλσί παστέα] ἀλῶν δεῖται· ἀηδῆ γὰρ ταῦθ' οὕτως ὡμὰ ὄντα· διέκοψε καὶ πάλιν τὸν λόγον τοῦτοις. 1077. Φυλόπιδος] βοῆς, θορύβου τῆς μάχης· τὸ δὲ ὕμεναιοί, εἰς γάμον λάβη δηλοῖ· ἐστὶ δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν· Λύκος οἶν ποιμανεῦσαι καὶ Ὅμηρος·

» Ὡς οὐκ ἐστὶ λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά·

» Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄνδρες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσι·

1078. Σφονδύλη] ζωῦφιόν τι, φασί, σίλφη καλούμενον, ἢ κινουμένη, βαρῶς ὄζει· ἢ ἐν πόαις ἴσως διαιτουμένη, ὁμοία οὔσα κόρῃ, ἢ καὶ ἡ κόρις αὐτή. 1079. Κώδων ἀκαλανθίς·] ἐπὶ κυνὸς ἐξέλαβε τοῦτο διὰ τὸ ὑλακτικὸν καὶ κρακτικόν· ἐκ δὲ τῆς παροιμίας, Ἡ κύων σπεύδουσα, τυφλὰ τίκτει· Πεπύκνωται δὲ ταῦτ' ἀσαφεία κατὰ μίμησιν τῶν χρησμῶν. 1080. Τουτάκις] κατὰ τοσοῦτον. 1081. Ἄλλὰ τί ἐχρῆν;] ἐχρῆν ἡμᾶς πολεμοῦντας διακληρῶσαι, πότεροι πεισόμεθα μείζω κακά; 1085. Ἐν πρυτανείῳ] οἱ γὰρ μάντιες, ὡς ἐν πολέμῳ χρήσιμοι ὄντες, εἶχον σίτησιν ἐν τῷ Πρυτανείῳ. 1086. Ἐπὶ τῷ πραχθέντι] τῷ γενέσθαι τὴν εἰρήνην. — Τραχὺν δ' ἐχῖνον αὐθὶς τοὺς Λακκεδαιμονίους, ὡς καὶ τὸν καρκίνον, ἐνοεῖ. 1092. Ἰδρύσαντο

- Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 Ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὄδον ἡγεμόνευον·
 Χρησμολόγῳ δ' οὐδείς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν. 1095
- IEP. Οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.
 TP. Ἄλλ' ὁ σοφός τοι, γῆ Δί', Ὀμηρος δεξιὸν εἶπεν·
 Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
 Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
- IEP. Φράζεο δὴ, μή πως σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας 1100
 Ἴκτινος μάρψῃ.
- TP. Τουτί μέντοι σὺ φυλάττου,
 Ὡς αὐτός φοβερός τοῖς σπλάγχχοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
 Ἐγχει δὲ σπονδῆν, καὶ τῶν σπλάγχγων φέρε δευρί.
- IEP. Ἄλλ', εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ μαυτῶ βαλανεύσω.
 TP. Σπονδῆ, σπονδῆ. 1105
- IEP. Ἐγχει δὴ κἀμοί, καὶ σπλάγχγων μοῖραν ὄρεξον.
 TP. Ἄλλ' οὐπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν.
 Ἄλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.
 Ὡ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
- IEP. Πρόσφερε τὴν γλῶτταν.
 TP. Σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκε. 1110
- IEP. Σπονδῆ

ἱερείῳ] ὅ ἐστιν οὐ χύτραις, ὡς ἀνωτέρω. 1094. Ἐγὼ δὲ ὄδον ἡγεμόνευον] ἐγὼ δὲ τῶν ἱερείων προκατηρξάμεν, μηδενὸς χρησμολόγου δεόμενος· οὐδ' ὅτῳ δῶ κώθωνα εἰς σπονδῆν. 1099. Ἐπιδημίου] τοῦτο μὲν ἐμφυλίου σημαίνει· λαμβάνει δὲ τοῦνομα γενικώτερον, ὡς ὁμοφύλων καὶ ὁμογλώσσων τῶν Ἑλλήνων ὄντων. 1101. Ἴκτινος] ἢ ἰκτίνος, ἱέραξ· ἐστὶ δὲ τὸ αἰνίγμα εἰς τὸν Λάκωνα. 1102. Ὡς φοβερός] λέγει δὲ τὸν ἰκτινον φοβερὸν ὡς σαρκοφάγον, ἐν ᾧ Τρυγαῖος σάρκας καὶ σπλάγχνα ἐσθίει ἡδῆ· ὡς εἰ ἔλεγεν, ἰδοὺ ἐγὼ νῦν εἰμι ἰκτινος ἐν τοῖς σπλάγχχοις· Ἐγχει δὲ σπονδῆν, φέρε σῖνον· οἱ μὲν γὰρ εὐωχοῦνται, ὁ δὲ ταλαίπωρος Ἰερακλῆς, λιχνευόμενος ἀτενίζει. 1104. Βαλανεύσω] ὡς ὁ βαλανεύς ἐν τῷ βαλανεῖ ἰσχυρῶς ὕδωρ, οὕτω δότε κἀμοί σπένδειν ἐνταῦθα. 1107. Οὐπω φίλον] ἀναφέρεται δὲ ταῦτ' ἀνωτέρω στίχ. 1076.— 1110. Πρόσφερε τὴν γλῶτταν] χωρὶς γὰρ τῶν σπλάγχγων παρετίθετο ἡ γλῶσσα.— Σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ ἀπένεγκε, ἀπόπεμ-

- ΤΡΥ. Καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὴ θᾶπτον.
 ΙΕΡ. Οὐδεὶς δώσει μοι τῶν σπλάγχχνων;
 ΤΡΥ. Οὐ γὰρ οἶόν τε
 Ἡμῖν πρὶν διδόναι, πρὶν καὶ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
 ΙΕΡ. Ναὶ πρὸς τῶν γονάτων.
 ΤΡΥ. Ἄλλως, ὦ τάν, ἰκετεύεις.
 Οὐ γὰρ ποιήσεις λειῶν τὸν τραχὺν ἐχίνον. 1115
 Ἄγε δὴ, θεαταί, δεῦρο συσπλαγχνεύετε
 Μετὰ νῶν.
 ΙΕΡ. Τί δ' ἔγωγε;
 ΤΡΥ. Τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.
 ΙΕΡ. Οὐ τοι, μὰ τὴν Γῆν, ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
 Ἄλλ' ἀρπάσομαι σφῶν αὐτά. κείται δ' ἐν μέσῳ.
 ΤΡΥ. Παῖ, παῖε, παῖε τὸν Βάκιν.
 ΙΕΡ. Μαρτύρομαι. 1120
 ΤΡΥ. Κᾶγωγ', ὅτι τένης εἶ σὺ κάλαζών ἀνὴρ.
 Παῖ' αὐτὸν, ἐπέχων τῷ ξύλω τὸν ἀλαζόνα.
 ΟΙ. Σὺ μὲν οὖν ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κωδίων,
 Ἄ λάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
 Οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι', ὦ θυηπόλε; 1125
 Ἦκουσας; ὁ κόραξ οἶος ἦλθ' ἐξ Ὀρεοῦ.
 Οὐκ ἀποπετήση θᾶπτον εἰς Ἐλύμνιον;
 ΧΟΡ. Ἦδομαι, ἦδομαι,
 Κράνους ἀπηλλαγμένος,
 Τυροῦ τε καὶ κρομμύων. 1130

ψον, ἀπόστηθι ἐντεῦθεν. 1111. Λάβε καὶ ταυτὶ·] τίν' ἂν εἶεν, ἃ αὐ-
 τῷ δέδωκε, τεκμήρασθαι οὐκ ἔχω. 1113. Πρὶν καὶ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ] ἴδε
 ἀνωτέρω (στίχ. 1077): ἀντιπαίζει γὰρ τοῖς ὀνόμασιν. 1114. Ἄλλως ὦ
 τάν·] ὦ μάταιε· οὕτω γὰρ λαμβάνεται αἶε ἐπὶ δυσαρρεσκείας τὸ ὦ τάν κἂν
 τοῖς πεζοῖς· οὕτω καὶ Δημοσθένης· Ἄλλ' ὦ τάν, οὐχὶ βουλήσεται· τὸ δὲ
 Ἐχίνον ἀναφέρεται καὶ τοῦτο τοῖς εἰρημένοισι (1087).— 1124. Ἐκβολβιῶ]
 ἐκρίζωσω, ὡσπερ βολβῶν, κρόμμυον τοῦτο ἄγριον· Κόρακα δὲ εἶπε διὰ τὸ
 ἀρπακτικὸν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὁ ἐξ Ὀρεοῦ (ἴδε 1048) χρησμολόγος· τὸ δ' Ἐ-

Οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
 Ἄλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων
 Μετ' ἀνδρῶν ἐταίρων φίλων,
 Συγκέας τῶν ξύλων, ἅττ' ἂν ἦ
 Δανότατα τοῦ θέρους

1135

Ἐκπεπιεσμένα,
 Κάνθρακίζων τοῦ ῥεθίνθου,
 Τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
 Χάμα τὴν Θραῦτταν κινῶν,
 Τῆς γυναικὸς λουμένης.

1140

Οὐ γὰρ ἔσθ' ἤδιον, ἢ τυχεῖν μὲν ἦδη ἴσπαρμένα,
 Τὸν θεὸν δ' ἐπιψεκάζειν, καὶ τιν' εἰπεῖν γείτονα·

Εἰπέ μοι, τί τῆνικαῦτα δρῶμεν, ὦ Κωμαρχίδῃ;
 Ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.

Ἄλλ' ἄφαυε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίρι-
 κας,

1145

Τῶν τε πυρῶν μίξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,
 Τὸν τε Μανῆν ἢ Σύρα βωστρησάτω τοῦ χωρίου.
 Οὐ γὰρ οἶόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
 Οὐδὲ τυντλάζειν, ἔπειδ' ἡ παρδαχὸν τὸ χωρίον·

λύμνιον ἄδηλον ποῦ ἐστὶ. 1132. Πρὸς πῦρ διέλκων] διατρίθων· ὡς φαμεν, ὁ δεῖνα πέμπτον καὶ τριακοστὸν ἔλκει ἔτος. 1134. "Ἄττ' ἂν ἦ δανώτατα] ξηρότατα, οἷα ῥαδίως καίεσθαι, ἐκκεκομένα τοῦ θέρους καὶ ἐπισεσωρευμένα· Κάνθρακίζων τοῦ ῥεθίνθου, ὅπτων ῥεθίνθους (εἰ μὴ καὶ ἕτερόν τι αἰσχροὺν ἔννοεῖ) καὶ φηγοῦ βαλάνους· ἔστι γὰρ φηγοῦ (ὃ ἐστὶν εἶδος δρυὸς) βάλανος, ὃς φρυγόμενος τῷ πυρὶ, ὁμοίος ἐστὶ καστάνφ. 1141. "Ἡ τυχεῖν ἴσπαρμένα] οὐδὲν εὐφραίνει, φησί, τὸν γεωργόν, ὅσον ἔχειν μὲν τὴν χώραν ἦδη ἴσπαρμένην, τὸν δὲ θεὸν ἄνωθεν ὑετὸν μέτριον ἐπιρραίνειν. 1143. Κωμαρχίδῃ] κωμάρχη, δήμαρχε· οὕτω τὰ τοιαῦτα παρασχηματίζει. 1145. "Ἄφαυε τῶν φασήλων] φρύξον μέρος τῶν φασήλων (φασολίων), μίξασα ἐν αὐτοῖς καὶ τῶν πυρῶν, ἐξεγενοῦσα δὲ καὶ σύκα· καὶ ἡ Σύρα καλεσάτω τὸν Μανῆν ἐκ τοῦ χωρίου· τὸ δὲ οἰναρίζειν τὸ παρ' ἡμῖν βλαστολογεῖν ἐστίν, ὃ ἐστὶ περιαίρειν τῆς ἀμπέλου τὰ περιττά, οἶον τὰς τε κεφαλὰς καὶ τὰς ἐλικας· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Τυντλάζειν χρίειν ἐστὶ τὰ κλίματα περὶ πηλῶ· ἢ

Κἄξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω· 1150

Ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῶα τέτταρα,

Εἴ τι μὴ ἔξηνεγκεν αὐτῶν ἢ γαλῆ τῆς ἐσπέρας·

Ἐφόρει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἅττα, κἄκυδοιδόπα·

Ἦν ἐνεγκ', ὦ παῖ, τρί' ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ πατρὶ.

Μυρόρινας αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων· 1155

Χάμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω,

Ὡς ἂν ἐμπίη μεθ' ἡμῶν,

Εὖ ποιῶντος, κῶφελουόντος

Τοῦ θεοῦ τάρωματα.

HMIX.

Ἦνίχ' ἂν ἀχέτας

1160

Ἄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον,

Διασκοπῶν ἥδομαι

Τὰς Δημνίας ἀμπέλους.

Εἰ πεπαίνουσιν ἡδῆ·

Τὸ γὰρ φῖτυ πρῶον φύει·

1165

Τόν τε φήληχ' ὄρων οἶδαίνοντ'.

Εἴθ' ὀπόταν ἦ πέπων,

Ἐσθίω, κἄπέχω,

Χάμα φήμ', ὦραι φίλαι· καὶ

Τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι·

1170

Κἄτα γίγνομαι παχὺς

Τηνικαῦτα τοῦ θέρους

πηλοπατεῖν, ἐν ὑγρῷ καὶ παρδακῷ χωρίῳ πατεῖν. 1150. Κἄξ ἐμοῦ] ἐκ τῆς ἐμῆς οἰκίας· πυός δὲ τὸ πρῶτον τοῦ ζώου γάλα, ὃ θερμαινόμενον πήγνυται. 1153. Κἄκυδοιδόπα] κτύπον καὶ θόρυβον ὡς ἐν κυδοιμῷ ἐποίει. 1156. Τῆς αὐτῆς ὁδοῦ] ἐν παρέργῳ καλεσάτω. 1159. Τάρωματα] τὰ ἀροτριώματα, εἰ μὴ καὶ τοὺς καρπούς ἐννεαεῖ· ἔδει γὰρ ἐκείνως διὰ τοῦ Ὁ γράφεισθαι, εἰ μὴ ἐκ συναλοιφῆς τινος ἐκτελείναιτο. 1160. Ἀχέτας] ὁ μουσικός τέστιξ. 1165. Τὸ φῖτυ] τὸ φυτὸν ἐκεῖ πρῶτον φύει· Φήλαξ δὲ τὸ σῦκον, ὃ δοκεῖ μὲν πεπάσθαι, ψεύδεται δέ· διὸ καὶ οἱ ἐξαπατῶντες φήληχες κέκληνται· καὶ ῥήμα φηλεῖν. 1168. Κἄπέχω] ἔχω, προσφέρω τῷ στόματι, ὡσπερ καὶ ἡ τροφὸς ἐπέχει τὸν μαστὸν τῷ παιδίῳ. 1170. Κυκῶμαι] κυ-

Μᾶλλον, ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων,
 Τρεῖς λόφους ἔχοντα, καὶ φοινικίδ' ὄξειαν πάνυ,
 Ἦν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν. 1175
 Ἦν δέ που δέη μάχεσθαι ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
 Τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα χεζικηνικόν.
 Κατὰ φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἵππαλεκτρῶν,
 Τοὺς λόφους σείων ἐγὼ δ' ἔστηκα λινοπτῶμενος.
 Ἦνίκα δ' ἂν οἴκοι γένωνται, ὀρῶσιν οὐκ ἀνασχετὰ, 1180
 Τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω
 Ἐξαλείφοντες δις ἢ τρίς. Αὐριόν γ' ἔσθ' ἡ ἕξοδος.
 Τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ἦδειν ἐξίων.
 Εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίωνος,
 Εἶδεν αὐτὸν, κάπορῶν ἔθει κακὸν βλέπων ὀπόν. 1185
 Ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους ὀρῶσι· τοὺς δ' ἐξ ἄστεος
 Ἦπτον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν ῥιψάσπιδες.

κεῶνα ἐκ θυμοῦ ποιῶ· μετὰ γὰρ τὴν ὀπίραν. ὡς εἴοικεν, ἐκυκῶντο.
 1173. Ταξίαρχον προσβλέπων] ἄμεινον, φησιν, εὐφραίνεσθαι γεωργουῦντας, ἢ
 πρὸς τὸν ταξίαρχον ἐν μάχαις βλέπειν· δὲ φοινικὴν περιβεβλημένος τρίλο-
 φον περικεφαλαίαν, φησὶν ἐκ Σάρδεων τὸ χρῶμα αὐτῆ εἶναι· ἀλλ' ἐν τῇ
 μάχῃ αὐτὸς ὠχρία. χρῶμα μεταλαμβάνων οὐ Σαρδιανικόν, ἀλλὰ χεζικηνι-
 κόν. Τοῦτο δ' οὖν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ γράφεται Κυζικηνικόν. 1178. Ἴππαλε-
 κτρῶν] ἵππάετος, μυθικὸν ζῶον. 1179. Λινοπτῶμενος] παγιδευόμενος καὶ
 παρατηρούμενος, ὥσπερ τὰ θηρία ἐν τοῖς λίνοις καὶ δικτύοις, ὑπὸ τῶν ἐχ-
 θρῶν. 1181. Τοὺς μὲν ἐγγράφοντες] ἐν τῷ καταλόγῳ πρὸς ἐκστρατεῖαν·
 τοὺς δὲ ἐξαλείφοντες· βούλεται δὲ δεικνύειν τούτοις, ἅπερ πάσχουσιν οἱ φι-
 λήτυχοι γεωργοὶ ἐν καιρῷ ἐκστρατείας ὑπὸ τῶν ἀρχόντων. 1183. Οὐ γὰρ
 ἦδειν] ἐπὶ τρίτου προσώπου τοῦτο μᾶλλον λαμβάνοιτο, ἀντὶ τοῦ ἦδει· συνε-
 φέλκεται δὲ σπανίως τὸ Ν· καθάπερ τὸ, Ὅ δὲ θεὸς ἡμῖν οὐ προσήειν.
 1184. Πανδίωνος] δέκα ἀνδριάντες ἐπώνυμοι ἦσαν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν ἀρ-
 χαίων βασιλέων· ἐν οἷς ἦσαν οἱ κατάλογοι τῶν στρατευσίμων· Ἐρχεται οὖν
 πρὸς τοῦτον ὁ ταλαίπωρος γεωργός, καὶ ὀρᾷ ἑαυτὸν καταγεγραμμένον· κἀν-
 τεῦθεν, θεῖ κατηφές καὶ πικρὸν ὀρῶν· σύνηθες δὲ ἡ φράσις, πικρὸν βλέπων,
 δξύ βλέπων, πῦρ βλέπων, ἀηδές, βλοσυρὸν, ἄγριον, δξύ, νάπυ, ὀρίγανον
 βλέπων καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς τῆς περιστάσεως τῆς ποιότητος μεταλαμβάνουσα.

Ἦν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἦν θεὸς θέλη.

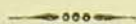
Πολλὰ μὲν δὴ μ' ἠδίκησαν,

Ἦντες οἴκοι μὲν λέοντες,

1190

Ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ, ΔΟΦΟΠΟΙΟΣ, ΘΩΡΑΚΟ-
ΠΩΔΗΣ, ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ, ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ, ΔΟΥΡΥΞΟΟΣ,
ΠΑΙΣ ΔΑΜΑΧΟΥ, ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ, ΧΟΡΟΣ.

ΤΡ. Ἰού, ἰού.

Ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.

Ἐχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·

Πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελος ἔστ' αὐτῆς ἔτι.

1195

Ἐπειτ' ἐπέισφερε τὰς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας,

Καὶ τῶν λαγῶων πολλὰ, καὶ τοὺς κολλάβους.

ΔΡΕΠ. Ποῦ, ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν;

ΤΡ. Ἐναβράττω κίχλας.

ΔΡΕΠ. ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαί', ὅσ' ἡμᾶς τὰ γαθὰ

Δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ

1200

Οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου.

Νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν αὐτ' ἐμπολῶ·

Ὅδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς.

Ἄλλ', ὦ Τρυγαίε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε.

Καὶ τῶν δ' ὅ,τι βούλει, προῖκα καὶ ταυτὶ δέχου. 1205

1194. Ἐχε] λάβε· περικεφαλαίας λόφον δίδωσι τῷ οἰκῆτῃ ἀποκαθαίρειν τὰς τραπέζας. 1197. Τὰς ἀμύλους] εἶδος πλακοῦντος ἐξ ἀμύλου κατεσκευασμένου· ὁμοίως δὲ καὶ κολλάβους ἀπίσκους τινάς, οὓς καὶ κολλύρας καλοῦσι. 1198. Ποῦ Τρυγαῖος] ἐναυθὰ ἔρχονται οἱ τεχνῖται, οἱ μὲν τῶν τῆς εἰρήνης ἔργων, χαίροντες· οἱ δὲ τῶν πολεμικῶν, λυπούμενοι. 1201. Κολλύβου] οὐδὲ διὰ τοῦ ἐλαχίστου νομίσματος, κέρματος, ὀβολοῦ. 1203. Ὅδὶ]

- Ἄφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμασθα, κἀκερδαίνομεν,
Τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.
- ΤΡ. Ἴθι νυν, καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ', εἴσιτε
Ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὕτωσὶ
Οὐπλῶν κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται. 1210
- ΛΟΦ. Οἴμ', ὡς προθέλυμνόν μ', ὦ Τρυγαί', ἀπώλεσας.
- ΤΡ. Τί δ' ἐστίν, ὦ κακόδαιμον; οὐ τι που λοφᾶς;
- ΛΟΦ. Ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
Καὶ τουτουῖ, καὶ τοῦ δορυξοῦ κεινοῦ.
- ΤΡ. Τί δῆτα τουτοιῖνι καταθῶ σοι τοῖν λόφωιν; 1215
- ΛΟΦ. Αὐτὸς σὺ τί δίδως;
- ΤΡ. Ὅτι δίδωμι; αἰσχύνομαι.
Ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμα πολὺν ἔχει πόνον,
Δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
Ἴν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτουῖ.
- ΛΟΦ. Ἐνεγκε τοῖνον εἰσίων τὰς ἰσχάδας. 1220
Κρεῖττον γὰρ, ὦ τάν, ἔστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν.
- ΤΡ. Ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας·
Τριχορῥυεῖτον, οὐδὲν ἐστόν. τὼ λόφω
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.
- ΘΩΡ. Τί δαὶ δεκάμνω τῷδε θώρακος κύτει, 1225
Ἐνημμένω κάλλιστα, χρῆσομαι τάλας;

δείκνυσιν ἕτερον πλησίον. 1206. Ἀπεδόμασθα] πεπωλήκαμεν. 1210. Οὐπλῶν] ὁ ὄπλων πωλητής· κατὰ τὸ, τὸ ὄνομα τοῦνομα, ὁ ἐμός οὐμός, καὶ τὰ τοιαῦτα. 1211. Προθέλυμνον] αὐτόπρεμνον, ῥιζηθὸν, ἄρδην. 1212. Λοφᾶς] πάσχεις ἔνεκα λόφωιν μὴ πωλουμένων· κατὰ μίμησιν τοῦτο τῶν ἐκ τῶν τοῦ σώματος πιθῶν γιγνομένων ὡς τὸ ἰδεριῶ, σπληνιῶ καὶ τὰ τοιαῦτα. 1215. Τί σοι καταθῶ] πόσον ἀργύριον καταβάλω τῶν δύο λόφωιν τούτων; 1216. Αἰσχύνομαι] καὶ δίδωμι· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ σφήκωμα (τὸ πλεκτὸν μέρος τῆς περικεφαλίας) γέγονε μετὰ πόνου, δίδωμί σοι τρεῖς χοίνικας ἰσχάδων· χρήσιμοι γὰρ ἔσονται μοι πρὸς τὴν τῆς τραπέζης ἀποκαθαρσιν. 1223. Τριχορῥυεῖτον] παρατηρήτας ἄμεινον ὁ Τρυγαῖος τοὺς λόφους, εὔφρον αὐτοὺς ἀποβάλλοντας ἄνωθεν τὰς ἰππελοὺς τρίχας, ὡς σεσαθρωμένους ὑπὸ τοῦ χρόνου· διὸ ἀποπέμπεται αὐτοὺς εἰς κόρακας. 1226. Ἐνημ-

- ΤΡ. Οὗτος μὲν οὐ μὴ σοι ποιήσει ζημίαν.
 Ἄλλ' αἰρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας.
 Ἐναποπατεῖν γὰρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ—
- ΘΩΡ. Παῦσαι μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι. 1230
- ΤΡ. ὦδὶ, παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς;
- ΘΩΡ. Ποία δ' ἀποψήσῃ ποτ', ὦ μαθέστατε;
- ΤΡ. Τηδί, διεις τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμίας,
 Καὶ τῆδ'—
- ΘΩΡ. Ἄμ' ἀμφοῖν δῆτ';
- ΤΡ. Ἐγωγε, νῆ Δία,
 Ἴνα μὴ γ' ἄλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς. 1335
- ΘΩΡ. Ἐπειτ' ἐπὶ δεκάμην χεσῆ καθήμενος;
- ΤΡ. Ἐγωγε, νῆ Δί', ὦ πίτριπτ'. οἶε γὰρ ἂν
 Τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;
- ΘΩΡ. Ἴθι δὴ ἕξενεγκε τὰργύριον.
- ΤΡ. Ἄλλ', ὦ γαθῆ,
 Θλίθει τὸν ὄρρον. ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι. 1240
- ΣΑΛ. Τί δ' ἔγωγ' ἄρα τῆ σάλπιγγι τῆδε χρήσομαι,

μένω κάλιστα] προσηρμοσμένω τῷ σώματι. 1228. Αἰρε] λαβὼν τοῦτον δός μοι τῆς ἰσωνίας, τῆς ἴσης τιμῆς. 1231. Τρεῖς λίθους] βουλούμενος ὡς λα-
 σάνω τῷ θώρακι χρῆσασθαι, φροντίζει καὶ λίθων, οἷς ἐκμάζει τὸν πρωκτὸν·
 τοῦτο δὲ λαμβάνει ἀπὸ παροιμίας λεγούσης·

» Τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ πρωκτὸν ἐκμάζει λίθοι,

» Ἄν ὦσι τραχεῖς· ἂν δὲ λεῖοι, τέσσαρες.

1232. Ποία] ποία δὲ ὁδῷ. ἢ τρύπα ἀπομάξεις τὸν πρωκτὸν; ὁ δὲ ἀποκρί-
 νεται δεικνύων τηδί καὶ τηδί· οἷον ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, διαπερῶν τὴν χεῖ-
 ρα διὰ τῆς θαλαμίας· θαλαμία δὲ λέγεται ἢ ἐν τῷ θαλάμῳ τῆς τριήρους, τού-
 τεστι τῆς ἐσχάτης τάξεως τρύπα, δι' ἧς περᾶται ἢ κώπη· ἴσοι δὲ τοῖς τρυ-
 πήμασι διωρίζοντο καὶ οἱ ἐρέται, οἷς οἱ τριήραρχοι ὠφελον ἀπονέμειν τὸν
 μισθόν, ἔν' οὖν ἐλάττους ἔχωσι τοὺς μισθοδοτούμενους, ἀπέφραττόν τινα τῶν
 τρυπημάτων κέρδους ἕνεκα. Ἐκ γοῦν τῆς ὁμοιότητος τούτων, φησὶν, ὅτι διὰ
 τῆς θαλαμίας ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν διεις τὴν χεῖρα, ἀποψήσει τὸν πρωκτὸν,
 ἵνα μὴ τῷ αὐτῷ τοῖς τριήραρχοις ἐμπέσῃ ἐγκλήματι, ἀποκρύψας τι τῶν τρυ-
 πημάτων. 1240. Θλίθει τὸν ὄρρον] προφάσεως δραξάμενος, ὅτι θλίθει τὸν
 ὄρρον καθημένω ἐπ' αὐτοῦ, ἀποπέμπεται καὶ τοῦτον· ὄρρος τὸ ἔσχατον τῶν

- Ἦν ἐπριάμην δραχμῶν πολλ' ἐξήκοντ' ἐγώ;
 TP. Μόλυβδον ἐς τουτί τὸ κοῖλον ἐγγέας,
 Ἐπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεῖς ὑπόμακρον,
 Γενήσεται σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων. 1245
- ΣΑΛ. Οἴμοι καταγελάς.
 TP. Ἄλλ' ἕτερον παραινέσω.
 Τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἐγγεον
 Ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἤρτημένην
 Πλάστιγγα πρόσθεις, καὶ τὸ σοι γενήσεται
 Τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἰστάναι. 1250
- KP. Ὡ δυσκάρτε δαῖμον, ὦ; μ' ἀπόλεσας,
 Ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτε
 Καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὐτ' ὠνήσεται;
 TP. Πῶλει βαδιζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις.
 Ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν. 1255
- ΔΟΡ. Οἴμοι, ὦ κρανοποί, ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.
 TP. Οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν.
 KP. Ἄλλὰ τί
 Ἐτ' ἐστὶ τυῖσι κράνεσιν ὅ,τι τις χρήσεται;
 TP. Ἐὰν τοιαυτὰσὶ μάθη λαβὰς ποιεῖν,
 Ἄμεινον ἢ νῦν αὐτ' ἀποδώσεται πολὺ. 1260
- KP. Ἀπίωμεν, ὦ δορυξέ.
 TP. Μηδαμῶς, ἐπεὶ
 Τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.

σφρονδύλων παρὰ τῷ πρωκτῷ, τὸ ὀρόπυγιον. 1243. Μόλυβδον ἐγγέας] ὅπως δὲ γενήσεται αὐτῷ χρησιμὸς ἐς τὸ καταβύζειν τὴν μηχανὴν ταύτην μαθεῖν οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τις εἰδείη πρότερον ἔργῳ ἔπειτα καὶ ὁ τρόπος τῆς πολυθρυλλήτου ταύτης παιδείας, κεκαινοτόμηται ἄλλοι' ἄλλως. Κατακτοὶ δὲ κότταλοι αἱ εἰς τὴν λεκάνην καταπίπτουσαι σταγόνες τοῦ οἴνου. 1249. Καὶ τὸ σοι γενήσεται] ἀντὶ τρυάνης, ἔν' ἔχῃς ζυγίσειν, ἃ παρέχεις τοῖς οἰκέταις σῦκα. 1255. Συρμαίαν] ζωμὸς καθαρτικὸς παρ' Αἰγυπτίοις ἢ συρμαία, ἐκ ῥαφάνων κατεσκευασμένη. 1257. Οὗτος] ὁ Κρανοποῖός. 1259. Τοιαυτὰσὶ λαβὰς] λέγων δείκνυσι καὶ τὰς λαβὰς, ὡτάρι' ἄττα, ἔν' ἢ ἐν χρήσει κάδων,

ΔΟΡ. Πόσον δίδως δῆτ' ;

ΤΡ. Εἰ διαπρισθεῖεν δίχα,
 Λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.

ΔΟΡ. Ὑβρίζομεθα. χωρῶμεν, ὦ τὰν, ἐκποδῶν. 1265

ΤΡ. Νῆ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδία γ' ἤδη ἔξερχεται
 Οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα,
 "Αττ' ἄσεται, προναβάλῃται, μοι δοκεῖ.
 'Αλλ' ὅτι περ ἄδειν ἐπινοεῖς, ὦ παιδίον,
 Αὐτοῦ παρ' ἐμέ στάν, πρότερον ἀναβαλοῦ ἴθαδί. 1270

Π. Α. Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα. —

ΤΡΥ. Παῦσαι

'Οπλοτέρους ἄδων, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακῶδαιμον,
 Εἰρήνης οὔσης· ἀμαθὲς γ' εἶ καὶ κατάρατον.

Π. Α. Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες.
 Σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας. 1275

ΤΡ. 'Ασπίδας ; οὐ παύσῃ μεμνημένος ἀσπίδας ἡμῖν ;

Π. Α. Ἐνθάδ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν.

ΤΡ. Ἀνδρῶν οἰμωγὴ ; κλαύση, νῆ τὸν Διόνυσον.

Οἰμωγὰς ἄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.

Π. Α. Ἀλλὰ τί δῆτ' ἄδω ; σὺ γὰρ εἶπέ μοι, οἷς τισι χαίρεις. 1280

ΤΡ. Ὡς οἱ μὲν, δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτ'·

"Αριστον προτίθεντο, καὶ ἄθ' ἠδιστα πάσασθαι.

Π. Α. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ χένας ἵππων

"Εκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθην.

ΤΡ. Εἶεν ἐκόρεσθην τοῦ πολέμου, κατ' ἤσθιον. 1285

ἢ ἀντίλας. 1266. Ὡς τὰ παιδία] τὸ ὄλον οὕτω· τὰ τῶν περιβοήτων Λαμά-
 χου καὶ Κλεωνόμου παιδία ἐξέρχονται δεῦρο, ὡς δοκεῖ μοι, οὐρησόμενα, ἵνα
 ἄπερ μέλλουσιν ἄσειν, προναβάλῃται· ὁ μὲν τοῦ Λαμάχου παῖς ὡς πολεμι-
 κοῦ πατρὸς ὢν, πολεμικὰ ἄδειν βούλεται· ὁ δὲ τοῦ Κλεωνόμου, ὅς ὡς ῥί-
 ψασπις κωμωδεῖται, τάναντία, δειλίας καὶ φυγᾶς· ἐκ γοῦν τῶν παιδῶν εὐ-
 φυῶς κωμωδεῖ τοὺς γεννήτορας. 1271. Ὀπλοτέρων] νέων δυναμένων ὄπλα
 φέρειν· Ὀμηρικὰ δὲ ταῦτα τεμάχια ἀλλ' ἄλλοθεν εἰσηγμένα. 1279. Ὀμφα-
 λοέσσας] ὁ μὲν εἶπεν ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας· μεθῆρμεν δὲ τοῦτο κωμικῶς πρὸς

Ταῦτ' ἄδε, ταῦθ', ὡς ἦσθιον κεκορεσμένοι.

Π. Α. Θωρήσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι.

ΤΡ. Ἄσμενοι, οἶμαι

Π. Α. Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

ΤΡ. Κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις·

Οὐδὲν γὰρ ἄδεις, πλὴν πολέμους. τοῦ καὶ ποτ' εἶ; 1290

Π. Α. Ἐγώ;

ΤΡ. Σὺ μέντοι, νῆ Δί·

Π. Α. Υἱὸς Λαμάχου.

ΤΡ. Αἰβοῖ.

Ἴη γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὲν ἦσθα

Ἄνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.

Ἄπερρῆ, καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ἄδ' ἰόν. 1295

Ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου ἔστι παιδίον;

Ἄσον, πρὶν εἰσιέναι, τί· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι

Οὐ πράγματ' ἄση· σῶφρονος γὰρ εἶ πατρός.

Π. Β. Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνῳ

Ἐντὸς ἀμώμητον κάλλιπον, οὐκ ἐθέλων. 1300

ΤΡ. Εἶπ' ἐμοί, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ἄδεις;

Π. Β. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα—

τὰς οἰμογάς, οἷον ἐγκαρδίους καὶ περὶ τὸν ὀμφαλόν. 1286. Ὡς ἦσθιον κεκορεσμένοι] κύρος εἶεν μόνον, καὶ λέγει ὅ,τι ποτ' ἂν εἶπης. 1287. Θωρήσοντο] ἔπινον μετὰ τὴν παῦσιν. 1292. Εὐβοῖ·] βαβαί· εἶτα ἐγὼ ἠπόρουν, εἰ σὺ ἦσθα Λαμάχου τοῦ βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου· κωμικὴ δὲ ἡ παρονομασία. 1295. Ἰόν] σύναψον τοῦτο πρὸς τὸ παιδίον ἐν οὐδετέρῳ γένει. 1298. Πράγματα] πολέμους λυπηρούς. 1299. Σαίων] καὶ πόλιν Σάϊν λέγουσι γεγονέναι κατὰ τὸ Δέλτα τοῦ Νείλου ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔθνος ἄλλο ἐν Θράκῃ που, ἐφ' οὗς ἐκστρατεύσας καὶ ὁ Ἀρχίλοχος, φασίν, ὁ ποιητῆς, ἔφυγε φοβηθεὶς, ῥίψας τὴν ἀσπίδα· καὶ τοῦτον ἄρα διαβάλλει ἐνταῦθα· ἕτερος δὲ αὐτὸν Ἀρχίλοχον ποιητῆν φησι ταῦτα περὶ ἄλλου· ὁ δὲ νοῦς, τῶν Σαίων τις χαίρει ἔχων τὴν ἐμὴν ἀσπίδα, ἦν ἐγὼ καὶ μὴ ἐθέλων, κατέλιπον ἐντὸς τῶν θάμνων ἀμώμητον. 1301. Ὡ πόσθων] ὑβριστικὸν πρὸς τὸ παιδίον, ὅτι κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ ἄδει πατρός· ἔστι δὲ πόσθων κατ' ἐπέκτασιν τοῦ αἰδοίου. 1302. Ψυχὴν δὲ ἐσάωσα] ἔσωσα τὴν ζωὴν· ἀλλὰ πρὸς αἰσχύνῃν

- ΤΡ. Κατήσχυνας δὲ τοκίων,
 'Αλλ' εἰσώωμεν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς.
 "Οτι ταῦθ', ὅσ' ἦσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος,
 Οὐ μὴ πιλάθη ποτ', ὧν ἐκείνου τοῦ πατρός. 1305
 'Υμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη 'νταῦθα τῶν μενόντων
 Φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν
 'Αλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε,
 Καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθωιν.
 Οὐδὲ γὰρ, ὦ πόνηροι, 1310
 Δευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἣν μὴ τι καὶ μάσωνται.
 ΧΟΡ. 'Ημῖν μελήσει ταῦτά γ' εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σύ φράζων.
 ΤΡ. 'Αλλ', ὦ πρό τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῶων
 'Ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
 Πλακοῦσιν ἐστὶν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις. 1315
 Πρὸς ταῦτα βρούκετ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημί μεταμελήσειν.
 Εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νόμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
 Δᾶδᾶς τε φέρειν, καὶ πάντα λειῶν ξυγχαίρειν, κᾶπι-
 κελεύειν,
 Καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα
 κομίζειν
 'Ορχησαμένους καὶ σπείσαντας, καὶ Ὑπέρβολον 1320
 ἐξελάσαντας.
 Κᾶπειτ' εὐξαμένους τοῖσι θεοῖς
 Διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἑλλησιν,
 Κριθᾶς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς,
 Πάντας ὁμοίως οἶνόν τε πολὺν.
 Σῦκά τε τρώγειν 1325
 Τὰς τε γυναῖκας τίχτειν ἡμῖν
 Καὶ τάγαθὰ πάνθ', ὅσ' ἀπωλέσαμεν,

τῶν τοκίων. 1306. 'Υμῶν τῶν μενόντων] πρὸς τοὺς ἐστιωμένους ταῦτα ὑμῶν ἐστὶ πάντα ταῦτα φλᾶν καὶ σποδεῖν, ὅ ἐστι πάντα καταφαγεῖν] καὶ μηδὲν παραλιπεῖν, ἐμπιπλῶντας ἀμφοτέρως τὰς γνάθους, ἀποσμῆχοντας καὶ ἀπαλείφοντας πάντα. 1314. 'Εμβάλλεσθε] ἐμπλήσατε τὰς ὑμετέρας γνάθους, καταπίνετε προστιθέντες ἐνθῆσεις βρούκετε, μετ' ἤχου τρώγετε. 1317. Τὴν νόμφην ἔξω κομίζειν] τὴν κυρίαν Ὀπώριν νῦν γὰρ βούλεται ἀγαγεῖν αὐτὴν οἴκαδε εἰς ἀγρὸν. 1318. Κᾶπι κελεύειν] συνευφημεῖν καὶ ἀλαλάζειν. 1320. Ὑπέρβολον] ὅν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἐξωστράχισαν. 1327. "Ὅσ' ἀπωλέσαμεν] ἐν τῷ πολέμῳ, ταῦτα νῦν ἀνα-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Λυσιστράτη τις Ἀθήνησι τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Πελοποννησίων, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτῶν γυναικῶν σύλλογον ἐποιήσατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἕλλησιν· ὁμοῖαι δὲ ἀναπέεσσα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάζειν, πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλοισ παύσωνται, τὰς μὲν ἐξωπίους ἐμπριλάς καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφείας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἀπαντᾷ. Συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθοῦσα, καὶ Προβούλου τινὸς μετ' ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὀρμήσαντας, εἶτα δὲ ἀποκρουσθέντος, καὶ διαπυθνανομένου, τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτον, φασίν, ὅτι ἐγκρατεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου, μὴ ἐπιτρέψουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν· δεῦτερον δὲ, ὅτι πολὺ ἄμεινον ταμιεύσονται, καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. Οὗτος μὲν οὖν καταπλεγείς τοῦ θράσους, ὡς τοὺς συμπροβούλους οἴχεται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναῖξι λοιδοροῦνται. Μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μάλα γελοίως δι' ἀκράσιαν ὡς τοὺς ἀνδρας, ἀλίσκονται· ἐγκαρτεροῦσι δὲ, Λυσιστράτης ἰκετευούσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικὸς, παραγίνεται· ἡ δὲ χυτρομοῦσα αὐτὸν, ἐπαγγέλλεται μὲν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει. Ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρά Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς πρότερας γυναῖκας. Συνταχθέντες δὲ σφίσιν (οἱ Ἀθηναῖοι) πρέσβεις αὐτοκράτορας ἀποστέλλουσιν· οἱ μὲν γέροντες εἰς ταῦτ' αὐτῶν ταῖς γυναῖξιν ἀποκαταστάντες, ἕνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι· καὶ Λυσιστράτη τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐκ Λακεδαιμόνος πρέσβεις . . . ὀργῶντας διαλλάττεσθαι προσέλκει· καὶ ἑκατέρους ἀναμνήσασα (τῆς) παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης (εὐνοίας) διαλλάττει ἐν φανερῷ, καὶ ξενίσασα κοινῇ, παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἐκάστοις ἄγροισι. Ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος, τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρξαντος· εἰσηχταὶ δὲ διὰ Καλλιστράτου. Ἐκλήθη Λυσιστράτη παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν.

Α Λ Λ Ω Σ.

Λυσιστράτη καλέσασα τὰς πολιτίδας,
Ἵπέθετο φεύγειν, μηδὲ μίγνυσθ' ἄρρεσιν,
Ὅπως, γενομένης νῦν στάσεως ἐμφυλίου,
Τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον ἀῖρωσιν λόγῳ,

Μένωσί τ' οἴκοι πάντες· ὡς δὲ συνέθετο,
 Τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν·
 Τινὲς δ' ἀπεχώρουν· αἳ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν
 Τάυτων διεβουλεύοντο. κήρυξ ἔρχεται
 Λέγων περὶ τούτων· τῆς δ' ὁμονοίας γενομένης,
 Σπονδὰς θέμενοι, τὸν πόλεμον ἐξέβησαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ΠΑΙΣ.

ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΠΟΔΥΧΑΡΙΔΗΣ.

ΔΙΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΚΑΛΟΝΙΚΗ, ΜΥΡΡΙΝΗ, ΔΑΜΠΙΤΩ.

ΛΥΣ. Ἄλλ' εἴ τις ἐς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
Ἦ'ς Πανός, ἢ πὶ Κωλιάδ', ἢ'ς Γενετυλλίδος,
Οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
Νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή.
Πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμητὶς ἢδ' ἐξέρχεται. 5
Χαῖρ', ὦ Καλονίκη.

ΚΑΛ. Καὶ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη.
Τί συντετάρραξαι; μὴ σκυθρῶπαζ', ὦ τέκτον.
Οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὄφρῦς.

ΛΥΣ. Ἄλλ', ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν,
Καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι. 10
Ὅτι παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσι νενομίσμεθα
εἶναι πανοῦργοι·

ΚΑΛ. Καὶ γὰρ ἐσμέν, νῆ Δία.

1. Βακχεῖον] Ἡ Λυσιστράτη, ἐλθοῦσα εἰς προσκήνιον, καὶ μηδεμίαν τῶν συγκαλεσθεισῶν γυναικῶν εὐροῦσα, ἀδημονεῖ καθ' ἑαυτὴν καὶ φησιν, εἴ τις τὰς γυναῖκας εἰς ἡδονὰς μὲν συγκαλεῖ, πρόθυμοι εἰσι πρὸς τοῦτο, ὡς καὶ καταπατεῖσθαι ὑπ' ἀλλήλων· ἐν δὲ τοῖς σπουδαίοις κωφεύουσιν ὅλως· Βακχεῖον δὲ τοῦ Βάχχου ναὸς καὶ ἡ εορτὴ τῶν Διονυσίων, ἢ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Πανός· Περὶ δὲ τῆς Κωλιάδος καὶ Γενετυλλίδος εἴρηται ἡμῖν (Νεφ. στίχ. 52).—
8. Τοξοποιεῖν] τοῦ μὲν μεριμνῶντός ἐστιν ὑπερτείνειν τὰς ὄφρῦς, καὶ δίχην τόξου σχηματίζειν· τοῦ δὲ σκυθρῶπάζοντος, τοῦναντίον συνάγειν καὶ συστέλλειν· εἴη ἂν οὖν ἐνταῦθα ὡς ἐπὶ σκυθρῶπότητος ἐκλαθεῖν τὸ τοξοποιεῖν ἐπὶ τοῦ τείνειν καὶ συστέλλειν συσφίγγειν, οὗ ἐναντίον τὸ ἀνίεναι· τεινόμενα γὰρ τὰ τόξα, συστέλλονται, ὡσπερ αἱ σκυθρῶπάζουσαι τῶν ὄφρῶν· ἀνιέμε-

- ΛΥΣ. Εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε,
 Βουλευσομέναισιν αὐτὰ περὶ φαύλου πράγματος,
 Εὐδουσι, κοῦχ ἤκουσιν.
- ΚΑΛ. Ἄλλ', ὦ φιλότατη, 15
 Ἦξουσι χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος·
 Ἦ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν·
 Ἦ δ' οἰκέτην ἤγειρεν· ἢ δὲ παιδίον
 Κατέκλινεν· ἢ δ' ἔλουσεν· ἢ δ' ἐψώμισεν.
- ΛΥΣ. Ἄλλ' ἕτερα γὰρ ἦν γε τῶνδε προὔργιαλτερα 20
 Αὐταῖς.
- ΚΑΛ. Τί δ' ἐστίν, ὦ φίλη Λυσιστράτη,
 Ἐρ' ὅ,τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
 Τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι;
- ΛΥΣ. Μέγα.
- ΚΑΛ. Μῶν καὶ παχύ;
- ΛΥΣ. Νῆ τὸν Δία, παχύ.
- ΚΑΛ. Κᾶτα πῶς οὐχ ἤκομεν;
- ΛΥΣ. Οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχύ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν. 25
 Ἄλλ' ἐστὶν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον,
 Πολλαῖσιν ἀγρυπνίαισιν ἐρρίπτασμένον.
- ΚΑΛ. Ἦπου τι λεπτόν ἐστι τοῦρρίπτασμένον.
- ΛΥΣ. Οὕτω γε λεπτόν, ὥσθ' ὄλης τῆς Ἑλλάδος
 Ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστὶν ἡ σωτηρία. 30
- ΚΑΛ. Ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γ' ἄρ' οἴχεται.

να δὲ ἀποκαθίστανται εἰς τὸ εὖ φύσει. 17. Ἐκύπτασε] κύπτει, ἐνασχολεῖται, ἐνδιατρίβει. 23. Μῶν καὶ παχύ] ἀκαίρως τοῦτ' ἐνταῦθα δοκεῖ εἰσαχθῆναι· ἀλλὰ μήτι πονηρὸν δηλοῖ τὸ καὶ ἄλλοθι πη (Εἰρ. 1350) κωμικῶς εἰσαχθέν; διὸ καὶ ἐπιφέρει, οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· εἰ γὰρ τοῦτ' ἦν, ταχέως συνέβησαν. 27. Ἐρρίπτασμένον] ὃ ἐγὼ ἐπὶ πολλὰ ρίπτουσα ἐμαυτὴν ταῖς ἀγρυπνίαις, ἀνεῦρον· δύναται δὲ καὶ ὡς ἀπὸ τῆς παροιμίας ἀναρρίπτειν τὸν κύβον λαμβάνεσθαι. 31. Ἐπ' ὀλίγου γ' ἄρ' οἴχεται] εἰ ἐπὶ ταῖς γυναιξίν ἡ σωτηρία, ἐπὶ ξηροῦ ἀκμῆς κεῖται οἴχεσθαι πάντα· τί γὰρ ἄξιον ἔσται παρὰ γυναικῶν

- ΛΥΣ. Ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
Ἡ μηκέτ' εἶναι, μήτε Πελοποννησίους.
- ΚΑΛ. Βέλτιστα τοῖνυν μηκέτ' εἶναι, νῆ Δία.
- ΛΥΣ. Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι. 35
- ΚΑΛ. Μῆ δῆτα πάντας γ'. ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγγέλεις.
- ΛΥΣ. Περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
Τοιοῦτον οὐδέν. ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
Ἦν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
Δ' ἔτ' ἐκ Βοιωτῶν, αἶ τε Πελοποννησίων, 40
Ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
- ΚΑΛ. Τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίαιτο,
Ἡ λαμπρὸν, αἶ καθήμεθ' ἐξηνθισμέναι,
Κροκωτὰ φοροῦσαι, καὶ κεκαλλωπισμέναι,
Καὶ Κιμβερικ' ὀρθοστάδια, καὶ περιβαρίδας; 45
- ΛΥΣ. Ταῦτ' αὐτὰ γάρτοι κᾶσθ', ἃ σώσειν προσδοκῶ,
Τὰ κροκωτίδια, καὶ τὰ μύρα, καὶ περιβαρίδες,
Χ' ἤγχουσα, καὶ τὰ διαφανῆ χιτῶνια.
- ΚΑΛ. Τίνα δὴ τρόπον ποθ' ;
- ΛΥΣ. Ὡστε τῶν νῦν μηδένα
Ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἵρεσθαι δόρυ. 50
- ΚΑΛ. Κροκωτὸν ἄρα. νῆ τὼ θεῶ, γῶ βάψομαι.
- ΛΥΣ. Μῆτ' ἀσπίδα λαβεῖν.
- ΚΑΛ. Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.
- ΛΥΣ. Μῆτε ξιφίδιον.

γεγεννημένον; 34. Βέλτιστα] περὶ τῶν Πελοποννησίων καὶ τῶν Θηβαίων μόνον τοῦτο. 36. Ἐφελε τὰς ἐγγέλεις] τὰς ἀπὸ τῆς λίμνης Κωπαίδος (Ἴδε Εἰρ. στίχ. 1006 καὶ Ἀχαρν. 880).— 37. Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι] οὐ βλασφημήσω, φλυαρήσω· σύ δέ μοι ὑπονόησον, ὃ ἐγὼ παρασιωπῶ. 45. Κιμβερικά] Κιμβερικόν, ὡς ὁ Ἡσύχιος χιτωνίσκου εἶδος πολυτελοῦς, ὃς καὶ στατὸς λέγεται· ὀρθοστάδιος δὲ, ὁ μὴ ζωννύμενος· Περιβαρίδες δὲ, εἶδος γυναικείων ὑποδημάτων. 46. Ταῦτα κᾶσθ'] ταῦτα καὶ ἐστίν, ἃ ἐλπίζω σώσειν τὴν Ἑλλάδα. 48. Χ' ἤγχουσα] καὶ ἡ ἄγχουσα, εἶδος βοτάνης τοῦτο, ὃ καὶ ἔγχουσα λέγεται, ἧς ἡ ῥίζα ἐρυθραίνει ὀπιθῆποτε, καὶ ταῖς γυναῖξιν οἰκεία

- ΚΑΛ. Κτήσομαι περιβαρίδας.
- ΛΥΣ. Ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆσ' ἐχρήν;
- ΚΑΛ. Οὐ γὰρ μὰ Δί', ἀλλὰ πετομένας ἤκειν πάλαι. 55
- ΛΥΣ. Ἄλλ', ὦ μέλ', ὄψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικὰς,
Ἄπαντα ἄρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
Ἄλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνή πάρα,
Οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος.
- ΚΑΛ. Ἄλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
Ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεθήκασ' ὄρθραιοι. 60
- ΛΥΣ. Οὐδ' ἄς προσεδόκων κάλογιζόμενῃ ἐγὼ
Πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
Γυναῖκας, οὐχ ἤκουσιν.
- ΚΑΛ. Ἢ γοῦν Θεαγένους,
Ὡς δεῦρ' ἰοῦσα, τάκάτιον ἀνήρετο.
Ἄτὰρ αἶδε καὶ δὴ σοι προσέρχονται τινες. 65
Αἴδ' αὖθ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ἰοῦ, ἰοῦ.
Πόθεν εἰσίν.
- ΛΥΣ. Ἄναγυρουντόθεν.
- ΚΑΛ. Νῆ τὸν Δία.
Ὁ γοῦν Ἀνάγυρός μοι κεκινήσθαι δοκεῖ.
- ΜΥΡ. Μῶν ὕστεραι πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη;
Τί φῆς; τί σιγᾶς; 70
- ΛΥΣ. Οὐκ ἐπαινῶ, Μυρρίνη,
Ἦμουςαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
- ΜΥΡ. Μόλις γὰρ εὔρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.

εἰς τὰ πρόσωπα. 55. Οὐ μὰ Δία] οὐ γὰρ ἔδει αὐτὰς ὑστερῆσαι, ἀλλὰ, κτλ.
58. Τῶν παράλων] τῶν ἐκ τῆς παραλίας ἐπαρχίας τῆς Ἀττικῆς. 60. Ἐπὶ
τῶν κελήτων] κέλῃς ἵππος, καὶ μικρὸν τι πλοῖον διαβεθηκέναι δὲ τὸ
ἴστασθαι φησι ἀνεωγμένους ἔχοντας τοὺς πόδας· οὐ θαυμαστὸν δὲ, εἴ τι καὶ
κωμικώτερον ταῦτα πεποιήται· καὶ γὰρ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον κέλῃς παρά
τοῖς κωμικοῖς λέγεται, ὡς φασιν. 67. Ἄναγυρουντόθεν] Ἄναγυροῦς· δῆμος
τῆς Ἀττικῆς· ἐνθα ἐφύετο ἀνάγυρος, φυτὸν τοῦτο δυσῶδες, καὶ ταῦτα κινου-
μενον, ἐξ οὗ καὶ παροιμία, μὴ κίνει τὸν ἀνάγυρον, ὅ ἐστι μὴ αὖξανε τὸ

- Ἄλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
- ΛΥΣ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὐνεκα
 Τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν, τὰς τε Πελοποννησίων 75
 Γυναῖκας ἐλθεῖν.
- ΜΥΡ. Πολὺ σύ κάλλιον λέγεις.
 Ἥδ' ἰδὲ καὶ δὴ Λαμπιτῶ προσέρχεται.
- ΛΥΣ. ὦ φιλότατη Λάκκινα, χαῖρε, Λαμπιτοῖ.
 Οἷον τὸ κάλλος, γλυκυτάτη, σοῦ φαίνεται.
 Ὡς δ' εὐχροεῖς, ὧς δὲ σφριγᾶ τὸ σῶμά σου. 80
- Κἄν ταῦρον ἄγχοις.
- ΛΑΜ. Μάλα γὰρ οἶω, ναὶ σιῶ.
 Γυμνάδδομαί γα, καὶ ποτὶ πυγᾶν ἄλλομαι.
- ΛΥΣ. Ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιθίων ἔχεις.
- ΛΑΜ. Ἄπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποφαλάσσετε.
- ΛΥΣ. Ἥδ' ἰδὲ ποδαπὴ σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα; 85
- ΛΑΜ. Πρέσβειρά τοι, ναὶ τῷ σιῶ, Βοιωτία
 Ἴκει ποθ' ὑμέ.
- ΛΥΣ. Νῆ Δί', ὦ Βοιωτία,
 Καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον.
- ΚΑΛ. Καί, νῆ Δία,
 Κομφότατα τὴν βληχῶ γε παρατετιλμένη.
- ΛΥΣ. Τίς δ' ἡτέρα παῖς;

κακόν, λέγων τε καὶ πράττων. 73. Ἄλλά τι πάνυ δεῖ] εἴ τι κατεπείγει μαθεῖν ἡμᾶς, λέγε τοῦθ' ἡμῖν, ὅσαι γε νῦν πάρεσμεν ἤδη. 74. Ὀλίγου ἔνεκα] δι' ὀλίγου χρόνου οὐνεκα ἐλθεῖν. 81. Νῆ Σιῶ] νῆ τοῦς δύο θεοῦς Κάστωρα καὶ Πολυδεύκην, γυμνάζομαί γε καὶ πρὸς πυγῆν ἄλλομαι· δωρικὰ δὲ ταῦτα· τὸ δὲ πυγᾶν (ὃ ἐν ἄλλοις πυγᾶν) ἔχει τι κωμικὸν ἐν τῇ συνοουσίᾳ. 83. Τὸ χρῆμα] αὐξητικόν τι τοῦτ' ἔοικεν ὄν. 84. Ἵποφαλάσσετε] καθάπερ ὑποψηλαφῶσι τὰ ἱερεῖα, εἰ εἰσι παχέα, οὕτω καὶ μετ' αὐτοὺς πολυπραγμονεῖτε. 85. Ἑτέρα] ἡ ἑτέρα νεᾶνις ἢ μετ' αὐτῆς ἐλθοῦσα· Πρέσβειρα, μία τῶν ἐνδοξοτέρων, ἥκει πρὸς ὑμᾶς· Πεδίον, τὸ μέρος τοῦ ποδός, οἶμαι, ὅπου περιτίθεται ἡ πέδη τοῖς κακούργοις. 89. Βληχῶ] καὶ γληχῶ, εἶδος βοτάνης· κωμικὸν δὲ καὶ τὸ ἐφήβαιον, ὅπου ἡ ἦθη, ὃ ἐστὶν ἡ τρίχωσις τῶν αἰδέων.

- ΛΑΜ. Καίᾳ μὲν, ναί σιῶ, 90
Κορινθία δ' αὔ.
- ΛΥΣ. Χαίᾳ, νῆ τὸν Δία,
Δήλη'στιν οὔσα ταυταγὶ τάντευθενί.
- ΛΑΜ. Τίς δ' αὔ ξυναλιάζε τόνδε τὸν στόλον
Τὸν τᾶν γυναικῶν;
- ΛΥΣ. Ἦδ' ἐγώ.
- ΛΑΜ. Μύσιδδέ τοι
ἽΟ,τι λῆς ποθ' ἀμέ. 95
- ΛΥΣ. Νῆ Δί', ὦ φίλη γύναι..
- ΜΥΡ. Λέγε δήτα τὸ σπουδαῖον ὅτι τοῦτ' ἐστί σοι.
- ΛΥΣ. Λέγοιμ' ἂν ἤδη· πρὶν δὲ λέγειν, ὑμᾶς τοῖ
ἐπερήσομαί τι μικρόν.
- ΜΥΡ. ἽΟ,τι βούλει γε σύ.
- ΛΥΣ. Τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
Ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας;
- ΜΥΡ. Εὔ γὰρ οἶδ', ὅτι 100
Πάσαισιν ἡμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνὴρ.
- ΛΥΣ. Ὁ γοῦν ἐμός ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὦ τάλαν,
Ἄπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εὐκράτην.
- ΜΥΡ. Ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλφ.
- ΛΑΜ. Ὁ δ' ἐμός γα, κᾶν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλση πόκα, 105
Πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
- ΛΥΣ. Ἄλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.

90. Χαίᾳ] ἀγαθῆ, εὐγενής. Κορινθία δὲ, ὅ ἐστι πόρνη· πολλαὶ γὰρ αὐτόθι ἦσαν· καὶ ἐδείκνυε ταῦθ' ὡς εἶοικε καὶ ἐξ ὧν ἠκκίζετο· διὸ ἐπιφέρει ἡ Λυσι-
στράτη ἐν εἰρωνείᾳ, Χαίᾳ νῆ Δία· δήλη γὰρ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν καὶ παν-
ταχόθεν. 95. Μύσιδδε] μύθισε, λέγε πρὸς ἡμᾶς ὅτι ποτε βούλει· οὕτω
τραπέντος τοῦ μὲν θ εἰς σ, τοῦ δὲ ζ εἰς δύο δ δωρικῶς. 103. Εὐκράτην]
περὶ οὗ ἡμῖν ἦν λόγος ἀλλαγῆ (Ἰππ. στίχ. 254).— 105. Κᾶν ἐκ τῆς τα-
γῆς] κᾶν ἐκ τῆς τάξεως μικρόν ἔλθη, εὐθὺς ὀπλισάμενος αὐθις, οἴχεται ἀ-
πιών· πόρπαξ δὲ, ἧ ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος, ἧ τὸ κατὰ τὸ μέσον αὐτῆς
σιδήριον, δι' οὗ διοικεῖται. 107. Φεψάλυξ] φέψαλος μικρὸς σπινθήρ μοι-

Ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
Οὐκ εἶδον οὐδ' ὀλισθον ὀκτωδάκτυλον,

Ὅς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη ἑπικουρία. 110

Ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὐροίμ' ἐγώ,
Μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον;

ΜΥΡ.

Νῆ τῷ θεῷ.

Ἐγὼ δὲ γ' ἂν, κἄν εἴ με χρεῖη τοῦγκυκλον
Τουτί καταθεῖσαν, ἐκπιεῖν αὐθήμερον.

ΚΑΔ. Ἐγὼ δὲ γ' ἂν, κἄν ὡσπερ εἰ ψῆτταν δοκῶ 115

Δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θῆμισυ.

ΛΑΜ. Ἐγὼ δὲ καὶ κα ποττὸ Ταῦγετον γ' ἄνω

Ἐλσοίμ', ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.

ΛΥΣ. Λέγοιμ' ἂν οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.

Ἡμῖν γάρ, ὦ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν 120

Ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,

Ἄφεκτέ' ἐστίν—

ΜΥΡ.

Τοῦ; φράσον.

ΛΥΣ.

Ποιήσεται οὖν;

ΜΠΡ. Ποιήσομεν, κἄν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη.

ΛΥΣ. Ἄφεκτέα τοίνυν ἡμῖν ἐστὶ τοῦ πέους.

Τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε;

125

Αὐται, τί μοι μυᾶτε, κἄνανεύετε;

χῶν. 109. Ὀλισθον] μίμημα ἀνδρείου αἰδοίου ἐκ δέρματος· τὸ δὲ σκυτίνη ἐπικουρία κατὰ παρονομασίαν τῆς παροιμίας. Σκυτίνη ἐπικουρία. 113. Τοῦγκυκλον] περίβλημα κυκλωτέρης, ἐπιγονατίς· ἦν ἡ συνήθεια νῦν φουσταγέλαν καλεῖ· τὸ δὲ καταθεῖσαν τὸ εἰς ἐνέχυρον δοῦναι, ἢ πωλῆσαι δηλοῖ. 115 ὡσπερ ψῆτταν] ἰχθύος εἶδος τοῦτο πλατύσωμον κατὰ δὲ τὸ μέσον σφηκῶδες καὶ λεπτόν· ὃ ῥαδίως διέλοι δίχα· βούγλωσσον δὲ τινες τοῦτο λέγουσι· διὸ ἡ Καλονίκη δίχα βούλεται· ἑαυτὴν παρατεμεῖν καὶ τὸ ἦμισυ δοῦναι, εἰ ταῦτα γένοιτο· τὸ δὲ Παρτεμοῦσα, ἐκ μέρους παρατεμοῦσα κατὰ συγχοπὴν. 117. Ἐγὼ δὲ καὶ κα] δωρικὰ δὲ ταῦθ' ὡς ἐκ τῆς Λακαίνης ἐγὼ δὲ καὶ που πρὸς τὸ Ταῦγετον ἀνέλθοιμι ὄρος, ὅθεν δυναίμην ἂν ἰδεῖν τὴν ποθουμένην εἰρήνην. 119. Λέγοιμ' ἂν] νῦν ἐρεῖ αὐταῖς τὸ μυστήριον. 122. Ἄφεκτέ' ἐστίν] ἀπέχεσθαι δεῖ ἡμᾶς. 126. Τί μοι μυᾶτε] δάκνετε τὰ

- Τί χρώς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
 Ποιήσεται, ἢ οὐ ποιήσεται; ἢ τί μέλλετε;
- ΜΥΡ. Οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
- ΚΑΛ. Μὰ Δι' οὐδ' ἔγωγ' ἄρ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω. 130
- ΛΥΣ. Ταυτί σὺ λέγεις, ὦ ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
 Ἔφησθα σαυτῆς καὶν παρατεμεῖν θῆμισυ.
- ΚΑΛ. Ἄλλ', ἀλλ' ὅ,τι βούλει. καὶν με χρῆ, διὰ τοῦ πυρός
 Ἐθέλω βαδίζειν τοῦτο μάλλον τοῦ πέους.
 Οὐδὲν γὰρ οἶον, ὦ φίλη Λυσιστράτη. 135
- ΛΥΣ, Τί δαί σύ;
- ΛΑΜ. Καγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
- ΛΥΣ. Ὡ παγκατάπυγον θήμετερον ἅπαν γένος.
 Οὐκ ἐτός ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν αἱ τραγωδίαί.
 Οὐδὲν γὰρ ἐσμέν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
 Ἄλλ', ὦ φίλη Λάκαινα· σὺ γὰρ εἰς γένη 140
 Μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμα ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἂν
 Συμφήφισαί μοι.
- ΛΑΜ. Χαλεπὰ μὲν, ναὶ τῷ σιῶ,
 Γυναῖκας ἔσθ' ὑπνῶν, ἄνευ ψωλᾶς, μόνας.
 Ὅμως γε μὰν δεῖ· δεῖ γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
- ΛΥΣ. Ὡ φιλότατη σὺ, καὶ μόνη τούτων γυνή. 145
- ΜΥΡ. Εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ', οὗ σὺ δὴ λέγεις,
 Ὅ μὴ γένοιτο, μάλλον ἂν διὰ τουτογι

χείλη, ἢ καταμύετε τοὺς ὀφθαλμούς; ἀκούσασαι γὰρ αἱ γυναῖκες ἀποχὴν συνουσίας, δεινὸν ἐποίησαντο. 131. Ὡ ψῆττα] πρὸς τὸ εἰρημένον ἀνωτέρω ἔλεγχος. 134- Τοῦτου μάλλον τοῦ πέους] οὐκ ἐφεκτέον· οὐχ οἶον τοῦτο οὐ δυνατόν. 137. Παγκατάπυγον] ἀσελγέστατον. — Οὐκ ἐτός οὐκ ἀδίκως ἄρα ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν αἱ τραγωδίαί· οἷον Κλυταιμνήστρας, Ἀερόπης, Φαίδρας, καὶ τῶν τοιούτων. 139 Ποσειδῶν καὶ σκάφη] ὡς περ σκάφος αἶψι ἐν τῇ θαλάσῃ περιφέρεται, οὕτω καὶ ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο φρονοῦμεν, ἢ περὶ συνουσίαν ἔχειν· ἔστι δὲ τοῦτο παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγκυλυνδουμένων τῷ αὐτῷ πράγματι, ἄλλο δὲ μηδὲν ἐννοεῖν ἀνεχομένων. 142. Συμφήφισαί μοι] δὸς τὴν αὐτὴν ἐμοὶ ψήφον. 143. Ὑπνῶν] ὑπνοῦν δωρικῶς ἄνευ πέους.

Γένοιτ' ἂν εἰρήνη;

ΛΥΣ.

Πολύ γε, νῆ τῷ θεῷ.

Εἰ γὰρ καθοίμεθ' ἔνδον ἐντετριμμένοι,

Κἄν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις

150

Γυμναί παρίοιμεν, δέλτα παρατετιλιμένοι,

Στύουσιντ' ἂν ἄνδρες, κἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν,

Ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,

Σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εὔ οἶδ' ὅτι.

ΛΑΜ.

Ὁ γῶν Μενέλαος τὰς Ἑλένας τὰ μᾶλ' ἀπα

155

Γυμνάς παρεσιδὼν, ἐξέβαλ', οἶω, τὸ ξίφος.

ΜΥΡ.

Τί δ', ἦν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μέλει;

ΛΥΣ.

Τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.

ΜΥΡ.

Φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.

Ἐὰν δὲ λαβόντες ἐς τὸ δωματίον βία

160

Ἐλκωσιν ἡμᾶς;

ΛΥΣ.

Ἄντέχου σὺ τῶν θυρῶν.

ΜΥΡ.

Ἐὰν δὲ τύπτωσι;

ΛΥΣ.

Παρέχειν χρὴ κακὰ κακῶς.

Οὐ γὰρ ἐνὶ τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.

149. Ἐντετριμμένοι] ἐψιμμουθιωμένοι. 150. Ἀμοργίνοις] ἀμοργίς ἐστὶν ἐσθῆς λεπτή καὶ χρώματος εὐανθοῦς ἐκ τῆς νήσου Ἀμοργοῦς. 151. Δέλτα παρατετιλιμένοι] δέλτα μὲν τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγεται, τὸ δὲ παρατίλλεσθαι δεδήλωται πολλάκις ἐν τοῖς εἰρημένοις. Στύουσιντο' ἐν ἐκτάσει τοῦ αἰδοίου ἔλθοιεν εἰς ἐπιθυμίαν· προῆλθε δ' οὖν ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα εἰς τὸ ἔσχατον τῆς ἀναίσχυτης, ὥστ' οὐδὲ ἐξηγήσασθαι ταῦτα ἐπὶ τὸ σαφέστερον ἔξεστι. 152. Πλεκοῦν] πλέκεσθαι εἰς συνουσίαν. 153. Τὰ μῆλα] τοὺς μαστοὺς τῆς Ἑλένης ἐνιδῶν προκύψαντας τῆς ἐσθῆτος, εἴλκυσε τὸ ξίφος διὰ τὸ ἀναίσχυτον· ἢ, ὃ καὶ μᾶλλον, ἀπέβαλεν ἂν τὸ ξίφος ἐκ τῆς χειρὸς δι' ἐπιθυμίαν. 154. Τὸ τοῦ Φερεκράτους] ἦν δ' οὗτος Ἀθηναῖος κωμικός· ἢ δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν ταῦτά ποιούντων, ἢ πασχόντων, ἢ καὶ πρότερον· δηλοῖ δὲ αἰσχρὸν τι ποιεῖν ἐς τὸ αἰδοῖον ἀναπληροῦν τὴν συνουσίαν καὶ ἄνευ ἀνδρός· διὸ ἐπιφέρει ἡ Μυρρῆνη, φλυαρία πᾶσα μίμησις. 162. Παρέχειν χρὴ κακὰ κακῶς] εἴ τις τοιαύτη γένοιτο βία, φησί, παρὰ τοῦ ἀνδρός, παρέχειν μὲν χρὴ αὐτῷ ἑαυτὴν εἰς συνουσίαν, ἀλλὰ ἀντρεΐδουσιν παντὶ τρόπῳ, καὶ μόγις, καὶ κακῶς, πράγματα παρέχουσιν· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ πρὸς

- Κάλλως ὀδυνᾶν χρή· κάμελει ταχέως πάνυ
 Ἄπεροῦσιν· οὐ γὰρ οὐδέποτε εὐφρανθήσεται
 Ἄνῆρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικί ξυμφέρῃ. 165
- ΜΥΡ. Εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χ' ἡμῖν ξυνοκεῖ.
- ΔΑΜ. Καὶ τὼς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἄμες πείσομες,
 Παντᾶ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·
 Τὸν τῶν Ἀσαναίων γὰρ μὰν ρυάχετον 170
 Πᾶ καί τις ἂν πείσειεν αὐτὸν μὴ πλαδδιῆν;
- ΛΥΣ. Ἡμεῖς, ἀμέλει σοι, τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
- ΔΑΜ. Οὐχ ἄς σπονδᾶς γ' ἔχωντι ταὶ τριήρεις,
 Καὶ τὰργύριον τῷδυσσον ἢ παρὰ τῷ σιῶ;
- ΛΥΣ. Ἄλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον. 175
 Καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
 Ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
 Ἐως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
 Θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
- ΔΑΜ. Παντᾶ κ' ἔχει· καὶ τᾶδε γὰρ λέγεις καλῶς. 180

ἡδονὴν τοῦτ' ἐστίν, ὃ μὴ καὶ τῇ γυναικί ἡδύ. 167. Σφῶν] ὑμῖν ἐπὶ οὐκοῦ τῇ Λυσιστράτῃ καὶ Λαμπιτοῦ· καίτοι καὶ τὸ Νῶν πολλάκις ἐπὶ πολλῶν, ἐξέλαθε πολλαχῆ. 168. Καὶ τὼς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἄμες πείσομες] ὅλως Δωρικὸν τοῦτο· παραφραστῆον δὲ κατὰ λέξιν ὠδί· Καὶ τοὺς μὲν ἡμῶν ἄνδρας ἡμεῖς πείσομεν κατὰ πάντα δικαίως εἰρήνην ἄγειν· τὸν δὲ τῶν Ἀθηναίων ρυάχετον (συρφετώδη καὶ πολυτάραχον λαόν) πῶς καὶ τις ἂν πείσειε μὴ αὐτὸς πλάζεσθαι καὶ πλανᾶσθαι· πλάζω γὰρ καὶ Δωρικῶς πλάσσω, καὶ Λακωνικῶς ἰδίᾳ πλάδδω, ἐξ οὗ περισπώμενον πλαδδιῶ. 173. Οὐχ ἄς σπονδᾶς ἔχωντι τὰς τριήρεις] ἀντὶ τοῦ, Οὐχ ἄς σπονδᾶς, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κεῖται, Οὐ λισπόπυγας, ὃ ἐστὶ λεπτοὺς τοὺς γλωττοὺς ἔχοντας· οὕτω γὰρ καὶ ἀλλαχῆ τοὺς Ἀθηναίους εἰρηκεῖ· κατὰ γοῦν τοῦτο εἶη ἂν ὁ νοῦς οὗτος· Αἱ τριήρεις οὐκ ἔχουσιν ἐρέτας· Ἀθηναίους καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἄπειρόν ἐστι παρὰ τῇ θεῶ ἐν τῇ ἀκρόπολει; τί οὖν δυνήσεσθε ὑμεῖς ποιεῖν; — Ἐχωντι Δωρικῶς ἀντὶ ἔχουσι.— Τῷδυσσον, τὸ ἄδυσσον, ἄπειρον· ἦν γὰρ ἀργύριον κατατεθειμένον ἐκ τοῦ Περικλέους ἔτι τάλαντα χίλια ἐκ ψήφισματος μὴ κινεῖν ταῦτα, πλην εἰ μὴ τις κίνδυνος ἔλθοι ἐπὶ τὴν πόλιν· τὸ δὲ Ἡ ἐν παρατατικῶ ἀντὶ ἐνεστώτος Ἔστί· ἔγραψα δὲ ἐρωτηματικῶς, εἰ μὴ τι λανθάνει με καὶ τοῦτο, ὡς καὶ ἄλλα πολλά. 179. Θύειν δοκούσαις] κατὰ πρόφασιν θυσίας καταλαβεῖν

- ΛΥΣ. Τί δῆτα ταῦτ' οὐχ' ὡς τάχιστα, Λαμπιτοῖ,
 Ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχη;
- ΛΑΜ. Πάρφαινε μὰν τὸν ὄρκον, ὡς ὁμώμεθα.
- ΛΥΣ. Καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
 Θῆς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα. 185
 Καί μοι δότω τὰ τομῖα τις.
- ΜΥΡ. Λυσιστράτη,
 Τίν' ὄρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς;
- ΛΥΣ. Ὅν τινα;
 Εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φασίν, Αἰσχύλος ποτέ,
 Μηλοσφαγούσας.
- ΜΥΡ. Μὴ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη,,
 Εἰς ἀσπίδ' ὁμόσης μηδὲν εἰρήνης πέρι. 190
- ΛΥΣ. Τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὄρκος;
- ΜΥΡ. Εἰ λευκὸν ποθεν
 Ἴππον λαβοῦσαι, τόμιον ἐντεμώμεθα.
- ΛΥΣ. Ποῖ λευκὸν ἵππον;
- ΜΥΡ. Ἄλλὰ πῶς ὁμοῦμεθα
 Ἡμεῖς;
- ΛΥΣ. Ἐγώ σοι, νῆ Δί', ἦν βούλη, φράσω.
 Θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν, 195
 Μηλοσφαγοῦσαι. Θάσιον οἴνου σταμνίον,
 Ὅμοσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.

τὴν ἀκρόπολιν. 183. Πάρφαινε] δεῖξον τὸν ὄρκον, ὅπως αὐτὸν ποιησόμεθα. 184. Σκύθαινα] δηλόν, ὅτι ὑπηρέτις ἐστὶν αὕτη. 186. Τὰ τομῖα] ἃ καὶ τόμια τὰ εἰς θυσίαν ἔντομα· ἃ γὰρ θύεται εἰς θεοὺς, ἱερεῖα καλεῖται· ἃ δ' εἰς ἀνθρώπους, ἢ καὶ εἰς ὄρκους ἐντέμνεται τόμια καὶ ἔντομα λέγεται. 189. Μηλοσφαγούσας] μῆλα, ὅ ἐστι πρόβατα σφαγιαζούσας· τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Αἰσχύλου παρείσακται· ἢ δὲ Μυρβίνη οὐκ ἀγαθὸν οἰωνὸν τίθεται τὴν ἀσπίδα, τοῦ λόγου περὶ εἰρήνης ὄντος. 193. Ποῦ λευκὸν ἵππον;] ποῖ πορευθεῖσαι ἂν εὔροιμεν τοῦτον; 196. Θάσιον] ἐναλλαγή τὸ σχῆμα ἀντι τοῦ Θασίου οἴνου· τὸ δὲ μὴ ἐπιχεῖν ὕδωρ οὐδὲν συντείνει τῷ λόγῳ, ἢ γέλω-

- ΛΑΜ. Φεῦ δᾶ τὸν ὄρκον. ἄφατον ὧς ἐπαινω.
Φερέτω κύλικά τις ἐνδοθεν καὶ σταμνίον.
- ΛΥΣ. Ὡ φίλταται γυναῖκες, ὄχλος κεράμων ὄσος. 200
Ταύτην μὲν ἂν τις εὐθὺς ἤσθειη λαθῶν.
Καταθεῖσα ταύτην, προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου
Δέσποινα Πειθοῖ, καὶ κύλιξ φιλοτησία,
Τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναῖξιν εὐμενῆς.
- ΜΥΡ. Εὐχρων γε θαῖμα, κάποπυττίζει καλῶς. 205
- ΛΑΜ. Καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἄδῃ, ναὶ τὸν Κάστορα.
- ΛΥΣ. Ἐἴτε πρώτην μ', ὦ γυναῖκες, ὀμνύναι.
- ΜΥΡ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, εἴαν γε μὴ λάχης.
- ΛΥΣ. Λάζουσθε πᾶσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῖ.
Λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί', ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω. 210
'Υμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταῦτά, κάμπεδῶσετε.
Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχός, οὐδ' ἀνὴρ—
- ΜΥΡ. Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχός, οὐδ' ἀνὴρ—
- ΛΥΣ. Ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυχῶς. λέγε.
- ΜΥΡ. Ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυχῶς. παπαί, 215
'Υπολύεται μου τὰ γόνατ', ὦ Λυσιστράτη.

τες χάριν. 198. Φεῦ δᾶ] φεῦ ὦ γῆ· δᾶ γὰρ ἡ γῆ παρὰ Λάκωσιν· ἐπαινεῖ δὲ τούτοις τὸν ὄρκον ὡς θαυμαστὸν, καὶ οὐκ ἔχει λέγειν, ὅσον ἐπιθυμεῖ αὐτὸν ἐπαινεῖν· τὸ γὰρ ἐπαινω ἐφετικόν τι εἶσικεν ὄν. 200. Ὅχλος κεράμων ὄσος] θαυμάζει μὲν ἡ Λυσιστράτη τὰς κύλικας πολλὰς προσενεχθείσας ἅμα· ἠδωμένη δὲ τινὲ τούτων μᾶλλον, ταύτην λαμβάνει, ἐν ἧ θύσει τὸν κάπρον· ὅς ἐστιν ὁ τοῦ οἴνου ἀσκόσ. 203. Δέσποινα Πειθοῖ] εὐχεται τῇ θεᾷ Πειθοῖ, ἢ ὅτι ἔπεισε τὰς ἄλλας συνομοῦσαι γυναῖκας, ἢ ἵνα πείσωσιν ἐξῆς τοὺς ἑαυτῶν ἀνδρας· τὸ δὲ φιλοτησία ἀπὸ τῶν εἰς φιλοτησίαν ἐν τοῖς συμποσίοις εἰς χρῆσιν ἤχουσῶν. 205. Εὐχρων τὸ αἶμα] ὁ οἶνος ἐπειδὴ καὶ τὸν ἀσκὸν ἐκάλεσε κάπρον· κάποπυττίζει, ἀποπτύει, ἐκχεῖ, ὡς λαιμοῦ ἀποκοπέντος, ἀπὸ τοῦ στόματος. 206. Καὶ μὰν ποτόδδει] ἀλλὰ καὶ προσέζει ἡδὲ· κἀκ τούτου δῆλον, ὅτι τὸν ἀσκὸν ἐννοεῖ κάπρον χάριν γέλωτος. 210. Λεγέτω δὲ μία] λεγέτω μία ὑμῶν· αἱ δὲ ἄλλαι ὀμῶσαι καθ' ἑαυτὰς, συνομολογήσετε μετὰ ταῦτα καὶ λόγῳ· ὁ δὲ ὄρκος οὗτος ἐξῆς. Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχός, οὔτε ἀνὴρ, ὅς πρόσεισι πρὸς ἐμὲ ἐστυχῶς, ὅ ἐστιν, ἔχων

- ΛΥΣ. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—
 ΜΥΡ. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—
 ΛΥΣ. Κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη.
 ΜΥΡ. Κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη. 220
 ΛΥΣ. Ὅπως ἂν ὄνηρ ἐπιτυφῆ μάλιστά μου.
 ΜΥΡ. Ὅπως ἂν ὄνηρ ἐπιτυφῆ μάλιστά μου.
 ΛΥΣ. Κούδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῃ τῷ μῶ πείσομαι.
 ΜΥΡ. Κούδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῃ τῷ μῶ πείσομαι.
 ΛΥΣ. Ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βία— 225
 ΜΥΡ. Ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βία—
 ΛΥΣ. Κακῶς παρέξω, κούχι προσκινήσομαι.
 ΜΥΡ. Κακῶς παρέξω, κούχι προσκινήσομαι.
 ΛΥΣ. Οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
 ΜΥΡ. Οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά. 230
 ΛΥΣ. Οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
 ΜΥΡ. Οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
 ΛΥΣ. Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί.
 ΜΥΡ. Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί.
 ΛΥΣ. Εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ. 235
 ΜΥΡ. Εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ.
 ΛΥΣ. Ξυνεπόμνηθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι;
 ΚΑΛ. Νῆ Δία.

τὸ αἰδοῖον ἐκτεταμένον. 217. Ἀταυρώτη] ἀταύρωτος, ἀδάμαστος, ἄμικτος· ταῦρον γὰρ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον ἔννοεῖ ἐνταῦθα. 221. Ἐπιτυφῆ] ἐκπυρωθῆ τῷ ἔρωτί μου. 228. Κακῶς παρέξω] ἴδ' ἀνωτέρω 162· τὸ δὲ Προσκινήσομαι τὸ οὐ μὴ κινηθῆσομαι, λαγνεύσω σὺν ἐκείνῳ δηλοῖ· πολλαχοῦ γὰρ τὸ Κινεῖν συνωνύμως τῷ Βίνειν ἐξέλαβε. 230. Περσικά] ὑποδημάτων εἶδος, ἐκ δὲ τούτου ἔννοεῖ τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς συνουσίας. 232. Οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος] τυροκνήστις μὲν μάχαιρά τις μαγειρική, ἐν ἣ ἐπὶ τῆς λαβῆς, ἢ ὀπηδήποτε, λέαινα προεῖχε, ὀκλάζουσα ἄπως τοὺς πόδας πρὸς ἑαυτήν, ὡσπερ ἡ γυνὴ ἐπὶ συνουσίας· ἐκ τῆς ἀθώου οὖν στάσεως τῆς λεαινης, ὑποδηλοῖ τὴν ἑαυτῆς ἀναίσχυντον παρρησίαν. 236. Ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ·] ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ κεῖται ἐμπληθῆ· ὁ δὲ νοῦς ἐν λόγῳ κατάρας γελοῖος.

ΛΥΣ. Φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε.

ΜΥΡ. Τὸ μέρος γ', ὦ φίλη,
 Ὅπως ἂν ὦμεν εὐθύς ἀλλήλων φίλοι.

ΛΑΜ. Τίς ἄδ' ὀλολυγὰ;

ΛΥΣ. Ταῦτ' ἐκεῖν', οὐγὼ²³⁸ λεγον. 240

Αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ

Ἦδη κατειλήφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπιτοῖ.

Σὺ μὲν βάδιζε, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,

Τασδί δ' ὀμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε.

Ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει 245

Ἐυεμβάλωμεν εἰσιῦσαι τοὺς²⁴³ μοχλοὺς.

ΜΥΡ. Οὐκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἶει

Τοὺς ἄνδρας εὐθύς;

ΛΥΣ. Ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.

Οὐ γὰρ τοσαύτας οὐδ' ἀπειλάς, οὐδὲ πῦρ,

Ἦξουσ' ἔχοντες, ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας 250

Ταύτας, ἐὰν μὴ²⁴⁷ φ' οἷσιν ἡμεῖς εἶπομεν.

ΜΥΡ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ' ἄλλως γὰρ ἂν

Ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἂν.

238. Καθαγίσω] ἀγιάσω τὴν κύλικα πίνουσα· ὅθεν ἡ Μυρρίνη, τὸ μέρος φησιν, ἵνα καὶ ἡμεῖς μετασχοῦσαι, ὦμεν συνδεδεμένοι. 240. Ταῦτα ἐκεῖνα, ἃ ἐγὼ ἔλεγον] ἀνωτέρω (στίχ. 175 καὶ ἐξῆς). 243. Σὺ μὲν βάδιζε] εἰς Σπάρτην· τὰς δ' ἄλλας, ἃς ἐλθοῦσα ἤγαγες, κατάλιπε ὧδε· τὸ δὲ Ὀμήρους εἶρηται χάριν γέλωτος. 247. Ἐυεμβοηθήσειν] ξυνορμήσειν ἐφ' ἡμᾶς. 251. Ἄν μὴ] ἐκτός εἰ μὴ τότε μόνον, ἤνίκα γένοιτο ἡ εἰρήνη, ἐφ' ἣ ἡμεῖς ὠμόσαμεν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ,
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ, ΓΥΝΗ ΤΙΣ.

- X. ΓΕΡ. Χώρει, Δράκης, ἡγοῦ βᾶδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς,
Κορμου τοσοτουὶ φέρων βάρος χλωρᾶς ἐλάας. 255
- HΜΙΧ. Ἦ πόλλ' ἀελπτὰ γ' ἐστὶν ἐν
Τῷ μακρῷ βίῳ. φεῦ.
'Ἐπεὶ τίς ἂν ποτ' ἤλπισ', ὦ
Στυμμόδωρ', ἀκούσαι,
Γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν 260
Κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
Κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας,
Κατὰ τ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
Μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισι
Τὰ προύλαια πακτοῦν; 265
- HΜΙΧ. Ἄλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φιλοῦργε,
'Ὅπως ἂν, αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
'Ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετήλθον,
Μίαν πυρὰν νήσαντες, ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
Πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς· πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος· 270

254. Χώρει, Δράκης] ὁ Χορὸς μαθὼν τὰ ἐν τῇ ἀκρόπολει γενόμενα, χωρεῖ πρὸς πολιτικίαν· κελεύει δὲ τῶν τυχόντων τινὰ Δράκην τοῦνομα ἡγεῖσθαι, κορμὸν ἐλάας ἐπ' ὦμον βαστάζοντα. 256. Ἐκ τῶν τῆς Μηδείας τοῦ Εὐριπίδου ἐν τῷ τέλει·

» Πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ,

» Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·

» Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη·

» Τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὔρε θεός.

262. Κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας] τμησίς τὸ σχῆμα, καὶ τοῦτο καὶ τὸ ἐπιπέμενον, κατέχειν τὸ ἅγιον καὶ ἀγνὸν ἄγαλμα τῆς θεοῦ. 265. Πακτοῦν] ἐπερείθειν, στηρίζειν, ἀσφαλίζειν· πόλιν δὲ τὴν ἀκρόπολιν λέγει. 270. Λύ-

Οὐ γὰρ, μὰ τὴν Δήμητρ', ἐμοῦ
Ζῶντος ἐγγχανοῦνται·

Ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὅς αὐ-
τὴν κατέσχε πρῶτος,

Ἄπηλθεν ἀψάλακτος· ἀλλ'

275

Ὅμως Λακωνικὸν πνέων

Ἦχετο θῶπλα παραδούς ἐμοί,

Σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβῶνιον,

Πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλος,

Ἐξ ἐτῶν ἄλουτος.

280

Οὕτως ἐπολιόρχησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ὅμως ἐκεῖνον,

Ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.

Τασθεὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς

Ἐγὼ οὐκ ἄρα στήσω παρὼν τολμήματος τοσοῦτου;

Μὴ νῦν ἔτ' ἐν τετραπόλει τοῦμὸν τρόπαιον εἶη.

285

Ἄλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ

Λοιπὸν ἐστὶ χωρίον

Τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμὸν, οἷ σπουδὴν ἔχω·

Χῶπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν

κωνος] ἐνδέχεται τούτου θυγατέρα τὴν Λυσιστράτην εἶναι. 272. Ἐγγχανοῦν-
ται] ἐγγελάσουσιν ἐπ' ἐμοί, οὐ καταπρόξονται μοι. Περὶ δὲ Κλεομένους ἐ-
κεῖνά φησιν Ἡρόδοτος ἐν Τερψιχώρῃ. Ἀντισταθείσης δὲ τῆς βουλῆς, καὶ οὐ
βουλομένης πείθεσθαι, ὅ,τε Κλεομένης, καὶ ὁ Ἰσαγόρας, καὶ οἱ στασιῶται
αὐτοῦ καταλαμβάνουσι τὴν ἀκρόπολιν· Ἀθηναίων δὲ οἱ λοιποὶ τὰ αὐτὰ φρο-
νήσαντες, ἐπολιόρχησον αὐτοὺς ἡμέρας δύο· τῇ δὲ τρίτῃ ὑπόσπονδοι ἐξέρχον-
ται ἐκ τῆς χώρας· ὅσοι ἔσαν αὐτέων Λακεδαιμόνιοι. 275. Ἀψάλακτος] ἄ-
ψαυστος, ἀπαθής, ἀτιμώρητος. 276. Λακωνικὸν πνέων] καίτοι φρόνημα ἔ-
χων Λάκωνος· ἢ καίτοι ἰσχυρὸν καὶ ἄκαμπτον βλέμα ἔχων. 279. Ἀπαρά-
τιλος] κακοπαθῶν, ἀξέριστος. 283. Τὰς Εὐριπίδῃ ἐχθρὰς] πρὸς τοῖς θεοῖς
συνεισῆγαγε καὶ τὸν Εὐριπίδην· ἢ πολεμεῖ οὗτος πανταχοῦ τὰς γυναῖκας.
285. Τετραπόλει] καλεῖ δὲ τὸν δῆμον οὕτω τῶν Ἀθηναίων, πόλεις ἔχοντα
τέσσαρας, Οἰνόνην, Προβάλινθον, Τρικόρυθον καὶ Μαραθῶνα. 288. Τὸ σιμὸν]
τόπος προσάντης πρὸς τῇ ἀκρόπολει, πρὸς ὃ νῦν ἀνάγει. 289. Χῶπως] ὅρα
ὅπως ἐξελευσόμεν τοῦτο ἄνευ ὄνου· ξύλον γὰρ ἐπ' ὤμων φέρων, οὐκέτι δύ-

Τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου 290

Ὡς ἐμοῦ γε τὸ ξύλω τὸν ὄμιον ἐξιπώκατον,

Ἄλλ' ὅμως βαδιστέον,

Καί τὸ πῦρ φουσητέον,

Μή μ' ἀποσθεσθὲν λάθη πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.

Φῦ, φῦ.

Ἰοῦ, ἰοῦ τοῦ καπνοῦ. 295

Ὡς δεινὸν, ὄναξ Ἡράκλεις.

Προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας,

Ὡσπερ κύων λυττώσα, τὸ φθάλμῳ δάκνει.

Κᾶστι Λήμιον τὸ πῦρ

Τοῦτο πάση μηχανῇ. 300

Οὐδ' ἂν γάρ ποθ' ὧδ' ὀδᾶξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.

Σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν,

Καὶ βοήθει τῇ θεῷ,

Εἰ πότ' αὐτῇ μάλλον, ἢ νῦν, ὦ Λάχης, ἀρήξομεν ;

Φῦ, φῦ.

Ἰοῦ, ἰοῦ τοῦ καπνοῦ. 305

Τουτί τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ.

Οὐκουν ἂν, εἰ τὸ μὲν ξύλω θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,

Τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες,

Ἄφαντες, εἴτ' ἐς τὴν θύραν κριτθὸν ἐμπέσοιμεν ;

Κᾶν μὴ, καλούντων, τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυ-

ναῖκες, 310

ναται, καὶ βούλεται γε ἔλκειν. 291. Ἐξιπώκατον] ἐξιπώκω, θλιβῶ, βλάπτω, ἐν δυϊκῷ δύω ξύλων θλιβόντων καὶ καταπιεζόντων τοὺς ὄμιους. 294. Φῦ, φῦ] ποιά φωνή τοῦ φουσῶντος τὸ πῦρ. 299. Λήμιον πῦρ] ὑποτιθέσθω, ὅτι τὸ Λήμιον πῦρ ἀφήσει καπνὸν δηχτικόν· ὃ ἐστὶν Ἡφαιστιον, διὰ τὸ τὸν Ἡφαιστον αὐτοῦ ποτε πεσεῖν. 301. Τὰς λήμας] τὸν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἐκθλιβόμενον καὶ πηγνύμενον ῥύπον· τὸ περιεχόμενον ἀντὶ τοῦ περιέχοντος. 308. Τῆς ἀμπέλου] φανὸν ἀμπέλου, τὸ ἐκ κλιματίδων ἀναδιδόμενον πῦρ φησὶν· οἶον, ἀνάφαντες τὸ ἐν τῇ χύτρᾳ πῦρ εἰς πυρσὸν, ἐμπεσοῦμεθα εἰς τὴν θύραν κριτθὸν, ὡσπερ κριαί· ἐστὶ δὲ καὶ μηχανῇ κριαὶς ὀνομαζομένη, δοκὸς παχέια, ἔμβολον ἔχουσα σιδηροῦν ἐν σχήματι κρι-

Ἐμπιμπράναι χρῆ τὰς θύρας, καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
Θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιάξ.

Τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῖν ξύλοιν τῶν ἐν Σάμφ στρατηγῶν;

Ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυτά·

Σὸν δ' ἔστιν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἄνθρακ' ἐξεγείρειν, 315

Τὴν λαμπάδα θ' ἡμμένην ὅπως πρῶτως ἐμοὶ προσοίσεις·

Δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν

Τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τρόπαιον ἡμᾶς.

X. ΓΥΝ. Λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν, ὦ γυναῖκες,
Ὅσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θάπτον. 320

HMIX. Πέτου, πέτου, Νικοδίκη,
Πρὶν ἐμπεπρῆσθαι. Καλύκην
Καὶ Κριτύλλαν περιφυσήτω
Ἵπὸ τε νόμων ἀργαλέων,
Ἵπὸ τε γερόντων ὀλέθρων. 325

HMIX. Ἄλλὰ φοβοῦμαι τόδε. μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;
Νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία
Μόγισ ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου,
Καὶ πατάγου χυτρείου,
Δούλησιν ὥστιζομένης, 330
Στιγματαῖς θ', ἀρπαλέως
Ἄραμένη, ταῖσιν ἐμαῖς
Δημότισιν καομέναις
Φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.
Ἦκουσα γὰρ τυφογέρον- 335

φαλῆς κριοῦ ἥτις κρεμαμένη κάλοις, ἔλκομένη τε καὶ ἀφιεμένη πολλάκις κατὰ τοῦ τείχους, ἐπέσειε, καὶ τέλος ἔρριπτεν αὐτό. 312. Θώμεσθα] ἐνταῦθα κατέθηκεν, ἃ ἔφερε ξύλα. 319. Λιγνὺν] λιγνύς ἐστὶ καπνὸς πετυρακτωμένος, καὶ μήπω ἐξημμένος εἰς φλόγα. 323. Περιφυσήτω] τῷ γυναῖκε· αἱ περιφυσήθησαν, ἐκυκλώθησαν πιεζόμεναι. 327. Κνεφαία] σκοτίας ἔτι αὔσης δι' ὄχλου καὶ θορύβου. 330. Δούλησιν ὥστιζομένη] ὑπὸ δούλων παρωθυμένη καὶ παραγκωνιζομένη· ἐν γὰρ ταῖς πηγαῖς, ὄρθρου ὄντος, πολλὰ ἀθροίζονται δοῦλαι ἀρυσόμεναι ὕδωρ. 335. Τυφογέροντας] τιτυφομένους καὶ

τας ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
 Φέροντας, ὡσπερ βαλανεύσοντας,
 Ἐς πόλιν, ὡς τριτάλαντον βάρος,
 Δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,

Ὡς πυρὶ χρῆ τὰς μισαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν· 340

Ἄς, ὦ θεὰ, μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένης ἴδοιμι,
 Ἄλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένης
 Ἑλλάδα καὶ πολίτας·

Ἐφ' οἷσπερ, ὦ χρυσολόφα
 Πολιοῦχε, σᾶς ἔσχον ἔδρας. 345

Καὶ σε καλῶ ξύμμαχον, ὦ
 Τριτογένει', ἣν τις ἐκείνας
 Ὑποτίμπρησιν ἀνῆρ,
 Φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

ΣΤΡ. Ἐασον ὦ τουτί τί ἦν; ὦνδρες πόνω πονηροί. 350

Οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων, οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ'
 ἄνδρες.

Χ. ΓΕΡ. Τουτί τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἦκει·

Ἐσμὸς γυναικῶν οὐτοσί θύραισιν αὖ βοηθεῖ.

Χ. ΓΥΝ. Τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τι που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;

Καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὄρατ' οὐπω τὸ μυριστόν. 355

Χ. ΓΕΡ. Ὡ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἔασομεν τσοσαυτί;

Οὐ περικατάξαι τὸ ξύλον τύπτοντα χρῆν τιν' αὐτάς;

παρληροῦντας, χρονολήρους καὶ σοροδαίμονας ἀνοήτους. 336. Ἐρρῆειν] συρ-
 ρεῖν, βαδίζειν. 337. Βαλανεύοντας] ὡσπερ οἱ ἐν τῷ βαλανείφ ὑπηρετοῦντες
 προθύμως, τρέχοντας καὶ φέροντας βάρος ὡς τριῶν ταλάντων εἰς τὴν ἀκρό-
 πόλιν, δεινὰ ῥήματα ἐπαπειλοῦντας ταῦτα. 344. Ἐφ' οἷς] ὦν ἕνεκα, ἵνα
 ῥύσωνται πολέμου καὶ μανίας τὴν τε πόλιν καὶ πολίτας. 345. Σᾶς ἔδρας]
 τὴν ἀκρόπολιν. 350. Ἐασον ὦ] θαυμαστικῶς τοῦτο, ἰδοῦσα καὶ ἄνδρας σὺν
 πυρὶ ἐπὶ τὰς θύρας ἐπιόντας.— Πόνω πονηροί, κακοποιοὶ καὶ μηδὲν ὑγιᾶς
 ποιοῦντες, ἐν οἷς νῦν πονεῖτε. 352. Τουτί τὸ πρᾶγμα.] στραφεῖς ὁ γέρον,
 καὶ ἰδὼν γυναῖκας ἔξωθεν ἐρχομένης βοηθοῦς, ἀπορεῖ. 354. Τί βδύλλετε
 ἡμᾶς] τίποθ' οὕτως ἰδόντες, χέξεσθε φόβῳ· οὕτω μὲν, εἰ μὴ ἐρωτηματικὸν
 ἀκολουθεῖ· νῦν δὲ ἐν ἐρωτήσῃ, τί ἐξευτελλίζετε, πέρδοντες ἡμᾶς; 357. Πε-

X, GYN. Θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας γ' ἡμεῖς χαμᾶς', ὅπως ἂν,
 Ἦν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.

X. GER. Εἰ νῆ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δις ἢ τρίς 360
 Ἔκοψεν, ὡσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.

X. GYN. Καὶ μὴν ἰδοῦ καταξάτω τις. σπᾶσ' ἐγὼ παρέξω,
 Κού μὴ ποτ' ἄλλη σοῦ κύων τῶν ὄρχεων λάβῃται,

X. GER. Εἰ μὴ σιωπήσῃ, θένων ἐκκοκκίῳ τὸ γῆρας.

X. GYN. Ἄφαι μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθόν. 365

X. GER. Τί δ', ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; τί μ' ἐργάσῃ τὸ
 δεινόν;

X. GYN. Βρούκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τᾶντερ' ἐξαμήσω.

X. GER. Οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητῆς

Οὐδὲν γὰρ ὠδὶ θρέμμ' ἀναιδές ἐστίν, ὡς γυναῖκες.

X. GYN. Αἰρώμεθ' ἡμεῖς θουδάτος τὴν κάλπιν, ὧ Ῥοδίππῃ. 370

X. GER. Τί δ'. ὧ θεοῖς ἐχθρά, σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;

X. GYN. Τί δὲ δὴ σὺ πῦρ, ὧ τύμβ', ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυ-
 ρεύσων;

X. GER. Ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυρὰν, τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.

X. GYN. Ἐγὼ δὲ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασθέσαιμι.

X. GER. Τοῦμόν σὺ πῦρ κατασθέσεις;

X. GYN. Τοῦργον τά γ' αὐτὸ δείξει. 375

X. GER. Οὐκ οἶδας, εἰ τῆδ', ὡς ἔχω, τῆ λαμπάδι σταθεύσω.

ρικατάξαι] οὐ γὰρ γρή τύπτειν αὐτάς, τὸ ξύλον καταγνῶντας; 358. Τὰς κάλ-
 πεις] τὰς χύτρας, ἐν αἷς τὸ πῦρ. 362. Βουπάλου] ἀγαλματοποιὸς ἦν ὁ Βού-
 παλος οὗτος, λαιδορούμενος ἐν κωμῳδίᾳ. 363. Στάσα ἐγὼ παρέξω] ἐμαυ-
 τὴν, εἰ βούλει τύπτειν, καὶ οὐδεμία ἄλλη κύων πρὶν ἐμοῦ κτλ. 364. Θέ-
 νων ἐκκοκκίῳ τὸ γῆρας] βλάβτων καὶ κακῶς ποιῶν σὲ τὴν γραῦν, ἐξελεῶ σου
 τὰ ἔντερα ὡς τοὺς κόκκους τῆς ροιᾶς. 366. Σποδῶ] θένω, βλάβτω, κό-
 πτω. 368. Εὐριπίδου] περὶ οὗ τεθρόλληται ἐκεῖνο

» Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης·

» Ἄνδρῶν δ' ἀπάντων Σωκράτης σοφώτερος.

372. Ὡ τύμβε] ὦ τάφε, τυφογέρων, κρονόληγε.— Ἐμπυρεύσων, ἐμπρήσω
 σεαυτόν. 373. Ἐγὼ μὲν] ἵν' ἐπισωρεύσας ξύλα, καὶ ἐπιθεὶς τὰς σὰς συνω-
 μότους, ὑποβάλω πῦρ. 374. Τοῦτῳ] τῷ ὕδατι. 376. Σταθεύσω] ὀπιτήσω,

- X. ΓΥΝ. Εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρὸν ἐγὼ παρέξω.
 X. ΓΕΡ. Ἐμοὶ σὺ λουτρὸν, ὦ σαπρά;
 X. ΓΥΝ. Καί ταῦτα νυμφικόν γε.
 X. ΓΕΡ. Ἦκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους;
 X. ΓΥΝ. Ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
 X. ΓΕΡ. Σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. 380
 X. ΓΥΝ. Ἄλλ' οὐκ ἔθ' ἠγλιάξεις.
 X. ΓΕΡ. Ἐμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας.
 X. ΓΥΝ. Σὸν ἔργον, ὦ χελῶε.
 X. ΓΕΡ. Οἴμοι τάλας.
 X. ΓΥΝ. Μῶν θερμόν ἦν;
 X. ΓΕΡ. Ποῦ θερμόν; οὐ παύση; τί δρᾶς;
 X. ΓΥΝ. Ἄρδω σ', ὅπως ἀναβλαστάνῃς.
 X. ΓΕΡ. Ἄλλ' αὔρος εἴμ' ἤδη τρέμων. 385
 X. ΓΥΝ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ, χλιανεῖς σεαυτόν.
 ΠΡ. Ἄρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφή,
 Χῶ τυμπανισμός, χοί πυκνοὶ Σαβάξιοι,
 Ὅ τ' Ἀδωνιασμός οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
 Οὐ γὼ ποτ' ὦν ἤκουον ἐν τῇ ἑκκλησίᾳ; 390
 Ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὠραιοὶ μὲν Δημόστρατος
 Πλεῖν ἐς Σικελίαν· ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,
 Αἶ, αἶ Ἀδωνιν, φησίν. ὁ δὲ Δημόστρατος

κατακαύσω. 377. Εἰ ῥύμμα] εἰ ἔχεις τινα ῥύπον, ἐγὼ σε ἀπολούσω τῷ λου-
 τρῷ τουτωῷ. 378. Νυμφικόν] ἐποίη χρῶνται αἱ νύμφαι πρὸ τοῦ γάμου.
 380. Ἠγλιάξεις] οὐκέτι ἔση δικαστῆς ἐν τῇ Ἠλιαίᾳ, ὡστ' ἔχειν δράσαι μοι
 τι κακόν. 381. Σὸν ἔργον ὦ χελῶε] πρὶν πέμψῃ τὸ πῦρ ἐπ' αὐτήν, ἐκείνη
 ἐπικαλεσαμένη τὸν Ἀχελῶον, ὡς θεόν, ἐξέχει τὸ ὕδωρ εἰς τὴν τοῦ γέρον-
 τος κεφαλὴν· τὰ δὲ λοιπὰ γελοῖα. 387. Ἄρ' ἐξέλαμψεν ἡ τρυφή] Πρό-
 βουλος, ὁ πρὸ τῆς βουλῆς, ὁ ἔξαρχος, ἡ ὀστισοῦν, καταφερόμενος τῶν γυ-
 ναικῶν, λέγει, οἱ ἐχώρησαν τρυφῆς, καὶ ἃ αὐταὶ ἀκόλαστα ἄσματα ἄδουσι
 διὰ τυμπάνων καὶ Σαβαξισμῶν καὶ Ἀδωνισμῶν· τὰ μὲν πρὸς Διόνυσον σα-
 βάξουσαι (παρὰ τὸ εὐοῖ σαυοῖ) τὸ δὲ ἀδωνίζουσαι, τὸν θρῆνον τοῦ Ἀδωνος
 ἄδουσαι· ἃ ἐγὼ ἄρτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἤκουον γενόμενα ἐν τῷ τέγει (τῷ οἰ-
 κήματι). 391. Μὴ ἐν ὠραιοῖ] ὁ μὲν Δημόστρατος ἔλεγεν, ὅτι μὴ ἐν και-

- Ἐλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων.
 Ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ, ἡ γυνὴ πὶ τοῦ τέγουσ, 395
 Κόπτειθ' Ἀδωνιν, φησὶν ὁ δ' ἐβιάζετο
 Ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.
 Τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἔστιν ἀκόλαστ' ἄσματα.
- X. ΓΕΡ. Τί δῆτ' ἄν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
 Αἰ τ' ἄλλα θ' ὕβρίκασι, κακ τῶν καλπίδων 400
 Ἐλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαιματίδια
 Πάρεστι σείειν, ὥσπερ ἐνεουρηκίτας.
- ΠΡ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλυκόν, δίκαιά γε.
 Ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα
 Ταῖσιν γυναιξί, καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν, 405
 Τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλευματα.
 Οἱ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί.
 Ὡ χρυσοχόε, τὸν ὄρμον, ὃν ἐπεσκεύασας,
 Ὅρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας,
 Ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος. 410
 Ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμίνα πλεύστέα
 Σὺ δ', ἦν σχολάσης, πάση τέχνῃ, πρὸς ἐσπέραν
 Ἐλθῶν, ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
 Ἐτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδί λέγει,
 Νεανίαν, καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν. 415

ῤῥῷ πλεῖν εἰς Σικελίαν· ἡ δὲ γυνὴ μεθύουσα, ἐθρήνηε Ἀδωνιν. 396. Ἐβιάζετο] ἔφθειρε τὴν γυναῖκα. Ταῦτα μὲν ἐπιφανεῖς ὁ Πρόβουλος ἐν τῷ παρασκευῆ, εἶρηκε κατὰ γυναικῶν. 401. Θαιματίδια] τὰ ἱμάτια συνελθόντων τῶν φωνηέντων α καὶ ι ὁ δὲ νοῦς, εἰπόντος τοῦ Προβούλου τὰ ἑαυτοῦ, ἄρχεται ὁ λελουμένος ἀπὸ τῆς κάλπιδος, ἢ τῆς ὕβριος εἰπεῖν, ἃ πέπονθεν αὐτός, κατασειῶν τὰ ἱμάτια, ὥσπερ εἰ οὖρησεν ἐπ' αὐτῶν. 407. Ἐν τῶν] ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν τεχνητῶν. 410. Ἡ βάλανος] τὰ ἐξηρητημένα ἀπὸ τῶν ὄρμων περὶ τὸν τράχηλον βάλανους ὠνόμαζον· μία οὖν τούτων ἐκπέπτωκε τοῦ τρήματος, ὅ ἐστι τῆς ὀπῆς, τρύπας, τοῦ τόπου, οὗ ἦν προσηροσμένη· λέγεται ταῦθ' ἐξῆς ἅπαντα διβουλα χωμικῶς· βάλανος γὰρ καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἀνδρείου αἰδοίου, ὥσπερ καὶ τῆς γυναικὸς, τρήμα· τοιοῦτον δὲ τὸ, Ἐλθῶν αὐτός

Ὡ σκυτοτόμε, τῆς μου γυναικὸς τοῦ ποδός
 Τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγόν,
 Ἄθ' ἀπαλὸν ὄν τοῦτ' οὖν σὺ, τῆς μεσημβρίας
 Ἐλθὼν, χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχη.
 Τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὰ πράγματα, 420
 Ὅτε γ' ὦν ἐγὼ Πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
 Κωπῆς ἔσονται, τάργυριου νυνὶ δέον,
 Ἀπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν.
 Ἄλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μοχλοὺς,
 Ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω. 425
 Τί κέχρηνας, ὦ δύστηνε; ποῖ δὲ σὺ βλέπεις,
 Οὐδὲν ποιῶν ἄλλ', ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
 Οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
 Ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ', ἐνθενδὲ δ' ἐγὼ
 Εὐνεκμοχλεύσω; 430

ΛΥΣ.

Μηδὲν ἐκμοχλεύετε·

Ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
 Οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον, ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.

ΠΡ.

Ἄλθεις, ὦ μιὰρὰ σὺ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
 Εὐλλάμβαν' αὐτήν, κῆπίσω τῷ χεῖρε δεῖ.

ἐνάρμωσον. 417. Τὸ ζυγόν] ὁ λῶρος τῶν ὑποδημάτων κατὰ τὴν ἀρχαίαν κατασκευὴν· ἢ δὲ συνθήκη ἦδε· τὸ ζυγόν πιέζει δακτυλίδιον τοῦ ποδός τῆς γυναικὸς μου. 419. Ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχη] καὶ τοῦτο κακέμφατον· τὸ δὲ πιέζει Ἰποπιέζει ὁ σχολιαστὴς φησὶ δεῖν γράφειν οἰκειότερον γὰρ τοῦτ' ἐννοεῖα εἶναι τοῦ λόγου καὶ τῷ μέτρῳ. 421. Ἐκπορίσας] ὅπου ἐγὼ ὡς προεδρεύων τῆς βουλῆς ἐπόρισα χρήματα ἐν τῇ ἀκροπόλει πρὸς τὸν πόλεμον, ἐξ ὧν ἐτοιμάσονται ἐκ τούτων κωπεῖς, εἴτ' οὖν ἐρέται, νῦν ἐκκεκλεισμένος τῶν πυλῶν ὑπὸ τῶν γυναικῶν, καὶ τοῦ ἀργυρίου δεόμενος, τί σοι ποιῶ; 424. Ἄλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι] οὐ δεῖ μάτην καθῆσθαι δεῦρο. 430. Μηδὲν ἐκμοχλεύετε] ἀναμοχλευόντων αὐτὸν ἐξωθεν, ἀπαγορεύει ἔσθωθεν ἢ Λυσιστράτη μὴ τοῦτο ποιεῖν. 433. Ποῦ ἐστὶν ὁ τοξότης;] ἐν πάσαις ταῖς συνόδοις παρίσταντο ὑπηρεταὶ δοῦλοι δημόσιοι χάριν εὐταξίας, ἐλέγοντο δ' οὔτοι Σκύθαι καὶ Τοξόται καὶ Σπευσίνιοι, οἱ ἀνείργουν τοὺς ἀκοσμοῦντας. 434. Κῆπίσω τῷ χεῖρε δεῖ] δέε δεῖ, παραγαγὼν τὰς χεῖρας αὐτῆς,

- ΛΥΣ. Εἴ τ' ἄρα, νῆ τὴν Ἄρτεμιν, τὴν χεῖρά μοι 435
 Ἄκραν προσοίσει, δημόσιος ὢν, κλαύσεται.
- ΠΡ. Ἐδειςσας, οὔτος; οὐ ξυναρπάσῃ μέσῃν,
 Καί σὺ μετὰ τούτου, κἀνύσαντε δῆσεται;
- ΣΤΡ. Εἴ τ' ἄρα, νῆ τὴν Πάνδροσον, ταύτῃ μόνον
 Τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσῆ πατούμενος. 440
- ΠΡ. Ἰδοῦ γ' ἐπιχεσῆ· ποῦ ἔστιν ἕτερος τοξότης;
 Ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτι καὶ λαλεῖ.
- ΛΥΣ. Εἴ τ' ἄρα, νῆ τὴν Φωσφόρον, τὴν χεῖρ' ἄκραν
 Ταύτη προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
- ΠΡ. Τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου. 445
 Παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
- ΣΤΡ. Εἴ τ' ἄρα, νῆ τὴν Ταυροπόλον, ταύτῃ πρόσει,
 Ἐκκοκκιῶ σοῦ τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
- ΠΡ. Οἱ μοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
 Ἄτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποθ' ἔστ' ἤττητέα 450
 Ἡμῖν ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς, ὦ Σκύθαι,
 Ξυνταξάμενοι.
- ΛΥΣ. Νῆ τῷ θεῷ, γινώσεσθ' ἄρα,
 Ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόγοι

δῆσον. 435. Εἴτ' ἄρα] ἄμεινον γράφειν εἴτ' ἄρα, συμπερασματικώτερον, ἀλλ' οὐ συνάδει τῷ μέτρῳ. 439. Πάνδροσον] θυγάτηρ αὐτῆ Κέκροπος καὶ Ἄγραύλου· εἶχε δὲ καὶ νυκὸν Πανῆρόσιον πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, ὅπου ἦν καὶ τὸ τῆς ἐλαίας φυτόν. 441. Ἰδοῦ ἐπιχεσῆ] εἰρωνικῶς πως ἐπαναλαμβάνει τὸν λόγον, ὡς παράδοξον· Ἰδοῦ Ἀριστοφάνους ἐπὶ τῶν παραδόξων οὕτως ὡς ἀγανακτῶν ἐκφράζεσθαι· οὕτω καὶ ἐν τῇ Εἰρήνῃ Τρυγαίου ἐρωτῶντος ποῦ γῆς; ἀποκρίνεται χλευάζων ὁ Ἐρμῆς, ἰδοῦ γῆς· καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησιαζούσαις, γυνὴ τις λέγει. Εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω, ἀποκρίνεται ἄλλη, ἰδοῦ πιεῖν· καὶ κατωτέρω μικρόν· τί δ' οὐ πίνουσι κἄν τῇ ἐκκλησίᾳ; ἡ δὲ ἐπιφέρει, ἰδοῦ πίνουσι· γίνεσθαι δὲ τοῦτο ἐν παραμύθοις λόγοις, οὓς ἂν τις ἀποστρέφεται ὡς ἀνοήτους. 444. Κύαθον αἰτήσεις τάχα] τσσαύτας πληγὰς κατὰ τῶν γνάθων ἐπιτρέψω σοι, ὥστε δεῖσθαι κυάθου· ἐμβάλλοντες γὰρ κυάθοις θερμὸν, κατέπλαστον τὰ οἰδήματα πρὸς ἴασις. 446. Παύσω τινὰ ὑμῶν] οὐδεμίαν ἀφήσω ἐξελεῖν ἐντεῦθεν. 448. Ἐκκοκκιῶ] ἐκριζώσω ἀνά μίαν

Μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.

ΠΡ. Ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σκύθαι. 455

ΛΥΣ. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθειτ' ἔνδοθεν,
 ὦ σπερμαγοραιολεχιθολαχανοπώλιδες,
 ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
 Οὐχ ἔλξετ'; οὐ παιήσατ'; οὐκ ἀρήξετε ;
 Οὐ λοιδορήσατ'; οὐκ ἀναισχυντήσατε ; 460
 Παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.

ΠΡ. Οἴμ', ὡς κακῶς πέπραγε μου τὸ τοξιτόν.

ΛΥΣ. Ἀλλὰ τί γὰρ ὦου; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
 Ἦκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξίν οὐκ οἶει
 Χολήν ἐνεῖναι ; 465

ΠΡ. Νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ μάλα
 Πολλήν γ', ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ἦ.

X. ΓΕΡ. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη, Πρόβουλε τῆςδε τῆς γῆς,
 Τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις ξυνάπτεις ;
 Οὐκ οἶσθα λουτρόν, οἷον αἰδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
 Ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας ; 470

X. ΓΥΝ. Ἀλλ', ὦ μέλ', οὐ χρῆ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῆ
 Τὴν χεῖρ' ἐάν δὲ τοῦτο δρᾶς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
 Ἐπεὶ θέλω γὼ σωφρόνως, ὥσπερ κόρη, καθῆσθαι,
 Λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινουσα μηδὲ κάρφος·
 Ἦν μὴ τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττη με κάρθειζῃ. 475

τῶν τριχῶν τῆς σῆς φαλάκρας, δι' ἃς στένων κοκύσεις. 457. Σπερμαγοραιολεχιθολαχανοπώλιδες] σπέρματα ἐν ἀγορᾷ λέχιθος λάχανον πωλ εἶν' αἱ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα φλαῦρα ἐν ἀγορᾷ πωλοῦσαι ὅμοιον δὲ καὶ τὸ ἐπόμενον. 461. Παύσασθε] γενομένης συμπλοκῆς ἐνταῦθα γυναικῶν πρὸς τοὺς περὶ τὸν Πρόβουλον, γίνεται τροπὴ τῶν ἀνδρῶν, διὸ ἡ Λυσιστράτη στρατηγού ἔχουσα τόπον, κωλύει τὰς ἀμφ' αὐτὴν μηκέτι παίζειν, μήτε σκυλεύειν. 470. Ἐνευ κονίας] ἄνευ βύματος καθαρτικοῦ, ὕδατι τέφρα μεμιγμένον, ὃ ἡ συνήθεια θελοστάκτην λέγει. 472. Κυλοιδιᾶν] ἐξοιδάινειν τὸ πρόσωπον ταῖς πληγαῖς. 475. Σφηκιὰν] εἰ μὲν ἐκλάβοιμεν τοῦτο ἐπὶ τῆς τῶν σφηκῶν ἐργασίας τὴν ἀγριότητα αὐτῆς δηλοῖ· εἰ δὲ ἐπὶ τῶν κηρίων, τὴν θλί-

- X. ΓΕΡ. ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεσθα
 Τοῖσδε τοῖσι κνωδάλοις ;
 Οὐ γάρ ἐστ' ἀνεκτὰ τὰδ'. ἀλλὰ βασανιστέον
 Τόδε σοι πάθος μετ' ἐμοῦ,
 Ὅ,τι βουλόμεναί ποτε τὴν Κρανάαν 480
 Κατέλαβον, ἐφ' ὅ,τι τε
 Μεγαλόπετρον, ἄβατον,
 Ἀκρόπολιν, ἱερὸν τέμενος.
 Ἄλλ' ἀνερῶτα, καὶ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε πάντας
 ἐλέγχους·
 Ὡς αἰσχροὺν ἀκωδώνιστον ἔαν τοιοῦτον πρᾶγμα με-
 θέντας. 485
- ΠΡ. Καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ, νῆ τὸν Δία, πρῶτα πυ-
 θέσθαι,
 Ὅ,τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε τοῖσι
 μοχλοῖσιν.
- ΛΥΣ. Ἴνα τὰργύριον σῶν παρέχοιμεν, καὶ μὴ πολεμοῖτε δι'
 αὐτό.
- ΠΡ. Διὰ τὰργύριον πολεμοῦμεν γάρ ;
 ΛΥΣ. Καὶ τᾶλλα γε πάντ' ἐκυκλήθη.
 Ἴνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν, χοί ταῖς ἀρχαῖς
 ἐπέχοντες, 490
 Αἰεὶ τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἷδ' οὖν τοῦδ' οὐνεκα
 δρώντων
 Ὅ,τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ κα-
 θέλωσιν.
- ΠΡ. Ἄλλὰ τί δράσεις ;

φιν· τοῦτο γὰρ καὶ τὸ βλίσσειν σημαίνει. 480. Κρανάαν] τὴν πετρώδη ἀκρόπολιν· ἐλέγετο δὲ ποτε οὕτω ἀπὸ Κραναοῦ, φασι, τοῦ βασιλέως.— Ἐφ' ὅ,τι τε, καὶ τίνος ἕνεκα ἐποίησαν τοῦτο ; 485. Ἀκωδώνιστον] ἀνεξέταστον, ἀβασάνιστον· ἀπὸ τῶν ἀποπειρωμένων ἐπὶ τῶν τειχῶν τῶν κώδωνι τῶν φυλάκων, εἰ ἀγρυπνοῖεν. 491. Κορκορυγὴν ἐκύκων] διὰ γὰρ τὰ χρήματα πᾶσαν στάσιν καὶ θόρυβον ἐποίουν· ἴσως δ' ἄπειται καὶ τοῦ Περικλέους ἐν-

- ΛΥΣ. Τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
- ΠΡ. Ἑμεῖς ταμιεύσετε τὰργύριον;
- ΛΥΣ. Τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
 Οὐ γὰρ τᾶνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύσομεν
 ὑμῖν; 495
- ΠΡ. Ἄλλ' οὐ ταυτόν.
- ΛΥΣ. Πῶς οὐ ταυτόν;
- ΠΡ. Πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
- ΛΥΣ. Ἄλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν.
- ΠΡ. Πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
- ΛΥΣ. Ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν.
- ΠΡ. Ἑμεῖς;
- ΛΥΣ. Ἡμεῖς μέντοι.
- ΠΡ. Σχέτλιόν γε.
- ΛΥΣ. Ὡς σωθήσῃ, καὶ μὴ βούλῃ.
- ΠΡ. Δεινὸν γε λέγεις.
- ΛΥΣ. Ἄγανακτεῖς,
 Ἄλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως.
- ΠΡ. Νῆ τὴν Δήμητρ', ἄδικόν γε. 500
- ΛΥΣ. Σωστέον, ὦ'τάν.
- ΠΡ. Κεῖ μὴ δέομαι;
- ΛΥΣ. Τοῦδ' οὐνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
- ΠΡ. Ἑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέ-
 λησεν;
- ΛΥΣ. Ἡμεῖς φράσομεν.
- ΠΡ. Λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς.
- ΛΥΣ. Ἄκροῶ δὲ,
 Καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν.
- ΠΡ. Ἄλλ' οὐ δύναμαι. χαλεπὸν γὰρ
 Ἑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν. 505
- ΛΥΣ. Κλαύσῃ τοίνυν πολὺ μᾶλλον.

ταῦθα, ὡς ποιήσαντος τὸν πόλεμον, ἵνα μὴ δῶ λόγον τῶν ἀναλωθέντων

ΠΡ. Τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κρώξαις· σὺ δ' ἐμοὶ λέγε.

ΛΥΣ. Ταῦτα ποιήσω.

Ἡμεῖς, τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον,
ἠνεχόμεσθα,

Ἐπὶ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀνδρῶν, ἅτ'
ἔποιεῖτε.

Οὐ γὰρ γρύζειν εἰσὶν ἡμᾶς. κατ' οὐκ ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς.

Ἄλλ' ἠσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις, ἔνδον
ἂν οὔσαι, 510

Ἦκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα
πράγμα·

Εἴτ' ἀλγοῦσαι τ' ἀνδοθῆν, ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι·

Τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ πα-
ραγράψαι

Ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; Τί δέ σοι τοῦτ'; ἢ δ' ὅς
ἂν ὦν ἡρ'

Οὐ σιγήσῃ; καὶ γὰρ σίγων.

ΓΥΝ. Ἄλλ' οὐκ ἂν ἐγὼ ποτ' ἐσίγων. 515

ΠΡ. Καὶ ἂν ὤμωξάς γ', εἰ μὴ σίγας.

ΛΥΣ. Τοιγὰρ ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων·

Ἐτερόν τι πονηρότερον δήπου βούλευμ' ἐπεπύσμεθ'
ἂν ὑμῶν.

Εἴτ' ἠρόμεθ' ἂν. Πῶς ταῦτ', ὦνερ, διαπράττεσθ' ὦδ'
ἀνοήτως;

Ὁ δ' ἔμ' εὐθύς ὑποβλέψας φάσκεν ἂν. Εἰ μὴ τὸν
στήμονα νήσεις,

χρημάτων.— Δρώντων] δρᾶντων ὅ,τι βούλονται. 513. Ἐν τῇ στήλῃ] στή-
λη ἦν ὄρθριος τετράγωνος λιθίνη ἢ χαλκῆ, ἐν ἣ ἔγράφοντο συνήθως αἱ
πράξεις τῶν στηλιτευομένων ἐπὶ κακίᾳ· πολλάκις δὲ καὶ αἱ τῶν ἐπαινου-
μένων ἐπ' ἀρετῇ, ὅποια εἰσι τὰ ψηφίσματα ἐφ' ἐκάτερα· ἐγράφοντο δὲ καὶ αἱ
σπονδαί, ὅ ἐστιν αἱ συνθηκαί· ὅποτε δὲ παρεβαίνοντο αὐταί, παρέγραφον ἐν
μέρει, τοῦτ' αὐτὸ, ὅτι παρεβάθησαν· πρὸς ταῦτ' οὖν ἀγανακτεῖν ἔοικεν ἢ

Ὅτοτύξη τοι μακρὰ τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ' ἄν-
δρεσσι μελήσει. 520

ΠΡ. Ὁρθῶς γε λέγων, νῆ Δί', ἐκεῖνος.

ΛΥΣ. Πῶς ὀρθῶς, ὦ κακόδαιμον,
Εἰ μὴδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;
"Ὅτε δῆθ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερώς ἠκούομεν ἤδη,
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ, μὰ Δί', οὐ δῆτ' ἔσθ'
ἕτερός τις"

Μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθύς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα
κοινῇ 525

Ταῖσι γυναῖξι· ξυλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀ-
ναμῆναι;

"Ἦν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσητ' ἀντα-
κροᾶσθαι,

Κἀντισιωπᾶν, ὡσπερ γ' ἡμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς

ΠΡ. Ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις, κού τλητόν ἔμοιγε.

ΛΥΣ. Σιώπα.

ΠΡ. Σοί γ', ὦ κατάρατε, σιωπῶ' γώ; καὶ ταῦτα κάλυμ-
μα φορούση 530

Περὶ τὴν κεφαλὴν; μὴ νῦν ζῶην.

ΛΥΣ. Ἄλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,

Παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβῶν,

"Ἐχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλὴν,

Κᾶτα σιώπα,

Καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον· 535

Λυσιστράτη, ὅτι οὐδεὶς λόγος αὐτῶν ἐστὶν ἐν τοῖς τοιοῦτοις. 520. Ὅτοτύ-
ξη] στενάξεις, κλαύσεις, τῆς κεφαλῆς πασχούσης. 522. οὐκ ἐξῆν] οὐκ ἐξῆν
ἡμῖν ὑποθέσθαι, συμβουλήν δοῦναι ὑμῖν κακῶς βουλευομένοις, ὅτε φανερώς
ἠκούαμεν ὑμῶν λεγόντων, ὅτι ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ οὐκέτ' εἰσὶν ἄνδρες, εἰ μὴ
γυναῖκες μόνον; 535. Καλαθίσκον] οἷα τὰ γυναῖκα καὶ νῦν συνήθως φέρου-
σιν ἀπρητημένα τῶν δακτύλων, χρήσιμα ἄττα ἔχοντα αὐταῖς ἐν τοῖς πε-
ρικάτοις· βούλεται δὲ ποιεῖν τοὺς ἄνδρας γυναικῶν ἔργα· διὸ καὶ ξαί-
νειν ἔρια κελεύει, καὶ ἐπειδὴ πρότερον ἐψηροφόρει, τοῦτου ἕνεκα δίδω-

Κᾶτα ξαίνειν ξυζωσάμενος,

Κυάμους τρώγων

Πόλεμος δὲ γυναῖξι μελήσει.

X. ΓΥΝ. Ἀπαίρετ', ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν

Ἐν τῷ μέρει χ' ἡμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν. 540

Ἐγὼ γὰρ οὔποτ' ἂν κάμοιμ' ὄρχουμένη,

Οὔτε τὰ γόνατα κόπος ἔλοι μου καματηρός.

Ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἵεναι μετὰ τῶνδ',

Ἄρετῆς ἔνεχ', αἷς

Ἐνι φύσις, ἔνι χάρις,

545

Ἐνι δὲ θράσος, ἔνι δὲ

Σοφόν, ἔνι φιλόπολις

Ἄρετῆ φρόνιμος.

Ἄλλ', ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,

Χωρεῖτ' ὄργῃ, καὶ μὴ τέγγεσθ'. ἔτι γὰρ νῦν οὔρια

θεῖτε.

550

ΛΥΣ. Ἄλλ' ἦνπερ ὅ,τε γλυκύθυμος Ἐρως, χ' ἡ Κυπρογένει· Ἄφροδίτη

Ἴμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν κατα-
πνεύσει,

Κᾶτ' ἐντέξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπα-
λισμοῦς,

Οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλησι καλεῖσθαι.

σιν αὐτῷ παρὰ τῷ πυρὶ καθήμενον, κυάμους τρώγειν. 539. Ἀπαίρετε] ὁ Χορὸς ἔνθους ὅλως ἀπὸ τῶν τῆς Λυσιστράτης λόγων γεγεννημένος, παρακαλεῖται αὐτὸς ἑαυτὸν σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι βοηθεῖν ταῖς μαχομέναις· καὶ φησιν, Ἴτε, ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων ὀρμώμεναι, ὁμοσε ἐπὶ τοῖς ἀνδράσι, χεῖρα βοηθῶν παρέχουσαι ταῖς φίλαις. 549. Ἄλλ' ὦ τηθῶν] τήθας μὲν τὰς τροφούς λέγει· τὸ δὲ μητριδίων παρὰ τὸ μήτρα μητρίδιον, ἀκαλήφη δὲ, ἡ κνίδα ἡ ὄριμος μάλιστα καὶ δριμυτέρα· δεικνύει δὲ τούτοις αὐτὰς γενναίας οὔσας ὡς ἐκ σπέρματος κινζούσας μήτρας ἐκφυομένας· ἔθεν μὴ τέγγεσθε, φησὶ, μὴ παραλύεσθε, ἀλλὰ θεῖτε ἔτι κατ' οὔρον ἄνεμον. 553. Ἐντέξῃ τέτανον] τᾶσιν τοῦ αἰδοῦ, ὃ καὶ ῥοπαλισμὸν καλεῖ. Ταῦτα

- ΠΡ. Τί ποιησάσας;
- ΛΥΣ. Ἦν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὄπλοισιν 555
Ἀγοράζοντας, καὶ μαινομένους.
- ΓΥΝ. Νῆ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.
- ΛΥΣ. Νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λαχά-
νοισιν ὁμοίως
Περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὄπλοις, ὥσπερ
Κορύβαντες.
- ΠΡ. Νῆ Δία· χρεὶ γὰρ τοὺς ἀνδρείους.
- ΛΥΣ. Καὶ μὴν τότε πρᾶγμα γέλοιον,
Ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις, κατ' ὠνήται
κορακίνους. 560
- ΓΥΝ. Νῆ Δί' ἔγωγ' οὖν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον
ἐφ' ἵππου
Ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ
γραδός·
Ἐτερος δὲ Θραξ πέλιτην σείων κᾶκόντιον, ὥσπερ ὁ
Τηρεὺς,
Ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν, καὶ τὰς δρυπέπεις κα-
τέπινε.
- ΠΡ. Πῶς οὖν ὑμεῖς ἔξετε παῦσαι τεταραγμένα πράγ-
ματα πολλὰ 565
- Ἐν ταῖς χώραις, καὶ διαλύσαι;
- ΛΥΣ. Φαύλως πάνυ.

δ' οὖν πρὸς τὸν Πρόβουλον ἀποτείνεται ἡ Λυσιστράτη. 557. Ταῖς χύτραις] περιέρχονται ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐνθα πωλοῦνται αἱ χύτραι καὶ τὰ λάχανα, ὀπλοφοροῦντες, ὥσπερ οἱ Κορύβαντες· κατασκευάζει γὰρ τούτοις τοὺς ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους ἀνωτέρω. 560. Κορακίνους] εἶδος ἰχθύων τοῦτο· λέκιθος δὲ, ὄσπριόν τι, πῖσον, ἢ πῖσσον λεγόμενον. 564. Ἐδεδίσκετο] ἠπεύθει, ἐπεφόβει, ἐπέσειε τὸ ἀκόντιον ἐπὶ τὴν πωλοῦσαν ἰσθάδα· Δρυπέπης δὲ καὶ δρυπέτης καὶ δρυπετής ὁ καρπὸς ἀπὸ τῆς δρυδός, καὶ ἀπλῶς παντός φυτοῦ, ὥριμος γενόμενος, καὶ καταπίπτων· δηλοῖ δὲ τούτοις, ὅτι οἱ ὀπλίται ἀνάξια ἑαυτῶν πράττουσιν ἔργα. 566. Φαύλως πάνυ] ῥᾶστα καὶ

ΠΡ. Πῶς; ἀπόδειξον.

ΛΥΣ. Ὡσπερ κλωστήρ ὅταν ἡμῖν ἦ τεταραγμένος, ὧδε
λαβοῦσαι,

Ἐπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις, τὸ μὲν ἐνταυτοῖ, τὸ δ'
ἐκεῖσε·

Οὕτω καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἣν τις ἐάσῃ,
Διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν, τὸ μὲν ἐνταυτοῖ, τὸ 570
δ' ἐκεῖσε.

ΠΡ. Ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα
δεινὰ

Παύσειν οἴεσθ', ὧ ἀνόητοι;

ΛΥΣ. Κἄν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς,

Ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.

ΠΡ. Πῶς δὴ; φέρ' ἴδω.

ΛΥΣ. Πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκον ἐν βαλανεῖω,

Ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπι-
κλινεῖς 575

Ἐκραβδίξειν τοὺς μοχθηροὺς, καὶ τοὺς τριβόλους ἀ-
παλέξαι.

Καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους, καὶ τοὺς πιλοῦν-
τας ἑαυτοὺς

Ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι

προχειρότατα. 572. Κἄν ὑμῖν γε] σύναψον μᾶλλον ὧδε, καὶ ὑμῖν γε εἴ
τις ἐνῆν νοῦς, ἐπολιτεύεσθε ἂν, καίτοι δις τοῦ "Ἄν περιττῶς ἐπιλαμβανομέ-
νου. 575. Τὴν οἰσπώτην] τὸν ῥύπου τοῦ ἐρίου· ἐκ γὰρ τῆς τελεσιουργίας
ἐπὶ πολὺ ἐξῆς χωρεῖ ἡ μεταφορά· ὥσπερ γὰρ ἐκπλύνομεν, φησί, τὰ ἔρια
τοῦ ῥύπου, οὕτω δεῖ καθαίρειν καὶ τὰς πόλεις πρῶτον τῶν πονηρῶν ἀνθρώ-
πων· Ἐπικλινεῖς δὲ τοὺς καταφερεῖς, ἐπιβρεπεῖς εἰς τὸ κακόν· Τοὺς τριβόλους,
τοὺς βλάπτοντας, ἀπὸ τῆς χαλεπῆς ἀκάνθης ἡ μεταφορά· Συνισταμένους
τοὺς ὑπαλλήλους δικηγόρους, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς κεκολλημένους καὶ συμ-
πιλουμένους ἐν ταῖς ἀρχαῖς διαξῆναι, καθάπερ τὰ συμπιλούμενα ἔρια· Καὶ
τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι, ὥσπερ τῶν μαλλῶν· καὶ οὗτοι συμπιπλήνται κατὰ
τὰς κεφαλὰς, ὅ ἐστι κατὰ τὰς ἀρχὰς, ρίζας, καθὼ κείρονται· οὕτως ἔπειτα
συνδιαλλάξαντας εἰς καλαθίσκον εὐνοϊκῶς, καὶ τολύπην ἐκ τούτων ποιήσαν-

Εἶτα ξαίνειν εἰς καλάθισκον κοινὴν εὐνοίαν ἅπαντας,
 Καταμιγνύοντας τοὺς τε μετοίκους, καὶ τις ξένος, ἢ
 φίλος ὑμῖν, 580

Κεῖ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμίξει.

Καὶ νῆ Δία τὰς γε πόλεις, ἑπόσαι τῆς γῆς τῆσδ'
 εἰσὶν ἄποικοι,

Διαγιγνώσκειν, ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα
 κεῖται

Χωρὶς ἕκαστον· κᾶτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα
 λαβόντας,

Δεῦρο ξυνάγειν καὶ ξυναθροίζειν εἰς ἓν· κᾶπειτα
 ποιῆσαι 585

Τολύπην μεγάλην· κᾶτ' ἐκ ταύτης τῷ Δήμῳ χλαῖ-
 ναν ὑφῆναι.

ΠΡ. Οὐκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίξειν καὶ τολουπεύειν,
 Αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου;

ΛΥΣ. Καὶ μὴν, ὦ παγκατάρατε,
 Πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρώτιστον μὲν
 γε τεκοῦσαι

Κακπέμφασαι παῖδας ὀπλίτας.

ΠΡ. Σίγα, μὴ μνησικακήσης. 590

ΛΥΣ. Εἴθ' ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι, καὶ τῆς ἥθης ἀπολαῦσαι,
 Μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θῆμέτερον μὲν
 ἔατε·

Περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν
 ἀνιῶμαι.

ΠΡ. Οὐκουν κᾶνδρες γηράσκουσιν;

τας, ἐξυφάναι, καὶ τὴν κοινὴν χλαῖναν ἀπεργάσασθαι. 583. Κατάγματα] ὥσπερ ὕλη τις μεμερισμένη καὶ δεομένη ἐνοῦσθαι εἰς ἓν· κάταγμα γὰρ ἐν-
 ταῦθα τὸ μῆρυμα, ὃ νῦν ἢ συνήθεια βαρβαρίζουσα, κουδάριον ὀνομάζει
 589. Πλεῖν ἢ γε διπλοῦν] πῶς οὐ μέτεστιν ἡμῖν πολέμου, ὅποτε πλεόν ἢ
 διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν; 590. Σίγα, μὴ μνησικακήσης] ἐπιλάθου, ὧν πέπονθας

- ΛΥΣ. Μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.
 Ὅ γάρ ἦκων μὲν, κἄν ἦ πολὺς, ταχὺ παῖδα κόρη
 γεγάμηκε· 595
- Τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρὸς· κἄν τούτου μὴ πι-
 λάθῃται,
 Οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην· ὄπτευομένη δὲ κάθηται.
- ΠΡ. Ἄλλ' ὅστις ἔτι στυῖσαι δυνατὸς—
- ΛΥΣ. Σὺ δὲ δὴ τί μαθῶν οὐκ ἀπονήσκεις;
 Καίριος ἐσσί γε· σορὸν ὠνήσῃ. 600
 Μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάζω.
 Λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.
- Γ. Α. Καὶ ταυτᾶσι δέξαι παρ' ἐμοῦ.
- Γ. Β. Καὶ τουτονὸν λαβὲ τὸν στέφανον.
- ΛΥΣ. Τί σε δεῖ; τί ποθεῖς; χῶρει ἐς ναῦν. 605
 Ὁ Χάρων σε καλεῖ·
 Σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.
- ΠΡ. Εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
 Νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς Προβούλοις ἄντικρυς
 Ἐμαυτὸν ἐπιδείξω, βαδίζων ὡς ἔχω. 610
- ΛΥΣ. Μῶν ἐγκαλεῖς, ὅτι οὐχὶ προθύμεσθά σε;
 Ἄλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοι πρῶ πάνυ
 Ἦξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

κακῶν, ἢ μὴ μετανοήσης. 597. Ὀπτευομένη] μαντευομένη, κάθηται χαινουσα πρὸς τὴν τύχην. 598. Ἄλλ' ὅστις ἔτι στυῖσαι δυνατὸς] οὗτος λήψεται αὐτὴν εἰς γυναῖκα· τὸ δὲ στυῖσαι, ὅτι κακέμφατόν τι δηλοῖ, εἴρηται πολλάκις. 599. Σὺ δὲ τί μαθῶν] τοῦτο συνηθέστερον, τί παθῶν, λέγεται· τέτακται δὲ, ἔνθα δεῖον τί ποιῆσαι, οὐ ποιοῦμεν, ὡς περ εἰ ἐπάθομεν, εἰ ἐμάθομεν μεταξὺ, ἐξ οὗ μετεμελήθημεν· οἷον δὲ βργῆ φησι ταῦτα ἢ Λυσιστράτη· διὸ λέγει, σορὸν ὠνήσῃ, ἐνταφήσῃ. 601. Μελιτοῦτταν] μάζαν, μέλιτι δεδευμένην· ἦν ἔφερον οἱ νεκροὶ τῶν Κερβέρων. 602. Λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι] ταῦτα δ' εἰποῦσα, ἐκχεῖ ὕδωρ ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων ἐστὶν εἰκάσαι. 609. Τοῖς Προβούλοις] ἦσαν, ὡς εἶοικε, καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι ἐν τῇ Βουλῇ. 611. Μῶν ἐγκαλεῖς] ἡμῖν τι, ὅτι μὴ προθυμησάμεν σε τῶν ἄλλων; ἐλθέ ἀπὸ

- X. ΓΕΡ. Οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος·
 Ἄλλ' ἐπαποδύωμεθ', ἄνδρες, τουτῶτ' τῷ πράγματι. 615
 Ἦδη γὰρ ὄξειν γε ταδί μειζόνων καὶ πλειόνων
 Πραγμάτων μοι δοκεῖ.
 Καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος·
 Καὶ πάνυ δέδοικα, μὴ
 Τῶν Λακῶνων τινές,
 Δεῦρο συνεληλυθότες 620
 Ἄνδρες ἐς Κλεισθένους,
 Τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ
 Καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν,
 Τὸν τε μισθόν, ἔνθεν ἔζων. 625
 Δεινὰ γάρτοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
 Καὶ λαλεῖν, γυναῖκας οὔσας, ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
 Καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
 Οἷσιν οὐδὲν πιστὸν, εἰ μὴ περ Λύκῃ κεχηγότι.
 Ἄλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι. 630
 Ἄλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ'· ἐπεὶ φυλάξομαι,
 Καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
 Ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι,
 Ὡδὲ θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν. αὐτὸς γάρ μοι γίγνεται
 Τῆς θεοῖς ἐχθρὰς κατάξει τῆσδε γραῆς τὴν γνάθον. 635
- X. ΓΥΝ. Οὐ γὰρ εἰσιόντας οἴκαδ' ἢ τεκοῦσα γνώσεται.

ταύτης τὴν τρίτην, καὶ λήψη καὶ τὰ τριτὰ παρσκευασμένα παρ' ἡμῖν. 614. Οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν] ὁ Χορὸς τῶν ἀνδρῶν ὄρων τὰς γυναῖκας ἀκαταμαχῆτους, δεδιὼς, ὡς περ τυραννίαν τινὰ ἐσομένην, ἐξορμᾷ αὐτὸς ἑαυτὸν προσχεῖν νοῦν σπουδαιότερον τῷ πράγματι τούτῳ. 622. Κλεισθένους] ἴδε Βατρ. στίχ. 48.— 628. Καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσι Λάκωσι] ἢ ἢ πρὸς ὀβελιστέα, ἢ τὸ Λάκωσι τρεπτέον εἰς τὸ Λάκωνας, εἰ μὴ ἐκίλυε τὸ μέτρον. 629. Λύκῃ κεχηγότι] ὅσον οὐδὲ Λύκῃ κεχηγότι ἐπιόντι πιστὸν ἔσται. 632. Ἐν μύρτου κλαδί] μυρρῶνην ἐστεφανωμένος· τὸ δὲ Κλαδί ἀπὸ τοῦ κλάς, κλαδός, κλαδί· Ἀγοράσω, ἐν τῇ ἀγορᾷ παρὰ τῷ τοῦ Ἀριστογείτωνος ἀνδριάντι διαβεβηκῶς ἔσομαι. 635. Αὐτὸς γάρ μοι γίγνεται] βοηθός, ἐγγύς, οἰκίῳ. 636. Οὐ γὰρ εἰσιόντας] κατασκευὴ τοῦτο προϋπάρχοντος

Ἄλλὰ θώμεσθ', ὦ φίλοι γράες, ταδί πρῶτον χαμαί.

Ἡμεῖς γάρ, ὦ πάντες ἄστοι, λόγων κατάρχομεν

Τῇ πόλει χρησίμων

Εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με. 640

Ἐπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσ'

Εὐθὺς ἠρρήφόρου.

Εἴτ' ἀλετρις ἤ. δέτκεις

Οὐσά τ' Ἀρχηγέτι

Καταχέουσα τὸν κροκωτὸν, ἄρκτος ἢ Βραυρωνίους. 645

Κἀκανηφόρου ποτ' οὔσα

Παῖς καλῆ, σχοῦσ' ἰσχάδων ὄρμαθόν.

Ἄρα προῦφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;

Εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,

Ἦν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων. 650

Τοῦ ῥάνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσφέρω.

λόγου· ἀλλ' οὗτος ἐλλείπει· εἰπόντος γὰρ τοῦ Χοροῦ κατάζει τὰς γνάθους τῆς γραδῆς, πιθανῶς ὁ ἕτερος Χορὸς ἐπήνεγκε, μὴ τολμήσητε τοῦτο· εἰ δὲ μὴ τοιαῦτ' ἂν πάθοιτε, οἷα ἢ μήτηρ ὑμῶν εἰσιόντας οὐ γνώσεται ὑμᾶς. 637. Ἄλλὰ θώμεθα] καταθώμεθα· τίνα; ἢ τὰς κάλπεις, ὑδρίας, καὶ ὅ,τι ἔφερον ἐν χερσὶ· στρέφει γὰρ πρὸς τὸν δῆμον ὁ Χορὸς τῶν γυναικῶν, συνιστὰς ἑαυτὸν ὡς εὐδαίμονα. 642. ἠρρήφόρου] ἀρρηφορία καὶ ἀρρηφόρια ἑορτὴ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐν ἣ ἂν εὐγενεῖς παρθένοι ἔφερον τὰ μυστήρια καὶ σύμβολα τῆς θεοῦ διὰ πομπῆς γιγνομένης. 643. Ἀλετρις ἢ (ἀντὶ τοῦ ἦν) παρὰ τὸ ἀλήθειν ἀλετρις ἢ ἀλήθουσα τὰ εἰς τὰ ἱερά πόπανα ἄλευρα· ἣτις ὠφελε παρθένος εἶναι. 644. Βραυρωνίους] Βραυρῶν δῆμος τῶν Ἀθηναίων παρὰ τῷ Μαραθῶνι, καὶ Βαυρωνία ἢ ἑορτὴ καὶ ἢ Ἄρτεμις· ἢ δὲ αἰτία, ὅτι ἄρκτον ποτὲ ἐξημερωθεῖσαν καὶ σύντροφον ἀνθρώποις γενομένην, ἐφόνευσάν τινες ταύτην· ἐφ' ᾧ οὖν ἐξιλεώσασθαι τὴν θεὸν χαλωθεῖσαν, συνέστησαν τὴν ἑορτὴν ταύτην, ἐν ἣ ἀρκευόμεναι παρθένοι, εἴτ' οὖν ἀφιερύμεναι τῇ θεῷ ἀντὶ τῆς ἄρκτου, διέμενον οὕτω μέχρι γάμου· τὸ δὲ Ἀρχηγέτι ἐν δοτικῇ ἂν εἶη ληπτέον, καίτοι ἐν ἄλλοις Ἀρχηγέτις κεῖται· ἵνα ἢ, ἐγὼ ἦν ἄρκτος καταχέουσα τὸν κροκωτὸν (πολύτιμον πέπλον τοῦτον) Ἀρτέμιδι Ἀρχηγέτι (ἀντὶ Ἀρχηγέτιδι) ἐν τοῖς Βραυρωνίοις. 646. Κἀκανηφόρου] ἔφερον τὰ κανῶν, ἐν οἷς τὰ πρὸς θυσίαν ἐν τῇ τῶν Παναθηναίων καὶ ἄλλων ἑορτῶν πομπῇ· ἐποιοῦν δὲ τοῦτο μάλιστα αἱ τῶν ἐν ἀρχαῖς θυγατέρες. 651. Τοῦ ῥάνου]

Τοῖς δὲ δυστήνοισι γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν ἐπεὶ
 Τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶον ἐκ τῶν Μηδικῶν
 Εἶτ' ἀναλώσαντες, οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς.
 Ἄλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν. 655
 Ἄρα γρουκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
 Τῷδὲ γ' ἀψήκτω πατάξω τῷ κοθόρῳ τὴν γνάθον.

X. ΓΕΡ.

Ταῦτ' οὐχ ὕβρις τὰ πράγματα' ἐστὶ

Πολλή; κάπιδώσειν μοι δοκεῖ

Τὸ χρεῖμα μάλλον.

660

Ἄλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμα', ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνὴρ.

Ἄλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδύωμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ

Ἄνδρὸς ὄξειν εὐθύς· ἄλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει.

Ἄλλ' ἄγετε λυκόποδες,

Οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον

665

Ἦλθομεν, ὅτ' ἤμεν ἔτι,

Νῦν δεῖ,

Νῦν ἀνηθῆσαι πάλιν,

Κάναπτερωσαι

Πᾶν τὸ σῶμα, κάποσεισα-

670

σθαι τὸ γῆρας τόδε.

Εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε καὶν σμικρὰν λαβὴν,
 Οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐται λιπαροῦς χειρουργίας·

Ἄλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κάπιχειρήσουσ' ἔτι

τῶν κοινῶν χρημάτων, ὡς ἔοικεν, μετέχειν ἐθέλει, ὅτι συνεισφέρει ἄνδρας ἐν λόγῳ χρημάτων· οὗτοι γὰρ ἐκ πολεμίων εἰσάγουσι νῦν τὰ χρήματα· ὑμεῖς δὲ οἱ γέροντες, φησὶν, οὐ μετέχετε τούτων· ἃ δὲ ἦσαν ἐκ τῶν Μηδικῶν ἀπὸ τῶν συμμαχικῶν φόρων, ταῦτα ἀναλώσαντες, οὐκέτι συνεισφέρετε ἕτερα· καὶ νῦν κινδυνεύομεν ὑφ' ὑμῶν ὀλέσθαι. 656. Ἄρα γρουκτόν] ἔξεστιν ὑμῖν γρύζειν πρὸς ταῦτα; 657. Ἄψήκτω] σκληρῶ ὑποδήματι.

663. Ἐντεθριῶσθαι] οὐ δεῖ ἐνεκλίσσεσθαι, ὡσπερ τὰ θρία ἐν φύλλοις συκῆς.

664. Λυκόποδες] ἢ ἐκτετροχημένοι τοὺς πόδας τῇ κακοπαθείᾳ, ἢ κατὰ μίμησιν τοῦ Ὀμήρου, Εὐκνήμιδες. Λειψύδριον δὲ, χωρίον κατάξηρον ἐν τῇ Ἀττικῇ παρὰ τῷ ὄρει Πάρνηθι. 673. Λιπαρῶν χειρουργίας] ἕτερας πολιτι-

Ναυμαχεῖν, καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὡσπερ Ἀρτεμισία· 675

Ἦν δ' ἐφ' ἵππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἵππείας.

Ἴππικώτατον γὰρ ἐστὶ χρῆμα κῆποχον γυνή.

Κοῦκ ἂν ἀπολίσθαι τρέχοντος· τὰς δὲ Ἀμαζόνας σκόπει,

Ἄς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.

Ἄλλὰ τούτων χρῆν ἀπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον 680

Ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτοῖ τὸν αὐχένα.

X. ΓΥΝ. Εἰ, νῆ τῷ θεῷ, με ζωπυρήσεις,

Λύσω τὴν ἑμαυτῆς ὄν ἐγὼ δὴ,

Καὶ ποιήσω

Τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον· 685

Ἄλλὰ χ' ἡμεῖς, ὦ γυναῖκες, θάττον ἐκδυώμεθα,

Ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδᾶξ ὄργισμένων.

Νῦν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα

Μή ποτε φάγη σκόροδα,

Μηδὲ κυάμους μέλανας·

690

Ὡς εἰ

Καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς,

Ἐπερχολῶ γάρ,

Ἄετὸν τίκτοντα κάνθα-

ρός σε μαιεύσομαι.

695

κῆς ἐργασίας μείζονος· ἐν ἄλλοις δὲ καίτοι λιπαρᾶς, καίτοι ἄμεινον ἔγραψα λιπαροῦς, ἵνα ἢ ἐπιμόνου. 675. Ἀρτεμισία] ἢ μετὰ τῶν Μήδων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύσασα. 676. Διαγράφειν] διασύρειν, ἐξαλείφειν τοῦ καταλόγου. 677. Οὐκ ἀπολίσθαι τρέχοντος] ἢ γυνή, τρέχοντος τοῦ ἵππου, οὐκ ἂν ἐξολισθῆσαι· παράδειγμα δὲ εἰσὶν αἱ Ἀμαζόνες· Μίκων δ' Ἀθηναῖος ἦν ζωγράφος περίφημος. 680. Τετρημένον ξύλον] τὸν κύρωνα, ἐν ᾧ ἐγκαθάρμοζον τῶν κακούργων τοὺς αὐχένας. 682. Ζωπυρήσεις] διεγερεῖς, ἐρεθισεῖς· τὸ δὲ λύσω τὴν ἑμαυτῆς ὄν τὴν ὀργὴν ἂν δηλοῖ, ἢ διὰ τὸ ἄγριον τοῦ θηρίου, ἢ ἀπὸ παροιμίας τινός. 685. Βωστρεῖν] καλεῖν, πεκτούμενον, ἐκ τῶν τριχῶν ἐλκόμενον, τιλλόμενον. 690. Κυάμους] ὄργισθεις ὁ Χορὸς καὶ τοὺς ὀδόντας συγκρούων, ἔξισιν εἰς μονομαχίαν· διὸ προσίτω, φησὶν, ὁ βουλόμενος, ἵνα ἀποθανῶν μηκέτι ζῶν ἐσθὴ κυάμους καὶ σκόροδα. 695. Ἄετὸν τίκτοντα] ἀπὸ τοῦ Δίωπιου μύθου εἰς παροιμίαν ἦκε· καθάπερ γὰρ ὁ

ΓΥΝ. Οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἦν ἐμοὶ ζῆ Λαμπιτῶ,
 Ἡ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενῆς Ἰσμηνία.
 Οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψηφίση,
 Ὅστις, ὧ δύστην', ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
 Ὅστε κἀχθῆς τῆ'κάτῃ ποιούσα παιγνίαν ἐγὼ 700
 Τοῖσι παισὶ, τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
 Παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγγελυν.
 Οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
 Κούχι μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἄν
 Τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβῶν τις ἐκτραχηλίση φέρων. 705

κάνθαρος, ἀμυνόμενος τὸν ἀετὸν, κακῶς ἐμαieiύσατο τὸν τόκον αὐτοῦ, ἐκκυ-
 λίσας τὰ ὠὰ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Διὸς, οὕτω κἀγὼ σε χρῆσμαι. 696. Οὐ
 γὰρ ἄν ὑμῶν φροντίσαιμ'] πρὸς τὸν Χορὸν τῶν γερόντων τοῦτο δοκεῖ ἐντε-
 τοξεῦσθαι· ἐλπίζει γὰρ τῇ συνωμοσίᾳ τῶν Λακαίων διὰ τῆς Λαμπιτοῦς, καὶ
 τῇ τῶν Θηβαίων διὰ τῆς Θηβαίας· ὃ ὡς κύριον ὄνομα εἰσάγει, διὸ προσέ-
 θηκε τὸ Ἰσμηνία ὡς πάτριον ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Ἰσμηνοῦ. 699. Ἀπήχθου]
 μεμίσησαι ὑπὸ πάντων τῶν γειτόνων· τοὺς Θηβαίους ἔοικεν ἐννοεῖν, ὡς ἐκ
 τῶν ἐπομένων εἰκάσαι· διὸ καὶ τῆς Θηβαίας ἀνωτέρω ἐμνήσθη· 700. Παι-
 γνίαν] ἑορτὴ τις ἦν τῇ Ἐκάτῃ, ἐν ἣ παιδιὰν τινα αἱ μητέρες ἐποίουν τοῖς
 παισίν· ἡ δὲ γυνὴ αὕτη ἐκάλεσεν ἐκ γειτόνων καὶ φίλην τινα κόρην χρη-
 στὴν καὶ ἀγαπητὴν, οἷον ἔγγελυν ἐκ τῆς Κωπαίδος λίμνης. Ἐνταῦθ' ἀπρο-
 δοκῆτως καὶ γελοῖως ἔτρεψε τὴν παῖδα εἰς τὴν ἔγγελυν· ἀλλ' οὐκ ἀσκόπως
 τοῦτο· πολέμου γὰρ ὄντος, ἐγγέλους ἐκ τῆς Βοιωτίας οὐκ ἐπέμποντο εἰς Ἀ-
 θῆνας ὡς καὶ ἀνωτέρω που ἐμνήσθη τούτου· διὸ λέγει, ἐμισθήης τοσοῦτον
 ὑπὸ τῶν γειτόνων, ὅθεν οὐδ' ἐγγέλους ἡμῖν ἐτι πέμπουσιν ἐκεῖθεν διὰ τὰ
 σὰ ψηφίσματα, οἷς τὸν πόλεμον ἐπιστηρίζεις.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ,
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΓΕΡΩΝ ΤΙΣ.

- X. ΓΥΝ. Ἄνασσα πρᾶγους τοῦδε καὶ βουλευμάτος,
Τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;
- ΛΥΣ. Κακῶν γυναικῶν ἔργα, καὶ θήλεια φρῆν
Ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τᾶνω κάτω.
- X. ΓΥΝ. Τί φῆς; τί φῆς; 710
- ΛΥΣ. Ἄληθῆ, ἀληθῆ.
- X. ΓΥΝ. Τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.
- ΛΥΣ. Ἄλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν, καὶ σιωπήσαι βαρῦ.
- X. ΓΥΝ. Μή νυν με κρύψῃς, ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν;
- ΛΥΣ. Βινητιῶμεν, ἧ βράχιστον τοῦ λόγου. 715
- X. ΓΥΝ. Ἰὼ Ζεῦ.
- ΛΥΣ. Τί Ζῆν' αὐτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.
Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτάς ἀποσχεῖν οὐκέτι
Οἷα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀποδιδράσκουσι γάρ.
Τὴν μὲν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπήν 720
Κατέλαβον, ἧ τοῦ Πανός ἐστι ταύλιον
Τὴν δ' ἐκ τροχιλίας αὖ κατειλυσπωμένην
Τὴν δ' αὐτομολοῦσαν τὴν δ' ἐπὶ στροθοῦ μιαν

706. Ἄνασσα] ἐνταῦθα ἐξέρχεται ἡ Λυσιστράτη σκυθρωπὸς, καὶ διηγεῖται πρὸς τὸν Χορὸν τῶν γυναικῶν, οἷά τινες τῶν γυναικῶν ἔπραξαν ἐκ λαγνείας λειποτακτήσασαι. 715. Βινητιῶμεν] συνουσίας ἐπιθυμοῦμεν, ἀσελγαίνομεν, ἔν' οὕτως ὡς ἔπος εἶπω. 717. Τί αὐτεῖς] τί ἐπικαλῆ τὸν Δία. 720. Διαλέγουσαν τὴν ὀπήν] διορῶντι οὐκ ἔστιν ὀπήν πρὸς τὸ ἐκ γειτόνων προαύλιον τοῦ ναοῦ τοῦ Πανός. 722. Ἐκ τροχιλίας κατειλυσπωμένην] τροχιλία μηχανή τις, δι' ἧς ἀνασύρονται τὰ βάρη· τὸ δὲ κατειλυσπωθῆναι τὸ διὰ τῆς τροχιλίας ταύτης γαλαῶσθαι, περικλώμενον τὰ τοῦ σώματος μέλη, καθάπερ οἱ ὄφεις καὶ αἱ βδέλλαι· οὕτω δὲ κλώνται καὶ οἱ εἰς τὰ τῆς νεῶς καρχήσια ἀναρβιχόμενοι χειρῶν ἰσχύϊ. 723. Τὴν δ' ἐπὶ στροθοῦ] ἐτέραν δὲ βουλομένην

"Ἦδη πέτεσθαι διανοομένην κάτω
 'Ες 'Ορσιλόχου χθές τῶν τριχῶν κατέσπασα. 725
 Πάσας τε προφάσεις, ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε,
 "Ἐλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.
 Αὕτη σύ, ποῖ θεῖς;

Γ. Α. Οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.

Οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια,
 'Υπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα.

ΛΥΣ. Ποίων σέων; 730

Οὐκ εἶ πάλιν;

Γ. Α. 'Ἄλλ' ἤξω ταχέως, νῆ τῷ θεῷ,
 "Ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.

ΛΥΣ. Μὴ διαπετάννου, μηδ' ἀπέλθης μηδαμῆ.

Γ. Α. 'Ἄλλ' ἐὼ' πολέσθαι τᾶρι';

ΛΥΣ. "Ἦν τούτου δέη.

Γ. Β. Τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα τῆς ἀμοργίδος, 735
 "Ἦν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιπ'.

ΛΥΣ. Αὐθ' ἡτέρα

'Ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.
 Χώρει πάλιν δεῦρ'.

Γ. Β. 'Ἀλλὰ, νῆ τὴν Φωσφόρον,
 "Ἐγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀπέρχομαι.

καταπτῆναι (ὡς) ἐπὶ στροβοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ 'Ορσιλόχου, ἐκώλυσα, λα-
 βομένη τῶν τριχῶν· τὸ δέ, 'Ἐπὶ στροβοῦ ἄλλος δίκην στροβοῦ ἐξηγήσατο.
 729. 'Υπὸ τῶν σέων] σῆς, σητός, καὶ ἡ γενικὴ ἐν πληθυντικῷ, σητῶν· ἐν-
 ταῦθα δ' ἔχει εὐθεῖαν ἄχρηστον τὸ Σεύς. σέως, σέες σεῖς, σέων, ὡς βασιλέων·
 ἔστι δὲ ζωῦφιόν τι, οἶον φθειρ, φθειρον τὰ ἔρια. 735. Τῆς ἀμοργίδος] καὶ
 ἀμοργίδος· ὕφασμά τι λεπτόν ἦν τοῦθ', ὡς ἔφημεν καὶ ἀνωτέρω, ἐκ τῆς νή-
 σου 'Ἀμοργοῦς· "Ἄλοπος δὲ ἀλέπιστον, ἐν τῷ λέπει ἔτι οὔσαν, ἀνεξέργα-
 στον· βοτάνη γάρ ἐστι τὸ πρῶτον πρὶν ἐκλεπτισθῆ, ὡσπερ ἡ κάνναβος καὶ
 τὸ λίνον. 738. Φωσφόρον] τὴν σελήνην, ἢ τὴν 'Ἐκάτην· τὸ δὲ ἀποδείρα-
 σα τὸ κατατρίψαι, ὡσπερ τὸ λίνον, δηλοῖ· ὃ ἡ νῦν συνήθεια κοπανίζειν κα-
 λεῖ· ὑπαινίττεται δ' οὖν οὐχ ἦττον καὶ τὴν συνουσίαν μετὰ τοῦ ἀνδρός.

- ΛΥΣ. Μὴ, μὴ ποδείρησ. ἦν γὰρ ἄρξη τοῦτο σὺ, 740
 Ἐτέρα γυνὴ ταῦτόν ποιεῖν βουλήσεται.
- Γ. Γ. ὦ πότνι Εἰλείθου, ἐπίσχεσ τοῦ τόκου,
 Ἐως ἂν εἰς ὅσιον μὀλω' γὼ χωρίον.
- ΛΥΣ. Τί ταῦτα ληρεῖς;
- Γ. Γ. Αὐτίκα μάλα τέξομαι.
- ΛΥΣ. Ἄλλ' οὐκ ἔκυεις σὺ γ' ἐχθές. 745
- Γ. Γ. Ἄλλὰ τήμερον.
 Ἄλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν, ὦ Λυσιστράτη,
 Ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα.
- ΛΥΣ. Τίνα λόγον λέγεις;
- Τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν;
- Γ. Γ. Ἄρρην παιδίον.
- ΛΥΣ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σὺ γ' ἀλλ' ἡ χαλκίον 750
 Ἐχειν τι φαίνη κοῖλον εἴσομαι δ' ἐγὼ.
 ὦ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἱεράν κυνὴν,
 Κυεῖν ἔφασκες;
- Γ. Γ. Καὶ κυῶ γε, νῆ Δία.
- ΛΥΣ. Τί δῆτα ταύτην εἶχες;
- Γ. Γ. Ἴνα, μ' εἰ καταλάβοι
 Ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνὴν,
 Ἐσθᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί. 755
- ΛΥΣ. Τί λέγεις; τί προφασίζη περιφανῆ πράγματα;
 Οὐ τὰμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;

745. Οὐκ ἔκυεις ἐχθές] χθές οὐκ ἦσθα ἔγγυος· ἡ γὰρ γυνὴ αὕτη, περικεφαλαίαν τινα ὑποζωσαμένη, ἐδόκει σήμερον ἔγγυος, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐξογκωθείσης τῆς γαστροῦ. 751. Τὴν ἱεράν κυνὴν (περικεφαλαίαν ἐκ δέρματος κυνός) κυεῖν ἔλεγεσ;] παίζει πωσ καὶ τῇ τῶν ὀνομάτων ὀμοιότητι· ψαύσασα γὰρ αὐτὴν ἡ Λυσιστράτη, ἐξήλεγεσ πανουργοῦσαν· τὸ δὲ ἱεράν γέλωτος ἔχει χάριν. 757. Τὰμφιδρόμια] ἡ πέμπτη ἡμέρα τῆς γεννήσεως τοῦ παιδίου, καθ' ἣν αἱ φίλαι γυναῖκες συνερχόμεναι, περιέφερον τὸ παιδίον περὶ τὴν Ἐστίαν τῆς οἰκίας· διὸ λέγει περίμενον αὐτοῦ, ἵνα ποιήσῃ καὶ σὺ τὰ

- Γ. Δ. 'Αλλ' οὐ δύναμαί γ' ἔτ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
 'Εξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρὸν ποτε.
- Γ. Ε. 'Εγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι. 760
 Ταῖς ἀγρυπνίαισι, κακκαβίζουσῶν ἀεί.
- ΛΥΣ. 'Ω δαιμόνιαι, παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
 Ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἀνδρας ἡμᾶς δ' οὐκ οἶει
 Ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας εὖ οἶδ' ὅτι
 "Αγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεθ', ὦ γαθαί, 765
 Καὶ προσταλαιπωρήσατέ γ' ὀλίγον χρόνον,
 'Ὡς χρησμός ἡμῖν ἐστὶν ἐπικρατεῖν, ἐάν
 Μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμός οὐτοσί.
- Χ. ΓΥΝ. Λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ,τι λέγει.
- ΛΥΣ. Σιγᾶτε δῆ.
 'Αλλ' ὅπταν πτηξῶσι χελιδόνες εἰς ἓνα χῶρον, 770
 Τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων,
 Παῦλα κακῶν ἔσται· τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει.
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης —
- Χ. ΓΥΝ. 'Επάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς;
- ΛΥΣ. 'Ην δὲ διασπῶσι, καὶ ἀναπτῶνται πτερούγεσσι
 'Εξ ἱεροῦ ναοῦ χελιδόνες, οὐκέτι δόξει 775
 "Ορνεον οὐδ' ὄτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.
- Χ. ΓΥΝ. Σαφῆς γ' ὁ χρησμός, νῆ Δί', ὧ πάντες θεοί,
 Μὴ νῦν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
 'Αλλ' εἰσῴμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογί,

ἀμφιδρόμια τῆς σῆς κυνῆς. 758. 'Εν τῇ πόλει] ἄνω ἐν τῇ ἀκροπόλει ὁ-
 φιν δ' οἰκουρὸν τὸν δράκοντα καλεῖ τὸν φύλακα τῆς Παλλάδος. 761. Κακ-
 καβίζουσῶν] τὴν φωνὴν τῆς γλαυκὸς δηλοῖ τοῦτο· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν περ-
 δίκων, ἃς καὶ κακκάδας ὀνομάζουσι. 771. Φαλήτων] φάλης φάλητος, καὶ
 φαλής φαλήτος· λέγεται δὲ καὶ φανῆς· τὸν ἀρχέγονον ἐννοεῖ ἔρωτα, ἢ κατ'
 ἄλλους ἐστὶ ταῦτόν τῳ φαλλός, ὅ ἐστι ξύλον συκῆς ἠσκημένον εἰς ἀνδρεῖον
 αἰδεῖον, ᾧ ἐχρῶντο ἐν Διονυσίαις. 772. Τὰ ὑπέρτερα νέρτερα] τὰ ἄνω κά-
 τω, τοὺς ἀνδρας ὑποκάτω τῶν γυναικῶν. 775 'Εξ ἱεροῦ ναοῦ] ἔνθα εἰσι
 πτήξασαι, ὡς περ ἐν τῳ παρόντι χωρίῳ. 776. Κατεπυγωνέστερον] ἀσελγέ-

- ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν. 780
- X. ΓΕΡ. Μῦθον βούλομαι.
 Λέξαι τίν' ὑμῖν, ὃν ποτ' ἤκουσ'
 Αὐτὸς, ἔτι παῖς ὢν,
 Οὕτως. 785
- Ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, ὃς
 Φεύγων
 Γάμον, ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
 Κᾶν τοῖς ὄρεσιν ὄκει·
 Κᾶτ' ἐλαγωγθήρα,
 Πλεξάμενος ἄρκυς, 790
 Καὶ κύνα τίν' εἶχεν,
 Κούκέτι κατῆλθ' οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
 Οὕτω
 Τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
 Κεῖνος· ἡμεῖς δ', οὐδὲν ἤπτον 795
 Τοῦ Μελανίωνος, οἱ σώφρονες.
- ΓΕΡ. Βούλομαί σε, γραῦ, κύσαι.
 ΓΥΝ. Κρόμμυόν τ' ἄρ' οὐκ ἔδη.
 ΓΕΡ. Κᾶνατείνας τὸ σκέλος λακτίσαι.
 ΓΥΝ. Τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς. 800
 ΓΕΡ. Καὶ Μυρωνίδης γάρ ἦν
 Τραχὺς ἐντεῦθεν, μελάμπυ-
 γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
 Ὡς δὲ καὶ Φορμίων.
- X. ΓΥΝ. Κᾶγὼ βούλομαι. 805

στερον, μαλακώτερον. 792. Ἐπὶ μίσους] δὴν αὐτῶ πρὸς τὰς γυναῖκας.
 793. Ἡμεῖς δὲ] ὁμοίως ποιήσομεν καὶ ἡμεῖς, ὅσοι ἐσμέν σώφρονες.
 797. Κύσαι] φιλήσαι. 798. Κρόμμυον ἄρ' οὐκ ἔδη] οὐκ ἐσθλεις· βαρύσσημον
 γὰρ ἐν τοῖς φιλήμασι τὸ κρόμμυον καὶ τὸ σκόροδον· τὸ δὲ λακτίσαι κωμι-
 κῶς εἴρηται. 800. Λόχμην] πολὺ δασὺς καὶ τραχὺς εἶ· Μυρωνίδης δὲ καὶ
 Φορμίων στρατηγοὶ ἐνδοξοὶ· Μελάμπυγος δὲ, ὁ φεβερὸς ἀνδρεῖοι γὰρ νομί-
 ζονται οἱ τοιοῦτοι· οἱ δὲ λευκόπυγοι καὶ λεῖοι τούναντιον, γυναικῶδεις.

Μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι.

Τῷ Μελανίωνι.

Τίμων

Τις ἦν ἀίδρυτος ἀβάτοισιν ἐν

Σχώλοι-

810

σι τὸ πρόσωπον περιειργμένος,

Ἐρινύων ἀπορρώξ.

Οὔτος οὖν ὁ Τίμων

Ἔρχεθ' ὑπὸ μίσους

Πολλὰ καταρασά-

815

μενος κακ' ἀνδράσιν πονηροῖς.

Οὔτω

Κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει

Τοὺς πονηροὺς ἄνδρας αἰεὶ.

Ταῖσι δὲ γυναιξίν ἦν φίλτατος.

820

ΓΥΝ.

Τὴν γνάθον βούλει θένω;

ΓΕΡ.

Μηδαμῶς ἔδεισά γε.

ΓΥΝ.

Ἄλλὰ κρούσω τῷ σκέλει.

ΓΕΡ.

Τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.

ΓΥΝ.

Ἄλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις,

825

Καίπερ οὔσης γραὸς, ὄντ' αὐ-

τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεψι-

λωμένον τῷ λύχνῳ.

810. Ἀίδρυτος] καὶ ἀνίδρυτος, ἀκατάστατος, πλανώμενος, ἄσικος, μισάνθρωπος· τοιοῦτος γὰρ ὁ Τίμων· φασὶ δὲ πεσόντα ἐξ ἀγράδος ἀποθανεῖν, ὡς καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ περιειργμένος ἦν πανταχόθεν βάτοις ἀβάτοις καὶ σχώλοις σκληροῖς· ἦν γὰρ κατάρατος καὶ ἀπορρώξ, οἷον ἀπόσπασμα καὶ ἀπόπτυσμα Ἐρινύος. 821. Θένω] θέλεις παῖσαι σου τὴν γνάθον;—μὴ τοῦτο.—ἀλλὰ λάξ τύψω τῷ σκέλει;—ἀλλ' ἐκφανεῖς τὸ αἰδοῖον.—ἀλλ' οὐκ ἂν ἴδοις διὰ τὸ, ὡς ἀπεψιλωμένον τῷ λύχνῳ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ, ΜΥΡΡΙΝΗ,
ΚΙΝΗΣΙΑΣ, ΠΑΙΣ, ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

- ΛΥΣ. Ἰού, ἰού γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμέ
Ταχέως.
- Γ. Α. Τί δ' ἐστίν; εἶπ' ἐμοί, τίς ἡ βοή; 830
- ΛΥΣ. Ἄνδρ', ἄνδρ' ὀρώ προσιόντα παραπεπληγμένον,
Τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.
- Γ. Β. ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
Μεδέουσ' ἴθ' ὀρθήν, ἦνπερ ἔρχη τὴν ὁδόν.
- Γ. Α. Ποῦ δ' ἐστίν, ὅστις ἐστί;
- ΛΥΣ. Παρὰ τὸ τῆς Χλόης. 835
- Γ. Α. ὦ νῆ Δί', ἐστί δῆτα. τίς κᾶστιν ποτέ;
- ΛΥΣ. Ὅρατε· γινώσκει τίς ὑμῶν;
- ΜΥΡ. Νῆ Λία
Ἐγωγε· κᾶστιν ὀυμὸς ἀνὴρ Κινησίας.
- ΛΥΣ. Σὸν ἔργον εἶη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν,
Κᾶζηπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν, καὶ μὴ φιλεῖν, 840
Καὶ πάνθ' ὑπέχειν, πλὴν ὧν ξύνοιδεν ἢ κύλιξ.
- ΜΥΡ. Ἄμέλει, ποιήσω ταῦτ' ἐγώ.
- ΛΥΣ. Καὶ μὴν ἐγὼ
Ξυνηπεροπεύσω παραμένουσά γ' ἐνθαδί,
Καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

829. Ἰού, ἰού· Ἡ Λυσιστράτη, ἰδοῦσά τινα ὡς μαινόμενον ἤκοντα, ἀνα-
λοᾶ καὶ συστρέφει τὰς φίλας πρὸς ἑαυτήν, ἵνα μὴ τι γένηται αὐταῖς κα-
κόν. 835. Χλόης] ἱερὸν τοῦτο Δήμητρος ἐν Ἀττικῇ. 838. Κινησίας] ὁ αὐ-
τός, περὶ οὗ εἴρηται (Βατρ. 153 καὶ Ὀρν. 1378).— 840. Κᾶζηπεροπεύειν]
παντοίως αὐτῷ χρῆσθαι μειλιχίοις καὶ ἀπατηλοῖς βήμασι, πλὴν ἐνδὸς, ὃ ξύνοι-
δεν ἢ φιλοτησία κύλιξ, εἰ μέμνηται, ὃ συνώμοσας, ὁπότε ἀπερφόρησας τῆς
σπονδῆς, εἰποῦσα· Οὐδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῃ τῷ μῦθ' ἰπτομαι· (ἴδε ἀνωτέρω
στίχ. 213 καὶ ἐξῆς). 844. Καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον] συνοπτήσω, βασανίσω.

- KIN. Οἷμοι κακαδαίμων, οἷος ὁ σπασμὸς μ' ἔχει,
Χῶ τέτανος, ὡσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον. 845
- ΛΥΣ. Τίς οὗτος οὐντὸς τῶν φυλάκων ἐστώς;
- KIN. Ἐγώ.
- ΛΥΣ. Ἄνῆρ;
- KIN. Ἄνῆρ δῆτ'.
- ΛΥΣ. Οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδῶν;
- KIN. Σὺ δ' εἰ τίς ἠ' κθάλλουσά μ';
- ΛΥΣ. Ἡμεροσκόπος.
- KIN. Πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην. 850
- ΛΥΣ. Ἰδοῦ, καλέσω τὴν Μυρρίνην σοι· σὺ δὲ τίς εἶ;
- KIN. Ἄνῆρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.
- ΛΥΣ. ὦ χαῖρε φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλεῆς τοῦνομα
Τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστίν, οὐδ' ἀνώνυμον.
Ἄει γὰρ ἡ γυνὴ σ' ἔχει διὰ στόμα. 855
Κᾶν ὠὸν, ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησία
Τουτὶ γένοιτο, φησίν.
- KIN. ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
- ΛΥΣ. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην κᾶν περι ἀνδρῶν γ' ἐμπέση
Δόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνή,
"Οτι λῆρὸς ἐστι τᾶλλα πρὸς Κινησίαν. 860
- KIN. Ἰθι νυν, κάλεσον αὐτήν.
- ΛΥΣ. Τί οὖν; δώσεις τί μοι;
- KIN. Ἐγωγε, νῆ Δί', αὐτίκ', ἦν βούλη γε σύ.
Ἐχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.

τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ ὀπτᾶν ἀνωτέρω. Τέως δ' οὖν ἡ Λυσιστράτη οὐκ ἐγκατα-
λιμπάνει τὴν Μυρρίνην κατὰ μόνας συνδιαλεχθῆναι τῇ ἀνδρὶ, ἵνα μὴ τι
ἐναντίον, οἷς ξυνώμοσαν γένοιτο. 846. Τέτανος] σπασμὸς τοῦ σώματος, πά-
θος ὑλέθριον· ἐνταῦθα δὲ ὡς καὶ ἀλλαγῇ, τὴν τοῦ αἰδοῦ τοῦ πάσιν ἐννεσεῖ.
852. Παιονίδης] υἱὸς τοῦ Παίονος· εἶοικε δὲ παῖξαι κατὰ συνωνυμίαν παρὰ
τὸ Πέος παιονίδης· διὸ καὶ φίλον γυναιξίν αὐτὸν εἶναι λέγει. 860. Λῆρος]
εἴ τις ἐπαινοῖ τινὰ τῶν ἀνδρῶν, ἢ Μυρρίνη οὐδέν ἐστι, φησίν, ὡς πρὸς τὸν
Κινησίαν. Τουτ' ἄρ' ἐστι τὸ ἐξηπεροπεύειν ἀνωτέρω. 863. Ἐχω δὲ τοῦθ']

- ΛΥΣ. Φέρε νυν καλέσω καταβάσά σοι.
- KIN. Ταχύ νυν πάνυ. 865
- 'Ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,
 'Εξ οὐπερ αὐτὴ' ἐξήλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·
 'Ἄλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιῶν· ἔρημα δὲ
 εἶναι δοκεῖ μοι πάντα· τοῖς δὲ σιτίοις
 Χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων. ἔστυκα γάρ.
- ΜΥΡ. Φιλῶ, φιλῶ γὰρ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται. 870
- 'Υπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.
- KIN. 'Ὡ γλυκύτατον Μυρρίνιδιον, τί ταῦτα δρᾶς;
 Κατάβηθι· δεῦρο.
- ΜΥΡ. Μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὐκ.
- KIN. 'Εμοῦ καλοῦντος, οὐ καταθήσῃ Μυρρίνης;
- ΜΥΡ. Οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ. 875
- KIN. 'Εγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.
- ΜΥΡ. Ἄπειμι.
- KIN. Μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γούν παιδίῳ
 Ὑπάκουσον. οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
- ΠΑΙΣ. Μαμμία, μαμμία, μαμμία.
- KIN. Αὐτῆ, τί πάσχεις; οὐδ' ἔλθεις τὸ παιδίον, 880
- "Ἄλουτον ὃν κᾶθηλον ἕκτην ἡμέραν;
- ΜΥΡ. "Εγωγ' ἔλεῶ δῆτ'. ἀλλ' ἀμελής αὐτῷ πατήρ
 Ἔστιν.
- KIN. Κατάβηθ', ὦ δαιμονία, τῷ παιδίῳ.
- ΜΥΡ. Οἷον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
- KIN. Ἐμοὶ γὰρ αὐτῆ καὶ νεωτέρα δοκεῖ 885
- Πολλῷ γεγενῆσθαι, κᾶχανώτερον βλέπειν

τὸ αἰδοῦν προτείνειν ἔοικε. — 864. Καταβάσα] [ἄνω γὰρ ἦσαν αὐταί.
 869. Ἔστυκα] εἶρηται πολλάκις, ὅτι ἐπὶ τάσεως τοῦ αἰδοῦστος τοῦτ' ἀκούει.
 874. Τούτῳ] τῷ ἀνδρὶ — 878. Οὗτος] πρὸς τὸ παιδίον, ὃ ἤγαγε, ταῦτά φη-
 σι. 880. Αὐτῆ, τί πάσχεις; ἀποφεύγει τὸ παιδίον ἢ γυνὴ καὶ ἀναβαίνει
 ὀπίσω. 881. Καὶ κᾶθηλον] ἐστερημένον τῆς θηλῆς, ὅ ἐστι τῆς ῥιγῆς τοῦ
 μαστοῦ. 886. Κᾶχανώτερον] προσενέστερον, ἥδιον βλέμμα ἔχει· τὸ δὲ Βρεν-

Χ' ἄ δυσκολαίνει πρὸς ἐμέ καὶ βρενθύεται,
 Ταῦτ' αὐτὰ δὴ' σθ', ἄ καὶ μ' ἐπιτρέθει τῷ πόθῳ.

ΜΥΡ. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρὸς,
 Φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ. 890

ΚΙΝ. Τί, ὦ πονηρὰ, ταῦτα ποιεῖς, χ' ἀτέραις
 Πέλλη γυναιξί; καὶ μὲ τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς,
 Αὐτὴ τε λυπηῖ.

ΜΥΡ. Μὴ πρ σαγε τὴν χειρὰ μοι.

ΚΙΝ. Τὰ δ' ἔνδον ὄντα τὰμὰ καὶ σὰ χρήματα
 Χεῖρον διατιθεῖς.

ΜΥΡ. Ὅλιγον αὐτῶν μοι μέλει. 895

ΚΙΝ. Ὅλιγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
 Ὑπὸ τῶν ἀλεκτροόνων;

ΜΥΡ. Ἐμοιγε, νῆ Δία.

ΚΙΝ. Τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι
 Χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;

ΜΥΡ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῆτέ γε,
 Καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε. 900

ΚΙΝ. Τοιγὰρ, ἂν δοκῇ,
 Ποιήσομεν καὶ ταῦτα.

ΜΥΡ. Τοιγὰρ, ἂν δοκῇ,
 Κἄγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.

ΚΙΝ. Σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίθητι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.

ΜΥΡ. Οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ. 905

ΕΙΝ. Φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης, ὦ Μύρριον;

ΜΥΡ. ὦ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ παιδίου;

ΚΙΝ. Μὰ Δί'· ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ', ὦ Μανῆ, φέρε.
 Ἰδοῦ, τὸ μὲν σοι παιδίον καὶ δὴ' κποδῶν·

Σὺ δ' οὐ κατακλινῆ;

θύνεται, φουσοῦται, μεγαλοφρονεῖ. 906. Οὐ κατεκλίνης] ἀορίστου δευτέρου
 τοῦτο παθητικοῦ, κατεκλίθη, καὶ κατεκλίνην. 907. ὦ καταγέλαστε] οὐ-
 τως ἀναισχύντως αἰτεῖς τοῦτο ἐνώπιον τοῦ παιδίου; διὸ βιδῶσιν ἐκεῖνος τῷ

- ΜΥΡ. Πού γὰρ ἂν τις καί, τάλαν, 910
Δράσειε τοῦθ' ;
- ΚΙΝ. Ὅπου τὸ τοῦ Πανός, καλόν.
- ΜΥΡ. Καὶ πῶς ἔθ' ἀγνή δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
- ΚΙΝ. Κάλλιστα δῆπου, λουσαμένη τῇ Κλεψύδρα.
- ΜΥΡ. Ἐπειτ' ὁμύσασα δῆτ' ἐπιορκήσω, τάλαν;
- ΚΙΝ. Εἰς ἐμέ τράποιτο μηδὲν ὄρκου φροντίσσης. 915
- ΜΥΡ. Φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῦν.
- ΚΙΝ. Μηδαμῶς.
Ἄρκει χαμαὶ νῦν.
- ΜΥΡ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω, μὴ σ' ἐγώ,
Καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλινῶ χαμαί.
- ΚΙΝ. Ἡ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δῆλη' στί, καλῶς.
- ΜΥΡ. Ἴδού, κατάκεισ' ἀνύσας τι κἀγὼ κδύομαι. 920
Καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα.
- ΚΙΝ. Ποία ψίαθος; μὴ μοιγε.
- ΜΥΡ. Νῆ τὴν Ἄρτεριν,
Αἰσχρὸν γὰρ ἐπ' ἐπιτόνου γε.
- ΚΙΝ. Δός μοι νῦν κύσαι.
- ΜΥΡ. Ἴδού.
- ΚΙΝ. Παπαϊάξ. ἦκε νῦν ταχέως πάνυ.
- ΜΥΡ. Ἴδού ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ κδύομαι. 925
Καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
- ΚΙΝ. Ἄλλ' οὐ δέρομ' οὐδὲν ἔγωγε.
- ΜΥΡ. Νῆ Δ! ἄλλ' ἐγώ.

δούλῃ Μανῆ ἀπαγαγεῖν οἶκαδε. 911. Τὸ τοῦ Πανός] ὅπου ἐστὶ τὸ τοῦ Πανός αὐλίον, ἢ αἰπόλιον· ὡς ἄνωτέρω (στίχ 721) εἴρηται. 913. Κλεψύδρα] κρήνη ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει, ἣ καὶ Ἐμπεδῶ ἐκαλεῖτο· ἐλέγετο δ' οὕτως, ὅτι ἀρχομένων μὲν τῶν ἐτησίων, ἐπληροῦτο· παυομένων δὲ, ἡλαττοῦτο. 921. Τὸ δεῖνα] τοῦτο καὶ ἄλλοτε οὕτω πολλάκις ἐξέλαθε, μεταξὺ τοῦ λόγου παρεμβάλλον, ὅποτε μὴ ἐθέλοι ἀπ' εὐθείας χωρεῖν εἰς τὸν λόγον, ἀλλὰ διατρέχει, ὡσπερ περὶ ἀπρεποῦς τινος. 923. Ἐπιτόνου γε] ἐπίτονα τὰ τεταμένα, σχοινία ἐπὶ τῆς ξηρᾶς κλίνης, ἐφ' ὧν τίθεται τὸ στρῶμα.

- KIN. Ἄλλ' ἦ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεσθαι.
- ΜΥΡ. Ἄνιστασ', ἀναπήδησον.
- KIN. Ἦδη πάντ' ἔχω.
- ΜΥΡ. Ἄπαντα δῆτα; 930
- KIN. Δεῦρο νῦν, ὦ χρύσιον.
- ΜΥΡ. Τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. μέμνησο νῦν,
Μή μ' ἕξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
- KIN. Νῆ Δί' ἀπολοιμήν ἄρα.
- ΜΥΡ. Σισύραν οὐκ ἔχεις.
- KIN. Μὰ Δί' οὐ δέομαι ἕγωγ'· ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
- ΜΥΡ. Ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔργομαι. 935
- KIN. Ἠνθρῶπος ἐπιτρέψει με διὰ τὰ στρώματα.
- ΜΥΡ. Ἐπαίρει σαυτόν.
- KIN. Ἄλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
- ΜΥΡ. Βούλει μυρίσω σε;
- KIN. Μὰ τὸν Ἀπόλλω, μή μέ γε.
- ΜΥΡ. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τε βούλη γ', ἣν τε μή.
- KIN. Εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δέσποτα. 940
- ΜΥΡ. Πρότεινέ νυν τὴν χεῖρα, κἀλείφου λαβῶν.
- KIN. Οὐχ ἦδὺ τὸ μύρον, μὰ τὸν Ἀπόλλω, ταυτογι,
Εἰ μὴ διατριπτικόν γε, κοῦκ ὄζον γάμων.
- ΜΥΡ. Τάλαιν' ἐγὼ τὸ Ῥόδιον ἤνεγκον μύρον.
- KIN. Ἀγαθόν. ἕα' ὕτ', ὦ δαιμονία. 945
- ΜΥΡ. Ληρεῖς ἔχων.
- KIN. Κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας μύρον.
- ΜΥΡ. Λαβῆ τόνδε τὸν ἀλάδαστρον.

928. Ἡρακλῆς] ἀπὸ παροιμίας, ὡς ὁ Ἡρακλῆς περιερχόμενος πᾶσαν γῆν, ἄλλη ἄλλοτε ἐξενίζετο, οὕτω καὶ τὸ πέος τοῦτο, οὐκέτι τὴν οἰκίαν εὕρισκε καλύβην. 929. Πάντα ἔχω] ὑπέστρωσε γὰρ αὐτῷ καὶ ψίαθον καὶ προσκεφάλαιον. 931. Τὸ στρόφιον] ταινία τις περὶ τὰ στήθη, ἢ αὐτὴ ἡ ζώνη. 933. Σισύραν] οἶον τάπητα ἐπὶ τῆς ψιάθου. 937. Ἄλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε] τὸ πέος δηλονότι ἔστυχε, τέταται. 943. Διατριπτικόν] ἐπιτήδειον διατρι-

- KIN. Ἄλλ' ἕτερον ἔχω.
Ἄλλ' ὦ ζυρά, κατάκεισο, καὶ μὴ μοι φέρε
Μηδέν.
- ΜΥΡ. Ποιήσω ταῦτα, νῆ τὴν Ἄρτεμιν.
Ἵπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως, ὦ φίλτατε, 950
Σπονδὰς ποιῆσθαι ψηφισῆ.
- KIN. Βουλεύσομαι.
Ἄπολώλεκέν με κάπιτέτριφεν ἡ γυνή,
Τά τ' ἄλλα πάντα, κάποδείρασ' οἴχεται.
Οἷ μοι τί πάθω, τίνα βινήσω,
Τῆς καλλίστης πασῶν ψευθεῖς; 955
Πῶς ταύτην παιδοτροφήσω;
Ποῦ Κυναλώπηξ;
Μίσθωσόν μοι τὴν τίτθην.
- X. ΓΕΡ. Ἐν δεινῷ γ', ὦ δύστηνε, κακῷ
Τείρη ψυχὴν, ἑξαπατηθεῖς. 960
Κάγω γ' οἰκτεῖρω σ' αἶ, αἶ.
Ποῖος γὰρ ἂν ἦ νεφρὸς ἀντίσχοι;
Ποῖα ψυχῆ, ποῖοι δ' ὄρχεις,
Ποῖα δ' ὄσφυς; ποῖος ἂν ὄρρος
Κατατεινόμενος, 965
Καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους;
- KIN. ὦ Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν.

θὴν ἐμποιεῖν, νωθρότητος πρόξενον, ἄτονον πρὸς ἔρωτα. 950. Ἵπολύομαι] πεπλήρωται μοι τὸ χρέος μέχρι τούτων· καὶ ταῦτ' εἰποῦσα, ἀπέρχεται. 953. Κάποδείρασα] οὐκ οἶδ' ὅτι κακέμφοτον τοῦθ' ὑποκρύπτει. 956. Ταύτην] πῶς θεραπεύσω τὸ πέος ταῦτα. 957. Κυναλώπηξ] Λύστρατον φασίν, ἐννοεῖν, ἄνθρωπον μαλακὸν καὶ πανοῦργον· ἐν ἄλλοις δὲ κεῖται χηναλώπηξ, καὶ ἀντὶ τοῦ Τίτθης, Κύστη. 960. Τείρη] φθείρη· μαθῶν γὰρ ὁ Χορὸς τοὺς ἄθλους αὐτοῦ, ἐλεεῖ συμπάσχων. 964, Ποῖος δὲ ὄρρος] τὸ ὄρροσύγιον· ὁ παρὰ τῷ πρωκτῷ τελευταῖος σφόνδυλος· πάντα γὰρ τὰ μέλη ταῦτα συνεργοῦσιν ἐν τῇ συνοισίᾳ· καὶ ἐπειδὴ τὰ ἀφροδισιακὰ κατὰ τὸν ὄρθρον ἐπιτείνονται, μέμνηται τῶν περὶ τὸν ὄρθρον γιγνομένων (ἴδε καὶ κατωτέρω

- X. ΓΕΡ. Ταυτί μέντοι νυνί σ' ἐποίησ' ἄλλο
 Ἡ παμβδελυρά και παμμουσαρά.
- KIN. Μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη και παγγλυκερά. 970
- X. ΓΕΡ. Ποία γλυκερά; μιανὰ, μιανὰ
 Δῆτ'. ὦ Ζεῦ, Ζεῦ,
 Εἴθ' αὐτήν, ὡσπερ τοὺς θωμοὺς,
 Μεγάλῳ τυφῶ και πρηστήρι
 Ξυστρέφας και ξυγογγυλίσας, 975
 Οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης·
 Ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
 Κᾶτ' ἐξαίφνης
 Περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ
 ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

- KHP. Πᾶ τᾶν Ἀσανᾶν ἐστὶν ἡ γερουσία, 980
 Ἥτοι Πρυτάνεις; λῶ τι μουσίξαι νέον.
- ΠΡ. Σὺ δ' εἶ πότερον ἄνθρωπος, ἢ Κονίσσαλος;
- KHP. Κάρυξ ἐγὼν, ὦ κυρσάνιε, ναί τῶ σιῶ,
 Ἐμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τᾶν διαλλαγαῶν.
- ΠΡ. Κᾶπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἤκεις ἔχων; 985

στίχ. 1089). — 975 θωμοὺς] θημονίας ἀχώρων. — Συγογγυλίσας, ὡσπερ γογγύλην, συστρέφας, οὕτως ἀνενέγκοις αὐτήν ὑψοῦ ὅθεν, μεθέντος σου, κατῆη εἰς τὰ αὐτά.

980. Πᾶ τᾶν Ἀσανᾶν] ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν Ἀθηναίων γερουσία; κήρυξ οὗτος ἐκ Σπάρτης ἔρχεται περὶ σπονδῶν, ὅτι κἀκεῖ αἱ γυναῖκες συνεργούσας τῆς Λαμπιτοῦς, ξυνώμοσαν κατὰ τῶν ἀνδρῶν μὴ ἂν δέξασθαι αὐτοὺς, εἰ μὴ ποιήσαιντο εἰρήνην. 981. Ἄω τι μουσίξαι] θέλω μυθῆσαι αὐτοῖς νέον τι. 982. Κονίσσαλος] θεὸς τις τῶν περὶ τὸν Πριάπον· εἶκοι γὰρ ἔχειν τι ὑπὸ τὸν χιτόνα τεταμένον πριαπικῶς, ὃ κατιῶν σκυτάλην καλεῖ. — Κυρσάνιε] οὕτως ἐ-

- ΚΗΡ. Μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα.
- ΠΡ. Ποῖ μεταστρέφη;
Τί δὴ προβάλλη τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιάς
'Υπὸ τῆς ὁδοῦ;
- ΚΗΡ. Πάλαι ὄργᾳ ναὶ τὸν Κάστορα,
'Ὁνθρωπος.
- ΠΡ. 'Ἄλλ' ἔστυκας, ὦ μιαρῶτατε.
- ΚΗΡ. Οὐ τὸν Δί', οὐκ ἐγώνγα· μηδ' αὖ πλαδδίη. 990
- ΠΡ. Τί δ' ἐστὶ σοι τοῦτι;
- ΚΗΡ. Σκυτάλα Λακωνικά.
- ΠΡ. Εἴπερ γε χ' αὕτη 'στὶ σκυτάλη Λακωνική,
'Ἄλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σὺ τάληθῃ λέγε.
Τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τὰν Λακεδαίμωνι;
- ΚΗΡ. 'Ὅσα Λακεδαίμων πάσα, καὶ τοὶ σύμμαχοι 995
'Ἀπαντες ἐστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.
- ΠΡ. 'Ἀπὸ τοῦ δὲ τουτί τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσαν;
'Ἀπὸ Πανός;
- ΚΗΡ. Οὐκ. ἀρχὰ μὲν οἶα Λαμπιτώ.

κάλουσι οἱ ἐκ Σπάρτης τοὺς μείρακας καὶ εὐτελεῖς. — 'Εγώνγα, ἔγωγε.
987. Τί προβάλλη τὴν χλαμύδα] καὶ τούτων δῆλον, ὅτι τὸ πέος ἐτέτατο·
(ἴδε καὶ παρακατιῶν στίχ. 1073) ἐφ' ᾧ στραφεὶς ὁ κήρυξ πειράεται καλύ-
πτειν τῇ χλαμύδι.— Βουβωνιάς] βουβῶνας ἔχεις. 988. Πάλαι ὄργᾳ] οὕτως
ἔγραψα ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ἀντὶ τοῦ Παλαιόργα, ὃ οὐκ οἶδ' ὅτι ἐστίν· ὁ κή-
ρυξ περὶ ἑαυτοῦ τοῦτ' εἰοικε λέγειν, ὅτι πάλαι ὄργᾳ πρὸς συνουσίαν· μή τι δὲ
ὑπὸ τοῦνομα ἄνθρωπος ἐννοεῖ τὸ αἰδοῖον, ἢ αὐτὸν τὸν Πρόβουλον, ὡς πολυ-
πραγμονοῦντα τὰ τοιαῦτα; 990. Μηδ' αὖ πλαδδίη] μὴ πλάζου, πλανῶ-
περὶ δὲ τῆς Λακωνικῆς σκυτάλης εἴρηται ἐν 'Ὀρνισιν ἱκανῶς. 995. 'Ὅσα
Λακεδαίμων πάσα] ὀρθῇ πάσα ἢ Λακεδαίμων εἰς στάσιν· παρὰ τὸ ὄρνυμι,
ὄρσω, ὄρσος· εἰ μή τι γραπτέον ὄρσᾳ δωρικῶς, ὡς τὸ λήψω λαψῶ· χρῆται
δὲ τῇ χυδαίᾳ τῶν Σπαρτιατῶν μάλιστα διαλέκτῳ. 995. Πελλάνης δεῖ] κώ-
μη 'Ἀχαιῶν αὕτη ἐν ἧ καὶ χλαῖναι εὐδόκιμοι ἐξυφαίνοντο, καὶ ἄθλα τοῖς
ἀγωνιζομένοις, ὡς καὶ Πίνδαρος πολλαχῇ λέγει, ἐδίδοντο· εἶεν, τί ποτε βού-
λεται ταῦτο τῆ λόγῳ εἰσαγόμενον; ἄγνωστον· ἀλλ' ἐπειδὴ 'Ἐστύκαντι ἔφη,
πρὸς συνουσίαν δεῖ τῆς Πελλήνης· διὰ τί; οὐκ οἶδα· τὸ δὲ τῶν σχολιαστῶν
ὑπέροισον, οὐ μοι δοκεῖ. 998. Πανός;] Πανικοῦ φόβου;

- Ἐπειτα δ' ἄλλαι ταί κατὰ Σπάρταν ἅμα
 Γυναῖκες, ἅπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος, 1000
 Ἀπήλαον τῶς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
 ΠΡ. Πῶς οὖν ἔχετε ;
 ΚΗΡ. Μογιῶμες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν,
 Ἄπερ λυχοφοριῶντες, ἀποκεκύφαμες.
 Ταί γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτω σίγειν
 Ἐῶντι, πρὶν γ' ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγῳ 1005
 Σπονδὰς ποιησώμεθα ποττὰν Ἑλλάδα.
 ΠΡ. Τοῦτι τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομῶμοται.
 Ἐπὸ τῶν γυναικῶν ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
 Ἄλλ' ὡς τάχιστα φράσον περὶ τῶν διαλλαγῶν
 Αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδὶ. 1010
 Ἐγὼ δ' ἑτέρους ἐνθένδε τῇ Βουλῇ φράσω
 Πρέσβεις ἐλέσθαι, τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.
 ΚΗΡ. Ποτάομαι, κράτιστα γὰρ παντᾶ λέγεις.
 Χ. ΓΕΡ. Οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
 Οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὠδ' ἀναιδῆς οὐδεμία πόρδαλις. 1015
 Χ. ΓΥΝ. Ταῦτα μέντοι σὺ ξυνιείς, εἶτα πολεμεῖς; εἰπ' ἔμοι,
 Ἐξόν, ὦ πόνηρε, σοὶ μ' ἔχειν βεβαίαν νῦν φίλην.
 Χ. ΓΕΡ. Ὡς ἐγὼ μισῶν γυναικᾶς οὐδέποτε παύσομαι.
 Χ. ΓΥΝ. Ἄλλ' ἔταν βούλη σύ. νῦν δ' οὖν οὐ σε περιόφομαι
 Γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὄρω γὰρ, ὡς καταγέλαστος εἶ. 1020
 Ἄλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιούσ' ἐγώ.
 Χ. ΓΕΡ. Τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε.

1000. Ἐσπλαγίδος] ὑσπληγγος, ἀφετηρίας, ἀρχῆς. — Ἰσασξ δὲ καὶ ὑσσακὸς τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. 1002. Μογιῶμες] μογοῦμεν, πάσχομεν. — Ἄν γὰρ τὴν πόλιν] κατὰ ἀποκοπὴν τῆς Ἄνᾶ, ἀνά τὴν πόλιν· τὸ δὲ ἅπερ, ἢ περ, ὡσπερ· ὁ δὲ νοῦς, κεκυφότες ἐν τῇ πόλει ὄδεύομεν, ὡσπερ οἱ διὰ λύχου ζητοῦντες τι. 1004. Τῷ μύρτω θίγειν] οὐ δ' ἄπτεσθαι τοῦ μύρτου διδάσιν· ἐνοσεῖ δὲ τὸ αἰδοῖον. — Ἐῶντι, ἐῶσι· Ποττὰν, πρὸς τήν. 1012. Τὸ πέος δείξας τοδί] τὴν σκυτάλην ἴσως λέγει. 1015. Παντᾶ] πάντη.

'Αλλ' ὑπὲρ ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότε ἀπέδυν ἐγώ.

X. ΓΥΝ. Πρῶτα μὲν φαίνῃ γ' ἀνὴρ· εἴτ' οὐ καταγέλαστος εἶ.

Κᾶν με μὴ ἴλύπεις, ἐγὼ σοῦ κᾶν τότε τὸ θηρίον 1025

Τουπί τῷ ὀφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἄν, ὃ νῦν ἐνι.

X. ΓΕΡ. Τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοῦπιτρίβον, δακτύλιος οὔτοσί·

Ἐκσκάλευσον αἰτό· κᾶτα δεῖξον ἀφελουσά μοι.

Ὡς τὸν ὀφθαλμόν γ' ἐμοῦ, νῆ τὸν Δία, πάλαι δάκνει.

X. ΓΥΝ. Ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνὴρ. 1030

Ἥ μ' ἐγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.

Οὐχ ὄρας; οὐκ ἐμπίς ἐστίν ἤδη Τριχορυσία;

X. ΓΕΡ. Νῆ Δί' ὠνησάς γ' ἐμ', ὡς πάλαι γέμ' ἐφρεωρύχει·

Ὡστ' ἐπειδὴ ἔξηρέθη, ρεῖ μοι τὸ δάκρυον πολὺ.

X. ΓΥΝ. Ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι γε πάνυ πόνηρος εἶ. 1035

Καὶ φιλήσω.

X. ΓΕΡ. Μῆ φιλήσης.

X. ΓΥΝ. Ἦν τε βούλη γ', ἦν τε μή.

X. ΓΕΡ. Ἀλλὰ μὴ ὄρας ἴκοισθ'· ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει·

Κᾶστ' ἐκεῖνο τοῦπος ὀρθῶς, κού κακῶς, εἰρημένον·

Οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.

X. ΓΥΝ. Ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι 1040

Οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν, οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.

1025. Κᾶν με μὴ ἴλύπεις] ἐν ἄλλοις Κᾶν μὴ με ἐλύπεις. Τρεπτέον δ' οὖν ἄν εἴη καὶ τὸ Κᾶν εἰς τὸ, Κεῖ. 1027. Δακτύλιος] ἐκεῖνη λέγει, θηρίον τι (ἐμπίς) ἐστὶν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, ἐκεῖνος ἀποκρίνεται, διὰ ταῦτ' ἄρα ἐπέτριβέ με (ἐπίεξε) ὁ δακτύλιος οὔτος· τίνα συμπάθειαν ἔχει ὁ δάκτυλος πρὸς τὸν ὀφθαλμόν; ἢ ὅτι ἐτριβεν αὐτόν. 1032. Τριχορυσία] ὄδημος τῶν Ἀθηναίων οὔτος ἢ Τριχορύθος, κάθυγρος φασι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐμπίδων μεγάλων μεστή. — Ἐφρεωρύχει, κατέσκαπέ μοι τὸν ὀφθαλμόν. 1037. Μὴ ὄρας ἴκοισθ'] ἐν ἄλλοις ὄρασιςιν κεῖται· ἀλλὰ παραβλάπτει τὸ μέτρον οὕτω προσχηματιζόμενον· γραπτέον, οἶμαι, ὡς καὶ ἐν τοῖς πεζογράφοις ὄραις· ἔστι δὲ κατάρα ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ θυμὸν συμβαινόντων· ἐνταῦθα δ' οὖν ἐπὶ χαριεντισμοῦ καὶ εὐνοίας εἴληπται. 1039. Οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων] τὰς γυναϊκᾶς φησι· εἰσὶ γὰρ αὗται κατὰ τὸν εἰπόντα κα-

Ἄλλὰ κοινῇ ξυσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

Οὐ παρασκευαζόμεσθα τῶν πολιτῶν οὐδὲν, ὦν-
δρες, φλαῦρον εἰπεῖν οὐδὲ ἓν.

Ἄλλὰ πολὺ τοῦμπαλιν 1045

Πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν,

Καὶ δρᾶν. ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ

Καὶ τὰ παρακείμενα.

Ἄλλ' ἐπαγγελλέτω

Πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή, 1050

Εἴ τις ἀργυρίδιον

Δεῖται λαβεῖν, μνᾶς ἢ δύο, ἢ

Τρεῖς, ὡς πόλλ' ἔσω ἴσθιν,

Κάχομεν βαλάντια.

Κᾶν ποτ' εἰρήνη φανῆ, 1055

Ὅστις ἂν νυνὶ δανείσῃται, παρ' ἡ-
μῶν ἂ ἢ λάβῃ, μηκέτ' ἀποδοῖ.

Ἔστιᾶν δὲ μέλλομεν ξένους τινὰς Καρυστίους,

Ἄνδρας καλοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς.

Κᾶστιν ἔτνος τι, καὶ 1060

Δελφάκιον ἦν τι μοι,

Καὶ τοῦτο τέθυχ', ὡς τὰ κρέα

Ἐξεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.

Ἦκετ' οὖν εἰς ἔμοῦ

Τήμερον· πρῶ δὲ χρῆ 1065

Τοῦτο δρᾶν λελουμένους,

Αὐτοὺς τε καὶ τὰ παιδι'· εἴτ'

Ἔσω βαδίζειν· μηδ' ἔρεσθαι μηδένα,

Ἄλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς.

Ὅσπερ οἴκαδ' εἰς ἑαυτῶν, γεννηκῶς. 1070

Ἴσως δ' ἡ θύρα κεκλείσεται.

κόν μὲν, ἀλλ' ἀναγκαῖον. 1971. Ἴσως δὲ ἡ θύρα κεκλείσεται] ἀνωτέρω
μὲν ἀνοίγνυσι πᾶσι, νῦν δὲ ἀποκλείεται αὐτοὺς· κωμικὰ δὲ ταῦτα.

X. ΓΕΡ. Καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἶδι πρέσβεις ἔλκοντες
 ὑπήνας
 Χωροῦς, ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν
 ἔχοντες.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ, ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ,
 ΠΟΛΥΧΑΡΙΔΗΣ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙ-
 ΚΩΝ, ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ ΑΘΗ-
 ΝΑΙΟΣ ΤΙΣ, ΧΟΡΟΣ ΛΑΚΩΝΩΝ.

- X. ΓΕΡ. Ἄνδρες Λάκωνες, πρῶτα μὲν μοι χαίρετε.
 Εἶτ' εἶπαθ' ἡμῖν, πῶς ἔχοντες ἦκατε. 1075
- ΠΡ. Τί δεῖ ποτ' ὑμῖν πολλὰ μυσιῖδεν ἔπη;
 Ὅρῃν γὰρ ἔξεσθ', ὡς ἔχοντες ἦκομες.
- X. ΓΕΡ. Βαβαί· γενεύρωται μὲν ἦδε συμφορὰ
 Δεινωῖς· τεθερμῶσθαί γε χεῖρον φαίνεται.
- ΠΡ. Ἄφατα. τί κἄν λέγοι τις; ἀλλ' ὄπα σέλει 1080
 Παντᾶ τις ἐλσῶν, ἀμὴν εἰράναν σέτω.
- X. ΓΕΡ. Καὶ μὴν ὄρω γε τούσδε τοὺς αὐτόχθονας,

1072. "Ἐλκοντες ὑπήνας] γένειον μακρὸν φέροντες· τὸ δὲ Χοιροκομεῖον, σταθμὸς χοίρων ἢ πάτταλος, ἐνθ' ἔδειν τὰ χοιρίδια· ἀλλ' ἐνταῦθα ἕτερόν τι δοκεῖ ὑπαινίττεσθαι· χοῖρος μὲν τὸ τῆς γυναικὸς ἐστὶν αἰδοῖον, πάτταλος δὲ τὸ ἀνδρεῖον· ἐκ τούτων οὖν ἔπαιξε ταῦτα πρὸς ἄνδρας ἐστυχότας· καὶ ἀνωτέρω (987) τὸ προβάλλειν τὴν γλαμύδα καὶ Βουβωνιῶν καὶ τᾶλλα.

1076. "Ἑμμε] ὑμῖν· Μυσιῖδεν, μυθίζειν· Ὅρῃν, ὄρῃν· Νενεύρωται, ἐνεδυναμώθη, ἠψήθη, ὡς καὶ ἐν Σπάρτῃ τῶν αὐτῶν συμβαινόντων, καὶ ἐπὶ μᾶλλον τὸ κακὸν ἐθερμάνθη, ἀλλὰ καὶ ταῦτα τὸ πέος ὑπαινίττεται· Σέλει, θέλει· Ἐλσῶν, ἐλθῶν· Παντᾶ, πάντῃ ἡμῖν εἰρήνην θέτω. 1082. Αὐτόχθονας] οὐ τοῦτο φησὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ τοὺς ἐξ αὐτῆς γενομένους ἰθαγενεῖς, καὶ μὴ ἐπήλυδας ὄντας. Ἰδῶν δ' οὖν ὁ Χορὸς τούτους, περιαγαγόντας τὴν ἐσθῆτα ὄπισθεν, ὥσπερ οἱ παλαιότεροι τῶν παιδῶν,

Ὡσπερ παλαιστὰς παῖδας, ἀπὸ τῶν γαστέρων
Θαιμάτι' ἀποστέλλοντας ὥστε φαίνεται

Ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος. 1085

ΠΟΛ. Τίς ἂν φράσειε, ποῦ στίη ἡ Λυσιστράτη;

Ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὕτοι' τιοιουτοι'.

Χ. ΓΕΡ. Χ' αὐτὴ ξυνάδει χ' ἄτερα ταύτη νόση.

Ἦπου πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;

ΠΟΛ. Μὰ Δί', ἀλλὰ ταυτὶ ὀρῶντες, ἐπιτετρίμμεθα. 1090

Ὡστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχὺ,

Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.

Χ. ΓΕΡ. Εἰ σωφρονεῖτε, θαιμάτια λήψεσθ', ὅπως

Τῶν ἐρμοκοπιδῶν μὴ τις ὑμᾶς ὀφεται.

ΠΟΛ. Νῆ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις.

ΠΡ. Ναὶ τὼ σιῶ 1095

Παντᾶ γε. φέρε τὸ ἔσθος ἐμβαλώμεθα.

ΠΟΛ. Ὡ χαίρετ', ὦ Λάκωνες, αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.

ΠΡ. Ὡ Πολυχαρίδα, δεινά γ' αὐ πεπόνθαμες.

Δί κ' εἶδον ἀμέ γ' ἄνδρες ἀναπεφλασμένως.

ΠΟΛ. Ἄγε δῆ, Λάκωνες, αὐτ' ἕκαστα χρῆ λέγειν. 1100

Ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο;

ΠΡ. Περὶ διαλλαγῶν

ἵνα μὴ αὐτοῖς ἐμποδῶν ἢ πρὸς τὴν πάλην, καὶ τὸ πέος πως ὑποφαίνοντας, συνάγει μέγα τι νόσημα· τὸ γὰρ ἀσκητικὸν τοῦτ' ἂν δηλοῖη. μέγα, ἀθλητικόν. 1087. Ὡς ἄνδρες ἡμεῖς] διακοπεῖς ὁ λόγος ὑπὸ τοῦ Χοροῦ, ἔμεινεν ἀτελής κατὰ σχῆμα ἀποσιωπήσεως. 1088. Καὶ αὐτῇ] ἑτέρα νόσος συνάδουσα τῇ τῶν πρέσβειων· διὸ ἐρωτᾷ, μὴν σπασμὸς τις κατέχει ὑμᾶς πρὸς ὄρθρον; ὅ ἐστιν ἠδονὴ πρὸς συνουσίαν· ἴδε ἀνωτέρω στίχ. 966. — 1090. Ταυτὶ ὀρῶντες] τίνα; αἰσχρόν τι δεικνύει. 1092. Κλεισθένη] διὰ τὸ μαλακὸν εἶναι τοῦτον. 1094. Τῶν Ἐρμοκοπιδῶν] ἰδῶν ὁ Χορὸς αὐτοὺς τοὺς αὐτόχθονας καὶ τοὺς πρέσβεις ἐστυκότας, ἀπεφωλημένους, συμβουλεύει περιβαλέσθαι τὰ ἱμάτια, ἵνα μὴ ἴδωσιν αὐτοὺς οἱ ἐρμοκόπται γυμνοὺς, ἀποκόψωσιν αὐτῶν τὸ πέος· Ἐρμοκοπίδες δὲ, περὶ ὧν Θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ, οἱ τοὺς Ἐρμᾶς τοὺς ἐπὶ τῶν θυρῶν ἐκάστην ἰδρυμένους περικόψαντες ἐν μιᾷ πρὸ τοῦ τὴν ἐκστρατεῖαν ποιήσασθαι ἐπὶ τὴν Σικελίαν. 1099. Ἀναπεφλασμένως] εἰς αἰτία-

Πρέσβεις.

- ΠΟΛ. Καλῶς δὴ λέγετε· χ' ἡμεῖς τουτογί.
 Τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
 Ἦπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἄν μόνῃ;
- ΠΡ. Ναί τὼ σιῶ, κἄν λῆτε, τὸν Λυσιστρατον. 1105
- Χ ΓΕΡ. Ἄλλ' οὐδὲν ὑμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
 Αὐτὴ γὰρ, ὡς ἤκουσεν, ἦδ' ἐξέρχεται.
- ΠΟΛ. Χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτῃ· δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέσθαι
 Δεινήν, ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνήν, ἀγανήν, * * *
 πολύπειρον·
 Ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων, τῇ σῇ ληφθέντες ἰϋγγί, 1110
 Ξυνεχώρησάν σοι, καὶ κοινῇ τὰ γκλήματα πάντ' ἐπέ-
 τρεψαν.
- ΛΥΣ. Ἄλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις
 Ὀργῶντας, ἀλλήλων τε μὴ πειρωμένους.
 Τάχα δ' εἴσομαι ἰγῶ. ποῦστιν ἡ Διαλλαγὴ.
 Πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικοὺς, 1115
 Καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ, μηδ' αὐθαδικῇ,
 Μῆθ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων·
 Ἄλλ', ὡς γυναῖκας εἰκός, οἰκείως πάνυ.
 Ἦν μὴ διδῶ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.
 Ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε. 1120

τικὴν Δωρικὴν· ἐκ τοῦ ἀναφλᾶν, ἀνασύειν· κακέμφοτα δ' ἄμφω. 1105. Κἄν λῆτε] κἄν θέλητε, ἄγετε καὶ αὐτὸν τὸν Λυσιστράτην, εἴ τις εἶη ἀξιοχρεῶς λύειν στρατοῦς, καὶ ἀντικαθιστᾶν τὴν εἰρήνην. 1109. Ἀγαθὴν, φαύλην] ἐκ συναρπαγῆς τῆς ἡδονῆς ἔμιξε καὶ τι κακὸν γελοῖως. 1111. Ξυνεχώρησαν] ἐπέτρεψάν σοι, συγχώρησαντές σοι δικάσαι περὶ τῶν ἐγκλημάτων· ἰυγξ δέ, πόθος, ἔρωσ· λέγεται δὲ ἡ σεισοπυγίς, ὀρνιθάριον μικρὸν, θελκτικὸν εἰς ἔρωτας. 1113. Ὀργῶντας καὶ μὴ ἀλλήλων πειρωμένους] εἴ γε ὀρμητικῶς ἔχετε πρὸς τὴν εἰρήνην, καὶ μὴ ἀπόπειραν ἀλλήλων θέλετε λαμβάνειν μόνον· δυνατὸν δὲ καὶ ἐρωτικῶς ταῦτα ἐκλαθεῖν· οἶον, εἰ ὄργατε μὲν πρὸς συνοῦσαν, μὴ πειρᾶσθε ὁμως ἀλλήλων. 1115. Πρόσαγε λαβοῦσα] πρὸς τινὰ τῶν περὶ αὐτὴν γυναικῶν φησὶ διακρίνειν τοὺς Λάκωνας, ἄγουσαν ἐκ τῆς χειρὸς ἡπίως καὶ

Οὐ δ' ἂν διδῶσι, πρόσαγε τούτους λαβομένη.

Ἄνδρες Λάκωνες στήτε παρ' ἐμὲ πλησίον,

Ἐνθένδε θ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.

Ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι· νοῦς δ' ἔνεστί μοι·

Αὐτὴ δ' ἑμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω· 1125

Τοὺς δ' ἐκ πατρὸς τε καὶ γεραιτέρων λόγους

Πολλοὺς ἀκούσασ', οὐ μεμούσωμαι κακῶς.

Λαβοῦσα δ' ὑμᾶς, λοιδορῆσαι βούλομαι.

Κοινῇ δικαίως, οἳ μιᾶς ἐκ χέρνιθος

Βωμοὺς περιρῥαίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς, 1130

Ἄλυμπιᾶσιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ, (πόσους

εἶποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν θέοι;)

Ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων, στρατεύμασιν

Ἐλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.

Εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἰεὶ περαίνεται. 1135

ΠΟΔ. Ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι γ' ἀπεψωλημένος.

ΛΥΣ. Εἶτ', ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέφομαι,

Οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἔλθὼν δεῦρο Περικλείδης ποτε

Ἄκων, Ἀθηναίων ἰκέτης καθέζετο

Ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι, 1140

προσηνῶς. οἷα δεῖ γυναῖκα οὔσαν· εἰ δέ τις μὴ δῶ τὴν χεῖρα, λαβομένην τοῦ αἰδοῦ τοῦ ἄγειν· ὁμοίως δὲ κελεύει ποιεῖν πρὸς Ἀθηναίους. 1121. Οὐ δ' ἂν διδῶσι] καὶ χεῖρα, καὶ πόσθη. 1127. Μεμούσωμαι] ἐμπέπνευσμαι ὑπὸ Μούσης· ἐκ τούτου διορθεῖν ἀξιότις τὸ ἄνωτέρω, Νοῦς δ' ἔνεστί μοι· εἰς τὸ Μούσα ἔνεστί μοι. 1128. Λοιδορῆσαι] ἐπιτιμῆσαι, ἐπιπλήξαι, νοθευθῆσαι. οὐχὶ δὲ ὑβρίσαι καὶ βλασφημῆσαι. 1129. Μιᾶς ἐκ χέρνιθος] ὅτε ἐμελλον τελεῖν τὰς θυσίας, ἐμβαλόντες θαλόν, ἐκ τοῦ βωμοῦ λαμβάνοντες εἰς ὕδωρ, καὶ τοῦτο περιρῥαίνοντες, ἤγχιζον τοὺς περιεστῶτας· τούτῳ δὲ δηλοῦν βούλεται ὅτι καὶ αὐτοὶ πολλάκις τῶν αὐτῶν ἐκοινώνησαν θυσίων καὶ περιρῥαντηρίων. καὶ μάλιστα ἐν πανηγύρεσιν. τὸ δ' ἐν Πύλαις τὰ τῶν Ἀμφικτυόνων δηλοῖ. 1138. Περικλείδης] Λάκων πρεσβευτῆς, σταλεῖς πρὸς Ἀθηναίους, ἐπικουρίαν αἰτησόμενος κατὰ τῶν Εἰλωτῶν ἀποστάντων ἐν Ἰθάμῃ, 1140. ὠχρὸς ἐν φοινικίδι] τὸ μὲν φοινικίδα ἔφερον οἱ Λακεδαιμόνιοι, τιθασσεύοντες ἑαυτοὺς ἐπὶ τὸ ἄμα, τὸ δὲ ὠχρὸς, ὡς ἐλαεινῶς ἐξαιτούμενον. οὕτω τῇ τῶν χρωμάτων

- Στρατιάν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
 Ὑμῖν ἐπέκειτο, χῶ θεός σείων ἅμα.
 Ἐλθὼν δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχίλοις
 Κίμων, ὄλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
 Ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὑπο, 1145
 Δηοῦτε χῶραν, ἧς ὑπ' εὖ πεπόνθατε;
- ΠΟΛ. Ἀδικοῦσιν οὗτοι, νῆ Δί', ὦ Λυσιστράτη,
 ΠΡ. Ἀδικοῦμε· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατος καὶ καλός.
 ΛΥΣ. Ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους οἶε;
 Οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ 1150
 Κατωνάκας φοροῦντας, ἐλθόντες δορί
 Πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
 Πολλοὺς δ' ἑταίρους ἱππίου καὶ ξυμμάχους,
 Ξυνεχμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
 Κάλειυθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης 1155
 Τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡμπισχον πάλιν;
- ΠΡ. Οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαίωτέραν.
 ΠΟΛ. Ἐγὼ δὲ κύτθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
 ΛΥΣ. Τί δῆθ', ὑπερογμένων τε πολλῶν κἀγαθῶν,
 Μάχεσθε, κοῦ πᾶύεσθε τῆς μαχθηρίας; 1160
 Τί δ' οὐ διεγλάγητε; φέρε, τί τοῦ μοποδῶν;

ἀνομοιότητι κωμφοδεῖν αὐτὸν βούλεται. 1142. Ὁ θεὸς σείων ἅμα] πολλὸς γὰρ ἦν ὁ σεισμὸς, ὡς καὶ τὴν πόλιν πολλαχοῦ διαρῦχθαι, ὡς Πλούταρχός φησιν ἐν τῷ τοῦ Κίμωνος βίῳ. 1146. Ἦς ὑπ' εὖ] ὑπ' ἧς εὖ πεπόνθατε. 1148. Πρωκτὸς] ἀδικοῦμεν, ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατος καὶ καλός. τί βούλεται ταῦτα, αὐτὸς ἂν εἰδείη· συνάγει δέ τις, ὅτι Ἀσπασίαν λέγει, δι' ἣν τὸ τῶν Μεγαρέων ἐγένετο ψήφισμα, ἐξ οὗ ὁ πόλεμος ἐξεβράχη. τῆς δ' Ἀσπασίας ἡράσθη Περικλῆς ὁ τοῦ πολέμου μάλιστα αἴτιος· ἔστι δ' ὁ λόγος τοῦ Λάκωνος, ὡς ἀπολογία. ναὶ ἠδικήκαμεν ὑμᾶς ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς διὰ πρωκτὸν καλὸν καὶ ἄφατον (θαυμαστὸν) οὐχ ἤττον. 1149. Ὑμᾶς δ' ἀφήσειν] ἐξήλεγξεν ἡ Λυσιστράτη τοὺς Λάκωνας ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων· νῦν δὲ ἐξελέγχει καὶ τούτους αὖθις ὑπὲρ ἐκείνων· διὸ λέγει· τί δὲ νομίξεις σὺ (ὦ Πολυχαρίδη) ἀφήσειν μὲ τοὺς Ἀθηναίους ἀνεξελέγκτους; 1151. Κατωνάκας] δουρικὸν ἰμάτιον ἢ κατωνάκη, ὃ ἔφερον ποτε ἐπὶ τῶν τυράννων. 1157. Χαίωτέραν] εὐγενεσκέ-

- ΠΡ. Ἄμες γε λῶμες, αἶ τις ἀμίν τοῦγκυκλον
 Λῆ τοῦτ' ἀποδόμεν.
- ΛΥΣ. Ποῖον, ὦ τάν;
- ΠΡ. Τάν Πύλον,
 Ὅσπερ πάλαι δεόμεσθα καὶ βλιμάττομες.
- ΠΟΛ. Μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μὲν γ' οὐ δράσετε. 1165
- ΛΥΣ. Ἄφετ', ὦ γάθ', αὐτοῖς.
- ΠΟΛ. Κᾶτα τίνα κινήσομεν;
- ΛΥΣ. Ἐτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντί τούτου χωρίον.
- ΠΟΛ. Τὸ δεῖνα, τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονί
 Πρώτιστα τὸν Ἐχινούντα, καὶ τὸν Μηλιᾶ
 Κόλπον τὸν ὄπισθεν, καὶ τὰ Μεγαρικά Σκέλη. 1170
- ΠΡ. Οὐ τὼ σιῶ, οὐχὶ πάντ' αἶ γ', ὦ λυσσάνιε.
- ΛΥΣ. Ἐᾶτε, μηδὲν διαφέρου περὶ Σκελοῖν.
- ΠΟΛ. Ἦδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποῦς βούλομαι.
- ΠΡ. Ἐγὼ δὲ κοπραγωγῆν γὰ πρώτα, ναὶ σιῶ.
- ΛΥΣ. Ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε. 1175
 Ἄλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε, καὶ
 Τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
- ΠΟΛ. Ποίοισιν, ὦ τάν, ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.
 Οὐ τὰντὰ δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῶν,
 Βινεῖν ἅπασι;
- ΠΡ. Τοῖσι γοῦν, ναὶ τὼ σιῶ, 1180

ραν. Κύσθον] τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, καὶ χυδαίικως νῦν, τὸ χύστρον. 1162. Ἄ-
 μέες γε λῶμες] ἡμεῖς θέλομεν, εἴτις ἐθέλοι ἀποδοῦναι ἡμῖν τὸ ἔγκυκλον, ὃ
 ἐστὶν ἱμάτιον περιφερὲς ἀπὸ τῆς ζώνης μέχρι τῶν γονάτων. ἐννοεῖ δὲ τὴν
 Πύλον. 1164. Βλιμάττομες] ἐπιθυμοῦμεν, ποθοῦμεν. 1166. Τίνα κινήσο-
 μεν] ὁ νοῦς μὲν ἀπαιτεῖ, τί ἀντὶ τούτου ἀπαιτήσομεν. ἀλλὰ τὸ κινεῖν καὶ
 τὸ βινεῖν εἰσι συνώνυμα. 1170. Μεγαρικά Σκέλη] τὰ εἰς τὴν Νύσαν ἀνωθεν
 κατιόντα μακρὰ τελεῖα τῶν Μεγαρέων. Ἐχινούς δὲ Μηλιᾶς, ἐν Θεσσαλίᾳ πα-
 ρὰ τὰς Θερμοπόλεις. 1171. Ὁ λυσσάνιε] λυσσώδης, μαινόμενος. 1173. Γεωρ-
 γεῖν γυμνός] ἀμφίβολον τοῦτο ὡς διττῶς λαμβανόμενον κατὰ συνουσίαν διδ
 καὶ ὁ Λάκων πρὸ τούτου βούλεται κοπρῆσαι τὸ χωρίον. 1178. Ἐστύκαμεν]

Ἄμοῖσι.

ΠΟΛ. Καὶ γὰρ, ναὶ μὰ Δία, Καρυστίοις.

ΛΥΣ. Καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ἕπως ἀγνεύσετε,

Ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει

Ἐενίσωμεν, ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἶχομεν

Ὅρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοισι δότε.

1185

Κάπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβῶν

Ἄπεισ' ἕκαστος.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.

Ἄγ' ὅπα τὸ λῆς.

ΠΟΛ. Νῆ τὸν Δί', ὡς τάχιστα γε.

Χ. ΓΥΝ. Στρωμάτων δὲ ποικίλων, καὶ χλανιδίων, καὶ ξυτίδων,

Καὶ χρυσίων, ὅσ' ἐστὶν ἐμοί,

1190

Οὐ φθόνος ἔνεστί μοι

Πᾶσιν παρέχειν φέρειν τοῖς

Παισίν, ὅποταν τε θηγάτηρ

Τινὶ κανηφορῆ.

Πᾶσιν ὑμῖν λέγω,

1195

Λαμβάνειν τῶν ἐμῶν

Χρημάτων νῦν ἔνδοθεν,

Καὶ μηδὲν οὕτως

Εὐσεσημάνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ῥύπους ἀνασπᾶσαι,

Χ' ἅ τ' ἔνδον ἦ φορεῖν.

1200

Ὅψεται δ' οὐδὲν, σκοπῶν, εἰ μὴ τις

τὴν ἐσχάτην πρὸς τὴν συνουσίαν ἐπιθυμίαν δείκνυσαι τοῦτο. 1181 τοῖσιν ἄμοῖσι] τοῖς ἡμετέροις. 1184. ταῖσι κίσταις] κιβώτιόν τι ἢ κάλαθος ὡς κίστη, ἐν αἷς ἐτίθετο τὰ βρώματα· εἰ μὴ τι αἰσχρὸν κἀνταῦθα ἔννοεῖ. 1188. Ἄγ' ὅπα τὸ λῆς.] ἄγε, ὅποι σὺ θέλεις. 1194. θυγάτηρ κανηφορῆ] ἐν τοῖς Παναθηναίοις παρθένοι ἔφερον τὸν πέπλον τῇ Ἀθηνᾷ καὶ τᾶλλα δῶρα ἐν κανοῖς. αἱ ἐλέγοντο κανηφόροι. 1198. Χρημάτων] ἀπλῶν τῶν ἐμῶν κειμηλίων. οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐσφράγισται, ὥστε μὴ ἀνασπᾶσαι τὸν κηρὸν τὴν βουλομένην, καὶ ἐξενεγκοῦσαν φορεῖν. τὸ γὰρ ῥύπος ἐνταῦθα τὸν σφαγιστικὸν σημαίνει κηρὸν. 1200. Χ' ἅ τ' ἔνδον ἦ, φορεῖν] καὶ ὅσα ἂν ἦ ἔνδον, ταῦτα λαβοῦσαν, φορεῖν. 1201. Ὅψεται δ' οὐδὲν] τὸ ἑαυτῆς σκεπτικὸν κω-

Ἵμῶν ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.

Εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν ἐστι, βόσκει δ' οἰκέτας,

Καὶ σμικρὰ πολλὰ παιδία,

Ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν 1205

Πυρίδια λεπτὰ μὲν,

Ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος

Ἴδειν μάλα νεανίας.

Ὅστις οὖν βούλεται

Τῶν πενήτων, ἔτω 1210

Εἰς ἐμοῦ, σάκους ἔχων καὶ κωρύκους, ὡς

Λήφεται πυρούς· ὁ Μανῆς δ' αὐτοῖς ὀυμός ἐμβαλεῖ.

Πρὸς γε μέντοι τὴν θύραν

Προαγορεύω μὴ βαδίζειν τὴν ἐμὴν,

Ἄλλ' εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα. 1215

ΘΕΡ. Ἄνοιγε τὴν θύραν. οὐ παραχωρεῖν θέλεις;

Ἵμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι

Ἵμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.

Οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,

Ἵμῖν χαρίζεσθαι, ταλαιπωρήσομεν. 1220

ΑΓ. Χ' ἡμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.

ΘΕΡ. Οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.

μικρῶς πως συνίστησιν. 1206. Πυρίδια] ἀπὸ τοῦ πυρός· εἰσιν ὕψιστοι ἐπιπέδοι αὐτοῖς, ἀλλ' οὐκ ἄρτους νεανίας, ὅστις μεγάλους καὶ ἐκ χοίνικος τοῦ μέτρου, ἐξ οὗ τέσσαρες γίνονται ἄρτοι νεανίαι, ἀλλὰ λεπτὰ τινα σιτία, ψωμιά. 1211. Κωρύκους] θύλακας, σάκους δερματίνους. 1216. Ἄνοιγε τὴν θύραν] τοῦτ' Ἀγοραῖός τις ἦν ὁ λέγων· ἐγὼ δ' ἀπέδωκα τοῦτο εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεράποντος, συνάπτων τὸν λόγον ἐξῆς πρὸς τὸ ὀυμώτερον, ὡσπερ κεῖται καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ. ὁ γὰρ Θεράπων λαμπάδα ἡμμένην φέρων, προδοποιεῖ τοῖς Λάκωσιν ἐξελεθεῖν, καὶ προαγορεύει τοῖς παροῦσιν ἀγοραίοις, ἀνοίξαντας τὴν θύραν, παραχωρεῖν, καὶ μὴ ἵστασθαι ἐμποδὼν τοῖς πρέσβεισιν ἐν τῇ ἐξόδῳ. 1218. Φορτικὸν τὸ χωρίον] χαλεπὸν τοῦθ' ὁ μέλλω δρᾶν. 1220. Ταλαιπωρήσομεν] εἰ μέλλω, φησὶν, ὑμῖν χαριεῖσθαι, δεῖ ταλαιπωρεῖν καὶ ὑπομένειν. 1222. Κωκύσετε τὰς τρίχας] θρηνήσετε τὰς τρίχας αὐτίκα μάλα· ταῦτα δὲ λέγων, προσάγει τὴν λαμπάδα ἐπ' ἐκείνους.

Οὐκ ἄπιτ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν

Καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;

ΑΘ. Οὐπω τοιοῦτον ξυμπόσιον ὅπωπ' ἐγώ. 1225

Ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί.

Ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.

Χ. ΓΕΡ. Ὅρθῳς γ', ὅτι ἡ νήφροντες οὐχ ὑγιαίνομεν

Ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,

Μεθύοντες αἰεὶ πανταχοῖ πρεσβεύσομεν. 1230

Νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν εἰς Λακεδαίμονα

Νήφροντες, εὐθύς βλέπομεν ὅ,τι ταραζόμεν.

Ἔσοθ', ὅ,τι μὲν ἂν λέγωσιν, οὐκ ἀκούομεν.

Ἄ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν.

Ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταῦτά τῶν αὐτῶν περὶ. 1235

Νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρσεκεν ὥστ' εἰ μὲν γε τις

Ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν θέον,

Ἐπηνέσαμεν ἂν, καὶ προσεπιωρκήσαμεν.

ΘΕΡ. Ἄλλ' οὐτοῖε γὰρ αὔθις ἔρχονται πάλιν

Ἐς ταῦτόν. οὐκ ἐβρήσετ', ὦ μαστιγίαι; 1240

ΑΓ. Νῆ τὸν Δί', ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.

ΠΡ. Ὡ πολυχαρίδα, λαβὲ τὰ φυσατήρια,

1225. οὐπω ὅπωπ' ἐγώ] Ἀθηναῖός τις ἐλθὼν εἰς τὸ συμπόσιον, θαυμάζει.

1228. Ὅρθῳς γε.] Ὅρθῳς ποιοῦντες μεθύομεν νήφροντες γάρ, οὐχ ὑγιαίνομεν, ὅ ἐστι φρένας οὐκ ἔχομεν. νῦν δ' ἐν τῇ συμποσίῳ πάντ' ἀμφοτέροις ἀρέσκει ταῦτα· δεῖ τοίνυν τοῦγε λοιποῦ μεθύοντα πρέσβεις, ἐπειδὴν πέμπωμεν πέμπειν εἰς Λακεδαιμονίους· ἄλλως δὲ νήφροντες (καὶ μὴ ὑγιαίνοντες) οὐδὲν ὀρώμεν, ἢ ὅπως ἐξαπατήσομεν αὐτούς. ὁπότε νῦν ἐν τῇ παρόντι συμποσίῳ κἄν τις ἄδη ἀπὸ τῆς τραγηδίας τοῦ Σοφοκλέους· οἶον, πᾶς Τελαμῶνος Δίαν αἰχμητὰ, ὁπότε θεοὶ μάλιστα ἄδειν τι τῶν τῆς Κλειταγόρας (θεσσαλῆς ποιήτρια αὐτῆ.) πάντες συνεπαينوῦμεν. οὕτως ὁ οἶνος ταῦτά φρασεῖν ποιεῖ. Δηλον οὖν, ὅτι ἐμπαίζει αὐτοῖς, ὡς μηδὲν ὑγιὲς ἐν οἴνῳ λέγουσι. 1240. Οὐκ ἐβρήσατε;] οὐκ ἀναχωρήσατε μετ' ὀλέθρου; πρὸς τοὺς ἀγοραίους ταῦτ' ἐπαυελθόντας. διὸ ὁ πρῶτος αὐτῶν, στρέψας λέγει πρὸς τοὺς συναὐτῶν, Νῆ Δί· ὅ ἐστι ποιοῦμεν τοῦτο, ἰδοὺ ἐξέρχονται. 1242. Φυσατήρια] φυσαλλίδας τοὺς αὐλοὺς. ἀποδίδειν δὲ ὀργήσεως εἶδος ἐστὶ, διπεδίᾳ προσαγορευόμε-

Ἴν' ἐγὼ διποδιάξω γε, κρείσω καλὸν

Ἐς τὼς Ἀσαναίως τε κῆς ἡμᾶς ἅμα.

ΠΟΛ. Λαβὲ δὴ σὺ τὰς φυσαλλίδας, πρὸς τῶν θεῶν, 1245

Ἵως ἡδομαί γ' ὑμᾶς ὄρων ὀρχουμένους.

ΠΡ.

Ὅρμαον

Τὼς κυρσανίως, ὦ Μναμοσύνα,

Τάν τ' ἐμάν μῶαν, ἄτις

Οἶδεν ἅμμε, τὼς τ' Ἀσαναίως 1250

Ὅκα τοί μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ

Πρόχροον θείκελοι

Ποττὰ κάλα, τὼς Μήδως τ' ἐνίκων

Ἄμὲ δ' αὖ Λεωνίδας

Ἄγειν, ἅπερ τὼς κάπρως 1255

Θάγοντας τὸν ὀδόντα. πολὺς δ'

Ἄμφι τὰς γένουας ἀφρὸς ἦνσει,

Πολὺς δ' ἅμα

Καί καττῶν σκελῶν ἴετο.

Ἦν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως 1260

Τὰς ψάμμας, τοὶ Πέρσαι.

Ἄγροτέρ' Ἀρταμι σηροκτόνε,

Μόλε δεῦρο, παρσένε σιά,

Ποττὰς σπονδάς, ὡς

Συνέχης πολὺν ἅμμε χρόνον 1265

Νῦν δ' αὖ

νον τῆς Σπάρτης. 1247. Ὅρμαον] τοῦτο τὸ χωρίον ὅλον Λακωνικὸν ὄν, παραφραστέον ὡδί. Ὁ Μνημοσύνη, κίνητον τοὺς νέους καὶ τὴν ἐμὴν φθῆν (μουσαν) ἦτις οἶδεν ἡμᾶς καὶ τοὺς Ἀθηναίους. ὁπότε αὐτοὶ μὲν, θεείκελοι ὄντες, προὔτρεπον ἐν Ἀρτεμισίῳ πρὸς τὰ καλά, καὶ ἐνίκων τοὺς Μήδους, ἡμᾶς δὲ Λεωνίδας ἦγε, ὡσπερ τοὺς κάπρους θήγοντας τοὺς ὀδόντας. καὶ πολὺς ἀφρὸς ἦνθει ἐπὶ τοῦ πώγωνος, πολὺς δὲ ἅμα καὶ κατὰ τῶν σκελῶν ὑδρὸς ἔρρει. ἦσαν γὰρ οἱ ἄνδρες Πέρσαι, ὅση καὶ ἡ ψάμμος τῆς θαλάσσης, Ἄγροτέρα Ἀρτεμι θηροκτόνε, ἐλθέ, παρβένε θεά, εἰς τὰς ἡμετέρας σπονδάς ἵν' ἡμᾶς συνέχης ἐν εἰρήνῃ διὰ παντὸς τοῦ χρόνου. νῦν δὲ φιλία εἴη ἀεὶ πλουσιωδέτερη ἐν ταῖς συνθήκαις καὶ τῶν αἰμύλων καὶ ἀπατεῶνων καλῶν

Φιλία δ' αἴες εὐπορος εἶη

Ταῖς συνθήκαις·

Καὶ τᾶν αἰμυλᾶν ἄλωπέκων

Παυσαίμεθ' ὦ

1270

Δεῦρ' ἴθι, δεῦρ' ὦ

Κυναγέ παρσένε.

ΔΥΣ. Ἄγε νῦν, ἐπειδὴ τᾶλλα πεποιήται καλῶς,

Ἄπάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες· τάσδε τε

Ἵμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα, καὶ γυνή

1275

Στήτω παρ' ἀνδρα· κᾶτ' ἐπ' ἀγαθαῖς ξυμφοραῖς

Ἵρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα

Τὸ λοιπὸν αὖθις μὴ ἔσαμαρτάνειν ἔτι.

Χ. ΛΘ.

Πρόσαγε χορὸν· ἔπαγε χάριτας,

Ἐπί δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν·

1280

Ἐπί δὲ δίδυμον ἀγέχορον, ἰήϊον,

Εὐφρον· ἐπί δὲ Νύσιον,

Ὅς μετὰ Μαινάσι Βάκχειος ὄμμασι

Λαίεται·

Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπί τε

1285

Ποτνίαν ἄλοχον ὀλβίαν.

Εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπὶ μάρτυσι

Χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν

ἀποσχόμεθα. Δεῦρο ὦ παρθένε, δεῦρο ἴθι, ὦ κυνηγέ. 1275. Ἄνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα] κατὰ γνώμην ἀπεβάντων τῶν πραγμάτων τῆ Λυσιστράτῃ, καὶ τῆς εἰρήνης πρὸς Λακεδαιμονίους πεποιημένης, ἀποδίδωσι νῦν ἐκάστῳ τὴν οἰκίαν γυναῖκα μετὰ τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχαριστίαν, ἀγαγεῖν οἴκαδε· συμβουλεύει δὲ αὐτοῖς προσέχειν τὸν νοῦν, ἵνα μῆτι διάφορον γενόμενον μεταξὺ πρὸς ἀλλήλους, διαλύσῃ αὖθις τὴν εἰρήνην. 1281. Δίδυμον] τὸν Ἀπόλλωνα ὡς ἅμα τῇ Ἄρτεμιδι ἐν τῇ αὐτῇ ἐκ τῆς αὐτῆς Λητοῦς ἡμέρᾳ γεννηθέντα. Νύσιον δὲ, τὸν Διόνυσόν φησιν, ἀπὸ τοῦ ἐν Θράκῃ ὄρους Νύτῃς καλουμένου. Μαινάδες δὲ αἱ βάκχαι. ἐν αἷς αὐτὸς ὁ Βάκχειος τοῖς ὄμμασι φλέγεται, λάμπει, σελαγίζει. Καὶ Δία φλέγοντα τῶ κερκυῶ. Ἄλοχον δὲ, τὴν Ἥραν. Τούτους πάντας ἀπόδος ἀνωτέρω εἰς τὸ Κάλεσον. 1287. Οἷς ἐπὶ μάρτυσι χρησόμεθα] τμησὶς τὸ σχῆμα, τῆς Ἐπι ἀναφερομένης πρὸς τὸ χρησόμεθα.

Ἦσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος,
Ἦν ἐποίησε θεὰ Κύπρις. 1290

Ἄλαλαί ἰῆ παιήων.

Δῖρεσθ' ἄνω, ἰαί.

Ὡς ἐπὶ νίκη, ἰαί.

Εὐοί, εὐοί. εὐαί, εὐαί.

Λάκων, πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν 1295

Ἐπὶ νέα νέαν.

X. ΛΑΚ. Ταύγετον αὐτ' ἔραννόν ἐκλιπῶα Μῶα,

Μόλε Λάκαινα, πρεπτόν ἀμῖν

Κλεῶα τὸν Ἀμύκλαις σιῶν,

Καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν, 1300

Τυνδαρίδας τ' ἀγασῶς,

Τοὶ δὴ παρ' Εὐρώταν ψιάδδοντι.

Εἶα μάλ' ἔμβη,

ᾠῖα κούφα πάλλων,

Ὡς Σπάρταν ὑμνιῶμες, 1305

Τᾶ σιῶν χοροὶ μέλοντι,

Καὶ ποδῶν κτύπος·

Ἄτε πῶλοι δ' αἰ κόραι

Πὰρ τὸν Εὐρώταν

1290. Ἦν ἐποίησεν ἡ θεὰ Κύπρις] ὁ ἔρωσ τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὰς γυναῖκας· τούτων γὰρ ἀποστερούμενος, ἐνευσεν τὴν εἰρήνην. 1291. Ἄλαλαί] ἐπιφώνημα, ἀλαλαγμὸς. ἀλαλάξαντες, κροτήσατε. Ἦ παιήων, παιωνίσατε· ὕμνος γὰρ οὗτος ἐντεῦθεν ἀρχόμενος, καὶ τᾶλλα ἐπιβήματικῶς ὕμνον καὶ παρακέλευσιν ἔχοντα. 1295. Νέαν ἐπὶ νέᾳ] δευτέραν ἐπὶ τῇ πρώτῃ. 1297. Τελευταῖος οὗτος Λακῶνων ὕμνος πρὸς τοὺς ἐπιχωρίους θεοὺς καὶ Ἦρωας, παραφραστέον δ' ἂν καὶ τοῦτον κατὰ λέξιν ὠδί. Ὡ Μοῦσα Λάκαινα, ἐκλιποῦσα τὸ ὄρος Ταύγετον τὸ ἐπέραστον, ἔλθε, τὸν ἐν Ἀμύκλαις σεβαστὸν ἡμῖν θεὸν κλεῖζουσα, καὶ τὴν χαλκίοικον Ἀθηναῖαν, τοὺς τε ἀγαθοὺς Τυνδαρίδας· οὐ ἀγάλλονται περὶ τὸν Εὐρώταν. εἶα μάλ' ἔμβηθι πᾶς τις, ὧ ἰα κούφως κραδαίνων τε καὶ κινῶν τὸν πόδα πρὸς τὴν Σπάρτην, ἵν' ὑμνήσωμεν αὐτήν, ἢ φροντίζει τῶν χορῶν, δι' ὧν τοὺς θεοὺς ὑμνοῦμεν, τοὺς πόδας ἐπικροτοῦντες· αἰ δὲ παρθένοι σὺν ταχεῖα κινήσει τῶν ποδῶν καὶ μετὰ σπουδῆς ἐφάλλονται παρὰ

Ἀμπάλλοντι πυκνά ποδοῖν 1310

Ἐγκονιῶσαι·

Ταί δὲ κόμαι σείονθ', ἅπερ Βακχῶν

Θυρσαδῶων καὶ παιδῶων·

Ἀγῆται δ' ἅ Λήδας παῖς

Ἄγνὰ χοραγός εὐπρεπής·

1315

Ἄλλ' ἄγε, κόμαν παραμπύκιδδέ τε

Χερί, ποδοῖν τε πάδη, πάδη,

Ἄ τις ἔλαφος κρότον δ' ἅμα ποίη

Χαρωφελέταν·

Καὶ τῶν σιᾶν δ' αὖ τῶν κρατίσταν

1320

Χαλκίοικον ὕμνει,

Τῶν παμμάχον.

τὸν Εὐρώτων, ὡς περ πᾶλοι, τῶν κομῶν ἄνωθεν ἀνιπταμένων, καθάπερ τῶν Βακχῶν τῶν θυρσαφορουσῶν καὶ παιζουσῶν ἐν θύρσοις· προηγείται δὲ τοῦ χοροῦ ἢ τῆς Λήδας παῖς (Ἑλένη, εἰμὴ δέοι γράφειν ἢ τῆς Λητοῦς Ἄρτεμις) ἄγνως τε καὶ εὐπρεπῶς μάλα. ἀλλ' ἄγε νῦν, ἀναθεομένη τῇ μὲν χειρὶ τὴν κόμην καὶ κρωβύλον, τοῖν δὲ ποδοῖν, ὡς περ ἔλαφος, ἀναπηδῶσα, καὶ κρότον ἅμα ποιούσα χρήσιμον ὄντα τῷ χορῷ εἰς ἄρμονίαν, κἀπὶ πᾶσιν ὕμνοῦσα τὴν κρατίστην καὶ ἀκαταμάχητον πάντων θεῶν Ἀθηνᾶν τὴν χαλκίοικον. ταῦτα μὲν ἐκ παραφράσεως αὐτοσχεδῶως· ἐπιθεωρητέον δὲ μεταξύ πάθη τινὰ τῶν ὕμνων· οἷον, εἶα μάλ' ἔμβη, τοῦτο ἐστὶν ἔμβάω, ἔμβα· τὸ δὲ προστακτικὸν ἔμβα ὡς βόα, καὶ τροπῇ, ἔμβη. οἱ γὰρ Δωριεῖς πολλαχῇ τρέπουσι καὶ τὸ α εἰς η· ὡς τὸ πεινῆν διψῆν, ὄρην καὶ πηδῆν κατωτέρω καὶ ἄλλα θυρσαδῶων καὶ παιδῶων εἰς γενικὴν ταῦτα ἀντὶ τοῦ θυρσαζουσῶν καὶ παιζουσῶν, τροπῇ πρῶτον τοῦ ζ εἰς σδ, καὶ ἔπειτα εἰς δύο δδ. Παραμπύκιδδ· κἀνταῦθα ὁμοίως ἐκ τοῦ παραμπύκιζε· ἄμπευ δὲ κόσμος τῆς κερφαλῆς. Πάδη, πάδη· προστακτικὸν τοῦτο τοῦ Πηδᾶν, παδᾶν καὶ παδῆν τροπῇ τοῦ τελευταίου εἰς η, ὡς εἴρηται.

